K

5881

ספר

תורה נביאים וכתובים

ARCHIVE
http://Archivebeta.Sakhrit.com

ܡܐܡܪܐ ܡܒܚܪܐ
ܕܡܪ ܝܥܩܘܒ ܣܪܘܓ

HOMILIÆ SELECTÆ MAR-JACOBI SARUGENSIS

EDIDIT

PAULUS BEDJAN, CONG. MISS. LAZARISTA.

TOMUS V.

ܦܣܩܐ ܚܡܝܫܝܐ

ܒܓܘ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܡܪ ܐܝܘܓܝܢ ܒܪ ܐܦܪܝܡ
ܒܬܪ ܒܝܬ ܡܕܪܫܐ ܕܡܪ ܐܦܪܝܡ ܒܪ ܐܝܘܓܝܢ
ܫܢܬ ܐܠܦ ܘܫܬ ܡܐܐ

VIA DICTA, RUE DE SÈVRES, 95.

LIPSIÆ, OTTO HARRASSOWITZ.

1910.

APPROBATIO

SUPERIORIS GENERALIS CONGREGATIONIS MISSIONIS ET PUELLARUM CHARITATIS.

NIHIL OBSTAT

IMPRIMATUR.

PARISIIS, die 8 Septembris 1910.

ANT. FIAT, *Sup. gen. Cong. Miss.*

IMPRIMATUR.

ANT. CARDINAL FISCHER
ARCH. COLONIENSIS

COLONIÆ, die 14 Septembris 1910.

ܒܘܟܬܐ ܕܡܬܒܥܐ.

ܠܐ ܡܫܟܚ

AVANT-PROPOS.

NOUS avons reçu les compliments les plus flatteurs et les encouragements les plus précieux à l'occasion des quatre précédents volumes, importante collection des «Homélies choisies» de Jacques de Saroug. Aussi nous sommes-nous senti porté à continuer l'édition de ces œuvres si belles, hélas! cachées depuis quatorze siècles. Les Nestoriens, par haine fanatique de l'auteur, avaient privé nos pays d'une aussi précieuse richesse; les Monophysites eux-mêmes l'ont négligée. A l'Église catholique reviendra la gloire d'avoir mis en lumière la perle cachée par l'intermédiaire d'un humble fils de St. Vincent de Paul.

Avant d'expliquer les motifs pour lesquels nous avons cru devoir interrompre cette publication, qu'il nous soit permis de citer ici les appréciations de personnages aussi dignes que compétents sur cette Collection si importante: plus de quatre mille deux cents pages du Ve siècle paraissant éditées pour la première fois! Des 195 homélies que nous donnons en effet, une dizaine seulement ont été publiées avant nous.

Mossoul, le 6 septembre 1907.

Mon très Révérend Père.

J'ai reçu les deux exemplaires du troisième volume des «Homélies de Mar Jacob de Saroug» que vous m'avez adressés. Je vous suis très reconnaissant de votre envoi: car, vous le savez, rien ne m'est plus cher que de voir publier les écrits de nos auteurs et de les lire. Aussi est-ce avec une indicible satisfaction que je parcours tous les jours ces délicieux poèmes, chefs-d'œuvre d'élévation. Et c'est grâce à la peine que vous prenez que nous pouvons jouir du précieux héritage laissé par nos illustres aïeux, et dont nous avons été si long-temps complètement privés. Merci donc, mon Révérend Père, au nom de toutes les nations araméennes qui célèbrent à l'envi vos louanges et votre zèle pour la propagation des richesses de la littérature de nos Pères.

S. arch.

Rome, le 8 juin 1908.

Très Révérend Père BEDJAN.

J'ai reçu, il y a quelques jours, le 4e volume de Mar Jacob de Saroug, que votre très révérendissime Paternité a eu l'extrême bonté de m'envoyer. Avant de vous en écrire, j'ai voulu lire une bonne partie du volume, afin d'admirer la beauté des compositions du célébre écrivain syrien, et de pouvoir vous remercier avec cette ardeur plus grande qui provient de l'appréciation de l'importance du cadeau. C'est ce que je fais en ce moment, en vous remerciant vivement du don si agréable de ce volume dans lequel j'ai trouvé des homélies vraiment *admirables* qui font les délices du lecteur.

Merci mille et mille fois, mon bon Père BEDJAN. Avec les expressions de ma reconnaissance j'offre mes plus sincères félicitations à votre très révérendissime Paternité, qui, sans relâche, travaille dans la vigne du Seigneur, opérant efficacement le bien de l'Église, et spécialement pour le progrès littéraire, moral et religieux des Orientaux.

Ug. professeur.

Nous avions le désir très sincère de continuer l'œuvre considérable ainsi entreprise, et malgré ce désir cependant il nous a fallu y surseoir, pour nous occuper de publications plus urgentes.

Telle, par exemple, la publication des œuvres d'Isaac de Ninive. Cet évêque qui vivait au VIIe siècle, a laissé en chaldéen des écrits importants qui, s'ils ont été traduits et publiés dans plusieurs langues, ne l'ont pas été dans celle même où ils avaient été écrits.

En étudiant très attentivement les diverses éditions de Rome et de Londres, d'Orient et d'Occident, nous avons constaté que ces écrits avaient été falsifiés; nous avons pu heureusement en trouver le texte authentique, et aussitôt nous l'avons donné par amour pour la vérité, pour le bien des âmes aussi. Voici à ce sujet ce que nous avons reçu:

Roma, 7 Feb. 1909.

I nostri più sentiti e speciali ringraziamenti per la continuazione dei suoi importantissimi e preziosi doni.

Il prefetto della bib. vat. F. EHRLE, S. J.

Et encore:

Mossoul, le 13 mars 1909.

Bien cher et Vénéré Monsieur.

Je viens de recevoir deux beaux exemplaires d'«Isaac de Ninive» une des plus grandes illustrations de notre diocèse de Mossoul. Il ne serait pas trop haut placé, si nous le mettions à côté de Sahdona, dont il a la forme du style et la délicatesse de la pensée. Cette œuvre est une des plus remarquables que vous ayez publiées, je vous en exprime toutes mes félicitations.

Entre temps, et tout en nous occupant d'Isaac de Ninive, évêque nestorien, nous étudiions Nestorius lui-même dans «le Livre d'Héraclide», son ouvrage unique. On en avait déjà beaucoup parlé, mais malheureusement sans en bien connaître le texte, ni en saisir le vrai sens et la vraie portée. Nous en avons donc donné une édition très soignée, que nous avons en même temps traduite et éditée en français

avec l'aide d'écrivains compétents, afin que les savants puissent mieux en juger.

Voici d'ailleurs ce que nous écrivait de cette publication le même personnage:

Janvier, 1910.

Très Révérend Père.

J'ai reçu «Nestorius», je vous en remercie infiniment et vous félicite de la belle préface qui le précède et de l'appendice qui le couronne si bien. Votre travail jette une nouvelle lumière sur l'histoire de Nestorius . . . . . J'applaudis à votre conclusion: «Nestorius est «donc un hérétique avéré et justement condamné; et notre temps, «comme les temps qui nous ont précédés, ne peut l'excuser.»

S. arch.

Un missionnaire de l'Assyrie nous écrit le 21 janvier 1910: «J'ai «reçu il y a 2 jours votre préface du livre d'Héraclide et vous en «adresse toute ma reconnaissance.»

«Très bien présentée au point de vue doctrinal et très bien docu-«mentée, cette préface fait connaître parfaitement toutes les variations «et l'endurcissement plein d'orgueil de cet homme dont l'hérésie a causé «tant de dommages à l'Église de Dieu en Orient.»

J. R.

Une fois achevées ces publications d'«Isaac de Ninive» et du «Livre d'Héraclide» dans l'intérêt de la vérité, nous avons eu le loisir de reprendre à nouveau la continuation des «Homélies choisies» de Mar Jacob de Saroug, dans un cinquième volume qui nous paraît être aussi important que les quatre qui l'ont précédé.

Il comprend 49 homélies, dont une seule, page 180, est une réédition; les 48 autres paraissent toutes pour la première fois.

Afin de compléter les unes par les autres, nous avons fait beaucoup et de sérieuses recherches, et grâce à nos

efforts patients, nous avons pu réussir, excepté pour une des plus importantes, l'homélie sur Job. Malgré toute notre bonne volonté et notre désir, nous n'avons pu compléter le texte de cette dernière. On en verra les défectuosités de la page 262 à la page 268; on verra même à la page 282 qu'une feuille entière semble manquer. Cette pièce sur Job (157ème) ne se trouve qu'à Londres, dans trois Manuscrits et encore tous trois incomplets. Il y a aussi dans l'homélie 168 «sur le trésor enfoui» p. 494, quelque chose qui laisse à désirer, en raison de quelques passages illisibles. Nous disons la même chose sur l'homélie 178, p. 694—704 et l'homélie 180, p. 732, que nous n'avons pas pu vérifier sur d'autres Mss.

Voici la liste des homélies de ce Vème volume, suite de celles des 4 premiers, avec l'indication des Manuscrits originaux:

147° 1. Sur Caïn et Abel. Rome, 117, f. 405b. Manuscrit de Mardin. p. 1.
148° 2. Sur Caïn et Abel. R. 117, f. 407b. Ms. de Mardin. p. 17.
149° 3. Sur Caïn et Abel. R. 117, f. 409a. Ms. de Mardin. p. 32.
150° 4. Sur Caïn, Abel et Seth. R. 117, f. 411a. Ms. de Mardin. p. 47.
151° 1. Sur Sodome(1). Ms. de Mardin. p. 61.
152° 2. Sur Sodome. Ms. de Mardin. p. 78.
153° 3. Sur Sodome. Ms. de Mardin. p. 96.

(1) Un fragment de cette homélie, p. 64, l. 9—p. 74, l. 10 se trouve à Londres, add. 14,670, f. 26—29, du VIIe ou VIIIe siècle.

154° 4. Sur Sodome. Ms. de Mardin. p. 117.
155° Sur Melchisédec(1). Ms. de Mardin. p. 154.
156° 1. Sur Job, (manière de St. Ephrem). Londres, 14,584, f. 77b. L. 12,162, f. 160a. Un imprimé de Beyrouth. p. 180.
157° 2. Sur Job. L. 14,584, f. 86a. L. 12,162, f. 168a. L. 14,590, f. 7b. (Tous trois incomplets.) p. 202
158° Sur Moïse en prière pendant la bataille contre Amalec. Oxford, 135, f. 302a. p. 290.
159° Sur la fille de Jephté. R. 117, f. 332a. L. 12,163, f. 228b. p. 306.
160° Sur Samson. R. 117, f. 403a. O. 135, f. 200b. p. 331.
161° Sur la chute des Elus(2). R. 117, f. 448a. p. 355.
162° Sur le roi David et sur Urias. O. 135, f. 128a. L. 14,574, f. 36b (incomplet). L. 14,590, f. 100b (incomplet). p. 367.
163° Sur le roi Ozias et le prophète Isaïe. R. 117, f. 355a. R. 252, f. 6. p. 393.
164° Sur le torrent que vit Ezéchiel (XLVII, 9). O. 135, f. 70b. R. 117, f. 88. p. 430.
165° Sur la Présentation de N. S. au temple. R. 118, f. 74a. L. 14,515, f. 215b. Paris, 196, f. 61. p. 447.
166° Sur: *Ecce positus est hic in ruinam et in resurrectionem multorum.* R. 118, f. 77b. R. 117, f. 143. p. 467.

(1) T. II, p. 197.
(2) Voir plus bas la note consacrée à ce titre p. XIV, 6°.

167° Sur le miracle de N. S. à Cana, en Galilée. L. 17,157, f. 110a. R. 117, f. 167. p. 480
168° Sur le trésor enfoui. R. 117, f. 298b. L. 14,630, f. 16a (incomplet). p. 494.
169° Sur la femme courbée depuis 18 ans. R. 117, f. 302a. p. 506.
170° Sur la femme hémorroïsse. R. 118, f. 123a. R. 117, f. 329. p. 525.
171° Sur la parabole du roi *qui fecit cœnam magnam*. R. 118, f. 137b (incomplet). R. 117, f. 329. p. 351.
172° Sur la femme qui a eu sept maris(1). (sur la Résurrection). O. 135, f. 382b. R. 117, f. 111. p. 569.
173° Sur la parabole des talents. R. 464, f. 335a. p. 587.
174° Sur le lundi des Rameaux. Ms. de Mossoul. p. 613.
175° Sur la pâque légale, au jeudi-saint. Ms. de Mossoul. p. 631.
176° Sur la mort et le démon. Ms. de Mardin. p. 641.
177° Sur le chérubin et le bon larron. O. 135, f. 263a. R. 117, f. 491. p. 658.
178° Sur la 3ème apparition(2) de N. S. après sa Résurrection. Ms. de Mardin. p. 687.
179° Sur le paralytique guéri par St. Pierre et St. Jean. Ms. de Mossoul. p. 708.
180° Sur Edesse et sur Jérusalem. Ms. de Mossoul. p. 731.

(1) Luc. 20, 29. (2) Pêche miraculeuse. Joan. 21, 14.

181° Sur St. Georges, martyr. O. 135, f. 335b. p. 747.
182° Sur l'admonition. R. 118, f. 96b. p. 771.
183° Sur les défunts. L, 14,608, f. 3b. p. 781.
184° Sur la mort. L. 14,608, f. 5a. p. 784.
185° Sur la condoléance à l'occasion de défunts. L. 14,608, f. 7b. p. 789.
186° Sur la condoléance à l'occasion de défunts. L. 14,608, f. 9b. p. 292.
187° Sur les défunts. L. 14,589, f. 13b. p. 796.
188° Autre sur les défunts. L. 17,183, f. 43b. p. 800.
189° Sur les enfants décédés. R. 92, f. 106b. L. 14,608, f. 11 (incomplet). p. 804.
190° Sur les défunts. L. 14,608, f. 16. p. 817.
191° Sur le décès d'une religieuse. L. 14,608, f. 40b. p. 821.
192° 1. Sur la fin (du monde). L. 17,155, f. 35b. p. 836.
193° 2. Sur le dernier jugement. L. 17,155, f. 46b. p. 856.
3. (Voir tome II. p. 858.) R. 117, f. 160b. L. 17,155, f. 54b (incomplet). p. 872.
194° 4. Sur la fin (du monde). L. 17,155, f. 56a—61b (incomplet). R. 92, f. 92. p. 873.
195° 5. Sur la fin du monde. L. 17,155, f. 61b—67a (incomplet). R. 117, f. 286b—287a. p. 886.

Qu'il nous soit permis d'ajouter à cette liste quelques courtes explications qui aideront efficacement à comprendre certains passages de ces homélies.

1° Les quatre homélies sur Caïn et Abel 147—150, embrassent tout le sujet et l'achèvent, pour passer à un autre de plus d'envergure; nous sommes portés à croire qu'il s'agit de la grande homélie sur le Déluge, publiée déjà par nous au commencement du IVe volume. Voici d'ailleurs les deux strophes dernières de la 4ème homélie qui y font allusion p. 60—61: ܒܬܝ ܫܡܥܝ ܕܝܕܝܥ ܝܕܝܥ ܐܢ ܫܦܝ ܟܠ: ܐܦ ܐܢ ܡܢ ܫܢ ܒܕܝܒ ܚܟܝܡ ܒܟܒܘܒܐ ❊ ܐܡ ܫܦ ܐܗܟ ܕܝܢ ܘܒܟܒܐ ܚܬܟܬܝ: ܕܐܒܒ ܐܗܐ ܟܠ ܚܒܝܫ ܗܘܒܐ ܚܕܒܟܝ.

2° Les quatre homélies qui suivent, 151—154 sur Sodome, semblent au contraire ne pas épuiser toute la matière; on dirait que vers la fin de la quatrième, l'auteur pose les bases d'une cinquième. Nous avons fait des recherches à ce sujet, mais sans résultat. Voici le passage qui semble indiquer l'existence d'une nouvelle pièce, p. 152: ܘܐܚܠ ܫܢ ܡܢ ܚܕܝܬ ܐܢ ܢܝܢ ܐܢ: ܟܠ ܢܚܝܬ ܒ ܚܒܘܝ ܕܢܝ ܒܟ ܒܚܫܘ. ܢܒܐ ܒܚܠ ܘܐܡ ܒܟ ܠܠܐ ܩܕܘ.

3° L'homélie 156e, p. 180, est composée à la manière des œuvres de St. Ephrem, en vers heptasyllabiques. Dans quelques Manuscrits, elle précède la grande homélie de Mar Jacob sur Job; les uns l'attribuent au diacre d'Edesse, les autres à l'évêque de Saroug. A ne considérer que la méthode de ce dernier, qui fait ordinairement précéder ses homélies d'une longue préface, on pourrait douter qu'il soit l'auteur de l'homélie 157, où pareille préface fait défaut; mais, par ailleurs, nous ne voyons pas davantage l'heptasyllabe dans ses homélies; peut-être, et nous inclinons à le croire, les copistes les ont-ils mises eux-mêmes ensemble. Dans tous les cas, nous

avons en cela suivi les Manuscrits les plus importants du Musée Britannique sur cette matière.

4° L'homélie 157e, p. 202, prend son importance de ce qu'elle a comme sujet le livre de Job tout entier. Nous en avons trouvé les parties principales dans trois Manuscrits de Londres. De la page 262 à la p. 268, il y a quelques lacunes et quelques parties effacées; une feuille manque même à la p. 272; il nous a été impossible de combler ces passages vides et nous n'avons point voulu d'ailleurs ajouter inutilement les pages défectueuses pour quelques mots isolés; les 89 pages que nous avons, contiennent bien les épisodes principaux de la vie du saint patriarche.

5° L'homélie 159, p. 306, a pour objet l'histoire de Jephté, juge d'Israël, qui délivra son peuple du joug des Ammonites; on connaît le vœu célèbre par lequel il consacra imprudemment à l'immolation le premier être vivant qui viendrait au-devant de lui après sa victoire; ce fut sa fille. La sacrifia-t-il réellement ou la consacra-t-il seulement au service du Tabernacle? notre auteur est absolument de la première opinion.

6° L'auteur parle longuement dans l'homélie 161, p. 355, de la *chute des élus;* il confond ceux qui, comme Samson, Saül, Salomon, ayant été *choisis* par Dieu, sont tombés, n'ayant point jusqu'à la fin répondu à leur vocation, avec les *élus* au vrai sens du mot, prédestinés à la béatitude éternelle. La chute des premiers est évidente, celle des derniers est inadmissible (cf. Marc, 13, 22). Le mot ܒܚܝܪ s'emploie indifféremment pour les deux sens:

choisis, élus; d'où la confusion et l'inexactitude du titre de l'homélie.

7° L'auteur prétend dans l'homélie 161, p. 364, et dans l'homélie 163, p. 416—418, que Dieu punit Isaïe de la perte du don de prophétie, pour n'avoir pas repris le roi Ozias qui, voulant usurper le sacerdoce, fut frappé de la lèpre. Une si grave accusation au compte du grand prophète, n'est basée que sur une interprétation plus qu'arbitraire du texte suivant: «In anno quo mortuus est Ozias, «vidi Dominum sedentem super solium» (Isaïe, 6, 1). Voir page 418. Parce que la sublime vision du Trisagion a eu lieu l'année de la mort d'Ozias, Isaïe aurait été puni avant cette époque! Barhebræus et d'autres auteurs suivent néanmoins cette opinion insoutenable.

8° L'homélie 162 sur le roi David et Urias, est par endroits fautive au point de vue de l'orthodoxie théologique. Par ex., à la p. 374, nous lisons au sujet de David: «Dieu l'a abandonné sans secours parce qu'il fût «tenté; il n'a pas pu résister dans le combat de la justice. «La grâce s'est retirée de lui, il a succombé, et il fut «l'esclave des passions dégradantes.» Dieu permet bien que nous soyons tentés, et que nous puissions nous rendre indignes de grâces de choix, mais il ne nous abandonne jamais entièrement et ne nous prive jamais entièrement de la grâce. Il faut dans des questions d'une gravité aussi délicate, demeurer toujours dans la vérité de la foi.

9° Dans l'homélie 171, p. 558, nous relevons encore une allusion inexacte, et peut-être un manque sérieux à l'orthodoxie. Si par le *cœna magna*, l'auteur entend l'Eglise comprenant les bons et les mauvais, ou s'il veut parler

des corps qui tous également reposent jusqu'à la résurrection générale, il est dans le vrai. Il ne l'est plus, et tombe dans une grossière erreur condamnée par l'Eglise, s'il veut dire par là que les élus et les damnés, après la mort, demeureraient ensemble à jouir d'un pareil avantage, par ex. du paradis terrestre, jusqu'à la fin du monde, et s'il croit qu'alors seulement les élus seront reçus dans le ciel, et les damnês précipités dans les ténèbres.

10° Dans l'homélie 178, p. 687, et plus particulièrement p. 690—695, l'auteur a l'air de vouloir faire un reproche aux apôtres d'avoir été à la pêche après la passion et la résurrection de N. S., comme si cette action était un acte de découragement et un retour en arrière. Nous lui répondrons tout simplement en lui citant les paroles de St. Grégoire le grand sur cet évangile: «Quæri etenim «potest, cur Petrus, qui piscator ante conversionem fuit, «post conversionem ad piscationem rediit: et cum veritas «dicat: Nemo mittens manum suam ad aratrum, et aspiciens «retro, aptus est regno Dei: Cur repetiit quod dereli-«quit? . . . . quia nimirum negotium, quod ante conver-«sionem sine peccato exstitit, hoc etiam post conversionem «repetere culpa non fuit. Nam piscatorem Petrum, «Matthæum vero telonearium scimus: et post conversionem «suam ad piscationem Petrus rediit, Matthæus vero ad «telonei negotium non resedit.» (Brev. Rom. Hom. XXIV, in evang. Feria IV infra Oct. Paschae.)

11° Dans l'homélie 180, p. 731 l'auteur parle, comme tous les ecrivains orientaux, de la conversion de la ville d'Edesse comme ayant eu lieu immédiatement après

l'Ascension de N. S. M. Duval, dans son livre de «*la litterature syriaque*» soutient que la prédication par Addaï et la conversion du roi Abgar n'a eu lieu que dans la seconde partie du II siecle, en s'appuyant surtout sur des anachronismes qui ont été plus tard interpolés dans ce récit par des ecrivains maladroits. Sans attaquer personne, qu'il nous soit permis de faire ici les reflexions suivantes.

a) Dès le Martyre de St. Etienne, le christianisme a paru florissant à Antioche, capitale de l'Orient. «Apposita est multa turba Domino.» (act. 11, 24); *b*) St. Paul, après sa conversion à Damas, ses travaux à Antioche et dans les environs, a opéré des merveilles dans l'Asie Mineure. «Non solum Ephesi, sed pene totius Asiæ Paulus «hic suadens avertit multam turbam» (act. 19, 26); *c*) la tradition parle de St. Thomas comme apôtre de la Perse et des Indes; *d*) la même source donne St. Barthélemi comme apôtre de l'Arménie; il aurait été martyrisé à Albak; son eglise principale est en effet à Albak, en Turquie, à 50 Kilom. de Khosrova en Perse; *e*) lors de la ruine de Jérusalem par les romains en 70, les juifs Chrétiens très nombreux en Palestine, émigrèrent en Mésopotamie, en Asie-Mineure et en Perse; *f*) Edesse a toujours été regardée, après Antioche, comme la metropole de l'Orient qui a répandu le christianisme en Perse. Tout le monde sait que la célèbre université pour la Perse et la Mésopotamie était à Edesse jusque vers la fin du Ve siècle; c'est le nestorianisme qui a amené la séparation de la Perse d'avec cette ville. Pour toutes ces raisons, nous sommes portés à croire que le christianisme a pénétré à Edesse dès les temps apostoliques.

12° A la fin de l'homélie 181, sur St. Georges, p. 770, l'auteur dit: «O saint, je n'ai pas de prétention sur le «royaume, je n'en suis pas digne; je supplie de ne pas «être livré aux flammes. Entre le paradis et l'enfer il y «a une place, que le bon Dieu me l'accorde par votre «intercession.»

ܟܐ ܟܒܠܚܒܗ ܫܒܕ ܐܬ ܥܦ ܒܟ ܚܒܗ ܐܬ: ܕܒܟܗ ܗܘܐ ܟ ܒܥܐܒܫ ܡܒܚܟ ܐܬ:
ܐܒ ܟܗ ܢܗܐ ܒܗ ܒܠܚܒܗ ܒܠܟܒܗ: ܒܫܥܗ ܥܠܝ ܢܥܒܫ ܚܒܐ ܒܙܟܠܗ:

Si l'auteur veut parler du purgatoire, il est dans le vrai; mais s'il prétend qu'il y a un état permanent, intermédiaire entre le ciel et l'enfer, pour les chrétiens baptisés, il est dans l'erreur.

13° Dans l'homélie 189, p. 804, et plus particulièrement p. 814—816, l'auteur semble prendre trop au pied de la lettre ces paroles de N. S.: «Quicumque ergo humiliaverit «se sicut parvulus iste, hic est major in regno cœlorum,» (Matth. 18, 4), comme si un enfant qui quitte ce monde avec la robe de son innocence baptismale, sans aucun mérite personnel, était plus haut placé dans le ciel que les saints qui ont travaillé et pratiqué la vertu. N. S. propose l'enfant comme modèle de l'humilité de la même manière qu'il nous propose la colombe comme modèle de simplicité. (Matth. 10, 16.)

14° Enfin, peut-être serait-il ici à propos de dire quelque chose des neuf homélies de Mar Jacob sur Joseph; elles se trouvent dans le Ms. de Rome 117, f. 413—435, nous les avons fait photographier, mais nous n'avons pu les recopier, tant elles sont illisibles. Nous avions déjà publié en appendice à notre «Liber superiorum» l'histoire de Joseph par Narsaï, d'après un Ms. de Mésopotamie.

Or il advint que des gens de ce pays nous écrivirent pour réclamer, en disant que ce poème n'était point digne de l'ecrivain nestorien. Par une photographie prise des homélies de Mar Jacob sur Joseph, dans le Ms. 135 d'Oxford, f. 395a—410b, nous avons constaté que précisément c'étaient les mêmes que nous avions vues attribuées à Narsaï. Puisque d'autre part nous avons évidemment dans le Ms. de Rome 117, les neuf homélies authentiques de Mar Jacob, nous devons dire que les autres ne sont qu'un apocryphe. D'ailleurs le style seul dit assez qu'elles ne sont point sorties de la plume de l'évêque de Saroug. Nous devions cette mise au point à la vérité, dans l'intérêt seul de laquelle nous voulons travailler, et pour prévenir les erreurs des autres.

Cologne-Nippes, le 15 aout 1910.

Paul Bedjan

prêtre de la Mission (Lazariste),
Consulteur de la S. C. de la Propagande.

ઽક દેસડા દેખિલ્યા દેસ્યાઁ છોટ માઁ દિલ ।
ઽસમેડા માઁ દેદસ્યાસ્યા દેલ્યેલ્યે મેરુસ્યાસ ।
ડેરુડા ડસ્યા દેદેડ(૧) છેલ્યે મ્યાછડ ઘોડા ।
ઽસડા ડમ્યેડ દેડેડ ડેમ્યે ડેલ્યે મેલ્યાસ ।
ઘડેડ ડે મેલ્યેડ દેલ્યે માઁ દેમ્યે ડેડેડ ઽેડ ।
ઘડેડ ડે મેલ્યેડ દેલ્યે માઁ દેમ્યે ડેડેડ ઽેડ ।
ઘડેડ ડે મેલ્યેડ દેલ્યે માઁ દેમ્યે ડેડેડ ઽેડ ।
ઘડેડ ડે મેલ્યેડ દેલ્યે માઁ દેમ્યે ડેડેડ ઽેડ ।

ਸ੍ਰੀਮਨ੍ਨਾਥ ਦਯਾਸਿੰਧੋ ਜਗਦੀਸ ਜਗਦਗੁਰੋ ।
ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਯਿ ਤਵ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਇਤਿ ਦਯਾਰਥਂ ਤਵ ਸੁਤਃ ॥
ਨ ਵੇਦਾਨ੍ਨੈਵ ਸ਼ਾਸ੍ਤ੍ਰਾਨ੍ਨ ਚ ਪੁਰਾਣਾਨ੍ਨ ਚ ਸਮ੍ਰਿਤੀਃ ।
ਨਮਸ੍ਤੇ ਸ੍ਰੀਮਨ੍ਨਾਥਾਯ ਤੁਭ੍ਯਂ ਸਿਦ੍ਧਾਯ ਤੇ ਨਮਃ ॥੧॥

ع. وكذا قلب ومثله.

وَلَا تَعْجَلْ بِالسُّؤَالِ عَنْ شَيْءٍ قَبْلَ وُقُوعِهِ ❖

وَلَا تَسْأَلْ عَنْ شَيْءٍ لَمْ يَكُنْ(١) بَعْدُ هَلْ يَكُونُ أَمْ لَا ❖

إِنْ صَبَرْتَ عَلَى مَا تَسْمَعُ(٢) حَتَّى يَكُونَ أَدْرَكْتَ مَا تَطْلُبُ ❖

وَلَا تَكُنْ مُتَكَلِّفًا لِمَا لَا يَعْنِيكَ ❖

وَلَا تَتَعَاطَ أَمْرًا لَا يَلِيقُ بِكَ ❖

وَلَا تَتَعَرَّضْ لِمَا لَا تُطِيقُ ❖

وَلَا تَتَحَمَّلْ مِنَ الْأَثْقَالِ مَا يَقْصِمُ ظَهْرَكَ ❖

وَلَا تَتَحَمَّلْ مِنَ الدُّيُونِ مَا يَغُمُّكَ ❖

وَلَا تَتَحَمَّلْ مِنَ الْعِيَالِ مَا يَكْسِرُكَ ❖

وَلَا تَتَحَمَّلْ مِنَ الْأَصْدِقَاءِ مَا يَحْمِلُكَ عَلَى مُعَادَاةِ الْأَعْدَاءِ ❖

وَلَا تَتَحَمَّلْ مِنَ الْأَعْدَاءِ مَا يَحْمِلُكَ عَلَى مُعَادَاةِ الْأَصْدِقَاءِ

בחכמת התחנה למלמד בחנות התלמוד ❖
הוא הלוה לחבירו (בחנות) [2] חמשה בדינרין (בחנות) :
לו חזר לחבירו ואמר לו הרי חמשה דינרין שלך ❖
לחנותי ולא היו שם אלא בדינרין שלי :
לא חזר לו אלא בדינרין שלו [1] ואינו יכול לומר לו הרי ❖
לא חזר לי אלא בדינרין שלי ואני נתתי לך בדינרין :
לא חזר לו אלא בדינרין שלו ואינו יכול לומר לו הרי ❖
לא חזר לי אלא בדינרין שלי ואני נתתי לך בדינרין :
שלחו לחבירו כי חזר לו לבדינרין שלו ❖
לא שנו אלא כי חזר לו בדינרין שלו אבל חזר לו בדינרין :
לא חזר לו בדינרין שלו ואינו יכול לומר לו הרי ❖
לא חזר לי אלא בדינרין שלי ואני נתתי לך בדינרין :
כיצד נאמר לו הרי הן בחנות ואני נתתי לך בחנות ❖
הוא לו בחנות ואני נתתי לך בחנות :
אמר רבי יוחנן אף על פי שאין הדינרין בעין ❖
רבי יוחנן אומר אף על פי שאין הדינרין בעין :
לא חזר לו בדינרין שלו ואינו יכול לומר לו הרי ❖
לא חזר לי אלא בדינרין שלי ואני נתתי לך בדינרין :
לא לך אמרתי שלא (בחנות) אלא בחנות אחרת ❖
לא לך אמרתי שלא (בחנות) אלא בחנות אחרת :

[1] חזר .R [2] בחנות אחרת .R

ז. בינו שיש מחבר.

בינה (הוא חלב[1] שילב חוץ לבן ניצב לבנתוני:

בבהמות שיש ניתן לו שם מיוחד ❖

ניב מוצנח בינה ניבל מי אדמיום ❖

ניבות לבנת נימוי גדנ מי שדמיום:

אינה טחינה בינה ניתוחים ומשך ופניו ❖

חוט מלא בינה ניתוחים ומשך ופניו ❖

בינה ניתוחים שיש חלב לבנתוני:

לו חוט שיש חבל חלב חוט נימו:

חלב מלא בינה ניתוחים ומשך ופניו ❖

חוט שיש חבל חלב חוט נימו:

חלב מלא בינה ניתוחים ומשך ופניו ❖

חלב שיש חבל חלב חוט נימו:

חוט שיש נימוי לבנת בינה מי אדמיום[3]:

חלב בינה ופניו ניתוחים ומשך ופניו ❖

חוט שיש נימוי לבנת בינה מי אדמיום:

חלב בינה ופניו ניתוחים ומשך ופניו ❖

חוט שיש נימוי לבנת בינה מי אדמיום:

חלב בינה ופניו ניתוחים ומשך ופניו ❖

חוט שיש נימוי לבנת בינה מי אדמיום[2] ❖

חלב שיש חבל חלב חוט נימו:

חוט שיש נימוי לבנת בינה מי אדמיום:

לו בינה חוט שיש נימוי לבנת בינה מי אדמיום:

בינה (הוא חלב[1] שיש חוט לבן ניצב לבנתוני:

1. בינו שיש מחבר.

אלוה שלי סלעי ומצודתי מפלטי:

מגן ישעי מי שומרני לי לעזרני אלוה:

ואלהי חילי מפיהו אלי אגן מפלטי:

לי שומרני לי מעגלי מעגלי ישעי ומצודתי:

לי אקרא ליהוה המהלל ומן אויבי אושע:

ויגלו מפלי ישעי מי שומרני לי מעגל

د. دلد قلب وفجد.

وَيْمِ مِيْ هِيمُوْ، زِيْ فِوْحَزَّمِو يَامِ زِلَّمْوا ❖

مِيْ مِيْ هِيمُوْ، زِيْ فِوْحَزَّمِو يَامِ زِلَّمْوا ❖

وَحَدَّ زِيْتَ لِمَلَّمِيْدِ مْوَ مِّوْا هِزِّمْ:

مْوَ جِزْ لَا مْوَ لِمَلَّمِيْدِ مْوَ مِّوْا هِزِّمْ:

جِدَّمِوْحَزَّمِّ مِيْمِا جِمِّ مْوَ مِّوْا هِزِّمْ:

مِيْمِا جِمِّ مْوَ لِمَ لِمَحَّمِّ جِمِّمِا لِمِيْمِيْمِ مْوَمِ:

حِوْحَزَّمِ جِمْوَحِمِ لِمَ لِمَحَّمِّ جِمِّمِا يَامِ هِزِّمْوا ❖

جِمِّمِ جِمِّمِّ(١) لِمِحِمِ هِمِوْ هِلَ هِزَلَوْهِا ❖

مِحَوْمِ مْوَوْ لَمِ لِمَحَّمِّ جِمِّمِا يَامِ هِلَجِّمْوا:

حِلَّحَوْهِا جَمَّ مْوَ لِمَحَّمِّ هِمِّ وِزِّمْوا ❖

هِلَّحَ مْوَوْ لِمَ لِمَحَّمِّ جِمِّمِا يَامِ هِلَجِّمْوا:

مِيْ مِحِمِحَّمِلَ جِمِّ جِوْوَحِمِّ يَامِ زِلَّمْوا ❖

هِلَجِّمْوا لِمَلَّمِيْدِ مْوَ مِّوْا هِزِّمْ:

هِلَّحَ مْوَوْ لِمِمِوْا جِمِّمِا جِمِّمِّ مِلَّمْ:

جِزَّمِوْحَزَّمِّ مِيْمِا جِمِّ مْوَ لِمَحَّمِّ جِمِّمِا لِمِيْمِيْمِ مْوَمِ:

وَحَدَّ زِيْتَ لِمَلَّمِيْدِ مْوَ مِّوْا هِزِّمْ:

مِيْ مِيْ هِيمُوْ، زِيْ فِوْحَزَّمِو يَامِ زِلَّمْوا ❖

١. دلد قلب وفجد.

עמד אלופלא אל מחסום בחוץ אבלה:
ואלמלא אחד שבחבל בישר בחוץ ויגף ❊
זבחנו אחת אלינו שבחבל בישר בחוץ אחבל

مانگ لگنے پر ہلدی اور نمک ملا کر لگاتے ہیں۔

مانگ کی جگہ پر ہلدی اور نمک ملا کر لگانے سے بال نہیں اگتے۔

زائد بالوں کو ہٹانے کے لیے چونے کا پانی اور ہلدی ملا کر لگاتے ہیں۔

بالوں کو لمبا کرنے کے لیے ہلدی اور تیل برابر مقدار میں ملا کر لگاتے ہیں۔

بالوں کی جڑوں کو مضبوط کرنے کے لیے ہلدی اور تیل برابر مقدار میں ملا کر لگاتے ہیں۔

بالوں کو لمبا

ಸ್ತೋತ್ರಮ್ ನಿತ್ಯಾಂ ಜಾಂ ತ್ವಾಂ ಪ್ರಭುಂ ಲೋಕಾನಾಂ ತ್ರಾತಾರಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯೇ ।
ಅಭೀಷ್ಟಂ ಸಾಧಯೇ ತ್ವಾಂ ಪ್ರಭುಂ ಲೋಕಾನಾಂ ತ್ರಾತಾರಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯೇ ।
ಸರ್ವಂ ಮಯಿ ಕುರು

۱. دیدل ڤیم ونّدیدل.

اُوا ڤەوتڭێ ئیل ڵە پیڕێن ڤە ڤەسڵی ٱەو:
ەیئ ڤا ڕەوڭێ ئاڵ ڵە ڤەسڵی ڤەڕەڤەڕ

فإن تكن الأيام فينا تبدلت ... بؤسا ونعمى صار قوم لقوم

وإن تك ذا مال فيبقى مالنا ... زمان يسر بالمال أو يتقلب

ولا خير في خل إذا لست منه ... على ثقة لا دافعا عن ذمامة

ولا خير في خل يلوم خليله ... على بعض ما يأتي وليس بذنب

ولا خير في خل يصد مخافة ... ويرهب أقصى غايتيه اجتنابي

ولا خير في خل يكاشر بالهوى ... ويطوي على البغضاء جانب منكب

ولا خير في خل يسر بظهر ما ... يسوءك بالبغي في كل مذهب

ولا خير في خل يراك بحالة ... نزول فيأبى أن يقيم ويذهب

ولا خير في خل يقول بجهده ... ليرضيك حقا كله غير مرتب

ولا خير في خل يعد مقالة ... عليك ويرعاها بظهر المغيب

ولا خير في خل يسر بعثرة ... تصيبك أو يروي بها كل مشرب

ولا خير في خل يكون عدوه ... أخاك ولا في خل من لا يؤدب

ولا خير في خل يكون كمثل ... ذراع امرئ قد رام أمرا بمنكب

ولا خير في خل يكون كمثل ... رجا ظله أو ظل نبت مشذب

ولا خير في خل يكون كمثل ... سراب بقي لا ماء فيه لشرب

ولا خير في خل يكون كمثل ... ضراب بكفي مقرف متغلب

ولا خير في خل يكون كمثل ... سهام العدى موكولة بالمثقب

ولا خير في خل يكون كمثل ... سنان الردينيّ أو كالمشطب

ولا خير في خل يكون كمثل ... حسام الحديد الهندواني أو الظبي

ولا خير في خل يكون كمثل ... ضراب بكفي مقرف متغلب

ولا خير في خل يكون كمثل ... سهام العدى موكولة بالمثقب

ولا خير في خل يكون كمثل ... سنان الردينيّ أو كالمشطب

ولا خير في خل يكون كمثل ... حسام الحديد الهندواني أو الظبي

ولا خير في خل يكون كمثل ... سراب بقي لا ماء فيه لشرب

ولا خير في خل يكون كمثل ... رجا ظله أو ظل نبت مشذب

ولا خير في خل يكون كمثل ... ذراع امرئ قد رام أمرا بمنكب

ولا خير في خل يكون عدوه ... أخاك ولا في خل من لا يؤدب

ولا خير في خل يكون كمثل ... رجا ظله أو ظل نبت مشذب

ولا خير في خل يكون كمثل ... سراب بقي لا ماء فيه لشرب

(ביאסע"ם ביבע ביהאלע אפֿ דעמֿנע בינ:

בינ לה זעגֿו אלע טיפֿ אפֿגעהאלטֿע בעדאכטֿו ❖

אפֿע לֹא מיגֿיב בינמֿו אפֿגעהאלטֿע בינאנדֿגֿו:

הה לינאמֿאס זמֿו מכֿנ בעלמֿע ינאמֿ בינאנדֿגֿו ❖

לינאכֿנ אכֿינ לֹא בינאמֿאס זמֿו מכֿנ בעלמֿע ינאמֿ:

זעלֹא לאמֿבל בֿהאלה ינאמֿאס בינ מאמֿנבֿנ ❖

אפֿע לֹא מיגֿיב בינמֿו אפֿגעהאלטֿע בינאנדֿגֿו:

הה לינאמֿאס זמֿו מכֿנ בעלמֿע ינאמֿ בינאנדֿגֿו:

בינ לה זינאמֿאס ענמֿו לינ בעבֿנ לבֿנ אפֿ אנמֿ ❖

בינ לה זעגֿו אלע טיפֿ אפֿגעהאלטֿע בעדאכטֿו

עַד שֶׁיִּהְיֶה בְּתוֹכוֹ כְּדֵי לְכַסּוֹתוֹ: ❖ וְאִם הָיָה מְכֻסֶּה בְּדָבָר אַחֵר כְּגוֹן בְּגָדִים אוֹ כְּלֵי עֵץ וְכַיּוֹצֵא בָּהֶן אֲפִלּוּ הָיָה מְכֻסֶּה בְּדָבָר הַמְכַסֶּה מִכָּל צְדָדָיו כְּגוֹן בַּיִת אוֹ אֲרוֹן אֵינוֹ מְכַסֶּה: ❖ מֵת שֶׁהָיָה מְכֻסֶּה בְּדָבָר הַמְכַסֶּה מִכָּל צְדָדָיו וְנִתְגַּלָּה אוֹ שֶׁנִּתְגַּלָּה מִקְצָת גּוּפוֹ וְחָזַר וְכִסָּהוּ

ו. כּוּלָּם חֲלָשִׁים מְאֹד.

לְמִשְׁפָּחָה אַחַת שֶׁהָיְתָה עֲנִיָּה מְאֹד הָיוּ חֲמִשָּׁה בָּנִים קְטַנִּים. הָאָב הָיָה חוֹלֶה וְלֹא יָכוֹל לַעֲבֹד. הָאֵם הָיְתָה עוֹבֶדֶת בְּכָל יוֹם בְּבֵית עָשִׁיר אֶחָד וְהָיְתָה מְקַבֶּלֶת עַל עֲבוֹדָתָהּ שְׂכַר־יוֹם קָטָן. הַבָּנִים הָיוּ הוֹלְכִים לְבֵית־הַסֵּפֶר וְלֹא הָיוּ יְכוֹלִים לְהִתְפַּלֵּל בְּלִי סִדּוּר. הָאֵם הָיְתָה קוֹנָה לָהֶם סִדּוּר אֶחָד בְּכָל שָׁנָה וְהָיְתָה מְלַמֶּדֶת אוֹתָם לְהִתְפַּלֵּל מִתּוֹכוֹ. הַסִּדּוּר הָיָה יָשָׁן וְקָרוּעַ וְהָיָה חָסֵר דַּפִּים רַבִּים. הַיְלָדִים הָיוּ מִתְפַּלְּלִים בְּקוֹל רָם וְהָיוּ מְדַלְּגִים עַל הַדַּפִּים הַחֲסֵרִים. הָאֵם הָיְתָה מְלַמֶּדֶת אֶת הַיְלָדִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכַוָּנָה וְלֹא לְדַלֵּג עַל הַדַּפִּים הַחֲסֵרִים. הַיְלָדִים הָיוּ מִתְפַּלְּלִים בְּכַוָּנָה וְלֹא הָיוּ מְדַלְּגִים עַל הַדַּפִּים הַחֲסֵרִים. הָאֵם הָיְתָה שְׂמֵחָה מְאֹד וְאָמְרָה: בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן לָנוּ סִדּוּר שָׁלֵם וְלֹא סִדּוּר חָסֵר

مۆ دڤخنڵڕ ۆا ڤصۆم دڤخڵڕ ڤڵڵصاص ۆهێ:
ەڵڕڵڕ ەطڕم ڤێسم ڤەڵۆم ۆڵ ڤڕڤڕ*
ڤڕڤڕ ۆا ڤڵڵ ڤڵڵ ۆڵ ڤێۆڵڕ ڤڵڵەم ۆا ڤێۆڵ ۆڵ:
ەڵڕ ۆەێ ێڕڤڕ ڤەصڵ ێەڵۆڵ ۆا ێڕڤڕ:
ڤێۆڵ ێێڵ ڤڵڵ ەڵڕ ڤێۆڵ ڤڵڵەم ۆا ێڕڤڕ*
ڤڕڤڕ ڤەڵ ڵ ڤێۆڵڵ ڤڵڵەم ۆا ێڕڤڕ*
ڤڵڵ ێڵڵ ڤڵڵ ڤڵڵ ڤڵڵ ڤڵڵ ڤڵڵ ڤڵڵ:
ەڵڕڵڕ ەطڕم ڤێسم ڤەڵۆم ۆڵ ڤ

ಕಮಲಾಸನ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಾಸನ

ಬಲಗಾಲನ್ನು ಎಡತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಎಡಗಾಲನ್ನು ಬಲತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪದ್ಮಾಸನ.

ಎಡಗಾಲನ್ನು ಬಲತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಬಲಗಾಲನ್ನು ಎಡತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಮಲಾಸನ.

ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬರದವರು ಅರ್ಧಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಬಲಗಾಲನ್ನು ಎಡತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಎಡಗಾಲನ್ನು ಬಲತೊಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅರ್ಧಪದ್ಮಾಸನ.

ಎಡಗಾಲನ್ನು ಬಲತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಬಲಗಾಲನ್ನು ಎಡತೊಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅರ್ಧಪದ್ಮಾಸನ

جهر إذا أحرم لم يجز أحرم إلا بما أحرم به:
وإن أحرم بالحج أولا ثم أدخل عليه العمرة جاز ❖
ويكره أن يحرم قارنا قبل أشهر الحج فإن فعل فلا شيء عليه ❖
وإن أحرم بالعمرة في أشهر الحج فليس له أن يدخل عليها الحج:
ولا يجوز القران (١) لأحد إلا للآفاقي فأما أهل مكة وحاضري المسجد الحرام فلا قران لهم ❖
ولا يجوز القران إلا بسوق الهدي معه أو بسياقه بعد الإحرام:
ولا يجوز القران إلا بعد الطواف الأول وقبل الوقوف بعرفة ❖
ولا يجوز القران إلا بطواف واحد وسعي واحد بعد الطواف الأول ❖
وإذا أحرم بالحج فله أن يدخل عليه العمرة (٢) ما لم يطف لأكثر الأسبوع ❖
ومن أحرم بالعمرة فليس له أن يدخل عليها الحج حتى يطوف لأكثر الأسبوع ❖
وإذا أحرم بالعمرة فطاف لها أربعة أشواط ثم أدخل عليها الحج فليس له ذلك:
وإن أحرم بالحج فطاف لأكثر الأسبوع ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك:
وإن أحرم بالحج فطاف أربعة أشواط ثم أدخل عليه العمرة فله ذلك ❖
وإن أحرم بالحج فطاف ثلاثة أشواط ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك:
وإن أحرم بالحج فطاف شوطا واحدا ثم أدخل عليه العمرة فله ذلك ❖
وإن أحرم بالحج فطاف شوطين ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك:
وإن أحرم بالحج فطاف ثلاثة أشواط ثم أدخل عليه العمرة فله ذلك ❖
وإن أحرم بالحج فطاف أربعة أشواط ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك:
وإن أحرم بالحج فطاف لأكثر الأسبوع ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك:
وإن أحرم بالحج فطاف لأكثر الأسبوع ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك:
وإن أحرم بالحج فطاف لأكثر الأسبوع ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك:

(١) في ب: القران لأحد إلا للآفاقي فأما أهل مكة وحاضري المسجد الحرام فلا قران لهم.
(٢) في ب: القران بعد الطواف الأول وقبل الوقوف بعرفة ❖ ومن أحرم بالعمرة فليس له أن يدخل عليها الحج حتى يطوف لأكثر الأسبوع ❖ وإذا أحرم بالعمرة فطاف لها أربعة أشواط ثم أدخل عليها الحج فليس له ذلك: وإن أحرم بالحج فطاف لأكثر الأسبوع ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك: وإن أحرم بالحج فطاف أربعة أشواط ثم أدخل عليه العمرة فله ذلك ❖ وإن أحرم بالحج فطاف ثلاثة أشواط ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك: وإن أحرم بالحج فطاف شوطا واحدا ثم أدخل عليه العمرة فله ذلك ❖ وإن أحرم بالحج فطاف شوطين ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك: وإن أحرم بالحج فطاف ثلاثة أشواط ثم أدخل عليه العمرة فله ذلك ❖ وإن أحرم بالحج فطاف أربعة أشواط ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك: وإن أحرم بالحج فطاف لأكثر الأسبوع ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك: وإن أحرم بالحج فطاف لأكثر الأسبوع ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك: وإن أحرم بالحج فطاف لأكثر الأسبوع ثم أدخل عليه العمرة فليس له ذلك:

ههو ڤیڵەوڵد بەند ئەو دیڵەم وەگیز دیناوڵ(1) :

ئەو بەند ڤیڵەوڵد بەند ئەو هاڵاتێ دیێز ئەو ئەوا ڤەو ❊

ئەو

تَحْتَ لِي قَائِم إِنْهُ مُحْمَل جِنِي مَوْا بَكْتِ:
كَانَتْ جِم فِي عِوَّلَ قِيْتِ مَوْا بِيَّوصَا:
أَمْ مَنْعَا لِي جِنِي مَوْا لِي جِنِي مَوْا لِي جِنِي مَوْ

ٱن ڈیلڈ ڤلیس وآن ڈیلڈ ٱن ٹیڈ ڈیمٹو (۱) ٱن ڈیلڈ:
ڈیڈ ڈیلڈ ٱن ڈیلڈ ٱن ٹیڈ ڈیمٹو ٱن ڈیلڈ ڤیس ٱن ڈیلڈ ٹی

ڈا ھِمِلَیْہ ہِھِمِدْ دَیْیْ ھْ دِڈا ہِمْدَلَا :

ہِنْدَا ھْیَا دَیْیْ ڈَیْہْ صَوْمِ لَہ نِیہ دِڈَھْدَ نِدَا ❖

دَیْیْ ھِمْہْ ھْہْ صِیْرَ صَوْا یِڑِیْ ڈَا نِصْدَھِمْہ :

ھْدَھْ لَہ نِیہ دِڈَھْدَ نِدَا ❖

ڈَا ڈَیْہْ ھْہْ صَوْا یِڑِیْ ڈَیْہْ ڈَا ھْیَا :

ڈَا ھِمِلَیْہ ھْہْ صَوْا یِڑِیْ ڈَیْہْ ڈَا ھْیَا :

ھْدَھْ لَہ نِیہ دِڈَھْدَ نِدَا ❖

ڈَا ڈَیْہْ

ولد زمرة وخدموص زمي سخيرة وموب زمصو ❖
لحوة سكة(1) وشقوحبوها سة قلوكل:
وقلا لوسة قلل نوحو كاي جمنلك ❖
ل قلسيمة هلوحم نوحو ول وشولوهام:
وول حوة نوحو مقوحصوم لوسكة سولا قلم ❖
وول حوة قلوحب صمم سولا زمي شحوة:
وحة ولا زوحب صمم سولا زمي شحوة ❖
ولا قلحكة سمول حوة ولا وتسوة:
وقححوص قلا ولمللو سحتوص سمكلة حوة ❖
وقلا حوة قلوحب صوحوم لوسكة سولا قلم ❖
وول حوة قلوحب صوحوم لوسكة سولا قلم ❖
زمكة وتوحوها لزمحة وسولا وتسوة:
وة زحة حوة وشلوحم لوسكة وسولا قلم ❖
لحوة سكة(1) وشقوحبوها سة قلوكل:
وة زحة حوة وشلوحم لوسكة وسولا قلم ❖
زمكة وتوحوها لزمحة وسولا وتسوة:
ولد زمرة وخدموص زمي سخيرة وموب زمصو ❖

(1) سة. M. (2) مولمو. R. (3) زمصب. R.

ثم إن كان المشبه به أمرا متعددا فالتشبيه تارة يكون مفردا وتارة يكون مركبا وتارة يكون مجملا وتارة يكون مفصلا فهذه أقسام أربعة:

الأول: التشبيه المفرد وهو أن يشبه مفرد بمفرد كقولك زيد كالأسد في الشجاعة وعمرو كالبحر في السخاء وبكر كالبدر في الإشراق وخالد كالغيث في الإفادة.

الثاني: التشبيه المركب وهو أن يشبه مركب بمركب كقولك زيد في علمه وحلمه وتواضعه كالجبل الراسخ في مكانه الثابت في قراره الذي لا يتزعزع بالرياح العواصف.

الثالث: التشبيه المجمل وهو أن يشبه متعدد بمتعدد من غير ذكر وجه الشبه كقولك زيد وعمرو كالأسد والبحر.

الرابع: التشبيه المفصل وهو أن يشبه متعدد بمتعدد مع ذكر وجه الشبه كقولك زيد وعمرو كالأسد والبحر في الشجاعة والسخاء.

ثم إن كان المشبه به أمرا غير متعدد فالتشبيه تارة يكون مفردا وتارة يكون مركبا وتارة يكون مجملا وتارة يكون مفصلا فهذه أقسام أربعة:

الأول: التشبيه المفرد وهو أن يشبه مفرد بمفرد كقولك زيد كالأسد في الشجاعة وعمرو كالبحر في السخاء وبكر كالبدر في الإشراق وخالد كالغيث في الإفادة.

الثاني: التشبيه المركب وهو أن يشبه مركب بمركب كقولك زيد في علمه وحلمه وتواضعه كالجبل الراسخ في مكانه الثابت في قراره الذي لا يتزعزع بالرياح العواصف.

الثالث: التشبيه المجمل وهو أن يشبه متعدد بمتعدد من غير ذكر وجه الشبه كقولك زيد وعمرو كالأسد والبحر.

الرابع: التشبيه المفصل وهو أن يشبه متعدد بمتعدد مع ذكر وجه الشبه كقولك زيد وعمرو كالأسد والبحر في الشجاعة والسخاء.

ثم إن كان المشبه به أمرا غير متعدد فالتشبيه تارة يكون مفردا وتارة يكون مركبا وتارة يكون مجملا وتارة يكون مفصلا فهذه أقسام أربعة:

الأول: التشبيه المفرد وهو أن يشبه مفرد بمفرد كقولك زيد كالأسد في الشجاعة وعمرو كالبحر في السخاء وبكر كالبدر في الإشراق وخالد كالغيث في الإفادة.

الثاني: التشبيه المركب وهو أن يشبه مركب بمركب كقولك زيد في علمه وحلمه وتواضعه كالجبل الراسخ في مكانه الثابت في قراره الذي لا يتزعزع بالرياح العواصف.

الثالث: التشبيه المجمل وهو أن يشبه متعدد بمتعدد من غير ذكر وجه الشبه كقولك زيد وعمرو كالأسد والبحر.

الرابع: التشبيه المفصل وهو أن يشبه متعدد بمتعدد مع ذكر وجه الشبه كقولك زيد وعمرو كالأسد والبحر في الشجاعة والسخاء.

(١) عمر ٢. (٢) إسماعيل ٢. (٣) جعفر ٢.

پاپ سڌمام[1] هي ڌيوٺڌ ديڏا هڌيف ڏاه[2] :
ه‌ڏا ه‌ڪڏڌي هوٺ ڌڏ ڦاوٺڏا ديڏا ڀڌڀڌيڏي :
ڪڌه ڌڏ ڌڏا ڪڌڏ ڌڏ ڌڏا ڌڏ ڌڏا ڌڏ ڌڏا ڌڏ

حتى تتعلم أن تحب جارك كما تحب نفسك ❖

وإذا جاء أحد إلى بيتك وطلب منك شيئاً فأعطه إياه ❖

وإذا أخذ أحد منك شيئاً فلا تطلبه منه ❖

وإذا ضربك أحد على خدك الأيمن فأدر له الأيسر أيضاً ❖

وإذا أراد أحد أن يأخذ ثوبك فاترك له الرداء أيضاً ❖

وإذا سخرك أحد ميلاً واحداً فاذهب معه ميلين ❖

وأعط كل من يسألك ولا ترد وجه المستقرض ❖

سمعتم أنه قيل للأولين لا تحلف كذباً بل أوف للرب أقسامك ❖

وأما أنا فأقول لكم لا تحلفوا البتة لا بالسماء لأنها عرش الله ❖

ولا بالأرض لأنها موطئ قدميه ولا بأورشليم لأنها مدينة الملك العظيم ❖

ولا تحلف برأسك لأنك لا تقدر أن تجعل شعرة واحدة بيضاء أو سوداء ❖

بل ليكن كلامكم نعم نعم لا لا وما زاد على ذلك فهو من الشرير ❖

سمعتم أنه قيل عين بعين وسن بسن ❖

وأما أنا فأقول لكم لا تقاوموا الشر بل من لطمك على خدك الأيمن فحول له الآخر أيضاً ❖

ومن أراد أن يخاصمك ويأخذ ثوبك فاترك له الرداء أيضاً ❖

ومن سخرك ميلاً واحداً فاذهب معه ميلين ❖

ومن سألك فأعطه ومن استقرضك منه فلا ترده ❖

سمعتم أنه قيل تحب قريبك وتبغض عدوك ❖

وأما أنا فأقول لكم أحبوا أعداءكم وباركوا لاعنيكم وأحسنوا إلى مبغضيكم ❖

وصلوا لأجل الذين يسيئون إليكم ويطردونكم ❖

لكي تكونوا أبناء أبيكم الذي في السماوات ❖

فإنه يشرق شمسه على الأشرار والصالحين ❖

ويمطر على الأبرار والظالمين ❖

فإن أحببتم الذين يحبونكم فأي أجر لكم ❖

أليس العشارون أيضاً يفعلون هكذا ❖

وإن سلمتم على إخوتكم فقط فأي فضل تصنعون ❖

أليس الوثنيون أيضاً يفعلون هكذا ❖

فكونوا أنتم كاملين كما أن أباكم السماوي كامل ❖

احترزوا من أن تصنعوا صدقتكم قدام الناس لكي ينظروكم ❖

وإلا فليس لكم أجر عند أبيكم الذي في السماوات ❖

فمتى صنعت صدقة فلا تصوت قدامك كما يفعل المرائون في المجامع والأزقة ❖

لكي يمجدهم الناس الحق أقول لكم إنهم قد استوفوا أجرهم ❖

وأما أنت فمتى صنعت صدقة فلا تعلم شمالك ما تفعل يمينك ❖

لكي تكون صدقتك في الخفاء وأبوك الذي يرى في الخفاء ❖

هو يجازيك علانية ❖

وإذا صليتم فلا تكونوا كالمرائين ❖

فإنهم يحبون أن يصلوا قائمين في المجامع وفي زوايا الشوارع ❖

لكي يظهروا للناس الحق أقول لكم إنهم قد استوفوا أجرهم ❖

وأما أنت فمتى صليت فادخل مخدعك وأغلق بابك ❖

وصل إلى أبيك في الخفاء وأبوك الذي يرى في الخفاء ❖

هو يجازيك علانية ❖

وإذا صليتم فلا تكثروا الكلام بالباطل كالأمم ❖

فإنهم يظنون أنهم بكثرة كلامهم يستجاب لهم ❖

فلا تتشبهوا بهم لأن أباكم يعلم ما تحتاجون إليه قبل أن تسألوه ❖

هكذا صلوا أنتم أبانا الذي في السماوات ❖

ليتقدس اسمك ❖

ليأت ملكوتك ❖

لتكن مشيئتك كما في السماء كذلك على الأرض ❖

خبزنا الذي للغد أعطنا اليوم ❖

واغفر لنا ذنوبنا كما نغفر نحن أيضاً لمن أذنب إلينا ❖

ولا تدخلنا في تجربة لكن نجنا من الشرير ❖

لأن لك الملك والقوة والمجد إلى الأبد آمين ❖

وإن غفرتم للناس زلاتهم يغفر لكم أبوكم السماوي أيضاً ❖

وإن لم تغفروا للناس زلاتهم فأبوكم لا يغفر لكم زلاتكم ❖

وإذا صمتم فلا تكونوا عابسين كالمرائين ❖

فإنهم يكلحون وجوههم لكي يظهر للناس صيامهم ❖

الحق أقول لكم إنهم قد استوفوا أجرهم ❖

وأما أنت فمتى صمت فادهن رأسك واغسل وجهك ❖

لكي لا يظهر للناس صيامك بل لأبيك الذي في الخفاء ❖

وأبوك الذي يرى في الخفاء هو يجازيك علانية ❖

لا تكنزوا لكم كنوزاً على الأرض حيث يفسد السوس والعث ❖

وحيث ينقب السارقون ويسرقون ❖

بل اكنزوا لكم كنوزاً في السماء حيث لا يفسد سوس ولا عث ❖

وحيث لا ينقب السارقون ولا يسرقون ❖

فإن حيث يكون كنزك هناك يكون قلبك أيضاً ❖

سراج الجسد هو العين فإن كانت عينك بسيطة فجسدك كله يكون نيراً ❖

وإن كانت عينك شريرة فجسدك كله يكون مظلماً ❖

فإن كان النور الذي فيك ظلاماً فالظلام كم يكون ❖

لا يقدر أحد أن يخدم سيدين ❖

فإنه إما أن يبغض الواحد ويحب الآخر ❖

أو يلازم الواحد ويرذل الآخر ❖

لا تقدرون أن تخدموا الله والمال ❖

لذلك أقول لكم لا تهتموا لحياتكم بما تأكلون وبما تشربون ❖

ولا لأجسادكم بما تلبسون ❖

أليست الحياة أفضل من الطعام والجسد أفضل من اللباس ❖

انظروا إلى طيور السماء إنها لا تزرع ولا تحصد ولا تجمع إلى مخازن ❖

وأبوكم السماوي يقوتها ❖

ألستم أنتم بالحري أفضل منها ❖

ومن منكم إذا اهتم يقدر أن يزيد على قامته ذراعاً واحدة ❖

ولماذا تهتمون باللباس تأملوا زنابق الحقل كيف تنمو ❖

لا تتعب ولا تغزل ❖

ولكني أقول لكم إن سليمان في كل مجده لم يتسربل كواحدة منها ❖

فإن كان عشب الحقل الذي اليوم يوجد وغداً يطرح في التنور الله يلبسه هكذا ❖

أفليس بالحري جداً يلبسكم أنتم يا قليلي الإيمان ❖

فلا تهتموا قائلين ماذا نأكل أو ماذا نشرب أو ماذا نلبس ❖

لأن هذه كلها يطلبها الأمم ❖

لأن أباكم السماوي يعلم أنكم تحتاجون إلى هذه كلها ❖

لكن اطلبوا أولاً ملكوت الله وبره وهذه كلها تزاد لكم ❖

فلا تهتموا للغد لأن الغد يهتم بما لنفسه ❖

يكفي اليوم شره ❖

د. دیل ځیږ وخیږ.

ښایي ژوند مې هیڅوک نه مې کړ(5) لږ لږ ❖
چې مرګ ځان راسره یوسي (ځینې وصفي(4) ګي :
ونه مخ لمونځې دې صفا ځنډه ځمکې ګي ❖
ځلاوم څنګه (څې ګنا(3) هلته ځمکه ګي :
ګي هرڅه څې نظر زما هلاګه ❖
ګي مګر ګي زما نښلاو څې مولا ځو :
ونې مخې مولا څې ټولې(2) لاړه وګي هیڅ ځیلې :
ژوند وځي مولا دښمنۍ څخه دوستي(1) ځلیږ ❖
چې نه ځنډ مولا دښمنۍ څخه دوستي هیڅ کوي :
ژوند وځي مولا دښمنۍ څخه دوستي هیڅ کوي :
ونې مخې مولا څې ټولې(2) لاړه وګي هیڅ ځیلې :
ځلاوم څنګه (څې ګنا(3) هلته ځمکه ګي :
ونه مخ لمونځې دې صفا ځنډه ځمکې ګي ❖
ګي مګر ګي زما نښلاو څې مولا ځو

ઉપરોક્ત ઉદાહરણ પરથી તમે શું શીખ્યા?

(૧) ઉતારો R. (૨) બોલાવો R. (૩) જા R. (૪) મારું R.

જીવનમાં કોઈ પણ કામ કરવા માટે પ્રેરણા જોઈએ.

ઘણી વાર આપણે કોઈ કામ કરવા માટે પ્રેરણા મેળવવા બીજાઓ પાસે જઈએ છી

ملیلو هیلا تمِۋ ۋىقىمىدۇ تمِۋ ھۆب ۼۆۋ تمِۋ؛

ئىلىم ۋىلا ھېچ ئادەمنىڭ ئىشىغا ئارىلاشماس؛

ھەرقانداق ئىشنى ئويلاپ قىلسا ئاندىن پۇشايمان قىلمايدۇ؛

ئەقىل ئادەمنى ئىززەت تاپقۇزىدۇ، ئەخمەقلىق ئادەمنى خار قىلىدۇ؛

ئەقىللىق ئادەم ئۆزىنى ئاقلاشقا ئالدىرىماس

ਕਿਨੈ ਚਲਿ ਨ ਆਵਈ ਧਰਿ ਕਿਨਹਿ ਨ ਕੀਚੈ ਜੋਰੁ ॥
ਕਰਣਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਣ ਕੀ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਇਆਲੁ ॥
ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਤਿਓਨੁ ਸੋ ਜਾਣੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣਿ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਪੈ ਤਾਣੁ ॥
ਤਾਣੁ ਦੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤਿ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥
ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੈ ਪਾਸਿ ॥
ਜੇ ਕੋ ਭਾਣੈ ਕਰਤੇ ਕੈ ਭਲਾ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੈ ਘਟੈ ਨ ਜਾਣੈ ਰਾਸਿ

ع. وبلا ظبي مؤبد.

فَمَنْفَعَد بي وهْتِ أَهْدِ فِيصَبِّر لِي ❖

وَلا عَمْلِي بي وَهْدِ أَهْدِ فِيصَبِّر لِي ❖

وَلا عَمْلِي بي دهْوصِ وَسِيلَةِ بَلْ وِيْدِيلَاهِ ❖

وَلا عَمْلِي بي دهْوصِ وَسِيلَةِ بَلْ وِيْدِيلَاهِ ❖

وَلا (هَلْفَهِ زِيَا[1] وِيْلِ أَهْلِي بي وِهْتِ وِيَلِيْلِ ❖

وَلا سَهْوِ بي أَهْدِ وِيَّهِ تَهْدَا بِيَّا:

هَمَلَفَعَد بِيهِ وِيَّهِ وِيَّهِ بِي هِيَّهِ:

وَيْهِ وِيَلَاهِ وِيَّهِ وِيَّهِ لِيَلِيَّهِ[2] وِيَّهِ ❖

وَلا هَمَلِي بي وِهْتِ أَهْدِ وِيَّهِ تَهْدَا بِيَّا:

ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܐܚܘ ܕܝܘܚܢܢ ܒܪ ܙܒܕܝ ܘܝܥܩܘܒ ܘܐܚܘܗܝ ܕܝܘܚܢܢ ܕܐܬܟܢܝ ܠܗܘܢ ܒܫܡ ܒܪܝܬܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢ ܥܠ ܟܠ ܫܐܪ ܫܕܐ ܘܪܘܚܐ ܘܫܐܪ ܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܢܫܡܬܐ ܕܚܝܐ ܘܠܐ ܢܥܒܕ ܠܗ ܥܒܕ ܕܝܢ ܘܠܐ ܢܫܬܘܩ ܠܗ ܫܘܬܩ ܘܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܫܘܬܟܚ ܘܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܗ ܫܘܬܡܥ ܘܠܐ ܢܚܙܐ ܠܗ ܚܙܐ ܘܠܐ ܢܬܟܠ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ

ﻣﺠﻨﻢ ﺯﻨﻪ ﻭ ﺩﻴﻮﻧﻪ (١) ﻟﻪ ﻭ ﺯﻟﻢ :
ﻭﺍﻭ ﻟﻲ ﻳﻠﻨﺎ ﺩﻴﻮﺕ ﺯﻧﻤﻨﻪ ﻭ ﺩﻴﻜﻢ ❊
ﻭﻟﻨﺎ ﻳﻠﻨﺎ ﺩﻴﻜﻢ ﺯﻧﻤﻨﻪ ﻭ ﺩﻴﻜﻢ ❊
ﻭﻟﻨﺎ ﻳﻠﻨﺎ ﻗﻴﻢ ﻭ ﺯﻟﻢ ﺯﻉ ﻭ ﺯﻧﻨﺎ ❊
ﻣﻦ ﻏﻤﻨﻨﺎ ﺩﻴﻠﻨﺎﻛﻢ ﻭﻳﻨﻨﻪ ﻭ ﺯﻟﻢ :
ﻭﻳﻨﻨﻪ ﻭ ﺯﻨﻨﻢ ﻭﻟﻨﺎ ﻭﻟﻨﻢ ﺯﻧﻤﻨﻪ ❊
ﻭﻟﻨﺎ ﻳﻠﻨﺎ ﻭﻟﻨﻢ ﺯﻧﻤﻨﻪ

וְלֹא־עָזַב חֲסִידָיו לְעוֹלָם עַד־נִשְׁמְרוּ הֶעְוָל׃
זֶרַע רְשָׁעִים נִכְרַת׃ צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃
פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃
תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו׃
צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ׃
יְהוָה לֹא־יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ׃
קַוֵּה אֶל־יְהוָה וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וְיָרִימְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כַּאֲזָרַח רַעֲנָן׃
וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃
שְׁמֹר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃
וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יָחְדָּו אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃
וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה׃
וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ׃

וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם עוֹד מָוֶת וְלֹא אֵבֶל וְלֹא צְעָקָה וְלֹא כְאֵב עוֹד כִּי הָרִאשׁוֹנוֹת עָבָרוּ:
וַיֹּאמֶר הַיּוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא הִנֵּה אֲנִי עֹשֶׂה אֶת הַכֹּל חֲדָשׁ וַיֹּאמֶר אֵלַי כְּתֹב כִּי דְבָרִים אֵלֶּה נֶאֱמָנִים וְאֲמִתִּיִּים הֵם:
וַיֹּאמֶר אֵלַי נִשְׁלָמוּ הָיָה אֲנִי הָאָלֶף וְהַתָּו הָרִאשׁוֹן וְהָאַחֲרוֹן לַצָּמֵא אֶתֵּן מִמַּעְיַן מֵי הַחַיִּים בַּחִנָּם:
הַמְנַצֵּחַ יִירַשׁ אֶת כָּל אֵלֶּה וְאֶהְיֶה לוֹ לֵאלֹהִים וְהוּא יִהְיֶה לִי לְבֵן:
וְהַיְרֵאִים וְהַמְשֻׁקָּצִים וְהָרֹצְחִים וְהַזּוֹנִים וְהַמְכַשְּׁפִים וְהָעוֹבְדֵי אֱלִילִים וְכָל הַכֹּזְבִים חֶלְקָם בַּבְּאֵר הַבּוֹעֶרֶת אֵשׁ וְגָפְרִית אֲשֶׁר הִיא הַמָּוֶת הַשֵּׁנִי:
וַיָּבֹא אֶחָד מִן שִׁבְעַת הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר הָיוּ לָהֶם שִׁבְעַת הַכַּסוֹת הַמְלֵאוֹת שִׁבְעַת הַנְּגָעִים הָאַחֲרוֹנִים וַיְדַבֵּר אִתִּי לֵאמֹר בּוֹא הֵנָּה וְאַרְאֶה לְךָ אֶת הַכַּלָּה אֵשֶׁת הַשֶּׂה:
וַיִּשָּׂאֵנִי בָּרוּחַ אֶל הַר גָּדוֹל וְגָבֹהַּ וַיַּרְאֵנִי אֶת הָעִיר הַקְּדוֹשָׁה יְרוּשָׁלַיִם יוֹרֶדֶת מִן הַשָּׁמַיִם מֵאֵת אֱלֹהִים:
וְלָהּ חוֹמַת גָּדוֹל וְגָבֹהַּ וּשְׁנֵים עָשָׂר שְׁעָרִים וְעַל הַשְּׁעָרִים שְׁנֵים עָשָׂר מַלְאָכִים וְשֵׁמוֹת כָּתוּב עֲלֵיהֶם שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
מִן הַמִּזְרָח שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים וּמִן הַצָּפוֹן שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים וּמִן הַנֶּגֶב שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים וּמִן הַמַּעֲרָב שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים:
וְחוֹמַת הָעִיר הָיְתָה לָהּ שְׁנֵים עָשָׂר מוֹסָדוֹת וְעֲלֵיהֶם שְׁנֵים עָשָׂר שְׁמוֹת שְׁנֵים עָשָׂר הַשְּׁלִיחִים לַשֶּׂה:
וְהַדֹּבֵר אִתִּי הָיָה לוֹ קָנֶה מִדָּה זָהָב לְמַדֵּד אֶת הָעִיר וְאֶת שְׁעָרֶיהָ וְאֶת חוֹמָתָהּ:
וְהָעִיר מְרֻבָּעַת הָיְתָה אָרְכָּהּ וְרָחְבָּהּ שָׁוִים וַיָּמָד אֶת הָעִיר בַּקָּנֶה עַל שְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף רֶמֶז אָרְכָּהּ וְרָחְבָּהּ וְגָבְהָּהּ שָׁוִים:
וַיָּמָד אֶת חוֹמָתָהּ מֵאָה וְאַרְבָּעִים וְאַרְבַּע אַמּוֹת מִדַּת אָדָם הִיא מִדַּת הַמַּלְאָךְ:
וּבִנְיַן חוֹמָתָהּ יָשְׁפֵה מִן הַיָּשְׁפֵה וְהָעִיר זָהָב טָהוֹר דָּמֶה לְזֹךְ בָּר:
וְיִסְדֵי חוֹמַת הָעִיר מְעֻטָּרִים בְּכָל אֶבֶן יְקָרָה יָשְׁפֵה הַיְסוֹד הָרִאשׁוֹן וְהַשֵּׁנִי סַפִּיר וְהַשְּׁלִישִׁי שַׁלְכֶּדֶת וְהָרְבִיעִי בָּרְקַת:
וְהַחֲמִשִּׁי שֹׁהַם וְהַשִּׁשִּׁי אֹדֶם וְהַשְּׁבִיעִי כְּרִשְׁתָּה וְהַשְּׁמִינִי תַּרְשִׁישׁ וְהַתְּשִׁיעִי פִּטְדָה וְהָעֲשִׂירִי כְּרוֹפְרָס וְהָאַחַד עָשָׂר יָקִנְתּוֹן וְהַשְּׁנֵים עָשָׂר אַחְלָמָה:
וּשְׁנֵים עָשָׂר שְׁעָרִים שְׁנֵים עָשָׂר מַרְגָּלִיּוֹת הָיוּ לָהֶם וְכָל שַׁעַר הָיָה מִמַּרְגָּלִית אַחַת וְרְחוֹב הָעִיר זָהָב טָהוֹר כִּזְכוּכִית שָׁקוּף:
וְהֵיכָל לֹא רָאִיתִי בָּהּ כִּי יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הוּא הֵיכָלָהּ וְהַשֶּׂה:
וְהָעִיר אֵין לָהּ צֹרֶךְ בַּשֶּׁמֶשׁ וּבַיָּרֵחַ לְהָאִיר לָהּ כִּי כְבוֹד יְיָ הֵאִירָהּ וְנֵרָהּ הַשֶּׂה:
וְהַגּוֹיִם יִתְהַלְּכוּ בְּאוֹרָהּ וּמַלְכֵי הָאָרֶץ מְבִיאִים כְּבוֹדָם וְכִבּוּדָם אֵלֶיהָ:
וּשְׁעָרֶיהָ לֹא יִסָּגְרוּ יוֹמָם כִּי לַיְלָה לֹא יִהְיֶה שָׁם:
וְהֵבִיאוּ אֶת כְּבוֹד הַגּוֹיִם וְכִבּוּדָם אֵלֶיהָ:
וְלֹא יָבֹא אֵלֶיהָ כָּל דָּבָר טָמֵא וְעֹשֶׂה תּוֹעֵבָה וְכָזָב כִּי אִם הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר חַיֵּי הַשֶּׂה:

(1) וגו' R. (2) וחפ R. (3) ומאסיפי R.

ਸਭਿਨੀ ਥਈਆ ਦਾਤਿ ਵਡੀ ਕਿਸੈ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕੋਇ ॥
ਮਾਇਆ ਮੰਗੈ ਸਭ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ॥
ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਪਵਣਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥
ਸਚੁ ਤਖਤਿ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਚਾਉ ॥
ਸਚੁ ਨੇੜੈ ਸਚੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹਿ ਸਚੁ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥

ਮਃ ੧ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਣ ਕਾਰੀਆ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਆਧਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਰਾਸਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਪਰਵਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਸਚੇ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥
ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚੁਪੈ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਵਾਹਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਜੋਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਜੋ ਕਰੇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ਸਦੇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਦਾਨਿ ਭਗਤਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਪੂਜ ਕਰੇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਡਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਹੋਵਣਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸੋਗਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਹਸਿ ਖੇਲਿ ਬਿਗਾਸੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਜਗਿ ਜੀਵਣਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਸੰਨਿਆਸੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਤਾਰੀ ਲਾਇ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸਾਸ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਪੰਡਿਤ ਪਾਸ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸਿਧ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸਾਧ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸਿਸਟਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਰਹੈ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਕਥਣਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਕਹਿ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਲਿਖਣਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਲੇਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਦੁਖੀ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਮਰਿ ਜੀਵਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਉਪਰਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਹੇਠਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸੁਰਗਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਨਰਕਿ ਪਵੈ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਜਨਮਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਮੁਇ ਜਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਜੰਤ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਮਾਇਆ ਉਪਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਹੋਵਣਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਜਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਆਖਣਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਕਰਮਿ ਪਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਦਾਤਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਲਹੈ ਖਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸੇਵ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਘਾਲ ਜਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸਾਹ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਲਏ ਉਠਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵੇਖਣਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਸੁਣਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਬੋਲਣਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਚੁਪ ਕਰਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਦਾਨਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਇਸਨਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਜੀਅ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਫਰਮਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਧਰਮ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਕਾਮਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਕੋਪਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਹੁ ਖਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਲੋਭਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਮੋਹਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਰਜਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਹਸਣਾ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਰੋਣਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਭੁਖ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਣਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਜੁਧ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਸੰਧਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਮਉਤ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਰਾਜ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਸਰਾਪ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਦਾਨਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਮਾਣੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਤਖਤਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਥਾਣੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਜਗਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਪਚਾਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਵੇਸਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਜੁਆਇ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਜਾਤਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਸੁਰਤਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਮਤਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਮੁਕਤਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਕਰਮਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਧਰਮਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਕਰਣਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਭਰਮਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਸਾਹ ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਸਰਮਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੋਰੇ ਵਿਚਿ ਸਾਹਿ

اُوا لمصوٗڈِ(1) ڈِلاڈ ڤھڤِم ژِہ ووٗلِا:

ولا ہزا ہُہ ہُہ ہُہ

ఓష్ఠ్యము లైన బ, భ, మ, వ, ఉ, ఊ, ఓ, ఔ, ప, ఫ లకు పెదవులు మూయుట :

దంత్యము లైన ఱ, ఌ, ఌ, ఌ, ఌ, ఌ, ఌ, ఌ, ఌ, ఌ లకు నాలుక పండ్లకు తగులుట :

ఓష్ఠ్యదంత్యము లైన ఫ, వ లకు పెదవులు పండ్లకు తగులుట :

ఇవర్ణము(3) ఎత్తి పలుకుట :

ఉవర్ణము(4) ముడిచి పలుకుట :

ఋవర్ణము(5) ఎత్తి ముడిచి పలుకుట :

ఌవర్ణము(6) ఎత్తి ముడిచి పలుకుట :

ఏకారము(7) ఎత్తి పలుకుట :

ఓకారము(8) ఎత్తి ముడిచి పలుకుట :

ఐకారము(9) ఎత్తి పలుకుట :

ఔకారము(10) ఎత్తి ముడిచి పలుకుట :

ఎఱుక(11) అనునది ఏ యెడనుండి పుట్టునో :

---

(1) ఱకు R. (2) ఱలకు R. (3) ఎకారము R.

آبز دیزا آبا یز یزیج آبوا دیلام وآبدل ❖
آبز دیزا آبا یز یزیج آبوا دیلام وآبدل ❖
ئیسوص لزآوص (وسیلام ژوی[4] لوبعیم ثیزل :
لیف وصژوز ومیمج وٰیلژیج یعز وصلاٰو ❖
ثی آبوا قیم وٰیز یزیج (ویدیو ثیلا[3] :
ولیل

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಸಾಗಿ ಸಮುದ್ರದ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಎಂಬುದೇ ಆ ಸಮಸ್ಯೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ವಾನರರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಜಾಂಬವಂತನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು:

"ಹನುಮಂತ, ನೀನು ಮಹಾ ಬಲಶಾಲಿ. ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೀತಾಮಾತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬರುವ ಶಕ್ತಿ ನಿನಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು."

ಜಾಂಬವಂತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಹನುಮಂತನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಅವನು ಮೊದಲು ಮಹೇಂದ್ರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಏರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಪರ್ವತವು ಕುಸಿಯಿತು. ಅವನು ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಎದುರಿಗೆ ಸುರಸೆ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದನು. ಆಗ ಸಿಂಹಿಕೆ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಅವನನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದನು. ಆಗ ಲಂಕಿಣಿ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಲಂಕೆಯು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಸೀತಾಮಾತೆಯನ್ನು ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡನು. ಅವಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವಳ ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸೀತಾಮಾತೆಯ ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಹನುಮಂತನು ಸೀತಾಮಾತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು. ಅವನು ಹನುಮಂತನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಹನುಮಂತನಿಗೆ

לא יפּ יִנְלְמוּ כְּנִיסָה תְּבוֹל כְּנִקְמַת נְקָיִם׃

מִצְוַת לֹא תַּעֲשֶׂה שֶׁלֹּא לִנְקֹם וְלֹא לִנְטֹר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ׃ ❖

וְנָקַם לֹא יִנְטֹר אֶת בְּנֵי עַמּוֹ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יְיָ׃ ❖

אִם יֵשׁ בְּלִבְּךָ שִׂנְאָה לְאָחִיךָ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עֲמִיתֶךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא׃ ❖

אַל תִּשְׂנָא אֶת אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עֲמִיתֶךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא׃ ❖

אַל תִּקֹּם וְאַל תִּטֹּר אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי יְיָ

ધારાનગરીમાં ભોજરાજા રાજ્ય કરે છે. તે વખતે ત્યાં કોઈ એક ગરીબ બ્રાહ્મણ રહેતો હતો. તેને ઘેર ખાવાનું કંઈ નહોતું. તેથી તે બ્રાહ્મણ ઘણો દુઃખી થયો. તેની સ્ત્રીએ તેને કહ્યું કે, "તમે રાજા ભોજની પાસે જાઓ. તે તમને ઘણું ધન આપશે." પછી તે બ્રાહ્મણ રાજા ભોજની પાસે ગયો. ત્યાં જઈને તેણે રાજાને આશીર્વાદ આપ્યા. રાજાએ તેને પૂછ્યું કે, "તમે કોણ છો? અને શા માટે અહીં આવ્યા છો?" બ્રાહ્મણે કહ્યું કે, "હું ગરીબ બ્રાહ્મણ છું. મારી સ્ત્રીએ મને આપની પાસે મોકલ્યો છે." રાજાએ કહ્યું કે, "તમે કાલે આવજો." બ્રાહ્મણ કાલે આવ્યો. રાજાએ તેને

ځو ډکېل ځه لجې جمه يهتهېه ډډلېټې :
ځېې يټټې ځځه ذهښه ډډټې ګر ښهځې ❖
ډښې ځځټه لېډټس ژک لب ډيصهځل ډلهې :
ځسکک ځېې ځو وژنه زنه ژک ټژې زنه ❖
ځه لټهه ډجمې ځځه لجې جمه ږمټټه :
ځټږه جمه ډلب ځسس لژجې جټلهځه ❖
ځه ډقضټه ډهځه ځځه لجې ځقضټه :
ځه کښې ډډټټه ځټې ځهتهه ډيصهځل لځجل ❖
ځه ښهډټه ځځه لجې ځځه ځهتهه ډيصهځل ❖
ځه ږمټټه ډټه

ܘܡܫܒܚ ܩܠܐ ܢܦܫ ܩܕܘܫܐ ܠܡܕܒܪܢܗ ܀
ܒܥܕܢܐ ܕܐܬܐ ܠܗܘܢ ܐܪܟܠܐܘܣ ܠܡܫܪܝܘܬܐ ܀
ܡܫܒܚ ܚܫܘܟܐ ܐܝܟܘ ܗܘܦܟ ܐܬܚܫܒܬ ܒܗ ܀
ܠܗܝܢ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܐܬܠܘܝܬ ܡܢ ܒܪ ܐܠܗܐ ܀
ܫܡܥܘܗ ܕܗܘܒܠ ܡܢܗ ܦܪܨܘܦ ܡܢ ܚܕܒܫܒܐ ܀
ܫܪܪܬܐ ܩܢܝܢ ܡܢ ܥܘܕܪܢܐ ܘܥܘܠܡܢܐ ܀
ܘܐܦܐ ܐܫܬܠܛܘ ܒܠܗܘܢ ܚܝܐ ܕܒܪܝܬܐ ܀
ܟܕ ܢܠܦܘܢ ܟܕܘ ܓܒܪܐ ܕܒܓܠܝܢܐ ܕܠܐ ܚܘܝܘ ܗܘܐ ܠܝ ܀
ܘܐܦܐ ܫܘܝܬܘܢ ܚܕܐ ܕܢܠܦܐ ܕܠܐ ܒܝܬܐ ܗܘܐ ܠܝ ܀
ܐܦܐ ܐܣܝܡܬܘܢ ܟܕܢܝܟ ܡܘܬܐ ܒܫܡܝܠܗ ܕܐܝܣܘܥ ܀
ܒܠܝܘܡ ܕܝܠܗ ܡܕܝܢܐ ܐܬܐ ܘܡܢ ܐܚܕܢܝ ܠܗ ܀
ܟܕ ܢܠܦܘܢ ܗܘܝܘ ܠܡܢܝܢܘ ܠܢܠܦܐ ܚܕܬܐ ܀
ܕܗܘܒܠ ܐܠܦ ܠܡܕܒܪܢܗ ܠܡܢܝܢ ܕܡܫܐ ܀
ܒܪ ܐܡܬܐ ܥܒܕܐ ܗܘ ܠܝ ܓܒܪܐ ܐܢܐ ܗܘ ܕܐܝܣܘܥ ܀
ܘܡܠܟܐ ܐܒܝܐ ܡܪܢܝܬܐ ܐܢܐ ܕܠܗܘܒܠ ܀
ܘܡܕܪܫܐ ܐܡܪ (1) ܒܩܠܐ ܥܘܡܩܐ (ܡܪܢܝܬܐ ܀
ܒܪ ܩܕܘܫܐ (2) ܘܡܬܦܨܠܢܐ ܒܘܝܢܐ ܐܒܝܐ ܀
ܐܘ ܒܪܘܝܐ ܕܐܡܪܐ ܪܘܚܐ ܐܬܦܨܚܬܘܢ ܀
ܕܠܝܘܢ ܒܫܡܝܐ ܘܠܝܘܢ ܟܦܝܐ ܐܢܐ ܕܒܪܘܟܬܐ ܀
ܕܥܠܡܐ ܘܥܠܝܡܐ ܐܡܬܐ ܬܪܥܐ ܡܚܝܐ ܐܝܕܝܗܘܢ ܀
ܘܠܝܘܢ ܦܫܝܛܐ ܘܠܝܘܢ ܫܪܝܪܐ ܘܐܪܥܐ ܩܢܝܐ ܀

(1) ܒܡܫܚܐ .M (2) ܡܬܟܪܟܢܐ ܠܗ: ܕܠܡܬܦܨܚܘ .M

إِنْ يَأْتِيكَ بِدَن تَت أَصِ وَبْ نِيَّكِ هِ تَأْتِيَكِ :
وَهِيَّ لَهِيَّا دِيَدْصَوْتَيَّ بِرِيمَ نِيَتِيَّ ❊
هِيَّ هِيَّا دِيَدْصَوْتَيَّ بِرِيمَ نِيَتِيَّ ❊
إِنْ يَأْتِيكَ بِدَن تَت أَصِ وَبْ نِيَّكِ هِ تَأْتِيَكِ :
وَهِيَ ه

جمو نلا تيالصاص دلبي صوا ذلمو ونأ نلا ىلي ❊
ىلي ميمنة ىلا صوا ذصوي لمكتنيك ❊
ةفصم صلب قلل ميلا ديمولله في (١) :
نحة ميمل نل دميا لمكولله ❊
ةل صذة مون ليصو لم نحذة زو ةقصيا :
ديلا مينملصاص نم ذلصيمل ذنميلموة ❊
دلصو يعلا لمكتنيو لزيم نيوة :
ميلا صوا نحذة ديمولله في نوصيذوة :
ديلا مون يصلا لمكتنيو لتموذصوم ❊
ىنقم ميا مل ميقة نيذنيصوم :
ونيلل نيا نل ذتصة ديملزيك ❊
نحذيك قلم نذمي ديلزل دياقيا :
ميلا صوا نحذة ديلزل دياقيا :
ونيلل ديمنيم لليوكيك قيتا وصوية جم ❊
ميلا صوا قيلة وللميلزل ميلة نيكي :
جصو نل ةالصاص دلبي صوا ذلمو ونأ نل ىلي ❊

לבנה טהורה ומבהקת, ואין בה שום כתם או לכלוך.

ולוחות אבנים היו ארוכים ורחבים, ועביים כטפח.

ומשה חקק את עשרת הדברות על שני הלוחות.

ומשה ירד מן ההר ובידו שני לוחות העדות.

ופניו קרנו מאור גדול שזרח עליהן מן השכינה.

ומשה לא ידע כי קרן עור פניו מדבר עם ה'.

ומשה הראה את הלוחות לבני ישראל.

ובני ישראל ראו את הלוחות ואת פני משה.

ומשה נתן את הלוחות לבני ישראל.

ומשה ציוה את בני ישראל לשמור את התורה.

ומשה ציוה את בני ישראל ללמוד את התורה.

ומשה ציוה את בני ישראל ללמד את התורה לבניהם.

ומשה ציוה את בני ישראל לכתוב את התורה על הקלף.

ומשה ציוה את בני ישראל לקרוא בתורה בכל שבת.

ומשה ציוה את בני ישראל לקרוא בתורה בכל יום טוב.

ומשה ציוה את בני ישראל לקרוא בתורה בכל יום חול.

ה. משה מת.

ומשה עלה אל ההר נבו וראה את כל הארץ.

ומשה ראה את ארץ כנען ואת הירדן ואת הים.

ומשה ראה את ירושלים ואת בית המקדש.

ומשה ראה את כל ישראל בכל דורותיהם.

ומשה ראה את כל הנביאים ואת כל הצדיקים.

ומשה ראה את כל הדברים שיהיו עד סוף כל הדורות.

ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤਰ ਪ੍ਰਤੀ ਦਇਆ ਭਾਵ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਨੇ ਅਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਪਰਮ ਧਰਮ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

ਅਹਿੰਸਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਭ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪਾਤਰ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਅਹਿੰਸਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਭ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪਾਤਰ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਅਹਿੰਸਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਭ ਦਾ ਸਹਾਇਕ

(1) R. ידע ז

ಅಂಗ ಸಂಗ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಳು ಕಾಮಿನಿ ಮಾಯೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕಾಮಿನಿ ॥

ج. جلد ثلم واجد وعر.

ثَلاثَةُ بَنِينَ وَلَا بِنْتَ سِوَاهُ جَمِيعُهُمْ لَهُ ❖

كَانَ لَهُ أَرْبَعَةُ بَنِينَ وَبِنْتٌ وَاحِدَةٌ فَقَطْ ❖

مَا مِقْدَارُ نَصِيبِ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ؟ ❖

مَا مِقْدَارُ نَصِيبِ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ؟ ❖

كَانَ لَهُ ثَلَاثَةُ بَنِينَ وَبِنْتَانِ فَقَطْ ❖

مَا مِقْدَارُ نَصِيبِ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ؟ ❖

كَانَ لَهُ ثَلَاثَةُ بَنِينَ وَبِنْتٌ وَاحِدَةٌ فَقَطْ

ಜಗ್ಗಿ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಮಂಚವನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಹಾರಾಜನು ಮಂಚದ ಕಾಲುಗಳು ಅಲುಗಾಡಿದಾಗ ಅವನ ಶರೀರವು ಅಲುಗಾಡಿತು. ಆಗ ಅವನು ಮಹಾ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಅವನ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನ ಬಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕಿವಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೇಳಿದರು. ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೇಳಿದ

ەپۆلغتم لیەسۆ چېتۆ ښتۆ دېلغتەوېم۞

ڤیلد ەۋتۆ ڤم ڤلیې ښتەڤدۆ ېۆلا ېۆڤ ېم۞

ېۆلا ېۆڤ ښتۆ ەۋتۆ ېۆتەەوېلۆلا زېۆ ېۆښ ېم:

ۆېلا ەۋتۆ ېۆتەەوېلۆلا ېۆڤ ېم۞

ېۆلا ېۆڤ ښتۆ

ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪಾಪಿಯಾದ (೧) ಬಿಲ್ಲು ಕಾಮ ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನು ಗೆದ್ದಿದೆ.

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ.

ಪ್ರೀತಿಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ.

ಅವನ ಹೃದಯವು ಅವನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ

ذِمِّيُونَ مِنْ وَقْفِهِم ذِمِّيِّهِم دِيْرَهُونَا ❊

جِصْوَهُمْ لِمَدْرَسَاتِ جِمِيعِ نِسْبَتِهِ جِيْحَ لِرْجِصْوَصِ:

ذِمِّيُونَ مِنْ وَقْفِهِم لِمَدْ ذِمِّ ذِمِّ بِرْلِمِهِم مَرْمِيَ دِيْمِهُوصِ مَوْمِ:
لِمَدْ مَن جِيْمَلَ دِجَلِهِم دَجَلِهِم لَهِ ذِمِّ مَوْمِ ❊
ذِمِّ مَدِيَ مَوْمِ بِمِ جِيْهِ جِيْهِ دِيْمِ (لِمِيْمِ جِهِ:
ذِمِّ لَهِ مَوْمِ ذِمِّ ذِمِّ مَوْمِ بِمَدِيْمِ[2] ❊
ذِمِّ بِمَهِيَمِ بِوَمَهِ دَمِّ جِهِ جِوَجِمِ[3] مَوْمِ:
ذِمِّ ذِمِّ جِيْهِ ذِمِّ جِيْهِ ذِمِّ جِيْهِ ذِمِّ[4] مَوْمِ ❊
ذِمِّ بِمَهِيَمِ بِوَمَهِ دَمِّ جِهِ جِوَجِمِ[3] مَوْمِ:
ذِمِّ ذِمِّ جِيْهِ ذِمِّ جِيْهِ ذِمِّ جِيْهِ ذِمِّ[4] مَوْمِ ❊

جِصْوَهُمْ لِمَدْرَسَاتِ جِمِيعِ نِسْبَتِهِ جِيْحَ لِرْجِصْوَصِ:

ذِمِّيُونَ مِنْ وَقْفِهِم ذِمِّيِّهِم دِيْرَهُونَا ❊

جِصْوَهُمْ لِمَدْرَسَاتِ جِمِيعِ نِسْبَتِهِ جِيْحَ لِرْجِصْوَصِ:

ذِمِّيُونَ مِنْ وَقْفِهِم ذِمِّيِّهِم دِيْرَهُونَا ❊

جِصْوَهُمْ لِمَدْرَسَاتِ جِمِيعِ نِسْبَتِهِ جِيْحَ لِرْجِصْوَصِ:

ذِمِّيُونَ مِنْ وَقْفِهِم ذِمِّيِّهِم دِيْرَهُونَا ❊

جِصْوَهُمْ لِمَدْرَسَاتِ جِمِيعِ نِسْبَتِهِ جِيْحَ لِرْجِصْوَصِ:

---

(۱) دِمْدِمَهِ .M (۲) لِجِمِيمِ لِهِ: هِلَا جِجِبِ تَجَوْا مَوْ هِ مَوْا لِجِمِيْا

(۳) جِصْجِمِ .R (۴) جِهْمِ جِجِ جِصْا .R

ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಬಲ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಬಲ ಬದಿಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದಳು :
ಅದೇ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪೃಥ್ವಿರಾಜನನ್ನು ಕಂಡಳು ❖
ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಬಲಕ್ಕೆ ನೋಡಿದಳು ಬಳಿಕ :
ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪೃಥ್ವಿರಾಜನನ್ನು ಕಂಡಳು ❖
ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪೃಥ್ವಿರಾಜನನ್ನು ಕಂಡಳು

ڤیڤ ڤەتڕا لەم ڤا سەب ئیلڤێ ەزیدێڕ یڕدێڤ ؛

بدء بذكره المصنف نسبوغ تنبيه آذا ثم :

وبحصولك علمك لمسمى بيت يبت ❖

آحدة لم يجيء لها نظير إلا أمة وشاة :

وهذا صوغ لم يجئ بحذف الزوائد إلا هذا ❖

هذا جواب من يقول المصدر جاء على زنة :

صوغ ثم بحذف المصدر جاء لمعنى يراد لأجله ❖

هذا جواب من يقول المصدر جاء على زنة (٤) جاء لمعنى :

هذا جواب من قال المصدر جاء (٣) جاء لمعنى :

هذا جواب من قال المصدر جاء (٢) على زنة ثم جاء لمعنى :

ثم ثم على زنة يفعيل لم على زنة ❖

هذا جواب من قال المصدر جاء (١) آو جاء لمعنى :

ذلك لم سوف جاء بغير زيادة لمعنى ❖

هذا جواب من قال المصدر جاء لمعنى :

وعلى آو يدل على أحدهما بعد نفي آو نهي :

وعلى آو يدل على أحدهما بعد نفي آو نهي :

صوغ بغير لفظه لأحد جوابه بعد نفي آو نهي :

(١) جواب M. (٢) جوابه R. (٣) صوغه R. (٤) لم R.

ج. جُدا قلم واحِد معنی.

69

(۱) ملا .R (۲) صدد .M (۳) سِعنا .M (۴) اسمدلمد .R

(۵) جُمنَمد حق .R (۶) عنه جُمانَّ حدلمه .R (۷) حي حفه .R

مُحِبّ لَا هِمَا سِعْتَ مَعِدُلَ يَحْتَمِ زِعْ لَمِ ❖

لَا لِمَدْ هَمَوْا مَحِيلَ زَحِمَّمِ جُمَّةَ حِبَّمِ ❖

هَجَفَ لَحْتَمَّ زِمِ جُجَفَ مَوْ زِمِوْ صَّحِلَ :

مَحَمَّمِ جُمِ زِدَمَّ حَلِيَمَّ وَجَجَتَّمِ ❖

زِمِيَا سِحَمِّ هَمَّ تَّتَ جُجَتَّمِ :

مُمِلَ صَّحِلَ هَمَّ مَحَمِّلِ هَ هَجَّ ❖

مِحَمَّمِ لِ عَمَّهَ صَّلِ جُمِمِ هَمِ (۲) زِمِوْ :

مَحِمَّ جُجَمَوَصَّ فَمِمَا زَمَّ جُمِ مَوَصَّ حِلَّصَ (۳) ❖

مَحِمَّ جُجَمَوَصَّ فَمِمَا زَمَّ جُمِ مَوَصَّ حِلَّصَ (۳) ❖

دَمَلَّجُ حِلَمِ زَجَّ زِجَوْ حَلَمَوْ مَمَّةَ :

جُمِ لَا هِمَا (۴) صَّ هَمَّ مَوْ جُمِ هَجَّ ❖

جُمِ لَا هِمَا (۵) صَّ هَمَّ مَوْ جُمِ هَجَّ ❖

مَحَمَّمِ

ਬਖਤ ਦੇਦਸ੍ਹੇ ਅਦ੍ਰ ਦਿਲ੍ਹਦਸ੍ਹਾਸ ਜ਼ਿਮ ਟੇ ਅਰਅ੍ਹੇ :

ਦਅ੍ਹਾਲ ਮਾਲ੍ਹ ਮੁਲਾਲ੍ਹ ਸਾਲ੍ਹ ਸਾਲ੍ਹ ਸ

ચમત્કાર કરવાની બાબતમાં તેમણે ઈસુ પાસેથી શક્તિ મેળવી હતી.

૨ ઈસુએ તેમને ઈશ્વરના રાજ્યનો સંદેશ પ્રગટ કરવા અને માંદાઓને સાજા કરવા મોકલ્યા.

૩ તેમણે તેમને કહ્યું: “મુસાફરી માટે તમારી સાથે કંઈ ન લો. લાકડી, થેલી, રોટલી, પૈસા કે વધારાનો ઝભ્ભો પણ ન લો.

૪ જે ઘરમાં તમે પ્રવેશ કરો ત્યાં જ રહો અને ત્યાંથી વિદાય થાઓ ત્યાં સુધી ત્યાં જ રહો.

૫ જો કોઈ ગામના લોકો તમારો સ્વીકાર ન કરે તો તે ગામ છોડતી વખતે તમારા પગની ધૂળ ખંખેરી નાખો. તેમની સામે આ પુરાવો થશે.”

૬ તેથી પ્રેરિતો ગામેગામ ફરીને સુવાર્તા પ્રગટ કરવા અને માંદાઓને સાજા કરવા લાગ્યા.

હેરોદ રાજા મૂંઝવણમાં મુકાય છે

૭ ગાલીલનો શાસક હેરોદ આ બધું સાંભળીને મૂંઝવણમાં મુકાઈ ગયો, કારણ કે કેટલાક લોકો કહેતા હતા કે યોહાન મરણમાંથી સજીવન થયો છે.

૮ કેટલાક કહેતા હતા કે એલિયા પ્રગટ થયો છે. બીજા કેટલાક કહેતા હતા કે પ્રાચીન કાળના કોઈ પ્રબોધક સજીવન થયા છે.

૯ પણ હેરોદે કહ્યું: “મેં તો યોહાનનું માથું વધેરી નાખ્યું છે. તો પછી આ કોના વિષે સાંભળું છું?” અને તે ઈસુને જોવા માટે આતુર હતો.

ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾ ತದಾ ತೇನ ಕಥಂ ಸಖ್ಯಂ ತ್ವಯಾ ಕೃತಂ ॥

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಹನುಮಾನ್ ಸುಗ್ರೀವೇಣ ಮಹಾತ್ಮನಾ ।
ಆಚಷ್ಟೇದಂ ತದಾ ತಸ್ಮೈ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಯ ಮಹಾತ್ಮನೇ ॥

ಏವಮುಕ್ತಃ ಪ್ರತ್ಯುವಾಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣಃ ಸುಮಹಾಬಲಃ ।
ಸುಗ್ರೀವಂ ಪ್ರಿಯಕಾಮಂ ತು ಹರೀಣಾಮೀಶ್ವರಂ ತದಾ ॥

ಸುಗ್ರೀವ ನಾವಯೋಃ ಸಖ್ಯಂ ಯಥಾವದ್ ಹರಿಪುಂಗವ ।
ಹನುಮಾನೇಷ ತೇನೈವ ಕಾರಣೇನೋಪಸರ್ಪತಿ ॥

ಏವಮುಕ್ತಸ್ತು ಸುಗ್ರೀವಃ ಪ್ರತ್ಯುವಾಚ ಶುಭಂ ವಚಃ ।
ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪರಿಪಪ್ರಚ್ಛ ಹನುಮಾನ್ ಸಂನಿಧೌ ತದಾ ॥

ಕಿಮರ್ಥಂ ಸಹಿತೌ ಯುವಾಂ ವನಮೇತದುಪಾಗತೌ ।
ಕಥಂ ದಂಡಧರೌ ಜಾತೌ ತಾಪಸೌ ಧರ್ಮಚಾರಿಣೌ ॥

ಕಥಂ ವನಮಿದಂ ದುರ್ಗಂ ರಾಕ್ಷಸಾಭ್ಯುಷಿತಂ ಮಹತ್ ।
ಆಗತೌ ಕಾರಣಂ ಕಿಂ ತು ಯುವಯೋರಿಹ ದೃಶ್ಯತೇ ॥

ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಭಾರೌ ಧನುಷೋಃ ಸಜ್ಯಕಾಂಚನೌ ।
ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಬದ್ಧೌ ತೂಣೌ ಚ ಶರಪೂರಿತೌ ॥

ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಖಡ್ಗೌ ಚ ಪರಮಾರ್ಚಿತೌ ।
ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಕವಚೌ ಚ ಸುಸಂವೃತೌ ॥

ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಧ್ವಜೌ ಚ ಪರಮಾರ್ಚಿತೌ ।
ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಶಿರಸ್ತ್ರೌ ಚ ಸುಸಂವೃತೌ ॥

ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಪಾದುಕೌ ಚ ಸುಸಂವೃತೌ ।
ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಬಾಹೂ ಚ ಪರಮಾರ್ಚಿತೌ ॥

ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಅಂಗದೌ ಚ ಸುಸಂವೃತೌ ।
ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಕೇಯೂರೌ ಚ ಸುಸಂವೃತೌ ॥

ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಕುಂಡಲೌ ಚ ಸುಸಂವೃತೌ ।
ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಮುಕುಟೌ ಚ ಸುಸಂವೃತೌ ॥

ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಕಟಿಸೂತ್ರೌ ಚ ಸುಸಂವೃತೌ ।
ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಕಟಿಬಂಧೌ ಚ ಸುಸಂವೃತೌ ॥

ಕಥಂ ಚ ಕಾಂಚನೌ ಚಿತ್ರೌ ಕಟಿಬಂಧ

ફૂલે સ્મૃતિ રાખે તેને જીવનમાં જીવ્યા જીવન સાર્થક ॥
દેવો પણ ઇચ્છે તેવું દિવ્ય જીવન જીવે તે ધન્ય ધન્ય ॥
ફૂલે ઉપાસના કરી મેળવ્યું તેણે જીવનમાં મોક્ષ :
ફૂલે ઉદય અસ્ત જીવનનો સમ તેને દેવ જીવે ॥
ફૂલે ઉપાસના કરી મેળવ્યું તેણે જીવનમાં મોક્ષ :
ઉજ્જવલ જીવનમાં પ્રેરણા પામી ઉપાસના કરી ધન્ય :
દયાનંદ જીવનમાં પ્રેરણા પામી ઉપાસના કરી ધન્ય ॥
ગાંધીજી જીવનમાં પ્રેરણા પામી ઉપાસના કરી ધન્ય :
ગાંધીજી જીવનમાં પ્રેરણા પામી ઉપાસના કરી ધન્ય ॥
ફૂલે ઉપાસના કરી મેળવ્યું તેણે જીવનમાં મોક્ષ :
ફૂલે ઉપાસના કરી મેળવ્યું તેણે જીવનમાં મોક્ષ

ꤰꤢꤟꤤꤰꤧ ꤕꤢꤢꤧꤕꤤꤰꤧ ꤢꤡꤡ ꤢꤡꤕꤤꤰꤧ ❖
ꤡꤧꤢꤡ ꤢꤧꤡ ꤰꤧ ꤢꤡ ꤰꤡꤟꤢꤤ ꤧꤧꤡ ꤡꤢꤢ꤬

ꤕꤧꤟꤰ ꤢꤟꤤꤢ ꤢꤡ ꤤꤢꤰꤡ ꤰꤧꤡ ꤢꤡꤡ ❖
ꤕꤧꤟꤰ ꤡꤟ ꤟꤧꤡꤡ ꤟꤢꤰꤤꤢꤤ ꤰꤡ ꤢꤢꤰꤢꤡ ꤤꤢꤰꤡ ❖
ꤡ ꤟꤢ ꤢꤕꤡ ꤡꤟ ꤢꤡꤡ ꤰꤡ ꤡꤟ ꤢꤡꤡ ꤕꤕꤧ꤬

ꤕꤢꤢꤧꤕꤤꤰꤧ ꤢꤡꤡ ꤢꤡꤕꤤꤰꤧ ❖
ꤕꤢꤟꤤ ꤡꤢꤡꤤ ꤢꤡꤡ ꤢꤡꤕꤤꤰꤧ ꤰꤡ ꤕꤢꤡꤤ ꤧꤧꤡ ꤡꤢꤢ꤬
ꤢꤡꤡꤕꤤꤰꤧ ꤕꤢꤢꤧꤕꤤꤰꤧ ꤢꤡꤡ ꤢꤡꤕꤤꤰꤧ ❖
ꤕꤢꤟꤤ ꤡꤢꤡꤤ ꤢꤡꤡ ꤢꤡꤕꤤꤰꤧ ꤰꤡ ꤕꤢꤡꤤ ꤧꤧꤡ ꤡꤢꤢ꤬

ס֭ם ׀ ׁשֵׁב ׁשׁוּב ׁשׁוֹמֵם ׁשֶׁל ׁשִׁבְעָה׃

וְׁשׁוֹמֵם ׁשִׁבְעָתָם׀ לֹא ׁשֵׁב ׁשׁוּב ׁשֶׁם ׁשֵׁבֶט׃

ׁשֶׁלּוֹמֵנוּ ׁשָׁמַע ׁשִׁמְעוֹ ׁשִׁמְאֵם ׁשָׁלַח ׁשֶׁם ❖

ׁשֶׁם ׁשִׁמְאֵת ׁשִׁמְעִי ׁשֶׁם ׁשָׁמַר ׁשִׁי׃

ס֭ת ׁשִׁמְאֵת ׁשָׁמֵם ׁשֶׁל ׁשָׁם ׁשִׁבְעָה׃

ׁשֶׁל ׁשָׁלֵג ׁשִׁמְעוֹן ׁשָׁלוֹם ׁשִׁבְעָה ❖

ׁשִׁבְעָתָם׀ ׁשָׁלַח ׁשֶׁבֶר ׁשָׁלוֹם ׁשֶׁל ׁשָׁלַח׃

ׁשֶׁבֶר ׁשִׁבְעָה ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֵׁב ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ❖

ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר׃

ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ❖

ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר׃

ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ❖

ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר׃

ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ❖

ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר׃

ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ❖

ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר ׁשֶׁל ׁשֶׁבֶר׃

ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਅਨੰਤ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ :
ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਣਦਾ ਅਤੇ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ।
ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ
ਕਥਾ ਨੂੰ ਜੋ ਸ਼ੁਕਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਪਰੀਖਤ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ ।
ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ।
ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਲੇਸ਼ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ڤِدِلَمَه تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ضِمِّ ڤِسِمْ دِمْ ڤِسِمْ ❖
ضِمِّ ڤِسِمْ دِمْ ڤِسِمْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖
ڤِدِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ لِمْ زِمْ زِلَمْ وِحْتِصْ :
ڤِدِمْ تُمْلِم يِدْيِ نِفِيْ زِمْ سِحْتِمْ ❖

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಕಣ್ಣು ದೂರ ಹೋಗುವ ವರೆಗೆ ಪಾಪ ವಿಮೋಚನೆ ಬೆಳಗಿತು:

ಪಾಪಿ ದೂರ ನೋಡುವ ವರೆಗೆ ಬೆಸ ಅಭಯ ವಿಜಯ ಘಾಡ:

ದಿವ್ಯ ವಿಮಲ ವಿಶುದ್ಧತೆ ದೂರ ಅಳಿಸಿತು ಪಾಪ:

ಬೆಸ ಅಭಯ ವಿಜಯ ಘಾಡ ಅಳಿಸಿತು ಪಾಪ:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಅಲ್ಲಿಯ ಪಾಪವು ದೂರ ಹೋಗಿ ಅಳಿದು ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು:

ಕಣ್ಣಾ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಿ ಬ

ਸਰਬ ਕਾਲ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸ ਕੀ ਕਰਣੀ ਸਾਚੀ ॥
ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਂਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਚੀ ॥
ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਪੂਰਨ ਬਿਆਪਤ ਘਟ ਘਟ ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ॥
ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਥਾਨਾ ॥
ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਮਹਾਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰਾਯਣ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਊਰੇ ॥

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਚੇ ਕਾਮ ॥
ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਤਿਸ ਕੇ ਨਾਮ ॥
ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰ ॥
ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਾਚੇ ਹੁਕਮ ਸਾਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਨਿਆਈ ਕਰੈ ॥
ਸਾਚੇ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰ ਵੇਸ ਕਰੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਿਬੜੈ ਨਿਆਉ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪਵੈ ਥਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਫਰਮਾਇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ਚੰਗਿਆਈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਮਾਲੁ ਖਜਾਨੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਵਸਤੁ ਜਿ ਆਵੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਇ ਸੁਖਾਵੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਲਾਹਾ ਸਾਰੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਘਟੈ ਨਹੀ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਦੇਖਣ ਚਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਉਮਾਹੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਨੰਦੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਅਹਲਾਦੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਦੂਖੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਧਰਮੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਨਿਹਚਲ ਕਰਮੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਤੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਮਹਤੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਤੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਤਪੁ ਤਤੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤਾਪੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਆਪੁ ਪਰਤਾਪੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਪੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਨੇਮੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੰਜਮੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਹਜੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਰਾਹੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਸੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਚਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੁਆਉ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੁਭਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਜੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਥਾਨੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜੋਰੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜੁਗਤਿ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭੁਗਤਿ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਣੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦਾਣੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੋਇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜੀਅ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਥੀਅ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਹੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਸਾਹੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਵਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦੇਵਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਲੈਣਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦੈਣਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਪੈਨਾਵਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭੁਖ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੁਖ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦੇਖੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੁਣੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਣੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮਾਣੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦੇਇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਇ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਹਰੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜੀਵਾਲੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮਾਰੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਜੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਜੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜੋੜੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੋੜੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਜੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭੰਨੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਧੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਘਟੈ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਾਧੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਧੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੰਜੋਗੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਿਜੋਗੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜੀਵਣੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮਰਣੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਊਚ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਨੀਚ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਰੂਪੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੁਰੂਪੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਸੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਜਸੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਅਮਾਨੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਧਨੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਧਨੁ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਗਣਤ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਅਣਗਣਤ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਾਚਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਾਚਾ

ईशः यीशुः ओजेफ इमां दनदेमाः ❖
दं यूफ़ीशुः दीमासः दाकेतः मे फ़तिमः :
मोइशः फ़रदीयुः फोलं ईमोयुः ज़ैशुमः दीमतेतः ❖
मोइशः लेवीमेलुः मोलं ईमोयुः ज़ैशुमः दीमतेतः :
दे मेमेलुः ऽऽ फ़तेयीः दमं दीशः ❖
मेमतीः ढाल दीफ़तेफ़ोशेः ओलाम ज़ैमः :
ओफ़तीः ईशः दीमतेतः ❖
ओफ़तीः ईशः दीमतेतः :
ई

ನಿನ್ನ ಸಾಧನೆಗೆ ಶಿಖರ ಸಮಾನವಾಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಆಶಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಪತಾಕೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಾರಾಡಲಿ ಎಂಬ ಹಾರೈಕೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಾಧನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಯಶಸ್ಸು ಸಿಗಲಿ ಎಂಬ ಶುಭಾಶಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮುಂದಿನ ಜೀವನ ಸುಖಮಯವಾಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಸದಾಶಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಹಿತೈಷಿಗಳು ನಿನಗೆ ಈ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹರಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇಂತಿ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರು

ಸಿಂಧೂರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ, ಕಲ್ಲಿನಾಥಪುರ

ಸಿಂಧೂರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು:

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ

ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಸದಸ್ಯರು: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಸಿಂಧೂರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು:

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ

ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಸದಸ್ಯರು: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಸಿಂಧೂರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು:

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ

ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಸದಸ್ಯರು: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಸಿಂಧೂರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು:

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ

ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಸದಸ್ಯರು: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಸಿಂಧೂರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು:

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ

ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಸದಸ್ಯರು: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಸಿಂಧೂರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು:

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ: ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ

ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಸದಸ್ಯರು: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪ್ರಕಾಶ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಕುಮಾರಿ, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ਦਨੁਮੇਜਾਂ ਚਲਾਇਸ ਦੈ ਸੈਸਾਰੀਅੰਨ ਤੰਨ ਸਾਰ ਦੀਤੁ ॥

ਤੂੰ ਦੁਰਗਾਦੇਵੀ ਦੁਨੀਆਸੰਘਾਰ ਸਦੀਵ ਸਿਵੇ ॥

ਸਭ ਸੁਰਾਂ ਨਰਾਂ ਦੀ ਸਰਣਾਈ ਲੋਕ ਸਭਿ ਧਿਆਵਦੇ ॥

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਹਿ ਸਹਾਈ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਤੂੰ ਅਗੈ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪ ਕਰੇ ॥

ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਭੀ ਜੀਅ ਵਰਤਦੇ ॥

ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਜੋ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸੋ ਤਿਸੁ ਜਾਣੈ ॥

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਦਾ ਹੋਵਹਿ ਬੇਲੀ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਹੋਵਹਿ ਤਿਸੁ ਕੋਈ ਹਾਣੈ ॥

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੁਆਮੀ ॥

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਦਾ ਰਾਜ

ਅਹੰ ਮਮੇਤਿ ਯੋ ਭਾਵੋ ਅਵਿਦਿਆ ਹ੍ਰਿਦਿ ਸੰਸ੍ਰਿਤਾ ॥
ਕਾਰਯ ਰੂਪਾ ਚ ਸਾ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾ ਸਰ੍ਵ ਅਨਰ੍ਥਾਨਾਂ ਪਰਾਭਵਾ ॥
ਤਸ੍ਯਾ ਨਾਸ਼ੇ ਕ੍ਰਿਤੇ ਨਾਸ਼ੋ ਦੇਹਾਦੇਰ ਭਵਤਿ ਧ੍ਰੁਵਮ੍ ॥
ਤਤ ਏਵ ਹਿ ਯਤਨੋ ਅਯਮ੍ ਆਤ੍ਮ ਵਿਦ੍ਯਾ ਵਿਧਿਤ੍ਸਯਾ ॥
ਅਵਿਦ੍ਯਾ ਨਾਸ਼ ਏਵਾਤ੍ਰ ਮੁਖ੍ਯੋ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਇਤਿ ਸ੍ਮ੍ਰਿਤ

ઓધવ મનમાં ઉદ્ધવજી ધારણ કરતા ગરવાઈ રે ॥
જેને જોવા મથુરા જાય ગોપીઓ તેણે ગોકુળમાં મોકલ્યા કનૈયાભાઈ રે :
ઘેર ઘેર ગોપીઓ ઉદ્ધવજીને પૂછવા લાગી વાત રે ॥
કૃષ્ણ વિના અમને કોણ સુખ આપશે કોણ કરશે અમારી સાર રે :
કૃષ્ણ વિના અમને કોણ સુખ આપશે કોણ કરશે અમારી સાર

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥
ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੇ ਚਲਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਹੀ ॥
ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ਆਖੈ ਕੇਵਡੁ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਪਿ ॥੧॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥
ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨੫॥

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਮਲੁ ਭਖਿ ਧਰਮ ਹਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਫਿਰਹਿ ਬਦਨਾਇ ॥
ਅਸੰਖ ਪਰਦਾਰ ਪਰ ਤਾਕਹਿ ਜਾਇ ॥
ਅਸੰਖ ਪਰਧਨ ਪਰ ਦੇਹ ਜੋਹਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਲੋਭੀ ਪਰ ਦਾਣੁ ਖਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਮੁਖ ਤੋੜ ॥
ਅਸੰਖ ਪਰਹਰਿ ਜੰਞਾਂ ਨਾਲਿ ਜੋੜ ॥
ਅਸੰਖ ਮਾਇਆ ਅਲਗ ਰਹਾਹਿ ॥
ਤੇ ਮੁਖ ਅਗਹੜਿ ਦਿਸਨਿ ਜਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮ ॥
ਅਸੰਖ ਲੈ ਸਾਧਹਿ ਝੂਠੇ ਭਰਮ ॥
ਅਸੰਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਕਰਹਿ ਪਰ ਤੀਰਥ ਸਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਜੀਅ ਲੈ ਫਾਸਹਿ ਜਾਲਿ ॥
ਅਸੰਖ ਥਾਵਹੁ ਫੁਕਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਕਹਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਕੂੜੈ ਨੇਹਿ ਪਿਆਰ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜੀ ਕੂੜੇ ਕਉ ਹੇਤ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਕਾ ਕੂੜਾ ਖੇਤ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਕੂੜੈ ਤਨਿ ਨੇਹ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਕੂੜੈ ਸਭ ਨੇਹ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਕੂੜੈ ਗਲ ਹਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਕੂੜੈ ਵਾਪਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਕੂੜੈ ਪੈਸਣਹਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਕੂੜੈ ਸਿਫਤੀ ਸਾਲਾਹ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜ ਕੂੜੈ ਵੇਪਰਵਾਹ

ז. בלב שמח.

הוא יהיה מלך בלבוש זקן ישיר עזבתיהו׃ ❖
בימיהו יהיה לנו לבושו זקן ישיר עזבתיהו׃ ❖
הוא יהיה מלך בלבוש זקן ישיר עזבתיהו׃ ❖
שיר לך שיהיו כשהוא זקן ישיר עזבתיהו׃
שיר לך שיהיו כשהוא זקן ישיר עזבתיהו׃
ת בימיהו לנו לבושו זקן ישיר עזבתיהו׃
ת בימיהו לנו לבושו זקן ישיר עזבתיהו׃ ❖
שיר לך שיהיו כשהוא זקן ישיר עזבתיהו׃ ❖
ת בימיהו לנו לבושו זקן ישיר עזבתיהו׃
ת בימיהו לנו לבושו זקן ישיר עזבתיהו׃
שיר לך שיהיו כשהוא זקן ישיר עזבתיהו׃
שיר לך שיהיו כשהוא זקן ישיר עזבתיהו׃ ❖
הוא יהיה מלך בלבוש

ਦੁਸਟਨ ਦੋਖ ਖੰਡਨ ਅਨਭੰਜ ਤੁਹੀ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਨਾਥ ਅਨਾਥਨ ਨਾਥ ਤੁਹੀ ॥

ਸਰਬ ਸਮਰਥ ਅਕਾਲ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸ ਅਜੋਨਿ ਪ੍ਰਭੰ ॥

ਅਰਿ ਗੰਜਨ ਸਤ੍ਰ ਸਿਰੋਮਨਿ ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਸਦਾ ਜਗ ਮੈ ਜਗਦੰਭ ॥

ਅਸਿ ਕੇਤਕ ਰੂਪ ਧਰੇ ਅਸਿਧੁਜ

ꤏꤢꤟꤢꤢ ꤔꤢꤟꤢꤢ

ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುವ ಪರಮಾತ್ಮ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ಹೋದರು. ಅವರಿಗೆ ಆ ಮಾತುಗಳು ಅಮೃತದಂತೆ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಕಂಡವು. ಅವರು ಸೂತಪುರಾಣಿಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. "ಸೂತಪುರಾಣಿಕನೇ, ನೀನು ಬಹಳ ಪುಣ್ಯವಂತನು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಅವತಾರವಾದ ವೇದವ್ಯಾಸರಿಂದ ಅಪರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆ. ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಸೂತಪುರಾಣಿಕನು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. "ಮುನಿಗಳೇ, ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಅವತಾರವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ಅವತಾರ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಅವತಾರ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ಪರಮಾತ್ಮ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಪರಮಾತ್ಮ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ಭಕ್ತವತ್ಸಲತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಭಕ್ತವತ್ಸಲತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ಭಕ್ತರಾದ ಪಾಂಡವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಭಕ್ತರಾದ ಪಾಂಡವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ಭಕ್ತರಾದ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವ

मेरे पितामह ब्रह्मलोक जाने की इच्छा से
मुझे पुत्र को सौंपकर तप करने लगे।
मेरे पिता ने भी पुत्र को राज्य देकर
वन में जाकर तप करने की इच्छा की।
मैं भी पुत्र को राज्य देकर तप करने
के लिए नैमिषारण्य में आया हूँ।
हे ब्रह्मन्! आप मेरे पिता के मित्र हैं,
इसलिए आप मेरे भी मित्र हैं।
आप मेरे घर पधारे हैं, इसलिए
मैं आपका पूजन करता हूँ।
आप मेरे पूजन को स्वीकार करें

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਆਪ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ॥
ਤਦੋਂ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ॥
ਜੀ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲੋ ॥
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲੋ ॥
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲੋ ॥
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲੋ ॥
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲੋ ॥
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲੋ ॥
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲੋ ॥
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖੋ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਕਹੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲੋ ॥

ꠀꠢꠤꠞ ꠘꠣꠇꠛ ꠛꠞ ꠢꠣꠞꠣ ꠐꠣꠢꠣ ꠀꠢꠣꠇꠘꠣꠞꠣ ❖
ꠞꠣꠞꠣ ꠢꠣꠇꠛ ꠛꠞ ꠢꠣꠞꠣ ꠐꠣꠢꠣ ꠀꠢꠣꠇꠘꠣꠞꠣ ❖
ꠢ

हरि हरि हरि हरि बोल मुकुंद माधव यादव गोपाल ।
केशव कृष्ण दामोदर वासुदेव रक्ष मां लोकनाथ ॥
ब्रह्मण्य देव गोविंद परमानंद माधव ।
पुंडरीकाक्ष नारायण कृष्ण वैकुंठ पाहि माम् ॥
जनार्दन नरसिंह त्रिविक्रम दिशो दश ।
सर्वेषु सर्वदा सर्वमाद्यमव्यय मच्युतम् ॥
सर्वभूतात्मभूतस्थमात्मानं परमेश्वरम् ।
आत्ममायाबलं तस्य कस्त्रिवेदितुमर्हति ॥
विश्वं विचित्रं तनुषे वितन्वतः
पुण्यश्रवो मुरजवाद्यमिवाप्रमेयम् ।
नृत्यन्ति तत्र खलु सत्त्वकृतास्तथैके
गायन्ति सामगा इवाद्रिदृशां सदाप्ये ॥
गायन्त्यथो इममजस्य कलावतारं
यस्योद्भवस्थितिलयान्नमुतानुरूपम् ।
मायां रजस्तमइति प्रतिसंयतेन
सत्त्वेन नो जनय आशु यतोऽस्यमोक्षः ॥
नमो भगवते तस्मै कृष्णायाकुंठमेधसे ।
सर्वात्मसंविन्मयसत्क्रियाय स्वयोगमायाछुरितद्विपाय ॥
नमो नमस्ते खिलकारणाय निष्कारणायाद्भुतकारणाय ।
सर्वागमाम्नायमहार्णवाय नमोऽपवर्गाय परायणाय ॥
गुणारणिच्छन्नचिदूष्मपाय तत्क्षोभविस्फूर्जितमानसाय ।
नैष्कर्म्यभावेन विवर्जितागमस्वयंप्रकाशाय नमस्करोमि ॥
मादृक्प्रपन्नपशुपाशविमोक्षणाय मुक्ताय भूरिकरुणाय नमोऽलयाय ।
स्वांशेन सर्वतनुभृन्मनसि प्रतीतप्रत्यग्दृशे भगवते बृहते नमस्ते ॥
आत्मात्मजाप्तगृहवित्तजनेषु सक्तैर्दुष्प्रापणाय गुणसंगविवर्जिताय ।
मुक्तात्मभिः स्वहृदये परिभाविताय ज्ञानात्मने भगवते नम ईश्वराय ॥
यं धर्मकामार्थविमुक्तिकामा भजन्त इष्टां गतिमाप्नुवन्ति ।
किं चाशिषो रात्यपि देहमव्ययं करोतु मेऽदभ्रदयो विमोक्षणम् ॥
एकान्तिनो यस्य न कंचनार्थं वाञ्छन्ति ये वै भगवत्प्रपन्नाः ।
अत्यद्भुतं तच्चरितं सुमंगलं गायन्त आनंदसमुद्रमग्नाः ॥
तमक्षरं ब्रह्म परं परेशमव्यक्तमाध्यात्मिकयोगगम्यम् ।
अतीन्द्रियं सूक्ष्ममिवातिदूरमनन्तमाद्यं परिपूर्णमीडे ॥
यस्य ब्रह्मादयो देवा वेदा लोकाश्चराचराः ।
नामरूपविभेदेन फल्व्या च कलया कृताः ॥
यथार्चिषोऽग्नेः सवितुर्गभस्तयो निर्यान्ति संयान्त्यसकृत्स्वरोचिषः ।
तथा यतोऽयं गुणसंप्रवाहो बुद्धिर्मनः खानि शरीरसर्गाः ॥
स वा इदं विश्वममोघलीलः सृजत्यवत्यत्ति न सज्जतेऽस्मिन् ।
भूतेषु चान्तर्हित आत्मतंत्रः षाड्वर्गिकं जिघ्रति षड्गुणेशः ॥
न तस्य कश्चिद्दयितोऽस्ति कर्हिचिन्न द्वेष्यो नोपेक्ष्यश्च सात्वतर्षभ ।
आत्मेश्वरोऽतर्क्यसहस्रशक्तिरुदासीनवल्लोकचरत्यपावृतः ॥

אוֹ פּרייַנט לאָם זיך לעכט בייסוך ווערן:
פֿון פּרוֹפֿעסאָר וואָלפֿגאַנג זיך קיין וויסן נאָר לאָם ❖
אוֹ בּוך אַזוֹי לאָם מיר אַמאָל קיין ווערן:
זעלבסט נאָר לאָם מיר אַמאָל קיין ווערן ❖
פֿלאָג זאָגן, אַפֿילו מיר וואָלטן אַלע:

ਦੁਖੁ ਸਾਹਾ ਸਿਰਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
ਜੇਹਾ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਤੇਹਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਕਰਣਾ ਜਿਨਸੁ ਨਾਉ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮੋਰਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਰੁੜਾ ਚਾਉ ॥
ਲਾਵਣੁ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਰੁ ਪਰਣੀ ਪਰਮਲ ਭਾਉ ॥
ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਵਿਵਾਹੁ ਤਾ ਹੋਵੈ ਜਾ ਜੰਞ ਚੜੈ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਥਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮੋਰਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਰੁੜਾ ਚਾਉ ॥
ਲਾਵਣੁ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਰੁ ਪਰਣੀ ਪਰਮਲ ਭਾਉ ॥
ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਵਿਵਾਹੁ ਤਾ ਹੋਵੈ ਜਾ ਜੰਞ ਚੜੈ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਥਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮੋਰਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਰੁੜਾ ਚਾਉ ॥
ਲਾਵਣੁ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਰੁ ਪਰਣੀ ਪਰਮਲ ਭਾਉ ॥
ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਵਿਵਾਹੁ ਤਾ ਹੋਵੈ ਜਾ ਜੰਞ ਚੜੈ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਥਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮੋਰਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਰੁੜਾ ਚਾਉ ॥
ਲਾਵਣੁ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਰੁ ਪਰਣੀ ਪਰਮਲ ਭਾਉ ॥
ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਵਿਵਾਹੁ ਤਾ ਹੋਵੈ ਜਾ ਜੰਞ ਚੜੈ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭਨਾ ਥਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥

ಹಾಗು ಅದು ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಬರಹದಲ್ಲಾಗಲಿ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು:

ಹಾಗು ಅದು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು: ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೆಹೋವನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಐಗುಪ್ತದೇಶದೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ತಂದನು.

ಆಗ ಫರೋಹನು ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಾಗ ದೇವರು ಫಿಲಿಷ್ಟಿಯರ ದೇಶದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನಡಿಸಲಿಲ್ಲ; ಅದು ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ; ಯಾಕಂದರೆ ಜನರು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಐಗುಪ್ತಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ದೇವರು ಯೋಚಿಸಿದನು.

ಆದಕಾರಣ ದೇವರು ಜನರನ್ನು ಅರಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ನಡಿಸಿದನು; ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಐಗುಪ್ತದೇಶದೊಳಗಿಂದ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಹೊರಟರು.

ಮೋಶೆಯು ಯೋಸೇಫನ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು; ಯಾಕಂದರೆ ಅವನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ--ದೇವರು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವನು; ಆಗ ನೀವು ನನ್ನ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.

ಅವರು ಸುಕ್ಕೋತಿನಿಂದ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಅರಣ್ಯದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಏತಾಮಿನಲ್ಲಿ ಪಾಳೆಯಮಾಡಿದರು.

ಯೆಹೋವನು ಹಗಲಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮೇಘಸ್ತಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಸ್ತಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು; ಹೀಗೆ ಅವರು ಹಗಲಿರುಳು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಹಗಲಲ್ಲಿ ಮೇಘಸ್ತಂಭವೂ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಸ್ತಂಭವೂ ಜನರ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲ.

ધૂપ ધરજો ગુરુ ચરણમાં ગાજે ગગન ગંભીર રે ॥
ગિરુઆ ગુણ ગાવા તણો ગહન ઘણેરો ધીર રે :
ગાતાં ગાતાં ગુરુ ગુણો ગાજે ગગન ગંભીર રે ॥
ગુરુ ગુણ ગાવા ગોરડી ગહન ઘણેરો ધીર રે :
ગાતાં ગાતાં ગુરુ ગુણો ગાજે ગગન ગંભીર રે ॥
ઘરમાં ઘોર અંધારડું ઘરમાં ઘોર અંધાર રે :
ઘરમાં ઘોર અંધારડું ઘરમાં ઘોર અંધાર રે ॥
ચરણ ચાર ચારણ તણા ચાર વેદ ચાર વાણ રે :
ચરણ ચાર ચારણ તણા ચાર વેદ ચાર વાણ રે ॥
છંદ છપ્પા છોળ છે છાયા છાયા છંદ રે :
છંદ છપ્પા છોળ છે છાયા છાયા છંદ રે ॥
જગમાં જોવા જેવડું જોવા જેવડું જોર રે :
જગમાં જોવા જેવડું જોવા જેવડું જોર રે ॥
ઝરમર ઝરમર ઝરે ઝરણાં ઝરમર ઝરે ઝરણાં રે :
ઝરમર ઝરમર ઝરે ઝરણાં ઝરમર ઝરે ઝરણાં રે ॥
ટપ ટપ ટપકે ટીપડાં ટપ ટપ ટપકે ટીપડાં રે :
ટપ ટપ ટપકે ટીપડાં ટપ ટપ ટપકે ટીપડાં રે ॥
ઠાકર ઠાકર ઠાકરો ઠાકર ઠાકર ઠાકરો રે :
ઠાકર ઠાકર ઠાકરો ઠાકર ઠાકર ઠાકરો રે ॥
ડગમગ ડોલે ડોલતી ડગમગ ડોલે ડોલતી રે :
ડગમગ ડોલે ડોલતી ડગમગ ડોલે ડોલતી રે ॥
ઢોલ ઢોલક ઢોલડી ઢોલ ઢોલક ઢોલડી રે :
ઢોલ ઢોલક ઢોલડી ઢોલ ઢોલક ઢોલડી રે ॥
તરણ તારણ તારણો તરણ તારણ તારણો રે :
તરણ તારણ તારણો તરણ તારણ તારણો રે ॥
થરથર થરથર થરે થરથર થરથર થરે રે :
થરથર થરથર થરે થરથર થરથર થરે રે ॥
દરિયા દરિયા દરિયો દરિયા દરિયા દરિયો રે :
દરિયા દરિયા દરિયો દરિયા દરિયા દરિયો રે ॥
ધરતી ધરતી ધરતીનો ધરતી ધરતી ધરતીનો રે :
ધરતી ધરતી ધરતીનો ધરતી ધરતી ધરતીનો રે ॥
નગર નગર નગરો નગર નગર નગરો રે :
નગર નગર નગરો નગર નગર નગરો રે ॥
પરમ પરમ પરમેશ્વર પરમ પરમ પરમેશ્વર રે :
પરમ પરમ પરમેશ્વર પરમ પરમ પરમેશ્વર રે ॥
ફરફર ફરફર ફરે ફરફર ફરફર ફરે રે :
ફરફર ફરફર ફરે ફરફર ફરફર ફરે રે ॥
બરફ બરફ બરફનો બરફ બરફ બરફનો રે :
બરફ બરફ બરફનો બરફ બરફ બરફનો રે ॥
ભરત ભરત ભરતનો ભરત ભરત ભરતનો રે :
ભરત ભરત ભરતનો ભરત ભરત ભરતનો રે ॥
મરમ મરમ મરમનો મરમ મરમ મરમનો રે :
મરમ મરમ મરમનો મરમ મરમ મરમનો રે ॥
યમુના યમુના યમુનો યમુના યમુના યમુનો રે :
યમુના યમુના યમુનો યમુના યમુના યમુનો રે ॥
રણ રણ રણકે રણકતી રણ રણ રણકે રણકતી રે :
રણ રણ રણકે રણકતી રણ રણ રણકે રણકતી રે ॥
લય લય લયકારી લય લય લયકારી રે :
લય લય લયકારી લય લય લયકારી રે ॥
વન વન વનમાં વનવન વન વન વનમાં વનવન રે :
વન વન વનમાં વનવન વન વન વનમાં વનવન રે ॥
શરણ શરણ શરણાગતિ શરણ શરણ શરણાગતિ રે :
શરણ શરણ શરણાગતિ શરણ શરણ શરણાગતિ રે ॥
ષટ્કોણ ષટ્કોણ ષટ્કોણ ષટ્કોણ ષટ્કોણ ષટ્કોણ રે :
ષટ્કોણ ષટ્કોણ ષટ્કોણ ષટ્કોણ ષટ્કોણ ષટ્કોણ રે ॥
સરવર સરવર સરવરે સરવર સરવર સરવરે રે :
સરવર સરવર સરવરે સરવર સરવર સરવરે રે ॥
હરિ હરિ હરિનો હરિ હરિ હરિ હરિનો રે :
હરિ હરિ હરિનો હરિ હરિ હરિ હરિનો રે ॥
ક્ષણ ક્ષણ ક્ષણિક ક્ષણ ક્ષણ ક્ષણ ક્ષણિક રે :
ક્ષણ ક્ષણ ક્ષણિક ક્ષણ ક્ષણ ક્ષણ ક્ષણિક રે ॥
જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાનનો જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાનનો રે :
જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાનનો જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાનનો રે ॥

ધૃષ્ટ મિત્ર શ્યાવ દૃષ્ટાક્ષમાત્મ બલિનં ત્રિદમ્ ।

ન્યૂ જીવાત્મા પ્રિયા દત્તો વૃષ્ણિવીરો મહારથઃ ॥

બાહ્લીકો ભૂરિશ્રવા ન્યૂ ન્યૂ ચિત્રાયુધો રણે ।

ગૌરવો ગૂઢ મિત્રાય ચિત્રાયુધ બલિ ત્રિદમ્ ॥

ચિત્રાયુધો ચિત્રવર્મા ચિત્રાક્ષો ચિત્રકુંડલઃ ।

ચિત્રાયુધ ચિત્રવર્મા ચિત્રાક્ષો ચિત્રકુંડલઃ

ઝેર જો ઝેરનું દવાનું ઝેર મટાડવું ❖
મારું જો તારું તારનું ખેંચવું ખેંચવું :
ઝેર ઘેરવું ઘનબોલનું ઘાણવું ખેરવું ઝેર ❖
જાળવું કાળવું ઘનબોલનું ઘાણવું ખેરવું :
ઝેરવું ઘેરવું ઘનબોલનું ઘાણવું ખેરવું ❖
ઘોડાનું ઘાસ ઘાસવાળું ઘાણવું ખેરવું ઝેર :
ઘોડાનું ઘાસ ઘાસવાળું ઘાણવું ખેરવું ❖
ઘોડાનું ઘાસ ઘાસવાળું ઘાણવું ખેરવું :
ચાંચ ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું ❖
ચાંચવું ચાંચવાળું ચાંચવાળું ચાંચવું :

ווּ איז דאָס קוּמיץ וואָס בּיסטוּ?

ד׳ ניע דאָס, ווּלדעמאָר בּיסטוּ:

ווּלדעמאָר, וואָס הערסטוּ אויף צוּ זיין,

ווּלדעמאָר, וואָס ווּילסטוּ נישט זיין:

ווּלדעמאָר, וואָס ווּעסטוּ אַלע מאָל

ליגן אין בעט ביז אַכט אויר אין דער פרי:

ווּלדעמאָר, וואָס ווּעסטוּ נישט לערנען

קיין שום זאַך, ווּעסטוּ נאָר עסען און שלאָפן:

ווּלדעמאָר, וואָס ווּעסטוּ נישט אַרבעטן

קיין שום אַרבעט, ווּעסטוּ נאָר פוילענצן:

ווּלדעמאָר, וואָס ווּעסטוּ נישט ווּיסן

קיין שום זאַך, ווּעסטוּ נאָר פּלאַפּלען:

ווּלדעמאָר, וואָס ווּעסטוּ נישט קענען

קיין שום זאַך, ווּעסטוּ נאָר שרייען:

ווּלדעמאָר, וואָס ווּעסטוּ נישט ווּאָלטן

קיין שום זאַך, ווּעסטוּ נאָר בּעטן:

ווּלדעמאָר, וואָס ווּעסטוּ נישט טאָן

קיין שום זאַך, ווּעסטוּ נאָר נעמען:

ווּלדעמאָר, וואָס ווּעסטוּ נישט גיין

קיין שום אָרט, ווּעסטוּ נאָר ליגן:

ווּלדעמאָר, וואָס ווּעסטוּ נישט ווּאַרפן

קיין שטיין, ווּעסטוּ נאָר ליגן:

ווּלדעמאָר, וואָס ווּעסטוּ נישט ווּאַרפן

קיין שום זאַך

ಬಳಿಕ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :
ಹನುಮಂತ ನೀನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ;
ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಅವನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳು ;
ಅವನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ವಾನರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಿ ;
ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸೀತೆಯ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಬರಲಿ ;
ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರುತ್ತೇನೆ ;
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಹನುಮಂತನ ಕೈಗೆ ತನ್ನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ;
ಹನುಮಂತನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು ;
ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹೊರಟನು ;
ಅಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು ;
ಸುಗ್ರೀವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ವಾನರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು ;
ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಸೀತೆಯ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ;
ಆಗ ಹನುಮಂತನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬಂದನು ;
ಅವಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವಳ ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು ;
ಹೀಗೆ ಹನುಮಂತನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು ;
ಸುಗ್ರೀವನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಲು ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು ;
ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು ;
ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು ;
ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದನು ;
ಸೀತೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹನುಮಂತನು ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ ;
ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದನು ;
ಹನುಮಂತನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಮ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಅವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದನು ;

ऋषयश्चैव यज्ञानां कर्मणां फलदर्शिनः ।
ते वेदविदुषां श्रेष्ठा ब्रह्मणस्तुल्यतां गताः ॥
ऋषिभ्यः पितरो जाताः पितृभ्यो देवमानवाः ।
देवेभ्यस्तु जगत्सर्वं चरं स्थाणु च वै स्थितम् ॥
तस्मात्तेषां तु यत्नेन पूजा कार्या विजानता ।
ते हि तुष्टाः प्रयच्छन्ति सर्वान्कामान्सुपूजिताः ॥
यस्तु तेषां प्रमाणेन कर्मयोगं समाचरेत् ।
तस्य तुष्टा ददत्यग्र्यं फलं तत्कर्मसंभवम् ॥
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ऋषीन्देवांश्च पूजयेत् ।
ऋषिभ्यो ह्यमृतं प्राप्तं देवेभ्यश्च दिवौकसः ॥
ऋषिभ्यो ब्रह्मणश्चैव नित्यं कुर्यान्नमस्क्रियाम् ।
ब्रह्मणा हि समादिष्टा ऋषयो देवतास्तथा ॥
ऋषीणां पितृभिः सार्धं पितॄणां देवतैः सह ।
पूजा विधिविधानेन कर्तव्या सर्वदा बुधैः ॥
ऋषिभ्यो देवतेभ्यश्च पितृभ्यश्च नमस्क्रिया ।
कर्तव्या सर्वदा सद्भिः सर्वकामफलप्रदा

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮರವಿತ್ತು. ಅದರ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಳಿಯ ಗೂಡಿತ್ತು. ಆ ಗಿಳಿಯ ಮರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳ ತಾಯಿ ಗಿಳಿಯು ಪ್ರತಿದಿನ ಆಹಾರವನ್ನು ತರಲು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಹೋದಾಗ ಮರಿಗಳು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಸಿವಾದಾಗ ಅಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ತಾಯಿ ಗಿಳಿಯು ಬಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಗಿಳಿಯು ಆಹಾರವನ್ನು ತರಲು ಹೋಗಿತ್ತು. ಆಗ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅದು ಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಗೂಡಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಮರಿಗಳು ಹೆದರಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡವು. ಆ ಕಿರುಚಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ಗಿಳಿಯು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿತು. ಅದು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿತು. ಅದು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಹೆದರಿಸಿ ಓಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಬೆಕ್ಕು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಗಿಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಗಿಳಿಯು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ಬೆಕ್ಕು ಗೂಡಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಯಿತು. ಅದು ಮರಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹಾಕಿತು. ಗಿಳಿಯು ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿತು.

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡವನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಡತನದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು. ಅವನು ಒಂದು ದಿನ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಗಿಳಿಯ ಗೂಡು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮರಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ಗೂಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟನು. ಅವನು ಪ್ರತಿದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಹೋದಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಆ ಗೂಡನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮರಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಅವಳು ಒಂದು ಗಿಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದಳು. ಅದನ್ನು ಆ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದು ಆಹಾರವನ್ನು ತಿಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿಸಿದಳು. ಅದು ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿಯಿತು. ಅವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಡಲು ಕಲಿಸಿದಳು. ಅದು ಹಾಡಲು ಕಲಿಯಿತು. ಅವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಆಟವಾಡಲು ಕಲಿಸಿದಳು. ಅದು ಆಟವಾಡಲು ಕಲಿಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವಳ ಗಂಡನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದಳು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುರಿದು ಒಳಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಅವಳ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಕದ್ದನು. ಅವಳು ಕಿರುಚಿಕೊಂಡಳು. ಆ ಕಿರುಚಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ ಗಿಳಿಯು ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದು ಹಾಡಿದ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಅವಳ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದರು. ಅವಳು ಗಿಳಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದು ಆಹಾರವನ್ನು ತಿಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿತ್ತು.

מקב אוכמיס לה לנב בעלנא נא כתפרמא):
ותלמס שנא בעבל שלוס נלמלנא:
שלב שא נב שמסס כלבב שלוס שב אנטלנא:
נלא סב שמס לה שלבב שלוס שב שמלנא:
כלא סב נאב שמסס כלבב שלוס שב אנטלנא:
נלא סב שמס לה שלבב שלוס שב שמלנא:
שלב שא נ

ઝવેરીવાડ ખે લાંબા રૂપે તોલે વેચાય :
બોલીએ મોંએ મેલ ઝટપટ બોલાતી દો ॰
વેપારણ મોંએ કેમલ કાંઈ બોલે તોય ઘોલીએ બી દોણ :
બોત કે દીકરે દીકરી બોલે લાડમાં મેરીએ ॰
રો બીલા તોય બોલ ગોળ દેમ ઝટપટ :
મોટાઓએ ગોપે બોલ ગોરીએ બોલાતી ॰
ઝટપટ તોય કે બોલાય વહાલ બોલ ઝટપટ :
બોલ બોલીએ બી બોલાતી ઝટપટ ॰
વહાલ બોલીએ બી બોલાતી ઝટપટ :
ઝવેરીવાડ ખે લાંબા રૂપે તોલે વેચાય :

૨૬. બોલી

દેવું દીધું ઝટ બોલાય

વહેલા ઊઠવું ને વહેલા બોલાવું :
ખોટું બોલવું ને ખોટું ખાવું ॰
ખોટું બોલીએ તો ખોટું ખાવું પડે :

ڈہ ہوٹ ژوپک ولیسوٹ ڤصۓ ڈپۓہیہ۔

وَتہو ہی ڈہ ہوٹ ژوپک ولیسوٹ ڤصۓ ڈپۓہیہ:
ولہ ڈپۓہیہ ڤصۓ ڈپۓہیہ ڤصۓ ڈپۓہیہ:

ಅಂಬರೀಷ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಅವನೊಡನೆ ಸಹಧರ್ಮಚಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಇದ್ದಳು.

ಅಂಬರೀಷನು ಸಪ್ತದ್ವೀಪವತಿಯಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಪುರುಷನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸತ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಪ್ರತಾಪಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಶೂರನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಯಜ್ಞಕರ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾದಾನಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಭೋಗಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸುಖಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂ

فِيلْمِيْلِيمِ يِنْمِنْدِيمِ ضَصِيمِ زِيمِ جِيْزِيْوِنْ ❖

وَيْ ثِيْوِنْ مَوْنِ مَوْ ثِيْمِ ثِيْوِنْ جِيْمِ زِيْثَوْصْ:

ثِيْلِ ثِيْوِنْ مَوْنِ مَوْ ثِيْمِ ثِيْوِنْ جِيْمِ زِيْثَوْصْ:

لَيْثِيْ

وإن كان الأول أكثر فالفضل للأول ❖

وإن تساويا فالفضل للأول ❖

وإن كان الثاني أكثر فالفضل للثاني ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بعشرة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأحد عشر فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثني عشر فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة عشر فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة عشر فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة عشر فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة عشر فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة عشر فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية عشر فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة عشر فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بعشرين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد وعشرين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين وعشرين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة وعشرين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة وعشرين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة وعشرين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة وعشرين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة وعشرين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية وعشرين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة وعشرين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد وثلاثين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين وثلاثين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة وثلاثين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة وثلاثين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة وثلاثين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة وثلاثين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة وثلاثين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية وثلاثين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة وثلاثين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد وأربعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين وأربعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة وأربعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة وأربعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة وأربعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة وأربعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة وأربعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية وأربعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة وأربعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد وخمسين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين وخمسين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة وخمسين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة وخمسين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة وخمسين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة وخمسين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة وخمسين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية وخمسين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة وخمسين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد وستين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين وستين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة وستين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة وستين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة وستين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة وستين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة وستين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية وستين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة وستين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد وسبعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين وسبعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة وسبعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة وسبعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة وسبعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة وسبعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة وسبعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية وسبعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة وسبعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد وثمانين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين وثمانين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة وثمانين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة وثمانين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة وثمانين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة وثمانين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة وثمانين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية وثمانين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة وثمانين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد وتسعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين وتسعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة وتسعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة وتسعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة وتسعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة وتسعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة وتسعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية وتسعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة وتسعين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد ومائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين ومائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة ومائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة ومائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة ومائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة ومائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة ومائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية ومائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة ومائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بمائتين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد ومائتين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين ومائتين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة ومائتين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة ومائتين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة ومائتين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة ومائتين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة ومائتين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية ومائتين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة ومائتين فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بواحد وثلاثمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر باثنين وثلاثمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثلاثة وثلاثمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعة وثلاثمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بخمسة وثلاثمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بستة وثلاثمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بسبعة وثلاثمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بثمانية وثلاثمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بتسعة وثلاثمائة فالفضل للأكثر ❖

وإن كان أحدهما أكثر من الآخر بأربعمائة فالفضل للأكثر ❖

(١) ملاح Sic

ಇಂತು ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣರ ಪುರಾತನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನವ

ਤਨੁ ਸੁਭਟਾਨ ਕੇ ਸੀਸ ਉਤਾਰੇ ॥ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਭੂਮਿ ਸਿੰਗਾਰੇ ॥
ਕਾਲੀ ਬਾਚ ਬੀਰ ਤਬ ਬੋਲਾ ॥ ਕਰੋ ਜੁਧੁ ਨਹੀ ਕਰੋ ਕਿਲੋਲਾ ॥
ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਜੁਧੁ ਮੈ ਕਰਿ ਹੌ ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਰਿ ਰੁਧਿਰ ਪਗ ਧਰਿ ਹੌ ॥
ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਜੁਧੁ ਮੈ ਕਰਿ ਹੌ ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਰਿ ਰੁਧਿਰ ਪਗ ਧਰਿ ਹੌ ॥
ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਕੋ ਮਾਰੌ ॥ ਛਿਨ ਮੈ ਸਭ ਕੋ ਖੇਤ ਉਜਾਰ

ਸੋਮ ਸਮੁੰਦ ਦੇਕੇ ਤੋਂ ਜਾਂਦ ਕੋਸਮੁੰਦੇ :
ਦਿਵੇਨ) ਮੁਨਾਂਤ ਕੋਸਮੁੰਤ ਦਾਸਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਾਂਦ ।*
ਦਾਂ ਦਾਸਮਾਂਤ ਮੁਾਂਦ ਤੋਂ ਦਾਂਤ ਦਾਂਤ ਦਾਂਤ ਦਾਂਤ ।*
ਦਾਂਤ ਦਾਂਤ ਦਾਂਤ ਦਾਂਤ

ڤَڽ ۏِڵ ٱوَٱ ڊِڹۻَۄَم ۿۄڊ ڤَڽ ڪۄٱڊِۻَم :

ڤَڽ ۏِڵ ٱوَٱ ڊِڹۻَۄَم ۿۄڊ ڤَڽ ڪۄٱڊِۻَم :

ۿٱۄَۄ ڎ۪ۄڊَڎ ۿِ ۑِڤَۑ لَۄۿَۑِڎَڊَۄ ❖

ۏَڡَۄَڊَۑ ۑِڤَۑ ڊِڹۻَۄَم ۿۄڊ ڤَڽ ڪۄٱڊِۻَم :

ۑِڤَۑ ڤَڽ ڤَڎَڡ ڊِڹۻَۄَم ۿۄڊ ڤَڽ ڪۄٱڊِۻَم :

ڤَڽ ۏِڵ ٱوَٱ ڊِڹۻَۄَم ۿۄڊ ڤَڽ ڪۄٱڊِۻَم :

ۿٱۄَۄ ڎ۪ۄڊَڎ ۿِ ۑِڤَۑ لَۄۿَۑِڎَڊَۄ ❖

ۏَڡَۄَڊَۑ ۑِڤَۑ ڊِڹۻَۄَم ۿۄڊ ڤَڽ ڪۄٱڊِۻَم :

ۑِڤَۑ ڤَڽ ڤَڎَڡ ڊِڹۻَۄَم ۿۄڊ ڤَڽ ڪۄٱڊِۻَم :

ڤَڽ ۏِڵ ٱوَٱ ڊِڹۻَۄَم ۿۄڊ ڤَڽ ڪۄٱڊِۻَم :

ئِنْهَ مَوْنِ لِمْهَ يَمْلِكِيصْ هِ زَنَّ مْلَ ثَوِمْنِ:
وَلِيْلَتِ زَا لِيهِ مْحِيْ ثِيَكِيصْوِثَمْصْ.*
زَا لِيهِ ثِيَكِيصْ مْلَ هِ ثَوِمْنِ هِ ثِيَكِيصْ:
ثِيَكِيصْوِثَمْصْ هِ ثِيَكِيصْ مْلَ هِ ثَوِمْنِ هِ ثِيَكِيصْ:
ثِيَكِيصْوِثَمْصْ مْلَ هِ ثِيَكِيصْ هِ ثَوِمْنِ هِ ثِيَكِيصْ:
وَنِثِثَوِثَمْصْ دَوِمْلِ ثَثَ ثِيَلَ ثِوِوْثِ.*
ثِيَكِيصْوِثَمْصْ مِثِيكِيصْ ثِيَكِيصْ هِ ثِيَكِيصْ:
هِ مَكِيصْ لِهِ ثِيَلَ هِمْكِيصْ زَهِ ثَثِيصْهِمْ.*
ثِيَكِيصْ ثِيَكِيصْ ثَوِمْ هِثِيَهِ دَلِيْلَتِ هِمْلَثَ:
دَلِيْلَتِ هِثِيَهِ لِهِ ثِيَلَ هِمْكِيصْ زَهِ ثَثِيصْهِمْ.*
زَا لِيهِ ثِيَكِيصْ مْلَ هِ ثَوِمْنِ هِ ثِيَكِيصْ:
دَلِيْلَتِ هِثِيَهِ مِثِيكِيصْ ثِيَكِيصْ:
وَلِيْلَتِ زَا لِيهِ مْحِيْ ثِيَكِيصْوِثَمْصْ.*
ثِيَكِيصْ مْلَ هِ ثَوِمْنِ هِ ثِيَكِيصْ:

ڤِدۡدِيۡلَم لَم ڎَا ۋِۋۡسِدِۇ) ھَى ڤِھَڤِىھِى ❖
ۋِلَھَم ڤِڭ ۇِھسِ ۋِىۇ) ڤِۋۡصِھِڭ:
ھۇۡ ڤِڤِھَھۇۡم ۋِىۋڭ ھڭَمۇ) ۋِىۋۡڭِۋِۋ ❖
ڭَڎِۋ ۇِڭِڭ ھۋِىۋڭ ھۇۡ ڤِڭِڭِھۇۡمۇۡ:
ھۇ ڭِ ڤِڤِڤِۋ ڤِىۋڭ ۇَھڭِ ڤِڤِھَھۇۡم ❖
ڎَا ھڤِىھِى لَم ڤِڎَا ۋِۋڤِۋ ڎَم ڤِھَڤِىھِى:
ۇِلَىۋڭ ڤِۋِڎَا ۋِڭِھ لِۋِىۇۡڭ ۋِىۋڤِڎَا ❖
ڤِھۇۡم ڤِڭِڭ ۇِھسِ ۋِىۋڭ ڤِڭِڭِھۇۡمۇۡ:
ھۇ ۇِڭِڭ ھۇۡڭ ڭِىۋڤِھ ھڭَمۇ) ڤِڭِڭِھۇۡم ❖
ڭَڎِۋ ۇِڭِڭ ھۇۡڭ ڤِڭِڭِھۇۡم ھڭَمۇ) ڭِڭِڭِھۇۡم:
ڭَھۇ ۇِڭِڭ ھۇۡڭ ڭِىۋڤِھ ھڭَمۇ) ڭِڭِڭِھۇۡم ❖
ڭَڎِۋ ۇِڭِڭ ھۇۡڭ ڭِىۋڤِھ

ಲಿ. ಬಿಡದ ಹೆಂಡ.

ಕಣ್ಣ ಕಿ ದಿಟ್ಟಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಲು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದಂತಾಗಿರಲು ❖
ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಹೂವ ತಿಂದ ಬೆಳಕ ಕಂಡವರಾರು ಜಗದಲ್ಲಿ :

ಬೆಳಕ ಕಂಡವರಿಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆದವರಿಲ್ಲ ❖
ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆದು ಬೆಳಕಾದ ಬಳಿಕ ಕತ್ತಲೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ :

ಕತ್ತಲೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ ಬೆಳಕಿಂಗೆ ಬೆಳಕಿಲ್ಲ ❖
ಬೆಳಕಿಂಗೆ ಬೆಳಕಿಲ್ಲವಾಗಿ ಬೆಳಕೆಂಬುದಿಲ್ಲ :

ಬೆಳಕೆಂಬುದಿಲ್ಲವಾಗಿ

ಕ್ಷಿತಿ ದಿಙ್ಮೌಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪ್ರಾಣಿ ಸಮೂಹ ಸಂಕುಲಂ ।

ಜೀವಿಸಿ ಜೀವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಾರ ಸಾಧನ ಮೂಲವು ಸಂಸ್ಥೆ ।

ದೇವಾಲಯ ದಿವ್ಯ ಸಂತತಿ ಪೂಜೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ದೇವ ಸಮರ್ಪಣೆ ।

ದಾನ ದೇವಿಯ ಸಾಧನೆ ಜೀವಿಸಿ ಜೀವ ಸಾಧನೆ ಸಂಸ್ಥೆ ।

ದೇವಸ್ಥಾನ ಪೂಜೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಧನೆ ಸಂಸ್ಥೆ ।

ಸಂಸ್ಥೆ ಪೂಜೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಸಾಧನೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಧನೆ ।

ಸಾಧನೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಧನೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಧನೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಧನೆ ।

ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಧನೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಧನೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಧನೆ ಸಂಸ್ಥ

ڭا ھۆشۈڭ ھەق ھېلىڭ يۈيۈڭ ئېغىز ھەق ئېيىڭ ھەۋا ❖

ئۆچۈك ھەۋا چىسىمغا يېسىلا ئېغىلغۇ چىقىڭ ئىھتىيا:

چۈچۈتمەڭلا ھۆددىگە لەيلەڭ چۈلا يىغىلما ❖

ئۇ ھۆكۈمدار ھەم دەۋە ئېتىنى ئىھتىيا:

ۋاقتا چىشىڭلا ئېغىز ئېچىپ ئۇيقۇغا چۈلا يىغىلما ❖

ۋاقتا چىمىلاۋۇل سوقتۇم چېچىڭ دېڭىزغۇ):

ۋاقتا چىشىڭ كىشى چىشىم لەشكىرىمغۇ) ❖

ۋاقتا ئۇنىڭ ئېغىز ئېچىپ ئۇيقۇغا چۈلا يىغىلما ❖

ۋاقتا چىشىڭ ئېغىز ئېچىپ ئۇيقۇغا چۈلا يىغىلما ❖

ۋاقتا ئۇن

ਜੋਰੁ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਨਾਉ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਤੂ ਹੈ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਨਿਆਉ ॥
ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਤੁਧੁ ਸਾਜਸੀ ਕੇਤੀ ਵੇਕਹ ਵੰਞਾਉ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਹਭ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਥਾਉ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰਣੀ ਤਪੇ ਕਰਨਿ ਤਪ ਚੰਡ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਖਹਿ ਧਰਮ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਧਿਆਨ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵੇਦ ਕਹਾਇਦੇ ਕੇਤੇ ਪੜਨਿ ਪੁਰਾਣ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਮੁਖਿ ਕਢਨਿ ਨਾਮ ਚਵਾਣ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲੀ ਸੂਰ ਕਰਹਿ ਅਸਨਾਣ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਆਕਾਸ ਪਾਤਾਲ ਹਰਿ ਲੋਅ ਜੀਅ ਸਮਾਣ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਖਾਣੀ ਖਾਣਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਬਾਣੀ ਰੂਪ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭੇਖ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਹੋਆ ਹੋਸਨਿ ਸਭਿ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਤੇਜੁ ॥
ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਤੂ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਕੇਜੁ ॥

ਦੁਰ ਸੁਮਤਿਹੀ ਯਾਹਿ ਬਿਧਿ ਸਹਜ ਮਿਲੈ ਰਘੁਰਾਇ ॥
ਸਤਿਯਹ ਯਾਹਿ ਪਰਾਪਤੀ ਹੋਇ ਆਪ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਸਭ ਤਿਆਗਹੀ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸੁਰਵੰਨ ॥
ਸਭ ਤੇ ਸੁਮਤਿ ਪੁਰਾਤਨੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ਜਾਨ ॥
ਸੁਮਤਿ ਸੁਲਭ ਸਭ ਕੋ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਪੂਰਬ ਅਸਥਾਨ ॥
ਜਾ ਕੋ ਹੋਤ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੀ ਸੁਮਤਿ ਸੁਲਭ ਤਿਹ ਹੋਇ

תַּחַת לֵב אִוַּיתָ לְאִסְפְּלָיו מִבֶּטֶן תְּהִסֵּמֵנִי׃
מִמְּךָ נִבְּעָתָה בְּרָכוֹת מִמְּךָ תִּתְהַלְלוּ תָמִיד׃
מִמְּךָ נִפְחֲדָה בְּרָכוֹת מִמְּךָ תִּתְהַלְלוּ תָמִיד׃
מִמְּךָ נִבְּעָת

ਮਰੰਦਾ ਪੈਨਾ ਖੜਸਾ ਮੁਰਦਾ ਪੈਰੀ ਨਾਹ ਨਾਹ ॥੭॥

ਅਗੈ ਸਾਹਿਬ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਕਿਤੀ ਦੇਸੀ ਜਾਹ ॥

ਮਰੰਦਾ ਪੈਨਾ ਖੜਸਾ ਮੁਰਦਾ ਪੈਰੀ ਨਾਹ ਨਾਹ :

ਅਗੈ ਸਾਹਿਬ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਕਿਤੀ ਦੇਸੀ ਜਾਹ ॥

ਓਅੰ ਪ੍ਰਭ ਜੀਓ ਤੁਧੁ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਸਭਸੈ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭੁਲਾਵਹਿ ਭਾਗੁ ਜਿਨਾ ॥
ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਈ ਕਥਨਾ ॥
ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਕੇਤੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਅੰਤੁ ਲਹਣਾ ॥
ਜਿਨੀ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨਾ ਆਖਣ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹੀ ॥
ਜੇਵਡ ਤੂ ਤੇਵਡ ਤੈਨੂੰ ਪਾਤਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਹੀ ॥
ਜੇ ਤੂ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਜਾਣਾਹਿ ਤੇਤੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥
ਆਖਹਿ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਜੇਤਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਧਾਰਣਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਤਖਤੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਪੂਜਾਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਕਾਮੁ ॥
ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ڈلا ڳنڍڻ ھوند ھي ھيءَ ٿو ڏيکاري (۱) ❖

ٻڌندڙ لڳندڙ ڏسڻ ٻڌڻ ۾ ھي ڏاڍو ڏکيو ٿو لڳي ❖

وڃيس تو ڪاڏا لڏو، ھيڏي ڳاھ ڪيو ❖

ڪ ٿوڻ ٻاڦ ڏيڻ ڏ ڏيکاريندڙ ھوڏڪوت :

ڏڪ ڳنڍڻ ڏاڍو ڏکيو ڪم آھي :

ڏڪ ٿوڻ ٻاڦ ڏيڻ ڏ ڏيکاريندڙ ھوڏڪوت :

ڏڪ ڳنڍڻ ڏاڍو ڏکيو ڪم آھي :

(۱) ڏيکاريندڙ sic

لِمَاذَا تَرَكْتَنِي يَا أَبَتِ وَحْدِي فِي هَذَا الْمَكَانِ؟

وَأَيْنَ ذَهَبَتْ أُمِّي وَأَخَوَايَ وَأُخْتِي الصَّغِيرَةُ؟

هَلْ هُمْ أَيْضًا تَرَكُوكَ وَحْدَكَ كَمَا تَرَكَتْنِي؟

لَمْ يُجِبِ الْأَبُ عَلَى أَسْئِلَةِ ابْنِهِ الْكَثِيرَةِ، وَلَمْ يَنْطِقْ بِكَلِمَةٍ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ أُمَّ الْوَلَدِ وَأَخَوَيْهِ وَأُخْتَهُ الصَّغِيرَةَ قَدْ مَاتُوا جَمِيعًا فِي الْحَرِيقِ الَّذِي شَبَّ فِي الْمَنْزِلِ أَثْنَاءَ غِيَابِهِ عَنْهُ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْحَرِيقَ لَمْ يَكُنْ حَادِثًا عَرَضِيًّا، بَلْ كَانَ عَمَلًا إِجْرَامِيًّا دَبَّرَهُ أَعْدَاءُ الْأُسْرَةِ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْوَلَدَ الْوَحِيدَ الَّذِي نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ هُوَ ابْنُهُ الَّذِي يَقِفُ أَمَامَهُ الْآنَ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْوَلَدَ لَا يَعْلَمُ شَيْئًا عَنْ هَذِهِ الْأُمُورِ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْوَلَدَ لَا يَعْلَمُ أَنَّ أَعْدَاءَ الْأُسْرَةِ يُرِيدُونَ قَتْلَهُ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْوَلَدَ لَا يَعْلَمُ أَنَّ أَعْدَاءَ الْأُسْرَةِ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْوَلَدَ لَا يَعْلَمُ أَنَّ أَعْدَاءَ الْأُسْرَةِ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْوَلَدَ لَا يَعْلَمُ أَنَّ أَعْدَاءَ الْأُسْرَةِ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ، وَأَنَّهُ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْوَلَدَ لَا يَعْلَمُ أَنَّ أَعْدَاءَ الْأُسْرَةِ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ، وَأَنَّهُ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ، وَأَنَّهُ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْوَلَدَ لَا يَعْلَمُ أَنَّ أَعْدَاءَ الْأُسْرَةِ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ، وَأَنَّهُ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ، وَأَنَّهُ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْوَلَدَ لَا يَعْلَمُ أَنَّ أَعْدَاءَ الْأُسْرَةِ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ، وَأَنَّهُ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ، وَأَنَّهُ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ.

وَكَانَ يَعْلَمُ أَنَّ الْوَلَدَ لَا يَعْلَمُ أَنَّ أَعْدَاءَ الْأُسْرَةِ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ، وَأَنَّهُ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ، وَأَنَّهُ لَا يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ يَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَجَا مِنَ الْحَرِيقِ.

תרגילים. חלק.

בית בשלים בשר אחרי

בישול: בית שיפור.

בית שיפור בשר אחרי בישול:

בשר בחלב לא יאכל ולא יבושל יחד:

בשר בחלב לא יאכל ולא יבושל יחד:

בשר בחלב לא יאכל ולא יבושל יחד

ततो दुःखामर्षशुचार्पितात्मा सुतान्वितो मां शरणोपयातः ।
दीनां प्रपन्नां परिपाहि विद्वन् पतिं प्रजानामसि बन्धुरत्र ॥ ४९ ॥
त्वं वै प्रजानां स्वकृतेऽकृतज्ञ देहो विसर्गश्च तथापवर्गः ।
त्वं कर्म कर्मण्यमलं विचन्वन् विद्वान्न मुह्यन्ति यथेह सूरिः ॥ ५० ॥
त्वं वा अखण्डात्मनियोगमायां विभागयुक्तामनुयासि लोकान् ।
रक्षां तनूनामवितोत वृत्तिं कुटुम्बिनां कुटुम्बिन ईश नाथः ॥ ५१ ॥
स त्वं ममाधीश्वर दीर्घमायुषा मा संयुनक्ष्यात्मजदारकोशैः ।
विधेहि तद्वर्त्म शिवं शमायुषां यथा वयं नेह पुनर्विषज्जेम ॥ ५२ ॥
मैत्रेय उवाच
इत्युक्तवान् पृथुं विप्रा वैन्यं सत्यसतां पतिम् ।
तमाह भगवान् प्रीतः सर्वभूतगुहाशयः ॥ ५३ ॥
श्रीभगवानुवाच
त्वयेदमुक्तं नरदेव सम्यग् न मे व्रतं त्वद्बहुमानपूजनम् ।
यद्ब्राह्मणान्मय्युपधाय सौहृदं प्रजाः समग्राः परिपासि तद्गुरुम् ॥ ५४ ॥
ब्रह्मण्यदेवः पुरुषः पुरातनो नित्यं हरिर्यच्चरणाभिवन्दनात् ।
अवाप लक्ष्मीमनपायिनीं यशो जगत्पवित्रं च महत्तमाग्र्यताम् ॥ ५५ ॥
तस्यात्मजोऽसि त्रिवृदाख्यया यः परो मयाद्यो रजसेदमीहते ।
सृजत्यजोऽहं हरिरत्ति यद्विभुर्गोप्तृत्वमस्य स्थितिपूरुषस्य ते ॥ ५६ ॥
त्वं ब्राह्मणानां कृतभाग्यसेतुः पाल्यान् सुतान् पालय तद्गुरूंश्च ।
यस्त्वं मयेमां प्रतिपादितां गां न पालयत्यात्महितं न वेद ॥ ५७ ॥
यो वै मदीयान् न भजेदमूंस्त्रयीसञ्जातभेदान्वितकर्मतन्द्रितः ।
यज्ञैर्वितानैः पुरुषं यजन्नहं न वेद तस्यापकृतं परे यतः ॥ ५८ ॥
यो ब्राह्मणान्मय्युपधाय सौहृदं दृढं प्रभावैः श्रुतवृत्तसम्भृतैः ।
अन्तर्हितोऽहं परिपालयन्नपि न तस्य राष्ट्रे परिहापयेत्कृतम् ॥ ५९ ॥
यो ब्राह्मणान्मय्युपधाय सौहृदं दृढं प्रभावैः श्रुतवृत्तसम्भृतैः ।
अन्तर्हितोऽहं परिपालयन्नपि न तस्य राष्ट्रे परिहापयेत्कृतम् ॥ ५९ ॥

چ. چێڵ مەبەست.

چاپخانەی ئۆفیس بۆ بڵاوکردنەوە.

هەر ئەو ڕۆژانەی دەرچوونی ژمارەیەک بەسەر چاپکردنی ئەو ڕۆژنامەیەدا تێپەڕی، ئەو ژمارەیە بڵاو دەکرێتەوە.

ئەگەر ڕۆژنامەیەک بەهۆی نەخۆشی یان هۆکارێکی تر نەتوانێت بە کاتی دیاریکراو دەرچێت، ئەوا ژمارەکانی ئەو ماوەیە بە یەکجار دەردەچێت

ملكوتها لحين إبتراح فيأتي لصوت:
بيمر فوه فيصل ليعلوه حوله كوفوم جزاؤا:
فيه لا عمل حوله كوله ولا عمل حوله ليه:
ولصفيحه لا بيل حوله كوله ديله ميكوبله*
بيمر فوه فيصل ليعلوه حوله عوفوم جزاؤا:
بيلد دعيله بيله بكوه لا بيل حوله كوله قبله تيله:
ديلو بيل حوله زاوم ديله ديعوليه تاه:
ديله دعيلاوه ميعليه حوله فيه لا ميقيه*
لا ميلي كوله عليعيوله لاميعي لاوله:
ولعيله عميعه ليعليفه حوله ميكوه لصعيوح*
عديعوم ديقه ليعلوله حوله بي إبتراح:
ولصعيوح لا بيل حوله كوله ديله ميكوبله*
بيمر فوه فيصل ليعلوه حوله عوفوم جزاؤا:
ديلو عمل حوله كوله ديله ميكوبله*
بيله فوه فيصل ليعلوه حوله عوفوم جزاؤا:
بيمر إبيطه قيه حوله زاوه ديله ميعل كوه*
عليعوله لعيم إبتراح فوفيم لصعيوح:

(1) Sic

دهو، ثيز هَوْا ژهفثلو لهل ئِحوْتْز؛ ❖
دهو ميئْ هوْا ثِهكِيْثْهْا ژهيْتِي هَوْا:
ثِلْ ئِحوْتْز ثِيمْا دهِوفهْا ژهفثلو؛ ❖
ثِلهْا ثِهكِيْثْهْا ههوْا ثِيمِ دِم ژلاْتْ:
هِيْا ژْتِحْثْهْا هِهوْا ثِيمِ دِم ژلاْتْ:
وْلاْهِكِ تْهِهْا ثِمثِلْ دِم ژْتِحْتْ زوْثْتْ؛ ❖
دهْ ثِنْلْ هْثْا هْتِهْ هَوْا لهْ هْم ثِمثِيْ:
ثِع هِيْهِيْهْا دِهِم فوْثْتْم ثِهلْتِيْ هَوْا؛ ❖
ثهِ هْتِهْ هْوْا ثهِلِهْ، وْثِمْا ثِهْ ثِيْهْتِيْ:
وْلْ زْثِي هَوْا ثْتِيْ زهِلِهْ هِ زْتْثْهْ؛ ❖
هْتِهْ هْم هْثْا هِلِهْ هِهْزْا وْمْتِ هِهوْفِثْلْ:
ثِلهِقْهِثْا هِهوْا هِثِلْ هِتِهِتْهِهْ؛ ❖
هْتِهْ هِثْلْ هْثْا ژهفثلو لهْلْ ئِحوْتْز؛ ❖

ವಿಠಲ ಭಕ್ತರ ಪಾಲಿಸುವ ಕಾಯ ಕೃಷ್ಣ ।
ಪಾಲಿಸುವ ಕಾಯ ಕೃಷ್ಣ

מִּפְּוּר בּוּלל מִפְּוּר בּוּלל מִפְּוּר בּוּלל מִ

ಬೆಟ್ಟಾಳು ಮಾಳ್ಪಳು ಬೆಳ್ಗೆ ಸಾಲ್ಗೆ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ :
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಹೊಗೆಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಳ್ಪಳು ॥
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತ ಬಂದಳು :
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಹೊಗೆಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಳ್ಪಳು ॥
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತ ಬಂದಳು :
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಹೊಗೆಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಳ್ಪಳು ॥
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತ ಬಂದಳು :
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಹೊಗೆಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಳ್ಪಳು ॥

ಬೆಟ್ಟಾಳು ಮಾಳ್ಪಳು ಬೆಳ್ಗೆ ಸಾಲ್ಗೆ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ :
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಹೊಗೆಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಳ್ಪಳು ॥
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ್ತ ಬಂದಳು :
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಹೊಗೆಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಳ್ಪಳು ॥

ಬೆಟ್ಟಾಳು ಮಾಳ್ಪಳು ಬೆಳ್ಗೆ ಸಾಲ್ಗೆ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ :
ಬೆಟ್ಟಿನ ಬಿಡ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಹೊಗೆಯ ಹೊಯ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಳ್ಪಳು ॥

ಬೆಟ್ಟಾಳು ಮಾಳ್ಪಳು ಬೆಳ್ಗೆ ಸಾಲ್ಗೆ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ :

اگر زحمتی بیاید بر ایشان ملامت نکنند:
دیگران را بر ایشان طعنه نزنند و عیب نگیرند:
تحمل کردن را عادت سازند و بر آن ثواب امید دارند:
بر ایشان رحمت آرند و دعای خیر کنند:
از ایشان توقع خدمت و رعایت نکنند:
اگر خدمتی کنند شکر گویند:
اگر نکنند عذر پذیرند:
در مهمات ایشان را مشاور سازند:
در مصالح ایشان را شریک گردانند:
در مشکلات ایشان را مدد کنند:
در مهمات ایشان را معین باشند:
در مصیبت ایشان را تسلی دهند:
در بیماری عیادت کنند:
در مرگ تعزیت گویند:
در مجالس ایشان را صدر نشانند:
در مواعید وفا کنند:
در مقالات راست گویند:
در معاملات امانت ورزند:
در مکالمات ادب نگاه دارند:
در مخاصمات حلم پیشه کنند:
در مشاورات صواب اندیشند:
در مشاجرات انصاف دهند:
در مناظرات تعصب ننمایند:
در مباحثات تلطف کنند:
در مجادلات تحمل نمایند:
در مناقشات تسامح ورزند:
در مکالمات تواضع نمایند:
در مخاطبات تکلف نکنند:
در مکاتبات تصنع نکنند:
در مراسلات تملق نکنند:
در مدایح مبالغه نکنند:
در مذمت انصاف نگاه دارند:
در مطایبات حد نگاه دارند:
در مضحکات وقار نگاه دارند:
در مزاحات ادب نگاه دارند:
در مسامرات حشمت نگاه دارند:
در مفاکهات حرمت نگاه دارند:

ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಸರ್ವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವನು.
ಅವನಿಗೆ ಯಾರು ಪ್ರಿಯರಲ್ಲ ಯಾರು ಅಪ್ರಿಯರಲ್ಲ:
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸದಾ ನೆಲೆಸಿರುವನು.
ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವರೂ ಸಮಾನರು ಯಾರೂ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯರಲ್ಲ ಅಪ್ರಿಯರಲ್ಲ:
ಅವನು ಯಾರಿಗೂ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಪ್ರಿಯರಲ್ಲ ಅಪ್ರಿಯರಲ್ಲ.
ಅವನು ಸರ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವನು.
ಅವನು ಸರ್ವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವನು:
ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಪ್ರಿಯರಲ್ಲ ಅಪ್ರಿಯರಲ್ಲ

לומדי תורה בקולו יתקיים בהם כשושנים:

גילויים בנים בקולו יתקיים בהם כשושנים ❖

ואתה יהוה אלהינו חנון ורחום ארך אפים:

ורב חסד ואמת רב חסדים ומרבה לשוב ומיטיב:

ומתנחם על הרעה ואתה יהוה אלהינו:

ונוכחים לדעת כי לך כל הממשלה ואתה מלכת:

ומלך יחיד ומרומם לבדך ואין לנו מלך:

אלא אתה ❖ מלך גואל ומושיע:

ומציל ופודה ומפרנס ורחמן:

ואתה הוא שיודעים לכל יצורי יצירה:

ומלך שופט לנפשות ומשפיל ומגביה:

ומוציא אסירים ומושיע ענוים ומרפא חולים:

ומחיה מתים ומשפיל גאים ומעמיד נופלים:

ומלך עוזר ומושיע ומגן לכל נשמות:

ומצדיק את הצדיקים ומדין את הרשעים:

ומרחם על הבריות ומפרנס ומזון לכל נבראיו:

ומחיה כל נפש ומברך את כל יצורי יצירה:

כשושנים ❖ כתב שמות. 127

ಕಣ್ಣ ದಿಕ್ಕಿನ ಬಿಲ್ಲು ಮೇಘವಿಸ್ತಾರ ಹಾಗೆ ❖
ಅಲ್ಲಿ ನೂಲ್ಕಿನ ಬೆಲೂನುಗಳು ಹಾಗೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ :
ಧರೆಯಲಿ ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಸಾಡಿದ ಕಾಗದದ ಹೂವು ❖
ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರಿ ಬಂದಿವೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಅಲ್ಲಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಅಲ್ಲಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಅಲ್ಲಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಅಲ್ಲಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಅಲ್ಲಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಅಲ್ಲಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಅಲ್ಲಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಅಲ್ಲಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಅಲ್ಲಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :
ಬಿಳಿ ಹಾಳೆ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಬಯಲು ❖
ಅಲ್ಲಿ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರಗಳು ಹಾಗೆ :

بنيامين كي كد كلبحق ثولي ومدي يزه ❊
دبدي (2) هدفي نفخاي: بكمضاء دم يمر لهلا
هم ثلاثة لم دبغاي نفقو يمر فقيا ❊
ولا نيله صوه دم نفحا فصفه نال بكمضاء ❊
صلم للاز فيس صوا نفاقو دبلحضاء:
وفبكمضاء فدفا صفو هفاة يزه ❊
ملكة دكا في دنوضاء نال قتوجا:
ونفكمضاء فدفا دلفاي: نفاقو يزه ❊
نفا صوا دلاقا جمعة دبفة وهكبحص لله (1):
دبلا يفضا صوا ثمالي مفاقو دبلحضاء قفم ❊
دبموط زهقا لاقلاس نوبلا دبلحضا قفم ❊
صلمة هكا دبهكباقا هفوا نال قتوا:
وهوصدم دم قسمة حلاقا دبلا يفضا صوا ❊
دبلا نفقو صوا دبوقا فقاقلاز دبقسمة سبا:
فصد صوا فوبلاة فقاقلاز دبقسمة سبا:
سقا فضع صوا فم بكمضاء وفلي لصفا:
وفبك قفضاصوه نفقد يزه لصهقمو ❊
هقا لكقتاص وهكاد يزه) فكفسموفا:

(1) لله Sic (2) صمر Sic

ڤيلەنگ زېلا ەلا ڤەيت ئېمۇ زېلاڭ يۈرۈپ ❊

قەلەندەر ئۇ ئادەم ئىدى (۱) لېكىن ئۇ ئادەتتىكى ئادەم ئەمەس ❊

ئۇ ئەللاھنى تونۇيدۇ ئىبادەت قىلىدۇ ئىدى ❊

ئۇ ھەرگىز ئىنسان ئىچىدە ياشىغۇسى كەلمەيتتى ❊

ئۇ ئادەملەرنىڭ ئارىسىدا ياشىسىمۇ ئادەملەردىن يىراق ئىدى ❊

ئۇ ئادەملەرنىڭ ئىچىدە ياشايتتى ئەمما ئادەملەرگە ئارىلاشمايتتى ❊

ئۇ ئادەملەرنىڭ ئىچىدە ياشايتتى ئەمما ئادەملەرگە ئارىلاشمايتتى ❊

ئۇ ھەرگىز ئىنسان ئىچىدە ياشىغۇسى كەلمەيتتى ❊

ئۇ ئادەملەرنىڭ ئارىسىدا ياشىسىمۇ ئادەملەردىن يىراق ئىدى ❊

ئۇ ئەللاھنى تونۇيدۇ ئىبادەت قىلىدۇ ئىدى ❊

قەلەندەر ئۇ ئادەم ئىدى (۱) لېكىن ئۇ ئادەتتىكى ئادەم ئەمەس ❊

(۱) ئالا مانۇ ئادەم

अपनी माँ को माँ नहीं समझा इसलिए उन्हें मारने चली:
माँ ने सोचा कि बालक को मारने से क्या होगा:
यह सोचकर माँ ने उसे मारने का विचार छोड़ दिया:
तब श्रीकृष्ण ने अपनी माया से पुत्र-स्नेह उत्पन्न किया:
पूतना को अपने स्तन पर चढ़ाकर दूध पिलाने लगी:
स्तन में इतना विष था कि उसके प्राण निकलने लगे:
पूतना के प्राण और दूध दोनों साथ ही खींचने लगे:
पूतना के प्राण और दूध दोनों साथ ही खींचने लगे:
तब श्रीकृष्ण ने उसके मर्मस्थानों को पकड़ लिया:
पूतना के प्राण निकल गए और वह पछाड़ खाकर गिर पड़ी:
उसके गिरने से छः कोस के वृक्ष चकनाचूर हो गए:
उसका शरीर पर्वत के समान विशाल था:
उसके सिर के बाल बिखरे हुए थे:
उसकी दाढ़ें बड़ी भयानक थीं:
उसके नथुने गुफा के समान गहरे थे:
उसके स्तन पहाड़ के समान थे:
उसकी भुजाएँ, जाँघें और नितम्ब नदी के पुल के समान थे:
उसकी आँखें अंधे कुएँ के समान गहरी थीं:
उसका पेट सूखे सरोवर के समान था:
उसके हाथ, पैर और कण्ठ सूखे हुए थे:
उसकी भयानक चीख से सारे लोक गूँज उठे:

ڵە خێ ڕەخنەی ئەمەدیل هاتۆ ئۆڵا ێتا:

سەی ێەڵەی جۆاڵ دێێ هاۆڕ چەمەۆت ❖

(ز) ڵەنگ ڵ چەڕێپ دەجۆ جۆڕی ڕۆخێڕ:

ەڵەت ڕێێ دڵەسەم جۆاڵ ێەڵەت ئاڕەوە ❖

ئاڵ ۆڕڵ ڵ ڕەخنەی جەمەۆت ڵێ ێڤ خڕێڕ ❖

ئەخ هەتەڵاڵ خڵاێ زەڕێت ڕۆڵەوە:

ڕێ ڕێ ڵەوت ڵاڵ ڕەخنەی ئێەڕ ڵۆ ڕێڕ:

ئەڵ ڕەخنەی ئاڕەوە ڕێڕ ڕەخنەی ڕۆڵ ❖

ڵەوە ڵاڵ ئاڵ ڕەخنەی ڕەخنەی ڵ ڕێڕ:

ڵ ێڕت ئەۆڕ ڕێڕد ڕێڕەم ێە ڕەهەڵدێڕ:

ەڵەو ەڵێت ڵ ڵێڕم ڵ ڵ ڤڕڵەڕەم ❖

ومصوا شمنة حنوسنا حلاصة لم عيمح مو ❊
ومحة مكيك صوا حنوزم حنزلة لا ميمنحا ❊
لمعيمة صلا حمك ومحسة حيزمسوشم:
لنيا حلا حم ٦ع سوتنة حما ليلمنوما ❊
شنيم حنلاحة نمو ما لموة عمنلا زوتنا ❊
يندل يسلمك نيل ما لموة عمنلا زوتنا ❊
لموا تنة حلاحلاتلا تعلم موا ومحنا:
وحلا حنوة زنا حلما حمس عنم نيل عوصس ينحلا ❊
ومحة مسوا ما لمة نتنتم حمتوص ححنا:
لمعنوتنو مي سوتنتم حلا ينحنم حمنحا ❊
لمعنوتنو عنم حمنا لا ينا نتنتم زنا:
موا حي حمتوص لملم حنمنا مكيا حنسحل ❊
ومحة حنوحب ولمنتنوعم لينا لا لمم:
لمعنوتنو عنم حمنا لا ينا نتنتم زنا:
حنوسنا حلاصة لم عيمح مو ❊

تێگەم دیەڵ یەکەمجار ەاتە لگەیک ڵەتێ:
ڵاڵگەات ڵەد ێمخیب ئەەد هێ ئەڵێەە:
ەیەڕ ەاە ەۆتێ دیەڵەە، هێتێ ڵەەک ژڵات❖
ئیە ژێدێگەات ێەڤێد لێێەە هێ ێڵ ێەیڵەم❖
ێە هێ دیڵەم ێێ ژێدێگەات دێڵ ێەەیەڵ ەۆتێ:
ەڵێێەەم دیەڵ ێە یەچێەم ێەیڵ ژەم❖
ێەڤێد ڵەەێ ەیڕەەم ەۆتێ ێێەەم ێەیڵ ژەم❖
ەڵێێەەم دیەڵ ێە یەچێەم ێەیڵ ژەم❖
ەیەڕ ەاە ەۆتێ دیەڵەە، هێتێ ڵەەک ژڵات:

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಳಿಯು ಬಂದು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿತು. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿತು: "ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಯಾರು? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ?" ಆಗ ಅವನು ಹೇಳಿದನು: "ನಾನು ಹೆಳವನ ಮಗನು. ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಹೋಗಲಾರೆನು. ಆದರೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ." ಆಗ ಗಿಳಿಯು ಹೇಳಿತು: "ಅಯ್ಯಾ, ಹೆದರಬೇಡ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆನು. ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚುವೆನು. ಆಗ ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಗುಣವಾಗುವುದು. ಆಮೇಲೆ ನೀನು ಹೋಗಬಹುದು." ಆಗ ಅವನು ಹೇಳಿದನು: "ಅಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ನನ್ನ ಕಾಲನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಏನು ಕೊಡಲಿ?" ಆಗ ಗಿಳಿಯು ಹೇಳಿತು: "ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಗುಣವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹರಸಿದರೆ ಸಾಕು." ಆಗ ಅವನು ಹೇಳಿದನು: "ಅಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ನನ್ನ ಕಾಲನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ." ಆಗ ಗಿಳಿಯು ಹೇಳಿತು: "ಅಯ್ಯಾ, ನಿನಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಹಠ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆಯನ್ನು ತರುವೆನು. ನೀನು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹಾಕಿ ಕೊಡು." ಆಗ ಅವನು ಹೇಳಿದನು: "ಅಯ್ಯಾ, ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಡಲಿ?" ಆಗ ಗಿಳಿಯು ಹೇಳಿತು: "ಅಯ್ಯಾ, ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಕೊಡಬೇಡ. ಅದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡು." ಆಗ ಅವನು ಹೇಳಿದನು: "ಅಯ್ಯಾ, ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡಲಿ?" ಆಗ ಗಿಳಿಯು ಹೇಳಿತು: "ಅಯ್ಯಾ, ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಕೆಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಕೊಡಬೇಡ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟ

שלֹשׁ לחֹדֶשׁ פעִם חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה בְּנִיסָן חַג הַמַּצּוֹת:

בְּלֵילָה הָרִאשׁוֹן שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת נֹהֲגִים לֶאֱכֹל מַצָּה וּמָרוֹר:

וְלֵילָה הַשֵּׁנִי שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת נֹהֲגִים לֶאֱכֹל מַצָּה וּמָרוֹר:

בְּכָל שִׁבְעַת יְמֵי חַג הַמַּצּוֹת אוֹכְלִים מַצָּה וְלֹא חָמֵץ:

בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת מִתְאַסְּפִים בְּבָתֵּי הַכְּנֶסֶת:

וְקוֹרְאִים בַּתּוֹרָה וְעוֹשִׂים מְלָאכָה כָּל צָרְכָּם:

בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת מִתְאַסְּפִים בְּבָתֵּי הַכְּנֶסֶת:

וְקוֹרְאִים בַּתּוֹרָה וְעוֹשִׂים מְלָאכָה כָּל צָרְכָּם:

בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת אוֹמְרִים שִׁירַת הַיָּם:

בְּלֵילָה הַשְּׁבִיעִי שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת אוֹכְלִים מַצָּה וְלֹא מָרוֹר:

בְּלֵילָה הַשְּׁמִינִי שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת אוֹכְלִים מַצָּה וְלֹא מָרוֹר:

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת מִתְאַסְּפִים בְּבָתֵּי הַכְּנֶסֶת:

וְקוֹרְאִים בַּתּוֹרָה וְעוֹשִׂים מְלָאכָה כָּל צָרְכָּם:

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת אוֹמְרִים תְּפִלַּת גְּשָׁמִים:

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת מַתְחִילִים לְהִזָּכֵר בְּגֶשֶׁם:

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת מַתְחִילִים לְבָרֵךְ בִּרְכַּת הַשָּׁנִים

ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਮਾਂ ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।
ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।
ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।
ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਮਾਂ ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।

ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਮਾਂ ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।
ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।
ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।
ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਮਾਂ ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।

ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਮਾਂ ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।
ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।
ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।
ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਮਾਂ ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।

ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਮਾਂ ਕੋਈ ਲੋਰੀ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ।

ओजः सहो बलमथेन्द्रियमात्मजातम् ॥
यस्मिन्विनष्टमवशो विवशं विधत्ते ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यत्सेवयाशयगुणान्वितयाऽऽत्तसत्त्वः ॥
सद्यो जिहासति कृतं विरचय्य मायाम् ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यन्नाम धेयमनृतं व्यवहारतोऽपि ॥
विद्वान्ददाति विधुनोत्यघमूलजालम् ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यन्नाम सकृदपि गृणन्पुरुषोऽकथञ्चित् ॥
अङ्क्त्यामुष्य पदवीं यदुदेव्यनन्ते ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यन्नामधेयश्रवणानुकीर्तनाद्यत्प्रह्वणाद्यत्स्मरणादपि क्वचित् ॥
श्वादोऽपि सद्यः सवनाय कल्पते ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यन्नाम गृणन्नखिलान्श्रोतॄनात्मानमेव च ॥
सद्यः पुनाति किमुत सेवया धियो मतिः ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यत्पादपङ्कजपलाशविलासभक्त्या ॥
कर्माशयं ग्रथितमुद्गिरतां बिभेदः ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यथाङ्गपत्रैः किसलयैः सलिलस्य सेचनात् ॥
तृप्यन्ति तत्स्कन्धभुजोपशाखाः ॥
तथैव सर्हणमच्युतेज्या ॥
सर्वार्हणमच्युतेज्या ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यथा महान्यहिरवयवशक्तयो ॥
विराजं योजयन्ति कामधर्मार्थगतयो ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यथा ह्यवयवा नाम पटस्यादिविकल्पिताः ॥
तन्तवो ह्यवयव्यर्थं विना तद्वदिहात्मनः ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यथा हि पुरुषस्येदं दुर्विभाव्यं पृथक्त्वतः ॥
विना विकल्पमात्मनो मायया तन्नो मनः ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यथा हि भानोरुदयो नृचक्षुषां ॥
तमो निहन्यान्न तु सद्विधत्ते ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यथा हि सूर्यकिरणाः प्रकाश्यं गभस्तयो नाभिविदुः स्वमात्मनः ॥
तथा समस्तकरणाश्रयः परः ॥
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने ॥
विष्णवे जिष्णवे शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने शश्वन्मायिने नमः ॥

यथा हि सूर्योदय आत्मनो विभुः ॥
तमो निहन्यान्न तु सद्विधत्ते

ꤡꤢꤡꤢꤡꤢ ꤢꤟꤢꤡꤢ ꤢꤟꤢꤡ ꤡꤢꤡꤢꤡꤢ ꤢꤟꤢꤡꤢ ꤢꤟꤢꤡ ꤡꤢꤡꤢꤡꤢ :

ꤢꤟꤢꤡꤢ ꤢꤟꤢꤡ ꤡꤢꤡꤢꤡꤢ

ꤏꤢꤟꤢꤢꤒ ꤖꤤꤞꤢꤢ ꤓꤢꤒꤢꤢꤒ ꤢꤢꤒꤢꤢꤒ

وَبِالْجَرِّ فِي الْأَسْمَاءِ مِثْلُ الْإِضَافَةِ ❊
وَبِالْجَزْمِ فِي الْأَفْعَالِ مِثْلُ الْخَفِيفَةِ :

ꠀꠀꠀ

ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನು ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ಗೋಪಾಲಕರೊಡಗೂಡಿ ವೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು ॥

ಕೃಷ್ಣನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಶುಕಮುನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದನು ॥

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಪೂತನಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಮೊಲೆಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಶಕಟಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದನು ॥

ಕೃಷ್ಣನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಶುಕಮುನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದನು ॥

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಪೂತನಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಮೊಲೆಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಶಕಟಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದನು ॥

ಕೃಷ್ಣನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಶುಕಮುನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದನು ॥

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಪೂತನಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಮೊಲೆಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಶಕಟಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದನು ॥

ಕೃಷ್ಣನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಶುಕಮುನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದನು ॥

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಪೂತನಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಮೊಲೆಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಶಕಟಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದನು ॥

ಕೃಷ್ಣನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಶುಕಮುನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದನು ॥

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಪೂತನಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಮೊಲೆಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಶಕಟಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದನು ॥

ಕೃಷ್ಣನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಶುಕಮುನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದನು ॥

ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಪೂತನಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಮೊಲೆಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಶಕಟಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದನು ॥

ھلىڭ چۈشۈڭ ۋىلىرىڭ دۇيلاپ چىقسۇن:

ئۇ يۈزىدىن دەم ئېلىپ ئۆتسۇن ھەممە ئادەمدە ❊

ئۈچ ئىشىڭ قالدى جىسمىڭ ھالىڭ چىرايلىرىڭ ئۆچۈ:

ۋاقىت ئۆتسۇن ئۇنتۇلۇپ قالسۇن ھەممە ئادەمدە ❊

ئۇ ئۆيۈڭ ئۇچۇن ئۆلسۇن ئۇ ئۆيۈڭ ئۇچۇن ئۆلسۇن:

ئۇ ئۆيۈڭ ئۇچۇن ئۆلسۇن ئۇ ئۆيۈڭ ئۇچۇن ئۆلسۇن ❊

چىرىم ھۆپۈ ئۆتۈن بىلە ئىشەك ئۆتەڭنى ئېلىپ قوشسۇن ❊

ئۇنىڭ ئىشەك ئۆتەڭنى ئۇنىڭ ئىشەك ئۆتەڭنى:

ئۇنىڭ ئىشەك ئۆتەڭنى[1] ئۇنىڭ بىلە ئېلىپ ❊

ئۇنىڭ ئىشەك ئۆتەڭنى ئۇنىڭ بىلە ئېلىپ:

ئۇنىڭ ئىشەك ئۆتەڭنى ئۇنىڭ بىلە ئېلىپ ❊

ئۇ ئۆيۈڭ ئۇچۇن ئۆلسۇن ئۇ ئۆيۈڭ ئۇچۇن ئۆلسۇن:

ئۇ ئۆيۈڭ ئۇچۇن ئۆلسۇن ئۇ ئۆيۈڭ ئۇچۇن ئۆلسۇن ❊

ئۇ ئۆيۈڭ ئۇچۇن ئۆلسۇن ئۇ ئۆيۈڭ ئۇچۇن ئۆلسۇن:

(1) نەسەر Sic

عفيفة إلفتم جيل ثم جفنى نفتم بناؤه ❊
نذكاء شمسية ثم جمجمتة من نبتيمم :
جنسية فصلى معوبر ذولها لمن ولمبعتجب ❊
ثم يمفلة زيتا جلوطنته بل غمومة :
جفوعين جيلمن شعتم ذولها معوب ثم زفل ❊
ثم يمأمعوه) فاتة جيفنمن مون ولنزلم :
جلا معوعيمن همول نفم بل يتضمن ❊
ثم زمة يمل لمعتيمن غمة شمعين :
لمنى جيسمنى منى لمعول ميلل نوللم :
نفعن يسمو) زن فوزنتن يتلو) نفعن ❊
زفنا جيلوللم زيى معتا ولا شمعيم ثم :
نفعن يتعو) فتعل ولمزا جيلى يمغتسو (١) ❊
ثمعنى يتعو) زتعل ولمزا جيلى نوللم :
لوعتيزى جيزا جيزلم ميلل زوعلم :
جس يمأمعوه) لمتوز فاتة جيزلموين ❊
زه ولمللا جيتعتسوللم يسمى لمعول :
نفعن يمنز يتوين حلم ولمتيزين ❊

(١) لمعلج جiS

چاپ اوّلش بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
من حاجّ ابراهیم کتابفروش بمرکز ولایت:
ولد حاجّ محمّد بمرکز ولایت:
چاپ دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چاپ سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چاپخانهٔ بطحاء چاپ پنجم بمطبعهٔ حاجّ:
چاپ ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتم بمطبعهٔ چاپخانهٔ دکتری:
چاپ هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهم در چاپخانهٔ وزارت جنگ بمباران شد:
دهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
یازدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دوازدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهاردهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شانزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هیجدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نوزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
بیستم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
بیست و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
بیست و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
بیست و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
بیست و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
بیست و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
بیست و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
بیست و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
بیست و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
بیست و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سی و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سی و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سی و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سی و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سی و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سی و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سی و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سی و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سی و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهلم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهل و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهل و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهل و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهل و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهل و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهل و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهل و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهل و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهل و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پنجاهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پنجاه و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پنجاه و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پنجاه و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پنجاه و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پنجاه و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پنجاه و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پنجاه و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پنجاه و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پنجاه و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شصتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شصت و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شصت و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شصت و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شصت و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شصت و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شصت و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شصت و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شصت و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
شصت و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتادم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتاد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتاد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتاد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتاد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتاد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتاد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتاد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتاد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتاد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتادم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتاد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتاد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتاد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتاد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتاد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتاد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتاد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتاد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتاد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نودم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نود و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نود و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نود و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نود و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نود و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نود و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نود و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نود و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نود و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صدم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و دهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و یازدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و دوازدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سیزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهاردهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پانزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شانزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هیجدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نوزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و بیستم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و بیست و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و بیست و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و بیست و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و بیست و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و بیست و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و بیست و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و بیست و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و بیست و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و بیست و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سی و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سی و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سی و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سی و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سی و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سی و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سی و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سی و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و سی و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهلم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهل و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهل و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهل و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهل و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهل و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهل و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهل و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهل و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و چهل و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجاهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجاه و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجاه و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجاه و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجاه و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجاه و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجاه و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجاه و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجاه و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و پنجاه و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شصتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شصت و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شصت و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شصت و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شصت و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شصت و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شصت و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شصت و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شصت و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و شصت و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتادم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتاد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتاد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتاد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتاد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتاد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتاد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتاد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتاد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هفتاد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتادم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتاد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتاد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتاد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتاد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتاد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتاد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتاد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتاد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و هشتاد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نودم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نود و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نود و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نود و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نود و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نود و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نود و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نود و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نود و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
صد و نود و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دویستم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دویست و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دویست و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دویست و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دویست و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دویست و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دویست و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دویست و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دویست و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
دویست و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیصدم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیصد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیصد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیصد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیصد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیصد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیصد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیصد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیصد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
سیصد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهارصدم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهارصد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهارصد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهارصد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهارصد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهارصد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهارصد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهارصد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهارصد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
چهارصد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانصدم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانصد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانصد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانصد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانصد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانصد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانصد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانصد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانصد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
پانصد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
ششصدم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
ششصد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
ششصد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
ششصد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
ششصد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
ششصد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
ششصد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
ششصد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
ششصد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
ششصد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتصدم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتصد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتصد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتصد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتصد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتصد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتصد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتصد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتصد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هفتصد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتصدم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتصد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتصد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتصد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتصد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتصد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتصد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتصد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتصد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هشتصد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهصدم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهصد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهصد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهصد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهصد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهصد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهصد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهصد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهصد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
نهصد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و دهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و یازدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و دوازدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سیزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهاردهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پانزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شانزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هیجدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نوزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و بیستم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و بیست و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و بیست و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و بیست و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و بیست و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و بیست و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و بیست و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و بیست و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و بیست و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و بیست و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سی و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سی و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سی و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سی و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سی و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سی و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سی و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سی و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و سی و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهلم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهل و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهل و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهل و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهل و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهل و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهل و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهل و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهل و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و چهل و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجاهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجاه و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجاه و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجاه و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجاه و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجاه و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجاه و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجاه و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجاه و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و پنجاه و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شصتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شصت و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شصت و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شصت و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شصت و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شصت و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شصت و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شصت و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شصت و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و شصت و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتادم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتاد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتاد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتاد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتاد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتاد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتاد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتاد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتاد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هفتاد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتادم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتاد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتاد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتاد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتاد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتاد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتاد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتاد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتاد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و هشتاد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نودم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نود و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نود و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نود و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نود و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نود و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نود و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نود و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نود و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و نود و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صدم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و دهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و یازدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و دوازدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سیزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهاردهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پانزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و شانزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و هفدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و هیجدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و نوزدهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و بیستم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و بیست و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و بیست و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و بیست و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و بیست و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و بیست و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و بیست و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و بیست و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و بیست و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و بیست و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سی و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سی و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سی و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سی و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سی و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سی و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سی و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سی و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و سی و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهلم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهل و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهل و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهل و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهل و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهل و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهل و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهل و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهل و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و چهل و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجاهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجاه و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجاه و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجاه و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجاه و چهارم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجاه و پنجم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجاه و ششم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجاه و هفتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجاه و هشتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و پنجاه و نهم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و شصتم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و شصت و یکم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و شصت و دوّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و شصت و سیّم بمطبعهٔ حاجّ زینهم چاپ شد:
هزار و صد و شصت و

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥
ਰੋਗ ਸੋਗ ਅਰੁ ਬਿਆਪਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਹਾਈ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਹੋਇ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਇਆ ॥
ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਆਪਦਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਧਿਆਏ ॥
ਦੂਖ ਦਰਦ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮੁ ਪਾਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕਾ ਪਰਤਖਿ ਭਾਲ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਕਾ ਭਰਮੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਾਧਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਮੀ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਜੋਠਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ਤਿਨਿ ਆਸ ਪਰਾਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਦਇਆਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਖੁਸਹਾਲ ॥
ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਸਗਲ ਜਗ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਜਾਈ ਵਾਰੁ ॥੧॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਾ ਆਸਰਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹੋਆ ਸਗਲ ਸੁਖਾਲਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਾਜ ਨ ਕਾਹੂ ਅਰੀ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਕਲਿਆਨੁ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਆ ਸੰਤ ਪਰਸਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਆਨਹਦ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੨॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਰਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਆਇ ਬਸੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ ਹੰਤ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦੂਖ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ਕਾਲ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਸਭ ਕਾ ਮੀਤ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਚੀਤ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬਾਸਾ ॥ ਤਾ ਕਾ ਸੁਨਿਆ ਕਹਿਆ ਤਮ ਨਾਸਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਮਿਠੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਘਟਹੁ ਨ ਡਿਠੀ ॥੩॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਆ ਸਾਧ ਪਰਾਪਤਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਆਏ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ॥

فَلَمَّا جَاءَتْ جَعَلُونَهَا تَحْتَ نَوْبٍ إِلَى سَطْحٍ ❊
فَأَخَذَتْ تَبْكِي وَتَنُوحُ وَتَقُولُ: ❊
وَيْلَتَا كَيْفَ (1) Sic دَخَلَتْ هٰذِهِ الْمَدِينَةَ وَلَمْ أَعْلَمْ ❊
وَيْلَتَا كَيْفَ (2) Sic خَرَجْتُ مِنْ مَدِينَةِ أَبِي وَلَمْ أَعْلَمْ ❊
وَيْلَتَا كَيْفَ أَتَيْتُ إِلَى هٰذِهِ الْمَدِينَةِ

दमघोषोऽपि स्वसुतं शिशुपालं चेदिराजानं कृत्वा तस्यैव साहाय्यार्थं महत्या सेनया सहागात्। तत्र युधिष्ठिरेण राजसूये कृष्णस्य प्रथमपूजायां कृतायां शिशुपालो न सेहे। स कृष्णं बहुधा निर्भर्त्सयामास। तत्र भीष्मो नारदादीनां मुखेभ्यः कृष्णस्य माहात्म्यं श्रुतवान्। तस्मात्तेन शिशुपालस्य वधः समर्थितः। तत्र शिशुपालः कृष्णं बहुधा निर्भर्त्सयामास। तत्र कृष्णेन शिशुपालस्य वधः कृतः। तत्र शिशुपालस्य भ्रातरः कृष्णं योद्धुमुपतस्थिरे। तत्र कृष्णेन सर्वे निहताः। तत्र शिशुपालस्य पुत्रो धृष्टकेतुः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः करूषराजो वृद्धक्षत्रः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः भीष्मकसुतो रुक्मी कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः हिरण्यकशिपुः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः शाल्वः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः दन्तवक्त्रः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः विदूरथः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः सौभपतिः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः द्विविदः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः पौण्ड्रकः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः शम्बरः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः बाणः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः भगदत्तः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः वृषकः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः अचलः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः शकुनिः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः कैशिकः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः हार्दिक्यः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः जयत्सेनः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः सुधर्मा कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः कङ्कः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः विकर्णः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः दुर्मुखः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः दुःशासनः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः दुर्मदः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः दुर्विषहः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः दुर्मुखः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः दुःशलः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः जलसन्धः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः सहदेवः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः शतानीकः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः श्रुतकर्मा कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः श्रुतायुः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः उग्रायुधः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः भूरिश्रवाः कृष्णं योद्धुमुपतस्थे। तत्र कृष्णेन स निहतः। तत्र शिशुपालस्य सेनापतिः शल

ګەډ هَم ېډوڅ ګ ډې هډەل ډەڅەم ډم ❊
ښېڅ ډڼېڅ ډېڅەلەڅ دەڅ ډەلېم :
لډڅېڅ ډلېڅ ډېڅەلەڅ ډەڅېښ ډوڅ ❊
ګەڅەڅ ګلڅ ډې ښەڅ ډلېڅ ډڅ :
ەډېڅەښ ډښڅ ډېڅەلەڅ ډەڅ ډې ❊
ډڅ ډېښ ډېڅ ډېڅەلەڅ ډەڅ ډې :
ډګ ډښڅ ډې ګڅ ەډە ډم ❊
ډې ډەڅ ډېڅەلەڅ ډەڅ ډې :
ډې ډوګې ګم ډې هَډ ډەڅ ❊
ډې ډەڅ ګ ډې ەډە ډڅ :
ډلسەډ ډوډَه هې ډَه ەڅ ډوسەڅ ❊
ډې ەډە ګم ډې ډَه ەڅ :
ډڅ ەڅ ډې ډەڅ ډوڅ ډەڅەڅ ❊
ډې ەډە ډڅ ډې ډَه ډڅ :
ډګ ەډە ډڅ ډې ډَه ډڅ ❊
ډې ەډە ډڅ ډې ډَه ډڅ :
ډې

زه جيزمونيه[1] لڪهوڻا جملهي ٿڌ اچ :
ليل مي ڪاڪ جڏڻ ڏوٽ ڏڪيم زمانو ٿم ❖
ڪمين ٻاڻ ٻاڌ مي ڪيمه ول ڏول زمانه :
ڳ اچ ڦايڙ ٿم ڏهڙ ول ڪڍ نڊ ❖
ڪاڻ ٿم لوڙيم ڏڪڻ ڏوٽ ول ڏڪ زمانه :
ڪاڻ ٿم ڪمڻ ٿڌ ڏهڙ ڏڪ ❖
ڏڪ ٿم ڪمڻ ٿڌ ڏهڙ ڏڪ زمانه :
ڏڪ

ههب ۱۱۵ (۱)

ههب ۱۱۵ (۱)

هوَبحَ هَبحَوَم هَبِ دَهَبَّا حَبِ بَهحَبَّا ❖

هَبحَ هَبحَوَم هَبِ دَهَبَّا حَبِ بَهحَبَّا ❖

هَبحَهَ بَحَوَا هَبَهَ بَهحَبَّا هَبَهَ

المادة 156. الأهلية القانونية للمرأة المتزوجة

تتمتع المرأة المتزوجة بالأهلية القانونية الكاملة، ولا يجوز تقييدها بأي شرط يتعارض مع أحكام هذا القانون.

المادة 157. حق المرأة في إدارة أموالها

للمرأة المتزوجة الحق في إدارة أموالها الخاصة والتصرف فيها بالبيع والشراء والرهن والإيجار، دون حاجة إلى إذن من زوجها أو موافقته.

المادة 158. حق المرأة في العمل

للمرأة المتزوجة الحق في العمل والتجارة والصناعة، ولا يجوز للزوج منعها من ذلك إلا إذا ثبت أمام المحكمة أن العمل يضر بمصلحة الأسرة.

المادة 159. حق المرأة في التقاضي

للمرأة المتزوجة الحق في رفع الدعاوى والمرافعة أمام المحاكم، ولا يشترط إذن الزوج لذلك.

المادة 160. حق المرأة في السكن

للمرأة المتزوجة الحق في السكن في المنزل الذي تختاره، ولا يجوز للزوج إخراجها منه إلا بحكم قضائي.

المادة 161. حق المرأة في الميراث

للمرأة المتزوجة الحق في الميراث كما هو مقرر في أحكام الشريعة الإسلامية.

المادة 162. حق المرأة في الهبة والوصية

للمرأة المتزوجة الحق في الهبة والوصية، ولا يجوز للزوج الاعتراض على ذلك.

المادة 163. حق المرأة في الطلاق

للمرأة المتزوجة الحق في طلب الطلاق للأسباب المنصوص عليها في قانون الأحوال الشخصية.

المادة 164. أحكام ختامية

يلغى كل نص يتعارض مع أحكام هذا الفصل.

చిన్న కథలు ... ఎంత చెప్పినా తక్కువే...

ఎంత చెప్పినా తక్కువే అనిపించే అంశం ఏదైనా ఉంటుందా? ఉంటుంది. అదే తల్లి ప్రేమ. ఎన్ని పుస్తకాలు రాసినా, ఎన్ని కథలు చెప్పినా, ఎన్ని పాటలు పాడినా ఇంకా ఏదో మిగిలిపోయిందనిపించే అనుభూతి అది. ఎందుకంటే తల్లి ప్రేమ అనంతం. అది ఎంత చెప్పినా తక్కువే అనిపించే అనంత భావన.

ఒక తల్లి తన కొడుకుని ఎంతో ప్రేమగా పెంచుకుంటుంది. వాడు పెద్దవాడయ్యాక ఒక అమ్మాయిని ప్రేమిస్తాడు. ఆమెనే పెళ్ళి చేసుకుంటానని తల్లికి చెప్తాడు. ఆ అమ్మాయి ఎవరో కాదు, తన తల్లి చెల్లెలి కూతురే. అంటే వరసకు మేనకోడలే. ఆ అమ్మాయి కూడా అతన్ని ప్రేమిస్తుంది. ఇద్దరూ పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటారు. ఈ విషయం తల్లికి చెప్పడానికి వెళ్తాడు. తల్లి ఒప్పుకోదు. ఎందుకంటే ఆ అమ్మాయి తల్లి ఆమెకు చిన్నప్పుడే చనిపోయింది. ఆ అమ్మాయి తండ్రి తాగుబోతు. ఆ అమ్మాయి ఎలాంటిదో తెలియదు. అందుకే ఆమె ఒప్పుకోదు. కొడుకు ఎంత బ్రతిమాలినా, ఎంత ప్రాధేయపడినా ఆమె ఒప్పుకోదు. ఆ అమ్మాయి ఎంత మంచిదో, ఎంత ప్రేమగా చూసుకుంటుందో చెప్పినా ఆమె ఒప్పుకోదు. ఆ అమ్మాయి తన కొడుకుని ఎంత ప్రేమిస్త

ಕೇಳು ಧೃವನ ಕಥೆಯನ್ನಾ ಸಜ್ಜನರೊಳಗಿರುವಾ ॥

ಮೊದಲು ಸ್ವಾಯಂಭುವ ಮನು ಮಹಾರಾಜನಾಗಿದ್ದ ॥
ಅವನ ಪುತ್ರರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಾನಪಾದನೆಂಬವನು ಒಬ್ಬ ॥
ಅವನ ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ಸುನೀತಿಯೆಂಬವಳು ಒಬ್ಬಳು ॥
ಅವಳಿಗೆ ಧೃವನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು ॥
ಧೃವನ ತಾಯಿ ಸುರುಚಿ ಉತ್ತಾನಪಾದನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪತ್ನಿ ॥
ಅವಳಿಗೆ ಉತ್ತಮನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು ॥
ಒಂದು ದಿನ ಉತ್ತಾನಪಾದನು ಉತ್ತಮನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ॥
ಧೃವನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನೂ ಅಪ್ಪನ ತೊಡೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿದನು ॥
ಆಗ ಸುರುಚಿಯು ಧೃವನನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು ॥
ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ನನ್ನ ಸವತಿ ಅವಳ ಮಗನಾಗಿ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೀಯೆ ॥
ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಅಪ್ಪನ ತೊಡೆಯನ್ನು ಹತ್ತಲು ಅರ್ಹನಲ್ಲ ॥
ಅಪ್ಪನ ತೊಡೆಯನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕೆಂದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬೇಕಿತ್ತು ॥
ಧೃವನು ಅಳುತ್ತಾ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು ॥
ತಾಯಿಯು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು ॥
ಮಗನೇ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಲೋಕಪಾಲಕರಿಗೂ ಪೂಜ್ಯನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ್ದಾನೆ ॥
ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅವನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗು ॥
ಆಗ ಧೃವನು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟನು ॥
ಅವನು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾರದರು ಎದುರಾದರು ॥
ನಾರದರು ಧೃವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು ॥
ಧೃವನೇ ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವೆ ॥
ಧೃವನು ಹೇಳಿದನು ॥
ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವೆನು ॥
ನಾರದರು ಹೇಳಿದರು ॥
ಧೃವನೇ ನೀನು ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನು ॥
ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಅರ್ಹನಲ್ಲ ॥
ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗು ॥
ಧೃವನು ಹೇಳಿದನು ॥
ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲಾರೆನು ॥
ನಾರದರು ಹೇಳಿದರು ॥
ಧೃವನೇ ನೀನು ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ॥
ಯಮುನಾ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಮಧುವನಕ್ಕೆ ಹೋಗು ॥
ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಅವನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗು ॥
ಧೃವನು ನಾರದರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮಧುವನಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು ॥
ಧೃವನು ಮಧುವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು ॥
ಶ್ರೀಹರಿಯು ಧೃವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು ॥
ಧೃವನೇ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ॥
ನಿನಗೆ ಏನು ವರ ಬೇಕೋ ಕೇಳು ॥
ಧೃವನು ಹೇಳಿದನು ॥
ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಮಹಾರಾಜನಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಲು ಬಯಸುವೆನು ॥
ಶ್ರೀಹರಿಯು ಹೇಳಿದನು ॥
ಧೃವನೇ ನೀನು ಮಹಾರಾಜನಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವೆ ॥
ಆಮೇಲೆ ನೀನು ನನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವೆ ॥
ಧೃವನು ಮಹಾರಾಜನಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದನು ॥
ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಶ್ರೀಹರಿಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು ॥

ولمومم زيمبة ديمموو مهمء ديل ملتز ❖
ى معضيب موء هنتز ديعوتز وضيتمولتي:
جمتء يوتي يزل لمبتتز ى تيب موء ❖
ى ريم موء لم ضولتو ومتقو نمميتء:
ديتتوصيو ولى ديصتز ميمكبة موء ❖
لم زيع زمتو) ضقتوصيو معيلا نيل موء:
لحبوتز معيتيز ديمص تصوصيو لنيتز بتتز ❖
ىل موء حقبيتز لمتم ضولتوبيتز ديصتز:
ىل ريم موء لم لحبوتز ديمتز هيلتز مولتز لمة ❖
لم ريم موء لم لحبوتز ديمتز هيلتز مولتز لمة ❖
ديل تيمء ردص لزلمو ديمضيب لم ❖
ى زيتز موء لمتمو ديمك ديمتز يزمتيزمم:
ديمزتمومء لمميتء ريمز لزلمتز ملم ❖
زيمونز ملوقصوم ديمو ديلزيمتز حجيمم تزيمز ❖
مى ريم ميمتز لمتمم موء زتؤء ديموو مومتز:
ىلتز ضيميز ديق مومتوصيو ضيتز ليتموح ❖
يع مون موء مومتز تيت ممم ديوتز:
ديل ضلضميجيح ... ولد زنون ضؤ. 167

ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ।
ಭವ ಭವಿಸಿ ಬಳಲುವುದು ಏಕೆ ಮನವೆ ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ॥

ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ।
ಭವ ಭವಿಸಿ ಬಳಲುವುದು ಏಕೆ ಮನವೆ ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ॥

ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ।
ಭವ ಭವಿಸಿ ಬಳಲುವುದು ಏಕೆ ಮನವೆ ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ॥

ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ।
ಭವ ಭವಿಸಿ ಬಳಲುವುದು ಏಕೆ ಮನವೆ ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ॥

ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ।
ಭವ ಭವಿಸಿ ಬಳಲುವುದು ಏಕೆ ಮನವೆ ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ॥

ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ।
ಭವ ಭವಿಸಿ ಬಳಲುವುದು ಏಕೆ ಮನವೆ ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ॥

ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ।
ಭವ ಭವಿಸಿ ಬಳಲುವುದು ಏಕೆ ಮನವೆ ಶಿವ ಶಿವೆಯರ ಹೃದಯದಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವ ದಾಟಿಸುವ ಶಿವನಾವೆ ಇರಲು ॥

అలాంటి ఆ తల్లి ఎంతో ఆనందంగా ఉంటుంది.

ಲಘು ಸುಖ ದೊರೆವುದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ :
ಅಳಿವುದು ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ ಮುಕ್ತಿಯು ಕರಗತವಹುದು ॥
ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ॥
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಖಚಿತ :
ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ॥
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಖಚಿತ ॥

ಮೂರು ಲೋಕದ ಒಡೆಯ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಯನು :
ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರು ಮಹಾತ್ಮರು ಮುನಿಗಳು ॥
ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ॥
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಖಚಿತ :
ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ॥
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಖಚಿತ ॥

ಅಜಾಮಿಳನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪವು ಅಪಾರವಾಗಿತ್ತು :
ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಿ ಹರಿಯ ನಾಮವ ಕರೆದು ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದನು ॥
ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ॥
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಖಚಿತ :
ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ॥
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಖಚಿತ ॥

ಪಾಪಿಯಾದರೂ ಸರಿ ಅಜಾಮಿಳನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ :
ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಿ ಹರಿಯ ನಾಮವ ಕರೆದು ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದನು ॥
ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ॥
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಖಚಿತ :
ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ॥
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಖಚಿತ ॥

ಲಘು ಸುಖ ದೊರೆವುದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ :
ಅಳಿವುದು ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ ಮುಕ್ತಿಯು ಕರಗತವಹುದು ॥
ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ॥
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಖಚಿತ :
ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ॥
ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದು ಖಚಿತ ॥

ꠢꠣꠞꠤꠇ ꠉꠤꠑ ꠘꠣꠢꠣꠇ ꠘꠣꠢꠤꠇ ꠘꠣꠇꠞ ꠘꠣꠞꠤꠇ ꠢꠣꠞꠤꠇ ꠉꠤꠑ ꠢꠣꠞꠤꠇ ꠉꠤꠑ ꠢꠣꠞꠤꠇ ꠉꠤꠑ

ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਾਨੈ ਜੀਅ ਕੀ ਬੀਤੀ ਆਪਨ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ਅਵਰ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਨਾਹੀ ॥
ਜੀਵਨ ਮਰਣ ਹੁਕਮੁ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵੇਪਰਵਾਹੀ ॥੧॥
ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ॥
ਆਪਨ ਦੀਆ ਕਛੂ ਸੁਹੇਲਾ ਫਿਰਿ ਓਸੁ ਪੁਛਣ ਜਾਈਐ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਦੇਹੀ ॥
ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਹੀ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹਣਾ ਮੀਠਾ ॥
ਨਾਨਕ ਰਜਾ ਚਲਣੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਡੀਠਾ ॥੨॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਰਹਣਾ ਵਸਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਮੂੜਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਣੈ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸੁਖ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਤਿਸ ਨੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਅੰਧਾ ਮੂੜਾ ਨਾਵੈ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਤਿਸ ਕਾ ਜਸੁ ਨਹੀ ਗਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਰਹਣਾ ਵਸਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਮੂੜਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਣੈ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸੁਖ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਤਿਸ ਨੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਅੰਧਾ ਮੂੜਾ ਨਾਵੈ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਤਿਸ ਕਾ ਜਸੁ ਨਹੀ ਗਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥

جوصة وفلاة فهجم خلسوج زيء جزف لهجوص: *11

ولا گيم تموا جيسلفوك گجم خجوسهلا ❖

سوم لاجوصوهم جوفيك تحت هي فوگنط:

ديهنط ولجد تموا هي شولاجم جاوگا صوصة ❖

صوبة شفنة تموا هي فيكيد ولا گجنزي:

جهوشفد هوطيا لاتوص جزوفجم جند زلاتوا ❖

فهوسم لاوفوم جهوبو تحت هي جولاجي:

جلا هوطيا لاوفوم جهوبو تحت هي جولاجي:

زهج جوصوها لهه تموا حاولاتا جهوشفيد لاه ❖

ولاوتا هند فيهد گجم ولاوفوم هفوهم هفوطيهج:

جهوشفيد لاه ولاوفوم هفوهم هفوطيهج ❖

ولاوتا هند فيهد گجم ولاوفوم هفوهم هفوطيهج:

جهوشفيد لاه ولاوفوم هفوهم هفوطيهج ❖

ولاوتا هند فيهد گجم ولاوفوم هفوهم هفوطيهج:

جهوشفيد لاه ولاوفوم هفوهم هفوطيهج ❖

ولاوتا هند فيهد گجم ولاوفوم هفوهم هفوطيهج:

جهوشفيد لاه ولاوفوم هفوهم هفوطيهج ❖

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸುಕೃತದಿಂದ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗುವುದು. ಭಕ್ತಿಯು ಉಂಟಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವುದು. ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಜೀವನದ ಸಕಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗುವುದು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಜೀವನವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಜೀವನದ ಪರಮೋದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಲು ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯು ಆಗಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಆಗಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯೇ ಜೀವನದ ಪರಮೋದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಆಗಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯೇ ಜೀವನದ ಪರಮೋದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಆಗಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯೇ ಜೀವನದ ಪರಮೋದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಆಗಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯೇ ಜೀವನದ ಪರಮೋದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಆಗಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯೇ ಜೀವನದ ಪರಮೋದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಆಗಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯೇ ಜೀವನದ ಪರಮೋದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸಂಗವು ಆಗಲು ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯೇ ಜೀವನದ ಪರಮೋದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

لولو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟
ولد ڤحڤمو ڤيڤيلا تَوْ وُصدد صيء مِ ڤحڤمو ؟

ದಶರಥನ ಅಂತಃಪುರ ಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತು ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಯಾಗ ಪ್ರಾರಂಭ

ದಶರಥನು ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಯಾಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಕೌಸಲ್ಯೆಯು ಸುಮಿತ್ರೆಯೊಡನೆ ಕುಳಿತಿರುವಳು. ಆಗ ಸುಮಂತ್ರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೌಸಲ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಕೌಸಲ್ಯೆಯೇ! ಮಹಾರಾಜನು ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಯಾಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವನು ಸಕಲ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ

ದಂಡಿಗೆ ಹಾಲ್ಬಾಯಿ ಹಾಲ್ಬಾಯಿ ದಾಸಿಗೆ ದಂಡಿಗೆ :

ದಾಸಿಗೆ ಬಂದಳು ಹಾಲ್ಬಾಯಿ ಹಾಲ್ಬಾಯಿ ದಾಸಿಗೆ ಬಂದಳು ❖

ಬಂದಳು ಬಂದಳು ಹಾಲ್ಬಾಯಿ ಹಾಲ್ಬಾಯಿ ಬಂದಳು ಬಂದಳು :

ಹಾಲ್ಬಾಯಿ ಹಾಲ್ಬಾಯಿ ಹಾಲ್ಬಾಯಿ ಹಾಲ್ಬಾಯಿ ಹಾಲ್ಬಾಯಿ

ನೃಪನ ಮಗಳಾದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಂದಿರುವೆವು :
ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಾವು ಸೀತಾ
ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ॥
ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನಕನು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆಂದನು :
ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ॥
ಅವರು ಜನಕನಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು :
ಅಯ್ಯಾ ನಾವು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನ ಮಕ್ಕಳು ॥
ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನಕನು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆಂದನು :
ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ॥
ಅವರು ಜನಕನಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು :
ಅಯ್ಯಾ ನಾವು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನ ಮಕ್ಕಳು ॥
ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನಕನು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆಂದನು :
ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ॥
ಅವರು ಜನಕನಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು :
ಅಯ್ಯಾ ನಾವು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನ ಮಕ್ಕಳು ॥
ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನಕನು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆಂದನು :
ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ॥
ಅವರು ಜನಕನಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು :
ಅಯ್ಯಾ ನಾವು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನ ಮಕ್ಕಳು ॥
ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನಕನು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆಂದನು :
ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ॥
ಅವರು ಜನಕನಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು :
ಅಯ್ಯಾ ನಾವು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನ ಮಕ್ಕಳು ॥
ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನಕನು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆಂದನು :
ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ॥
ಅವರು ಜನಕನಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು :
ಅಯ್ಯಾ ನಾವು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನ ಮಕ್ಕಳು ॥

بعض أسماء شاة تؤخذ ميراثاً:

جاموس جاموسة ثور بقرة عجل عجلة ولد بنت

ܐܝܟ ܐܢܐ ܠܟ ܝܠܦܬܠܦܘܢ ܒܝܕܝ ܐܢܐ ܀
ܝܕܥܬ ܡܥܒܕ ܕܡܫܬܐ ܐܝܟ ܟܠܫܘܝܘܬ ܀
ܒܟܐ ܠܐ ܐܫܟ ܠܐ ܒܡܩܡ ܒܐܟܟ ܐܢܐ

ابراهیم گفت: ای پسر من، خدا را بپرست و دیگران را شریک او مگردان.

عبادت خدا را بکن و از گناهان بپرهیز:

لقمان گفت: ای پسر من، اگر عمل تو به قدر دانه خردلی باشد و در میان سنگی یا در آسمان یا در زمین پنهان شده باشد، خدا آن را حاضر خواهد کرد. خدا بسیار باریک‌بین و آگاه است.

ای پسر من، نماز را برپا دار و مردم را به کار نیک دعوت کن و از کار بد باز دار و در راه خدا بر آنچه به تو می‌رسد صبر کن. این کارها از کارهای بزرگ است.

از مردم روی برمگردان و با تکبر راه مرو. خدا هیچ متکبر خودستایی را دوست ندارد.

در راه رفتن میانه‌رو باش و صدای خود را بلند مکن. بدترین صداها صدای الاغ است.

ای پسر من، خدا را شکر کن و هر که شکر خدا نکند، شکر او به خود او زیان می‌رساند.

ای پسر من، از شیطان و از دوستی با او بپرهیز.

ای پسر من، از دنیا و از فریب آن بپرهیز.

ای پسر من، از زن بدکار بپرهیز.

ای پسر من، از بخل بپرهیز.

ای پسر من، از حسد بپرهیز.

ای پسر من، از دروغ بپرهیز.

ای پسر من، از خیانت بپرهیز.

ای پسر من، از ستم بپرهیز.

ای پسر من، از شراب بپرهیز.

ای پسر من، از قمار بپرهیز.

ای پسر من، از ربا بپرهیز.

ای پسر من، از غیبت بپرهیز.

ای پسر من، از سخن‌چینی بپرهیز.

ای پسر من، از تهمت بپرهیز.

ای پسر من، از دشمنی بپرهیز.

ای پسر من، از کینه

ಅಹೀನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದನು:
ಅವರು ಧರ್ಮ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸಿದರು:
ಅವನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು:
ಅವರು ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದರು:
ಅವರಿಂದ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರವಾಯಿತ

ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਸੇਵਾ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ॥
ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਕਰਿ ਨਾਸੁ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥੨॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵਈ ਸਭ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ॥
ਦੇਹ ਗੇਹ ਮਹਿ ਜੋ ਨਿਵਸੈ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਤਾਸੁ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਿਸਟੈ ਕਿਛੁ ਮਾਇਆ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਜੈ ਬਹੁ ਵਿਕਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਕਾ ਕਰਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਜੈ ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਲੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਿਸਨਾ ਖੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਜਤਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥
ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ਸਾਧ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕਤਹੂ ਨ ਮਾਗੈ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਨਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਕਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਜੈ ਕੋਧੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭੁ ਬੋਧੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਹਉਮੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ਬਹੁ ਭਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਗੈ ਆਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਨੈ ਹਰਿ ਮਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਦੋਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਰੋਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪਰ ਤਿਰਸਕਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਨੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਰੀਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਖੀਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪਰਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਆਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਭਉ ਅਮਾਵਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੀ ਆਪਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵਰਨੈ ਕਉਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕਉਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥
ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਤਿਸੁ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਹਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥

ਸੁਨਤ ਮਹੀਪਤਿ ਮਨ ਮੁਸਕਾਤਾ ਕਹੀ।

ਚੌਪਈ

ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੀ ਸਤ੍ਯ ਸਭ ਭਈ ਅਹੈ ਸੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇ।
ਤਬ ਤ੍ਰਿਯ ਕਹਾ ਸੁਨੋ ਮਹਿਪਾਲਾ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਉਂ ਦਿਖਾਇ।
ਤਬ ਰਾਜਾ ਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਗਯੋ। ਜਾਇ ਤਾਲ ਕੇ ਤੀਰ ਰਹਯੋ।
ਤ੍ਰਿਯ ਕਹਾ ਤਾਲ ਮੈ ਪੈਠੀ ਜਾਈ। ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਨ੍ਰਿਪ ਤਹ ਆਈ।
ਤਾਲ ਮਾਝ ਤ੍ਰਿਯ ਕਹਾ ਦਿਖਾਈ। ਤਾ ਕੋ ਦੇਖਿ ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਪਛੁਤਾਈ।
ਤਾਲ ਮਾਝ ਤ੍ਰਿਯ ਕਹਾ ਨ ਪ

هُا حصّا تَن تَصُا دِنْدَّح تِنْا دِنْتَّصِهْا:

ذِحصّا هَنْنِد يَّمِع نْلَصُا تَنْدَحْتِهُم ❖

دَنْتَ مَنْد وَحْتَصْتِهْا هُنْدْتَا تَصُا:

لَصْتَم هَيْد وَحْلَلْتَتْ سَحْتَا تَتْا ❖

هُا حِحْلَصْد مِن تَصُا دِيمِا لَحْتَا:

وَسْمَصْم وَسْحِن حِمْا تِنْا دِنْتَّصِهْا ❖

هُا حِحْنَا لَمِتْتِم حِمْوِا حِحْتَا:

حَسِّا حِوَصْتِا هِتْحِم هَنَا وَسْلِف نْلَحْتَا:

وَلَا لِمَا تَصُا لَم هَصَصِي تِنْا دَوَسْحِنْتَصُا ❖

وَصْع هِمَلْتَلَا دِنْحْتَصْهْا حِحْلَصْتِ سَحْتَا:

وَلَا هِمَلْهَا حِنْتِلَا تَصُا لَم هَنْا حِسْتَصْتِ هِ ❖

وَصْع هَنْتَ لَم هَنْلَا حِسْتَصْتِ هِ حِمَا نْلَصْتَصْا:

حِحْصْتِ هَنْحِن هِمَا نْلَصُا هَحْتَحْتِهُم ❖

هِ سِن سِوَحْم حِصُا تِنْا حِنْتَّصِهْا:

حِلَلْتِ(1) هَحْتَم وَحِنْ حَلَا نْلَا وَحِمْوَحُم ❖

هِ نْحْتَصَح لِمَا لِي هَنْلَا هَلَا تَحْوَحُم:

لَم هَنْصْد تَصُا وَحِمْ حِحْلَم لِمَحْتَهُ تَصُا ❖

هُا حصّا تَن تَصُا دِنْدَّح تِنْا دِنْتَّصِهْا:

(1) ذِلَلْ Sic

ਸੁਭ ਦਿਹਾੜਾ ਸੁਭ ਘੜੀ ਸੁਭ ਸਾਇਤ ਸੁਭ ਵਾਰ ॥
ਸੁਭ ਰੁਤੀ ਸੁਭ ਮਾਹ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥
ਸੁਭ ਕਰਮੀ ਸੁਭ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ॥ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥
ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥
ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥
ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥
ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥
ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥
ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥
ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥
ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥
ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸੁਭ ਜਿਥੈ ਜਨਮੁ ਲਇਆ ਅਵਤਾਰ ॥

ꠢꠣꠞꠤꠝꠥꠞꠣ ꠘꠣꠞꠤꠝꠥꠞꠣ

لا يمامة حوا وبعثوهم وبنى بمهم؛
حتى يمثوبلا بمهمة وبمهمة حوا:
وبلا بمهمة كم وبمثه بمهم وبنو تموسا؛
حوا وبمثه وبمهمة وبلا بمهمة حوا:
وبلا بمهمة وبمهمة وبلا بمهمة حوا؛
وبلا بمهمة

حَدِيدٍ حَوْلَ وَلَدٍ دَمِيمٍ لِلْغَيْرِ وَصَحَّتْ لَهُ:

وَلَا بُدَّ حَوْلَ وَلَدٍ بِنَاصِيَتِهِ زَمَنٍ بِهِ رَوْسَجٍ:

وَلَا بُدَّ مِنْ يَدٍ بِهِ مِنْ فَضَّةٍ حَوْلَ وَلَدٍ بِهِ بَرَصٌ:

وَلَا بُدَّ حَوْلَ وَل

ذلك مع صوته إلى خلاصه يعود مع صوته إلى

ذلك مع صوته إلى خلاصه يعود مع صوته إلى خلاصه (١).

---

(١) حذف في لغة الضاد In marg. L. (٢) هـ L.

صُحْ شَيْبَ فَضْلِ مَكَّةَ: شَيْبُ لَاتَ جُمَيْلُ ❖
وَلَا مَنْدَبٍ تَحْتَ سُبُلَا: دَلَاتَ جِنِّيَّ مَرْمَرَهْ.

זאת חכמה ראיתי: גם תחת השמש׃

הגדול אשר עשתה עלי: והיתה כעיר מעטה אנשים בה ומלך גדול עליה וסבבה ובנה עליה מצודים גדולים׃

ומצא בה אישׁ מסכן וחכם: ומלט העיר בחכמתו ואין זכר לאישׁ המסכן׃

ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה: וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים׃

דברי חכמים בנחת נשמעים: מזעקת מושל בכסילים׃

טובה חכמה מכלי קרב: וחוטא אחד יאבד טובה הרבה׃

זבובים מתי רוקח יבאישׁ יתסן: מעט סכלות מחכמה ומכבוד יקר׃

לב חכם על ימינו: ולב כסיל על שמאלו׃

וגם בדרך בהיות הסכל הולך חסר לב הוא אומר אל כל אישׁ שהוא סכל׃

אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח: כי מרפא מניח חטאים גדולים׃

רעה אחת ראיתי תחת השמש: כשגגה היוצאת מלפני השליט׃

הסכלות נשתה במרומים: והעשירים ישבו בשפלה׃

ראיתי עבדים על סוסים: ושרים הולכים כעבדים על הארץ׃

החופר גומץ בו יפול: ופורץ גדר ישכנו נחש׃

המסיע אבנים יעצב בהם: הבוקע עצים יסכן בהם׃

אם קהה הברזל ולא פנה את פניו: אז יגבר כוחו׃

הלחש אינו טוב לפני הנחש: ובעל לשון אינו טוב׃

דברי פי חכם חן: ושפתי כסיל תבלענו׃

תחלת דברי פיהו סכלות: וסופם הוללות רעה׃

והסכל מרבה דברים: האדם לא ידע מה שיהיה ומי יגיד לו מי יהיה אחריו׃

עמל הכסילים יגיעם: אשר לא ידע לכת העיר׃

אוי לך ארץ אשר מלכך נער: ושריך יאכלו בבקר׃

אשרי ארץ אשר מלכה בן חורין: ושריה יאכלו בעתם לגבורה ולא לשתיית היין׃

בעצלתים יכך המקרה: ובשפלות הידים ידלף הבית׃

לשחוק יעשו לחם: ויין משמח את החיים והכסף יענה את הכל׃

גם במחשבתך על המלך אל תקלל: ובחדרי משכבך על העשיר אל תקלל כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד את הדבר׃

שלח לחמך על פני המים: כי אחרי רבים תמצאנו׃

תן חלק לשבעה וגם לשמונה: כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ׃

אם הענן מלא גשם: על הארץ יריקו ואם נפל עץ בדרום ואם בצפון במקום אשר יפול העץ שם יהיה׃

שומר רוח לא יזרע: ורואה בעבים לא יקצור׃

כאשר אינך יודע דרך הרוח: איך עצמות בבטן המלאה כן לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל׃

בבקר זרע את זרעך: ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע איזה יצליח הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים יהיו׃

ומתוק האור: וטוב לעינים לראות את השמש׃

כי אם שנים רבות יחיה האדם: בכולן ישמח ויזכור את ימי החשך כי רבים יהיו׃

שמח בחור בילדותך: ויטיבו לבך בימי נעוריך והלך בדרכי לבך ובמראה עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט׃

והסר כעס מלבך: והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל׃

וזכור את בוראך בימי נעוריך: בטרם תבוא רעת הימים ויגיעו השנים אשר תאמר עליהם אין חפץ בהם׃

בטרם תחשך השמש: והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם׃

ביום אשר יזעו שומרי הבית: ויתעוותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו ויחשכו הרואות בחלונים׃

ונסגרו דלתים בשוק: בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר׃

גם מגבוה ייראו: ופחדים בדרך ויפרח השקד ויתגבר החגב ותפר האביונה כי הולך האדם אל בית עולמו והסופדים הולכים ברחוב׃

בטרם ינתק חבל הכסף: וישבר צנצנת הזהב וישבר הדלי על המעין ותשבר הגלגל אל הבור׃

ושב העפר על הארץ כשהיה: והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה׃

הבל הבלים אמר קהלת: הכל הבל׃

ויתר שקהלת חכם עוד למד דעת את העם: והאזין ותקן משלים הרבה׃

בקש קהלת למצא דברי חפץ: וכתוב ישר דברי אמת׃

דברי חכמים כדרבנות: ובעלי אספות נטועות נתנו מרעה אחד׃

ויתר מהמה בני היזהר: לעשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר׃

סוף דבר הכל נשמע: את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם׃

כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט: על כל נעלם אם טוב ואם רע׃

ביבאם ד׳ בית יהודה.

לגבאם ד׳ פּת לחמים: לחמי[1] פּי בּיד מרגּיגּא ❖
פּחם חמרי בּיבּיסת: מחמם אד בּתּ בּיתי.
בּחם חמלך בּילאת: אחמם לחמי בּיתי ❖
בּיחם לוּם חתּמּאת: אחמם לוּם חתּמּאת.
אם בּיבּל לוּם בּאחמּיב: לחּאם לחמי חתּמּי.
אחמּיבּא אתּי בּחּאחמּיב לוּם: ולי יבּיתּ מּיב חתּי ❖
בּיחּיבּא חתּי חמּי חּיתּיבּא: בּיחּיבּא לחמי בּיב לוּם.
ולי חּיב בּיב חתּי חּיבּא: חּיב לחמּבּיחם חתּמּי ❖
מּיב חתּי בּיב חתּי חּיבּא: בּיחּיבּא חמּי חּיב

मद्भक्तानां वपुर्नॄणां भवति विदितं मत्प्रसादोदयं च ॥
मद्भक्तानां मदुपासनामुपदिशन्त्यर्चादिकं मानवाः ।
तेषां चित्तगतो महेश हृदयं त्वं भक्तकल्पद्रुमः ॥
त्वद्भक्तेषु तवात्मजेषु सततं प्रीतिर्ममैवास्तु सा ।
इत्थं श्रीपतिना स्वयं सुरपतेः प्रोक्तं पुरा शाङ्गिणा ॥
तत्सर्वं परिपालयाशु भगवन्नस्मत्कृतं सद्गुरो ।
तस्मात्त्वं परिपाहि नो भवभयादीशाज्ञया शाश्वतात् ॥
तस्मात्त्वं परिपाहि नो भवभयादीशाज्ञया शाश्वतात् ॥

इति श्रीमद्भागवतमहापुराणे पारमहंस्यां संहितायां दशमस्कन्धे पूर्वार्धे
श्रीकृष्णबालचरितं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

ॐ तत्सत् ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ शुभं भवतु ॥ श्रीरस्तु ॥

ڤِلَاءِ وَمِيءِ ڤِدَڤَاءِ: ٥ِيڎِ لٰهِتْ ڤِڤَهُوْلَاهِ ❊
٥ِڎَڎَاهِ ڤِهَاءِ لَاهِڎِ ڤِهَتَاڎ: ٥ِڤَڎِ ڎِڤِڎَاءِ ڜِ لَاهِهِ ❊
٥ِڎَهُڤَڎَ[2] ڤَاءِ ڤِڎِهِ٥ِهَاهِ: ڎِهَاڎِ ٥ِڎَاهِ لَاهِتِڎ.
ڜِڎ ڤَاءِ لَاڎِهِ ڤِهَهِڎ: ڤِڎِ ٥ِڎَاهِ ڤِهَاڎِ ❊
٥ِڎَهُڤَڎَ ڤِڎَاهِ ڎِڤِهِ٥ِهَاهِ: ڎِهَاڎِ ٥ِڎَاهِ لَاهِتِڎ.
ڜِڎ ڤَاءِ لَاڎِهِ ڤِهَهِڎ: ڤِڎِ ٥ِڎَاهِ ڤِهَاڎِ ❊

ཕུག་ཅི་ཀྱང་གཏུམ་ཅེས་པ། ཕུལམཐུ་ལངཏིཾ་དཀྱེའོ།།
ཤིཾསཾ་ཤིཾཕྱ་དང་ཉི་ཞེས་པ། ཕུལཾ་ཅི་ཡང་ཐོབ་པ་ལའོ།།
ཤར་ཅི་ཡིན་ཕུལཾསཾཀྲིཏཾ། ཀེནྡྲི་ཕལཾཅི་ཐོབ་པ་ལའོ།།
ཀཏཾཀྲྀཏཾཅི་ཡིན་ཕུལཾ། ཅིཡང་མཁའཡིཾ་ལ་ཉེའོ།།
ཟླ་ཞེས་ཟླ་བའི་ཚིག་ཡིན་ཏེ། ཚངས་པའི་ཟླ་བ་ཞེས་པའོ།།
ཟླ་ཞེས་ཟླ་བ་ཅི

ضعف ليڤي بار بخديں ليوٮ: ديوەيام دڤدڤ ڭر ليم.
ٮاڤ ليم لديڤڭ ٱں ڤەوڤد: ڤيه ڤلظيم ٱں ڤطڤيك ❖
ڤزليم لديڤڭ بار زەڤيم: ڤيه ڤلظيم بار ڤيەەص.
ەڤيه ڤڤيد دد ڤب ليم: ڤضعم بار بخديں ليوٮ ❖
ڤيه ڭر ڤڤيد ڤزليم ەوٮ: ڤڤ ڤيەڤد ڭڤ ڤيەڤ.
ملك ڤٮڤد ڤٮڤد ڤب: ڤڭر ميەڤڤيەت ڤبلەيام.
بار ٱں ڤيٮ ڤكڤڤڭ ەوٮ: ەڤدب ڤڤڤ ٱں ڤيەڤ ❖
ڤمڤيم ٮڤيد ڤضٮڤڤ: ڤڤضعم ەوٮ ڤيه ڤلظيم.
ەڤيه ڤڤيڤيدڤ ٮيەص ليم: لديەڤڤ ڤڤيڤڤ ڤڤڤ ەوٮ ❖
ڤيه ڭر ٮڤيد ڤزليم ەوٮ: ڤڤ ڤيەڤد ڤڤ ڤڤڤ.
ەڤيد ڤكڤڤڭ ڤب ليەص: ڤڤ ڤڤ ەوٮ ڤڤ ڤيەڤ ❖
ڤڤ ٱں ڤيٮ ڤڤيم ڤيڤلڤيك: ڤڤضعم ڤڤڤ ڤڤڤڤەەص) ❖
ەڤيد ٮٮ ڤڤيم ڤيڤلڤيك: ڤڤضعم ڤڤڤ ڤڤڤڤەەص) ❖
ڤڤڤ ليەص ەوٮ ڤڤد ليەص: ڤڤيك ەەم ڤڤڤ.
ەڤيڤص ڤڤڤەوص بەڤڭ: ڤڤ ڤڤڤ ڭد ڤڤڤ ڤڤڤ.
ەڤڤيڤ ڤڤڤەوص بەڤڭ: ڤڤ ڤڤڤ ڭد ڤڤڤ ڤڤڤ.
ەڤيڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ❖
ەڤيڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ❖
ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ.
ڤڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ❖
ڤڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ❖
ڤڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ❖
ڤڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ❖
ڤڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ❖
ڤڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ❖
ڤڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ❖
ڤڤڤڤڤڤڤڤ ڤڤڤڤڤڤ: ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ڤڤڤ ❖

אחריתו עמלק וגו׳ עד: ואמר כי יד על כס יה וגו׳.
כשלח יהושע את עמו: ויחלש עמלק ואת עמו.
כשמע יתרו את כל הנעשה: כיון ששמע שמעון כשדים.
ויבא משה את עמלק: ויבא עמלק וילחם.
ויאמר משה אל יהושע: ויאמר משה אל יהושע.
ויעש יהושע כאשר אמר: ויאמר יהושע אל משה.
ויאמר ה׳ אל משה כתוב זאת: ויאמר ה׳ אל משה כתוב.
ויבן משה מזבח: ויבן משה מזבח.
ויאמר כי יד על כס יה: ויאמר כי יד על כס יה.
ויאמר משה אל יהושע: ויאמר משה אל יהושע.
ויעש יהושע כאשר אמר: ויאמר יהושע אל משה.
ויאמר ה׳ אל משה כתוב זאת: ויאמר ה׳ אל משה כתוב.
ויבן משה מזבח: ויבן משה מזבח.
ויאמר כי יד על כס יה: ויאמר כי יד על כס יה.
ויבא יתרו חתן משה: ויבא יתרו חתן משה.
ויאמר יתרו ברוך ה׳: ויאמר יתרו ברוך ה׳.
ויאמר יתרו עתה ידעתי: ויאמר יתרו עתה ידעתי.
ויקח יתרו חתן משה: ויקח יתרו חתן משה.
ויהי ממחרת וישב משה: ויהי ממחרת וישב משה.
ויאמר משה לחתנו: ויאמר משה לחתנו.
ויאמר חתן משה: ויאמר חתן משה.
ויאמר משה לחתנו: ויאמר משה לחתנו.
ויאמר חתן משה: ויאמר חתן משה.
ויאמר משה לחתנו: ויאמר משה לחתנו.
ויאמר חתן משה: ויאמר חתן משה.

אָוּה אָמּוּלּוּל בּוּמּוּלּוּלָם: בּוּמּוּלָם אָוּוּ וּוּלָּוּאָ בּוּם ❖
וּוּמּוּל אָוּוּ בּוּלּוּלָם: וּוּמּוּל בּוּמּוּלּוּל אָוּוּ.
בּוּלּוּלָם אָוּוּ בּוּלּוּלָם: וּוּמּוּל בּוּמּוּלּוּל אָוּוּ ❖
וּוּמּוּל אָוּוּ בּוּלּוּלָם: וּוּמּוּל בּוּמּוּלּוּל אָוּוּ.
אָוּוּ בּוּלּוּלָם: וּוּמּוּל בּוּמּוּלּוּל אָוּוּ ❖

וַיְהִי בִּשְׁנַת מֵאָה וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה: וַיַּעֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַשִּׁיב מִלְחָמָה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה:
וַיָּקָם מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן בֶּן שִׁמְעוֹן הַכֹּהֵן מִבְּנֵי יוֹיָרִיב מִירוּשָׁלַיִם וַיֵּשֶׁב בְּמוֹדִעִין:
וְלוֹ חֲמִשָּׁה בָנִים יוֹחָנָן הַנִּקְרָא גָּדִי: שִׁמְעוֹן הַנִּקְרָא תַּסִּי: יְהוּדָה הַנִּקְרָא מַכַּבִּי:
אֶלְעָזָר הַנִּקְרָא אֲוָרָן וְיוֹנָתָן הַנִּקְרָא אַפּוּס: וַיִּרְאוּ כָּל הַגּוֹיִם אֶת מַכַּבִּי וְאֶת בָּנָיו וְהִנֵּה הוּא גָּבוֹהַּ מִכֻּלָּם:
וַיִּתְנַשְּׂאוּ כָּל הַגּוֹיִם עָלָיו לְהַכְרִיתוֹ: וַיִּפְרְצוּ בְנֵי עַמּוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו:
כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַנְטִיוֹכוֹס לְךָ וְלִבְנֶיךָ: כִּי אִם תַּעֲשׂוּ כְּמַעֲשֵׂה הַגּוֹיִם וְכַאֲשֶׁר עָשׂוּ כָּל אַנְשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם וְהִשְׁאַרְתֶּם אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת הַמִּצְוָה:
וְאַתָּה וּבָנֶיךָ תִּמָּצְאוּ בְּרֵעִים וְהָיָה כָּל הַנִּמְצָא בְּבֵיתוֹ יוּמָת בַּחֶרֶב:
וַיַּעַן מַתִּתְיָהוּ וַיֹּאמֶר: אִם כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר תַּחַת יְדֵי הַמֶּלֶךְ שָׁמְעוּ לְדַבְּרֵי הַמֶּלֶךְ וְאִישׁ מֵאֲחִיו וּמִבֵּית אָבִיו בָּחַר לַעֲשׂוֹת כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ:
אֲנִי וּבָנַי וְאַחַי נֵלֵךְ בְּבְרִית אֲבוֹתֵינוּ: חָלִילָה לָנוּ מֵעֲזֹב אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת הַמִּצְוָה:
לֹא נִשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ לָלֶכֶת מִדַּת הַדָּת שְׂמֹאל וְאֶת הַמִּצְוָה:
כְּכָלוֹת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל אִישׁ יְהוּדִי הַבָּא לִזְבֹּחַ עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּמוֹדִעִין:
וַיִּרְאֶה מַתִּתְיָהוּ וַיִּקְנָא וַתִּתְחַר כִּלְיוֹתָיו וַיַּעַל חֲמַת מִשְׁפָּט וַיָּרָץ וַיִּשְׁחָט עַל הַמִּזְבֵּחַ:
אֶת הָאִישׁ הַבָּא לִזְבֹּחַ וְאֶת פְּקִיד הַמֶּלֶךְ הָרַג בָּעֵת הַהִיא וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ הָרָס:
וַיִּקְנָא לַתּוֹרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה פִּינְחָס לְזִמְרִי בֶּן סָלוּא:
וַיִּקְרָא מַתִּתְיָהוּ בָּעִיר בְּקוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר: כָּל אִישׁ מְקַנֵּא לַתּוֹרָה וְעֹמֵד בַּבְּרִית צֵא אַחֲרָי:
וַיָּנֻסוּ הוּא וּבָנָיו אֶל הָרִים וַיַּעַזְבוּ כָּל אֲשֶׁר לָהֶם בָּעִיר:
אָז יָרְדוּ מְבַקְשֵׁי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק הַמִּדְבָּרָה לָשֶׁבֶת שָׁם הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וְנָשֵׁיהֶם וּמִקְנֵיהֶם כִּי רָבוּ עֲלֵיהֶם הָרָעוֹת:
וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ וְלַשָּׂרִים וְלַחַיִל אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם בְּעִיר דָּוִד כִּי אַנְשֵׁי חַיִל יָרְדוּ אֶל הַמִּדְבָּר לְשֶׁבֶת שָׁם:
וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵיהֶם מַחֲנֵה חַיִל וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיִּלָּחֲמוּ בָּם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם:
דַּי לָכֶם עַד הֵנָּה צְאוּ אֵלֵינוּ וַעֲשִׂיתֶם כְּמִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ וְלֹא תָמוּתוּן:
וַיֵּצְאוּ אֲלֵיהֶם בְּמַהֲרָה וַיִּלָּחֲמוּ בָּם: וְלֹא נָשְׂאוּ אֶת עֵינֵיהֶם לָשׁוּב אֲחוֹר וְלֹא נָתְנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ:
כִּי אִם תַּעֲמֹד עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַבַּיִת וְאֶת הָעִיר וְאֶת נָשֶׁיהָ וּבָנֶיהָ יָחֵלּוּ:
וַיִּשְׁלַח מַתִּתְיָהוּ וְאֶת חֲבֵרָיו וַיַּכּוּ בְּכָל אִישׁ אֲשֶׁר בָּא אֵלֵיהֶם וַיִּתְּצוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ:
וַיָּמִילוּ אֶת הָעֲרֵלִים אֲשֶׁר לֹא מָלוּ בְּגִבְעוֹל יְלָדֵיהֶם וַיְגָרְשׁוּם:
וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי בְנֵי זָדוֹן וַיַּכּוּם וַיִּשְׁלְלוּם וַיִּשְׂרְפוּ בָּאֵשׁ אֶת בָּתֵּיהֶם:
וַיִּתְקַבְּצוּ מַתִּתְיָהוּ וַחֲבֵרָיו וַיִּתְחַזְּקוּ בַּיהוָה וַיִּתְהַלְּכוּ בְּחֻקּוֹתָיו:
וַיַּעֲשׂוּ כָּל הַקַּנָּאִים אֶת הַתּוֹרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מַתִּתְיָהוּ וַיְסִירוּ אֶת כָּל הַזָּדִים מִתּוֹכָם:
וַיִּרְאוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי גָבַר מַתִּתְיָהוּ וַיִּשְׁמְעוּ לְקוֹלוֹ וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו:
וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי בְנֵי זָדוֹן וַיַּכּוּם וַיִּשְׁלְלוּם וַיִּשְׂרְפוּ בָּאֵשׁ אֶת בָּתֵּיהֶם:
וַיִּתְקַבְּצוּ מַתִּתְיָהוּ וַחֲבֵרָיו וַיִּתְחַזְּקוּ בַּיהוָה וַיִּתְהַלְּכוּ בְּחֻקּוֹתָיו:
וַיַּעֲשׂוּ כָּל הַקַּנָּאִים אֶת הַתּוֹרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מַתִּתְיָהוּ וַיְסִירוּ אֶת כָּל הַזָּדִים מִתּוֹכָם:
וַיִּרְאוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי גָבַר מַתִּתְיָהוּ וַיִּשְׁמְעוּ לְקוֹלוֹ וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו:

ספּרא דצניעותא: שבּיבי קדמוֹי ❖
קדמיתא מן שבּתא: אזדמוֹי ביומי.
כּל מאן דמצי מי לזבּנוֹי: ומן דאשתּכח נזדמן ❖
כּל שבּיבי קדמיתא: ומן בּיתא שׁוֹבּיכוֹי.
אזל מאן דמצי מי לזבּנוֹי: ומן דאשתּכח נזדמן ❖
לשׁוֹבּיכוֹי קיטר ניחוֹח: כּל כּי שׁוֹבּיכוֹי.
אל תּשׁוֹי לוֹן תּגרא בּינוֹי: ולא תּשׁוֹי לוֹן תּגרא ❖
בּיני דּוֹכּי ובּיני מדבּחא: אלא בּיני דּוֹכּי ומדבּחא.
אל תּשׁוֹי לוֹן תּגרא בּינוֹי: ולא תּשׁוֹי לוֹן תּגרא.
בּיני דּוֹכּי ובּיני מדבּחא: אלא בּיני דּוֹכּי ומדבּחא ❖
אל תּשׁוֹי לוֹן תּגרא בּינוֹי: ולא תּשׁוֹי לוֹן תּגרא.
בּיני דּוֹכּי ובּיני מדבּחא: אלא בּיני דּוֹכּי ומדבּחא

וַיְהִי בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לָגוּר בִּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו׃ וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֳמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרָתִים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵה מוֹאָב וַיִּהְיוּ שָׁם׃ וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֳמִי וַתִּשָּׁאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ׃ וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מוֹאֲבִיּוֹת שֵׁם הָאַחַת עָרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים׃ וַיָּמוּתוּ גַּם שְׁנֵיהֶם מַחְלוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׁאֵר הָאִשָּׁה מִשְּׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִישָׁהּ׃ וַתָּקָם הִיא וְכַלֹּתֶיהָ וַתָּשָׁב בִּשְׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בִּשְׂדֵה מוֹאָב כִּי פָקַד יְהוָה אֶת עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לָחֶם׃ וַתֵּצֵא מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁמָּה הִיא וּשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ עִמָּהּ וַתֵּלַכְנָה בַּדֶּרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לִשְׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ לֵכְנָה שֹּׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עִם הַמֵּתִים וְעִמָּדִי׃ יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּתְמֶצֶאנָה מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁהּ וַתִּשַּׁק לָהֶן וַתִּשֶּׂנָה אֶת קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה׃ וַתֹּאמַרְנָה לָהּ כִּי אִתָּךְ נָשׁוּב לְעַמֵּךְ׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי שֹׁבְנָה בְנֹתַי לָמָּה תֵלַכְנָה עִמִּי הַעוֹד לִי בָנִים בְּמֵעָי וְהָיוּ לָכֶם לַאֲנָשִׁים׃ שֹׁבְנָה בְנֹתַי לֵכְנָה כִּי זָקַנְתִּי מִהְיוֹת לְאִישׁ כִּי אָמַרְתִּי יֶשׁ לִי תִּקְוָה גַּם הָיִיתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ וְגַם יָלַדְתִּי בָנִים׃ הֲלָהֵן תְּשַׂבֵּרְנָה עַד אֲשֶׁר יִגְדָּלוּ הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה לְבִלְתִּי הֱיוֹת לְאִישׁ אַל בְּנֹתַי כִּי מַר לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי יָצְאָה בִי יַד יְהוָה׃ וַתִּשֶּׂנָה אֶת קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה עוֹד וַתִּשַּׁק עָרְפָּה לַחֲמוֹתָהּ וְרוּת דָּבְקָה בָּהּ׃ וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבִמְתֵּךְ אֶל עַמָּהּ וְאֶל אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרֵי יְבִמְתֵּךְ׃ וַתֹּאמֶר רוּת אַל תִּפְגְּעִי בִי לְעָזְבֵךְ לָשׁוּב מֵאַחֲרָיִךְ כִּי אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלֵךְ וּבַאֲשֶׁר תָּלִינִי אָלִין עַמֵּךְ עַמִּי וֵאלֹהַיִךְ אֱלֹהָי׃ בַּאֲשֶׁר תָּמוּתִי אָמוּת וְשָׁמָּה אֶקָּבֵר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יוֹסִיף כִּי הַמָּוֶת יַפְרִיד בֵּינִי וּבֵינֵךְ׃ וַתֵּרֶא כִּי מִתְאַמֶּצֶת הִוא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתֶּחְדַּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ׃ וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶן עַד בֹּאָנָה בֵּית לֶחֶם וַיְהִי כְּבֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַתֵּהֹם כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן וְאָמְרוּ הֲזֹאת נָעֳמִי׃ וַתֹּאמֶר אֲלֵהֶן אַל תִּקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי קְרֶאנָה לִי מָרָא כִּי הֵמַר שַׁדַּי לִי מְאֹד׃ אֲנִי מְלֵאָה הָלַכְתִּי וְרֵיקָם הֱשִׁיבַנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרֶאנָה לִי נָעֳמִי וַיהוָה עָנָה בִי וְשַׁדַּי הֵרַע לִי׃ וַתָּשָׁב נָעֳמִי וְרוּת הַמֹּאֲבִיָּה כַלָּתָהּ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב וְהֵמָּה בָּאוּ בֵּית לֶחֶם בִּתְחִלַּת קְצִיר שְׂעֹרִים׃

וּלְנָעֳמִי מוֹדָע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בֹּעַז׃ וַתֹּאמֶר רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֶל נָעֳמִי אֵלְכָה נָּא הַשָּׂדֶה וַאֲלַקְּטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר אֶמְצָא חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בִתִּי׃ וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ חֶלְקַת הַשָּׂדֶה לְבֹעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ וְהִנֵּה בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב עַל הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ וַיַּעַן הַנַּעַר הַנִּצָּב עַל הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִוא הַשָּׁבָה עִם נָעֳמִי מִשְּׂדֵי מוֹאָב׃ וַתֹּאמֶר אֲלַקֳּטָה נָּא וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמֹד מֵאָז הַבֹּקֶר וְעַד עַתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי אַל תֵּלְכִי לִלְקֹט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעֲבְרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם נַעֲרֹתָי׃ עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא צִוִּיתִי אֶת הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נָגְעֵךְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל הַכֵּלִים וְשָׁתִית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ וַתִּפֹּל עַל פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃ וַיַּעַן בֹּעַז וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת אִישֵׁךְ וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ וַתֵּלְכִי אֶל עַם אֲשֶׁר לֹא יָדַעַתְּ תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ וּתְהִי מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו׃ וַתֹּאמֶר אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל לֵב שִׁפְחָתֶךָ וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּעַז לְעֵת הָאֹכֶל גֹּשִׁי הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִן הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד הַקֹּצְרִים וַיִּצְבָּט לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע וַתֹּתַר׃ וַתָּקָם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא תַכְלִימוּהָ׃ וְגַם שֹׁל תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן הַצְּבָתִים וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעֲרוּ בָהּ׃ וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה עַד הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט אֵת אֲשֶׁר לִקָּטָה וַתְּהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃ וַתִּשָּׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתֵּרֶא חֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר לִקָּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן לָהּ אֵת אֲשֶׁר הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃ וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ אֵיפֹה לָקַטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֶּד לַחֲמוֹתָהּ אֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא עָזַב חַסְדּוֹ אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃ וַתֹּאמֶר רוּת הַמֹּאֲבִיָּה גַּם כִּי אָמַר אֵלַי עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם כָּלוּ אֶת כָּל הַקָּצִיר אֲשֶׁר לִי׃ וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ בָךְ בְּשָׂדֶה אַחֵר׃ וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֵּט עַד כַּלּוֹת קְצִיר הַשְּׂעֹרִים וְקְצִיר הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת חֲמוֹתָהּ׃

וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר יִיטַב לָךְ׃ וְעַתָּה הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה הוּא זֹרֶה אֶת גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃ וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ עָלַיִךְ וְיָרַדְתְּ הַגֹּרֶן אַל תִּוָּדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃ וְהָיָה בְּשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וּבָאת וְגָלִית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתְּ וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֵלַי אֶעֱשֶׂה׃ וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוַּתָּהּ חֲמוֹתָהּ׃ וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לָשׂוּם בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה וַתָּבוֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃ וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי לֶכֶת אַחֲרֵי בַחוּרִים אִם דַּל וְאִם עָשִׁיר׃ וְעַתָּה בִּתִּי אַל תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה לָךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃ וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אִם גֹּאֵל אָנֹכִי וְגַם יֶשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃ לִינִי הַלָּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם יִגְאָלֵךְ טוֹב יִגְאָל וְאִם לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וְגָאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי יְהוָה שִׁכְבִי עַד הַבֹּקֶר׃ וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלֹתָיו עַד הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל יִוָּדַע כִּי בָאָה הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃ וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלַיִךְ וְאֹחֲזִי בָהּ וַתֹּאחֲזִי בָהּ וַיָּמָד שֵׁשׁ שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃ וַתָּבוֹא אֶל חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד לָהּ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָהּ הָאִישׁ׃ וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אַל תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל חֲמוֹתֵךְ׃ וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי אִם כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃

וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר בֹּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֵׁב׃ וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ פֹה וַיֵּשֵׁבוּ׃ וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵי מוֹאָב׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי אִם תִּגְאַל גְּאָל אִם לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדְעָה כִּי אֵין זוּלָתְךָ לִגְאֹל וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגְאָל׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת הַמֵּת קָנִיתִי לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִי פֶּן אַשְׁחִית אֶת נַחֲלָתִי גְּאַל לְךָ אַתָּה אֶת גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוּכַל לִגְאֹל׃ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל דָּבָר שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת הְעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל הָעָם עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת כָּל אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי׃ וְגַם אֶת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ וְלֹא יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה חַיִל בְּאֶפְרָתָה וְקְרָא שֵׁם בְּבֵית לָחֶם׃ וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֶּן יְהוָה לְךָ מִן הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת רוּת וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃ וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים אֶל נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר אֲהֵבַתֶךְ יְלָדַתְהוּ אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָנִים׃ וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתֵהוּ בְחֵיקָהּ וַתְּהִי לוֹ לְאוֹמֶנֶת׃ וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי דָוִד׃ וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת חֶצְרוֹן׃ וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת עַמִּינָדָב׃ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שַׂלְמָא׃ וְשַׂלְמָא הוֹלִיד אֶת בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד׃ וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד׃

ברך נפשי את יהוה.

עקב מים חיים ברכא זעפים: מים שפיר דמשקיניה׃
מלך בשדמות כרמיה: מרגניתא בחקלא דמשקיניה׃
כי יקום מלכא דשלים: מרגניתא בחקלא דמשקיניה׃
מלך בשדמות כרמיה: מרגניתא בחקלא דמשקיניה׃
מלך בחקלא דמשקיני

ਫਿਰੈ ਦੇਸ ਦੇਸੰਤਰੀ ਲਾਖ ਫੇਰੀ : ਅਮੋਲਕ ਮਿਲੈ ਨਾਹਿ ਕਰਤਾਰੁ ਕੇਰੀ।

ਜਿਨਾ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ : ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ।

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (੧)

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹਉ ਧੋਈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਵਾ ॥

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਲਗੈ ਤਨਿ ਮੇਰੈ ਤਿਨ ਕੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਘੁਮਿ ਜਾਵਾ ॥

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਵਡੀ ਵਡੇਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਵਾ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ

ଜୀବନ୍ତ ଜଗତ ଜୀବନ୍ତ : ଜୀବନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ।

ଜୀବନ୍ତ ଜଗତ ଜୀବନ୍ତ : ଜୀବନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ❖

بجةحةبة ههةلمهة: هنقتة هجبة ههكلة ❊
يةمة هجمة بمة: هةةجة ممة نةكة.
هةةنة بصبت لجمة: هنتة ستكة حبتنة ❊
هلبلبة هة لسهبة: ههلبلبة لستكة.
هسبة هة حهجهصة: ههجةسبة جصةنة ❊
كة هكبة[1] مة زهنة: ههجةة كة ميبة كة.
هنجبة هة دهههبة: ههسهبة لسهتة ❊
هنة هة يلهنه جهاهبة: دهك ججبة بجبكة.
بة مة هنة هنجة زههمة: لهم جهبلم هجبتة ❊
بجبة ههههه جبتة هة بة هة زنة: هبة مة هة ههجة هنههنة.
ههنة زههمة ههلهههنة: بة ميبة ممة هة هجة ❊
ههنة جهلة بة زههمة: قبة[2] ولم ك هجبة ❊
جة جم هكم يههكلة: بجه حبنة مم بهنتةه.
زك هم قب جمة هكم: لههجة بكلةه يعهنة[3] ❊

(1) هكمه ك L. 14 (2) قبة B. (3) جمعه B.

ܨܒܥܐ ܗܘ ܫܬܠܘܗ : ܕܢܨܒ ܒܟ ܐܢ ܬܘܒ.
ܘܟܡ ܐܢ ܡܢܐ ܒܡ ܫܥܐ : ܐ ܒܥܒܕ ܟܠ ܥܒܕ ❊
ܢܕܩܘ ܬܒܐ ܒܥ ܩܛܝ : ܡܠܟܐ ܥܡ ܫܒܥ ❊
ܒܐܠܐ ܒܠܒ ܒܡ ܒܥ ܕܒ : ܕܢܒܥܘ ܬܘܒ ܢܗܠܟ ❊
ܒܠܟܘ ܒܢܐ ܒܟ ܐ : ܫܟܫ ܒܥܐ ܒܢܐ ❊
ܢܒܒ ܕܡܐ ܐܢ ܐܒܘ : ܡܠܟ ܟܠ ܒܢ ❊
ܢܟܘ ܒܟ ܡܢ ܐܒܟ : ܡܐ ܒܟ ܕܒ ܥܒ ❊
ܡܢܒ ܒܟ ܢܡ ܕܒܥ : ܕܡ ܟܠ ܒܟ ❊
ܟܠ ܟܐ ܕܢܒܢ ܢܒܟ : ܡܐܒܟ ܒܢ ܟܠ ❊
ܒܥܒ ܟܐ ܒܢ ܐ : ܢܡ ܒܟ ܒܥ ❊
ܐ ܡܢ ܒܟ ܒܥ : ܢܡ ܒܟ ❊
ܒܥܒ ܒܠ ܒܥ ❊
ܒܠ ܟܐ ❊
ܒ ❊

(1) B. ܒܟ (2) B. ܒ

ਕਯਾਧ ਸੁਤਾ ਸੰਗ ਲੈ ਗਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਜਾਨੀ ਨਾਥ ਸਭਾ ਮੈ ਆਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥
ਕਾਨ ਕੁਵਰ ਕੀ ਸੁਤਾ ਕਹਾਈ : ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੀ ਨਿਡਰ ਭਈ ॥

ܒܪܟ ܐܦ ܗܟܢܐ ܡܫܬܒܚ̈ܝܢ ܐܢܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ❊
ܐܦ ܒܟܠ ܫܥܐ ܡܫܒܚ̈ܝܢ ܐܢܘܢ ܘܡܫܒܚ̈ܝܢ ܠܗ ܘܡܫܒܚ̈ܝܢ.
ܡܫܒܚ̈ܝܢ ܐܢܘܢ ܒܟܠ ܕܠ ܫܦܪ ܘܡܫܒܚ̈ܝܢ ❊
ܐܦ ܒܟܠ ܡܫܒܚ̈ܝܢ ܐܢܘܢ ܒܟܠ ܫܥܐ ܘܡܫܒܚ̈ܝܢ ܠܗ ܘܡܫܒܚ̈ܝܢ.
ܒܪܟ ܐܦ ܒܟܠ ܫܥܐ ܡܫܒܚ̈ܝܢ ❊ ܐܢܘܢ ܘܡܫܒܚ̈ܝܢ ܠܗ ܘܡܫܒܚ̈ܝܢ.
ܐܦ ܒܟܠ ܫܥܐ ܡܫܒܚ̈ܝܢ ❊ ܐܢܘܢ ܘܡܫܒܚ̈ܝܢ ܠܗ ܘܡܫܒܚ̈ܝܢ.
ܒܪܟ ❊ ܐܦ ܒܟܠ ܫܥܐ ❊ ܡܫܒܚ̈ܝܢ ❊ ܐܢܘܢ ❊ ܘܡܫܒܚ̈ܝܢ ❊ ܠܗ ❊ ❊ ❊

حائض وفي نفاس وجنابة: ولا يمس المصحف إلا بغلاف.
ولا يقرأ القرآن إلا بقلبه: ولا يحمله في علاقة سيفه.
ولا يدخل المسجد إلا لعابر سبيل: ولا يمكث فيه ولو كان نبيا.
ولا يطوف بالبيت حتى يغتسل: ولا يأتي فاحشة أبدا.
ولا يقرب زوجته حتى تطهر: ولا يأتيها في دبرها.
ولا يأتيها في حيضها ونفاسها: ولا في صومها ولا في اعتكافها.
ولا يطلقها في حيضها: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يظاهر منها في طهر: ولا في حيض ولا نفاس.
ولا يؤلي منها في طهر: ولا في حيض ولا نفاس.
ولا يلاعن في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يعتد بالأقراء في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يراجعها في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يقسم لها في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يسافر بها في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يتزوج عليها في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يتسرى في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يعزل عنها في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يتزوج عليها في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يتسرى في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.
ولا يعزل عنها في حيض ولا نفاس: ولا في طهر جامعها فيه.

ܬܪܬܝ ܕܩܘܡܗ ܝܫܘܥ ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܬܫܩܪ.
ܐܬܐ[1] ܕܚܝܠܐ ܕܟܠܗܘܢ ܫܠܛܢ ܥܠ ܟܠ ܒܣܪ ❊
ܘܐܦ ܒܝܕ ܒܢܝ ܐܢܫ ܠܐ ܢܫܬܠܡ ܒܗ ܐܠܐ ܒܫܡܐ.
ܡܢ ܒܪ ܐܢܫ ܐܬܐ ܕܢܬܒ ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢ ❊
ܘܟܠ ܐܡܬܐ ܢܬܟܢܫܘܢ ܠܩܕܡܘܗܝ ܘܢܦܪܫ ܐܢܫ ܡܢ ܚܒܪ ❊
ܠܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܙܥܘܪܐ ܕܠܐ ܥܒܕܘ ܠܐ ܥܒܕ ❊
ܘܠܐ ܡܢ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܪܒܪܒܢܐ ܕܠܐ ܥܒܕ ❊
ܘܠܐ ܡܢ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܙܥܘܪܐ ܕ

(1) مكح هنهنة دهف إفيمد دبك ىهت إجيمة .B

ىهكيم هسيمم بد إدجيد ولمي بكيم:
دلمتجيمد دي بمهوهم ىهلمف ىعجموس ❖
بد هنعمم جيد دلموهي وىنبر فصم:
دبك إجيمة هيد ىهلمف ىعجموس ❖
هلمة دبموك بكيد بد إدجيد ولمي بكيم:

دلمتجيمد: حيمة دهيد بكيم.

حمسحمهم .مس.

مكح دبك هيمة فصيمك (1).

حسيموبك إدهيجهو بكهم: ولمة مجل بكيك هوجهنهو) ❖
لا يفهمة مكيد دبكيد: جسج سيلمد ولة لميمك.
إدهم لا مكيد بكيك: جهجسجي لا جوهبهو) ❖
فيم مكبجن هلميلاسج: جة مكبجس إدهو) ولهوبك.
لا يملهة بمهوهيد: جلا يلمد لم هتجسبيد ❖
مكبيكاسج إمج جيهنجم: هسهوجه بكيك هلميلاسج.
يهمبيد يمج جلمكيلا: ومبيد بكهم جلمكيلا.

وَيُرْوَى أَنَّ مُعَاوِيَةَ لَمَّا وَلَّى زِيَادًا الْعِرَاقَ وَفَدَ عَلَيْهِ وُجُوهُ النَّاسِ وَأَشْرَافُهُمْ فَقَالَ لَهُ مُعَاوِيَةُ: مَا أَحْسَنَ مَا تَذْكُرُونَ مِنْ سِيرَةِ صَاحِبِكُمْ! فَقَالَ زِيَادٌ: إِنَّ أَحْسَنَ مَا يُذْكَرُ مِنْ سِيرَةِ صَاحِبِنَا لَيْسَ بِحَسَنٍ فِي سِيرَتِكَ، وَإِنَّ أَقْبَحَ مَا يُذْكَرُ مِنْ سِيرَةِ صَاحِبِكَ لَيْسَ بِقَبِيحٍ فِي سِيرَةِ صَاحِبِنَا. فَقَالَ مُعَاوِيَةُ: صَدَقْتَ، فَمَا أَحْسَنُ مَا يُذْكَرُ مِنْ سِيرَةِ صَاحِبِنَا؟ قَالَ: أَحْسَنُ مَا يُذْكَرُ مِنْ سِيرَةِ صَاحِبِنَا أَنَّهُ كَانَ يَأْخُذُ الْحَقَّ وَيُعْطِي الْحَقَّ، وَيَقُولُ الصِّدْقَ وَيَعْمَلُ بِهِ، وَيَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَيَأْتِي بِهِ، وَيَقْضِي بِالْحَقِّ وَيَعْلَمُ بِهِ، وَيَرْحَمُ الْمُسْلِمِينَ وَيَعْمَلُ لَهُمْ، وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ مِمَّا يَقْدِرُ عَلَى الْعُقُوبَةِ فِيهِ، وَيَتَجَاوَزُ عَنْ كَثِيرٍ مِمَّا يَقْدِرُ عَلَى الْمُؤَاخَذَةِ بِهِ، وَيَحْلُمُ عَنِ الْجَاهِلِ، وَيَصْفَحُ عَنِ الْمُسِيءِ، وَيَتَجَاوَزُ عَنِ الْمُذْنِبِ، وَيَتَأَلَّفُ الْعَدُوَّ، وَيَسْتَصْلِحُ الْبَعِيدَ، وَيَرْفُقُ بِالرَّعِيَّةِ، وَيَتَعَاهَدُ الْمُسْتَضْعَفِينَ، وَيَتَفَقَّدُ أَحْوَالَ الْمُسْتَضْعَفِينَ، وَيَتَعَاهَدُ أَهْلَ الْعِلْمِ وَالْفَضْلِ، وَيَتَفَقَّدُ أَحْوَالَ الْمُقِلِّينَ، وَيَتَعَاهَدُ أَهْلَ الْبَأْسِ وَالنَّجْدَةِ، وَيَتَفَقَّدُ أَحْوَالَ الْمُعْسِرِ

فليله كبير عدلة فمه عن نطق:

وإنه جزيه حق وعده صدقه (1) ملحنة

وعلى كل نفس زكية تقية بما قدمت من صالح العمل:

يوم تجد كل نفس ما عملت من خير محضرا وما عملت من سوء تود لو أن بينها وبينه أمدا بعيدا:

وعلى كل نفس زكية تقية بما قدمت من صالح العمل:

يوم تجد كل نفس ما عملت من خير محضرا وما عملت من سوء تود لو أن بينها وبينه أمدا بعيدا:

ويحذركم الله نفسه والله رؤف بالعباد:

وقفينا من بعده بالرسل وآتينا عيسى ابن مريم البينات:

وأيدناه بروح القدس أفكلما جاءكم رسول بما لا تهوى أنفسكم استكبرتم ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون:

وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما يؤمنون:

ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين:

بئسما اشتروا به أنفسهم أن يكفروا بما أنزل الله بغيا أن ينزل الله من فضله على من يشاء من عباده فباءو بغضب على غضب وللكافرين عذاب مهين:

وإذا قيل لهم آمنوا بما أنزل الله قالوا نؤمن بما أنزل علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا لما معهم قل فلم تقتلون أنبياء الله من قبل إن كنتم مؤمنين:

ولقد جاءكم موسى بالبينات ثم اتخذتم العجل من بعده وأنتم ظالمون:

وإذ أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا وأشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يأمركم به إيمانكم إن كنتم مؤمنين:

قل إن كانت لكم الدار الآخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين:

ولن يتمنوه أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين:

ولتجدنهم أحرص الناس على حياة ومن الذين أشركوا يود أحدهم لو يعمر ألف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب أن يعمر والله بصير بما يعملون:

قل من كان عدوا لجبريل فإنه نزله على قلبك بإذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين:

من كان عدوا لله وملائكته ورسله وجبريل وميكال فإن الله عدو للكافرين:

ولقد أنزلنا إليك آيات بينات وما يكفر بها إلا الفاسقون:

أوكلما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم بل أكثرهم لا يؤمنون:

ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين أوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كأنهم لا يعلمون:

ולאומך ישראל עמך אל תכלמו בשום עולמים׃
ישמח אלהים במעשיו יגיל יעקב בבניו׃
אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי׃
ערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה׃
יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם׃
ברכי נפשי את יהוה הללויה׃

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה׃
בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס׃
הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם׃
מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא׃
גדול אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר׃
עניו יהוה מפיל רשעים עדי ארץ׃
עננים למטר הכין המוציא רוח מאוצרותיו׃
ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור׃
המכסה שמים בעבים הכין לארץ מטר׃
נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו׃
לא במעלות איש יחפץ ולא בשוקי הרץ׃
רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו׃
שבחי ירושלים את יהוה הללי אלהיך ציון׃
המשביע גבולך חלב חטים ישביעך׃
שלח אמרתו ארץ עד מהר ירוץ דברו׃
שלג כצמר יתן כאפר קר יפזר׃
משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמוד׃
ישלח דברו וימסם ינשב רוחו יזלו מים׃
מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל׃
לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה׃

הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים׃
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו׃
הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור׃
הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים׃
יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו׃
ויעמידם עד לעולם לעד נתן חק ולא יעבור׃
הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות׃
אש וברד שלג וקטר רוח סערה עשה דברו׃
ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים׃
החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף׃
מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ׃
בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים׃
יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו׃
הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמו׃
תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו׃

وَعَلَيْهِ لَامُ الْجَرِّ فِي لِي وَلَهُ ❖ وَلِلْمُخَاطَبِ وَلِلْغَائِبِ وَلَهْ :
وَمِثْلُ لِي لَنَا وَلَهُمْ وَلَهُنَّ ❖ وَلَكَ وَلَكُمَا وَلَكُمْ وَلَكُنَّ :
وَلَكِ وَلَكُمَا وَلَكُنَّ وَلِي ❖ وَلَنَا وَلَهُ وَلَهَا وَلَهُمَا وَلَهُمْ :
وَلَهُنَّ وَهْيَ عَلَى ثَلَاثَةِ أَحْرُفٍ ❖ وَهِيَ كَمَا بُدِئَ بِهِ مُتَّصِلَهْ :
وَهِيَ(٢) تَدُلُّ أَيْضًا عَلَى مُتَعَلِّقِ الْجَرِّ ❖ (بِعْدَ إِلَهٍ قَوْلُ(١) مَنْ صَدَّقَ بَرّ :
لِلَّهِ أَمْرُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْلَمَا ❖ وَلِلْمُلُوكِ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ دَامَا :
وَلِلْمُهَيْمِنِ عَلَى الْخَلَائِقِ ❖ وَلِلْمَلِيكِ الْحَقِّ ذِي الْجَلَائِلِ :
وَلِلْإِلَهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ❖ وَلِلْعَزِيزِ الْوَاسِعِ الْغَفَّارِ :
وَلِلْقَدِيرِ الْخَالِقِ الْبَارِي الْمُصَوِّرِ ❖ وَلِلْكَرِيمِ الْوَاهِبِ الرَّزَّاقِ الْمُقْتَدِرِ :
وَلِلْعَلِيمِ الْفَاتِحِ الْوَهَّابِ ❖ وَلِلْقَوِيِّ الْوَاحِدِ الْمَنَّانِ :
وَلِلْقَرِيبِ السَّامِعِ الْمُجِيبِ ❖ وَلِلْغَفُورِ الْوَاسِعِ الْوَهُوبِ :
وَلِلْحَكِيمِ الْعَالِمِ الْكَرِيمِ ❖ وَلِلْبَدِيعِ الْبَارِئِ الرَّحِيمِ :
وَلِلْمَلِكِ الْقُدُّوسِ ذِي الْجَلَالِ ❖ وَلِلْعَظِيمِ الْوَاحِدِ الْمُتَعَالِ :
وَلِلْمُقِيتِ الْحَافِظِ الْحَسِيبِ ❖ وَلِلْجَلِيلِ الْوَاسِعِ الرَّقِيبِ :
وَلِلْمُجِيبِ الْمُعْطِي الْكَفِيلِ ❖ وَلِلْوَدُودِ الْمَاجِدِ الْوَكِيلِ :
وَلِلْمَلِيكِ الْحَقِّ ذِي الْمَعَارِجِ ❖ وَلِلْمُهَيْمِنِ الْعَلِيِّ الْخَارِجِ :
وَلِلْمُعِيدِ الْفَاطِرِ الْمُبْدِي الْمُقِيلِ ❖ وَلِلْغَفُورِ الْوَدُودِ ذِي الطَّوْلِ :
وَلِلْمَجِيدِ الْمُبْدِئِ الْمُعِيدِ ❖ وَلِلْوَلِيِّ الْبَاعِثِ الشَّهِيدِ :
وَلِلْحَمِيدِ الْوَاجِدِ الْمُقْتَدِرِ ❖ وَلِلْمُعِيدِ الْقَادِرِ الْمُقْتَدِرِ :
وَلِلْمُحْيِي الْمُمِيتِ الْوَاحِدِ ❖ وَلِلْقَيُّومِ الْمَاجِدِ الصَّمَدِ :
وَلِلْوَلِيِّ الْبَارِّ ذِي الْإِحْسَانِ ❖ وَلِلْمُقِيتِ الْوَاجِدِ الْمَنَّانِ :
وَلِلْغَنِيِّ الْوَاحِدِ الْمُغْنِي الْوَلِي ❖ وَلِلْمُعِزِّ الْمُذِلِّ الْعَدْلِ الْعَلِي :
وَلِلْمُهَيْمِنِ الْعَلِيِّ الْحَاضِرِ ❖ وَلِلْمُقِيتِ الْوَاجِدِ الْقَادِرِ :
وَلِلْمُقَدِّمِ الْمُؤَخِّرِ الْمُعَلِّي ❖ وَلِلْمُنِيرِ الْبَاعِثِ الْمُجَلِّي :

(١) بعده في ص ٩٥، ١٢، بعد إله قول. L. ١٤، صدا L. ١٤ (٢) L.

ದೀನ ಬಂಧವ ನೀನೆ ದಿನದ ಬೆಳಕು ತಾಯೆ :
ಅಭಿವಂದನ ಮಾಡಿ ದಿನದ ಕಾಲವ ದಿನಂಪ್ರತಿಯೂ ❖
ಪೂಜೆಯ ದಿನಚರ್ಯೆಗಳ ದಿಂದಿನ ಭಂಡಾರ ಭಾರತಿಯೆ :
ಭಾಸುರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭೆಯ ದಿವಸದ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದಲಿ ❖
ಭಾಸ್ಕರ ಬಿಂಬವ ಕಾಣುತ ಭಕ್ತಿಯ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವರು :
ಭಾಸ್ಕರ ಕಿರಣದ ಸ್ಪರ್ಶದಿ ಪುಳಕಿತ ಪುಷ್ಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ❖
ಭಾಸ್ಕರ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಪುಷ್ಪಗಳೆಲ್ಲವೂ :
ಭಾಸ್ಕರ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲು ಬೇಕು

ಅಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಸಲು ಕಪಿಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು: ಸುಗ್ರೀವನೇ, ಸೀತೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರಬಹುದು? ಅವಳು ಯಾರಿಂದ ಅಪಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು? ಅವಳು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾಳೆ? ಅವಳು ಯಾರ ಮಗಳು? ಅವಳ ಹೆಸರೇನು? ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಯಾರು? ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಮುಖವು ಹೇಗಿದೆ? ಅವಳ ಕಿವಿಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಮೂಗು ಹೇಗಿದೆ? ಅವಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ತುಟಿಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಕೈಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಕಾಲುಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಬೆರಳುಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಉಗುರುಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಕತ್ತು ಹೇಗಿದೆ? ಅವಳ ಸ್ತನಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಸೊಂಟ ಹೇಗಿದೆ? ಅವಳ ಬಣ್ಣ ಹೇಗಿದೆ? ಅವಳ ಧ್ವನಿ ಹೇಗಿದೆ? ಅವಳ ನಡಿಗೆ ಹೇಗಿದೆ? ಅವಳ ಸ್ವಭಾವ ಹೇಗಿದೆ? ಅವಳ ಗುಣಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಅಭಿರುಚಿಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಹೇಗಿದೆ? ಅವಳ ಪರಾಕ್ರಮವು ಹೇಗಿದೆ? ಅವಳ ಸಂಕಟಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಅವಳ ಸಂತೋಷ

إذا ذكموذي هنا تِن ملكاغ ونيح نيما:
لهم إذهمكاغ ونيما هيتم إ ديكا تِهِ*
ولا هيا إيها لكاتم ديوسنا ديمهل يكهوص*
فيبح تِهِ طوتا إيه تن نيكا نيسيدهنا:

ولا نيطوص تِهِ هيتم ديوسنا هي دل يكتيم*
ولا يطوص تِهِ هيتم ديوسنا هي دل يكتيم*
كطيم تِهِ كوم إيدِا ديسيل هي يوتهنا:
ولا هيا إيها لكاتم ديوسنا ديمهل يكهوص*
فيبح تِهِ طوتا إيه تن نيكا نيسيدهنا:
كطيم تِهِ كوم إيدِا ديسيل هي يوتهنا:

ਦਯਾ ਲੱਜਾ ਕੀਰਤੀ ਦਮੁ ਦਾਮਾ ਮਾਯਾ ਮਾਤਸਰਯ ॥
ਦਰਿਦ੍ਰ ਸੰਪਤੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੀਰੁਤਾ ਮਰਣ ਜੀਵਨ ॥
ਅਨੇਕ ਯਾਮਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤਥਾ ਅਨੇਕ ਯਾਮਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ॥
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਸ ਹੋਇ ਨਾ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਸ ਹੋਇ ਨਾ

ماينا مقشت إنه لا شنيب لإنيا جمؤم ❖
ئحصي سوت إهلاي ستا ومتاهمات:
إنه زاد بلغت بتربم تسعي لا همج حم ❖
إيكاس لاغت جسوم جعتا إهلاي ستم:
وقلمبك صوا حم ميلغت شنبا بتعتا ديئحصي ❖
ولا جسوم جعتا يسلم بلا شنيبا ❖
بتب جبلغت لا صوا جيتا جتحم لاتا:
لاتب إهصحت جتاهمات ويلمب ماجنيا ❖
ميب بقيم إنه جتحنيا صو بتؤ ساغيا:
وقلمبإهصوص تحجج مؤم جسوسوم ❖
فيكم لهجلام تحجمصوج ملولما لإنيؤ:
إنه صو جؤلم فقط جتاز تلؤ ملصحم ❖
ومتاهمات ملولما لإقتهام:
تصحت وصلم جسوسوم تحجمصوج ❖
جتحوج صوا مقطم بتلؤ تسب طوتؤ ❖
إلب ميم جسا جتاز جلاتحموم:
ومتاهم جؤلت مي لإه بتؤ لاتسب بتؤ ❖

ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਇਕ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਰਬ ਸੁਖੀ ਸਰਬੇਸ ॥
ਸਰਬ ਸਰੂਪ ਸਰਬ ਸਰਬ ਸਰਬ ਸਰਬ ਉਪਦੇਸ ॥
ਸਰਬ ਸਰਬ ਸਰਬੰ ਸਰਬ ਸਰਬ ਸਰਬ ਸਰਬ ਸਰਬ

كِمَّ تَمِ لَى لَمْ دِيْمَوِا يَمَلَّا مَمِّ لَا يَمِيْ ❖
أَمَّا تَمِ مِيْلَمِ مَوْتَمِ دِهَّتْ دِيمَتْ تَسِمَّى:
مَمِّ مَمْ لَمْ مَوْتَمِ دِهَّتْ دَتَّمِ مِيلَمْ:
فِي مِيمَمِّى نَلْ هِ فِلَمِّ هِ نَمَّ ❖
هِ مَمْ لَمْ مَوْتَمِ دِهَّتْ دَتَّمِ مِيلَمْ

بينما نحن نحدث الملك إذا بالوزير قد أقبل: فلما رآه الملك قال له: ما الذي أبطأ بك يا وزير؟ فقال: يا ملك الزمان إن الذي أبطأني أمر عظيم وخطب جسيم، وذلك أني لما خرجت من عندك ركبت بغلتي وسرت في حاجتك حتى وصلت إلى باب المدينة فرأيت جماعة من الناس قد اجتمعوا على باب المدينة، فسألت عن السبب فقالوا لي: إن ملك الروم قد جمع جموعه وعساكره وجاء بجيوش لا تحصى كثرة، وقد نزل على مدينتنا وحاصرها، وقد أرسل إلى ملكنا يقول له: إما أن تسلم إلي المدينة وما فيها من الأموال والذخائر والعساكر، وإما أن تحارب وتقاتل، فإن ظفرت بي فلك ما تريد، وإن ظفرت بك فلي ما أريد، فإن لم تسلم إلي المدينة وما فيها فإني آخذها منك قهرا وأقتلك شر قتلة، وأسبي نساءك وأولادك وأجعلهم عبيدا وإماء لي ولقومي، وأخرب المدينة وأحرقها، وأفعل بك وبأهلها ما لا يليق، وقد أرسل إلي يقول: إن أجبتني إلى ما أريد فلك عندي الأمان والإكرام، وإن لم تجبني إلى ما أريد فلا أبقي عليك ولا على أحد من أهل المدينة

كم هَ خَلسةِ يَحِثْهِ بَهُ دِيْحِلِيْ مةدَّس ❖
وَ هَجْدَةَ دُكَ يَهْ دَهِ هَمَهِ دِيْهِمْكِهِ كِهِ :
حصةدَّس[1] دِيْهِ دِيْكِكِ فِعَيْهِ مِ كِحِمةِ ❖
فَيَهْ خَلسةِمِ هُ يْهِفِهِ فِمِ دِيْهِدَ فَيَهْ :
كِكَةَ هَ مِجِكِ دِهِمسةهُ يَحِيْهِ دِيْمِ ❖
قَدَيْهِ جِيْهَ فِمِ وهَيْهَ مِ جِهِ مِيْهِ :
دُكَ يْهِهِ كِهِ مةهُ حصةدَّس[1] دِيْحِلِيْ مةدَّس ❖
وَ وِيْهِ هَ دُكَ يْهِمْكِهِ يَهِ دَيْهِهِ فَيَهْ :
دِيْهَمْ حِيْلَهُ فِكِهِ دِيْهِ هِيْحِدِ هَ فَيَهْ ❖
كِهِ دِيْهِ كِهِ دِيْهِ هِيْحِدِ هَ فَيَهْ[2] :
هِيْهِ مِيْحِهِ دِفِلِيْكِ فَيَهْ يَهِ دِهِمِحِهِ[2] :
هِيْهِ دِيْهِمسةهِ[3] يَهِ دِيْهِهِمِحِيْ يَيْهَ كِهِ ❖
فِ يَحِيْهَ فَيَهْ يَهِ هِيْهِ مِيْهِ هِيْهِ :
هِ دُكَ يَهِ فَيَهْ يَهِ مِيْهِ هِيْهِ دُكَ يَهِ ❖
هِيْهِ مِيْهِ دِيْهِ هِيْهِ مِيْهِ هِيْهِ :
يَهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ ❖
كِهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ :
هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ ❖
هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ :
هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ ❖
هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ :
هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ هِيْهِ ❖

---

(1) حصةدَّس 14. (2) دِحمدهَ 14. (3) دِهِمسةهِ 14.

ثم اعلم أن قبول الخبر المحتف بالقرائن أنواع كما ذكره الحاكم أبو عبد الله وغيره فمنها ما أخرجه الشيخان في صحيحيهما مما اتفقت الأمة على تلقيه بالقبول فيفيد العلم النظري خلافا لمن قال بذلك من المتأخرين وإن لم يكن في رجال الإسناد من اجتمعا على توثيقه بل إذا كان في رجاله من انفرد البخاري بتوثيقه كما هو الغالب على كثير من رجاله أو مسلم كذلك أو كان رجاله ممن عرف بالتوثيق والعدالة والضبط من غير اعتبار لتوثيق أحدهما بعينه لكن بشرط أن لا يكون الحديث فردا مطلقا على ما اختاره الحافظ أبو عمرو بن الصلاح وتبعه عليه النووي وغيره من المحققين خلافا لما ذهب إليه بعض المتأخرين من أن الفرد المطلق لا يفيد العلم وإن كان رجاله على شرط الشيخين أو أحدهما لجواز أن يكون قد أخل أحدهما أو كلاهما بشرط من شروط الصحة في رجال إسناد آخر لذلك الحديث الفرد وهذا الاحتمال وإن كان بعيدا فهو قائم فيمنع من إفادة العلم القطعي كما في نظائره من الاحتمالات التي تطرق الأخبار المحتفة بالقرائن المفيدة للعلم النظري وإن كان الشيخان أو أحدهما قد أخرجاه في صحيحيهما لأن غايته حينئذ أن يفيد العلم النظري المستفاد من مجرد القرائن المجردة عن إخراج الشيخين أو أحدهما له في صحيحيهما وهذا لا ينافي ما ذكرناه من إفادة ما احتفت به القرائن من الأخبار العلم النظري وإن كان فردا مطلقا فضلا عما إذا كان رجاله على شرط الشيخين أو أحدهما فتأمل ذلك فإنه من المواضع التي قل من تنبه لها من المتأخرين وبالله التوفيق.

ܐܡ ܟܠܡܐ ܕܝܕܐ ܐܝܬ ܒܠܫܢܐ ❊ ܘܠܐ ܡܠܐ ܕܡܠܐ ܒܦܘܡܐ ׃
ܘܐܡ ܒܥܐ ܐܢܐ ܕܐܡܪ ❊ ܘܠܐ ܐܫܬܟܚ ܕܐܡܪ ׃
ܐܠܐ ܐܝܬ ܪܘܚܐ ܒܐܢܫܐ ❊ ܘܢܫܡܬܐ ܕܫܕܝ ܡܚܝܐ ׃
ܐܦ ܠܐ ܣܒܝܐ ܐܢܘܢ ܕܕܝܢܐ ❊ ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܢܒܝܐ ׃
ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ❊ ܐܦ ܐܢ ܐܫܬܟܚ ܠܐ ׃
ܐܦ ܐܢ ܐܫܬܟܚ ❊ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ ܠܐ ׃
ܐܦ ܐܢ ܐܫܬܟܚ ❊ ܐܦ ܐܢ ܐܡܪ

ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನು ಅಕ್ಷಯನು ರಾಕ್ಷಸೇಂದ್ರನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು:
ಅಂಥ ಪುತ್ರನ ಮರಣವನ್ನು ಕೇಳಿಯೂ ನೀನು ಸುಮ್ಮನಿರುವೆಯಲ್ಲ:
ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಂಶಯವುಂಟಾಗಿದೆ:
ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕು:
ಆಗ ಮಂದೋದರಿಯು ಹೇಳಿದಳು:
ಪ್ರಾಣನಾಥನೇ ಕೇಳು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು:
ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು:
ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂತು:
ಆಗ ಅವನು ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು:
ಆ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಥುನಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು:
ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನವುಂಟಾಯಿತು:
ಆ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಥುನಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು:
ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನವುಂಟಾಯಿತು:
ಆ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಥುನಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು:
ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನವುಂಟಾಯಿತು:
ಆ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಥುನಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು:
ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನವುಂಟಾಯಿತು:
ಆ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಥುನಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು:
ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನವುಂಟಾಯಿತು:
ಆ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಥುನಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು:
ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನವುಂಟಾಯಿತು:

ي ولدتي ابنا وبنتا وجعلت لي جزء من ثلاثة وعشرين جزءا :

ولدت ولدا وبنتا وجعلت لي جزء من ثلاثة وعشرين جزءا :

ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਾਦਨ ਵਿਧੀ ਵਿਚ ਸੰਪਾਦਕ ਨੂੰ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ:

يَعْنِي لِأَنَّهُنَّ لَمْ يَكُنَّ مِنْ (١) وَصِيِّ مِلْكٍ ❖
أَوْ عَبْدٍ لِغَيْرِهِ بِلَا عِتْقٍ بَعْدَ مَوْتِهِ: ❖
فَإِنْ وَطِئَهُنَّ فَلَا حَدَّ عَلَيْهِ وَلَا عُقْرَ: ❖
وَلَا يَكُونُ وَطْؤُهُ إِيَّاهُنَّ إِحْصَانًا: ❖
وَلَا يَكُونُ وَطْؤُهُ إِيَّاهُنَّ مِلْكًا لَهُ: ❖
وَلَا يَجُوزُ بَيْعُهُ إِيَّاهُنَّ وَلَا هِبَتُهُ: ❖
وَلَا يَرِثُهُنَّ إِنْ مَاتَ وَهُنَّ فِي عِدَّتِهِ: ❖
وَلَا يَرِثُ مِنْهُنَّ شَيْئًا: ❖
وَلَا يَرِثُ مِنْ أَمْوَالِهِنَّ شَيْئًا: ❖
وَلَا يَرِثُ مِنْ دِيَاتِهِنَّ شَيْئًا: ❖
وَلَا يَرِثُ مِنْ عُقُورِهِنَّ شَيْئًا: ❖
وَلَا يَرِثُ مِنْ جِرَاحِهِنَّ شَيْئًا: ❖
وَلَا يَرِثُ مِنْ جِنَايَاتِهِنَّ شَيْئًا: ❖
وَلَا يَرِثُ مِنْ جِنَايَاتِ غَيْرِهِنَّ عَلَيْهِنَّ شَيْئًا: ❖
وَلَا يَرِثُ مِنْ جِنَايَاتِهِنَّ عَلَى غَيْرِهِنَّ شَيْئًا: ❖
وَلَا يَرِثُ مِنْ جِنَايَاتِ غَيْرِهِنَّ عَلَى غَيْرِهِنَّ شَيْئًا: ❖
وَلَا يَرِثُ مِنْ جِنَايَاتِهِنَّ عَلَى غَيْر

וּבְרֹב מִלְחֶמֶת[1] גִּבּוֹרִי חַיִל יִתְגָּאוּ כִּי עֵזְרָתוֹ מֵעָלָיו׃
כִּי אֵל תַּמְתִּין לִי כִּי תִּירָא מִמֶּנִּי לְהַשְׁחִית׃
וְרִמַּסְתָּם מִמֶּנִּי כְּבוֹדִי תִּפְרֹשׂ עַל כְּבוֹדִי מִשְׁכַּנְתֶּם׃
וְרִמַּסְתָּם מִמֶּנִּי כְּבוֹדִי תִּפְרֹשׂ עַל כְּבוֹדִי מִשְׁכַּנְתֶּם׃
אֲנִי אֶרְאֶה בְּשָׁמַיִם אֶתְכֶם וְאֶת כְּבוֹדִי אֶתְכֶ

غلام لحداثة (١) خبرتهنّ غدائها:
جبابة حاجة بخور تهنئة جنازة جهنّم ❖
حلية حوض بحيرة نحت غنوى ميّاز سرير ❖
حذيك حوض جفنة عن نخيلة زه جلاله:
جلد مماثلك بعد غنوى ميّاز سرير ❖
جلاله زمن حد صوتاتك عن ليتنى ❖
لا تخت زنا لمحيلهوك تحت سوطة:
جلد ممتلئة لديك هلك بحيرة ولد حوض ❖
عزيز حوض جنازة لحيل جيم حدث:
جنازة لحم هلك بحيرة ولد ميّاز ❖
حذيك حوض جنازة عن نخيلة زه جلاله:
عزيز حوض جنازة عن نخيلة زه جلاله:
جنازة لحم هلك بحيرة ولد ميّاز ❖
حذيك

وَلَا يُمْكِنُ دَفْعُهُ وَلَا مُدَافَعَتُهُ لِأَنَّهُ طَبِيعِيٌّ :

وَلَا يُحْصَرُ أَهْلُ الْعُمْرَانِ وَلَا تُحْصَى أَجْيَالُهُمْ وَلَا أَعْدَادُهُمْ إِلَّا بِاللَّهِ تَعَالَى ۞

وَهَذَا الْعُمْرَانُ الْبَشَرِيُّ الَّذِي هُوَ الْمَادَّةُ لِهَذِهِ الدُّوَلِ وَالْأُمَمِ وَالْمِلَلِ وَالْمَذَاهِبِ وَالْعُلُومِ وَالصَّنَائِعِ وَالْمَبَانِي وَالْمَصَانِعِ وَالْمَتَاجِرِ وَالْمَكَاسِبِ وَالْمَعَاشِ وَالْخَلَائِقِ وَالْعَوَائِدِ وَالْمَشَاهِدِ وَالْمَعَالِمِ وَالْأَحْوَالِ وَالْأَخْبَارِ وَالْأَحْدَاثِ وَالْآثَارِ وَالْأَشْخَاصِ وَالْأَنْوَاعِ وَالْأَصْنَافِ وَالْأَجْنَاسِ وَالْأَوْزَانِ وَالْأَلْوَانِ وَالْأَحْوَالِ وَالْأَعْرَاضِ وَالْأَعْيَانِ وَالْأَزْمَانِ وَالْأَمْكِنَةِ وَالْأَقْطَارِ وَالْأَقَالِيمِ وَالْمَسَاكِنِ وَالْمَنَازِلِ وَالْمَزَارِعِ وَالْمَتَالِفِ وَالْمَآكِلِ وَالْمَشَارِبِ وَالْمَلَابِسِ وَالْمَرَاكِبِ وَالْمَسَارِحِ وَالْمَرَاتِعِ وَالْمَصَايِدِ وَالْمَعَادِنِ وَالْمَنَابِتِ وَالْحَيَوَانِ وَالْحَشَرَاتِ وَالْجَمَادِ وَالنَّبَاتِ وَالْمَاءِ وَالْهَوَاءِ وَالْحَرِّ وَالْبَرْدِ وَالْمَطَرِ وَالْجَدْبِ وَالْخِصْبِ وَالْمَرَضِ وَالْوَبَاءِ وَالْعَافِيَةِ وَالْهَرَمِ وَالْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ وَالْإِدْرَاكِ وَالْفَقْدِ وَالْحِسِّ وَالْحَرَكَةِ وَالْفِكْرِ وَالْعَقْلِ وَالْحِفْظِ وَالْوَهْمِ وَالْخَيَالِ وَالْقُوَى وَالْمَدَارِكِ وَالْأَفْعَالِ وَالْآلَامِ وَاللَّذَّاتِ وَالْأَفْرَاحِ وَالْأَتْرَاحِ وَالْغَرَائِزِ وَالْأَخْلَاقِ وَالْأَطْوَار

ܟ ܡܥܡܕ ܕܙܐܗ ܒܟ ܝܙܐ ܐܒܟܗ ܕܡ ܕܙܕ:
ܠܡܐܬܘ ܕܟܘ ܠܟܡ ܡܬܟ ܡܢ ܡܝ ❊
ܗ ܙܡܘܝ ܙܟܠܡ ܡ ܡܥܡܒ:
ܕܙܐܗ ܗܒ ܕܘ ܐ ܒܡܘ ܡܐܠ ܕܘ ❊
ܙܐܗ ܫܘ ܙܐܗ ܒܟܡܘ ܙܐ ܡܙܟ:
ܙܐܗ ܗܡܒ ܕܝܡܕ ܙܟ ܙܐ ܡܘ ❊
ܙܐܗ ܗܒ ܗܡ ܕܙܕ ܬܟ ܡܡܟ:
ܠܝ ܙܐ ܟ ܡܡ ܕܙ ܡ ❊
ܗ ܙܟ ܠܝ ܡ ܒ ܡ ❊
ܡ ❊
ܗ ❊
ܗ ❊
ܗ

אֶת יְהוֹשֻׁפָט וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ לִכְרֹת בְּרִית:

וְכָל יְהוּדָה עֹמְדִים לִפְנֵי יְיָ גַּם נָשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם: וַיְהִי יְהוֹשֻׁפָט עוֹמֵד בִּקְהַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בֵּית יְיָ לִפְנֵי הֶחָצֵר הַחֲדָשָׁה: וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא אַתָּה הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל מַמְלְכוֹת הַגּוֹיִם וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וְאֵין לְהִתְיַצֵּב עִמָּךְ: הֲלֹא אֱלֹהֵינוּ הוֹרַשְׁתָּ אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת מִפְּנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וַתִּתְּנָהּ לְזֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבֶךָ לְעוֹלָם: וַיֵּשְׁבוּ בָהּ וַיִּבְנוּ לְךָ בָהּ מִקְדָּשׁ לִשְׁמֶךָ לֵאמֹר: אִם תָּבוֹא עָלֵינוּ רָעָה חֶרֶב שְׁפֹט וְדֶבֶר וְרָעָב נַעֲמֹד לִפְנֵי הַבַּיִת הַזֶּה וְלִפְנֶיךָ כִּי שִׁמְךָ בַּבַּיִת הַזֶּה וְנִצְעַק אֵלֶיךָ מִצָּרָתֵנוּ וְתִשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ: וְעַתָּה הִנֵּה בְנֵי עַמּוֹן וּמוֹאָב וְהַר שֵׂעִיר אֲשֶׁר לֹא נָתַתָּה לְיִשְׂרָאֵל בְּבוֹאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי סָרוּ מֵעֲלֵיהֶם וְלֹא הִשְׁמִידוּם: וְהִנֵּה הֵם גְּמְלִים עָלֵינוּ לָבוֹא לְגָרְשֵׁנוּ מִירֻשָּׁתְךָ אֲשֶׁר הוֹרַשְׁתָּנוּ: אֱלֹהֵינוּ הֲלֹא תִשְׁפֹּט בָּם כִּי אֵין בָּנוּ כֹּחַ לִפְנֵי הֶהָמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ וְלֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: וְכָל יְהוּדָה עֹמְדִים לִפְנֵי יְיָ גַּם טַפָּם נָשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם: וַתְּהִי רוּחַ יְיָ בְּתוֹךְ הַקָּהָל עַל יַחֲזִיאֵל בֶּן זְכַרְיָה בֶּן בְּנָיָה בֶּן יְעִיאֵל בֶּן מַתַּנְיָה הַלֵּוִי מִן בְּנֵי אָסָף: וַיֹּאמֶר הַקְשִׁיבוּ כָּל יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם וְהַמֶּלֶךְ יְהוֹשָׁפָט כֹּה אָמַר יְיָ לָכֶם אַל תִּירְאוּ וְאַל תֵּחַתּוּ מִפְּנֵי הֶהָמוֹן הָרַב הַזֶּה כִּי לֹא לָכֶם הַמִּלְחָמָה כִּי אִם לָאֱלֹהִים: מָחָר רְדוּ עֲלֵיהֶם הִנֵּה יַעֲלוּ בְּמַעֲלֵה הַצִּיץ וּמְצָאתֶם אוֹתָם בְּסוֹף הַנַּחַל לִפְנֵי מִדְבַּר יְרוּאֵל: לֹא לָכֶם לְהִלָּחֵם בָּזֹאת הִתְיַצְּבוּ עִמְדוּ וּרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת יְיָ עִמָּכֶם יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם אַל תִּירְאוּ וְאַל תֵּחַתּוּ מָחָר צְאוּ לִפְנֵיהֶם וַיְיָ עִמָּכֶם: וַיִּקֹּד יְהוֹשָׁפָט אַפַּיִם וְכָל יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם נָפְלוּ לִפְנֵי יְיָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיְיָ: וַיָּקֻמוּ הַלְוִיִּם מִן בְּנֵי הַקָּהָתִים וּמִן בְּנֵי הַקָּרְחִים לְהַלֵּל לַיְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל גָּדוֹל לְמָרוֹם: וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיֵּצְאוּ לְמִדְבַּר תְּקוֹעַ וּבְצֵאתָם עָמַד יְהוֹשָׁפָט וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּנִי יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם הַאֲמִינוּ בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְתֵאָמֵנוּ הַאֲמִינוּ בִּנְבִיאָיו וְתַצְלִיחוּ: וַיִּוָּעַץ עִם הָעָם וַיָּשֶׂם מְשֹׁרְרִים לַיְיָ וּמְהַלְלִים לָצֶבָא בַּהֲדַרַת קֹדֶשׁ בְּצֵאת לִפְנֵי הַחֲלוּצִים וְאוֹמְרִים הוֹדוּ לַיְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּבְעֵת הֵחֵלּוּ בְּרִנָּה וּבִתְהִלָּה נָתַן יְיָ מְאָרְבִים עַל בְּנֵי עַמּוֹן מוֹאָב וְהַר שֵׂעִיר הַבָּאִים לִיהוּדָה וַיִּנָּגֵפוּ: וַיָּקוּמוּ בְנֵי עַמּוֹן וּמוֹאָב עַל יוֹשְׁבֵי הַר שֵׂעִיר לְהָחֲרִים וּלְהַשְׁמִיד וּכְכַלּוֹתָם לְיוֹשְׁבֵי שֵׂעִיר עָזְרוּ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְהַשְׁחִית: וְיִשְׂרָאֵל בָּאוּ עַל מַחֲנֵה הַיְהוּדִי וַיִּרְאוּ אֶל הֶהָמוֹן וְהִנֵּה פְגָרִים נֹפְלִים אָרְצָה וְאֵין פָּלֵיט: וַיָּבֹא יְהוֹשָׁפָט וְעַמּוֹ לָבֹז אֶת שְׁלָלָם וַיִּמְצְאוּ בָהֶם רְכוּשׁ לָרֹב וּנְכָסִים וּכְלֵי חֶמְדָּה וַיַּחְמְדוּ לָהֶם וַיִּשְׂאוּ עַד אֵין מַשָּׂא וַיְהִי שְׁלֹשֶׁת יָמִים בּוֹזְזִים אֶת הַשָּׁלָל כִּי רַב הוּא: וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי נֶאֶסְפוּ לְעֵמֶק בְּרָכָה כִּי שָׁם בֵּרְכוּ לַיְיָ עַל כֵּן קָרְאוּ שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עֵמֶק בְּרָכָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיָּשׁוּבוּ כָל אִישׁ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם וְיְהוֹשָׁפָט בְּרֹאשָׁם לָשׁוּב אֶל יְרוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחָה כִּי שִׂמְּחָם יְיָ בְּאוֹיְבֵיהֶם: וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם בְּנֵבָלִים וּבְכִנֹּרוֹת וּבַחֲצֹצְרוֹת אֶל בֵּית יְיָ: וַתְּהִי פַּחְדַּת אֱלֹהִים עַל כָּל מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת בִּשְׁמֹעַ כִּי נִלְחַם יְיָ עִם אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל: וַתִּשְׁקֹט מַמְלֶכֶת יְהוֹשָׁפָט וַיָּנַח לוֹ אֱלֹהָיו מִסָּבִיב: וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט עַל יְהוּדָה בֶּן שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַיִם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַּת שִׁלְחִי: וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו אָסָא וְלֹא סָר מִמֶּנָּה לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְיָ: אַךְ הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד וְעַם לֹא הֵכִין לְבָבָם לֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹשָׁפָט הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל דִּבְרֵי יֵהוּא בֶן חֲנָנִי אֲשֶׁר הוּעְתַּק עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: וְאַחֲרֵי כֵן אָחָה יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶת אֲחַזְיָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא הָרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת: וַיִּתְחַבֵּר אִתּוֹ לַעֲשׂוֹת אֳנִיּוֹת לָלֶכֶת תַּרְשִׁישָׁה וַיַּעֲשׂוּ אֳנִיּוֹת בְּעֶצְיוֹן גָּבֶר: וַיִּתְנַבֵּא אֱלִיעֶזֶר בֶּן דֹּדָוָהוּ מִמָּרֵשָׁה עַל יְהוֹשָׁפָט לֵאמֹר בְּהִתְחַבֶּרְךָ אֶת אֲחַזְיָה פָּרַץ יְיָ אֶת מַעֲשֶׂיךָ וַתִּשָּׁבַרְנָה הָאֳנִיּוֹת וְלֹא יָכְלוּ לָלֶכֶת תַּרְשִׁישָׁה: וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם אֲבוֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם אֲבוֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו:

(1) בדבר .14 (2) בלהם .14

כֹּ שִׁנְּפ פַּוּשׁ לֶשׁ וְשֶׁלְּפ יִשְׁשׁ סִוְּכֹס שָׁוְּנִי׃
סֹשָּׁנ וְנֹסְפ כֹּשׁ נְפֹּנ וְשֶׁפ נְשֶׁנְּנ ❖
כֹּה נְכֹּ נְלִוְּנ שְׁפ פַּוּשׁ סְנִוְּפ לֶשׁ נְכֹּ שָׁכֹּ׃
פְּוְּנִי שְׁשׁ כֹּ שְׁנִי נְנִ פְּנִוְּפ נְכֹּ נְוְּשְׁנְּפ ❖
כֹּ נְשִׁוְּנ נְנִ נְפ כְּכֹּלְּסְנ סְנִ נְף כֹּ שְׁוְּשׁ׃
סְשִׁוְּנִי שְׁנִ סִוְּכֹס כֹּ שְׁפ נְשֶׁנְּנ וְשֶׁנְּנ ❖
סְשִׁוְּנִי שְׁנִ סִוְּכֹס כֹּ שְׁפ נְשֶׁנְּנ וְשֶׁנְּנ ❖
כֹּ שְׁוְּשׁ נְנִ נְפ כְּכֹּלְּסְנ סְנִ נְף כֹּ שְׁוְּשׁ׃
שְׁשׁ נְשֶׁנְּנ וְשֶׁנְּנ סְשִׁוְּנִי שְׁנִ סִוְּכֹס כֹּ׃
וְשֶׁנְּנ סְשִׁוְּנִי שְׁנִ סִוְּכֹס כֹּ שְׁפ נ

ܕܝܠܗ ܠܒܫܐ ܫܘܝܐ ܒܗ ܟܠܗ ܐܠܗܘܬ ❖
ܒܝܕ ܐܒܗܬ ܟܗ ܕܝܢܝܐ ܐܟ ܕܢܗܝ ׃
ܘܩܠ ܗܘܝܢ ܣܠܩ ܠܗܝܩܠ ܥܒܝ ܫܟܝܢܬ ❖
ܡܢ ܫܘܐ ܒܝܬ ܕܡܣܒܪܢܘܬ ܩܕܝܫܬܐ ׃
ܘܠܐ ܒܝ ܐܦ ܕܢܫܬܟܚ ܟܠ ܕܝܘܟ ❖
ܗܘ ܕܡܬܟܢܫ ܠܟ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܒܫܡܝ ׃
ܒܝܬ ܐܘܝܢ ܕܡܣܒܪܢܘܬ ܟܠ ܕܢܫܬܟܚ ׃
ܐܦ ܗܘ ܐܘܝܢ ܒܝܬ ܡܬܐ ܒܗܝܡܬ ܕܐܟ ܫܒܚ ׃
ܐܠܐ ܕܡܫܒܚ ܕܡܫܠܡܢ ܐܢܐ ❖
ܐܠܗ ܐܒܗܬ ܕܟܠ ׃ ܕܡܫܬܒܚ ܒܫܡܝ

ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಾತಾಡಿದಳು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾತಿಗೆ ನಿಂತಳು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾತಿಗೆ

ਸੁਖੀਆ ਹੰਸਾਵਲੀ ਸੁਖਦ ਸੁਖਦਾਈ ।
ਸੁਖਦਾਇਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਹਾਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਘੁਰਾਈ ।
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਰਘੁਰਾਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ।
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਲੇਵੈ ।
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਲੇਵੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ।
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ।
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਖ ਹੋਵੈ

ہاں کیا تجھ کو اس کی خبر پہنچی ہے؟ ❊

ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܝܢ ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܬܘܬܐ ܕܠܘܛ ܐܒܪܗܡ ❊
ܕܥܠܡ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܝܢ ܠܡܠܟܐ ܕܟܠ ܫܒܚ ܗܘ׃
ܠܡܢ ܡܚܕܐ ܕܝ ܟܠ ܥܠ ܡܐ ܐܘܡܐ ❊
ܐܠܐ ܗܟܢ ܐܦ ܒܫܡܐ ܕܐܠ ܕܡܥܕܐ׃
ܒܪ ܐܢܫ ❊ ܐܙܠ ܒܫܠܡ ܕܐܠ ܕܡܥܕܐ ❊
ܐܦ ܠܒܪ ܐܢܫ ❊ ܐܙܠ ܒܫܠܡ ܕܐܠ ܕܡܥܕܐ ❊
ܐܦ ܗܟܢ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠܡ ܕܐܬܐ ❊
ܐܠܐ ܐܢ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܒܗܢܐ ❊ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܒܗܘ ❊
ܐܦ ܗܟܢ ܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠܡ

ئەمبر ڤەدبێ ڤێڤەڤە کەڤ دێدکێ ڤکە :
ڤەمبەڤم کێ دەمبەڤەڤە کەڤ بێکەڤ ❖
ڤەڤ ەکێڤەڤ کب دەڤدبێڤەڤ ئەڤێ کەڤەب :
ڤەڤکە بێکێ ڤەبێ کێڤکە ڤێڤ ❖
ڤڤ ەڤەڤ ڤێڤ ڤێ ئەب ئک کە ڤێڤ :
ڤەڤکە ڤێڤ ڤێڤ ڤەڤ ڤەڤەب ❖
ڤێڤ ەڤەڤ ڤێڤ ڤەڤ ڤەڤەڤەڤ :
ڤەب ڤکە ڤەڤ ڤێڤەڤ ڤەڤکەڤ ❖
ڤێڤەڤ ڤێڤ ڤەڤ ڤەڤ ڤێڤ :
ڤێ ڤێ ڤەڤکە کێڤ ڤێڤ ڤەڤەڤ ❖
ڤەڤ ڤێڤ ڤەڤ ڤەڤ ڤەڤ ڤێڤ :
ڤەڤکەڤ ڤێڤ ڤەڤەڤ ڤێڤ ڤەڤ ❖
ڤێڤ ڤێڤ ڤەڤ ڤەڤ ڤێڤ ڤەڤ :
ڤێڤ ڤێڤ ڤەڤ

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಸಂಗಡ ಕೂಡಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಆಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಸಂಗಡ ಕೂಡಿ ಇದ್ದರು ಆಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಯಿತು ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಕ್ರಿಸ್ತನೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದೇ ಆ ಸಂಶಯವು ಆಗ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ಕ್ರಿಸ್ತನೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಆಗ ಅವನು ನಾನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಗ ಅವರು ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಆಗ ಅವನು ನಾನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಆತನಿಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡುವ ಯೋಹಾನನೆಂಬ ಹೆಸರಿನವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಗ ಅವರು ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲದೆಯೂ ಎಲೀಯನಲ್ಲದೆಯೂ ಆ ಪ್ರವಾದಿಯಲ್ಲದೆಯೂ ಇರುವಾಗ ಏಕೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುತ್ತೀ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಆಗ ಅವನು ನಾನು ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವನು ನೀವು ಅರಿಯದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆತನು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆತನ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ಬಾರನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವದಕ್ಕೂ ನಾನು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಯೊರ್ದನಿನ ಆಚೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಥಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದವು ಆ ಬೆಥಾನ್ಯವು ಯೊರ್ದನಿನ ಆಚೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಹಾನನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು ಮರುದಿನ ಯೋಹಾನನು ಯೇಸುವು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಗೋ ಲೋಕದ ಪಾಪವನ್ನು ಹೊರುವ ದೇವರ ಕುರಿಮರಿ ಇದೋ ಇವನೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಇವನ ವಿಷಯವಾಗಿಯೇ ನಾನು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬರುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆತನು ನನಗಿಂತ ಮೇಲಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆತನು ನನಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು ಆತನು ಇಸ್ರಾಯೇಲಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಂದು ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಗ ಯೋಹಾನನು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಪಾರಿವಾಳದಂತೆ ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದು ಆತನ ಮೇಲೆ ನೆಲೆಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದೆನು ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದನು ಆತನು ಯಾರಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ನಾನು ಅರಿಯದವನಾಗಿದ್ದೆನು ಆದರೆ ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಾತನು ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು ಯಾರ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು ನೆಲೆಗೊಂಡದ್ದನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವಿಯೋ ಆತನೇ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಾನು ಅರಿತುಕೊಂಡೆನು ಆದಕಾರಣ ಇವನೇ ದೇವರ ಕುಮಾರನು ಎಂದು ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದೆನು ಮರುದಿನ ಯೋಹಾನನು ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನಿಂತಿರಲು ಆತನು ಯೇಸುವು ನಡೆದು ಹೋಗುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಗೋ ದೇವರ ಕುರಿಮರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು ಆತನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು ಆಗ ಯೇಸುವು ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವದನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವು ಏನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಆಗ ಅವರು ರಬ್ಬಿ ಎಂದರೆ ಗುರುವೇ ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಆಗ ಆತನು ಬನ್ನಿರಿ ನೋಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಗ ಅವರು ಹೋಗಿ ಆತನು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆತನ ಸಂಗಡ ಇದ್ದರು ಆಗ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು ಯೋಹಾನನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಸೀಮೋನ ಪೇತ್ರನ ಸಹೋದರನಾದ ಅಂದ್ರೆಯನು ಅವನು ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸಹೋದರನಾದ ಸೀಮೋನನನ್ನು ಕಂಡು ನಾವು ಮೆಸ್ಸೀಯನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿ (ಮೆಸ್ಸೀಯನೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂದು ಅರ್ಥ) ಆತನನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು ಯೇಸುವು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ಯೋಹಾನನ ಮಗನಾದ ಸೀಮೋನನಾಗಿದ್ದೀ ನೀನು ಕೇಫನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವಿ (ಕೇಫನೆಂದರೆ ಪೇತ್ರನೆಂದು ಅರ್ಥ) ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಮರುದಿನ ಯೇಸುವು ಗಲಿಲಾಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದನು ಆಗ ಆತನು ಫಿಲಿಪ್ಪನನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಫಿಲಿಪ್ಪನು ಬೇತ್ಸಾಯಿದ ಊರಿನವನಾಗಿದ್ದನು ಆ ಊರು ಅಂದ್ರೆಯ ಮತ್ತು ಪೇತ್ರನ ಊರಾಗಿತ್ತು ಫಿಲಿಪ್ಪನು ನತಾನಯೇಲನನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಶೆಯು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೋ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಯಾರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೋ ಆತನನ್ನು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡೆವು ಆತನು ನಜರೇತಿನವನಾದ ಯೋಸೇಫನ ಮಗನಾದ ಯೇಸುವೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಗ ನತಾನಯೇಲನು ನಜರೇತಿನಿಂದ ಒಳ್ಳೇದು ಏನಾದರೂ ಬರುವದುಂಟೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಆಗ ಫಿಲಿಪ್ಪನು ಬಂದು ನೋಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಯೇಸುವು ನತಾನಯೇಲನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಗೋ ಇವನು ನಿಜವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯನು ಇವನಲ್ಲಿ ಕಪಟವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಗ ನತಾನಯೇಲನು ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಆಗ ಯೇಸುವು ಫಿಲಿಪ್ಪನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನೀನು ಅಂಜೂರದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇರುವಾಗ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಗ ನತಾನಯೇಲನು ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ದೇವರ ಕುಮಾರನು ನೀನು ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ಅರಸನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಗ ಯೇಸುವು ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಂಜೂರದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದೆನೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನೀನು ನಂಬುತ್ತೀಯಾ ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೀನು ನೋಡುವಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಆಮೇಲೆ ಆತನು ಆಕಾಶವು ತೆರೆದಿರುವದನ್ನೂ ದೇವದೂತರು ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಇಳಿಯುವದನ್ನೂ ನೀವು ನೋಡುವಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು

(೧) ಅಪೊ. ೧೯, ೧೩ ನೋಡಿ ೩೦ ೧೪,

ואמלא ריקם ידי ואחר לגאצרוני ואשכה:
עגלה ערופה ואקחה בנחל איתן ואשברה ערפה בנחל:
ואמרתי אל ידי שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו:
כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם:
ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה:
כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו:
וראית בשביו אשת יפת תואר ואשקתה בה ולקחת לך לאשה:
והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה:
והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים:
ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה:
והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה:
לא תוכל לשנא בכור הבן השנואה והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בכור השנואה:
כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה:
כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה אליהם:
ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו:
ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא:
ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו:
כי יהיה באיש חטאת משפט מות והומת ותלית[1] אתו:
לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:

(1) ותלית.

ಕಾಲಕೂಟವ ಕೊಂಡು ಲೋಕವ ಸಲಹಿದ ಕಾರಣ ಕಾಲಕಂಠನೆಂಬ ಹೆಸರಾದೆ ನೀನು ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ।।

ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಡಬಾರದು:

ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು:

ಅಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಡಬಾರದು:

ಕೆಟ್ಟ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಡಬಾರದು:

ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಡಬೇಕು:

ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು:

ಅಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಡಬಾರದು:

ಕೆಟ್ಟ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಡಬಾರದು:

ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಡಬೇಕು:

ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು:

ಅಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಡಬಾರದು:

ಕೆಟ್ಟ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಡಬಾರದು:

ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಡಬೇಕು:

ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು:

ಅಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಡಬಾರದು:

ಕೆಟ್ಟ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಡಬಾರದು:

ܐܝܟ ܕܐܢ ܒܥܐ ܠܡܫܬܐ[1] ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܗܘ:
ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܠܡܐܟܠ ܠܝ ܗܒ ܠܝ ❊
ܐܡܪ ܠܗ[2] ܗܘ ܡܪ ܠܐ ܐܝܬ ܠܝ ܐܠܐ ܚܡܫ ܟܘܠܝ ܘܚܕ ܓܒܐ:
ܘܐܟܠ ܡܢܗ ܐܢܐ ܘܗܘ ܦܫܛ ܓܝܪ ܗܘܐ ❊
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܠܐ ܬܗܘܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܐܓܪ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܠܡܐܟܠ ܠܝ ❊
ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܠܡܐܟܠ ܠܝ ❊
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ❊
ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܡܕܡ ܠܡܐܟܠ ❊
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ❊
ܐܠܐ ❊
ܐܝܟ ❊
ܐ ❊
ܐ ❊
ܐ

ولا يزيغ بم ويضئ وجغيع ي أمو عوسئ ❖
ولا يزيغ أمو تئت ويمخ نيعقي طوجيغي نيملاو ❖
ولا لي

ܠܟܠܗܘܢ ܕܫܡܥܢ ܟܠ ܒܪ ܐܢܫ ܕܢܬܟ ܒܟ ܥܠ ܚܛܗ ܘܥܠ ܟܠ ܥܒܝܪ ܠܗ ׃
ܥܠ ܟܠ ܢܝܫ ܕܢܫܕܪ ܠܗ ܫܠܝܚ ܐܘ ܢܫܠܚ ܐܢܫ ܠܘܬ ܐܢܫ ׃
ܐܝܬ ܠܗ ܠܡܗܝܡܢ ܡܫܡܫܢ ܫܠܛܢܐ ܠܡܫܕܪ ܠܗ ܒܟܠ ܡܗܝܡܢ ׃
ܒܝܕ ܟܠ ܡܐ ܕܥܒܕ ܐܢܫ ܚܛܐ[1] ܘܐܦ ܠܐ ܡܫܬܘܕܐ ׃
ܟܠ ܡܢ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܐܢܫ ܐܚܪܢܐ ܘܡܫܬܘܕܐ ܠܐ ܡܫܬܘܕܐ ׃
ܟܠ ܡܢ ܕܢܒܥ ܐܢܫ ܐܚܪܢܐ ܠܡܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܡܐ ܕܨܒܐ ׃
ܐܝܬ ܠܗ ܠܡܫܕܪ ܠܗ ܫܠܝܚ ܐܘ ܠܡܫܠܚ ܐܢܫ ܠܘܬ ܐܢܫ ׃
ܟܠ ܡܢ ܕܢܒܥ ܐܢܫ ܐܚܪܢܐ ܠܡܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܡܐ ܕܨܒܐ ׃
ܐܝܬ ܠܗ ܠܡܫܕܪ ܠܗ ܫܠܝܚ ܐܘ ܠܡܫܠܚ ܐܢܫ ܠܘܬ ܐܢܫ

ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܢܝ ܐܢܫ ܘܐܒܕ ܬܬܩܛܠ ❊
ܒܟܠ ܐܫܬ ܠܟܠ ܚܕ ܕܐܬ ܒܗ ܕܝܢܐ ܕܐܢܫ ܘܕܝܢܐ ❊
ܗܘ ܟܕ ܢܩܕ (ܘܗܟܠܐ?[1]) ܫܩܠ ܘܢܫܠܡ ❊
ܐܦ ܟܐ ܫܪܝ ܠܡܒܠܕܝ ܡܢ ܗܘ ܐܫܬ:
ܕܐܝ ܐܢ ܐܫܬ ܐܢ ܒܥܠ ❊
ܐܠܐ ܐܢ ܐܫܬ ܐܢ ܒܥܠ ❊
ܐܦ ܟܕ

ويقال لهم رسل عيسى عليه السلام وهو يومئذ
بأنطاكية فبعث إليهم رسولين فلما قربا منهم
رأيا حبيبا النجار يرعى غنما له على رأس
ميل من المدينة فأتاه فقال له ما بك
تصنع هذا فقال إني مريض فقالا له لعلك
تشتهي شيئا فقال نعم شفاء من الله
وليس أعلم أن أحدا يقدر عليه إلا الله
فقالا له نحن نخبرك بما يفعل الله على
أيدينا فعجب من قولهما وقال ما نرى
معكما شيئا مما تقولان وما أراكما إلا
رجلين مثلي ومثل أهل المدينة آكل
وأشرب وأنام وأموت فقالا له إن لنا
إلها قادرا على كل شيء وهو الذي
يحيي الموتى ويشفي المرضى ويبرئ
الأكمه والأبرص فقال لهما أرى أمرا
عظيما فهل إلهكما هذا يشفيني
مما بي فقالا له نعم إن الله على كل
شيء قدير فآمن حبيب عند ذلك
وصدقهما وقال إني أرى الشيطان
يريد أن يصدني عن عبادة ربي
ويحملني على عبادة غيره وإني
أشهد أن لا إله إلا الله الذي
خلقني ورزقني وإليه مرجعي
ومصيري ثم قال لهما إني
أشهد أن لا إله إلا الله
الذي آمنتما به

اور نیکیوں والی چیز ہی نہیں:

تو اللہ تعالیٰ کی رحمت سے دور ہے:

نہ اس کو نیند آتی ہے نہ اونگھ:

اس کے لئے رات اور دن برابر ہیں:

اس کے سامنے کوئی سفارش نہیں کر سکتا:

اس کے علم کو کوئی احاطہ نہیں کر سکتا:

اس کی کرسی تمام آسمانوں اور زمین کو محیط ہے:

اور اس کو ان کی حفاظت تھکاتی نہیں:

وہ بلند اور عظمت والا ہے:

اس کی مخلوق میں سے کوئی اس کی اجازت کے بغیر اس کے پاس سفارش نہیں کر سکتا:

اس کی مخلوق کو معلوم ہے جو کچھ ان کے سامنے ہے اور جو کچھ ان کے پیچھے ہے:

اور وہ اس کے علم میں سے کسی چیز کا احاطہ نہیں کر سکتے:

مگر جس کو وہ چاہے:

اس کی کرسی تمام آسمانوں اور زمین کو محیط ہے:

اور اس کو ان کی حفاظت تھکاتی نہیں:

وہ بلند اور عظمت والا ہے:

(۱) تیجہ ۱۲. (۲) صحیح ۱۴.

لمطاقحو لقو نبنح بلد مومونغ ❖
لمؤلقحو لقو نبنح بلد مومونغ:
نه لمي تحي لا ممؤقضحت لمحنبه:
نعصهي فلمل وصمؤهس حيق لمي هيسؤفل ❖
نمؤهس حنهت لا نحلي نوضؤ نحمد مو لا:
حنهت وحنه ملمه معوسحي حلمد هيلمه:
هيسؤ سحهمو[2] ومضهي حيلمي حنؤلمهوؤ ❖
حنهت وحنه ملمه معوسحي حلمد هيلمه:
هيسؤ سحهمو ❖ ومضهي حيلمي حنؤلمهوؤ:
هنهت وحنه معوسحي حلمد هيلمه:
هيسؤ سحهمو ❖ ومضهي حيلمي حنؤلمهوؤ:
ح

ולי יום כזה כתב יפת ירחמאל ותם ולא נשלם:
ולא יכלתי עוד לעמוד ולשוב אל מלאכתם:
ולא יכלתי עוד לעמוד מן רוב מחשך:
ולי תהי זכות לא יעזבוני ימי ולילה:
ולא יכלתי עוד לעמוד מן רוב מחשך:
ולי תהי זכות לא יעזבוני ימי ולילה:
ולי שמעתי את קול אלהים מדבר אלי מתוכם:
ולי שמעתי את קול אלהים מדבר אלי מתוכם:
ולי שמעתי את קול אלהים מדבר אלי מתוכם

ويمنت يت ؤولم هصوا زوحكم ثر ديهمنيه ❊

ديمن ولمتم ٠ممم٠ ؤولم ثر ديهمنيه ❊

ثيمن ؤولم مر ؤولم ثر ؤلمتم ❊

ثيمن ؤولم مر سيتمت ؤولمهوم:

ؤيمت يلمتم ٠ممم٠ (١) ممميم ديمم تمت ❊

ؤيمت ولمتم مر ؤولم ثر ؤلمتم ❊

ثيمن ؤولم مر سيتمت ؤولمهوم:

ثيمن ؤولم مر سيتمت ؤولمهوم:

ثيمن ؤولم مر سيتمت ؤولمهوم:

סלמי שניא זאת הוא ביאור מיוחס אמן:

עלמי מלא שנתם ואת אמת בלבם ובפיהם: ❖ ועם כל זאת הוא מיוחס לה ❖
ועליו אנו צריכים להודות תמיד ❖ ולא לשום אדם ❖
כי כל יכולתו ועוזו הוא מאתו ❖ וכמו שכתוב לא בחילך ובכוח עשיך ❖
כי אם ברוחי אמר ה' צבאות: ❖ ועל כן אנו מתפללים ❖
שיעזרנו ויסייענו ❖ ויתן בלבנו ❖ שנזכה לעשות רצונו ❖
ולעבדו בלבב שלם ❖ ולא יהיה לנו שום מניעה ❖
ועכבה ❖ ויתן לנו כח ❖ ועוז ❖ ותעצומות ❖ לעמוד נגד יצרנו ❖
ולא יתגבר עלינו ❖ ולא ישלוט בנו ❖ ולא יכשילנו ❖
ולא יגרום לנו שום חטא ❖ ועון ❖ ופשע ❖ ולא יגרום לנו שום בזיון ❖
ולא יגרום לנו שום חרפה ❖ ולא יגרום לנו שום בושה ❖
ולא יגרום לנו שום כלימה ❖ ולא יגרום לנו שום נזיפה ❖
ולא יגרום לנו שום עלבון ❖ ולא יגרום לנו שום קלון ❖
ולא יגרום לנו שום גנאי

ਦਯਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੁਅ ਅਮਰ ਸਦਾ ਦਯਾਲਮ ਹੈ ॥
ਸਦੈਵ ਅਭੂਤ ਅਰੂਪ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਰੂਪ ॥
ਅਦੈਤ ਅਮੋਖ ਅਭੇਖ ਹੈ ਸਰਬ ਦੇਵ ਸੇਵ ॥
ਅਜੀਤ ਅਜੋਨਿ ਅਕਾਲ ਹੈ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੇਵ ॥
ਅਨਾਮ ਅਕਾਮ ਅਧਾਮ ਹੈ ਅਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥
ਅਨਾਦਿ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਹੈ ਅਨਾਥ ਅਨਾਥ

भाई गुरमुख जी बोलणा सिखां प्रति आखणा ॥

दुरे मिल बैठो जी संगतां दीआं चरणीं आइ पवणा ॥
संत जना दी झाड़ पौणी जी सिर उपरि चवर झुलाणा ॥
जो संत जना नो मिलदा जी तिस दा जनम मरण दुख जाणा ॥
जो संत जना नो निंददा जी तिस दा सभु कुलु जाणा ॥
जो संत जना नो मारदा जी तिस नो जम मारि लै जाणा ॥
जो संत जना नो रखदा जी तिस नो हरि रखदा आपि निदाना ॥
जो संत जना नो सेवदा जी तिस दा भउ भरमु सभु लाहि लै जाणा ॥
जो संत जना नो मिलदा जी तिस दा सभु दुखु गवाणा ॥
जो संत जना नो पूजदा जी तिस दा सभु कुलु पूजा पाणा ॥
जो संत जना नो वेखदा जी तिस दा सभु पाप गवाणा ॥
जो संत जना नो सुणदा जी तिस दा सभु दुखु लहि जाणा ॥
जो संत जना नो मंनदा जी तिस दा सभु कुलु मंनिआ जाणा ॥
जो संत जना नो धिआवदा जी तिस दा सभु कुलु धिआवणा ॥
जो संत जना नो जपदा जी तिस दा सभु कुलु जपणा ॥
जो संत जना नो सेवदा जी तिस दा सभु कुलु सेवणा ॥
जो संत जना नो मिलदा जी तिस दा सभु कुलु मिलणा ॥
जो संत जना नो वेखदा जी तिस दा सभु कुलु वेखणा ॥
जो संत जना नो सुणदा जी तिस दा सभु कुलु सुणणा ॥
जो संत जना नो मंनदा जी तिस दा सभु कुलु मंन

ܐܝܟ ܬܢܝܢܐ ܡܫܬܠܠܐ ܘܪܒܐ ܡܠܝܨ (1) ܡܪܒܝܢ :
ܘܠܠܘܝܬܢ ܠܐ ܬܫܟܚ ܐܢܬ ܦܘܫ (2) ܡܢ ܡܠܟܝܢ ❖
ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܐܝܟ ܘܡܫܬܒܚ ܠܗ ܕܡܢܗ ܡܪܒܐ :
ܘܠܐ ܡܬܟܢܫ ܡܫܬܡܫ ܗܘܐ ܥܠ ܒܪܗ ܘܥܠܗ ❖
ܡܬܚܪܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܫܠܡܘܬܐ ܕܡܬܚܪܝܐ ܗܘܬ :
ܘܚܫܘܟܐ ܢܦܫܗ ܗܘܐ ܘܠܐ ܒܫܘܪܐ ❖
ܠܐ ܡܫܟܚܐ ܥܠܘ ܗܘܐ ܒܝܬܐ ܐܝܟ ܕܒܝܬܐ :
ܐܠܐ ܕܡܫܠܠܐ ܐܝܟ ܡܫܬܐ ܡܢܗ ܗܘܐ ܠܗ ❖
ܕܡܢܗ ܠܚܕܐ ܡܢ ܡܫܬܐ (3) ܒܗܘ ܕܡܬܪܘܒܢ :
ܘܐܦܢ ܢܘܟܝ ܠܟܠ ܚܕܐ ܒܫܠܝܛܘܬܗ ❖
ܚܘܐ ܠܡܘܫܐ ܕܢܚܪܘܗ ܠܝܢܐ ܕܒܗ ܡܫܠܐ :
ܘܡܟܝܦ ܒܬܪܗ ܡܫܠܡܘܬܐ ܕܢܦܫܗ ܡܢ ܐܦܘܗܝ ❖
ܚܘܐ ܠܒܪܗ ܘܥܠܗ ܕܡܬܓܠܝܐ ܗܘܬ ܠܐܪܓܠܝܘܬܐ :
ܘܡܢ ܘܕܝܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܢ ܩܝܢܬܐ ❖
ܠܐ ܢܦܩܬܗ ܕܫܪܝܬܐ ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܗܘܐ ܠܗ :
ܢܦܩ ܗܘܐ ܡܢ ܢܦܩܬܗ ܡܫܬܐܠܝܢ ❖
ܟܕ ܢܦܩܝܢ ܠܝ ܠܐ ܕܚܠܝܢ ܥܠ ܢܦܩܬܗ :
ܘܗܘܐ ܕܐܬܝܢ ܠܐ ܡܬܕܟܪ ܥܠ ܣܘܥܪܢܗ ❖
ܟܕ ܡܬܐ ܠܝ ܡܢ ܒܬܪܘܬܐ ܠܐ ܡܬܒܥܐ :
ܘܕܡܫܚ ܕܡܠܝܗ ܠܡܠܟܐ ܡܫܬܐ ܡܬܚܕܐ ܠܗ ❖

(1) ܥܠܝܨ .14 (2) ܦܘܫ .14 (3) ܡܫܬܐ .14

فِي تَصْدِيقِ هِيَ بِتَكْلِيمِ لَهُ بِمِسْمَعِهِ:
هَامَّةٍ جَبَّارٍ جَبَلِ إِلَهِ كَفِّ هِيَ تَكْلِيمِ*
إِلَهُ رَجُلٍ هِيَ تَكْلِيمِ فِي إِلَيْهِ لَهُ:
إِلَهُ طَفْلٍ سِرِّ فِي صَوْتِهِمْ فِكْرِ جَمَاعَتِ:
فِي تَكْلِيمِ لَهُمْ جَبَلِ إِلَيْهِ لَهُ مَعَهُمْ:
مَعَهُ جَبَلٍ إِلَيْهِ مِنْ لَهُ بِمَعْرِفَةِ*
مَعَهُ جَبَلٍ بِلَعْنَةِ لَهُ فِي بِمَعْرِفَةِ*
إِلَهُ رَجُلٍ هِيَ تَكْلِيمِ فِي إِلَيْهِ لَهُ:
فِي تَكْلِيمِ لَهُمْ جَبَلِ إِلَيْهِ لَهُ مَعَهُمْ:
مَعَهُ جَبَلٍ إِلَيْهِ مِنْ لَهُ بِمَعْرِفَةِ*
مَعَهُ جَبَلٍ بِلَعْنَةِ لَهُ فِي بِمَعْرِفَةِ*

ਬਾਲ ਖੇਲੈ ਜੈਸੇ ਕੋਊ ਸੈਲ ਲੈ ਸਿਸੁ ਸੋਇ ਕੈਸੇ ਹੈ ਸੁਭਾਇ ਜਾਕੋ ਸਾਹਸ ਨ ਤਾਸ ਹੈ ॥
ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਨੰਤ ਬਲਵੰਤ ਭਗਵੰਤ ਜੂ ਕੋ ਸਾਹਸ ਕਹਾ ਕਹੌ ਕਹਿਬੇ ਕੋ ਸਾਹਸ ਨ ਤਾਸ ਹੈ ॥
ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਜਾਨਤ ਨ ਮਹਿਮਾ ਜਾਕੀ ਜਾਨਤ ਸੋ ਜਾਨਤ ਸੋ ਜਾਨਤ ਸੋ

ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒರಸಿ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮುದ್ದಿಟ್ಟಳು. ಅವನು ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತನು. ಅವಳು ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸವರಿ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡ

ܐܡܝܢ ܕܐܡܝܢ ܐܦ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܝܢ ׃
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܦ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ׃

ولا قوسم ولهاوة لهما وسلموهم ❖
ولهاوة قوسم ولهاوة لهما وسلموهم ❖
ولهاوة قوسم ولهاوة لهما وسلموهم ❖
ولهاوة

سؤوص ثمعصوص لاثمث(1) وصوئ ؤلاذث ؤعدلا:
ولا يكثم صوه وحدة صوا وصوا فو لا ثبه صوه:
ولاه ثبه زمو لا سوصئ بثو دم ثلاصوح:
ولاه دلاه صوه وحدة صوا وصوا وصوا وص

ꠇꠣꠞꠤꠀ ꠇꠣꠞꠤ ꠀꠞꠣꠇꠤ ꠀꠞꠣꠇꠤ ꠇꠣꠞꠤ

इमांश्च लोकान् (१) पतसि ग्रसमानः समन्ततः ।
तेजोभिरापूर्य जगत् समग्रं भासस्तवोग्राः प्रतपन्ति विष्णो ॥ ३० ॥

आख्याहि मे को भवानुग्ररूपो
नमोऽस्तु ते देववर प्रसीद ।
विज्ञातुमिच्छामि भवन्तमाद्यं
न हि प्रजानामि तव प्रवृत्तिम् ॥ ३१ ॥

कालोऽस्मि लोकक्षयकृत्प्रवृद्धो
लोकान् समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ।
ऋतेऽपि त्वां न भविष्यन्ति सर्वे
येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः ॥ ३२ ॥

तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशो लभस्व
जित्वा शत्रून् भुङ्क्ष्व राज्यं समृद्धम् ।
मयैवैते निहताः पूर्वमेव
निमित्तमात्रं भव सव्यसाचिन् ॥ ३३ ॥

द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च
कर्णं तथान्यानपि योधवीरान् ।
मया हतांस्त्वं जहि मा व्यथिष्ठा
युध्यस्व जेतासि रणे सपत्नान् ॥ ३४ ॥

सञ्जय उवाच

एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य
कृताञ्जलिर्वेपमानः किरीटी ।
नमस्कृत्वा भूय एवाह कृष्णं
सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ॥ ३५ ॥

अर्जुन उवाच

स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या
जगत् प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ।
रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ति
सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसङ्घाः ॥ ३६ ॥

कस्माच्च ते न नमेरन्महात्मन्
गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ।
अनन्त देवेश जगन्निवास
त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ॥ ३७ ॥

त्वमादिदेवः पुरुषः पुराण
स्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ।
वेत्तासि वेद्यं च परं च धाम
त्वया ततं विश्वमनन्तरूप ॥ ३८ ॥

वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशाङ्कः
प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च ।
नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः
पुनश्च भूयोऽपि नमो नमस्ते ॥ ३९ ॥

नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते
नमोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व ।
अनन्तवीर्यामितविक्रमस्त्वं
सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः ॥ ४० ॥

सखेति मत्वा प्रसभं यदुक्तं
हे कृष्ण हे यादव हे सखेति ।
अजानता महिमानं तवेदं
मया प्रमादात्प्रणयेन वापि ॥ ४१ ॥

यच्चावहासार्थमसत्कृतोऽसि
विहारशय्यासनभोजनेषु ।
एकोऽथवाप्यच्युत तत्समक्षं
तत्क्षामये त्वामहमप्रमेयम् ॥ ४२ ॥

पितासि लोकस्य चराचरस्य
त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान् ।
न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो
लोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभाव ॥ ४३ ॥

तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय कायं
प्रसादये त्वामहमीशमीड्यम् ।
पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः
प्रियः प्रियायार्हसि देव सोढुम् ॥ ४४ ॥

अदृष्टपूर्वं हृषितोऽस्मि दृष्ट्वा (१)
भयेन च प्रव्यथितं मनो मे ।
तदेव मे दर्शय देवरूपं
प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥ ४५ ॥

किरीटिनं गदिनं चक्रहस्त
मिच्छामि त्वां द्रष्टुमहं तथैव ।
तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन
सहस्रबाहो भव विश्वमूर्ते ॥ ४६ ॥

श्रीभगवानुवाच

मया प्रसन्नेन तवार्जुनेदं
रूपं परं दर्शितमात्मयोगात् ।
तेजोमयं विश्वमनन्तमाद्यं
यन्मे त्वदन्येन न दृष्टपूर्वम् ॥ ४७ ॥

न वेदयज्ञाध्ययनैर्न दानै
र्न च क्रियाभिर्न तपोभिरुग्रैः ।
एवंरूपः शक्य अहं नृलोके
द्रष्टुं त्वदन्येन कुरुप्रवीर ॥ ४८ ॥

मा ते व्यथा मा च विमूढभावो (२) दृष्ट्वा रूपं घोरमीदृङ्ममेदम् ।
व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं
तदेव मे रूपमिदं प्रपश्य ॥ ४९ ॥

सञ्जय उवाच

इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथोक्त्वा
स्वकं रूपं दर्शयामास भूयः ।
आश्वासयामास च भीतमेनं
भूत्वा पुनः सौम्यवपुर्महात्मा ॥ ५० ॥

(१) दृष्ट्वा adds. Sic (२) Om.

جلوی چشم خود را گرفت و گفت: ❊ ای پدر، چرا
مرا فرستادی؟ ❊ پدر گفت: ای پسر، تو را
برای کاری فرستادم. ❊ پسر گفت: چه کاری؟
پدر گفت: ❊ تو را فرستادم تا مردم را
از بت پرستی باز داری. ❊ پسر گفت: ای پدر،
مردم مرا نخواهند شنید. ❊ پدر گفت: ای پسر،
تو را فرستادم تا مردم را از بت پرستی باز داری.
پسر گفت: ❊ ای پدر، مردم مرا نخواهند شنید.
پدر گفت: ❊ ای پسر،

ਮੈਂ ਆਵਤਿ ਜਾਵਤਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਮਨਿ ਹਰਖੁ ਨ ਸੋਗੁ ਹੋਵਈ ॥
ਸਭੁ ਵਰਤਾਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚਾ ਜੋਗੁ ॥
ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਕਰਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਚਾਰਾ ਵੇਚਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਇਸੁ ਜਾਣਿਆ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥
ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਜੀ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਪਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਭੰਡਾਰ ਸਚੁ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰੁ ॥
ਸਚੁ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਅਗਮੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਨਿਤਾਣ ਦਾ ਤਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਕਰਮੁ ਸਚੁ ਨਦਰਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਬਖਸੀਸ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਅਲਖੁ ਅਭੇਉ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚੁ ਤਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧੪॥

ڤسعت دیڤه لمختاره دڠسڠ دڤڵد:
ڤيه ڤند ڤوفد دڤڤ دښ ڤند ڤح ڤند ڵي ❖
ڤه ڽد ڤدڵ دڤڤ دښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ):
ڵڤه ښڤم ڤوڤ دڤڤه ڤښڤ ڤښڤ ڤښڤ ښدښڤښڤ ❖
ڤښڤ ښڤڤه ڤند ښڤم لمختاره:
ڤه ښڤڤ ڤوڤ دڤڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ) ڤه ڤ ڤښڤه ڤڤ ڤښڤ:
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖
ڤڤ ښڤ ڤښڤ ڤښڤ ڤڤ ڤښڤ ڤڤ ❖

ܕܬܘܒ ܐܦ ܠܡܒܫܠܗ ܠܐܡܒܫܠܗ ❊
ܘܟܡ ܕܥܒܕ ܫܘܒ ܒܟܠ ܥܡܐ ܒܪܡ :
ܒܟܠ ܙܡܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܒܥܝܬ ܕܒܝܬ ❊
ܚܒ ܒܪܡܐ ܕܠܡܐ ܒܝܕ ܐܦ ܐܢ :
ܡܢ ܟܠ ܕܒܥܐ ❊ . . . . . ܐܢ
ܐܦ ܐܢ ❊ . . . . .]ܐ[ ]ܐ[ ]ܐ[:
ܕܒܝܬ ❊ . . . . .]ܐ[ ]ܐ[ ]ܐ[:
ܐܦ

فيم ذيدلك فع وُحِّا حَو ليه دِّفِحْد لِّا ؤحسِك حَوْا:
وكوصْد ويلِم ويَوفِيد حَوْا . . . . . ❖
وُهْو حِيْد ويلِم نُصِحْد . . . . . :
يَوفِيم ويلِم ويَوفِيد حَوْا . . . . . ❖

فع فِحْد حَوْا حُلِم يْتِيك ولا ولِيْق حَوْا:
دِّف يْتِيْد حوِّه تْدِوفْا ولِمْدِّحو يْحِكو ❖
فع وُحْد حَوْا حُلِم لِّحْد ضْتِصْو ولا يْتِيْب حَوْا:
دِّف يْتِيْد حوِّه تْدِوفْا ولِمْدِّحو يْحِكو ❖

فع وُحْد حَوْا حُلِم لِّحْد ضْتِصْو ولا يْتِيْب حَوْا:
دِّف يْتِيْد حوِّه تْدِوفْا ولِمْدِّحو يْحِكو ❖
فع فِحْد حَوْا حُلِم فْتِ تْدِو يْتِيْد:
دِّف يْتِيْد ؤحسِك حَوْا حُلِم يْتِيك ولا ولِيْق حَوْا:
دِّف يْتِيْد حوِّه تْدِوفْا ولِمْدِّحو يْحِكو ❖

دِّف يْتِيْد حوِّه تْدِوفْا ولِمْدِّحو يْحِكو ❖
فع وُحْد حَوْا حُلِم لِّحْد ضْتِصْو ولا يْتِيْب حَوْا:
دِّف يْتِيْد حوِّه تْدِوفْا ولِمْدِّحو يْحِكو ❖
فع فِحْد حَوْا حُلِم فْتِ تْدِو يْتِيْد:
دِّف يْتِيْد ؤحسِك حَوْا حُلِم يْتِيك ولا ولِيْق حَوْا:
دِّف يْتِيْد حوِّه تْدِوفْا ولِمْدِّحو يْحِكو ❖

. . . . . חכמים הזהרו בדבריכם ❖

. . . . . שמא תחובו חובה לעצמכם :

. . . . . ובמקום לומדי תורה אל תהי שיחתכם ❖

. . . . . עם תלמידיכם שיחתכם בתורה :

. . . . . ועם בניכם ובני בניכם ❖

. . . . . ואל תשוו לשון נשיקין לפניהם :

. . . . . ואל תשוו לשון חבה בפי תלמיד ❖

. . . . . ואל תשוו לשון נקמה בפי תלמיד :

. . . . . שכן מצינו בשכר מצות ❖

. . . . . שנתן הכתוב בעבירות :

. . . . . שכן מצינו בשכר קלות ❖

. . . . . שנתן הכתוב בחמורות :

. . . . . שכן מצינו בשכר שלום ❖

. . . . . שנתן הכתוב בתורה :

. . . . . שכן מצינו בשכר תורה ❖

. . . . . שנתן הכתוב בדרך ארץ :

. . . . . שכן מצינו בשכר דרך ארץ ❖

. . . . . שנתן הכתוב בשכר עולם הבא :

. . . . . יהי רצון שיהא שכר מצות ❖

. . . . . לפניך כשכר עבירות :

. . . . . ושכר עבירות לפניך ❖

. . . . . כשכר מצות :

. . . . . הוי יודע מה למעלה ❖

. . . . . עין רואה ואזן שומעת :

. . . . . וכל מעשיך בספר נכתבים ❖

ڏَ سهصهه دِهلمد صهنّ دِجمّ بدوب :
حدّد زَصبّ دمم حد لِكتب هَجدِ هَوَ لِه ❊
ذِبك مِ تّسجد ممِ صهه وِلِه ؤَه هَمّنّ :
وجِبْ حهلدّنّ هِصبْلدّ لِه مصجههَ ❊
تّلد هِهدبي بدبد زَك هَصبد زَلبي جِي وِدبد :
مِ جِي هَجِ مِهبْلِدِ هَوَ ولا هِصبي هَوَ ❊
لسبد هَمّنّ هِصبْلِدِ لِه حهلدّ دِهلدّ :

Cætera desunt in add. **14590**.

Lacuna . . . . . .

(1) . . ڤهلا هِصهِ دِدِهد هِصهِ دِدِهد :
ممِ بِهبْهِ دِدِبه تّسهّهه حِلدّ زَصهكه ❊
صهِ هِصهِدّ لهلبد هِصبْكِس بدِ هِصبْهْد :
حِمِ هِصبْهِدِ هصهِ دّلِم كَ صبْدِك هَوَ ❊
تّلد هِهدبي بدبد زَك هَصبد زَلبي جِي وِدبد :
مِ جِي هَجِ مِهبْلِدِ هَوَ ولا هِصبي هَوَ ❊
لسبد هَمّنّ هِصبْلِدِ لِه حهلدّ دِهلدّ :

8 lin. illeg. . . . . .

لِصلِد فِسهد مِ زَهَ هَوَ ولا نّفِد هَوَ ❊
دّلِم بِتّد مِ زَجَ مِ زَهَ هَوَ ولا مِهبْهِدِ :
دّلِم فِتد مِ دِبْد هَوَ ولا هِصهْبِك ❊
لِصلّد حِلدّ هِصبْهِدِ هصهِ دّلِم هَوَ ولا :
دِبْه ولا مِهبْلِدِ هَوَ ولا هِصبي هَوَ ❊

7 lin. illeg. . . . . .

. . . . . كَ شِجِ هَوَ :

(1) 12162, f. 186a.

ئۇنىڭ ۋاپاسىغا ۋە مېھرىبەت ئۈچۈن ۋەدە ۋە ۋەدە ۋە ۋەدە ۋە

. . . (۱)سفیل مودلاگ ئیگنیسیومام وغنب ئیا :

یدیا لمحا یلوئیا مصیلو یئنجویئوا :

وئیا دصیا موا لیا ئیدا لا ئیدا موا مح ئیگ

كه بد دهجد يك مهد ددكد[1] بعجد ❖

5 lin. illeg. . . . . .

ەدعيسد هوه لبكدد دلبوم كمدي بحمه ❖

هكه كجدبغ بمه دجيسد صدم وبعد :

دعسحصه هوه دصد بعمم دني حكد ❖

زعيد فلبده . . . . . عوسغ :

دكد يعدي هوه حنوكد قلكه دبدهك عدوهه ❖

هدد بمب كه هلكد هعبغ دبوص هقفغ :

دبوب نوهك كه وبصوهد بد جدوهه ❖

هكد جتفاه دبسغ دوسغ دخلصد قد :

دسمع كه حقج هجبع دجد قتغ ❖

عجد فدوهقد دهجدكنه وصدب عدوهه :

دجد هعدهزد بوب بدكد كجسكنغ ❖

وحبغ صدنه ودجد كدوب مه بكدكد :

دنجنه هه دوصهد هتكد دكد بدحنغ ❖

حجحصهها هجيد هوه كه دوبغ صنه :

دبع زند بدهد دهم زند بكدد دهم . . . ❖

دوبصه زند . . . . . :

ەكد عجب زند جهدب[2] هفهد دبسغ زند ❖

دنجنه هه دعسهد بدهد زند هه بجدبده :

دهدبغ بعد دبك كد بكدد دكه زبهه زند ❖

(1) دهده ? دهده ? Amanuensis.

(2) Sic . . زجه

ꤢꤟꤢꤧ ꤢꤟꤢꤧꤞꤢꤧ ꤢꤟꤢꤧꤞꤢꤧ ꤢꤟꤢꤧꤞ

ओ मेरे प्रेमी श्याम! तुम्हारे लिये मैंने घर छोड़ा।
तुम्हारे मधुर प्रेम ने मेरा चित्त चुरा लिया।
हे मेरे प्रियतम! हे स्वामी! हे नाथ! मैं तुम्हारी दासी हूँ।
मुझे स्वीकार करो। मुझ पर कृपा करो।
मेरे सच्चे प्रेमधन! मैं तुम्हारी बिकी हुई हूँ।
हे मेरे प्राणवल्लभ! मुझे अपनी दासी बना लो।
हे मेरे जीवनदाता! मुझे अपनी सेवा का अवसर दो।
मेरे हृदय की एक-एक वृत्ति तुम्हारी है।
मेरे मन, प्राण, आत्मा सब तुम्हारे हैं।
मेरे स्वामी! मेरे हृदय में आओ और सदा के लिये बस जाओ।
मेरे हृदयेश्वर! मुझे अपने चरणों में रख लो।
मेरे प्राणनाथ! मुझे अपने चरणों की दासी बना लो।
मेरे हृदयरमण! मुझे अपने चरणों में रख लो।
मेरे हृदयेश्वर! मुझे अपने चरणों में रख लो।
मेरे हृदयेश्वर! मुझे अपने चरणों में रख लो।

ಅನುಭವಾಮೃತ ಸವಿಯುವ ಸುಖವು (ಸಾಧಕ) ಅನುಭವಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯ ॥

ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥
ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥

ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥

ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥

ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥

ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥

ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥

ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥

ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥

ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥

ಅಂತರಂಗದ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆದವರು ಧನ್ಯರು ॥

... ...

سوب كجنتوم مَة دمحةجم دْجكوهُمْ :
ممَة دمحنصلم فجد يْنو جسكبحوهُمْ ❖
حدْو كددَيْ همحه عبدتَيْمْ ميكلمس بْضْمْ :
لمَّة جَة مِزْيْ حبدَّ دْجَجْيْ زَهمَة جَنْجَيْمْ ❖
حدْو جستقْ لمَّوذْم دْمَّة دمجدَة مْصكْمْ :
سوب يْ مجهكبم دمجدَة بْضَمْ دْصبوهُمْ ❖
زَهمَة كصيْكم حبدَّ دْمكْمْ يْ بْمد كمْ :
ومْدقَّ نْجَيْمْ بْد وهلسْم دْمجمد كمْ ❖
مَة حتَّهُمْ يْدْد بْقَمْمْ جصدَّجموْ :
ومْجم تْدومجم كد هْوْيْدْجْل هْزمْد دْيْزْ ❖
مْيْ ججتْمم دْمْ بْجَسم وْمْوم دجْسكْ :
ومْكجَّة دمَّوهْجم ﭫ هْجْيْد هْزمْد دْيْزْ ❖
سوب دْجَسَّجْة بْصدَّ بْجْ ومْد مجهْكْمْ :
ومْجْ مجهْوْدْجْ مْدَّة حيْقْمْة حل ْبْكْتم ❖
ومْبْمْة مْجْدَّ بْد فْدْيْمْة مْفْكْم مْوْجْمْة :
ومْمَّة مْصْتَّ ومْد ْبْه يْتَّ دْمجْوْجْ كْة ❖
بْجَمْة جْمَّة ليْد مْ ْزْدْتَّ جْجْدْوْهُمْة :
ومْجْه بْكَدَّ بْمْتَّ مْمَّة ْبْكْيْ دْوْمجْتَّ ❖
سوب دْجَسَّجْة بْصدَّ بْجْ ومْد مجهْكْمْ :
ومْجْ مجهْوْدْجْ مْدَّة حيْقْمْة حل ْبْكْتم ❖
ومْبْمْة مْجْدَّ بْد فْدْيْمْة مْفْكْم مْوْجْمْة :
ومْمَّة مْصْتَّ ومْد ْبْه يْتَّ دْمجْوْجْ كْة ❖
بْجَمْة جْمَّة ليْد مْ ْزْدْتَّ جْجْدْوْهُمْة :
ومْجْه بْكَدَّ بْمْتَّ مْمَّة ْبْكْيْ دْوْمجْتَّ ❖
سوب دْجَسَّجْة بْصدَّ بْجْ ومْد مجهْكْمْ :
ومْجْ مجهْوْدْجْ مْدَّة حيْقْمْة حل ْبْكْتم ❖
ومْبْمْة مْجْدَّ بْد فْدْيْمْة مْفْكْم مْوْجْمْة :
ومْمَّة مْصْتَّ ومْد ْبْه يْتَّ دْمجْوْجْ كْة ❖
بْجَمْة جْمَّة ليْد مْ ْزْدْتَّ جْجْدْوْهُمْة :
ومْجْه بْكَدَّ بْمْتَّ مْمَّة ْبْكْيْ دْوْمجْتَّ ❖

ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಶ್ರೀಶುಕ ಉವಾಚ ॥ ಏವಂ ಸುರಗಣಾಃ ಸರ್ವೇ ಸುರಾಚಾರ್ಯಮೃತೇ ಕವಿಂ ।
ಸಂಯತ್ಯ ಸಹಸಾನೀಕಾ ಬಲಿಮಭ್ಯಹರನ್ ಪರಾನ್ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಶುಕಮಹರ್ಷಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಪರೀಕ್ಷಿತ ಮಹಾರಾಜನೇ, ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸೈನ್ಯಸಹಿತರಾಗಿ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

ತೇ ವೈ ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪಂ ಸರ್ವೇ ಕಂಪಯಂತೋ ಜಿಗೀಷವಃ ।
ಅಮರ್ಷಿತಾ ಉದ್ಯಮಿನಃ ಸಮಾರುರುಹುರೋಜಸಾ ॥ ೨ ॥

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಅವರ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗವೇ ನಡುಗಿತು. ಅವರು ಅಮರಾವತಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರು.

ತತ್ರಾಭೂದ್ ಬಲಿನಾ ಸಾರ್ಧಂ ಸುರಾಣಾಂ ತುಮುಲೋ ಮಹಾನ್ ।
ಯಾದೃಶೋ ಹ್ಯಭವತ್ ಪೂರ್ವಂ ದೇವಾಸುರವಿಮರ್ದನಃ ॥ ೩ ॥

ಆಗ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಘೋರಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಹಿಂದೆ ದೇವಾಸುರರಿಗೆ ಯುದ್ಧವಾಗಿತ್ತಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಯುದ್ಧವೇ ಆಯಿತು.

ಸಮೇತ್ಯ ದಾನವಾ ಯುದ್ಧೇ ಸಮಾಯಾಂತಂ ಸುರೇಶ್ವರಂ ।
ಶರೈರಾಕಿರಿರೇ ಕ್ರುದ್ಧಾ ಯಥಾ ಮೇಘಾ ಮಹಾಚಲಂ ॥ ೪ ॥

ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದ ಇಂದ್ರನನ್ನು ದಾನವರು ಕೋಪದಿಂದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟರು. ಮೇಘಗಳು ಪರ್ವತವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡುವಂತೆ.

ಸಂಚ್ಛಾದ್ಯಮಾನಃ ಸಹಸಾ ಶರವರ್ಷೇಣ ಸರ್ವತಃ ।
ಅಮೃಷ್ಯಮಾಣೋ ಭಗವಾನ್ ಶತಕ್ರತುರರಿಂದಮ ॥ ೫ ॥

ಶತ್ರುಗಳ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅರಿಂದಮನೇ,

ಸಸರ್ಜ ತದ್ವಧಂ ತೀವ್ರಮಮೋಘಂ ಸ್ವೇನ ತೇಜಸಾ ।
ತೇನ ನಿರ್ಭಿನ್ನಶಿರಸಃ ಸಸೃಜುರ್ವಿವಿಧಾಯುಧಾಃ ॥ ೬ ॥

ಇಂದ್ರನು ತನ್ನ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಮೋಘವಾದ ಭಯಂಕರವಾದ ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಅವರ ತಲೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋದವು. ಅವರು ಅನೇಕ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು.

ಪರಿಘೈಃ ಪಟ್ಟಿಶೈಃ ಶೂಲೈಃ ಪ್ರಾಸೈಃ ಶಕ್ತ್ಯೃಷ್ಟಿತೋಮರೈಃ ।
ಶಿರೋಭಿಃ ಪತಿತೈಶ್ಚೋರ್ವೀ ಕೃತಾ ಕಿಂಚಿದಸಂಸ್ಕೃತಾ ॥ ೭ ॥

ಪರಿಘ, ಪಟ್ಟಿಶ, ಶೂಲ, ಪ್ರಾಸ, ಶಕ್ತಿ, ಋಷ್ಟಿ, ತೋಮರ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿದ್ದ ತಲೆಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯು ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

ಭುಜೈಶ್ಛಿನ್ನೈಃ ಸಾಯುಧೈಃ ಸಕರಿಕರ್ಣೈಃ
ಸೋರುಭಿಃ ಸಪದೈಃ ಸಕಟಿಭಿಃ ಸಪಕ್ಷೈಃ ।
ಕಾಯೈಶ್ಚ ಕೀರ್ಣಾ ಪೃಥುಭಿಃ ಸಶೀರ್ಷೈಃ
ಸಾಶ್ವೈಃ ಸರಥೈಃ ಸಧ್ವಜೈಃ ಸಾಯುಧೈಃ ॥ ೮ ॥

ಆಯುಧಸಹಿತವಾದ ತುಂಡಾದ ಭುಜಗಳಿಂದ, ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು ಕಿವಿಗಳಿಂದ, ತೊಡೆ, ಪಾದ, ಸೊಂಟ, ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಧ್ವಜ, ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶರೀರಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯು ತುಂಬಿಹೋಯಿತು.

ಸಾ ರಣಕ್ಷಿತಿರಾಸೀದ್ ಭೀರೂಣಾಂ ಭೀರುದಾರುಣಾ ।
ಕವಂಧೈರುದ್ಯತಾಸ್ತ್ರೈಶ್ಚ ಪ್ರಧಾವದ್ಭಿರಿತಸ್ತತಃ ॥ ೯ ॥

ಆ ರಣಭೂಮಿಯು ಹೇಡಿಗಳಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು. ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕಬಂಧಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸಂಯುಗಾಯ ಸಮೀಹಂತೋ ಬಲಿಂ ಸುರಗಣಾ ನೃಪ ।
ಸಮಾಸಾದ್ಯ ಪ್ರತಿಬಲಾ ಜಘ್ನುರಾಸುರಯೂಥಪಾನ್ ॥ ೧೦ ॥

ಪರೀಕ್ಷಿತ ಮಹಾರಾಜನೇ, ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಟ ದೇವತೆಗಳು ಅಸುರಸೈನ್ಯದ ಮುಖ್ಯರನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಸಂಹರಿಸಿದರು.

ಜಂಭಂ ಸೇನಾಪತಿಂ ಶೂರಂ ಹಯಗ್ರೀವಂ ಚ ದುರ್ಜಯಂ ।
ಸ್ವಯಮಿಂದ್ರೋ ಜಘಾನೋಗ್ರೋ ನಮುಚಿಂ ಬಲವಾನರಿಃ ॥ ೧೧ ॥

ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ಜಂಭಾಸುರನನ್ನು, ಶೂರನಾದ ಹಯಗ್ರೀವನನ್ನು, ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ನಮುಚಿಯನ್ನು ಇಂದ್ರನು ಸ್ವತಃ ಸಂಹರಿಸಿದನು.

ಬಲಶ್ಚತುರ್ಭಿರಸುಭಿಃ ಸಪ್ತಭಿಶ್ಚ ಮಹಾಹನುಃ ।
ಅಯೋಮುಖೋ ದ್ವಿವಿದಶ್ಚ ಪಂಚಭಿಃ ಪಂಚಭಿರ್ವೃಷಾ ॥ ೧೨ ॥

ಬಲಾಸುರನನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಬಾಣಗಳಿಂದ, ಮಹಾಹನುವನ್ನು ಏಳು ಬಾಣಗಳಿಂದ, ಅಯೋಮುಖನನ್ನು ಐದು ಬಾಣಗಳಿಂದ, ದ್ವಿವಿದನನ್ನು ಐದು ಬಾಣಗಳಿಂದ, ವೃಷನನ್ನು

ಹಯಾನೀಕಂ ತ್ರಿಭಿರ್ಹತ್ವಾ ನವಭಿರ್ವಿಪ್ರಚಿತ್ತಿಕಂ ।
ಶತೇನ ಪುಲೋಮಾನಂ ಕಪಿಂ ಪಂಚಾಶತಾರ್ದಯತ್ ॥ ೧೩ ॥

ಹಯಾನೀಕನನ್ನು ಮೂರು ಬಾಣಗಳಿಂದ, ವಿಪ್ರಚಿತ್ತಿಯನ್ನು ಒಂಬತ್ತು ಬಾಣಗಳಿಂದ, ಪುಲೋಮನನ್ನು ನೂರು ಬಾಣಗಳಿಂದ, ಕಪಿಯನ್ನು ಐವತ್ತು ಬಾಣಗಳಿಂದ

ಅನ್ಯಾಂಶ್ಚ ಸಪ್ತಸಪ್ತಾಭಿರ್ಜಘಾನ ಹರಿಸತ್ತಮಃ ।
ಏತೇ ಚಾನ್ಯೇ ಚ ಬಹವೋ ನಿರಸ್ತಾಃ ಪರಮೇಷ್ವಿನಾ ॥ ೧೪ ॥

ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ಏಳೇಳು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಹರಿಸತ್ತಮನಾದ ಇಂದ್ರನು ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಪರೀಕ್ಷಿತ ಮಹಾರಾಜನೇ, ಇವರಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅಸುರರನ್ನು ಪರಮೇಷ್ವಿಯು

ಶತಕ್ರತೋರ್ಮಹಾರಾಜ ಪ್ರಯತ್ನೇನಾಲ್ಪತೇಜಸಃ ।
ಸಂಯುಗೇಷ್ವಸುರಾಃ ಸರ್ವೇ ಪ್ರಾಯಶೋ ವಿಮುಖಾಭವನ್ ॥ ೧೫ ॥

ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಸಂಹರಿಸಿದನು. ಮಹಾರಾಜನೇ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಸುರರೆಲ್ಲರೂ ಬಹುಪಾಲು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದರು.

ಸ್ವಸೈನ್ಯಂ ವಿಮುಖಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಲಿಃ ಸಂಯತ್ಯ ವಾರುಣೀಂ ।
ಮಾಯಾಂ ಪ್ರವವೃತೇ ಘೋರಾಂ ಯಯಾ ಸೃಷ್ಟಾಃ ಪರಾಜಯಾಃ ॥ ೧೬ ॥

ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವು ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ವರುಣಮಾಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಪರಾಜಯವು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು.

ಸಮುದ್ಯತಾಸಿಪರಿಘಾ ಗದಾಶಕ್ತ್ಯೃಷ್ಟಿತೋಮರಾಃ ।
ಸಾಶ್ವರಥದ್ವಿಪಾ ಯೋಧಾಃ ಸಾಯುಧಾ ಹರಿಭಿರ್ವೃತಾಃ ॥ ೧೭ ॥

ಖಡ್ಗ, ಪರಿಘ, ಗದೆ, ಶಕ್ತಿ, ಋಷ್ಟಿ, ತೋಮರ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಯೋಧರು ಕುದುರೆ, ರಥ, ಆನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಿಂಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು

ಪ್ರಾದುಷ್ಕೃತಾ ಮಹಾಮಾಯಾ ಬಲಿನಾ ತಾಂ ಪರಾನ್ ಪ್ರತಿ ।
ಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸುರಾಸಾದ್ಯ ಸರ್ವತೋ ಲೋಕಹೇತವೇ ॥ ೧೮ ॥

ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಮಹಾಮಾಯೆಯಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಲೂ ಬಂದು ಲೋಕಹೇತುವಾಗಿ ಬಿದ್ದರು.

ಸಮುದ್ಯತಾಸಿಪರಿಘಾ ಗದಾಶಕ್ತ್ಯೃಷ್ಟಿತೋಮರಾಃ ।
ಸಾಶ್ವರಥದ್ವಿಪಾ ಯೋಧಾಃ ಸಾಯುಧಾ ಹರಿಭಿರ್ವೃತಾಃ ॥ ೧೯ ॥

ಖಡ್ಗ, ಪರಿಘ, ಗದೆ, ಶಕ್ತಿ, ಋಷ್ಟಿ, ತೋಮರ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಯೋಧರು ಕುದುರೆ, ರಥ, ಆನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಿಂಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು

ಪ್ರಾದುಷ್ಕೃತಾ ಮಹಾಮಾಯಾ ಬಲಿನಾ ತಾಂ ಪರಾನ್ ಪ್ರತಿ ।
ಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸುರಾಸಾದ್ಯ ಸರ್ವತೋ ಲೋಕಹೇತವೇ ॥ ೨೦ ॥

ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಮಹಾಮಾಯೆಯಿಂದ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಲೂ ಬಂದು ಲೋಕಹೇತುವಾಗಿ ಬಿದ್ದರು.

ډډ هغو ټولو ژبو لرې چې موږ يې پوهيږو.

ځکه چې ژبه د انسان د ټولنيز ژوند يوه برخه ده او د ټولنې سره يې ژور اړيکې لري.

د ژبې د ودې لپاره بايد د ژبې د ټولو برخو ودې ته پاملرنه وشي

ਦੇਖਤ ਰਾਮੁ ਹਨੂ ਕਹ ਲੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸਭਨ ਸੁਖ ਦੀਨਾ ॥

ਪੁਨ ਰਘੁਬੀਰ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਪਰੈਠੇ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਬਨਾਯੋ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਬਨਾਯੋ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਬਨਾਯੋ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਬਨਾਯੋ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਬਨਾਯੋ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਬਨਾਯੋ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਬਨਾਯੋ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਬਨਾਯੋ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਬਨਾਯੋ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਾਮ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਨੁ ਸੁਰਪਤਿ ਸੁਰ ਸਭਾ ਬਨਾਯੋ ॥

وحيز هدم ميمد لنبوب مم بلنكد :
صوم يهنبد دهوب عقكد عيجه مم بعدكم ❖
زهوة سيتم لبندنبه جقفجز :
صيكد زند كم صوم زوجنس سهبكم ❖
(1)نبه كم دكند دبندوهة زمم دنكهز :
زه كجد زمهة مم دنكد هيز ❖
لجد لمهة وبندوهة وجوبه عجسز :
ميهنبكد هوب وهة ميجد وهنوهة ❖
زعوج يصهم بد جعبد صيجد يوم :
وعوم هيهم بد عقكد ميكس يوم ❖
زهوج سيتم هدجم بد دكد نبجس :
كد هلكم زند دكد نبجس لسلميهم ❖
هد جنصيم هدجم هلم لبندنبه :
حلبد وبحصيم لديد زند كم مم صقلهز ❖
ميه دهلم جنتم جيم زمج هيمز :
دلكجوجيم حديمز هيد بج بعولهم ❖

(1) Hic cessat lacuna L. 14584, f. 102a. Vide p. 254, l. 19.

ਤਤ੍ਰਾਂ ਪ੍ਰਥਮ ਸਕੰਧ ਵਿਖੈ ਸ੍ਰੀ ਸੂਤ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ:

ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸੌਨਕਾਦਿ ਰਿਖੀਓ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ڻ ھو ڇڻ ٻيلي ٻاھڙ ۾ ھيڪاڙي:
ڏاڍا ڪاوڙ ۾ ٻڌائين ڪاڻ ڪنهن ڪري ڪاوڙيو آھي:
ڪيڏو ڪاوڙيو آھي ڪاوڙ ۾ ڪنهن کي ڪاوڙيو آھي:
ڏاڍا ڪاوڙ ۾ ٻڌائين ڪاڻ ڪنهن ڪري ڪاوڙيو آھي:
ڏاڍا ڪاوڙ ۾ ٻڌائين ڪاڻ ڪنهن ڪري ڪاوڙيو آھي:
ڏاڍا ڪاوڙ ۾ ٻڌائين ڪاڻ ڪنهن ڪري ڪاوڙيو آھي:
ڏاڍا ڪاوڙ ۾ ٻڌائين ڪاڻ ڪنهن ڪري ڪاوڙيو آھي:
ڏاڍا ڪاوڙ ۾ ٻڌائين ڪاڻ ڪنهن ڪري ڪاوڙيو آھي:
ڏاڍا ڪاوڙ ۾ ٻڌائين ڪاڻ ڪنهن ڪري ڪاوڙيو آھي:
ڏاڍا ڪاوڙ ۾ ٻڌائين ڪاڻ ڪنهن ڪري ڪاوڙيو آھي:

ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਰਲ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦਾਇਕ ਸਭ ਸੁਖਦਾਇ ਹਾਂ ॥

ਅਤਿ ਸੁਮੰਗਲ ਸੁਭ ਸੁਹਾਵਨੀ ਸਭ ਸੁਖ ਸੰਪਤ ਮਾਇ ਹਾਂ ॥

ਸਭ ਸੁਖ ਸੰਪਤ ਮਾਇ ਹਾਂ ਸਭ ਸੁਖ ਸੰਪਤ ਮ

وَعَنْ جَدِّتِهِ قَالَ سَمِعْتُ لِي لِي يَقُولُ:

وَعَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ صَحِبَ رَجُلًا فَرَأَى لَهُ فَضْلًا فَقَالَ:

عَلَيْكَ بِالْجِدِّ وَلَا تَتَّكِلْ عَلَى الْحَظِّ.

وَعَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ لِكُمَيْلٍ:

مَا مِنْ حَرَكَةٍ إِلَّا وَأَنْتَ مُحْتَاجٌ فِيهَا إِلَى مَعْرِفَةٍ.

وَعَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ لِكُمَيْلٍ:

إِنَّ هَذِهِ الْقُلُوبَ أَوْعِيَةٌ فَخَيْرُهَا أَوْعَاهَا.

وَعَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ لِكُمَيْلٍ:

النَّاسُ ثَلَاثَةٌ فَعَالِمٌ رَبَّانِيٌّ وَمُتَعَلِّمٌ عَلَى سَبِيلِ نَجَاةٍ وَهَمَجٌ رَعَاعٌ أَتْبَاعُ كُلِّ نَاعِقٍ.

وَعَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ لِكُمَيْلٍ:

الْعِلْمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ وَالْعِلْمُ يَحْرُسُكَ وَأَنْتَ تَحْرُسُ الْمَالَ.

وَعَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ لِكُمَيْلٍ:

مَحَبَّةُ الْعِلْمِ دِينٌ يُدَانُ بِهِ.

وَعَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ لِكُمَيْلٍ:

مَنْ عَمِلَ عَلَى غَيْرِ عِلْمٍ لَا يَزِيدُ سُرْعَةُ السَّائِرِ إِلَّا بُعْدًا

ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਸੋਈ ॥
ਸਾਹਿਬ ਵੇਖਣ ਜਾਂਦਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਹੋਈ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਕਰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਰ

ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਅਰੁ ਲਛਮੀ ਪੁਨਿ ਅਪਰਾਧ ਅਗਾਧ ॥
ਸਭ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਰਕਤਿ ਤਬ ਮਨ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਬਾਧ ॥
ਤਾਤੇ ਇਨ ਕੀ ਆਸ ਤਜਿ ਭਜੁ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਗਟਹਿ ਸਭ ਪੁਰ ਪਾਸਿ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਪਾਈਐ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥
ਤਾ ਕੋ ਤਜਿ ਅਨ ਜੋ ਭਜੈ ਤਾ ਸਮ ਮੂੜ ਨ ਕਿਧਿ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਜ ਗ੍ਰਾਹ ਤੇ ਪਾਯੋ ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਾਨ ॥
ਤਾ ਕੋ ਤਜਿ ਕਤ ਆਨ ਕੋ ਭਜਤ ਮੂੜ ਮਤਿਮਾਨ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦ੍ਰੁਪਦਾ ਲਹੀ ਅਛੈ ਅੰਬਰ ਚੀਰ ॥
ਤਾ ਕੋ ਤਜਿ ਅਨ ਜੋ ਭਜੈ ਤਾ ਸਮ ਕੌਨ ਅਧੀਰ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਬਿਘਨ ਤੇ ਰਾਖੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ॥
ਤਾ ਕੋ ਤਜਿ ਅਨ ਜੋ ਭਜੈ ਤਾ ਸਮ ਕੌਨ ਅਜਾਨ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਕਾਮ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ਨਰ ਸੋਇ ॥
ਤਾ ਕੋ ਤਜਿ ਅਨ ਜੋ ਭਜੈ ਤਾ ਸਮ ਮੂੜ ਨ ਕੋਇ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਤ ਹੈ ਨਰ ਸੋਇ ॥
ਤਾ ਕੋ ਤਜਿ ਅਨ ਜੋ ਭਜੈ ਤਾ ਸਮ ਮੂੜ ਨ ਕੋਇ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ਪਾਵਤ ਹੈ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥
ਤਾ ਕੋ ਤਜਿ ਅਨ ਜੋ ਭਜੈ ਤਾ ਸਮ ਮੂੜ ਨ ਭਾਸਿ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਲਹੈ ਮਿਟੈ ਅਮੰਗਲ ਮੂਲ ॥
ਤਾ ਕੋ ਤਜਿ ਅਨ ਜੋ ਭਜੈ ਤਾ ਸਮ ਕੌਨ ਅਸੂਲ

ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਤਿਨ ਪੂਰਨ ਪੈਦੇ ਜੋ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਨਿ ਸੇ ਫਲ ਲੈਦੇ ॥
ਜੋ ਦੇਵਨਿ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਲੈਨਿ ਤਿਨ ਭੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥
ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਤਿਨ ਪੂਰਨ ਪੈਦੇ ਜੋ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਨਿ ਸੇ ਫਲ ਲੈਦੇ ॥
ਜੋ ਦੇਵਨਿ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਲੈਨਿ ਤਿਨ ਭੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥
ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਤਿਨ ਪੂਰਨ ਪੈਦੇ ਜੋ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਨਿ ਸੇ ਫਲ ਲੈਦੇ ॥
ਜੋ ਦੇਵਨਿ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਲੈਨਿ ਤਿਨ ਭੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥
ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਤਿਨ ਪੂਰਨ ਪੈਦੇ ਜੋ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਨਿ ਸੇ ਫਲ ਲੈਦੇ ॥
ਜੋ ਦੇਵਨਿ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਲੈਨਿ ਤਿਨ ਭੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥

ଶୁଣି ଜନକ ଆସି ଦେଖିଲେ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଅଯୋଧ୍ୟାରୁ ଦୂତ ଆସିଛନ୍ତି ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦୂତଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଦଶରଥ ଆସିଛନ୍ତି ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥
ଜନକ ଦେଖି ଦଶରଥଙ୍କୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ।
ଆଦରରେ ନେଲେ ଘରକୁ ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଚାହିଁ ॥

तैसें तया वेळां हरि दर्शन देवोनि अंतर्धान पावला ॥
तंव ते गोपी हरिविरहें व्याकुळ होवोनि रडों लागल्या ॥
हरि हरि म्हणोनि दीर्घ स्वरें हाका मारूं लागल्या ॥
हरिविरहें मोहिल्या सकळा गोपी वेडावल्या जैशा ॥
हरिचे लीला गाती तेथें हरि आठवला तैसा ॥
हरि आठवला गोपींसी हरि आठवला ॥
हरिविरहें मोहिल्या गोपी हरि आठवला

وهڪڏهن ڪڏهن ڪنهن سان ڳالهه ڪرڻ کپندي آهي:
ڪنهن ڀاڪيءَ جي ڳولها ۾ هوندو

ꠎꠤꠏ ꠅꠤꠑꠛ ꠎꠛꠎꠛ ꠏꠤꠛꠞ ꠇꠤꠎꠛ ꠇꠤꠎꠛ ꠎꠛꠞ:
ꠛꠞꠏꠛ ꠞꠛꠞꠛ ꠇꠛꠎꠛ ꠎꠤꠛ ꠞꠛꠞꠛ ꠇꠤꠑꠛꠎꠤꠏꠛ ꠏꠛꠞ❖
ꠑꠞꠛ ꠛꠞꠛꠎꠛ ꠎꠤꠛ ꠞꠛꠎꠛꠛ ꠇꠤꠑꠤꠑꠛꠎꠛ ꠏꠛꠞ:
ꠞꠛꠎꠛ ꠞꠛꠎꠛ ꠎꠤꠛ ꠞꠛꠎꠛꠛ ꠇꠤꠑꠤꠑꠛꠎꠛ ꠏꠛꠞ❖
ꠞꠤꠑꠛ ꠞꠛꠎꠛ ꠏꠛꠞ ꠎꠤꠛ ꠞꠛꠎꠛꠛ ꠇꠤꠑꠤꠑꠛꠎꠛ ꠏꠛꠞ:
ꠞꠤꠑꠛ ꠞꠛꠎꠛ ꠏꠛꠞ

(1) ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 1458 A.D.

ܒܝܬ

ܫܡܪܬܐ ܕܫܒܬ

ܒܟ ܩܛܝܪ ܐܒܝܢ ܕܡܗܝܢ ܒܫܒܬܐ ܕܡܫܟܚ

ܒܡܒܘܥ ܙܒܢܐ ܕܝܠܒܢ.

ܟܠ ܡܢ ܕܒܥܐ ܒܫܒܬܐ ܙܒܢ ܕܝܠܒܢ ܘܠܐ ܡܫܟܚ.

ܕܟ ܢܚܡܢ ܕܫܒܬ ܙܒܢ ܒܟ ܐܕܒܝܢ:
ܕܠܒܝ ܒܟ ܩܛܝܪ ܐܒܝܢ ܒܡܒܘܥ ܡܝ ܕ ܡܩܕܡ ❖
ܐܢ ܒܫܒܬ ܢܠܟ ܫܒܝ ܙܒܢ[1] :
ܒܬܫܫܬ ܐܒܒ ܐܒܒ ܠܒܡ ܩܛܝܪ ❖
ܐܢ ܫܒ ܫܒ ܫܒ ܒܫ ܫܒ ܡܝ ܢܫ :
ܕܡܒܒܢ ܒܒ ܒܒ ܒܒ ܡܝ ܒܒ ❖
ܐܢ ܒܫ ܫܒ ܩܛ ܫܒ ܡܝ ܫܒ :
ܐܢ ܒܫ ܫܒ ܩܛ ܫܒ ܡܝ ܫܒ ❖
ܐܢ ܒܫ ܫܒ ܩܛ ܫܒ ܡܝ ܫܒ :
ܐܢ ܒܫ ܫܒ ܩܛ ܫܒ ܡܝ ܫܒ ❖
ܐܢ ܒܫ ܫܒ ܩܛ ܫܒ ܡܝ ܫܒ :
ܐܢ ܒܫ ܫܒ ܩܛ ܫܒ ܡܝ ܫܒ ❖

(1) Sic ܙܒܢ

ڵا ﭘێنَّێ ڵمێزێد ﻓێێم ﭘێمم ﭘڕمڵ:

ەڵ ﭘێقَّمێ ڵمﻓێڵڵە ﻫەﭘێَّەوص ﭘڕنَّ ❖

ﭘێ ێێڵ ﭘێێ ڵمێزێد ﻓێێم ﭘێمم ﭘڕمڵ:

ێێ ﭘێ

ಅಂಬಿಕಾ ದಿವ್ಯ ಭಾವ ಭಾಗ್ಯ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

ಅಂಬಿಕಾ ಪೂರ್ಣಳಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಳು ಭಾಸ್ಕರಾ ॥

لمڤڈ صوبر لڈصڤ ڀمڤص بلا ڤڈصمۏڈ:
صڤڈ ضيلڈ ۏڤڈ ڀمڤڈلما ڈڤڤ ڈصڤ ڈڤ ڈڤڈ:
ڀڈڈ ڤڈ

ديتبلاقم ىوضمصم لاجة ،ةوبدتقلبم ❖
قمع نال تمكأ ىتة ىلصتة وبلة نعطتة:
ىلصم للجة ىلإ ةفلة ءادبة تومست:
قيم تتحة دلبلة تالاس ةنسة وبحة ولة ❖
تيمص للجة (١) ىفلة لاتحتة:
ىلا ةلاسلم ضلة ىتمة ،ةيمج لمه ❖
تتحة لصيتة لإنيم دفلاسم ❖
لا ةفلة لمكأ للجة (٢) ىل لإتحم):
ىلص لإنيم ىوتة ،ةلاسة ولصتة نبر قيمة ❖
ىلإ دلاتلاب ضلة ىتمة ،ةيمج لمه ❖
ةنسة للجة ىلإ ةفلة ءادبة تومست:
لا ةفلة لمكأ للجة (٣) ىل لإتحم):
ىلص لإنيم ىوتة ،ةلاسة ولصتة نبر قيمة ❖

(١) ةفلة :Sic (٢) للجة :Sic (٣) ةيم :Sic

ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਸੋ ਕਰ ਲੈਣਾ ਪਿਛੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀ ਵੇਖਿਆ ।

मलिम्लोमुखाः । ये च दण्डं शूलं वज्रं प्रासं मुद्गरं पट्टिशं
धनुर्बाणं खड्गं चर्म शङ्खं चक्रं गदां पद्मं वरं अभयं हस्तैः
दधानाः । सर्वे ते सर्वाभरणाः सर्वायुधाः सर्वे सर्वज्ञाः
सर्वे सर्वेश्वराः सर्वे सर्वमयाः सर्वे सर्वगाः सर्वे सर्वतोमुखाः ।
ततः पुरस्तात् । सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो
नमः । भवे भवे नातिभवे भवस्व मां भवोद्भवाय नमः ।
वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमो रुद्राय नमः । कालविकरणाय
नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनाय नमः ।
सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः । अघोरेभ्योऽथ
घोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वतः शर्व सर्वेभ्यो नमस्ते
अस्तु रुद्ररूपेभ्यः । तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि ।
तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् । ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां
ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मेऽस्तु सदाशिवोम् ।
तत्पुरुषं विद्महे वागीश्वरं धीमहि । तन्नो दन्तिः प्रचोदयात् ।
अघोरेभ्यो घोरेभ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वतः शर्व सर्वेभ्यो
नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः । ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः
सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मेऽस्तु
सदाशिवोम् । तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि । तन्नो
रुद्रः प्रचोदयात् । तत्पुरुषाय विद्महे महाचक्राय धीमहि ।
तन्नश्चक्रः प्रचोदयात् । तत्पुरुषाय विद्महे सुवर्णपक्षाय
धीमहि । तन्नो गरुडः प्रचोदयात् । नारायणाय विद्महे
वासुदेवाय धीमहि । तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् । नारायणाय
विद्महे वासुदेवाय धीमहि । तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ।
नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि । तन्नो विष्णुः
प्रचोदयात् । नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।
तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् । नारायणाय विद्महे वासुदेवाय
धीमहि । तन्नो विष्णु

وَلَدِهْ دِتِّي يَرْمِيَاهُ نَبِيْ هِيْ هِلْكِيَا ❖
زَعْمِيْ وِيْ نَاهُ دِيْ أَفْرَهِيْ قَوْشِي دَسُوْلِيْ دِيْ لَوْصَاصْ:
وَلَدِهْ(١) بَاتْ دِيْ لِ نِقْيَرُو دِيْلُو قَهْيِ ❖
بَلا هَيْ إِيهْوَاصْ دِصَوِيْ خَطَّتْ: 297

وبه تمام الكلام على الحدقة والحمد لله وحده وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم تسليما كثيرا

ملحة علم الأذن

وهي ثلاثة أجزاء الجزء الأول في الأذن الظاهرة والجزء الثاني في الأذن الوسطى والجزء الثالث في الأذن الباطنة

الجزء الأول في الأذن الظاهرة

وهي ثلاثة أقسام القسم الأول في الصيوان والقسم الثاني في الصماخ والقسم الثالث في الغشاء الطبل

القسم الأول في الصيوان

وهو عضو غضروفي مركب من غضروف واحد وأربعة أربطة وجلد وشحم وعصب وشرايين وأوردة ولمفاويات وأوعية لمفاوية

وهو مجوف من الوحشي ومصمت من الإنسي وله ثلاثة أوجه وجه وحشي ووجه إنسي ووجه خلفي

وله ثلاثة أطراف طرف علوي وطرف سفلي وطرف أمامي

وله ثلاثة حواف حافة حلزونية وحافة مضادة للحلزونية وحافة معترضة

وله ثلاثة أعماق عمق الصماخ وعمق الحلزونية وعمق المضادة للحلزونية

وله ثلاثة أقواس قوس الحلزونية وقوس المضادة للحلزونية وقوس المعترضة

وله ثلاثة أسنمة سنام الحلزونية وسنام المضادة للحلزونية وسنام المعترضة

وله ثلاثة أسراب سرب الحلزونية وسرب المضادة للحلزونية وسرب المعترضة

وله ثلاثة أرجل رجل الحلزونية ورجل المضادة للحلزونية ورجل المعترضة

وله ثلاثة أطراف طرف الحلزونية وطرف المضادة للحلزونية وطرف المعترضة

وله ثلاثة أعناق عنق الحلزونية وعنق المضادة للحلزونية وعنق المعترضة

وله ثلاثة أعراف عرف الحلزونية وعرف المضادة للحلزونية وعرف المعترضة

وله ثلاثة أجنحة جناح الحلزونية وجناح المضادة للحلزونية وجناح المعترضة

وله ثلاثة أعجاز عجز الحلزونية وعجز المضادة للحلزونية وعجز المعترضة

وله ثلاثة أصداغ صدغ الحلزونية وصدغ المضادة للحلزونية وصدغ المعترضة

وله ثلاثة أذناب ذنب الحلزونية وذنب المضادة للحلزونية وذنب المعترضة

وله ثلاثة أفواه فوه الحلزونية وفوه المضادة للحلزونية وفوه المعترضة

وله ثلاثة أعناب عنب الحلزونية وعنب المضادة للحلزونية وعنب المعترضة

وله ثلاثة أعراق عرق الحلزونية وعرق المضادة للحلزونية وعرق المعترضة

وله ثلاثة أعصاب عصب الحلزونية وعصب المضادة للحلزونية وعصب المعترضة

وله ثلاثة أوردة ورد الحلزونية وورد المضادة للحلزونية وورد المعترضة

وله ثلاثة أشرايين شريان الحلزونية وشريان المضادة للحلزونية وشريان المعترضة

وله ثلاثة أوعية لمفاوية وعاء الحلزونية ووعاء المضادة للحلزونية ووعاء المعترضة

وله ثلاثة أشحام شحم الحلزونية وشحم المضادة للحلزونية وشحم المعترضة

وله ثلاثة أجلاد جلد الحلزونية وجلد المضادة للحلزونية وجلد المعترضة

وله ثلاثة أربطة رباط الحلزونية ورباط المضادة للحلزونية ورباط المعترضة

وله ثلاثة أغضاريف غضروف الحلزونية وغضروف المضادة للحلزونية وغضروف المعترضة

وله ثلاثة أعضاء عضو الحلزونية وعضو المضادة للحلزونية وعضو المعترضة

وله ثلاثة أجساد جسد الحلزونية وجسد المضادة للحلزونية وجسد المعترضة

وله ثلاثة أشكال شكل الحلزونية وشكل المضادة للحلزونية وشكل المعترضة

وله ثلاثة أحجام حجم الحلزونية وحجم المضادة للحلزونية وحجم المعترضة

وله ثلاثة أوزان وزن الحلزونية ووزن المضادة للحلزونية ووزن المعترضة

وله ثلاثة أمكنة مكان الحلزونية ومكان المضادة للحلزونية ومكان المعترضة

وله ثلاثة أزمنة زمان الحلزونية وزمان المضادة للحلزونية وزمان المعترضة

وله ثلاثة أوضاع وضع الحلزونية ووضع المضادة للحلزونية ووضع المعترضة

وله ثلاثة أحوال حال الحلزونية وحال المضادة للحلزونية وحال المعترضة

وله ثلاثة أسماء اسم الحلزونية واسم المضادة للحلزونية واسم المعترضة

وله ثلاثة أكنان كن الحلزونية وكن المضادة للحلزونية وكن المعترضة

وله ثلاثة أكوان كون الحلزونية وكون المضادة للحلزونية وكون المعترضة

وله ثلاثة أعيان عين الحلزونية وعين المضادة للحلزونية وعين المعترضة

وله ثلاثة أشياء شيء الحلزونية وشيء المضادة للحلزونية وشيء المعترضة

وله ثلاثة أذوات ذات الحلزونية وذات المضادة للحلزونية وذات المعترضة

وله ثلاثة أنفس نفس الحلزونية ونفس المضادة للحلزونية ونفس المعترضة

وله ثلاثة أرواح روح الحلزونية وروح المضادة للحلزونية وروح المعترضة

وله ثلاثة أجساد جسد الحلزونية وجسد المضادة للحلزونية وجسد المعترضة

وله ثلاثة أشباح شبح الحلزونية وشبح المضادة للحلزونية وشبح المعترضة

وله ثلاثة أظلال ظل الحلزونية وظل المضادة للحلزونية وظل المعترضة

وله ثلاثة أنوار نور الحلزونية ونور المضادة للحلزونية ونور المعترضة

وله ثلاثة أضواء ضوء الحلزونية وضوء المضادة للحلزونية وضوء المعترضة

وله ثلاثة أشعة شعاع الحلزونية وشعاع المضادة للحلزونية وشعاع المعترضة

وله ثلاثة أبصار بصر الحلزونية وبصر المضادة للحلزونية وبصر المعترضة

وله ثلاثة أبصائر بصيرة الحلزونية وبصيرة المضادة للحلزونية وبصيرة المعترضة

وله ثلاثة أسماع سمع الحلزونية وسمع المضادة للحلزونية وسمع المعترضة

وله ثلاثة أفئدة فؤاد الحلزونية وفؤاد المضادة للحلزونية وفؤاد المعترضة

وله ثلاثة أعقول عقل الحلزونية وعقل المضادة للحلزونية وعقل المعترضة

وله ثلاثة أحلام حلم الحلزونية وحلم المضادة للحلزونية وحلم المعترضة

وله ثلاثة أفهام فهم الحلزونية وفهم المضادة للحلزونية وفهم المعترضة

وله ثلاثة أحفاظ حفظ الحلزونية وحفظ المضادة للحلزونية وحفظ المعترضة

وله ثلاثة أذكياء ذكاء الحلزونية وذكاء المضادة للحلزونية وذكاء المعترضة

وله ثلاثة أفطان فطن الحلزونية وفطن المضادة للحلزونية وفطن المعترضة

وله ثلاثة أنباه نبه الحلزونية ونبه المضادة للحلزونية ونبه المعترضة

وله ثلاثة أنهاء نهى الحلزونية ونهى المضادة للحلزونية ونهى المعترضة

وله ثلاثة أحجار حجر الحلزونية وحجر المضادة للحلزونية وحجر المعترضة

وله ثلاثة أعقال عقل الحلزونية وعقل المضادة للحلزونية وعقل المعترضة

وله ثلاثة أعقاب عقب الحلزونية وعقب المضادة للحلزونية وعقب المعترضة

وله ثلاثة أعقاد عقد الحلزونية وعقد المضادة للحلزونية وعقد المعترضة

وله ثلاثة أعقار عقر الحلزونية وعقر المضادة للحلزونية وعقر المعترضة

وله ثلاثة أعقاص عقص الحلزونية وعقص المضادة للحلزونية وعقص المعترضة

وله ثلاثة أعقاف عقف الحلزونية وعقف المضادة للحلزونية وعقف المعترضة

وله ثلاثة أعقاق عقق الحلزونية وعقق المضادة للحلزونية وعقق

ھۆر ئۇ يەرنى چېقىپ ئۆتۈپ ئېقىۋاتقان ئوت: ❖

چۈنكى چېدىكا ئۇلارغا ئىگە ھەم ھۆرمەتلىگۈچى ئىدى. ❖

ھەممىسى ئۆز ئىلمىغا ئىشەنچ قىلىپ ئۆزىنى ئالىم ھېسابلايتى. (3) :

ئۇلارغا ھېكمەت ئۆتۈپ چۈشمىگەچكە ھازىرقى ئادەت ❖

ئۇ شەھەر ئارا چېگرا تېگى يېغىلىپ ئۆتۈپ: ❖

ھەممىسى ھەر خىلدىكى ئادەتنى ئۆزىگە ئادەت قىلىۋالغان. ❖

ئەمما ھېكمەت ئۆتۈپ چۈشمىگەچكە ھازىرقى ئادەت ❖

ئۇ يەرنى ئۆتۈپ چىققاندا ئۆتۈپ كەتكەن ئىدى:

ꤔꤢꤡꤢ ꤘꤢꤡꤢ ꤓꤢꤡ ꤢꤡꤢꤡ (1) ꤘꤢꤢꤓ ꤓꤢꤓꤢꤡ ꤘꤢꤢꤡ ❖
ꤓꤢꤡꤢ ꤓꤢꤡꤢ ꤓꤢꤡꤢ ꤢꤡꤢꤡ ꤓꤢꤡꤢ ꤓꤢꤡꤢ ꤓꤢꤡꤢ ꤓꤢꤡꤢ ꤓꤢꤡꤢ

ובשעת חופה ישמיעו קול שמחה לפני הכלה:

❖ ומביאין לה בחופה בבית החתן או בבית אביה ומקיפין אותה שבע הקפות ואין מקיפין לאחריה אלא פעם אחת ומשמיעין קול שמחה לפני הכלה:

❖ וכשנכנסת לחופה אומרים לה אחותנו את היי לאלפי רבבה (א) ויהי שמך נקרא בישראל ויהי רצון שתהא אשת חיל ותשמח בעלה ותקים שלש עשרה עבורים:

❖ ומברכין אותה בשבע ברכות ואומרים לה אמן:

❖ ומברכין את החתן ואומרים לו אמן:

❖ ומברכין את החתן והכלה ואומרים אמן:

❖ ומברכין את החתן והכלה ואומרים אמן:

❖ ומברכין את החתן והכלה ואומרים

ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਕ ਦੀ ਸੰਪਾਦਨ ਕਲਾ ਦੀ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਾਦਕ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜੇ ਨਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਰਚਨਾ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਾਦਕ

ఒక చిన్న బాలుడు దొంగిలి చేతిలో
దొరికి పోయినాడు. వాడిని పోలీసు
వాళ్ళు పట్టుకొని పోతూ వుండిరి.
వాడు ఏడుస్తూ వుండెను. ఆ దారిని
పోతూ వున్న ఒక ముసలి వాడు
వాడిని చూచి వీడు ఎవరో పాపం
అనుకొని వాడి దగ్గరకు పోయి
వీడు ఎవరు? వీడిని ఎందుకు
పట్టుకొని పోతున్నారు? అని
అడిగెను. అప్పుడు పోలీసు వాళ్ళు
వీడు మా ఊరి దొంగ. వీడు
ఎన్నో దొంగతనాలు చేసినాడు.
వీడిని పట్టుకొని పోయి
శిక్ష వేయించుటకు పోతున్నాము
అని చెప్పిరి. అప్పుడు ముసలి
వాడు వీడు ఎందుకు దొంగతనం
చేసినాడో తెలుసుకొని రమ్మని
పోలీసు వాళ్ళతో చెప్పి వాడి
దగ్గరకు పోయి వీడు ఎందుకు
దొంగతనం చేసినాడు? అని
అడిగెను. అప్పుడు వాడు
నాకు ఆకలి వేసినది. అన్నము
తినుటకు డబ్బులు లేవు. అందుకు
దొంగతనం చేసినాను అని
చెప్పెను. అప్పుడు ముసలి
వాడు వీడిని పోలీసు వాళ్ళు
తీసుకొని పోవుచున్న దారిలో
వీడిని వదిలి పెట్టి వీడు
ఆకలితో వున్నాడు. వీడికి
అన్నము పెట్టి పంపండి అని
చెప్పెను. అప్పుడు పోలీసు
వాళ్ళు వీడిని ఒక హోటలుకు
తీసుకొని పోయి అన్నము
పెట్టించి పంపిరి.

दक्षं मन्वन्तरपतिं तत्सुतानां च सत्तमम् ॥
ऋभुं ब्रह्मर्षिप्रवरं पुलहस्य मरीचिषु ॥
ऊर्णायां तत्सुतं धर्मं तत्पत्न्यां सुषुवे सुतान् ॥
तेषां पुत्रश्च कामश्च प्रसवश्च चतुर्थकः ॥
कामस्य वशदायां तु हर्षो नन्दोऽथ तत्सुतः ॥
प्रसवस्य तु शान्त्यां वै क्षेमोऽथ सुखदस्ततः ॥
अथर्वणस्तु हविषि दृष्टवत्यां सुतं नृप ॥
दध्यञ्चमश्वशिरसं यमाहुस्तत्त्वकोविदाः ॥
अत्रेः पत्न्यनसूया त्रीन् लेभे सुत आत्मनः ॥
दत्तं दुर्वाससं सोमं तिसृणां जयशङ्करम् ॥
अङ्गिरसः स्मृत्यां तु पत्न्यां जज्ञे सुता नृप ॥
त्रय एवाद्भुताकारा ऋचो वेदा इवामलाः ॥
उतथ्यं च महाभागं बृहस्पतिमथापि च ॥
पुलस्त्यस्य हविर्भूवां पत्न्यां जज्ञेऽथ सत्तमः ॥
अगस्त्यो दहनो राजन् सहिष्णुरिति चात्मजाः ॥
पुलहस्य गतौ पत्न्यां त्रय आसन् सुतास्तु ते ॥
कर्मश्रेष्ठो वरीयांश्च सहिष्णुश्चेति भारत ॥
क्रतोरपि क्रियायां वै षष्टिसाहस्रसम्मताः ॥
ऊर्ध्वरेतस आसन् वै वालखिल्या महर्षयः ॥
कर्दमस्य तु भूपत्न्यां शङ्खपादादयोऽभवन् ॥
नव कन्याः कलायां तु मरीचिप्रमुखास्तु ते ॥
पूर्णिमायां पूर्णमासं विश्वेदेवाः सुतं नृप ॥
अपरायां तु दयितं साध्या नाम गणं विदुः ॥
दक्षस्य दुहितर्यासीत् सतीत्यां तु सुतास्त्रयः ॥
हरो हरिः कपर्दी च बहुरूपस्त्रयम्बकः ॥
अजैकपादहिर्बुध्न्यः पिनाकी च सुरेश्वरः ॥
कपाली च त्रिरुद्राख्या रुद्रा एकादशेरिताः ॥
मृगव्याधशर्वकपर्दिकेतवो दहनोऽपराजितः ॥
एते रुद्रगणा भीमा भूतप्रेतपिशाचराट् ॥
भवायां भवपत्न्यां तु सुता वै भुवनाधिपाः ॥
शुचिः शुक्रः पुरीष्यश्च षडादित्याः प्रकीर्तिताः ॥
तेषां सप्तर्षयः पुत्रा वसिष्ठस्य रजोगुणाः ॥
काश्यपोऽवरजस्तेषां त्रयीविद्याप्रवर्तकः ॥
चित्तिर्विज्ञानमूर्तिश्च तस्यां धर्मस्तथाक्रतुः ॥
दण्डो नयविनयौ च पुत्रा ओघस्तथा सुताः ॥
सरस्वती च तत्पत्नी सप्तधा समवर्तत ॥
प्रजापतेः कर्दमस्य हविर्भूवां सुतास्तु ते ॥
कपिलश्च महाभागो योऽसौ सांख्यप्रवर्तकः ॥
देवहूतिं पितरि भक्तां प्रादात्प्रसादितः ॥
तस्यां स्वसारं कन्यां च कर्दमः समजीजनत् ॥
कलां अनसूयां च याभ्यां पित्रा त्रयी धृता ॥
मरीचिमिश्रयोः पत्न्यां पूर्णिमायां सुरैः सह ॥
तुष्टायां तुष्टयः पुत्रा लोकसन्तोषनाः स्मृताः ॥
अत्रेः पत्न्यां तु साध्वीयां त्रयश्चन्द्रात्मकाः सुताः ॥
दत्तो दुर्वासा सोम इति सर्गे प्रधानतः ॥
दत्तो योगगतिं यातः पितृलोकं तु भार्गवः ॥
दुर्वासाः शङ्करांशेन कोपो वै ब्रह्मसन्निभः ॥
अनसूयाऽत्रिपत्न्यासीत् सोमो ब्रह्मांशसम्भवः ॥
अङ्गिरसः स्वपत्न्यां वै चतस्रः सुषुवे सुताः ॥
सिनीवाली कुहूर्राका चानुमतिश्च सत्तमाः ॥
अथर्वणोऽसूत कन्यामेकां नाम्नाथ कीर्तिमान् ॥
सा वै कुहूरनुमतिं राकां सिनीवालीं तथा ॥
पुलस्त्यस्य तु पत्न्यां वै प्रीतिरजनयत्सुतान् ॥
दत्तोलिं च महाभागं बृहस्पतिमथापि च ॥
पुलहस्य गतौ पत्न्यां त्रय आसन् सुतास्तु ते ॥
कर्मश्रेष्ठो वरीयांश्च सहिष्णुश्चेति भारत ॥
क्रतोरपि क्रियायां वै षष्टिसाहस्रसम्मताः ॥
ऊर्ध्वरेतस आसन् वै वालखिल्या महर्षयः ॥
कर्दमस्य तु भूपत्न्यां शङ्खपादादयोऽभवन् ॥
नव कन्याः कलायां तु मरीचिप्रमुखास्तु ते ॥
पूर्णिमायां पूर्णमासं विश्वेदेवाः सुतं नृप ॥
अपरायां तु दयितं साध्या नाम गणं विदुः ॥
दक्षस्य दुहितर्यासीत् सतीत्यां तु सुतास्त्रयः ॥
हरो हरिः कपर्दी च बहुरूपस्त्रयम्बकः ॥
अजैकपादहिर्बुध्न्यः पिनाकी च सुरेश्वरः ॥
कपाली च त्रिरुद्राख्या रुद्रा एकादशेरिताः ॥
मृगव्याधशर्वकपर्दिकेतवो दहनोऽपराजितः ॥
एते रुद्रगणा भीमा भूतप्रेतपिशाचराट् ॥
भवायां भवपत्न्यां तु सुता वै भुवनाधिपाः ॥
शुचिः शुक्रः पुरीष्यश्च षडादित्याः प्रकीर्तिताः ॥
तेषां सप्तर्षयः पुत्रा वसिष्ठस्य रजोगुणाः ॥
काश्यपोऽवरजस्तेषां त्रयीविद्याप्रवर्तकः ॥
चित्तिर्विज्ञानमूर्तिश्च तस्यां धर्मस्तथाक्रतुः ॥
दण्डो नयविनयौ च पुत्रा ओघस्तथा सुताः ॥
सरस्वती च तत्पत्नी सप्तधा समवर्तत ॥
प्रजापतेः कर्दमस्य हविर्भूवां सुतास्तु ते ॥
कपिलश्च महाभागो योऽसौ सांख्यप्रवर्तकः ॥
देवहूतिं पितरि भक्तां प्रादात्प्रसादितः ॥
तस्यां स्वसारं कन्यां च कर्दमः समजीजनत् ॥
कलां अनसूयां च याभ्यां पित्रा त्रयी धृता ॥
मरीचिमिश्रयोः पत्न्यां पूर्णिमायां सुरैः सह ॥
तुष्टायां तुष्टयः पुत्रा लोकसन्तोषनाः स्मृताः ॥
अत्रेः पत्न्यां तु साध्वीयां त्रयश्चन्द्रात्मकाः सुताः ॥
दत्तो दुर्वासा सोम इति सर्गे प्रधानतः ॥
दत्तो योगगतिं यातः पितृलोकं तु भार्गवः ॥
दुर्वासाः शङ्करांशेन कोपो वै ब्रह्मसन्निभः ॥
अनसूयाऽत्रिपत्न्यासीत् सोमो ब्रह्मांशसम्भवः ॥
अङ्गिरसः स्वपत्न्यां वै चतस्रः सुषुवे सुताः ॥
सिनीवाली कुहूर्राका चानुमतिश्च सत्तमाः ॥
अथर्वणोऽसूत कन्यामेकां नाम्नाथ कीर्तिमान् ॥
सा वै कुहूरनुमतिं राकां सिनीवालीं तथा ॥
पुलस्त्यस्य तु पत्न्यां वै प्रीतिरजनयत्सुतान् ॥
दत्तोलिं च महाभागं बृहस्पतिमथापि च ॥

(१) ०लदः ङ।

ಅಣ್ಣ ನಿನ್ನದು ಎಲ್ಲಿದೆ ಧನ ಧಾನ್ಯವಿನ್ನೆಲ್ಲಿದೆ ಬಲ್ಲೆಯಾ ?

ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಬಡವನಾದರೂ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ಹಬ್ಬ ಮಾಡಿಸುವ ಜಾಣ ನೀನು.

ಅಣ್ಣ ಅಕ್ಕಿ ಬೇಳೆ ಕಾಳು ಕಡಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುವೆ ಹೇಳು ಮೊದಲು ?

ಹಬ್ಬ ಮಾಡಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕು ಹೇಳು ಮೊದಲು ?

ಅಣ್ಣ ನಿನ್ನ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕು ಹೇಳು ಮೊದಲು ?

ಅಣ್ಣ ನಿನ್ನ ಸಾಲ ತೀರಿಸಲು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕು ಹೇಳು ಮೊದಲು ?

الباب الثالث في تدبير الحامل

وأما تدبير الحامل فإنها تحتاج إلى أن تتوقى الأشياء المولدة للأخلاط الرديئة وتتجنبها وتتوقى الامتلاء وتتوقى الأشياء المولدة للرياح الغليظة وتتوقى الأشياء المولدة للسدد وتتوقى الأشياء المولدة للقولنج وتتوقى الأشياء المولدة للإسهال وتتوقى الأشياء المولدة للقيء وتتوقى الأشياء المولدة للإسقاط وتتوقى الأشياء المولدة للطلق قبل وقته وتتوقى الأشياء المولدة للضعف وتتوقى الأشياء المولدة للكزاز وتتوقى الأشياء المولدة للتشنج وتتوقى الأشياء المولدة للصرع وتتوقى الأشياء المولدة للفالج وتتوقى الأشياء المولدة للخدر وتتوقى الأشياء المولدة للسبات وتتوقى الأشياء المولدة للموت الفجائي وتتوقى الأشياء المولدة للحمى وتتوقى الأشياء المولدة للورم وتتوقى الأشياء المولدة للقروح وتتوقى الأشياء المولدة للجرب وتتوقى الأشياء المولدة للبثور وتتوقى الأشياء المولدة للدماميل وتتوقى الأشياء المولدة للنملة وتتوقى الأشياء المولدة للحكة وتتوقى الأشياء المولدة للبهق وتتوقى الأشياء المولدة للكلف وتتوقى الأشياء المولدة للنمش وتتوقى الأشياء المولدة للشعر الزائد وتتوقى الأشياء المولدة للثآليل وتتوقى الأشياء المولدة للزوائد وتتوقى الأشياء المولدة للسلعة وتتوقى الأشياء المولدة للغدة وتتوقى الأشياء المولدة للناصور وتتوقى الأشياء المولدة للبواسير وتتوقى الأشياء المولدة للشقاق وتتوقى الأشياء المولدة للقوباء وتتوقى الأشياء المولدة للداء الثعلبي وتتوقى الأشياء المولدة للداء الحية وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأسود وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأبيض وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأحمر وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأخضر وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأزرق وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأصفر وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأغبر وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأرمد وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأكمه وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأعشى وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأعمش وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأحول وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأعور وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأخرس وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأبكم وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأصم وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأطرش وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأقطع وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأشل وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأعرج وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأحدب وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأقرع وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأجلح وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأصلع وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأشيب وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأمرد وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأغلف وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأقلف وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأخفش وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأحنف وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأفحج وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأعسر وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأيسر وتتوقى الأشياء المولدة للداء الأيمن

ܒܠܓ ܫܒܝ ܕܒܫܒܬ ܕܒ ܒܝ ܐܪܥܐ :
ܐܗܠ ܡܟ ܕܐܡܕ ܒܕܬ ܒܐܒܕܐ ❊
ܗ ܒܝ ܕܡ ܒܝ ܕܫܐ (ܒܕܐ ܒܝ[1] ܒܐܒܕܐ ܒ :
ܗܘ ܟ ܒܝ ܡܕܬ ܐܡܟ ❊
ܕܐܫܐ ܫܒܝ ܕܫܐ ܒܝ ܒܐ ❊
ܡܟ ܒܐ ܐܡ ܒܐ ܒ ❊
ܐܗ ܒ ܒܐ ܒ ❊
ܒ ܐ ❊
ܒ ❊
ܒ ❊
ܒ

ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ܐܘ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ❊ ܐܘ ܒܥܠ ܐܘ ܐܢܬܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܪ ܐܘ ܒܪܬ ❊ ܐܘ ܐܚ ܐܘ ܐܚܬ ❊ ܐܘ ܒܥܠ ܐܘ ܐܢܬܬܐ ❊ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܗ ❊ ܐܘ ܐܝܬ ܠܗ ❊ ܐܘ ❊ ❊ ❊

ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰਨ ਬੀਜ ਜੋਇ ਜੋਇ ਮੁਖ ਕਹਾਵੈ ।
ਸੋ ਸੋ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਧਾਵਹੀ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤ ਚਾਵੈ ।
ਜੋ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਧਾਵਹੀ ਸੋ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵੈ ।
ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਮੰਤ੍ਰ ਇਹ ਜੋ ਜਾਪੈ ਸੁਖ ਹੋਇ

ततो नन्दादयो गोपाः सुहृदः सर्व एव हि ।
अदृष्ट्वा रामकृष्णौ तौ मथुरां ययुरुत्सुकाः ॥
तान् दृष्ट्वा कथयामासुः कृष्णरामौ कुतो गतौ ।
अपि नो वाचमस्मासु कृतवन्तौ न वा मधुः ॥
इति गोपीर्मिथः सर्वा गोविन्दगतमानसाः ।
अपृच्छन् सहसोत्सृज्य व्रजकर्माणि सत्तम ॥
तासां तत्क्षोभणं वीक्ष्य कृष्णो दूरागतं प्रियम् ।
सान्त्वयन् सुहृदां तासां तदाहागमनं प्रति ॥
तासामाविरभूत्तूर्णमरविन्ददलेक्षणः ।
स्मयन्मुखेन महता तमसां शमनुत्तमः ॥
तं विलोक्य जगन्नाथं सर्वा गोपालयोषितः ।
उत्तस्थुर्युगपत्सर्वा लब्धप्राणा इवासवः ॥
काश्चित्तूष्णीं स्थिता गोप्यो जगृहुस्तद्दृशं हृदा ।
प्रेमवेगेन निभृतं नवयोगेन योगिनः ॥
काश्चिन्नेत्रकृतं कृष्णं हृदयेनोपगुह्य च ।
शिरसा नमती भेजुर्लब्धभागाः परं मुदम् ॥
काश्चिन्मुकुन्दमुखजं सुरवेणुजुष्टं
पीयूषमुत्तभितकर्णपुटैः पिबन्त्यः ।
नेत्रैः कपोलरुचिरस्मितशोभितेन
सम्पूजयन्त्य इव नेत्रशतेन तूष्णीम् ॥
तं सर्वा नेत्रभृङ्गैर्याः पिबन्त्यो मुखाम्बुजम् ।
न तृप्यन्ति तयोत्तस्थुः कृतपूर्वाश्च तत्क्षणम् ॥
तं सर्वा नेत्रभृङ्गैर्याः पिबन्त्यो मुखाम्बुजम् ।
न तृप्यन्ति तयोत्तस्थुः कृतपूर्वाश्च तत्क्षणम् ॥
तं सर्वा नेत्रभृङ्गैर्याः पिबन्त्यो मुखाम्बुजम् ।
न तृप्यन्ति तयोत्तस्थुः कृतपूर्वाश्च तत्क्षणम् ॥
तं सर्वा नेत्रभृङ्गैर्याः पिबन्त्यो मुखाम्बुजम् ।
न तृप्यन्ति तयोत्तस्थुः कृतपूर्वाश्च तत्क्षणम् ॥

ಭೂಮಿಪುತ್ರಾಯ ಜನಕಾಯ ದತ್ತಾಯೈ ಧೀಮತೇ ತಥಾ ॥

ಅಥ ಪುತ್ರೇಷು ಜಾತೇಷು ದಶರಥೋ ಮುದಮಾಪ್ತವಾನ್ ।

ಸಮೃದ್ಧಾಂ ಮಹತೀಂ ಸ್ಫೀತಾಂ ಪಿತೃವೈಶ್ಯಾಂ ಪ್ರಹರ್ಷಿತಃ ॥

ಅಥ ಸತ್ಯಾಂ ಸಮಾಂ ಪುಣ್ಯಾಂ ಯಜ್ಞಕರ್ಮಪರಾಯಣಃ ।

ಪ್ರಾಪ್ತೇ ಚೈತ್ರೇ ನವೇ ಮಾಸೇ ಪುಣ್ಯೇ ಪುಷ್ಯೇ ಜಗತ್ಪತಿಃ ॥

ಸರ್ವೇಷು ಸಮವಸ್ಥೇಷು ಗ್ರಹೇಷು ಕೃತಲಕ್ಷಣೇ ।

ಪ್ರೋದ್ಯಮಾನೇ ಜಗನ್ನಾಥಂ ಸರ್ವಲೋಕನಮಸ್ಕೃತಂ ॥

ಕೌಸಲ್ಯಾಜನಯದ್ರಾಮಂ ದಿವ್ಯಲಕ್ಷಣಸಂಯುತಂ ।

ವಿಷ್ಣೋರರ್ಧಂ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಂ ರಕ್ಷಸಾಂ ವಧಕಾಂಕ್ಷಿಣಂ ॥

ರೌದ್ರೇ ಮುಹೂರ್ತೇ ಅದಿತಿದೈವತ್ಯೇ ಪುನರ್ವಸೌ ।

ನವಮ್ಯಾಂ ಜಜ್ಞೇ ಕೌಸಲ್ಯಾ ರಾಮಂ ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮಂ ॥

ವಿಷ್ಣೋರರ್ಧಂ ಮಹಾಭಾಗಂ ಪುತ್ರಮಾಜ್ಞಾಕರಂ ಪಿತುಃ ।

ಕೌಸಲ್ಯಾಜನಯದ್ರಾಮಂ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣಸಂಯುತಂ ॥

ಭರತೋ ನಾಮ ಕೈಕೇಯ್ಯಾ ಜಜ್ಞೇ ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮಃ ।

ಸಾಕ್ಷಾತ್ತ್ವಮೃತೇನಾಜ್ಯಂ ಸರ್ವಲೋಕನಮಸ್ಕೃತಂ ॥

ಸರ್ವಾಸ್ತ್ರಕುಶಲಂ ವೀರಂ ಸರ್ವಶತ್ರುನಿಬರ್ಹಣಂ ।

ಸುಮಿತ್ರಾಜನಯತ್ಪುತ್ರೌ ಸರ್ವಾಸ್ತ್ರಕುಶಲೌ ತದಾ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಚಾಪ್ರತಿಮಂ ಪುತ್ರಂ ಸರ್ವಶತ್ರುನಿಬರ್ಹಣಂ ।

ಶತ್ರುಘ್ನಂ ಚಾಪಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಜನಯಾಮಾಸ ಸುಪ್ರಿಯಂ ॥

ಪುಷ್ಯೇ ಜಾತಸ್ತು ಭರತೋ ಮೀನಲಗ್ನೇ ಪ್ರಸನ್ನಧೀಃ ।

ಸಾರ್ಪೇ ಜಾತೌ ತು ಸೌಮಿತ್ರೀ ಕರ್ಕಟೇ ಸಮುದೀರ್ಣಧೀ ॥

ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಿಷ್ಣೋಶ್ಚತುರ್ಭಾಗಾಃ ಪುತ್ರಾಸ್ತ್ರಿಭುವನೇಶ್ವರಾಃ ।

ಸರ್ವಲೋಕಪ್ರಿಯಕರಾಃ ಸರ್ವಲೋಕಹಿತೇ ರತಾಃ ॥

ಸರ್ವೇ ಸರ್ವಗುಣೋಪೇತಾಃ ಕೌಸಲ್ಯಾನಂದವರ್ಧನಾಃ ।

ಸರ್ವೇ ಲೋಕಸ್ಯ ಮಹಿತಾಃ ಸಮುದ್ರ ಇವ ಸಾಂಭವಾಃ ॥

ತೇಷಾಮಪಿ ಮಹಾತೇಜಾ ರಾಮಃ ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮಃ ।

ಗುಣೈರುತ್ತಮಸಮ್ಮತೈಃ ಪುಷ್ಯೇ ತು ಸಮಲಂಕೃತಃ ॥

ಪ್ರೀತಿಸಂಜನನಃ ಪಿತ್ರೋಃ ಸಮುದ್ರ ಇವ ಸೋಮವಾನ್ ।

ಶನೈಶ್ಚರಃ ಶಿಖೀ ಚೈವ ಗುರುಶ್ಚ ಕಮಲಾಸನಃ ॥

ಕರ್ಕಟೇ ಸಂಸ್ಥಿತಾಃ ಪಂಚ ಕರ್ಮಲಗ್ನಫಲಾಯ ವೈ ।

ಸರ್ವೇಷು ಸಮವಸ್ಥೇಷು ಗ್ರಹೇಷು ಕೃತಲಕ್ಷಣೇ ॥

ਅਖੀਰ ਮਿਸਾਲ ਵਲ ਵਿਆਜੀ ਸਹੀ ਸਾਫ਼ ਸਿਆਨ ॥

ਮੁਲਾਂ ਵਿਆਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਜੀ ਸਹੀ ਸਾਫ਼ ਸਿਆਨ ॥

ਮੁਲ

ध्रुवं तु तात गच्छन्तं वैमानिकमहामुनिः ।
नारदः प्रीयमाणोऽह स्वोपरिष्टात्प्रतीक्षितः ॥ ४५ ॥
तपसा हरितोषेण लोकानां परिवीक्षकः ।
सप्तर्षीणां मुनिवरः पूर्वजो भगवत्कलः ॥ ४६ ॥
यस्य प्रसादाद्वरदमाविवेश सरस्वती ।
प्रचेतसं यं तमु ह प्राहुर्नारदमुत्तमम् ॥ ४७ ॥
स वेद धर्मं यो वेदे योगं सांख्यं सतत्त्वदृक् ।
भागवतं प्रपन्नाय पात्राय प्रियमिच्छते ॥ ४८ ॥
तं तत्र तात क्षत्तव्ये कृतकृत्यमृषिं क्वचित् ।
द्रक्ष्यसे त्वं यदा तस्मै साधवे साधु वक्ष्यति ॥ ४९ ॥
तस्मिन्नुपरते तात लोकः कृत्स्नो गतप्रभः ।
अन्धतामिस्रमाविश्य क्षणं किं किं करिष्यति ॥ ५०

دِيكُونَد يِكدَنُد هَن ڤَصِيَهْ دِيمِلَادِيم ❖
يَسُوعُ (١) بَلدِيَ مُوعَدْ:
يَعنِهَلِيَ مَوْيَ هَن خَنِيْ دِيمِلَادِيَ مُوعَدْ:
وَاوَ يَعكَنِيَ دِيمَاوَ دِيتْ سَلَاوَ ڤَصِيَهْ ❖
خَمُوكْ مَنِيَ وَلَاتْ يَمَاوَ لَاوَشِيَامْ:
يَلَهْ زَوَا لَا خَلَاصْ مَوْيَ لَاوَشَدْ قِيلَا:
مَنْ يَعكَنِيَ دِيمَاوَ دِيتْ سَلَاوَ ڤَصِيَهْ ❖
يَعنِهَلِيَ مَوْيَ هَن خَنِيْ (يَعنِيَ مَوْيَ هَن زَخَمْ) (٢):
وَاوَ يَعكَنِيَ دِيمَاوَ دِيتْ سَلَاوَ ڤَصِيَهْ ❖
يَعنِهَلِيَ مَوْيَ هَن خَنِيْ دِيمَاوَ زِيمْ:
يَلَهْ زَوَا لَا خَلَاصْ مَوْيَ لَاوَشَدْ قِيلَا:
مَنْ يَعكَنِيَ دِيمَاوَ دِيتْ سَلَاوَ ڤَصِيَهْ ❖
يَعنِهَلِيَ مَوْيَ هَن خَنِيْ دِيمَاوَ زِيمْ:
يَلَهْ زَوَا لَا خَلَاصْ مَوْيَ لَاوَشَدْ قِيلَا:
مَنْ يَعكَنِيَ دِيمَاوَ دِيتْ سَلَاوَ ڤَصِيَهْ ❖
يَعنِهَلِيَ مَوْيَ هَن خَنِيْ (١) خَلَاوَ مُوعَدْ:
دِيكُونَد يَكدَنُد هَن ڤَصِيَهْ دِيمِلَادِيم ❖

L. مسا (٣) R. مكدنيَ مومَ جِ حنَ زحوَ (٢) L. مكدنيَ (١)

सर्वज्ञता वैराग्य ज्ञान सहित भक्ति योग को प्राप्त होते हैं ॥
सर्व लोक पालक सर्व ईश्वर सर्व व्यापक सर्वज्ञ ॥
सर्व शक्ति सर्व रूप सर्व आत्मा सर्व मय ॥
ईश्वर सर्व नियन्ता सर्व दर्शी सर्व साक्षी ॥
सर्व कारण सर्व कर्ता सर्व भोक्ता सर्व मय ॥
सर्व ज्ञान सर्व शक्ति सर्व ऐश्वर्य सर्व बल ॥
सर्व तेज सर्व वीर्य सर्व गुण सर्व दोष ॥
सर्व जन्म सर्व मृत्यु सर्व लोक सर्व परलोक ॥
सर्व बन्धन सर्व मोक्ष सर्व माया सर्व अविद्या ॥
सर्व विद्या सर्व अस्मिता सर्व राग सर्व द्वेष ॥
सर्व अभिनिवेश सर्व अहंकार सर्व संकल्प ॥
सर्व विकल्प सर्व धर्म सर्व अधर्म सर्व सत्य ॥
सर्व असत्य सर्व भूत सर्व भविष्य सर्व वर्तमान ॥
सर्व काल सर्व दिशा सर्व देश सर्व आकाश ॥
सर्व पृथ्वी सर्व जल सर्व तेज सर्व वायु ॥
सर्व आकाश सर्व अहंकार सर्व महत्तत्व सर्व प्रकृति ॥
सर्व पुरुष सर्व इन्द्रिय सर्व विषय सर्व अन्तःकरण ॥
सर्व चतुर्दश भुवन सर्व चराचर सर्व जगत ॥
सर्व ब्रह्मा सर्व विष्णु सर्व रुद्र सर्व महेश्वर ॥
सर्व सदाशिव सर्व शक्ति सर्व विद्येश्वर सर्व मन्त्रेश्वर ॥
सर्व मन्त्र सर्व मन्त्रेश्वर सर्व मन्त्र महेश्वर सर्व मन्त्र महेश्वरी ॥
सर्व मन्त्र महेश्वर सर्व मन्त्र महेश्वरी सर्व मन्त्र महेश्वर ॥
सर्व मन्त्र महेश्वरी

لغمغم بلاغۃ حصر ولیاۃ لہ جبتی خیمع ❖
جبلی ھذا لہ حبتی جبلہ ایہ بتتا ❖
ایلاہ ھوا لہ حبتی جبلہ ایہ بتتا ❖
ھوا لہ ایلاہ ھذا ولیاۃ لہ جبتی ❖
جبلہ ھذا لہ حبتی جبلہ ایہ بتتا

حتى يسكبه عليكم الرب من العلاء :
ملكوت جميع العالم هو لربنا ومسيحه ❖
فيملك إلى دهر الدهور :
وبعد[1] هذه الأيام أنا نبوخذ نصر رفعت عيني ❖
إلى السماء فرجع إلي عقلي :
وباركت العلي وسبحت وحمدت الحي إلى الأبد ❖
الذي سلطانه سلطان أبدي وملكوته إلى دور فدور :
وجميع سكان الأرض حسبان كلا شيء ويفعل ❖
كمشيئته في جند السماء وسكان الأرض :
ولا يوجد من يمانع يده أو يقول له ماذا تفعل :
في ذلك الوقت رجع إلي عقلي ❖
ورجوعا إلى كرامة ملكوتي رجع إلي بهائي :
ومشيري وعظماؤي طلبوني وثبتت على ملكي ❖
وعظمة فائقة زيدت لي :
الآن أنا نبوخذ نصر أسبح وأعظم وأمجد ❖
ملك السماء الذي جميع أعماله حق وطرقه عدل :
وقادر أن يذل الذين يسلكون بالكبرياء ❖
فاستمع يا بلطشاصر :

(1) Sic. بعد (N. E. ؟ بعد)

وآنچه دیدمی آن را آنچنان دیدنی ❊
تا دیدنی را دیدن نیارزد ❊
دیدار بر نادیدنی چون توان کرد ❊
(ولا تُؤْيِسْ أَنْ تَرَى مَا لَمْ تَرَهُ قَطُّ)(3) ❊

---

(1) سوء L. (2) ولما لم تصبر عنه L. (3) L in m. Om.

ای نادیدنی را دیدن چون توان کرد ❊
دیدار نادیدنی چون توان کرد: ❊
نادیدنی را دیدن نیارزد ❊
نادیدنی را دیدن نیارز

ನೀನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಹೇಳು ತಂದೆ ॥

ಕಂಸನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದೆ ॥

ಅಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ನಾವೆಷ್ಟರವರು ಹೇಳು ॥

ಕಂಸನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದೆ ॥

ಅಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ಅಪಾರ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ನಾವೆಷ್ಟರವರು ಹೇಳು

ઘણી વાર કોઈ જાણીતા માણસ પાસે જઈને મદદ માગવી પડે છે.

ગામમાં કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ઘણી વાર કોઈ ને કોઈ કામ માટે રોજ જવું પડે છે.

ܫܦܝܪ ܗܘ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܝܠܕܬ ܠܝܫܘܥ[1] ܡܫܝܚܐ ܀
ܐܝܟ ܟܬܒ ܒܝܕ ܟܠ ܚܕ ܒܟܬܒ ܒܠܫܘܢ ܝܠܗ ܕܝܠܗ ܀
ܒܫܒ ܫܢܬ ܫܢܝܢ ܒܟ ܡܗܒ ܫܢܬ ܡ[2] ܚܒܝܒ ܡܪܝ ܀
ܐܡܝܢ ܠܒܝܬ ܡܗܒ ܐܝܫܝ ܡܢ ܫܒܝܢ ܀
ܟ ܒܫܒ ܫܢܬ ܐܒ ܚܕ ܡܗܒ ܒܠܫܘܢ ܝܘܢ ܡܪ ܀
ܐܝܟ ܫܒܝ ܫܢܬ ܒܪܒܬ ܐܝܫܘ ܡܢ ܡܗܒ ܡܪ ܀
ܐܝܟ ܟܬܒ ܫܢܬ ܫܢܝܢ ܐܝܫ

چیستم مقتی از قبل چیزها چیستیستم ❖
چیستم مقتی از قبل چیزها چیستیستم:
چیستم مقتی از قبل چیزها چیستیستم:
چیستم مقتی از قبل چیزها چیستیستم:

ਸ੍ਰੀਲਮਾਲ ਦਿਖਾਵਤ ਅਮਿਤ ਮੈਨਤ ਮੁਖ ਦੀਵਤ:
ਜੋਰਿ ਦੋਊ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤ ਹੈ ਅਤਿ ਮਨ ਮੈ ਡਰਤ:
ਕਹਤ ਹਮਾਰੇ ਨਾਥ ਤੁਮ ਸਕਲ ਜਗਤ ਕੇ ਤਾਤ ॥
ਤੁਮ ਬਿਨ ਹਮਰੋ ਕੌਨ ਹੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹਮਰੀ ਮਾਤ:
ਤੁਮ ਹੀ ਹਮਰੇ ਸਰਬ ਹੋ ਤੁਮ ਹੀ ਹਮਰੇ ਸਾਥ ॥
ਤੁਮ ਬਿਨ ਹਮਰੋ ਕੌਨ ਹੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹਮਰੇ ਨਾਥ:
ਤੁਮ ਹੀ ਹਮਰੇ ਪਿਤ ਮਾਤ ਹੋ ਤੁਮ ਹੀ ਹਮਰੇ ਭ੍ਰਾਤ ॥
ਤੁਮ ਬਿਨ ਹਮਰੋ ਕੌਨ ਹੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹਮਰੇ ਤ

ܐܠ ܢܦܫܐ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ܠܓܠܕܐ ܒܝ ܘܒܟ ❊
ܒܬ ܗܘ ܕܢ ܒܢܐ ܕܒܕܢ ܒܟܬ ܒܢ :
ܒܢ ܒܝܬ ܕܝܢ ܒܝܬ ܦܡܐ ܒܝ ܒܪܝܟ ❊
ܒܬ ܒܟܒܝ ܒܣܟܬ ܒܝܢ ܒܢ :
ܐܠ ܢܦܫܐ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ❊
ܒܝ ܒܢ ܒܟ ❊ ܒܢ ❊ ܒܝ ❊ ܒܢ ❊ ❊ ❊

ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਪੁਰਖਾਈ ਪਾਇ ਸਗਲਾ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥
ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਇਆ ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਦਾ ॥
ਨਹ ਬੇਦ ਨਾਹ ਕੋ ਧਰਮੁ ਜਾਣੈ ਨਹ ਸੁਣੈ ਨਹ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥
ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਇਆ ਕਿਰਤ ਨ ਮਿਟਈ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੀਐ ਜੋ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇਦਾ ॥

ਸਲੋਕ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥
ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸ ਮਾਹਿ ॥
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜਾਹਿ ॥
ਵਿਚਹੁ ਚਿੰਤਾ ਮੋਹ ਤੂਟਸੀ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਇਵ ਕਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥੨॥
ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸ ਮਾਹਿ ॥
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜਾਹਿ ॥
ਵਿਚਹੁ ਚਿੰਤਾ ਮੋਹ ਤੂਟਸੀ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਇਵ ਕਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥੨॥
ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹ੍ਹਿ ਸਚੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਸਾਖ ॥੩॥
ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੇ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹ੍ਹਿ ਸਚੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਸਾਖ ॥੩॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਤਤੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥
ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਪਰਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਖੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇਐ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਤਤੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥
ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਪਰਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਖੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇਐ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ਜਿਥੈ ਸਚੁ ਤਿਸੁ ਕਾ ਤੋਲੁ ॥
ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਪੈਸਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਕਾਰ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇਐ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੫॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ਜਿਥੈ ਸਚੁ ਤਿਸੁ ਕਾ ਤੋਲੁ ॥
ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਪੈਸਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਕਾਰ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇਐ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੫॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਪਰਮਲੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਥੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਗਮੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇਐ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਪਰਮਲੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਥੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਗਮੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇਐ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਆਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੀ ਕਾਰ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇਐ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੭॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਆਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੀ ਕਾਰ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇਐ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੭॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਖੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਥੁ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇਐ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੮॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਖੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਥੁ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਇਐ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੮॥

وتُلا دِيمِمْتَ هُمُّا بِبِ بُتْتَمْ دِمُّا مِيهُبِتْ ❊
(هِبُ هُتْتَمِمْ وُمِيْا[1] دِتْتِبْ مْتَ تُعَ هِ وُتْتِ ❊
مِيْتَ دِيْ هُمِيمَ دِبْتِبْ بِدُّاهِ مْتُلَا بِهُ مِيْتَ :
بِدُبِ هُتْتَمْ وُبْتِ هُبْلَاهِ هِ بِهُتْتَمْ ❊
وُبْتِ هُتْتَمْ دِبْتِبْ بِدُّاهِ مْتُلَا هِ بِهُتْتَمْ :
تُعَ لِ هُمِيمَ وُبِتْ بِدُّاهِ هِ بِهُتْتَمْ :
وُلَاهُتْتَمِمْ دِبْتِبْ بِتْهُ تُمْتَاهُتْ ❊
لِاهُتْتَمِمْ دِوُتْتِ تُمْتَهِ بِدُّاهِ تُتْ :
وُبْتِ هُتْتَمْ دِبْتِبْ بِدُّاهِ مْتُلَا بِهُ مِيْتَ :
تُعَ لِ هُمِيمَ وُبِتْ بِدُّاهِ هِ بِهُتْتَمْ :
تُعَ دِوُتْتِ تُمْ وُبْتِ لِاهُتْتَمْ هِ بِهُتْتَمْ :
وُبْتِ هُتْتَمْ دِبْتِبْ بِدُّاهِ مْتُلَا بِهُ مِيْتَ

ꤢꤢꤢ

ةيح ةطيخ اوا زيمو ديفس ىلا ةيدلوا ىبا ىسوم ❖
ةيح ةعماج ةيحان ىلا ةيدلوا ىبا ىسوم :

فِي غَدَلَامِ مَوْا سِلْقِ تَتْ جِوَسْتَوِيَّا:
وَلَا يَدْمُو مَوْهِ تَسِعْ دَهْوَسِ) وَبُدْلَوْشُوس ❖
فِي ثَدِيْ مَوْا دَهْوَ دَهْمِ دِيْلَوْلَا وَهْفَلَادَ (لَهِ:
وَفَضَدَ(١) يُوْشَمَ وَلَا هِيَاجُوْ هِ دَهْوَسِمَ ❖
فِي غَدَلِ مَوْا نَدْجِ دِيْسِمَ دَهْوَسَا يُفَيْا:
وَفَضَدَ يُوْشَمَ وَلَا هِيَاجُوْ هِ دَهْوَسِمَ ❖
فِي ثَدِيْ مَوْا دَهْمِ دِيْلَوْلَا وَهْفَلَادَ (لَهِ:
وَفَضَدَ(١) يُوْشَمَ وَلَا هِيَاجُوْ هِ دَهْوَسِمَ ❖
فِي غَدَلِ مَوْا نَدْجِ دِيْسِمَ دَهْوَسَا يُفَيْا:
وَفَضَدَ يُوْشَمَ وَلَا هِيَاجُوْ هِ دَهْوَسِمَ ❖
فِي ثَدِيْ مَوْا دَهْمِ دِيْلَوْلَا وَهْفَلَادَ (لَهِ:
وَفَضَدَ(١) يُوْشَمَ وَلَا هِيَاجُوْ هِ دَهْوَسِمَ ❖
فِي غَدَلِ مَوْا نَدْجِ دِيْسِمَ دَهْوَسَا يُفَيْا:

(١) لَهِ: وَفَضَدَ .I

ଚାଣକ୍ୟ ନୀତି ।

ଏକ

ଚାଣକ୍ୟ ଚାରୁଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ନନ୍ଦବଂଶକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଥିଲେ :

ନନ୍ଦ ବୁଲୁଥିବା ଲାଗି ଜଳ ନିଅନ୍ତି ଯାଇ ଯେଉଁଠାରେ :
ଚାଣକ୍ୟ ଚାରୁଚନ୍ଦ୍ର ଶିଷ୍ୟ ନିକଟରେ ଥାଇ ଥିଲେ ।

ଜଳ ଅଛି ବୋଲି ଚାଣକ୍ୟ ଜାଣିଲେ ଯେଉଁ ଦିନ :
ଚାଣକ୍ୟ ଚାରୁଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଜଳ ଦେଲେ ସେହି ଦିନ ।

ଚାଣକ୍ୟ ଚାରୁଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ଜଳ ଦେ

ચૈત્રસ્ય પ્રથમે પક્ષે પ્રતિપદ્યરુણોદયે ।
કૃતાભિષેકો રાજેન્દ્રો વિક્રમાદિત્યસંજ્ઞકઃ ॥ (૧)

ઉજ્જયિન્યાં મહાપદ્મે સર્વસામન્તવન્દિતે ।
સિંહાસનં સમારુરોહ ધર્મેણ પરિપાલયન્ ॥

ધર્મેણ પાલયન્ પૃથ્વીં પ્રજાઃ પુત્રાનિવૌરસાન્ ।
ન્યાયેન વર્ધયન્ કોશં દણ્ડેનારીન્ નિહત્ય ચ ॥

ચતુરુદધિપરીતાં સાગરાન્તાં ધરિત્રીં
સકલનગરગ્રામાકીર્ણરમ્યાં સમગ્રામ્ ।
સ્વબલભુજબલાભ્યાં શાસતિ ક્ષ્માં નરેન્દ્રે
ન ભવતિ વિષયોઽસૌ કસ્યચિદ્ દુઃખદાયી

مَحِيم زَف لب وده‌ذ لب وِحِنَ لِمصَكَلَه :
ىكَلَه‌ه دَعوبذَ ه‌بَد فِكَنَهَ دَعجَسَ حِه ❖
زَف لِب لهَنَ فِيهَ مكَه‌ه هِم زُكَه :
دَعه‌ه حوِحِب هِم قَدَه‌ضَ (لِم دِمصَبد[1] ❖
هِم مُجِنَ هَه‌ه حضَمضَه‌ه دِحِه زُكَه :
هُجِنَّنَ (بِدَنِه ه‌يَه[2] لِه حوِحَنَ دَمكَمه ❖
دَعِه دِهَنَ سؤِي هُكِرَجَ دُهِيلِ بَضَه :
ههُدَّه دِحِكَنَ ه‌نكَجَ دوبَّ زَف قَدَه‌ضَ ❖
(هِي دِم[3] زَبَهَهَ بِدضَبَ لَجِدَه دَعجِي :
بَد لِكَنَ دَه‌يَ لَهَه هِم زُكَه ❖
ههُبَ دَعجَنَ دَمضَه‌ه دِحِه كَه هُلَجِدَه :
ه‌ضَنَ مِكَه‌ه زَبَهَهَ دِحِكَنَ ه‌نكَجَ دَعضَ ❖
ههُدَّه زَبَهَهَ دَمسَ دَعجَه كَ دَعجَه هَوَه :
هَ كَ هِم حِكَه زَيَّ دَنكَجَ دَعِه هُجِدَه ❖
دَعوبَّ لَضَه‌ه دَعجَه بَجَ دَنكَجَ دَعضَ :
ههُدَّه زَبَهَهَ دَمسَ دَعجَه كَ دَعجَه هَوَه :
بَجَ لِكَنَ دَه‌يَ لَهَه هِم زُكَه ❖
ههُبَ دَعجَنَ دَمضَه‌ه دِحِه كَه هُلَجِدَه :
ه‌ضَنَ مِكَه‌ه زَبَهَهَ دِحِكَنَ ه‌نكَجَ دَعضَ ❖
دَعوبَّ لَضَه‌ه دَعجَه بَجَ دَنكَجَ دَعضَ :

ಭಾಷಾ ನಿಘಂಟು ಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಕವಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೃತಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪದ್ಯ ೨೦೦ ಕವಿ ಈ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಪದ್ಯ ೨೦೧ ಕವಿ ಈ ಕೃತಿಯ ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು ಕಾಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕವಿ ಕೆಳದಿ ಅರಸರಾದ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ನಾಯಕರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬರೆದ

هُسِهِ لِنِهَّد حِيلِهِ زَهَهَزِ دِجَّد يَعصُل :
هُفِلِد لِهِ [1] هِم زَدَّوَ دِلِيلِ زِمِهِ نِهِّد ❖
؟يصحَهَ زَهَهَزِ سِهِ هَوَ لِنِهَّد دِفِلِتَهَّهِ :
هِلِهَّد زِنِمَّ نِهِّد سِهِ زَهَهَزِ هَوَ كِصِحِكِهِ زِمِهِ سَهِنَّ ❖
لَهِ دَهَ هَوَ يَّلِ لَهَّدِ دِيهَّهِ دِيصحَهَ :
لِهِيَهِ نِصَهَّد هَهَهَ هِلِد هِم زِمِهِ لِنِدَّد ❖
لَهَّ دَهَ هَوَ زِنِمَّ دِهَهَ يصعف زِهِسِهِ هَوَ :
هَّهِ لَهَّدِ دِلِنَدَهِ سَتَهَّ هَجَد دَهِنَهِ هِ ❖
هَّ سِهِ هَدَهَّ يَ مَنِد زَيَهِ هِسِوَ نِكِنِد :
هِهَد هَّهِ لَهَّدِ لِهِهَّلِنَّ هِلِصِهِسِهِ ❖
لِهِصِكِل يصعف دِيفِد لِنِدَّ دِفِلِتَهَّهِ :
لِهِدَّ زِنِمَّ نِفِد هِجِهَّ دِيصِهِ هِ ❖
هِلِهَّ هَهَهَ زِهِسِهِ هَوَ هِ لَهَّدِ يصعف ❖
هَّهِ لِهِصِكِل هَّدِ دِيهَّهِ دِيصحَهَ هِلِهَّد زِهَّهَ :
هَّهِ زِمِهِ هِلِد هِم هَّدِ يَّلِ هِ ❖ هِ هِلِهَّهِ دِيصعف
لَهَّ هِم هَّدِ زَّ هِم يصعف دِيهِهَّهِ هِ ❖
لَهَّد زَنَّد هِهَّد هَوَ زِنِمَّ لِهِصِكِل يصعف :
هِد دِيهَّهِ هِ هَهَهَ زِهِسِهِ هَوَ [2] دِهَلِمَّ هِفِهَّهِ ❖
هُلَهَّ هِفِهَّهِ هُهَ دِهَّ هِجِدَّمَّ لَهَّ دِيسِكِل :
زِنِمَّ دِفِلِد هُفِلِد هَوَ هِ لَهَّدِ يصعف ❖
هُهَهَّ زَدَّوَ [3] دِجَّد دِنِد هَوَ هِكَهِهِ دِيهِهَّهِ :

(1) R. هِهِ (2) O. هِصِهَ (3) O. هِهِهَ

ಮಾತನಾಡಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಯೇಸುವು ಮರೆಯಾಗಿ ದೇವಾಲಯದಿಂದ
ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಆಗ ಅವರು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ನೀನು ಯಾರು?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಯೇಸುವು ಅವರಿಗೆ "ನಾನು ಯಾರೆಂದು
ನಿಮಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ತೀರ್ಪು
ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿದಾತನು ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಆತನಿಂದ
ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು. ಆದರೆ
ಅವರು ಯೇಸುವು ತಮಗೆ ತಂದೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೇಸುವು
ಅವರಿಗೆ "ನೀವು ಮನುಷ್ಯಕುಮಾರನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ
ಮೇಲೆ ನಾನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ನಾನು
ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು
ನನಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತೆಯೇ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.
ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಾತನು ನನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು
ಯಾವಾಗಲೂ ಆತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಗುವಂಥದ್ದನ್ನೇ
ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿ
ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ" ಎಂದನು. ಯೇಸುವು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅನೇಕರು ಆತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟರು.

ಆಗ ಯೇಸುವು ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದ ಯೆಹೂದ್ಯರಿಗೆ
"ನೀವು ನನ್ನ ಬೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ
ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿರುವಿರಿ. ಆಗ ನೀವು ಸತ್ಯವನ್ನು
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಆ ಸತ್ಯವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರರನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡುವುದು" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ನಾವು
ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತತಿಯವರು. ನಾವು ಯಾರಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ
ಗುಲಾಮರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು
ಸ್ವತಂತ್ರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಯೇಸುವು ಅವರಿಗೆ "ಪಾಪಮಾಡುವ
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದು
ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಜ. ಗುಲಾಮನು ಯಜಮಾನನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಗನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ
ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಗನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರರನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿದರೆ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿರುವಿರಿ.
ನೀವು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತತಿಯವರೆಂಬುದು ನನಗೆ
ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.
ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಲು
ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ನೋಡಿರುವುದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ
ತಂದೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ಅಬ್ರಹಾಮನೇ ನಮ್ಮ ತಂದೆ"
ಎಂದರು. ಯೇಸುವು ಅವರಿಗೆ "ನೀವು ಅಬ್ರಹಾಮನ
ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಆದರೆ ನಾನು ದೇವರಿಂದ ಕೇಳಿದ
ಸತ್ಯವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು
ಕೊಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅಬ್ರಹಾಮನು ಹಾಗೆ
ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ನಾವು ಅನೈತಿಕ ಜೀವನ
ನಡೆಸಿದವರಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ತಂದೆಯಿದ್ದಾನೆ. ಆತನೇ
ದೇವರು" ಎಂದರು. ಯೇಸುವು ಅವರಿಗೆ "ದೇವರು
ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ.
ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ದೇವರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ
ಸ್ವಂತ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ. ದೇವರೇ ನನ್ನನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೀವು ಏಕೆ
ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ? ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ನನ್ನ
ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು
ಸೈತಾನನಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಸೈತಾನನು
ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೀರಿ. ಸೈತಾನನು
ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಕೊಲೆಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು
ಸತ್ಯವಂತನಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸುಳ್ಳು
ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ.
ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಸುಳ್ಳುಗಾರನೂ ಸುಳ್ಳಿನ ತಂದೆಯೂ
ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ನೀವು
ನನ್ನನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪಾಪಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು
ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಾ? ನಾನು ಸತ್ಯವನ್ನು
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ?
ದೇವರಿಗೆ ಸೇರಿದವನು ದೇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ದೇವರಿಗೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ
ನೀವು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ژولا زوضيم ديذ ژلاوا دضصاا ييلاي:
چغطاي لديما ونديچو ديلم وي ليمولد *
فيلا تيت ديلا دضتي ژا ييمولغيد *
ونطيل يمسو ييت ژلاوا ضيتي ژا ييمولغيد *
ونيلاوم ژيكي وطاياك ژيت ژي چغضرمو *
فولم ژتيوا ژلاضي ساوه ديم دساو ييديتا:
وزتوا ريمد ساوا ديلا دجيتم(2) ژا ييمولغيد *
ميمج زومديما ديلاي ريغ ساوا وي فيديتا:
ژيا يلاتا ريلاص ديوديا ويسج لم زوساتا:
ونطيل يمسو ييت ژلاوا ضيتي ژا ييمولغيد *
ونيلاوم ژيكي وطاياك ژيت ژي چغضرمو *
فيسم لژيتا ويژك وطيغ ژسج ديتا:
وكلاوم ژيكي وطاياك ژيت ژي چغضرمو *
فولم ژتيوا ژلاضي ساوه ديم دساو ييديتا:
چغطاي لديما ونديچو ديلم وي ليمولد *
ژولا زوضيم ديت ژلاوا دضصاا ييلاي:

(1) دم O. (2) لادتم R. (3) زومديما O.

ואל תשמח לב אויבך בנפלו ואל יגל לבו בכשלו ❖
פן יראה ה' ורע בעיניו והשיב מעליו אפו ❖
אל תתחר במרעים ואל תקנא בעושי עולה ❖
כי מרעים לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך ❖
יראה את ה' בני ומלך ואל תבוא עם סוררים ❖
כי פתאם יקום פידם ומי יודע שואתם ❖
אלה גם הם לחכמים משלי שפוט פנים במשפט לא טוב ❖
לאומר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאומים ❖
ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב ❖
שפתים ישק נשק משיב דברים נכונים ❖
הכן בחוץ מלאכתך ועשה בשדה לך אחר ובנית ביתך ❖
ואל תהי עד חנם ברעך ופתית בשפתיך ❖
אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו ❖
עבר על שדה איש ועל כרם אדם והנה כלו קמשונים כסו פניו חרולים ❖
וגדר אבניו נהרסה והביט וישם לבו ראה ולקח מוסר ❖
מעט שנה מעט תנומה מעט חבק ידים לשכב ❖
ובא כהולך רישך ומחסורך כאיש מגן ❖
כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחת מוסר ❖
לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכרייה אל תחמוד יפיה בלבבך ❖
ואל תקחך בעפעפיה כי בעד אשה זונה עד כיכר לחם ❖
ואשת איש נפש יקרה תצודנה ❖
האיש יחתה אש בחיקו ובגדיו לא תבערנה ❖
אם יהלך איש על גחלים ורגליו לא תכוינה ❖
כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה ❖
לא יבוזו לגנב כי ימלא נפשו לשבוע כי רעב ❖
ומצא שבעתים יתן את כל הון ביתו ❖
ומשחית נפשו יעשה זאת חבלות ונגעים ימצא ❖
וקנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם ❖
לא ישא פני כל כופר ולא יאבה כי תרבה שוחד ❖
אל תתן יפיך לנשים והלוך את אויביך ❖
פן תלמד מדרכיה ולקחת מוקש לנפשך ❖
אל תהי כערב בין רעים ובין איש לאשתו ❖
אל תהי כמלשין בין שכנים ובין איש לחברו ❖
אל תהי כמחרף אב בפני בניו ובן בפני אביו ❖
אל תהי כמבזה אם בפני בעליה ובת בפני אמה ❖
אל תהי כמקלל חכם בפני תלמידיו ובעל מום בפני בעלי מומין ❖
אל תהי כמגלה סוד בפני חבריך ואיש נאמן בפני כל אדם ❖
אל תהי כמגלה סוד בפני חבריך ואיש נאמן בפני כל אדם ❖
אל תהי כמגלה סוד בפני חבריך ואיש נאמן בפני כל אדם ❖

(1) ולא תשמח R. (2) ואל תגל O.

ھەممىسى (١) ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ:

ئەي ئىسرائىل ئەۋلادلىرى، مەن سىلەرنى مىسىر زېمىنىدىن ئېلىپ چىققان كۈنلىرىمدە، سىلەر مېنىڭ ئالدىمدا چۆلدە ئۆتكۈزگەن قىرىق يىل ئىچىدە، مېنىڭ سىلەرگە ئاتا قىلغان زېمىنىمنى ئىگىلىۋېلىش ئۈچۈن، ئۇ يەرگە كىرىشكە ئۇرۇنمىدىڭلار. ئۇ يەر سۈت ۋە ئەسەل ئېقىپ تۇرىدىغان زېمىن ئىدى. مەن سىلەرنىڭ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تۇرۇشىنى خالىمىدىم. ئۇلار مېنىڭ ئاۋازىمغا قۇلاق سالمىدى. ئۇلار مېنىڭ ئالدىمدا ئاسىيلىق قىلغان ئىدى

ומי הוא זה מלך הכבוד סלה ❖
ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

משל לאחד שהיה מהלך במדבר ❖
ופגע בו לסטים אמר להם מה אתם רוצים:
אמרו לו נהרוג אותך ונטול את כל אשר לך:
אמר להם אל תהרגוני ואני אתן לכם כל אשר לי:
ואם תהרגוני לא תמצאו כלום אצלי ❖
כך אמר דוד (תהלים כד ח) מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור:
אמר הקב"ה לדוד אל תאמר כן אלא מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:
אמר לו

ﻪﻴﻠﻋ ﻥﺎﻤﻌﻨﻟ ﺓﻮﻋﺪﻟ ﻲﻠﺼﻳ ﻥﺎﻛ ﻪﻧﺄﻛ ﻞﺜﻣ ﻪﻴﻠﻋ ﷺ ﻲﺒﻨﻟﺍ ﻞﻌﻓ ﺎﻤﻛ ﻪﻴﻠﻋ ﻰﻠﺼﻳ ﻥﺎﻛ ﻪﻧﺄﻛ ﻞﺜﻣ

שֵׁנִי וְהָאַחֵר, וְלֹא נִמְצָא זֶה שֵׁנִי:

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ, וַיִּקַּח אֶת הַסֵּפֶר, וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי כָל הָעֵדָה: וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ, וַיִּקַּח אֶת הַסֵּפֶר, וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי כָל הָעֵדָה:

ܕܢܒܝܐ ܦܫܛܐ ܚܙܐ ܠܝܩܘܕܬܐ ܐܝܟ ܫܡܫܐ ܀
ܐܬܦܪܫܝܘ[1] ܗܘܘ ܚܙܝܢ ܘܡܢܐ ܒܗܘ ܬܚܘܝܬܐ :
ܕܡܢܐ ܚܙܝܬܐ (ܠܡܫܪܘܝܗܝ ܡܢܝܢ[2] ܠܐ ܝܕܥ ܗܘܐ ܀
ܡܠܟܐ ܘܫܒܪܐ ܠܐ ܝܕܥ ܗܘܐ ܠܡܬܒܝܢܘܬܐ :
ܕܝܥܩܘܒ ܐܒܘܗܝ ܫܡܥ ܠܗ ܒܠܚܘܕ ܘܚܙܐ ܐܠܦܐ ܀
ܠܡܫܝܚܐ ܗܘܝܐ ܗܘܬ ܟܠܗ ܘܡܢܐ ܕܡܬܒܝܢܬܐ :
ܕܗܘ ܢܒܝܐ ܐܒܘܗܝ ܒܕܪܐ ܫܡܥ ܘܚܙܝܬܐ ܀
(ܠܐܠܦܐ ܕܒܝܬܐ[3] ܐܝܟ ܕܠܒܝܬ ܐܠܗܐ ܪܫܡ ܝܥܩܘܒ :
ܘܐܠܦܗ ܠܨܠܝܒܐ ܕܡܪܢ ܐܬܠܝܗ ܥܠ ܘܚܙܝܬܐ ܀
ܦܩܕܗ ܡܢܬܐ ܟܕ ܡܬܚܙܝܐ ܘܚܕܐ ܡܢܬܐ :
ܘܡܢܬܐ ܦܠܓ ܒܗ ܝܗܒܐ ܠܒܪܝܬܐ ܕܝܗܒܗ ܝܥܩܘܒ ܀
ܡܢ ܬܫܡܫܬܐ ܚܘܒ ܬܫܡܫܬܐ ܐܚܪܬܐ ܝܗܒܗ :
ܕܬܬܩܝܡܘܢ ܡܢܗ ܕܝܥܩܘܒ ܢܫܬܒܚ ܗܘܐ ܀
ܠܒܪܝܬܐ ܕܢܒܥܬ ܚܙܐ ܗܘܐ ܐܠܦܐ[4] ܟܕ ܡܬܚܙܝܐ :
ܘܦܩܕܗ ܡܢܬܐ ܡܢܗ ܕܒܪܝܬܐ (ܝܗܒܗ ܠܗ ܡܢܬܐ[5] ܀
ܠܗܘ ܚܘܪܒܐ ܒܪܝܬܐ ܒܘܝܬ ܗܘܐ[6] ܘܝܗܒ ܠܗ ܡܢܬܐ :
ܕܬܗܘܐ ܕܝܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܬܗܘܐ ܬܓܐ ܕܡܠܟܐ ܀
ܬܫܡܫܬܐ ܗܘܬ ܕܒܠܐ ܘܡܢܐ ܘܟܕ ܗܘܐ ܝܥܩܘܒ :
ܘܚܘܒ ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܢܬܐ ܠܒܪܝܬܐ ܡܫܬܚܠܦܝܢ ܗܘܘ ܀
ܕܐܝܟ ܡܫܘܚܬܐ ܡܢ ܗܘ ܒܪܝܬܐ ܠܘܩܒܠ ܝܥܩܘܒ :

(1) ܐܬܦܪܣܘ R.   (2) ܡܢܝܢ ܠܡܫܪܘܝܗܝ R.   (3) ܠܐܠܦ ܒܒܝܬܐ R.
(4) ܐܠܦܐ O.   (5) ܝܗܒ ܠܗ ܘܐܬܚܙܝ O.   (6) ܠܗ R.

وَعَلَيْهِ فَإِذَا لَمْ يَجِبْ حَمْلُ هَذَا عَلَى ظَاهِرِهِ وَجَبَ تَأْوِيلُهُ:

كَأَنْ يُقَالَ: مَعْنَاهُ لَا كَمَالَ لِوُضُوءِ مَنْ لَمْ يُسَمِّ، أَوْ لَا فَضِيلَةَ لَهُ، أَوْ لَا يُجْزِئُ، أَوْ لَا يُبَارَكُ فِيهِ، أَوْ لَا يُعْتَدُّ بِهِ، أَوْ لَا يَرْتَفِعُ حَدَثُهُ، أَوْ لَا تَزُولُ خَطَايَاهُ، أَوْ لَا يَطْهُرُ جَمِيعُ بَدَنِهِ، أَوْ لَا تَحْضُرُهُ الْمَلَائِكَةُ، أَوْ لَا يَكْمُلُ ثَوَابُهُ، أَوْ لَا يَصِحُّ عَلَى قَوْلٍ ضَعِيفٍ فِي الْمَذْهَبِ.

وَعَلَى هَذَا يُحْمَلُ مَا فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ: «لَا يَبُولَنَّ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ مِنْهُ» وَفِي رِوَايَةٍ: «ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ»، وَفِي رِوَايَةٍ: «ثُمَّ يَتَوَضَّأُ مِنْهُ أَوْ يَغْتَسِلُ» وَفِي رِوَايَةٍ: «ثُمَّ يَغْتَسِلُ مِنْهُ» وَفِي رِوَايَةٍ: «ثُمَّ يَتَوَضَّأُ مِنْهُ أَوْ يَغْتَسِل

ولا يقدر أحد أن يدخل بيت القوي وينهب أمتعته ❊
إن لم يربط القوي (أولا)[1] ويدخل بيته :
ولا يقدر أحد أن يدخل بيت القوي ❊
ويسلب أمتعته إن لم يربط القوي أولا :
لأنه متى ربط القوي فحينئذ يسلب بيته :
❊ وكل من يجمع معي فإنما يبدد :
وكل من ليس هو معي فإنه يحارب عليّ :
❊ لذلك أقول لكم كل خطية وتجديف
يغفر للناس وأما التجديف على الروح القدس
❊ فلا يغفر للناس ولا على ابن الإنسان
ولا في هذا الدهر ولا في الآتي :
❊ إما اجعلوا الشجرة جيدة وثمرها جيد
أو اجعلوا الشجرة رديئة وثمرها رديء :
لأن من الثمر تعرف الشجرة :
❊ يا أولاد الأفاعي كيف تقدرون أن تتكلموا بالصالحات
وأنتم أشرار :
لأن من فضلة القلب يتكلم الفم :
❊ الإنسان الصالح من الكنز الصالح في قلبه
يخرج الصالحات والإنسان الشرير من الكنز الشرير
يخرج الشرور :
❊ وأقول لكم إن كل كلمة بطالة
يتكلم بها الناس سوف يعطون عنها حساباً
في يوم الدين :
لأنك بكلامك تتبرر وبكلامك تدان :

---

(1) Om. in R. (2) R. ولا يقدر أحد (3) R. وكل من ليس هو معي
(4) R. وتجديف O. وتجديفة (5) O. يدان

ܟܠ ܡܢ ܕܒܥܐ ܠܡܫܬܐ ܒܡܝܐ ܚܝܐ ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ❊
ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܐܚܕ ܗܘ ܒܬܠܬܗܘܢ ܩܢܘܡܐ ܕܐܠܗܐ ׃
ܕܐܒ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ❊ ܕܠܐ ܐܦܠܐ ܚܕ ܡܢ ܬܠܬܗ ׃
ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܚܕ ܗܘ ܒܬܠܬܗ ❊ ܗܟܢܐ ܢܗܘܐ ܒܫܠܡܐ ׃
ܠܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ❊ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟ ܐܠܗܐ ׃
ܐܦ ܗܝ ܢܗܘܐ ܒܒܛܢܗ ❊ ܘܬܝܠܕ ܠܒܪ ܐܠܗܐ ׃
ܐܦ ܩܕܝܫܐ ܢܗܘܐ ❊ ܕܢܬܩܪܐ ܒܪ ܐܠܗܐ[1] ׃
ܐܦ ܒܪ ܩܕܝܫ ❊ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟ (ܟܕ ܫܡܥ ܡܪܝܡ ܡܗܝܡܢܘܬܐ[2]) ❊
ܐܦ ܒܪ ܕܒܘܪ ❊ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܪ ܐܠܗܐ ׃
ܐܦ ܒܪ ܝܚܝܕ ❊ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܪ ܐܠܗܐ ׃
ܐܦ ܒܪ ܫܠܝܛ ❊ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܪ ܐܠܗܐ ׃
ܐܦ ܒܪ ܡܫܝܚ ❊ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܪ ܐܠܗܐ ׃
ܐܦ ܒܪ ܡܠܟ ❊ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܪ ܐܠܗܐ ׃
ܐܦ ܒܪ ܐܠܗ

ڈاکٹر محمد یونس بٹ

ہمارے معاشرے میں (۱) ذہنی امراض کے بڑھنے کی وجوہات:

معاشرے کا بگاڑ، بے راہ روی، بے حیائی، فحاشی، عریانی، بے پردگی، مخلوط تعلیم، مخلوط ملازمت، مخلوط تفریح گاہیں، مخلوط تعلیمی ادارے، مخلوط دفاتر، مخلوط کلب، مخلوط ہوٹل، مخلوط شادی ہال، مخلوط پارک، مخلوط سوئمنگ پول، مخلوط ہسپتال، مخلوط ریلوے اسٹیشن، مخلوط بس اسٹاپ، مخلوط ہوائی اڈے، مخلوط ہوائی جہاز، مخلوط بحری جہاز، مخلوط بسیں، مخلوط ٹرینیں، مخلوط ٹیکسیاں، مخلوط رکشے، مخلوط ٹانگے، مخلوط گدھا گاڑیاں، مخلوط ریڑھیاں، مخلوط ٹھیلے، مخلوط کھوکھے، مخلوط ہوٹل، مخلوط ریستوران، مخلوط چائے خانے، مخلوط بیکریاں، مخلوط مٹھائی کی دکانیں، مخلوط پان سگریٹ کی دکانیں، مخلوط سینما گھر، مخلوط تھیٹر، مخلوط ناچ گھر، مخلوط سرکس، مخلوط ڈرامے، مخلوط فلمیں، مخلوط ٹی وی، مخلوط وی سی آر، مخلوط ریڈیو، مخلوط ٹیپ ریکارڈر، مخلوط ٹیلی ویژن، مخلوط ٹیلی فون، مخلوط ٹیلی گرام، مخلوط ٹیلی پرنٹر، مخلوط ٹیلی گراف، مخلوط ٹیلی کس، مخلوط ٹیلی پیتھی، مخلوط ٹیلی ویژن، مخلوط ٹیلی فون، مخلوط ٹیلی گرام، مخلوط ٹیلی پرنٹر، مخلوط ٹیلی گراف، مخلوط ٹیلی کس، مخلوط ٹیلی پیتھی۔

(۱) ذہنی امراض کے بڑھنے کی وجوہات: معاشرے کا بگاڑ، بے راہ روی، بے حیائی، فحاشی، عریانی، بے پردگی، مخلوط تعلیم، مخلوط ملازمت، مخلوط تفریح گاہیں، مخلوط تعلیمی ادارے، مخلوط دفاتر، مخلوط کلب، مخلوط ہوٹل، مخلوط شادی ہال، مخلوط پارک، مخلوط سوئمنگ پول، مخلوط ہسپتال، مخلوط ریلوے اسٹیشن، مخلوط بس اسٹاپ، مخلوط ہوائی اڈے، مخلوط ہوائی جہاز، مخلوط بحری جہاز، مخلوط بسیں، مخلوط ٹرینیں، مخلوط ٹیکسیاں، مخلوط رکشے، مخلوط ٹانگے، مخلوط گدھا گاڑیاں، مخلوط ریڑھیاں، مخلوط ٹھیلے، مخلوط کھوکھے، مخلوط ہوٹل، مخلوط ریستوران، مخلوط چائے خانے، مخلوط بیکریاں، مخلوط مٹھائی کی دکانیں، مخلوط پان سگریٹ کی دکانیں، مخلوط سینما گھر، مخلوط تھیٹر، مخلوط ناچ گھر، مخلوط سرکس، مخلوط ڈرامے، مخلوط فلمیں، مخلوط ٹی وی، مخلوط وی سی آر، مخلوط ریڈیو، مخلوط ٹیپ ریکارڈر، مخلوط ٹیلی ویژن، مخلوط ٹیلی فون، مخلوط ٹیلی گرام، مخلوط ٹیلی پرنٹر، مخلوط ٹیلی گراف، مخلوط ٹیلی کس، مخلوط ٹیلی پیتھی۔

(۱) ذہنی امراض کے بڑھنے کی وجوہات: معاشرے کا بگاڑ، بے راہ روی، بے حیائی، فحاشی، عریانی، بے پردگی، مخلوط تعلیم، مخلوط ملازمت، مخلوط تفریح گاہیں، مخلوط تعلیمی ادارے، مخلوط دفاتر، مخلوط کلب، مخلوط ہوٹل، مخلوط شادی ہال، مخلوط پارک، مخلوط سوئمنگ پول، مخلوط ہسپتال، مخلوط ریلوے اسٹیشن، مخلوط بس اسٹاپ، مخلوط ہوائی اڈے، مخلوط ہوائی جہاز، مخلوط بحری جہاز، مخلوط بسیں، مخلوط ٹرینیں، مخلوط ٹیکسیاں، مخلوط رکشے، مخلوط ٹانگے، مخلوط گدھا گاڑیاں، مخلوط ریڑھیاں، مخلوط ٹھیلے، مخلوط کھوکھے، مخلوط ہوٹل، مخلوط ریستوران، مخلوط چائے خانے، مخلوط بیکریاں، مخلوط مٹھائی کی دکانیں، مخلوط پان سگریٹ کی دکانیں، مخلوط سینما گھر، مخلوط تھیٹر، مخلوط ناچ گھر، مخلوط سرکس، مخلوط ڈرامے، مخلوط فلمیں، مخلوط ٹی وی، مخلوط وی سی آر، مخلوط ریڈیو، مخلوط ٹیپ ریکارڈر، مخلوط ٹیلی ویژن، مخلوط ٹیلی فون، مخلوط ٹیلی گرام، مخلوط ٹیلی پرنٹر، مخلوط ٹیلی گراف، مخلوط ٹیلی کس، مخلوط ٹیلی پیتھی۔

(۱) ذہنی امراض کے بڑھنے کی وجوہات: معاشرے کا بگاڑ، بے راہ روی، بے حیائی، فحاشی، عریانی، بے پردگی، مخلوط تعلیم، مخلوط ملازمت، مخلوط تفریح گاہیں، مخلوط تعلیمی ادارے، مخلوط دفاتر، مخلوط کلب، مخلوط ہوٹل، مخلوط شادی ہال، مخلوط پارک، مخلوط سوئمنگ پول، مخلوط ہسپتال، مخلوط ریلوے اسٹیشن، مخلوط بس اسٹاپ، مخلوط ہوائی اڈے، مخلوط ہوائی جہاز، مخلوط بحری جہاز، مخلوط بسیں، مخلوط ٹرینیں، مخلوط ٹیکسیاں، مخلوط رکشے، مخلوط ٹانگے، مخلوط گدھا گاڑیاں، مخلوط ریڑھیاں، مخلوط ٹھیلے، مخلوط کھوکھے، مخلوط ہوٹل، مخلوط ریستوران، مخلوط چائے خانے، مخلوط بیکریاں، مخلوط مٹھائی کی دکانیں، مخلوط پان سگریٹ کی دکانیں، مخلوط سینما گھر، مخلوط تھیٹر، مخلوط ناچ گھر، مخلوط سرکس، مخلوط ڈرامے، مخلوط فلمیں، مخلوط ٹی وی، مخلوط وی سی آر، مخلوط ریڈیو، مخلوط ٹیپ ریکارڈر، مخلوط ٹیلی ویژن، مخلوط ٹیلی فون، مخلوط ٹیلی گرام، مخلوط ٹیلی پرنٹر، مخلوط ٹیلی گراف، مخلوط ٹیلی کس، مخلوط ٹیلی پیتھی۔

وَإِنْ بَاعَ نِصْفَ الدَّارِ وَاتَّحَدَ حَدُّ الشُّفْعَةِ فَلِكُلِّ الشُّرَكَاءِ الشُّفْعَةُ بِقَدْرِ حِصَصِهِمْ ❖

وَلَوْ بَاعَ بَعْضَ نَصِيبِهِ فَلِلْكُلِّ الشُّفْعَةُ فِي الْبَعْضِ وَالْكُلِّ ❖

وَلَوْ بَاعَ الْكُلَّ فَلِلْكُلِّ الشُّفْعَةُ فِي الْكُلِّ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ بَعْضَ نَصِيبِهِ فَلِلْآخَرِ الشُّفْعَةُ فِي الْكُلِّ ❖

وَلَوْ بَاعَ الْكُلَّ فَلِلْآخَرِ الشُّفْعَةُ فِي الْكُلِّ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ آخَرَ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلَيْنِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ امْرَأَةٍ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ ابْنِهِ الصَّغِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ الصَّغِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ الْكَبِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي نَصِيبِ الْأَبِ دُونَ نَصِيبِ الِابْنِ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ ابْنِهِ الْكَبِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي نَصِيبِ الِابْنِ دُونَ نَصِيبِ الْأَبِ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِهِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ الصَّغِيرِ وَابْنِهِ الْكَبِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ الْكَبِيرِ وَابْنِهِ الصَّغِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَأَخِيهِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَعَمِّهِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَخَالِهِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ خَالِهِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ أَخِيهِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الْكَبِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الصَّغِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ خَالِهِ الْكَبِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ خَالِهِ الصَّغِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ أَخِيهِ الْكَبِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ أَخِيهِ الصَّغِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الْكَبِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الصَّغِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ خَالِهِ الْكَبِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

وَإِنْ بَاعَ أَحَدُهُمْ نَصِيبَهُ مِنْ رَجُلٍ وَآخَرُ نَصِيبَهُ مِنْ أَبِيهِ وَابْنِ خَالِهِ الصَّغِيرِ فَلِلشَّرِيكِ الشُّفْعَةُ فِي أَيِّهِمَا شَاءَ ❖

---

(١) زيد R. (٢) ومحمد O. (٣) محمد R.

ومحه بحيلهم ومحه ههز كم تمزز محيم:
حمحد بحيلهم دمحكمم (1) وهو ومحمم وهو ❖
لهمدز ديحمز ي هملهم كم نمم محمهمي:
حنهكر حميز نحمم سكر ومحمهفل زنز ❖
ومم دمحمنز(2) ومحدز قسز وكر محمنج كم:
ومحلي همدم تحملهمم همدز كم ❖
وجح نمومحم تحمكم لنهكر حمزنت همدم:
ومحد نمد كحلحمز دهممز نحز ❖
مم ديحمكر مهمحم كم قنز همهول:
كر محمنج كم ومحمم نحز هوه بحد هوهدنز ❖
ومحيلهم كم همهم ومحمهم كم ومحمم كم:
ومحنز ومحمم ومحنز ومحكمم نحز ❖
(ححلهم) وهمهز(3) ححلهم يحيلز ححد همحمم:
مكحمم كمحمم ومحلز ومحز نحكر(4) ❖
ومحمم هوه كم همز يحلي مم كحنحومهم:
ومحمم حمحمز نحمم كم ومحمهفل(5) ❖
حمحم همز مم جحمهم حمز همحد هوه كم:
حمر محيم حمحمهم مكحمم بحد حمز مم ديمهم ❖
ومحي يحلز نحز مي همدز نحز حمحد:
نحمم سكر ديمهمهم ومحمهفل نحز ❖

---

(1) O. جمكمم (2) O. همحد Om. in R. (3) Add. in R. ححلهم هم (4)
(5) O. همهحلهم

לְזֹאת כִּבְּדוּ כֵּיצַד יִקְטֹם אֶקְטֹם מִי אֶקְטֹלְנָּה ❖

עוֹד יְסֵלֵם קֵהּ וְעִכְּבוֹ לִיבֵּשׁ כִּיסֵּמְתּוֹם יִפְחָד:

שֶׁמֶשׁ אֶזְכֹּל מִי כִּבְּתוֹ כִּתֵּב כִּצַּחְתּוֹ עַד כֵּהּ ❖

שֶׁמֶשׁ לְאַחַת כִּיכֵּה כִּבְּדוּ יְאֻמָּה וֹלֹא שֶׁמֶשׁ עַמּוֹ:

וְעַמּוֹת יְאֻמָּה כִּבְּדוּ כִּיכֵּה כִּצַּחְתּוֹ ❖

מְלֹאת מְאֹד לְזֹאת בָּהֶן כִּיאֵל עִמּוֹדָה:

שֶׁבֶּה לְעוֹת מוֹשֶׁבֵי לְזֹאת[1] שֶׁל מְיֻאָּבֵל:

וְעַמּוֹת כֵּיצַד יְאֻמָּה וֹאֹהֶל לְמוֹ אֶחֱטָה ❖

אֵכֶל כִּיצַּד כִּיכֵּה יִסְלֶה שֶׁבֶּה לְזֹאת כֵּהּ אֶל:

מוֹשֶׁבֵי כִּיכֵּה אֶלְיָה כִּיצַּד יְאֻמָּה וֹאֹהֶל לְמוֹ אֶחֱטָה ❖

אֵכֶל כִּיצַּד כִּיכֵּה יִסְלֶה שֶׁבֶּה לְזֹאת כֵּהּ אֶל:

מְלֹאת מְאֹד לְזֹאת בָּהֶן כִּיאֵל עִמּוֹדָה:

שֶׁבֶּה לְעוֹת מוֹשֶׁבֵי לְזֹאת[1] שֶׁל מְיֻאָּבֵל:

וְעַמּוֹת כֵּיצַד יְאֻמָּה וֹאֹהֶל לְמוֹ אֶחֱטָה ❖

אֵכֶל כִּיצַּד כִּיכֵּה יִסְלֶה שֶׁבֶּה לְזֹאת כֵּהּ אֶל:

מוֹשֶׁבֵי כִּיכֵּה אֶלְיָה כִּיצַּד יְאֻמָּה וֹאֹהֶל לְמוֹ אֶחֱטָה ❖

אֵכֶל כִּיצַּד כִּיכֵּה יִסְלֶה שֶׁבֶּה לְזֹאת כֵּהּ אֶל:

---

(1) לזאת O (2) אחת ו- ס (3) כלילת בתוך מ- ב

(3) כלילת[3] לאחר שבעת ימים תעשה לו מחדש ❖
שבעת ימים יכפר על המזבח וחנכתו ❖
וקחו לקח פר בן בקר ושרפו את עורו ואת כל בשרו ואת קרבו ופרשו:
ואת כל הפר יוציא אל מחוץ למחנה אל מקום הטהורה אל שפך הדשן ❖
ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף:
ואם כל עדת ישראל ישגו[2] ונעלם דבר מעיני הקהל ❖
ועשו אחד מכל מצות ה' אשר לא תעשינה ואשמו:
או הודע אלי החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת ❖
והביאו אתו לפני אהל מועד:
וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני ה' ושחט את הפר לפני ה' ❖
והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד:
וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני ה' את פני הפרכת:
ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני ה' באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד:
ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה:
ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו ❖
וכפר עליהם הכהן וסלח להם:

حَلِم هذهم يجلر ديتة ينهفعد[1] كم :
هصَّة مجَّة دهذ مم زَمَهُمْ مِكْ وهمَّم ❖
(مَّ كِمَحَدَّة[2] دوبَّة يمعة ذِصَيَّة جوسَّة :
ملِمحَّة تَدَّة هِمَّة هَذَة لدَّدَّة دَهُم ❖
كِمَحَدَ سِكْر دِوجَّ حدَّدَّ لمِهدَّة دِذَّة :
حتجَّ زَمَهُمْ يَحَدَّة[3] هَيَّة عِدَّة تَدَّة ❖
قِم زَحِدَّة حسَّة كِدوبَّة هِمَهَ هدَّة :
هَيَّة سِكْر هِدِيَّة[4] هِمسِد هِحِيْر وَتَجَّة ❖
هِفِيَّتَهُ دِيَّهِمْ زَدَّة ينهجَّة هَيَّة :
دَّجِوسِ تَم حَجَدَّة دَهِمْ كِمهِكَّسَهِ ❖
هِجَهَّة جَنَّةَهِمْ مَجِلَه مَهَفَّة جَدِ مِنهُم :
هَدِحِجه[5] مِنْم يَدَّلَّة دَسَهِيَّة دَّهِمْ هَيَّة تَم ❖
لَهَّه جَهَّة تَدَّة جَدِحَهِمْ مَهَمَّة هَدَّة :
هِسِمْ مَّة هَيَّة كِحَدَّة دِهَكَّة تَدَّة ❖
جَدِسَّة مَهِمَّة هِمَّة دَّهِمْ كَمَّة تَدَّة :
هِمَيَّة مَكْر دَهِمْ دَهِجَّة دَهِمْ دَّهِمْ ❖
سَّكْ مِهَدَّة دَهِلَه لَهَّة هَمَ تَذَهَّة ❖
دِمَّحِجَة مِهَ دَمَّة يَمَّة مَهَمَّة :
لَهَّه جَهَّة تَدَّة جَدِحَهِمْ مَهَمَّة هَدَّة :
هِسِمْ مَّة هَيَّة كِحَدَّة دِهَكَّة تَدَّة ❖
جَدِسَّة مَهِمَّة هِمَّة دَّهِمْ كَمَّة تَدَّة :
هِمَيَّة مَكْر دَهِمْ دَهِجَّة دَهِمْ دَّهِمْ ❖
سَّكْ مِهَدَّة دَهِلَه لَهَّة هَمَ تَذَهَّة ❖
دِمَّحِجَة مِهَ دَمَّة يَمَّة مَهَمَّة :
هِمَ هَبَهَّة دَهِمَدَّ دَهِ دَلَه يَدَّهَة ❖

---

(1) O. يَمَّة هَدَّة (2) O. هَدِحَدَّة (3) R. مَحَهَدَ (4) R. دَهَ
(5) O. دَجَدَ

بَابُ بَيْعِ الْأُصُولِ وَالثِّمَارِ وَمَا يَتْبَعُهَا فِي الْبَيْعِ وَمَا لَا يَتْبَعُهَا:

أَصْلُ الْبَابِ أَنَّ الْبَيْعَ يَتْبَعُ فِي الْمَبِيعِ أَجْزَاءَهُ وَمَا أُعِدَّ لِكَمَالِهِ وَلَا يَتْبَعُ مَا لَا يُعَدُّ لِذَلِكَ.

فَيَدْخُلُ فِي بَيْعِ الْأَرْضِ بِنَاؤُهَا وَغِرَاسُهَا وَأَشْجَارُهَا وَزُرُوعُهَا الَّتِي لَا تُحْصَدُ إِلَّا مَرَّةً كَالْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَالْبَاقِلَّا وَالْبِطِّيخِ وَالْقِثَّاءِ وَالْجَزَرِ وَالْفِجْلِ وَالثُّومِ وَالْبَصَلِ وَالْكُرَّاثِ وَالْبَنْجَرِ وَالْخَسِّ وَالْكُزْبَرَةِ وَالْكَمُّونِ وَالْخَرْدَلِ وَالْقَرْعِ وَالْبَاذِنْجَانِ وَالْحَشِيشِ وَالْكَلَأِ وَالْأَشْجَارِ الَّتِي لَا تُقْطَعُ كَالنَّخِيلِ وَالْكُرُومِ وَالزَّيْتُونِ وَالرُّمَّانِ وَالتُّفَّاحِ وَالْإِجَّاصِ وَالْمِشْمِشِ وَالْخَوْخِ وَالْكُمَّثْرَى وَالتِّينِ وَالْجَوْزِ وَاللَّوْزِ وَالْقَسْطَلِ وَالْبُنِّ وَالْعُنَّابِ وَالْخَرُّوبِ وَالْمَوْزِ وَالْقَرَاصْيَا وَالْكَبَّادِ وَالْبَرْقُوقِ وَالْكَرَزِ وَالْعُلَّيْقِ وَالْعَنَبِ وَالتُّوتِ وَالْعَرْعَرِ وَالْآسِ وَالْخِلَافِ وَالصَّفْصَافِ وَالْحَنَّاءِ وَالْوَرْدِ وَالْيَاسَمِينِ وَالْبَنَفْسَجِ وَالنَّرْجِسِ وَالْبَانِ وَالْخِطْمِيِّ وَالْقُطْنِ وَالْكَتَّانِ وَالْقَصَبِ وَالْبَرْدِيِّ وَالْحَلْفَاءِ وَالْعُشْبِ وَالْكَلَأِ وَالْمَرْعَى وَالْمَاءِ وَالشَّجَرِ وَالْبِنَاءِ وَالْأَبْوَابِ وَالْأَخْشَابِ وَالْأَحْجَارِ وَالْأَعْمِدَةِ وَالْأَوْتَادِ وَالْعُقُودِ وَالْأَجْنِحَةِ وَالسَّقْفِ وَالْبِئْرِ وَالْبَالُوعَةِ وَالْحَوْضِ وَالْمَسِيلِ وَالْمَجْرَى وَالْمَسْنَاةِ وَالْحَائِطِ وَالْمَمَرِّ وَالطَّرِيقِ وَالْحَرِيمِ وَالْحُقُوقِ وَالْمَرَافِقِ وَالْمَنَافِعِ وَالْكُنُوزِ وَالدَّفَائِنِ وَالْمَعَادِنِ الَّتِي فِي الْأَرْضِ[1] وَفِي أَرْضِهَا:

بَيْعُ الْأَرْضِ وَمَا فِيهَا وَمَا عَلَيْهَا[2]:

وَمَنْ بَاعَ نَخْلَةً أَوْ نَخْلَةً مُؤَبَّرَةً فَثَمَرُهَا لِلْبَائِعِ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَهُ الْمُبْتَاعُ[3] ❖

وَمَنْ بَاعَ أَرْضًا وَلَهُ فِيهَا شَجَرٌ لَا ثَمَرَ فِيهِ أَوْ لَهُ فِيهَا زَرْعٌ لَا يُحْصَدُ إِلَّا مَرَّةً فَلَا شَيْءَ لَهُ مِنْهُ[4] ❖

وَمَنْ بَاعَ أَرْضًا وَلَهُ فِيهَا شَجَرٌ مُثْمِرٌ أَوْ زَرْعٌ يُحْصَدُ مِرَارًا فَلَهُ مِنْهُ مَا يَتْرُكُ فِيهَا إِلَى أَوَانِ الْجَذَاذِ وَالْحَصَادِ عَلَى الْعَادَةِ[5] ❖

وَمَنْ بَاعَ أَرْضًا فِيهَا بِنَاءٌ أَوْ غِرَاسٌ فَجَاءَ الْمُشْتَرِي فَأَرَادَ أَنْ يَبْنِيَ أَوْ يَغْرِسَ فِيهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ إِلَّا بِرِضَا الْبَائِعِ[6] ❖

وَإِنْ بَاعَ أَرْضًا وَفِيهَا بِنَاءٌ أَوْ غِرَاسٌ لِلْبَائِعِ فَجَاءَ الْمُشْتَرِي فَأَرَادَ أَنْ يَبْنِيَ أَوْ يَغْرِسَ فِيهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ ذَلِكَ إِلَّا بِرِضَا الْبَائِعِ[7] ❖

O (1) مِعْدَنٌ. O (2) لَحْدٌ مُقَوَّرٌ. O (3) مَنْزِلٌ جَصَّصَهُ. O (4) حَبَّةٌ. O (5) جُذَاذٌ. O (6) فَوَجَدَ مَرَّةً لَا. O (7) مِلْكُ صَاحِبِ الْمَكَانِ

R. حَلَفَ سَعِيدٌ بِمِينًا عَلَيْهِ

كحل جميع ما به تحصل حمرة العين ❖

كحل يذهب الحكة والقروح والبثور ❖

كحل يذهب الحكة والقروح والبثور ❖

كحل يذهب الحكة والقروح والبثور

ואמר לו: ה' אלהי אבותיך יוסיף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: לא אוכל לבדי שאת אתכם ומשאכם ורִיבכם: הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידועים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו אתי ותאמרו הטוב הדבר אשר דברת לעשות: ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתנם בראשיכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם: ואצו את שופטיכם לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו: ואצוה את כל הדברים אשר תעשון: ונסעו מחורב וילכו את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה ה' אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: ואמר אליכם באתם עד הר האמרי אשר ה' אלהינו נתן לנו: ראה נתן ה' אלהיך לפניך את הארץ עלה רש ואת ואל תירא ואל תחת: ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישיבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד משבט שבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכול וירגלו אתה: ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישיבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר ה' אלהינו נתן לנו: ולא אביתם לעלות ותמרו את פי ה' אלהיכם: ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת ה' אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: ואמר אליכם לא ערצון ולא תיראון מהם: ה' אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם לעיניכם במצרים: ובמדבר אשר ראית אשר נשאך ה' אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד בואכם עד המקום הזה: ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלהיכם: ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם בה את הדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: וישמע ה' את קול דבריכם ויקצף ויישבע לאמר: אם יראה אחד האנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם: זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי ה': גם בי התאנף ה' בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שמה: יהושע בן נון העמד פנים אתה יחזקנו כי הוא ינחיל את ישראל: טף אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם ירשוה: ואתם פנו לכם ונסעו המדברה דרך ים סוף: ותענו ותאמרו אלי חטאנו לה' אנחנו אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צוה ה' אלהינו אתנו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה: ויאמר ה' אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם: ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי ה' ותזדו ותעלו ההרה: ויצא האמרי היושב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברות ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: ותשבו ותבכו לפני ה' ולא שמע ה' בקולכם ולא האזין אליכם: וישבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם: ונסב ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר ה' אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: ויאמר ה' אלי לאמר: רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה: ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם מאד: אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירושה נתתי את הר שעיר לעשו: אוכל תשברון מאת ואכלתם וגם מים תכרו לי מאת ושתיתם: כי ה' אלהיך ברכך בכל מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה ה' אלהיך אתך לא חסרת דבר: ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: ויאמר ה' אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירושה כי לבני לוט נתתי את ער ירושה: האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב וענקים כבני ענק ירשו: רפאים יחשבו אף הם כענקים ומואבים יקראו להם אמים: ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן ה' להם: עתה קומו לכם ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: ונעבר את נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש ואת ורש בו ואל תתגר בו מלחמה: היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים אשר תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך: ואשלח מלאכים מקדמות מדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר: אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל: אכל בכסף תשברני ואכלתי ונתת לי בכסף ושתיתי רק אעברה ברגלי: כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן הארץ אשר ה' אלהינו נתן לנו: כי החשבון ה' אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תת אתו בידך כיום הזה: ויאמר ה' אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו: ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה: ויתנהו ה' אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בניו ואת כל עמו: ונלכד את כל ערים בעת ההיא ונחרם את כל עיר מתים ונשים וטף לא השארנו שריד: רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו: מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אחת שגבה ממנו את הכל נתן ה' אלהינו לפנינו: רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה ה' אלהינו לא קרבנו: ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ויאמר ה' אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ויתן ה' אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד: ונלכד את כל ערים בעת ההיא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם שישים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן: כל אלה ערים בצורות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד: ונחרם אתם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון החרם כל עיר מתים נשים וטף: וכל הבהמה ושלל הערים בזזנו לנו: ונקח בעת ההיא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד הר חרמון: צידנים יקראו לחרמון שריון והאמרי קוראים לו שניר: כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערש ברזל הלא הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש: וירש את הארץ הזאת בעת ההיא מערוער אשר על נחל ארנון וחצי הר הגלעד וערי נתתי לראובני ולגדי: ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה: ולמכיר נתתי הגלעד: ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנון תוך הנחל וגבול ועד נחל יבק גבול בני עמון: הערבה והירדן וגבול מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדות הפסגה מזרחה: ואצו אתכם בעת ההיא לאמר ה' אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב יש לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: עד אשר יניח ה' לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר ה' אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: ואת יהושע צויתי בעת ההיא לאמר עיניך הרואות את כל אשר עשה ה' אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה ה' לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה: לא תיראום כי ה' אלהיכם הוא הנלחם לכם: ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר: אדני ה' אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: ויתעבר ה' בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: ואת יהושע צו ואמצהו וחזקהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה: וישב בגיא מול בית פעור: ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר ה' אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הרואות את אשר עשה ה' בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו ה' אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום: ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב הקהל אלי העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברות ויכתבם על שני לחות אבנים: ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר ה' אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל רומש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק ה' אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: וה' התאנף בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי אבוא אל הארץ הטובה אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך: כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו: העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון: והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר במגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ומבקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: בצר לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו: כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו: השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתות ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו: משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך כל הימים: אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלה וחי: את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשה: וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בהכותם ממצרים: ואת ארצו ירשו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיון הוא חרמון: כל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה מזרחה: ויחן משה את התורה הזאת לפני בני ישראל: אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בהכותם ממצרים: ואת ארצו ירשו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיון הוא חרמון: כל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה מזרחה: ויחן משה את התורה הזאת לפני בני ישראל:

(1) בדרך אחד ס. (2) לאמתים ס.

صعوبة تسكنه (١) الطبيعية بحرية يمر:

حتى يعبر حاصنا (٢) جبل يعبر.

(جبل جبل عبر)

حكاية الحمار والبغل.

حمار وبغل حملهما صاحبهما بالطعام فلما سارا قليلا قال الحمار للبغل: احمل عني بعض ما علي فلم يفعل فوقع الحمار ميتا فحمل صاحبه الحمل كله مع جلد الحمار فقال البغل في نفسه: ما كان أغناني عن هذا لو كنت حملت عن الحمار في أول مرة لما حمل الحمل كله مع جلده فلما رأى الحمار ما نزل به من الحمل قال: ليت شعري ما الذي كان خيرا لي أن أحمل أو لا أحمل فلما رأى البغل ما نزل به من الحمل قال: ليت شعري ما الذي كان خيرا لي أن أحمل أو لا أحمل فلما رأى البغل ما نزل به من الحمل قال: ليت شعري ما الذي كان خيرا لي أن أحمل أو لا أحمل

---

(١) استعداد. O. (٢) Om. in O.

ಅಂಗದನೆಂಬ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸಿದನು ಕಾಣಿರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಸಮನಾದ ಪರಾಕ್ರಮಿಯು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ॥
ಅಂಗದನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ॥
ಅಂಗದನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ವಾಲಿಯು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು ಕಾಣಿರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ॥
ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ವಾಲಿಯು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು ಕಾಣಿರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ॥
ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ವಾಲಿಯು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು ಕಾಣಿರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ॥
ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ವಾಲಿಯು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು ಕಾಣಿರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ॥
ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ವಾಲಿಯು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು ಕಾಣಿರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ॥
ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ವಾಲಿಯು ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು ಕಾಣಿರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರಾ ॥
ಅಂಗದನಿಗೆ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅಂಗದನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ॥

ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗವನ್ನು ಪೇಳ್ವೆನು :

ಯಮ ನಿಯಮ ಆಸನ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ ಧಾರಣ ಧ್ಯಾನ ಸಮಾಧಿ ಎಂಬ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗವನ್ನು ಪೇಳ್ವೆನು :

ಅಹಿಂಸೆ ಸತ್ಯ ಅಸ್ತೇಯ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಅಪರಿಗ್ರಹ ಎಂಬ ಯಮವನ್ನು ಪೇಳ್ವೆನು :

ಶೌಚ ಸಂತೋಷ ತಪಸ್ಸು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಈಶ್ವರ ಪ್ರಣಿಧಾನ ಎಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಪೇಳ್ವೆನು :

ಪದ್ಮಾಸನ ವೀರಾಸನ ಸ್ವಸ್ತಿಕಾಸನ ಸಿಂಹಾಸನ ಎಂಬ ಆಸನವನ್ನು ಪೇಳ್ವೆನು :

ಪೂರಕ ಕುಂಭಕ ರೇಚಕ ಎಂಬ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನು ಪೇಳ್ವೆನು :

ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಅಂತರ್ಮುಖವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವೆಂದು ಪೇಳ್ವೆನು :

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಧಾರಣವೆಂದು ಪೇಳ್ವೆನು :

ಧ್ಯಾನ ಸಮಾಧಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಪೇಳ್ವೆನು :

ಈ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವರಿಗೆ ಅಣಿಮಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು :

ಅಣಿಮಾ ಮಹಿಮಾ ಲಘಿಮಾ ಗರಿಮಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯ ವಶಿತ್ವ ಈಶಿತ್ವ ಎಂಬ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು :

ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಣಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು :

ಮಹಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಹಾರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು :

ಲಘಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಲಘುರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು :

ಗರಿಮಾ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಗುರುರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು :

ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು :

ಪ್ರಾಕಾಮ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು :

ವಶಿತ್ವ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು :

ಈಶಿತ್ವ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು :

ಈ ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು ಎಂದು ಪೇಳ್ವೆನು :

ꣀꣁꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ꣁ꣊ ꣋꣌꣍꣎ ꣏꣐ ꣑ꣁ꣒ ꣓꣔꣕꣖ ꣗꣘ ꣙꣚꣛ ꣜꣝꣞ ꣟꣠ ꣡ꣁ꣢ ꣣꣤ ꣥ꣁ꣦ ꣧ꣁ꣨ ꣩꣪ ꣫ꣁ꣬ ꣭ꣁ꣮ ꣯ꣁ꣰ ꣱ꣁꣲ ꣳꣁꣴ ꣵꣁꣶ ꣷꣁ꣸ ꣹ꣁ꣺ ꣻꣁ꣼ ꣽꣁꣾ ꣿꣁ꤀ ꤁ꣁ꤂ ꤃ꣁ꤄ ꤅ꣁ꤆ ꤇ꣁ꤈ ꤉ꣁꤊ ꤋꣁꤌ ꤍꣁꤎ ꤏꣁꤐ ꤑꣁꤒ ꤓꣁꤔ ꤕꣁꤖ ꤗꣁꤘ ꤙꣁꤚ ꤛꣁꤜ ꤝꣁꤞ ꤟꣁꤠ ꤡꣁꤢ ꤣꣁꤤ ꤥꣁꤦ ꤧꣁꤨ ꤩꣁꤪ ꤫ꣁ꤬ ꤭ꣁ꤮ ꤯ꣁꤰ ꤱꣁꤲ ꤳꣁꤴ ꤵꣁꤶ ꤷꣁꤸ ꤹꣁꤺ ꤻꣁꤼ ꤽꣁꤾ ꤿꣁꥀ ꥁꣁꥂ ꥃꣁꥄ ꥅꣁꥆ ꥇꣁꥈ ꥉꣁꥊ ꥋꣁꥌ ꥍꣁꥎ ꥏꣁꥐ ꥑꣁꥒ ꥓ꣁ꥔ ꥕ꣁ꥖ ꥗ꣁ꥘ ꥙ꣁ꥚ ꥛ꣁ꥜ ꥝ꣁ꥞ ꥟ꣁꥠ ꥡꣁꥢ ꥣꣁꥤ ꥥꣁꥦ ꥧꣁꥨ ꥩꣁꥪ ꥫꣁꥬ ꥭꣁꥮ ꥯꣁꥰ ꥱꣁꥲ ꥳꣁꥴ ꥵꣁꥶ ꥷꣁꥸ ꥹꣁꥺ ꥻꣁꥼ ꥽ꣁ꥾ ꥿ꣁꦀ ꦁꣁꦂ ꦃꣁꦄ ꦅꣁꦆ ꦇꣁꦈ ꦉꣁꦊ ꦋꣁꦌ ꦍꣁꦎ ꦏꣁꦐ ꦑꣁꦒ ꦓꣁꦔ ꦕꣁꦖ ꦗꣁꦘ ꦙꣁꦚ ꦛꣁꦜ ꦝꣁꦞ ꦟꣁꦠ ꦡꣁꦢ ꦣꣁꦤ ꦥꣁꦦ ꦧꣁꦨ ꦩꣁꦪ ꦫꣁꦬ ꦭꣁꦮ ꦯꣁꦰ ꦱꣁꦲ ꦳ꣁꦴ ꦵꣁꦶ ꦷꣁꦸ ꦹꣁꦺ ꦻꣁꦼ ꦽꣁꦾ ꦿꣁ꧀ ꧁ꣁ꧂ ꧃ꣁ꧄ ꧅ꣁ꧆ ꧇ꣁ꧈ ꧉ꣁ꧊ ꧋ꣁ꧌ ꧍ꣁ꧎ ꧏꣁ꧐ ꧑ꣁ꧒ ꧓ꣁ꧔ ꧕ꣁ꧖ ꧗ꣁ꧘ ꧙ꣁ꧚ ꧛ꣁ꧜ ꧝ꣁ꧞ ꧟ꣁꧠ ꧡꣁꧢ ꧣꣁꧤ ꧥꣁꧦ ꧧꣁꧨ ꧩꣁꧪ ꧫꣁꧬ ꧭꣁꧮ ꧯꣁ꧰ ꧱ꣁ꧲ ꧳ꣁ꧴ ꧵ꣁ꧶ ꧷ꣁ꧸ ꧹ꣁꧺ ꧻꣁꧼ ꧽꣁꧾ ꧿ꣁꨀ ꨁꣁꨂ ꨃꣁꨄ ꨅꣁꨆ ꨇꣁꨈ ꨉꣁꨊ ꨋꣁꨌ ꨍꣁꨎ ꨏꣁꨐ ꨑꣁꨒ ꨓꣁꨔ ꨕꣁꨖ ꨗꣁꨘ ꨙꣁꨚ ꨛꣁꨜ ꨝꣁꨞ ꨟꣁꨠ ꨡꣁꨢ ꨣꣁꨤ ꨥꣁꨦ ꨧꣁꨨ ꨩꣁꨪ ꨫꣁꨬ ꨭꣁꨮ ꨯꣁꨰ ꨱꣁꨲ ꨳꣁꨴ ꨵꣁꨶ ꨷ꣁ꨸ ꨹ꣁ꨺ ꨻ꣁ꨼ ꨽ꣁ꨾ ꨿ꣁꩀ ꩁꣁꩂ ꩃꣁꩄ ꩅꣁꩆ ꩇꣁꩈ ꩉꣁꩊ ꩋꣁꩌ ꩍꣁ꩎ ꩏ꣁ꩐ ꩑ꣁ꩒ ꩓ꣁ꩔ ꩕ꣁ꩖ ꩗ꣁ꩘ ꩙ꣁ꩚ ꩛ꣁ꩜ ꩝ꣁ꩞ ꩟ꣁꩠ ꩡꣁꩢ ꩣꣁꩤ ꩥꣁꩦ ꩧꣁꩨ ꩩꣁꩪ ꩫꣁꩬ ꩭꣁꩮ ꩯꣁꩰ ꩱꣁꩲ ꩳꣁꩴ ꩵꣁꩶ ꩷ꣁ꩸ ꩹ꣁꩺ ꩻꣁꩼ ꩽꣁꩾ ꩿꣁꪀ ꪁꣁꪂ ꪃꣁꪄ ꪅꣁꪆ ꪇꣁꪈ ꪉꣁꪊ ꪋꣁꪌ ꪍꣁꪎ ꪏꣁꪐ ꪑꣁꪒ ꪓꣁꪔ ꪕꣁꪖ ꪗꣁꪘ ꪙꣁꪚ ꪛꣁꪜ ꪝꣁꪞ ꪟꣁꪠ ꪡꣁꪢ ꪣꣁꪤ ꪥꣁꪦ ꪧꣁꪨ ꪩꣁꪪ ꪫꣁꪬ ꪭꣁꪮ ꪯꣁꪰ ꪱꣁꪲ ꪳꣁꪴ ꪵꣁꪶ ꪷꣁꪸ ꪹꣁꪺ ꪻꣁꪼ ꪽꣁꪾ ꪿ꣁꫀ ꫁ꣁꫂ ꫃ꣁ꫄ ꫅ꣁ꫆ ꫇ꣁ꫈ ꫉ꣁ꫊ ꫋ꣁ꫌ ꫍ꣁ꫎ ꫏ꣁ꫐ ꫑ꣁ꫒ ꫓ꣁ꫔ ꫕ꣁ꫖ ꫗ꣁ꫘ ꫙ꣁ꫚ ꫛꣁꫜ ꫝꣁ꫞ ꫟ꣁꫠ ꫡꣁꫢ ꫣꣁꫤ ꫥꣁꫦ ꫧꣁꫨ ꫩꣁꫪ ꫫꣁꫬ ꫭꣁꫮ ꫯꣁ꫰ ꫱ꣁꫲ ꫳꣁꫴ ꫵꣁ꫶ ꫷ꣁ꫸ ꫹ꣁ꫺ ꫻ꣁ꫼ ꫽ꣁ꫾ ꫿ꣁ꬀ ꬁꣁꬂ ꬃꣁꬄ ꬅꣁꬆ ꬇ꣁ꬈ ꬉꣁꬊ ꬋꣁꬌ ꬍꣁꬎ ꬏ꣁ꬐ ꬑꣁꬒ ꬓꣁꬔ ꬕꣁꬖ ꬗ꣁ꬘ ꬙ꣁ꬚ ꬛ꣁ꬜ ꬝ꣁ꬞ ꬟ꣁꬠ ꬡꣁꬢ ꬣꣁꬤ ꬥꣁꬦ ꬧ꣁꬨ ꬩꣁꬪ ꬫꣁꬬ ꬭꣁꬮ ꬯ꣁꬰ ꬱꣁꬲ ꬳꣁꬴ ꬵꣁꬶ ꬷꣁꬸ ꬹꣁꬺ ꬻꣁꬼ ꬽꣁꬾ ꬿꣁꭀ ꭁꣁꭂ ꭃꣁꭄ ꭅꣁꭆ ꭇꣁꭈ ꭉꣁꭊ ꭋꣁꭌ ꭍꣁꭎ ꭏꣁꭐ ꭑꣁꭒ ꭓꣁꭔ ꭕꣁꭖ ꭗꣁꭘ ꭙꣁꭚ ꭛ꣁꭜ ꭝꣁꭞ ꭟꣁꭠ ꭡꣁꭢ ꭣꣁꭤ ꭥꣁꭦ ꭧꣁꭨ ꭩꣁ꭪ ꭫ꣁ꭬ ꭭ꣁ꭮ ꭯ꣁꭰ ꭱꣁꭲ ꭳꣁꭴ ꭵꣁꭶ ꭷꣁꭸ ꭹꣁꭺ ꭻꣁꭼ ꭽꣁꭾ ꭿꣁꮀ ꮁꣁꮂ ꮃꣁꮄ ꮅꣁꮆ ꮇꣁꮈ ꮉꣁꮊ ꮋꣁꮌ ꮍꣁꮎ ꮏꣁꮐ ꮑꣁꮒ ꮓꣁꮔ ꮕꣁꮖ ꮗꣁꮘ ꮙꣁꮚ ꮛꣁꮜ ꮝꣁꮞ ꮟꣁꮠ ꮡꣁꮢ ꮣꣁꮤ ꮥꣁꮦ ꮧꣁꮨ ꮩꣁꮪ ꮫꣁꮬ ꮭꣁꮮ ꮯꣁꮰ ꮱꣁꮲ ꮳꣁꮴ ꮵꣁꮶ ꮷꣁꮸ ꮹꣁꮺ ꮻꣁꮼ ꮽꣁꮾ ꮿꣁꯀ ꯁꣁꯂ ꯃꣁꯄ ꯅꣁꯆ ꯇꣁꯈ ꯉꣁꯊ ꯋꣁꯌ ꯍꣁꯎ ꯏꣁꯐ ꯑꣁꯒ ꯓꣁꯔ ꯕꣁꯖ ꯗꣁꯘ ꯙꣁꯚ ꯛꣁꯜ ꯝꣁꯞ ꯟꣁꯠ ꯡꣁꯢ ꯣꣁꯤ ꯥꣁꯦ ꯧꣁꯨ ꯩꣁꯪ ꯫ꣁ꯬ ꯭ꣁ꯮ ꯯ꣁ꯰ ꯱ꣁ꯲ ꯳ꣁ꯴ ꯵ꣁ꯶ ꯷ꣁ꯸ ꯹ꣁ꯺ ꯻ꣁ꯼ ꯽ꣁ꯾ ꯿ꣁ가 각ꣁ갂 갃ꣁ간 갅ꣁ갆 갇ꣁ갈 갉ꣁ갊 갋ꣁ갌 갍ꣁ갎 갏ꣁ감 갑ꣁ값 갓ꣁ갔 강ꣁ갖 갗ꣁ갘 같ꣁ갚 갛ꣁ개 객ꣁ갞 갟ꣁ갠 갡ꣁ갢 갣ꣁ갤 갥ꣁ갦 갧ꣁ갨 갩ꣁ갪 갫ꣁ갬 갭ꣁ갮 갯ꣁ갰 갱ꣁ갲 갳ꣁ갴 갵ꣁ갶 갷ꣁ갸 갹ꣁ갺 갻ꣁ갼 갽ꣁ갾 갿ꣁ걀 걁ꣁ걂 걃ꣁ걄 걅ꣁ걆 걇ꣁ걈 걉ꣁ걊 걋ꣁ걌 걍ꣁ걎 걏ꣁ걐 걑ꣁ걒 걓ꣁ걔 걕ꣁ걖 걗ꣁ걘 걙ꣁ걚 걛ꣁ걜 걝ꣁ걞 걟ꣁ걠 걡ꣁ걢 걣ꣁ걤 걥ꣁ걦 걧ꣁ걨 걩ꣁ걪 걫ꣁ걬 걭ꣁ걮 걯ꣁ거 걱ꣁ걲 걳ꣁ건 걵ꣁ걶 걷ꣁ걸 걹ꣁ걺 걻ꣁ걼 걽ꣁ걾 걿ꣁ검 겁ꣁ겂 것ꣁ겄 겅ꣁ겆 겇ꣁ겈 겉ꣁ겊 겋ꣁ게 겍ꣁ겎 겏ꣁ겐 겑ꣁ겒 겓ꣁ겔 겕ꣁ겖 겗ꣁ겘 겙ꣁ겚 겛ꣁ겜 겝ꣁ겞 겟ꣁ겠 겡ꣁ겢 겣ꣁ겤 겥ꣁ겦 겧ꣁ겨 격ꣁ겪 겫ꣁ견 겭ꣁ겮 겯ꣁ결 겱ꣁ겲 겳ꣁ겴 겵ꣁ겶 겷ꣁ겸 겹ꣁ겺 겻ꣁ겼 경ꣁ겾 겿ꣁ곀 곁ꣁ곂 곃ꣁ계 곅ꣁ곆 곇ꣁ곈 곉ꣁ곊 곋ꣁ곌 곍ꣁ곎 곏ꣁ곐 곑ꣁ곒 곓ꣁ곔 곕ꣁ곖 곗ꣁ곘 곙ꣁ곚 곛ꣁ곜 곝ꣁ곞 곟ꣁ고 곡ꣁ곢 곣ꣁ곤 곥ꣁ곦 곧ꣁ골 곩ꣁ곪 곫ꣁ곬 곭ꣁ곮 곯ꣁ곰 곱ꣁ곲 곳ꣁ곴 공ꣁ곶 곷ꣁ곸 곹ꣁ곺 곻ꣁ과 곽ꣁ곾 곿ꣁ관 괁ꣁ괂 괃ꣁ괄 괅ꣁ괆 괇ꣁ괈 괉ꣁ괊 괋ꣁ괌 괍ꣁ괎 괏ꣁ괐 광ꣁ괒 괓ꣁ괔 괕ꣁ괖 괗ꣁ괘 괙ꣁ괚 괛ꣁ괜 괝ꣁ괞 괟ꣁ괠 괡ꣁ괢 괣ꣁ괤 괥ꣁ괦 괧ꣁ괨 괩ꣁ괪 괫ꣁ괬 괭ꣁ괮 괯ꣁ괰 괱ꣁ괲 괳ꣁ괴 괵ꣁ괶 괷ꣁ괸 괹ꣁ괺 괻ꣁ괼 괽ꣁ괾 괿ꣁ굀 굁ꣁ굂 굃ꣁ굄 굅ꣁ굆 굇ꣁ굈 굉ꣁ굊 굋ꣁ굌 굍ꣁ굎 굏ꣁ교 굑ꣁ굒 굓ꣁ굔 굕ꣁ굖 굗ꣁ굘 굙ꣁ굚 굛ꣁ굜 굝ꣁ굞 굟ꣁ굠 굡ꣁ굢 굣ꣁ굤 굥ꣁ굦 굧ꣁ굨 굩ꣁ굪 굫ꣁ구 국ꣁ굮 굯ꣁ군 굱ꣁ굲 굳ꣁ굴 굵ꣁ굶 굷ꣁ굸 굹ꣁ굺 굻ꣁ굼 굽ꣁ굾 굿ꣁ궀 궁ꣁ궂 궃ꣁ궄 궅ꣁ궆 궇ꣁ궈 궉ꣁ궊 궋ꣁ권 궍ꣁ궎 궏ꣁ궐 궑ꣁ궒 궓ꣁ궔 궕ꣁ궖 궗ꣁ궘 궙ꣁ궚 궛ꣁ궜 궝ꣁ궞 궟ꣁ궠 궡ꣁ궢 궣ꣁ궤 궥ꣁ궦 궧ꣁ궨 궩ꣁ궪 궫ꣁ궬 궭ꣁ궮 궯ꣁ궰 궱ꣁ궲 궳ꣁ궴 궵ꣁ궶 궷ꣁ궸 궹ꣁ궺 궻ꣁ궼 궽ꣁ궾 궿ꣁ귀 귁ꣁ귂 귃ꣁ귄 귅ꣁ귆 귇ꣁ귈 귉ꣁ귊 귋ꣁ귌 귍ꣁ귎 귏ꣁ귐 귑ꣁ귒 귓ꣁ귔 귕ꣁ귖 귗ꣁ귘 귙ꣁ귚 귛ꣁ규 귝ꣁ귞 귟ꣁ균 귡ꣁ귢 귣ꣁ귤 귥ꣁ귦 귧ꣁ귨 귩ꣁ귪 귫ꣁ귬 귭ꣁ귮 귯ꣁ귰 귱ꣁ귲 귳ꣁ귴 귵ꣁ귶 귷ꣁ그 극ꣁ귺 귻ꣁ근 귽ꣁ귾 귿ꣁ글 긁ꣁ긂 긃ꣁ긄 긅ꣁ긆 긇ꣁ금 급ꣁ긊 긋ꣁ긌 긍ꣁ긎 긏ꣁ긐 긑ꣁ긒 긓ꣁ긔 긕ꣁ긖 긗ꣁ긘 긙ꣁ긚 긛ꣁ긜 긝ꣁ긞 긟ꣁ긠 긡ꣁ긢 긣ꣁ긤 긥ꣁ긦 긧ꣁ긨 긩ꣁ긪 긫ꣁ긬 긭ꣁ긮 긯ꣁ기 긱ꣁ긲 긳ꣁ긴 긵ꣁ긶 긷ꣁ길 긹ꣁ긺 긻ꣁ긼 긽ꣁ긾 긿ꣁ김 깁ꣁ깂 깃ꣁ깄 깅ꣁ깆 깇ꣁ깈 깉ꣁ깊 깋ꣁ까 깍ꣁ깎 깏ꣁ깐 깑ꣁ깒 깓ꣁ깔 깕ꣁ깖 깗ꣁ깘 깙ꣁ깚 깛ꣁ깜 깝ꣁ깞 깟ꣁ깠 깡ꣁ깢 깣ꣁ깤 깥ꣁ깦 깧ꣁ깨 깩ꣁ깪 깫ꣁ깬 깭ꣁ깮 깯ꣁ깰 깱ꣁ깲 깳ꣁ깴 깵ꣁ깶 깷ꣁ깸 깹ꣁ깺 깻ꣁ깼 깽ꣁ깾 깿ꣁ꺀 꺁ꣁ꺂 꺃ꣁ꺄 꺅ꣁ꺆 꺇ꣁ꺈 꺉ꣁ꺊 꺋ꣁ꺌 꺍ꣁ꺎 꺏ꣁ꺐 꺑ꣁ꺒 꺓ꣁ꺔 꺕ꣁ꺖 꺗ꣁ꺘 꺙ꣁ꺚 꺛ꣁ꺜 꺝ꣁ꺞 꺟ꣁ꺠 꺡ꣁ꺢 꺣ꣁ꺤 꺥ꣁ꺦 꺧ꣁ꺨 꺩ꣁ꺪 꺫ꣁ꺬 꺭ꣁ꺮 꺯ꣁ꺰 꺱ꣁ꺲 꺳ꣁ꺴 꺵ꣁ꺶 꺷ꣁ꺸 꺹ꣁ꺺 꺻ꣁ꺼 꺽ꣁ꺾 꺿ꣁ껀 껁ꣁ껂 껃ꣁ껄 껅ꣁ껆 껇ꣁ껈 껉ꣁ껊 껋ꣁ껌 껍ꣁ껎 껏ꣁ껐 껑ꣁ껒 껓ꣁ껔 껕ꣁ껖 껗ꣁ께 껙ꣁ껚 껛ꣁ껜 껝ꣁ껞 껟ꣁ껠 껡ꣁ껢 껣ꣁ껤 껥ꣁ껦 껧ꣁ껨 껩ꣁ껪 껫ꣁ껬 껭ꣁ껮 껯ꣁ껰 껱ꣁ껲 껳ꣁ껴 껵ꣁ껶 껷ꣁ껸 껹ꣁ껺 껻ꣁ껼 껽ꣁ껾 껿ꣁ꼀 꼁ꣁ꼂 꼃ꣁ꼄 꼅ꣁ꼆 꼇ꣁ꼈 꼉ꣁ꼊 꼋ꣁ꼌 꼍ꣁ꼎 꼏ꣁ꼐 꼑ꣁ꼒 꼓ꣁ꼔 꼕ꣁ꼖 꼗ꣁ꼘 꼙ꣁ꼚 꼛ꣁ꼜 꼝ꣁ꼞 꼟ꣁ꼠 꼡ꣁ꼢 꼣ꣁ꼤 꼥ꣁ꼦 꼧ꣁ꼨 꼩ꣁ꼪 꼫ꣁ꼬 꼭ꣁ꼮 꼯ꣁ꼰 꼱ꣁ꼲 꼳ꣁ꼴 꼵ꣁ꼶 꼷ꣁ꼸 꼹ꣁ꼺 꼻ꣁ꼼 꼽ꣁ꼾 꼿ꣁ꽀 꽁ꣁ꽂 꽃ꣁ꽄 꽅ꣁ꽆 꽇ꣁ꽈 꽉ꣁ꽊 꽋ꣁ꽌 꽍ꣁ꽎 꽏ꣁ꽐 꽑ꣁ꽒 꽓ꣁ꽔 꽕ꣁ꽖 꽗ꣁ꽘 꽙ꣁ꽚 꽛ꣁ꽜 꽝ꣁ꽞 꽟ꣁ꽠 꽡ꣁ꽢 꽣ꣁ꽤 꽥ꣁ꽦 꽧ꣁ꽨 꽩ꣁ꽪 꽫ꣁ꽬 꽭ꣁ꽮 꽯ꣁ꽰 꽱ꣁ꽲 꽳ꣁ꽴 꽵ꣁ꽶 꽷ꣁ꽸 꽹ꣁ꽺 꽻ꣁ꽼 꽽ꣁ꽾 꽿ꣁ꾀 꾁ꣁ꾂 꾃ꣁ꾄 꾅ꣁ꾆 꾇ꣁ꾈 꾉ꣁ꾊 꾋ꣁ꾌 꾍ꣁ꾎 꾏ꣁ꾐 꾑ꣁ꾒 꾓ꣁ꾔 꾕ꣁ꾖 꾗ꣁ꾘 꾙ꣁ꾚 꾛ꣁ꾜 꾝ꣁ꾞 꾟ꣁ꾠 꾡ꣁ꾢 꾣ꣁ꾤 꾥ꣁ꾦 꾧ꣁ꾨 꾩ꣁ꾪 꾫ꣁ꾬 꾭ꣁ꾮 꾯ꣁ꾰 꾱ꣁ꾲 꾳ꣁ꾴 꾵ꣁ꾶 꾷ꣁ꾸 꾹ꣁ꾺 꾻ꣁ꾼 꾽ꣁ꾾 꾿ꣁ꿀 꿁ꣁ꿂 꿃ꣁ꿄 꿅ꣁ꿆 꿇ꣁ꿈 꿉ꣁ꿊 꿋ꣁ꿌 꿍ꣁ꿎 꿏ꣁ꿐 꿑ꣁ꿒 꿓ꣁ꿔 꿕ꣁ꿖 꿗ꣁ꿘 꿙ꣁ꿚 꿛ꣁ꿜 꿝ꣁ꿞 꿟ꣁ꿠 꿡ꣁ꿢 꿣ꣁ꿤 꿥ꣁ꿦 꿧ꣁ꿨 꿩ꣁ꿪 꿫ꣁ꿬 꿭ꣁ꿮 꿯ꣁ꿰 꿱ꣁ꿲 꿳ꣁ꿴 꿵ꣁ꿶 꿷ꣁ꿸 꿹ꣁ꿺 꿻ꣁ꿼 꿽ꣁ꿾 꿿ꣁ뀀 뀁ꣁ뀂 뀃ꣁ뀄 뀅ꣁ뀆 뀇ꣁ뀈 뀉ꣁ뀊 뀋ꣁ뀌 뀍ꣁ뀎 뀏ꣁ뀐 뀑ꣁ뀒 뀓ꣁ뀔 뀕ꣁ뀖 뀗ꣁ뀘 뀙ꣁ뀚 뀛ꣁ뀜 뀝ꣁ뀞 뀟ꣁ뀠 뀡ꣁ뀢 뀣ꣁ뀤 뀥ꣁ뀦 뀧ꣁ뀨 뀩ꣁ뀪 뀫ꣁ뀬 뀭ꣁ뀮 뀯ꣁ뀰 뀱ꣁ뀲 뀳ꣁ뀴 뀵ꣁ뀶 뀷ꣁ뀸 뀹ꣁ뀺 뀻ꣁ뀼 뀽ꣁ뀾 뀿ꣁ끀 끁ꣁ끂 끃ꣁ끄 끅ꣁ끆 끇ꣁ끈 끉ꣁ끊 끋ꣁ끌 끍ꣁ끎 끏ꣁ끐 끑ꣁ끒 끓ꣁ끔 끕ꣁ끖 끗ꣁ끘 끙ꣁ끚 끛ꣁ끜 끝ꣁ끞 끟ꣁ끠 끡ꣁ끢 끣ꣁ끤 끥ꣁ끦 끧ꣁ끨 끩ꣁ끪 끫ꣁ끬 끭ꣁ끮 끯ꣁ끰 끱ꣁ끲 끳ꣁ끴 끵ꣁ끶 끷ꣁ끸 끹ꣁ끺 끻ꣁ끼 끽ꣁ끾 끿ꣁ낀 낁ꣁ낂 낃ꣁ낄 낅ꣁ낆 낇ꣁ낈 낉ꣁ낊 낋ꣁ낌 낍ꣁ낎 낏ꣁ낐 낑ꣁ낒 낓ꣁ나 낕ꣁ낖 낗ꣁ나 낙ꣁ낚 낛ꣁ난 난ꣁ낞 낟ꣁ날 낡

ਤੱਤ ਸੱਤਜ਼ ਰੂਪੀ ਚਿੱਤ ਓਅੰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ :
ਅਨੰਦਮਈ ਸਰੂਪ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ :
ਸੱਚ ਚਿੱਤ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਦੇਹ ਦੇਖਕ ਜੀਵ ਦਾ ਦੇਹ ਵਿਚ ਵਾਸ ਹੋਣਾ :
ਦੇਹ ਦੇਖਕ ਜੀ ਦਾ ਦੇਹ ਵਿਚ ਵਾਸ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।
ਮੁਕਤ ਜੀਵਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ।

सर्वात्मनाऽऽत्मनि जगत्कुरुषे विधत्से
तान्येव यत्प्रतिनिषेधसि पासि यद्धि ।
त्वय्यस्य सर्गयमनावनवाच्यरूपे
मायाविवेकविषयो न गुणव्यपाश्रयात् ॥

तस्मादिदं जगदशेषमसत्स्वरूपं
स्वप्नाभमस्तधिषणं पुरुदुःखदुःखम् ।
त्वय्याश्रितं निगमकल्पमहीरुहस्य
रूपं पदं च तदवाम्यमृतं प्रसूतेः ॥

शाखा दशार्कशतयुग्मविटङ्कवती
पञ्चश्रिपल्लवनवैकफलद्विनीडा ।
त्वङ्मूलमाद्यमखिलं श्रुतिपादपस्य
सोम्याम्बरप्रविततालवालजाला ॥

त्वत्पादपल्लवयुगं विनिधाय कुम्भ-
द्वन्द्वे प्रणामसमये स पवित्रपाणिः ।
आस्थाय नासिकयोरुभयेन्द्रियाणां
रन्ध्रं विधुन्वदखिलं हृदयं मुनीनाम् ॥

पूर्णः समाधिभवया तदपास्तमोहो
दृष्ट्वा महीपतिमपेतभियं विपक्षात् ।
स्वप्ने यथा पुरुधनं व्यसने विभक्तं
प्राप्तं पुनर्जनयतः प्रतिबोधकाले ॥

तस्मै नमो भगवते पुरुधा विभाव्य
यो योगिनां हृदि विभाव्यत आत्मतन्त्रः ।
लोकान्वशंवद इवेहयते हरन्
तस्मै नमो भगवते पुरुषाय तुभ्यम् ॥

तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूम्ने
विश्वाय विश्वगुरुबीजनिधानतन्त्र ।
प्रत्यग्दृशे सकलशक्तिविलासलक्ष्म-
स्वच्छन्दवृत्तय उदग्रभुवे नमस्ते ॥

नाभिह्रदादिह तवाण्डकुलाल चक्रं
निर्यातमद्भुतमखण्डपरिस्फुरिष्णु ।
यत्रेदमादिकृतकौशलया स्वशक्त्या
नानारसाकृतिमदाकृत विश्वरूप ॥

तस्मै नमो भगवते तुभ्यं नारायणाय मुनये स्वदुरन्तमाय ।
पूर्णाय वेह परतश्च कलाविदेव
हंसाय नस्तुरीयाय दिशेऽवलम्बे ॥

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸੁਖਦਾਈ ਨਾਮ ਦੀ ਸੁਖ ਮਾਣੀ ਜਾਏ ।

ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਜਾਏ ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਅਤੇ ਰਹਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜਾਏ ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸਰੋਵਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਬਚਨ ਸੁਣੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਾਏ ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸਰੋਵਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪੈਰ ਧੋਵੇ ਦੀ ਸੁਣੀ ਸੁਣਾਏ ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸਰੋਵਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪੀਵੇ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਜਾਏ ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸਰੋਵਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪੀਵੇ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਜਾਏ ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਸਰੋਵਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪੀਵੇ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਜਾਏ ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਕਿਰਪਾਣ ਬਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪੀਵੇ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਜਾਏ ।

ਪੰਜ ਕਕਾਰ ਅਤੇ ਰਹਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਦੀ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ।

ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਦੀ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਦੀ ਸਿੰਘ ਸਜ

ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੰਚ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਤਹਾ ਬਜਾਇ ॥
ਓਹੁ ਬੈਸੰਤਰ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਸੁਰਜ ਕੀ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਇ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਤ ਹੋਇ ਤਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਬਨਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਓਇ ਜੈਸਾ ਤਿਸਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ਤੈਸਾ ਵਰਤੈ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮਾਨੈ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨੩॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ਓਹੁ ਨੀਚ ਕਰੈ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸਭ ਗੁਣ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਸੋ ਜਨ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥

ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे पाहि पाहि ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे त्रासय त्रासय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सहस्रशीर्षाय क्षयाय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सहस्राक्षाय सर्वरक्षाकराय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सहस्रपादाय महायोगिने ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सहस्रबाहवे सर्वायुधाय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वासुरविनाशनाय सर्वयन्त्रप्रभञ्जनाय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे जनार्दनाय नमः पापकर्मिणो मे रक्ष रक्ष ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे जगद्धात्रे पद्मगर्भाय महाग्रसाय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे हृषीकेशाय पापबुद्धेः पापकृतः पापात्मनः पापसम्भवस्य मम सर्वपापप्रदहनाय प्रदह प्रदह ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टप्रदुष्टानां सर्वपाषण्डानां सर्वशत्रूणां सर्वविषाणां सर्वज्वरान् नाशय नाशय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टग्रहान् निवारय निवारय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् भक्षय भक्षय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् हन हन ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् दह दह ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् विद्रावय विद्रावय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् शोषय शोषय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् उच्चाटय उच्चाटय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् स्तम्भय स्तम्भय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् मोहय मोहय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् छेदय छेदय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् भेदय भेदय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् मारय मारय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् शोषय शोषय ॥
ओम् नमो भगवते रुद्राय विष्णवे सर्वदुष्टान् निवारय निवार

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈਡਾ ਮੀਤ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਕੀਏ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਮਿਤ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਮਿਤ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ਤੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਜੀਵਣ ॥
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਮਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ

ڤجدة ڤذب هدمة ديكلم ڤلم ديڤيله :
ديڤبد هوهد حكه ثلهة مم هدهكة ❖
دهلحة عكمف ڤذب وهة بد سحتهة :
ڤمة دسحب ييبد هب دڤلهة يڤد ❖
جسهيڤ دم ڤذب وهة بد هلمتهڤ :
ڤك هة دهندم ستكد هوهدم مم هدهكة ❖
حيمف ديڤيد هوبة هوهدم ڤك كتحڤ :
ڤڭد ميوڤهة حلئد ثڤد ڤمة دبهوه ❖
هم كتحة هوة هجد مم حيمف ڤيڤ هدڤد :
ڤه كعكمف هنبه هڤه دسحهدهڤ ❖
ڤه هم هذبد هجد مم هوهيڤ لجة ڤلهڤ :
ديكسڤ هوة ودبهڤدهدهڤ هديد ميسڤه ❖
ودڤيله ڤلم ييبد[1] حد ئند مم هدهكة :
ڤم هذبد ڤك ڤ سحب ڤم كتحة ❖
ودڤجدة هة هسدة ئسڤة ثجة بدثة :
ميله هة كه بهة هتجه كه هوهة ❖
لهذكسبة كمه كه سيڤ ودكد ميثكد :
دمم حد كتجه ڤڤ هكلة كيسڤة ثه ❖
ييجد هڤة دجد هم ديڤيد ميلهه ڤمڤ هو :
مم ييثكة ديحجده ثڤكد ييبد حلئد ❖
هوهيڤ هڤيد هوة ميهد ديوڤة ثسب جهڤة :

(1) Sic بجسله

ઓ પ્રભુ જીવનમાં જ્યારે જ્યારે જીવમાં જીવસમેત જીવાય :
ઓલા બધા મળજીવો અલગારી થઈને ચોમાસું ❖
ફૂલની પેઠે જીવજો બધાની સાથે જીવનભરનો :
ઓલા ઝીલતાં ઝીલતાં બધાની ઝાંખપ ઝીલજો ❖
ઝાડ થઈને બધાંને ઝાલજો ઝાંખપ ઝીલજો :
ઓલા ઝીલતાં ઝીલતાં બધાની ઝાંખપ ઝીલજો ❖
ઝાંખપ ઝીલજો ઝાંખપ ઝી

ಬಸವರಾಜ ದೇವರ ರಗಳೆ.

ಶ್ರೀ ಭೀಮ ಕವಿಯ ವಿರಚಿತ.

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಕಾಶೀವಿಶ್ವನಾಥಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಕೇದಾರೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಸೋಮೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಲೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಕಾಲಭೈರವೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಕಾಲಕಾ

لكن تسمع بذا لصوت من ناطق ❊ ولا يسعك أن تقول تسمعت :

لمن ذا الصوت تسمعت ❊ ولا تسمعت ذا يعبؤك :

لمن ذا الصوت تسمعت ❊ ولا تسمعت ذا يعبؤك :

ذا صوت صوت من ❊ ولا تسمعت ذا يعبؤك :

ذا صوت صوت من ❊ ولا تسمعت ذا يعبؤك :

يلوم ذا لما ذا تسمعت ذا ❊ ولا تسمعت :

ماذا وامرأة هم ناطقة تسمعت أنا ❊ تقاولا :

مالي أراك تسمعت ذا ❊ ولا تسمعت :

مالي أراك تسمعت ذا ❊ ولا تسمعت :

مالي أراك تسمعت ذا ❊ ولا تسمعت

ಹೆಗ್ಗಡೆಯ ಮಗಳು ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಬಂದಳು ।
ಅಗ್ಗಳೆಯ ಮಾತಿಂಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಮನದಲ್ಲಿ ।
ಬಗ್ಗಿ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ನಿಂದಳಾ ಬಾಲೆ ।
ಮುಗ್ಧೆ ಮೋಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದಳು ।

ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಬೇಕು.

ꠇꠞꠣꠇ ꠇꠞꠣꠇ ꠞꠣꠉꠞꠣꠇ ꠞꠣꠉꠞꠣꠇ ꠞꠣꠉ

ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟ ܕܬܫܒܘܩ ܠܗ ܠܫܒܥ ܙܒܢ̈ܝ ܐܠܐ ܠܫܒܥܝܢ ܙܒܢ̈ܝ ܫܒܥ ❊

מלכות לבושם ומיני למוסיקא שכתבו בה בימי זמנם:
מלכת הבושם ומיני למוסיקא שכתבו בה בימי זמנם:
כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
ויהי כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
ויהי כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
ויהי כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
ויהי כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
ויהי כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
ויהי כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:
ויהי כאשר הלכו בני ישראל אחרי עבודת כוכבים:

दीनमेव मानं वर्द्धते नित्यमेव ॥

सर्वदा सर्वभावेन सत्यं यो हि समाश्रितः ।
ऋतं तमेव कुरुते लोकेऽस्मिन् सचराचरे ॥
तस्य वाक्यं क्रिया चापि जायते सत्यविग्रहा ।
तस्य दर्शनमात्रेण पापं नश्यति तत्क्षणात् ॥
तस्य पादरजस्पर्शात् पूतं भवति मेदिनी ।
तस्य पादोदकं पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥
तस्य नामानि लोकेऽस्मिन् सर्वपापहराणि च ।
तस्य स्मरणमात्रेण पुनर्जन्म न विद्यते ॥
तस्य कीर्तिः सुविमला त्रिषु लोकेषु गीयते ।
तस्य कीर्तिं पठेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
तस्य कीर्तिं नरः श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
तस्य कीर्तिं लिखेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
तस्य कीर्तिं पठेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
तस्य कीर्तिं लिखेद्यस्तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

بخش هژدهم دربارهٔ چگونگی کم کردن خوبیهاست:

۱- ولد نباید کم بحرمتی چنان ❊ مباد ۲- معتمدی ۳- صوت ۴- حدوثش

همچو آنست بیماری حسدی وبخیلی ❊

وهم آنست بیماری کبر و خودبینی ❊

همچو آنست بیماری بخل و مالدوستی ❊

همچو آنست بیماری حرص و جاهطلبی ❊

وآن نیز دو نوع است یکی آنکه بر خود خواهد ❊

دیگر آنکه بر دیگران خواهد ❊

وآن نیز دو نوع است یکی آنکه بر دیگران خواهد ❊

دیگر آنکه بر خود

धृतराष्ट्र उवाच
धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ।
मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत सञ्जय ॥ १ ॥

सञ्जय उवाच
दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ।
आचार्यमुपसङ्गम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥

पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ।
व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥

अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि ।
युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥

धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ।
पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुङ्गवः ॥ ५ ॥

युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ।
सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ॥ ६ ॥

अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम ।
नायका मम सैन्यस्य संज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ते ॥ ७ ॥

भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिञ्जयः ।
अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च ॥ ८ ॥

अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः ।
नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥

अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् ।
पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम् ॥ १० ॥

अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ।
भीष्मं एवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व एव हि ॥ ११ ॥

तस्य सञ्जनयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः ।
सिंहनादं विनद्योच्चैः शङ्खं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥

ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ।
सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ १३ ॥

ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ ।
माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शङ्खौ प्रदध्मतुः ॥ १४ ॥

पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनञ्जयः ।
पौण्ड्रं दध्मौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोदरः ॥ १५ ॥

अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ।
नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥

काश्यश्च परमेष्वासः शिखण्डी च महारथः ।
धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥

द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ।
सौभद्रश्च महाबाहुः शङ्खान्दध्मुः पृथक्पृथक् ॥ १८ ॥

स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ।
नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥

॥ अथ श्रीमद्भागवतमहापुराणं प्रारभ्यते ॥

॥ अथ प्रथमोऽध्यायः ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ श्रीवेदव्यासाय नमः ॥

॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

॥ श्रीरामाय नमः ॥

॥ श्रीहनुमते नमः ॥

॥ श्रीसीतायै नमः ॥

॥ श्रीलक्ष्मणाय नमः ॥

॥ श्रीभरताय नमः ॥

॥ श्रीशत्रुघ्नाय नमः ॥

॥ श्रीसीतारामाभ्यां नमः ॥

॥ श्रीलक्ष्मीनारायणाभ्यां नमः ॥

॥ श्रीउमामहेश्वराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीवाणीहिरण्यगर्भाभ्यां नमः ॥

॥ श्रीशचीपुरन्दराभ्यां नमः ॥

॥ श्रीमातापितृचरणकमलेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो मुनिभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो तीर्थेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो पुण्यक्षेत्रेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो पवित्रनदीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो गोभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वैष्णवेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो भक्तेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो गुरुभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वृद्धेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो बन्धुभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो मित्रेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो सज्जनेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो पितृभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो मातृभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो भ्रातृभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो भगिनीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो पुत्रेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो पुत्रीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो पौत्रेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो पौत्रीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो दौहित्रेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो दौहित्रीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो जामातृभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो श्वशुरेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो श्वश्रूभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो आचार्येभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो आचार्यपत्नीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो शिक्षकेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो शिक्षिकाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो सहाध्यायिभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो सहाध्यायिनीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो शिष्येभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो शिष्याभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो सहकर्मिभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो सहकर्मिणीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो सेवकेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो सेविकाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो स्वामिभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो स्वामिनीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो गुरुभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो गुरुपत्नीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो पूज्येभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो पूज्याभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो मान्येभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो मान्याभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वन्द्येभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वन्द्याभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो अभिवादनीयेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो अभिवादनीयाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो प्रणम्येभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो प्रणम्याभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो नमस्कार्येभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो नमस्कार्याभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो आशीर्वचनीयेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो आशीर्वचनीयाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वन्दनीयेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वन्दनीयाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो अभिनन्दनीयेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो अभिनन्दनीयाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो स्तुत्येभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो स्तुत्याभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो स्तवनीयेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो स्तवनीयाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो प्रशस्येभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो प्रशस्याभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो प्रशंसनीयेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो प्रशंसनीयाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वरेण्येभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वरेण्याभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वरदेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वरदाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वरप्रदेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वरप्रदाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वरिष्ठेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो वरिष्ठाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो श्रेष्ठेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो श्रेष्ठाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो ज्येष्ठेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो ज्येष्ठाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो कनिष्ठेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो कनिष्ठाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो लघुभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो लघ्वीभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो बालेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो बालाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो शिशुभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो शिशुभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो अनुजेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो अनुजाभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो अग्रजेभ्यो नमः ॥

॥ सर्वेभ्यो अग्रजा

ततो ब्रह्मा महाराज सर्वलोकपितामहः ।
सर्वैर्देवगणैः सार्धं तत्रागात्तत्र भारत ॥
ऋषयः पितरो गन्धर्वा विद्याधरमहोरगाः ।
चारणा यक्षरक्षांसि किन्नराप्सरसो द्विजाः ॥
द्रष्टुकामा भवं जग्मुर्वृषेन्द्रध्वजमीश्वरम् ।
उमया सेवितं साक्षात्स्वयं च जगतां गुरुम् ॥
दृष्ट्वा देवं महादेवं प्रयाणमकरोत्तदा ।
प्रणम्य शिरसा लोकान्धारयन्तं महाद्युतिम् ॥
तुष्टाव वाग्भिरिष्टाभिः प्रयताञ्जलिरादृतः ।
ब्रह्मोवाच
नमस्ते देवदेवेश नमस्ते धरणीधर ॥
नमस्ते जगतां नाथ नमस्ते जगदीश्वर ।
त्वं गतिः सर्वभूतानां त्वमात्मा पुरुषः परः ॥
त्वं ज्योतिः परमं सूक्ष्मं त्वं ब्रह्म परमं महत् ।
त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमोंकारः सनातनः ॥
त्वं सांख्ययोगः सिद्धानां कपिलो विश्वसम्भवः ।
हिरण्यनाभो योगेशस्त्वं बीजं प्रकृतेः परम् ॥
त्वं सर्वं सर्वभावज्ञ इदं विश्वं चराचरम् ।
मायां व्युदस्य चिच्छक्त्या कैवल्ये संस्थितः प्रभुः ॥
त्वं ब्रह्म परमं शुद्धमक्षरं वेदसंज्ञितम् ।
सदसत्त्वमसच्चापि तस्य तत्त्वं सनातनम् ॥
त्वं शब्दस्त्वं वषट्कारः त्वं प्रणवः पुरुषः परः ।
त्वं त्रयी त्वं च सावित्री त्वं सन्ध्या परमा गतिः ॥
त्वं विद्या परमा नित्या त्वं श्रद्धा त्वं सुरेश्वरी ।
त्वं ह्रीस्त्वं धीस्त्वं च लक्ष्मीस्त्वं गौरी त्वं च मेधया ॥
पुष्टिस्त्वं च तथा तुष्टिस्त्वं लक्ष्मीः कुलपांसने ।
त्वं कान्तिः क्षान्तिरचलो धृतिः सत्या च साक्षिणी ॥
एवं स्तुतः स भगवान्वेधसा परमेष्ठिना ।
प्रत्युवाच प्रसन्नात्मा तेजसा पूरयन्दिशः ॥

ਮਿਆਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਲ ਮੰਡੀ ਦੀ ਬੋਲੀ ਦਾ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ।

ਮੰਡੀ ਦੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦਾ ਭੂਗੋਲਿਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੈ

ज्ञानं ते ऽहं सविज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषतः ॥
यद् ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥२॥

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद् यतति सिद्धये ।
यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः ॥३॥

भूमिरापो ऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ।
अहंकार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा ॥४॥

अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ।
जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगत् ॥५॥

एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय ।
अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ॥६॥

मत्तः परतरं नान्यत्किंचिदस्ति धनंजय ।
मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव ॥७॥

रसो ऽहमप्सु कौन्तेय प्रभास्मि शशिसूर्ययोः ।
प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः खे पौरुषं नृषु ॥८॥

पुण्यो गन्धः पृथिव्यां च तेजश्चास्मि विभावसौ ।
जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु ॥९॥

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ।
बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि तेजस्तेजस्विनामहम् ॥१०॥

बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम् ।
धर्माविरुद्धो भूतेषु कामो ऽस्मि भरतर्षभ ॥११॥

ये चैव सात्त्विका भावा राजसास्तामसाश्च ये ।
मत्त एवेति तान्विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि ॥१२॥

त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिः सर्वमिदं जगत् ।
मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् ॥१३॥

दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ।
मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥१४॥

न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाः ।
माययापहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः ॥१५॥

चतुर्विधा भजन्ते मां जनाः सुकृतिनो ऽर्जुन ।
आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥१६॥

तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते ।
प्रियो हि ज्ञानिनो ऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥१७॥

उदाराः सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ।
आस्थितः स हि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥१८॥

बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ।
वासुदेवः सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥१९॥

कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यन्ते ऽन्यदेवताः ।
तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया ॥२०॥

यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छति ।
तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् ॥२१॥

स तया श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते ।
लभते च ततः कामान्मयैव विहितान्हि तान् ॥२२॥

अन्तवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ।
देवान्देवयजो यान्ति मद्भक्ता यान्ति मामपि ॥२३॥

अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धयः ।
परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमम् ॥२४॥

नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमायासमावृतः ।
मूढो ऽयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययम् ॥२५॥

वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन ।
भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन ॥२६॥

इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वन्द्वमोहेन भारत ।
सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यान्ति परन्तप ॥२७॥

येषां त्वन्तगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ।
ते द्वन्द्वमोहनिर्मुक्ता भजन्ते मां दृढव्रताः ॥२८॥

जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये ।
ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम् ॥२९॥

साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदुः ।
प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः ॥३०॥

تيلا صاوغلا ةيمع ماظن ةصلاخلا صوغلا جاليلاز:
فيو ىرا ةلاذ صاوغلا لاجلز صوغلا سايقلا تحا*
ديلا صاوغلا سايقلا ماظن ةصلاخلا صوغلا جاليلاز:
فيو ىرا ةلاذ صاوغلا لاجلز صوغلا سايقلا تحا*
ةصلخ فيظوملا ءاضعا دنعلا جح وأحلا:
ماظن ةصلاخلا صوغلا لاجلز صوغلا سايقلا تحا*
ةصلخ فيظوملا ءاضعا دنعلا جح وأحلا:
ةصلخ ةيمع ماظن ةصلاخلا صوغلا جاليلاز*
ةصلخ ةيمع ماظن ةصلاخلا صوغلا جاليلاز*
ماظن ةصلاخلا صوغلا لاجلز صوغلا سايقلا تحا*
ماظن ةصلاخلا صوغلا لاجلز صوغلا سايقلا تحا*

सर्वदेव नमस्कृतः ॥

(१) इति दत्त्वा सर्व लोकपाल मोक्ष प्रति : सर्व देवैः स्तुतः सन्

हंसावतार कथा ॥

सर्व लोक पितामहः ब्रह्मा सर्व लोक हितार्थं हंस रूपेण अवतीर्य
सनक सनन्दन सनातन सनत्कुमार नाम्नः चतुरः कुमारान् ब्रह्म
विद्या मुपदिदेश ॥ (१) ॥

(इति हंसावतार कथा समाप्तः)

नारद उवाच ॥ हे ब्रह्मन् सर्व लोक पितामह ! सर्व ज्ञानाधार !
सर्व लोक हितार्थं हंस रूपेण अवतीर्य किं किं उपदिष्टवान् ॥
ब्रह्मोवाच ॥ हे नारद ! सर्व लोक हितार्थं हंस रूपेण अवतीर्य
सनक सनन्दन सनातन सनत्कुमार नाम्नः चतुरः कुमारान् ब्रह्म
विद्या मुपदिदेश ॥ (१) ॥ तत्र सनक कुमारः ब्रह्मणः प्रथम पुत्रः
तस्मात् सनन्दनः द्वितीय पुत्रः तस्मात् सनातनः तृतीय पुत्रः
तस्मात् सनत्कुमारः चतुर्थ पुत्रः ॥ एते सर्वे ब्रह्मणः मानस पुत्राः
ब्रह्मणः सृष्टि कार्य निमित्तं सृष्टाः ॥ ते सर्वे ब्रह्मणः सृष्टि
कार्य मकृत्वा ऊर्ध्व रेतसः सन्तः ब्रह्मणः समीपं गत्वा
ब्रह्मणं प्रणम्य ब्रह्मणः सृष्टि कार्य मकरणे कारणं पप्रच्छुः ॥
ब्रह्मा तेषां प्रश्नं श्रुत्वा तेषां ज्ञान वैराग्य मुत्पादयितुं
तेषां हितार्थं हंस रूपेण अवतीर्य तेषां समीपं गत्वा
तेषां प्रश्नानां समाधानं कृत्वा तेषां ज्ञान वैराग्य मुत्पादयन्
तान् प्रति ब्रह्म विद्या मुपदिदेश ॥ (१) ॥ तत्र सनक कुमारः
ब्रह्मणः प्रथम पुत्रः तस्मात् सनन्दनः द्वितीय पुत्रः तस्मात्
सनातनः तृतीय पुत्रः तस्मात् सनत्कुमारः चतुर्थ पुत्रः ॥ एते
सर्वे ब्रह्मणः मानस पुत्राः ब्रह्मणः सृष्टि कार्य निमित्तं
सृष्टाः ॥ ते सर्वे ब्रह्मणः सृष्टि कार्य मकृत्वा ऊर्ध्व रेतसः
सन्तः ब्रह्मणः समीपं गत्वा ब्रह्मणं प्रणम्य ब्रह्मणः सृष्टि
कार्य मकरणे कारणं पप्रच्छुः ॥ ब्रह्मा तेषां प्रश्नं श्रुत्वा
तेषां ज्ञान वैराग्य मुत्पादयितुं तेषां हितार्थं हंस रूपेण
अवतीर्य तेषां समीपं गत्वा तेषां प्रश्नानां समाधानं कृत्वा
तेषां ज्ञान वैराग्य मुत्पादयन् तान् प्रति ब्रह्म विद्या
मुपदिदेश ॥ (१) ॥ तत्र सनक कुमारः ब्रह्मणः प्रथम पुत्रः
तस्मात् सनन्दनः द्वितीय पुत्रः तस्मात् सनातनः तृतीय पुत्रः
तस्मात् सनत्कुमारः चतुर्थ पुत्रः ॥ एते सर्वे ब्रह्मणः मानस
पुत्राः ब्रह्मणः सृष्टि कार्य निमित्तं सृष्टाः ॥ ते सर्वे
ब्रह्मणः सृष्टि कार्य मकृत्वा ऊर्ध्व रेतसः सन्तः ब्रह्मणः
समीपं गत्वा ब्रह्मणं प्रणम्य ब्रह्मणः सृष्टि कार्य मकरणे
कारणं पप्रच्छुः ॥ ब्रह्मा तेषां प्रश्नं श्रुत्वा तेषां ज्ञान
वैराग्य मुत्पादयितुं तेषां हितार्थं हंस रूपेण अवतीर्य
तेषां समीपं गत्वा तेषां प्रश्नानां समाधानं कृत्वा तेषां

383 ...بببببب

अनिरुद्ध जी का विवाह

बाणासुर की पुत्री ऊषा थी। ऊषा ने स्वप्न में अनिरुद्ध जी को देखा और उन पर मोहित हो गई। ऊषा की सखी चित्रलेखा ने यह जान लिया कि ऊषा किसी पुरुष पर मोहित है। चित्रलेखा ने पूछा कि तुम किसे चाहती हो? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती कि वह कौन है, परन्तु मैं उसे चाहती हूँ। चित्रलेखा ने कहा कि मैं उसे ढूँढ लाती हूँ। तुम उसका नाम बता दो। ऊषा ने कहा कि मैं उसका नाम नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि उसका रूप बता दो। ऊषा ने कहा कि उसका रूप मैं कैसे बताऊँ, वह तो रूप का सागर है। चित्रलेखा ने कहा कि उसका कुछ तो पता बताओ। ऊषा ने कहा कि मैं उसका पता भी नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम उसे कैसे चाहती हो? ऊषा ने कहा कि मैं उसे स्वप्न में देखकर उस पर मोहित हो गई हूँ। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारा पति कौन होगा? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारे पिता कौन हैं? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारी माता कौन हैं? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारा नगर कौन सा है? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारे श्वसुर कौन होंगे? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारी सास कौन होंगी? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारा देवर कौन होगा? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारी ननद कौन होगी? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारी जेठानी कौन होगी? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारी देवरानी कौन होगी? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारी सखी कौन होगी? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारी सहेली कौन होगी? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारा विवाह कौन करेगा? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारा विवाह कब होगा? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारा विवाह कहाँ होगा? ऊषा ने कहा कि मैं नहीं जानती। चित्रलेखा ने कहा कि तुम्हारा विवाह किस प्रकार

ઘડી પ્રભુએ કૃપા કરી કુટુંબ આપ્યું ❖
ઘણા દિવસ કૃપા રાખી પ્રભુએ

ಅಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲ ಪುರುಷ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯಾಗಿ ಬಾಳಿದಳು:
ಅಂಥ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನಾಗಿ ಬಾಳಿದನು:
ಇದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಿಯಸಖ ಪ್ರಾಣಕಾಂತರ ಪ್ರೇಮ ಬಾಳು:
ಪುರುಷನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಸಖಿಯಾಗಿ ಬಾಳಿದಳು:
ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಸಖಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯಾಗಿ ಬಾಳಿದಳು:

וּוּבּוּ בּוּמּ תּלדה וּוּוּבּוּ (וּוּבּוּ בּוּוּ[1] לֵבֶבְתְּ לֵוּ ❖
בּוּבּוּ תּוֹבּוּ וּוּבּוּ בּוּוּ תּוֹבּוּ:
וּוּבּוּ תּוֹבּוּ בּוּוּ תּוֹבּוּ וּוּבּוּ בּוּוּ תּוֹבּ

ماڻهو ڪيئن ڪري سگهي ٿو ته هن جي ڪيل ڪرتوت جو ڪو ڏوهه ئي نه هجي؟ ڪنهن ڪم جي ڪرڻ کان پوءِ ڪو ماڻهو ڪيئن چئي سگهي ٿو ته هن ڪجهه به نه ڪيو آه

389 ||| ||| |||

אַתֶּם כְּתַבְתֶּם מִכְתָּב אֶל אַבָּא שֶׁלָּכֶם (1) בְּאַנְגְּלִיָּה:
אַתֶּן כְּתַבְתֶּן מִכְתָּב אֶל אַבָּא שֶׁלָּכֶן בְּאַנְגְּלִיָּה:
הֵם כָּתְבוּ מִכְתָּב אֶל אַבָּא שֶׁלָּהֶם בְּאַנְגְּלִיָּה:
הֵן כָּתְבוּ מִכְתָּב אֶל אַבָּא שֶׁלָּהֶן בְּאַנְגְּלִיָּה:

אֲנִי לָמַדְתִּי עִבְרִית בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּאַנְגְּלִיָּה:
אַתָּה לָמַדְתָּ עִבְרִית בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּאַנְגְּלִיָּה:
אַתְּ לָמַדְתְּ עִבְרִית בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּאַנְגְּלִיָּה:
הוּא לָמַד עִבְרִית בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּאַנְגְּלִיָּה:
הִיא לָמְדָה עִבְרִית בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּאַנְגְּלִיָּה:
אֲנַחְנוּ לָמַדְנוּ עִבְרִית בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּאַנְגְּלִיָּה:
אַתֶּם לְמַדְתֶּם עִבְרִית בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּאַנְגְּלִיָּה:
אַתֶּן לְמַדְתֶּן עִבְרִית בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּאַנְגְּלִיָּה:
הֵם לָמְדוּ עִבְרִית בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּאַנְגְּלִיָּה:
הֵן לָמְדוּ עִבְרִית בְּבֵית הַסֵּפֶר בְּאַנְגְּלִיָּה:

אֲנִי שָׁתִיתִי (2) תֵּה עִם לֶחֶם בְּבֹקֶר:
אַתָּה שָׁתִיתָ תֵּה עִם לֶחֶם בְּבֹקֶר:
אַתְּ שָׁתִית תֵּה עִם לֶחֶם בְּבֹקֶר:
הוּא שָׁתָה תֵּה עִם לֶחֶם בְּבֹקֶר:
הִיא שָׁתְתָה תֵּה עִם לֶחֶם בְּבֹקֶר:
אֲנַחְנוּ שָׁתִינוּ תֵּה עִם לֶחֶם בְּבֹקֶר:
אַתֶּם שְׁתִיתֶם תֵּה עִם לֶחֶם בְּבֹקֶר:
אַתֶּן שְׁתִיתֶן תֵּה עִם לֶחֶם בְּבֹקֶר:
הֵם שָׁתוּ תֵּה עִם לֶחֶם בְּבֹקֶר:
הֵן שָׁתוּ תֵּה עִם לֶחֶם בְּבֹקֶר:

אֲנִי הָלַכְתִּי לְבֵית הַסֵּפֶר בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
אַתָּה הָלַכְתָּ לְבֵית הַסֵּפֶר בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
אַתְּ הָלַכְתְּ לְבֵית הַסֵּפֶר בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
הוּא הָלַךְ לְבֵית הַסֵּפֶר בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
הִיא הָלְכָה לְבֵית הַסֵּפֶר בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
אֲנַחְנוּ הָלַכְנוּ לְבֵית הַסֵּפֶר בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
אַתֶּם הֲלַכְתֶּם לְבֵית הַסֵּפֶר בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
אַתֶּן הֲלַכְתֶּן לְבֵית הַסֵּפֶר בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
הֵם הָלְכוּ לְבֵית הַסֵּפֶר בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
הֵן הָלְכוּ לְבֵית הַסֵּפֶר בְּיוֹם רִאשׁוֹן:

אֲנִי אָכַלְתִּי (3) בְּבֵית הַקָּפֶה בְּיוֹם שֵׁנִי:
אַתָּה אָכַלְתָּ בְּבֵית הַקָּפֶה בְּיוֹם שֵׁנִי:
אַתְּ אָכַלְתְּ בְּבֵית הַקָּפֶה בְּיוֹם שֵׁנִי:
הוּא אָכַל בְּבֵית הַקָּפֶה בְּיוֹם שֵׁנִי:
הִיא אָכְלָה בְּבֵית הַקָּפֶה בְּיוֹם שֵׁנִי:
אֲנַחְנוּ אָכַלְנוּ בְּבֵית הַקָּפֶה בְּיוֹם שֵׁנִי:
אַתֶּם אֲכַלְתֶּם בְּבֵית הַקָּפֶה בְּיוֹם שֵׁנִי:
אַתֶּן אֲכַלְתֶּן בְּבֵית הַקָּפֶה בְּיוֹם שֵׁנִי:
הֵם אָכְלוּ בְּבֵית הַקָּפֶה בְּיוֹם שֵׁנִי:
הֵן אָכְלוּ בְּבֵית הַקָּפֶה בְּיוֹם שֵׁנִי:

אֲנִי נָסַעְתִּי (4) לְתֵל אָבִיב בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
אַתָּה נָסַעְתָּ לְתֵל אָבִיב בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
אַתְּ נָסַעְתְּ לְתֵל אָבִיב בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
הוּא נָסַע לְתֵל אָבִיב בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
הִיא נָסְעָה לְתֵל אָבִיב בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
אֲנַחְנוּ נָסַעְנוּ לְתֵל אָבִיב בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
אַתֶּם נְסַעְתֶּם לְתֵל אָבִיב בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
אַתֶּן נְסַעְתֶּן לְתֵל אָבִיב בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
הֵם נָסְעוּ לְתֵל אָבִיב בְּיוֹם רִאשׁוֹן:
הֵן נָסְעוּ לְתֵל אָבִיב בְּיוֹם רִאשׁוֹן:

(1) לה. (2) משב. (3) בלע. (4)

وَعِشْرُونَ أَلْفًا وَمِائَتَانِ وَخَمْسَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَثَلَاثُمِائَةٍ وَسِتَّةٌ وَخَمْسُونَ أَلْفًا وَثَمَانُمِائَةٍ وَسَبْعَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَخَمْسُمِائَةٍ وَسَبْعَةٌ وَسَبْعُونَ أَلْفًا وَسَبْعُمِائَةٍ وَثَلَاثَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَسَبْعُمِائَةٍ وَثَلَاثَةٌ وَثَمَانُونَ أَلْفًا وَثَمَانُمِائَةٍ وَتِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَثَمَانُمِائَةٍ وَتِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ أَلْفًا وَتِسْعُمِائَةٍ وَتِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَتِسْعُمِائَةٍ وَتِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ أَلْفًا وَتِسْعُمِائَةٍ وَتِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَوَاحِدٌ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَاثْنَانِ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعَةٌ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسَةٌ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتَّةٌ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعَةٌ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانِيَةٌ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعَةٌ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَعَشَرَةٌ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَحَدَ عَشَرَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَاثْنَا عَشَرَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثَةَ عَشَرَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعَةَ عَشَرَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسَةَ عَشَرَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتَّةَ عَشَرَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعَةَ عَشَرَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانِيَةَ عَشَرَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعَةَ عَشَرَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَوَاحِدٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَاثْنَانِ وَعِشْرُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتَّةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانِيَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَوَاحِدٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَاثْنَانِ وَثَلَاثُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتَّةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانِيَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَوَاحِدٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَاثْنَانِ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتَّةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانِيَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَوَاحِدٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَاثْنَانِ وَخَمْسُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتَّةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانِيَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَوَاحِدٌ وَسِتُّونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَاثْنَانِ وَسِتُّونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتَّةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانِيَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَوَاحِدٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَاثْنَانِ وَسَبْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتَّةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانِيَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَوَاحِدٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَاثْنَانِ وَثَمَانُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتَّةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانِيَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَوَاحِدٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَاثْنَانِ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَلَاثَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَأَرْبَعَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَخَمْسَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسِتَّةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَسَبْعَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَثَمَانِيَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَةُ أَلْفٍ وَمِائَةٌ وَتِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِائَتَا أَلْفٍ.

وَثَلَاثُمِائَةِ أَلْفٍ.

وَأَرْبَعُمِائَةِ أَلْفٍ.

وَخَمْسُمِائَةِ أَلْفٍ.

وَسِتُّمِائَةِ أَلْفٍ.

وَسَبْعُمِائَةِ أَلْفٍ.

وَثَمَانُمِائَةِ أَلْفٍ.

وَتِسْعُمِائَةِ أَلْفٍ.

وَأَلْفُ أَلْفٍ وَهُوَ مِلْيُونٌ[1].

وَمِلْيُونٌ وَاحِدٌ.

وَمِلْيُونٌ وَاثْنَانِ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثَةٌ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعَةٌ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسَةٌ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتَّةٌ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعَةٌ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانِيَةٌ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعَةٌ.

وَمِلْيُونٌ وَعَشَرَةٌ.

وَمِلْيُونٌ وَأَحَدَ عَشَرَ.

وَمِلْيُونٌ وَاثْنَا عَشَرَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثَةَ عَشَرَ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعَةَ عَشَرَ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسَةَ عَشَرَ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتَّةَ عَشَرَ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعَةَ عَشَرَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانِيَةَ عَشَرَ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعَةَ عَشَرَ.

وَمِلْيُونٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَوَاحِدٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَاثْنَانِ وَعِشْرُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتَّةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانِيَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعَةٌ وَعِشْرُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَوَاحِدٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَاثْنَانِ وَثَلَاثُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتَّةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانِيَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعَةٌ وَثَلَاثُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَوَاحِدٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَاثْنَانِ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتَّةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانِيَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعَةٌ وَأَرْبَعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَوَاحِدٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَاثْنَانِ وَخَمْسُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتَّةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانِيَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعَةٌ وَخَمْسُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتُّونَ.

وَمِلْيُونٌ وَوَاحِدٌ وَسِتُّونَ.

وَمِلْيُونٌ وَاثْنَانِ وَسِتُّونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتَّةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانِيَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعَةٌ وَسِتُّونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَوَاحِدٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَاثْنَانِ وَسَبْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتَّةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانِيَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعَةٌ وَسَبْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَوَاحِدٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَاثْنَانِ وَثَمَانُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتَّةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانِيَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعَةٌ وَثَمَانُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَوَاحِدٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَاثْنَانِ وَتِسْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَلَاثَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَأَرْبَعَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَخَمْسَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسِتَّةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَسَبْعَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَثَمَانِيَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِلْيُونٌ وَتِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ.

وَمِلْيُونَا أَلْفٍ.

وَثَلَاثَةُ مَلَايِينَ.

وَأَرْبَعَةُ مَلَايِينَ.

وَخَمْسَةُ مَلَايِينَ.

وَسِتَّةُ مَلَايِينَ.

وَسَبْعَةُ مَلَايِينَ.

وَثَمَانِيَةُ مَلَايِينَ.

وَتِسْعَةُ مَلَايِينَ.

وَأَلْفُ أَلْفٍ وَهُوَ بِلْيُونٌ[1].

(1) وتسمى ملياراً.

(2) جمع.

(1) وتسمى مليوناً.

يۈز بېرىدۇ ھەر بىر كىشى ئۆزى ئويلىغان ئىشنى ئويۇ ❖

ئۇ ئېتىز ھەققى چۈشىگە كىرىپ ئۇخلاپ قالدى ❖

ھەققى ئۆزىنى ئېتىزدا قېلىۋاتقان ئىدى ❖

ئاز ئاتلا ئاتلا ئوت ئوقىلاپ زىرائەت ❖

ھەققى ئۆزىنى ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرگەن ئىدى ❖

ئوت ئوقىلاپ ئوت ئوقىلاپ ئۇنىڭ ئىشلىرى ❖

ھەققى ئۆزىنى ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرگەن ئىدى ❖

ئۇ ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى ئۇيقۇدا كۆردى ❖

ئۇ ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى ئۇيقۇدا كۆردى ❖

ئۇ ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى ئۇيقۇدا كۆردى ❖

ئۇ ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى ئۇيقۇدا كۆردى ❖

ئۇ ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى ئۇيقۇدا كۆردى ❖

ئۇ ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى ئۇيقۇدا كۆردى ❖

ئۇ ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى ئۇيقۇدا كۆردى ❖

ئۇ ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى ئۇيقۇدا كۆردى ❖

ئۇ ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى ئۇيقۇدا كۆردى ❖

ئۇ ئېتىزدا ئوت ئوقىلاپ يۈرۈپ ئۆزىنى ئۇيقۇدا كۆردى ❖

ꤢꤟꤢꤢꤟꤢꤢꤟꤢ

तदा दीनं निरवयवं को भक्तिमत्सहेत वै:
सर्वं ज्ञात्वा महाबाहो कृपां कुरु ममोपरि ॥
ततो मां मोहजालेन मायया तव मोहितम्
अहं ममेति दुर्बुद्धिं दूरीकुरु नमोऽस्तु ते ॥
ततो मां करुणादृष्ट्या दीनं शरणमागतम्
पालयात्मीयवद्देव नमस्ते पुरुषोत्तम ॥
इति स्तुत्वा जगन्नाथं देवकी विरराम ह
तामुवाच ततः कृष्णो मातरं मधुसूदनः ॥
मातर्मोहं परित्यज्य शृणु मद्वचनं परम्
ब्रह्मणा प्रार्थितं पूर्वं मया तत्कर्तुमागतम् ॥
यूयं पूर्वं प्रसूतिं वै कश्यपस्य प्रजापतेः
अदितिस्त्वं महाभागा तस्य पत्नी पतिव्रता ॥
तपसा पुष्करे देवि सुतप्तं परमं पुरा
तदा ब्रह्मा समागत्य वरं ब्रूहीति मामवदत् ॥
तदा त्वं प्रार्थयामास पुत्रत्वं मम सत्तम
तथेति प्रोक्तवान्देवो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥
तदा त्वं कश्यपं प्राप्य पुत्रानष्टौ वसूनपि
एकत्रिंशत्सुतान्देवान्प्रसूतिं च तथा परान् ॥
जनयामास तेषां वै ज्येष्ठोऽहं वसुदेवजः
उपेन्द्र इति लोकेषु ख्यातो वामनरूपधृक् ॥
तदा त्वं कश्यपं प्राप्य पुत्रानष्टौ वसूनपि
एकत्रिंशत्सुतान्देवान्प्रसूतिं च तथा परान् ॥
जनयामास तेषां वै ज्येष्ठोऽहं वसुदेवजः
उपेन्द्र इति लोकेषु ख्यातो वामनरूपधृक् ॥

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەجرىمىز ھېچكىمنىڭ يۇقىدا ئەمەس:

(۱) Sic لېرى

मैत्रेयजी बोले—विदुरजी! भगवान् श्रीकृष्ण के परमधाम पधारने पर कलियुग के आने का समाचार सुनकर महाराज परीक्षित् ने क्या किया, वह मैं आपको सुनाता हूँ, आप सुनिये॥ १॥

जब महाराज युधिष्ठिर को यह मालूम हुआ कि भगवान् श्रीकृष्ण ने अपनी लीला संवरण करने के लिये परमधाम पधारने का विचार किया है, तब उन्होंने अपने समान गुणवाले परीक्षित् को सम्राट् पद पर अभिषिक्त किया॥ २॥

उन्होंने मथुरा के शूरसेन आदि प्रदेशों में परीक्षित् को राजा बनाया और आप वज्र को इन्द्रप्रस्थ का राज्य दिया॥ ३॥

इसके बाद उन्होंने द्रौपदी से कहा—'कल्याणी! अब मैं श्रीकृष्ण के चरणों तक पहुँचने के लिये महाप्रस्थान करूँगा। तुम भी अपना कल्याण करो'॥ ४॥

धर्मराज युधिष्ठिर ने यह सुनकर यदुवंशियों के वज्र और परीक्षित् के राज्याभिषेक का समाचार सुना॥ ५॥

इसके बाद उन्होंने अपने सब वस्त्राभूषण उतार दिये और माता कुन्ती के साथ उपवास करने के लिये वे मौनव्रत हो गये॥ ६॥

फिर स्नान करके उन्होंने पिण्ड, गोदान और तिलांजलि आदि क्रियाएँ कीं॥ ७॥

इसके बाद हवन की हुई अग्नियों को अपने में लीन कर लिया अर्थात् संन्यास ले लिया और ममता तथा अहंकार से रहित हो गये॥ ८॥

इसके बाद वाणी को मन में, मन को प्राण में, प्राण को अपान की क्रिया में और छींक आदि को उसके कारण में लीन कर दिया॥ ९॥

इसी प्रकार कर्मेन्द्रियों को उनके कर्म में, त्वचा आदि ज्ञानेन्द्रियों को उनके विषय में, विषयों को तन्मात्राओं में और पाँचों तन्मात्राओं को अहंकार में लीन कर दिया॥ १०॥

इसी अहंकार को बुद्धि में, बुद्धि को प्रकृति में और जिसके कारण ये सब दीख रहे हैं, उस प्रपञ्च को जीव में लीन कर दिया॥ ११॥

इसके बाद जीव को प्रकृति से अलग अनुभव किया और प्रकृति को उसमें लीन कर दिया। यह सब तो उन्होंने किया ज्ञानदृष्टि से, परन्तु देखने वालों के लिये वे वैसे ही दीखते रहे जैसे पहले थे॥ १२॥

इसके बाद उन्होंने वल्कल और मृगचर्म धारण कर लिये। स्नान छोड़ दिया, घी खाना छोड़ दिया, दाँतुन करना छोड़ दिया, केश खोल डाले और भोजन छोड़ दिया॥ १३॥

इसके बाद उन्होंने उत्तर दिशा की यात्रा की। उस यात्रा में उन्होंने बड़े-बड़े राजोचित पदार्थ, ऐश्वर्य, भोग और उनकी कारणरूपा वासनाओं का त्याग कर दिया॥ १४॥

उस यात्रा में सबसे पहले उन्होंने समुद्र-पर्यन्त पृथ्वी का त्याग किया। फिर क्रमशः हाथी, घोड़े, रथ, सेना, सुवर्ण, भोग और उनकी कारणरूपा वासनाओं का परित्याग किया॥ १५॥

इसके बाद उन्होंने हृदय में शोक, वाणी में मौन और शरीर में हिंसा का त्याग कर दिया॥ १६॥

इसके बाद उन्होंने प्रिय-अप्रिय, सुख-दुःख, मान-अपमान और शीत-उष्ण आदि द्वन्द्वों को सहन करने का अभ्यास किया॥ १७॥

इसके बाद उन्होंने वाणी, प्राण, मन और इन्द्रियों के वेग को रोक दिया। इस प्रकार वे आत्मा में ही आत्मा को देखते हुए आत्मस्वरूप हो गये॥ १८॥

इसके बाद उन्होंने अपने को भगवान् श्रीकृष्ण के चरणों में लगा दिया। भगवान् के चरणों में उनका प्रेम हो गया। फिर उन्होंने अपने को भगवान् के चरणों में लीन कर दिया। इस प्रकार उन्होंने भगवान् के परमधाम में प्रवेश किया॥ १९॥

जो पुरुष भगवान् के परमधाम में प्रवेश करने की इस कथा को सुनता है, उसे भगवान् की भक्ति प्राप्त होती है॥ २०॥

ꣀ꣖꣤ ꣗ꣃ꣥ ꣗ꣃ꣥ ꣗ꣃ꣥

ਜੀਅਨ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਦਇਆਲ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਤਿਸੁ ਨਾਲ ॥
ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਸਮਾਨ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੁਖ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਿਟੀ ਖੁਆਰੀ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵੈ ॥
ਸਾਕਤ ਕਉ ਆਵਤ ਹੈ ਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥
ਸਾਕਤ ਕਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ॥
ਸਾਕਤ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਹਾਰ ॥
ਸਾਕਤ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਤ ਨਿਜ ਥੋਕ ॥
ਸਾਕਤ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਾਂਤਿ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਤ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ॥
ਸਾਕਤ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਾਚੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਤ ਸਚੁ ਰਾਚੁ ॥
ਸਾਕਤ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਤ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਸਾਕਤ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਧੀਰਜੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ॥
ਸਾਕਤ ਕੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਭਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਅੰਤਰੁ ਬਾਹਰਾ ਜਿਉ ਮੁਖਹੁ ਕਾਲਾ ਹਡਿ ॥
ਓਸੁ ਪਰਾਈ ਆਸ ਕਦੇ ਨ ਪੁਜਈ ਜਿਉ ਤੁਸੇ ਉਡਵੈ ਕੜਿ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਬਹੁ ਕਰੀ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਉਪਰਿ ਕਾਹਿ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਮੁਹਬਤੀ ਜਿਉ ਲੂਣੁ ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਗਾਹਿ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਧੁਖਧੁਖੀ ਅੰਦਰਿ ਭਾਹਿ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਹੈ ਜਿਉ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਸੁਆਹਿ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਸੇਖੁ ਘਣਾ ਜਿਉ ਪੈਰੀ ਹੇਠਿ ਸੁਆਹਿ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਅੰਧੀ ਜੇਵੜੀ ਵਲਾਹਿ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਜਿਉ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਹਿ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਤਾਹਿ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥
ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਫੋਲੁ ਫਿਟਕ ਨਹੀ ਥਾਇ ॥

ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಆಡುವರು :
ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಜನರನ್ನು ಸೇರುವರು ;
ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸಾಧುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಸೇರುವರು ;
ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಸೇರುವರು ;
ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದರಿದ್ರವನ್ನು ಸೇರುವರು ;
ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸುಖವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುಃಖವನ್ನು ಸೇರುವರು ;
ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೇರುವರು ;
ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಸೇರುವರು ;
ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸಂಯಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಸಂಯಮವನ್ನು ಸೇರುವರು ;
ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸಂಪನ್ನತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿಪನ್ನತೆಯನ್ನು ಸೇರುವರು ;
ಕಲಿಯುಗದ ಜನರು ಸಂಪದ್ಭರಿತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿಪದ್ಭರಿತರ

زندگی نیست جز رنج گشودن لب چیست:
سخن جان جز جان جاید چیزهای دگرگونه چیست:
زهستی نیستم آرامگاهی چون تنم:
همه آبیخت نیستی با رنج بیکرانگیم:
ولی کس نیز کام مرگ را نتواند چشید:
آنکه کس نیز کام مرگ را نتواند چشید:
مگر جان کز تن بیرون شود تا جاودان نمیرد:
سخن جان جاودانه چون بگیرد جای مرگ نیست:
آنکه جان جاودانه چون بگیرد جای مرگ نیست:
آنکه جان جاودانه چون بگیرد جای مرگ نیست

ꠇꠣꠞꠤ ꠇꠣꠞꠤ ꠅꠣꠉꠤ

ਤੈ ਸਿਮਰਿ ਤੁਝੈ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥

ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ॥

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮਨਹੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਹਿ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ॥

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਚੈ ਸਚਾ ਸੋਇ॥੧॥

ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ॥

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਕਰਤਾ ਕਰਹਿ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲਵਾ ਤੁਧੁ ਤੁਲਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਲਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਲਖਿਆ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਭੁਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਮੋਹੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਮੋਹਿ ਨ ਮੋਹਿਆ ਜਾਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਜੋਨਿ ਹੈ ਤੁਧੁ ਜਨਮੁ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਤੋਲਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਪਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਲਖਿਆ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਮੁਲੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੁਲੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਤੁਲਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਮਾਪੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਮਾਪਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਜਰੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਜਰਾ ਨ ਜਾਪੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਮਰੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਜਾਪੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਜਪਿਆ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਲਿਖਿ ਨ ਗਣਿਆ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਸੰਖਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਸੁਣਿਆ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਵੇਖਿਆ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਸੇਵਿਆ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਸੰਖਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਸਮਝਿਆ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬੁਝਿਆ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਸੰਖੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਸੰਖਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕ

לפי נאזל לה נא כתלבל נא מיתפהם:

כמו שכתב לה בינאתו דמיולה בית ואוצא:

מלוסתר אתו סתו ליש לה ית לה מסתוב ❖

תנחומים שכתם לאסיתו תוכלמל:

מילפם לזנה בית נאלתו תם שנישיה ❖

פתיר נתם בשתסוע יחתו לישמתו ינחבת:

מל עאיב עוסתם דיבי) בית פה שטאיל ❖

שכתם שלתו מילה עוסתם לפשיב יחתם:

בית שאיב יחתו מל שפתם אסתיב לפתו ❖

מלם עשיב לה שפתם אסתיב סתוישא פתו ❖

שתתו(2) לזשו שתן חלוסת סי בשכתם:

חלסת לה יחתו מל שתתו פתלים תוישא:

כמו שכתב לה בתלאיב שתו סי לאיב ❖

לפי נאזל לה(1) לאתו בישתב סי לא שו:

כמו שכתב לה בתלאיב שתו סי לאיב ❖

לפי נאזל לה זו בתלבל זו שיתפהם:

(1) Sic (2) שתתו Sic

ಸಾಲದೆಂದು ಕೊಂಡು ಬಂದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಅವರು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಟರು.

ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಾಡನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಕ್ಕಿಯ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಯ ಮರಿಗಳು ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅವುಗಳ ತಾಯಿ ಹಕ್ಕಿ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಆಗ ಒಂದು ಮರಿ ಹಕ್ಕಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬೇಡನು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು.

ಆಗ ಆ ಮರಿ ಹಕ್ಕಿಯ ತಾಯಿ ಹಕ್ಕಿ ಬಂದು ಬೇಡನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಅಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿತು.

ಬೇಡನೇ ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಆಗ ಬೇಡನು ಹಕ್ಕಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಮರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು.

ಆಗ ಹಕ್ಕಿಯು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಬೇಡನು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹಸಿವನ್ನು ಇಂಗಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಹಕ್ಕಿಯು ಬೇಡನಿಗೆ ಹೇಳಿತು.

ಬೇಡನೇ ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನಾದರೂ ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಆಗ ಬೇಡನು ಹಕ್ಕಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಹೇಳಿದನು.

ನನಗೆ ಚಳಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಬೆಂಕಿ ತಂದು ಕೊಡು.

ಆಗ ಹಕ್ಕಿಯು ಒಂದು ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಬೇಡನು ಅದರಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಹಕ್ಕಿಯು ಬೇಡನಿಗೆ ಹೇಳಿತು.

ನಾನು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನೀನು ನನಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಬೇಡನು ಹಕ್ಕಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಹೇಳಿದನು.

ನಾನು ಬಡವನು ನನ್ನ ಬಳಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು.

ಆಗ ಹಕ್ಕಿಯು ಬೇಡನಿಗೆ ಹೇಳಿತು.

ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರಿದರೆ ನಿನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಆಗ ಬೇಡನು ಹಕ್ಕಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರಿದನು.

ಆಗ ಹಕ್ಕಿಯು ಬೇಡನಿಗೆ ಹೇಳಿತು.

ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮಾರಿದ ಹಣದಿಂದ ಒಂದು ಮೇಕೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಹೋಗು.

ಆಗ ಬೇಡನು ಹಕ್ಕಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಒಂದು ಮೇಕೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಆಗ ಹಕ್ಕಿಯು ಬೇಡನಿಗೆ ಹೇಳಿತು.

ನೀನು ಈ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಅದರ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದು ಹಸಿವನ್ನು ಇಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಚರ್ಮವನ್ನು ಹೊದ್ದು ಚಳಿಯನ್ನು ಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರು.

ꠀꠀꠀ

ومحل دبيه مَوَه تَه هيزيه زَتَ هنيه زَك لِه ❖
ومح هُه ذوِلِوَ دبيه مَوَه حبكتَه هيذه يكنيه :
وهوِلِهُه مَوَه كَحِدَ حبكَ بحل كَلِيلَه ❖
ومح يحتنهَ ذِجِهِ معهِ دهزيَ مَوَه :
معِلِه وَقَوِقِ معدَّ[1] دِيعِهِ جَ زَكَه ❖
ذِلِيمِ مَوَه مِ معِيَ جَحِدَ دِمحِ زَهِ :
وهِوِحِنتهَ حهه زَدَوَ زِمِ دِيهِوِهِ ❖
نِهزِه زَتَ لزَدَوَ حهنَ مِ جَدَ :
وِلِجَ لدَّمهه وهِزه[2] لِه نِلهَ جَهِحِتهَ ❖
هنَ حهنَ زَك كَحِيَ وِلكوِهَ :
وِلهوِدَّلهِ وِلِيلَتَ دِهزِدَّهِ ❖
زِمِ هدَبِ زه لِهَنَ زه كَهِجِ :
دَلزَتَ وكِحِدَ وِلذوِسهوِيَّ حِيلَنَ وَحِدَه ❖
كَه لِجَ زوِدَبِ دِحِدَ جَلسوِدِ عِجَ زَهَنَ :
زَلَ حِلَه هلِهِوِهَ حِيلَنَ نهب ❖
دهِلِم قَتِلَ هلَنَ دهوِيَّ هَه زِهدَّقِ :
هلِهِوِهَ زِجِه لزَدَنَ هِهِدَّهِ ❖
وَجِهِ وَجِهِ وَجِهِ وِلِيلَه هَتَلَوِهَ :
مِلِجِ[3] نَلهَ هلَنَ صهوَقِم دِزَكوِهَ ❖
هدَّقِ حقَتِلَ دهوِيَّتهَوَ عِزَه لِه نِلهَ :

(1) Sic هدَبِ (2) Sic هِزه (N. E. ؟ وهِزه) (3) Sic مِلِجِه

ನಿನ್ನ ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಅನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಲೆ ಅಳೆದೆ ।

ಅಂಗಡಿಯ ಅಳಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯವನ ಅಳಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಗ್ರೀವಸಖಸ್ತಾರಾಪತಿಸಮಪ್ರಭಃ ।
ಸಮುದ್ರಮಿವ ಗಾಂಭೀರ್ಯೇ ಸ್ಥೈರ್ಯೇಣ ಹಿಮವಾನಿವ ॥
ವಿಷ್ಣುನಾ ಸದೃಶೋ ವೀರ್ಯೇ ಸೋಮವತ್ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಃ ।
ಕಾಲಾಗ್ನಿಸದೃಶಃ ಕ್ರೋಧೇ ಕ್ಷಮಯಾ ಪೃಥಿವೀಸಮಃ ॥
ಧನದೇನ ಸಮಸ್ತ್ಯಾಗೇ ಸತ್ಯೇ ಧರ್ಮ ಇವಾಪರಃ ।
ತಮೇವಂಗುಣಸಂಪನ್ನಂ ರಾಮಂ ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮಮ್ ॥
ಜ್ಯೇಷ್ಠಂ ಶ್ರೇಷ್ಠಗುಣೈರ್ಯುಕ್ತಂ ಪ್ರಿಯಂ ದಶರಥಃ ಸುತಮ್ ।
ಯೌವರಾಜ್ಯೇನ ಸಂಯೋಕ್ತುಂ ಮನಶ್ಚಕ್ರೇ ಮಹೀಪತಿಃ ॥
ಸ ಪುಷ್ಯೇಣ ಜಗದ್ಯೋನಿಮದಿತಿಂ ಸಮಪದ್ಯತ ।
ಪ್ರೋದ್ಯಮಾನೇ ಜಗನ್ನಾಥಂ ಸರ್ವಲೋಕನಮಸ್ಕೃತಮ್ ॥
ರಾಮಂ ರತ್ನಾಕರಂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಾ ದಶರಥೋ ಗೃಹೇ ।
ಸಮೇತ್ಯ ಪರಿಪಪ್ರಚ್ಛ ಪುತ್ರಂ ಪುರುಷಸಮ್ಮತಮ್ ॥
ತತ್ರ ಜಾತಮನಾಃ ಪುತ್ರಂ ಪ್ರಶ್ರಯೇಣ ಸಮನ್ವಿತಮ್ ।
ಉವಾಚ ಪರಮಪ್ರೀತೋ ಮಹೇಂದ್ರಮಿವ ಕಶ್ಯಪಃ ॥
ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಾಭಮಾಯುಷ್ಮನ್ ಕಾಂತಂ ಶುಭಕೃತಾಂ ಪ್ರಿಯಮ್ ।
ಲೋಕನಾಥಮಿವಾತ್ಮಾನಂ ಲೋಕಸ್ತ್ವಾಮಭಿಕಾಂಕ್ಷತೇ ॥
ಪ್ರಕೃತೀನಾಮನುಗ್ರಾಹ್ಯೈಃ ಪಿತೃವತ್ಪರಿಪಾಲನೈಃ ।
ಅಯೋಧ್ಯಾಂ ಪಾಲಯನ್ ಸರ್ವಾನ್ ಮದನುಧ್ಯಾನಜಾನ್ ಸುಖೀ ॥
ಇಷ್ಟ್ವಾ ಭೋಗಾಂಶ್ಚ ಪುತ್ರಾಂಶ್ಚ ಗತ್ವಾ ಚೈವೋತ್ತಮಾಂ ಗತಿಮ್ ।
ಅಥ ಪುತ್ರೇ ಗತಾನ್ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪುತ್ರಾನ್ ಪುತ್ರಸಮೃದ್ಧಿಭಿಃ ॥
ಅಸ್ಮಾಲ್ಲೋಕಾತ್ಪರಂ ಲೋಕಂ ಗಂತಾಸಿ ಮಮ ಪುಣ್ಯತಃ ।
ಏವಮುಕ್ತಃ ಪಿತಾ ಪುತ್ರಂ ಪ್ರಶ್ರಯೇಣ ಸಮನ್ವಿತಮ್ ॥
ಪ್ರತ್ಯುವಾಚ ಮಹಾತೇಜಾ ಇದಂ ಧರ್ಮಭೃತಾಂ ವರಃ ।
ಯಥಾಜ್ಞಪ್ತಂ ತ್ವಯಾ ತಾತ ಕರಿಷ್ಯೇ ವಚನಂ ತವ ॥
ಅಯೋಧ್ಯಾಂ ಪಾಲಯನ್ ಸರ್ವಾನ್ ಮದನುಧ್ಯಾನಜಾನ್ ಸುಖೀ ।
ಇಷ್ಟ್ವಾ ಭೋಗಾಂಶ್ಚ ಪುತ್ರಾಂಶ್ಚ ಗತ್ವಾ ಚೈವೋತ್ತಮಾಂ ಗತಿಮ್ ॥
ಅಥ ಪುತ್ರೇ ಗತಾನ್ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪುತ್ರಾನ್ ಪುತ್ರಸಮೃದ್ಧಿಭಿಃ ।
ಅಸ್ಮಾಲ್ಲೋಕಾತ್ಪರಂ ಲೋಕಂ ಗಂತಾಸಿ ಮಮ ಪುಣ್ಯತಃ ॥
ಏವಮುಕ್ತಃ ಪಿತಾ ಪುತ್ರಂ ಪ್ರಶ್ರಯೇಣ ಸಮನ್ವಿತಮ್ ।
ಪ್ರತ್ಯುವಾಚ ಮಹಾತೇಜಾ ಇದಂ ಧರ್ಮಭೃತಾಂ ವರಃ ॥
ಯಥಾಜ್ಞಪ್ತಂ ತ್ವಯಾ ತಾತ ಕರಿಷ್ಯೇ ವಚನಂ ತವ ।
ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಪಿತರಂ ರಾಮಃ ಪ್ರಾಂಜಲಿಃ ಪ್ರಣತಸ್ಥಿತಃ ॥
ಪುನರೇವಾಬ್ರವೀದ್ರಾಮಃ ಪಿತರಂ ಸತ್ಯವಿಕ್ರಮಮ್ ।
ಅಭಿಷೇಕಾಯ ಸಂಭಾರಾನ್ ಆಹರಂತು ಭವಾನಿತಿ ॥
ಸ ಪುತ್ರಸ್ಯ ವಚಃ ಶ್ರುತ್ವಾ ಪ್ರಹರ್ಷಮತುಲಂ ಗತಃ ।
ಸುಮಂತ್ರಮಬ್ರವೀದ್ರಾಜಾ ಶೀಘ್ರಂ ಸಂಭ್ರಿಯತಾಮಿತಿ ॥
ಸುಮಂತ್ರಸ್ತು ತಥೇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ರಾಜ್ಞಸ್ತದ್ವಚನಂ ಪ್ರಿಯಮ್ ।
ಪ್ರಚಕ್ರಮೇ ಸಮಾಹರ್ತುಂ ಸಮಾಸೇನ ಬೃಹದ್ವಚಃ ॥
ಸ ಕಾಂಚನಮಧಾಸನಂ ಭದ್ರಂ ವ್ಯಾಘ್ರಾಜಿನಾವೃತಮ್ ।
ಆಹರತ್ಪರಮಪ್ರೀತಃ ಪುತ್ರಾಯ ಪ್ರಿಯಕಾಮ್ಯಯಾ ॥
ಸ ಪೂರ್ಣಕಲಶೈರ್ಮುಖ್ಯೈಃ ಋಷಭೈಃ ಸಾಗರೈರಪಿ ।
ಆಹೃತೈಃ ಸರಿತಾಂ ತೀರ್ಥೈರಭಿಷೇಕಾಯ ರಾಘವಮ್ ॥
ಅಭಿಷೇಕಾಯ ರಾಮಸ್ಯ ಸಂಭಾರಾನ್ ಸಮುಪಾಹರತ್ ।
ಸಮಾಹೃತಾನ್ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯಾಥ ಸಂಭಾರಾನ್ ಪಾರ್ಥಿವಾತ್ಮಜಃ ॥
ಅಭಿಷೇಕಾಯ ರಾಮಸ್ಯ ಸಂಭಾರಾನ್ ಸಮುಪಾಹರತ್ ।
ಸಮಾಹೃತಾನ್ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯಾಥ ಸಂಭಾರಾನ್ ಪಾರ್ಥಿವಾತ್ಮಜಃ ॥
ಅಭಿಷೇಕಾಯ ರಾಮಸ್ಯ ಸಂಭಾರಾನ್ ಸಮುಪಾಹರತ್ ।
ಸಮಾಹೃತಾನ್ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯಾಥ ಸಂಭಾರಾನ್ ಪಾರ್ಥಿವಾತ್ಮಜಃ ॥
ಅಭಿಷೇಕಾಯ ರಾಮಸ್ಯ ಸಂಭಾರಾನ್ ಸಮುಪಾಹರತ್ ।
ಸಮಾಹೃತಾನ್ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯಾಥ ಸಂಭಾರಾನ್ ಪಾರ್ಥಿವಾತ್ಮಜಃ ॥

ಪ್ರಭು ಬಿಡದೆ ಕರೆದ ಭಾವ ಮೊಲೆಯ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತಿತ್ತು :
ಅಳಿಲ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮರಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಹರಿದಿತ್ತು ॥
ಅಂಗಳದಲಿ ಮಲಗಿ ಮಗುವು ಚಂದಿರನನು ಕಂಡು ನಲಿದಿತ್ತು :
ಅಮ್ಮ ಅವನ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ ಕಥೆಯ ಹೇಳಿ ಸಲಹಿದಳು ॥
ಬೆಳೆದ ಮಗುವು ಕಲಿತು ಬಂದು ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿ ಹೊರಟಿತ್ತು :
ಅಮ್ಮ ಅವನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಸೊಸೆಯ ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗಿದಳು ॥
ಸೊಸೆಯ ಮಡಿಲು ತುಂಬಿ ಬಂದು ಮೊಮ್ಮಗಳು ಜನಿಸಿದಳು :
ಅಜ್ಜಿ ಅವಳ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ ಕಥೆಯ ಹೇಳಿ ಸಲಹಿದಳು ॥
ಕಾಲ ಉರುಳಿ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಬೆಳೆದು ಮದುವೆ ಆಗಿತ್ತು :
ಅಜ್ಜಿ ಅವಳ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿ ಕಥೆಯ ಹೇಳಿ ಸಲಹಿದಳು ॥
ಅಜ್ಜಿ ಮಲಗಿ ಮಲಗಿ ಎದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರದಾದಳು :
ಮೊಮ್ಮಗಳು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಮಗುವಿನಂತೆ ಸಲಹಿದಳು ॥
ಅಜ್ಜಿ ಮಗುವಿನಂತೆ ಆಗಿ ಮಲಗಿ ಎದ್ದು ಕೂರುತಿದ್ದಳು :
ಮೊಮ್ಮಗಳು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಮಗುವಿನಂತೆ ಸಲಹಿದಳು ॥
ಅಜ್ಜಿ ಮಗುವಿನಂತೆ ಆಗಿ ಮಲಗಿ ಎದ್ದು ಕೂರುತಿದ್ದಳು :
ಮೊಮ್ಮಗಳು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಮಗುವಿನಂತೆ ಸಲಹಿದಳು ॥

ਮਾਤਾ ਜਾਂ ਮੈਲਾਮ ਪੁੰਜ ਦੇਖਣ ਚੁੰਨੀ ਪਾਈ ॥

ਮੋਤੀ ਮਾਲਾ ਸੁਹਣੀ ਸੋਭੇ ਸੁਹਣੇ ਕੰਨ ਫੁਲ ਸੋਹੇ ॥

ਸੁਹਣੇ ਕੰਨ ਫੁਲ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੇ ਨੱਕ ਵਿਚ ਨੱਥ ਸੋਹੇ ॥

ਸੁਹਣੇ ਨੱਕ ਵਿਚ ਨੱਥ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੇ ਮੱਥੇ ਬਿੰਦੀ ॥

ਸੁਹਣੇ ਮੱਥੇ ਬਿੰਦੀ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੇ ਕੇਸ ਜੁਲਫਾਂ ॥

ਸੁਹਣੇ ਕੇਸ ਜੁਲਫਾਂ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੇ ਸੀਸ ਫੁਲ ਸੋਹੇ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸੀਸ ਫੁਲ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੇ ਮੁਖ ਤੰਬੋਲ ਰੰਗੀ ॥

ਸੁਹਣੇ ਮੁਖ ਤੰਬੋਲ ਰੰਗੀ ਸੁਹਣੇ ਦੰਦ ਮਿਸੀ ਲਾਲੀ ॥

ਸੁਹਣੇ ਦੰਦ ਮਿਸੀ ਲਾਲੀ ਸੁਹਣੇ ਹੋਠ ਸੁਰਖੀ ਸੋਹੇ ॥

ਸੁਹਣੇ ਹੋਠ ਸੁਰਖੀ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੀ ਠੋਡੀ ਸੋਹੇ ॥

ਸੁਹਣੀ ਠੋਡੀ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੀ ਗਲ ਸੁਰਖੀ ਸੋਹੇ ॥

ਸੁਹਣੀ ਗਲ ਸੁਰਖੀ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੀ ਬਾਂਹ ਚੂੜਾ ਸੋਹੇ ॥

ਸੁਹਣੀ ਬਾਂਹ ਚੂੜਾ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੇ ਹਥ ਮਹਿੰਦੀ ॥

ਸੁਹਣੇ ਹਥ ਮਹਿੰਦੀ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੀ ਛਾਤੀ ਸੋਹੇ ॥

ਸੁਹਣੀ ਛਾਤੀ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੀ ਕਮਰ ਕਪੜਾ ਸੋਹੇ ॥

ਸੁਹਣੀ ਕਮਰ ਕਪੜਾ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੇ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ॥

ਸੁਹਣੇ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ਸੋਹੇ ਸੁਹਣੀ ਚਾਲ ਮਸਤਾਨੀ ॥

ਸੁਹਣੀ ਚਾਲ ਮਸਤਾਨੀ ਸੁਹਣੇ ਬੋਲ ਅਮੋਲੇ ॥

ਸੁਹਣੇ ਬੋਲ ਅਮੋਲੇ ਸੁਹਣੀ ਸੋਭਾ ਸੁਹਣੀ ॥

ਸੁਹਣੀ ਸੋਭਾ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਗੁਣ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਗੁਣ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਕਲਾ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਕਲਾ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਵਿਦਿਆ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਵਿਦਿਆ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਰਸ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਰਸ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਰੰਗ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਰੰਗ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਚਾਉ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਚਾਉ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਹਾਵ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਹਾਵ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਭਾਉ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਭਾਉ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਨੈਣ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਨੈਣ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਬੈਣ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਬੈਣ ਸੁਹਣੀ ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਸੈਣ ॥

ਸੁਹਣੇ ਸਭ ਸੈਣ

ఓహో! ఎన్ని రకాల భక్ష్యాలు తిన్నారు!

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ఇన్ని రకాల భక్ష్యాలు ఎవరు తిన్నారు?

ਜੈ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੈ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਥ ॥
ਜੈ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜੈ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਤੂ ਸਾਥ ॥
ਤੂ ਹੈ ਸਭ ਕਾ ਅੰਤਰ ਤੂ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਬਾਹਰ ਭੀ ਤੂਹੈ ॥
ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਜੀਵ ਜੀਵ ਸਰਬਾਤਮ ਤੂਹੈ ॥
ਸਰਬ ਦੇਵ ਦੇਵਨ ਜੀਵ ਤੂਹੈ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੂਹੈ ॥
ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਕਰਤ ਸਭ ਜੀਵ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਕਰਤ ਸਭ ਦੇਵ ॥
ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਕਰਤ ਸਭ ਜੀਵ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਕਰਤ ਸਭ ਦੇਵ ॥
ਅਨੰਤ ਸਰੂਪ ਅਨੰਤ ਕਾ ਜੀਵਨ ਤੂ ਹੈ ਸਭ ਜੀਵ ॥
ਤੂ ਹੈ ਸਭ ਕਾ ਜੀਵਨ ਤੂ ਹੈ ਸਭ ਕਾ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਤੂ ਹੈ ਸਭ ਕਾ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂ ਹੈ ਸਭ ਕਾ ਜੀਵਨ

ܟ ܡܫܟܚ ܠܗ ܕܒܟܐ ܫܓܝܐ ܕܟܘ ܕܒܠܗ ܗܘ ❊
ܐܝ ܒܠܚ ܒܐ ܡܢ ܚܫܘܟ ܟ ܒܟܒܐ ܒܐ :
ܕܒܠܗ ܩܐ ܒܠܟ ܕܒܠܗ ܟ ܗܝܒܒܐ ❊
ܒܒ ܟܗ ܗܩܐ ܡܟ ܚܫܘܟ ܒܟ ܒܐ :
ܡܒ ܟܗ ܒܩܐ ܡܟ ܚܫܘܟ ܒܟ ❊
ܟܗ ܒܠܚܗ ܡ ܚܫܘܟ ܒܟ ܒܐ :
ܒܠܚ ܕܒܩ ܕܒܒܗ ܕܒ ܡ ܒܐ ❊
ܒܠܚ ܕܒܩ ܕܒܒܗ ܡ ܒܐ :
ܒܠܟ ܩܐ ܕܒܒܗ ܡ ܒܐ ❊
ܟ ܒܟܟ ܩܐ ܡܒܠܚ ܒܠܚ ❊
ܟ ܒܟ ܩܐ ܡܒܠܚ ❊
ܟ ܒܟ ܩܐ ❊
ܟ ❊
ܟ ❊
ܟ

ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಾಲೇ ತು ಧರ್ಮಜ್ಞಃ ಸಮೇತೋ ರಾಜಭಿರ್ವೃತಃ ।
ಪುರೋಹಿತಮಮಾತ್ಯಾಂಶ್ಚ ಸುಹೃದೋ ನಯಚಕ್ಷುಷಃ ॥
ಸಮಾನಿನ್ಯೇ ತತೋ ರಾಜಾ ವಿನಯಜ್ಞೋ ವಿಶೇಷವಿತ್ ।
ಉವಾಚೇದಂ ವಚಃ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಂ ಮಧುರಂ ಮಧುರಾಕ್ಷರಮ್ ॥
ಮಮ ಪುತ್ರಾಃ ಸುಬಹವಃ ಶ್ವಸುರಾಣಾಮನುಗ್ರಹಾತ್ ।
ತೇಷು ಜಾತೇಷ್ವಭಿಪ್ರಾಯಃ ಸಮುತ್ಪನ್ನೋ ಮಮಾನಘ ॥
ಅಸ್ಮಿನ್ ವಂಶೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ತು ಕುಮಾರೇಷ್ವಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ ।
ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಾಲೇ ತು ಧರ್ಮಜ್ಞಃ ಸಮೇತೋ ರಾಜಭಿರ್ವೃತಃ ॥
ಪುರೋಹಿತಮಮಾತ್ಯಾಂಶ್ಚ ಸುಹೃದೋ ನಯಚಕ್ಷುಷಃ ।
ಸಮಾನಿನ್ಯೇ ತತೋ ರಾಜಾ ವಿನಯಜ್ಞೋ ವಿಶೇಷವಿತ್ ॥
ಉವಾಚೇದಂ ವಚಃ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಂ ಮಧುರಂ ಮಧುರಾಕ್ಷರಮ್ ।
ಮಮ ಪುತ್ರಾಃ ಸುಬಹವಃ ಶ್ವಸುರಾಣಾಮನುಗ್ರಹಾತ್ ॥
ತೇಷು ಜಾತೇಷ್ವಭಿಪ್ರಾಯಃ ಸಮುತ್ಪನ್ನೋ ಮಮಾನಘ ।
ಅಸ್ಮಿನ್ ವಂಶೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ತು ಕುಮಾರೇಷ್ವಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ ॥
ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಾಲೇ ತು ಧರ್ಮಜ್ಞಃ ಸಮೇತೋ ರಾಜಭಿರ್ವೃತಃ ।
ಪುರೋಹಿತಮಮಾತ್ಯಾಂಶ್ಚ ಸುಹೃದೋ ನಯಚಕ್ಷುಷಃ ॥
ಸಮಾನಿನ್ಯೇ ತತೋ ರಾಜಾ ವಿನಯಜ್ಞೋ ವಿಶೇಷವಿತ್ ।
ಉವಾಚೇದಂ ವಚಃ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಂ ಮಧುರಂ ಮಧುರಾಕ್ಷರಮ್ ॥
ಮಮ ಪುತ್ರಾಃ ಸುಬಹವಃ ಶ್ವಸುರಾಣಾಮನುಗ್ರಹಾತ್ ।
ತೇಷು ಜಾತೇಷ್ವಭಿಪ್ರಾಯಃ ಸಮುತ್ಪನ್ನೋ ಮಮಾನಘ ॥
ಅಸ್ಮಿನ್ ವಂಶೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ತು ಕುಮಾರೇಷ್ವಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ ।
ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಾಲೇ ತು ಧರ್ಮಜ್ಞಃ ಸಮೇತೋ ರಾಜಭಿರ್ವೃತಃ ॥
ಪುರೋಹಿತಮಮಾತ್ಯಾಂಶ್ಚ ಸುಹೃದೋ ನಯಚಕ್ಷುಷಃ ।
ಸಮಾನಿನ್ಯೇ ತತೋ ರಾಜಾ ವಿನಯಜ್ಞೋ ವಿಶೇಷವಿತ್ ॥
ಉವಾಚೇದಂ ವಚಃ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಂ ಮಧುರಂ ಮಧುರಾಕ್ಷರಮ್ ।
ಮಮ ಪುತ್ರಾಃ ಸುಬಹವಃ ಶ್ವಸುರಾಣಾಮನುಗ್ರಹಾತ್ ॥
ತೇಷು ಜಾತೇಷ್ವಭಿಪ್ರಾಯಃ ಸಮುತ್ಪನ್ನೋ ಮಮಾನಘ ।
ಅಸ್ಮಿನ್ ವಂಶೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ತು ಕುಮಾರೇಷ್ವಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ ॥
ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಾಲೇ ತು ಧರ್ಮಜ್ಞಃ ಸಮೇತೋ ರಾಜಭಿರ್ವೃತಃ ।
ಪುರೋಹಿತಮಮಾತ್ಯಾಂಶ್ಚ ಸುಹೃದೋ ನಯಚಕ್ಷುಷಃ ॥
ಸಮಾನಿನ್ಯೇ ತತೋ ರಾಜಾ ವಿನಯಜ್ಞೋ ವಿಶೇಷವಿತ್ ।
ಉವಾಚೇದಂ ವಚಃ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಂ ಮಧುರಂ ಮಧುರಾಕ್ಷರಮ್ ॥
ಮಮ ಪುತ್ರಾಃ ಸುಬಹವಃ ಶ್ವಸುರಾಣಾಮನುಗ್ರಹಾತ್ ।
ತೇಷು ಜಾತೇಷ್ವಭಿಪ್ರಾಯಃ ಸಮುತ್ಪನ್ನೋ ಮಮಾನಘ ॥
ಅಸ್ಮಿನ್ ವಂಶೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ತು ಕುಮಾರೇಷ್ವಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ ।
ಅಸ್ಮಿನ್ ಕಾಲೇ ತು ಧರ್ಮಜ್ಞಃ ಸಮೇತೋ ರಾಜಭಿರ್ವೃತಃ ॥
ಪುರೋಹಿತಮಮಾತ್ಯಾಂಶ್ಚ ಸುಹೃದೋ ನಯಚಕ್ಷುಷಃ ।
ಸಮಾನಿನ್ಯೇ ತತೋ ರಾಜಾ ವಿನಯಜ್ಞೋ ವಿಶೇಷವಿತ್ ॥
ಉವಾಚೇದಂ ವಚಃ ಶ್ಲಕ್ಷ್ಣಂ ಮಧುರಂ ಮಧುರಾಕ್ಷರಮ್ ।
ಮಮ ಪುತ್ರಾಃ ಸುಬಹವಃ ಶ್ವಸುರಾಣಾಮನುಗ್ರಹಾತ್ ॥
ತೇಷು ಜಾತೇಷ್ವಭಿಪ್ರಾಯಃ ಸಮುತ್ಪನ್ನೋ ಮಮಾನಘ ।
ಅಸ್ಮಿನ್ ವಂಶೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ತು ಕುಮಾರೇಷ್ವಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ ॥

ەلمبّة بلمبّة ەلمبّة ەلمبّة ە

ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅರಿತಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಋಷಿಗಳು ಸಹ ಬಂದು ಸೇರಿರುವರು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಮಹಾ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯು ಇರುವುದು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದ ಮಯನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಈ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿರುವನು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವವು.

ઘોડાને ઘાસ ખાવું ગમે છે. ❖
ઘોડો ઘાસ ખાય છે. ❖
ઘોડો

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು.

ಅವನು ಮೊದಲು ಯಮುನಾ ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಮಧುವನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಲವಣಾಸುರನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದು ಶತ್ರುಘ್ನನು ಮಧುರಾಪುರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ವಾಸಮಾಡಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಭರತನಿಂದ ಪೂಜಿತನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಘ್ನನು ಸೀತಾದೇವಿಯ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದ ಲವ ಕುಶರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಹಾಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಆಗ ಅವನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಹೊರಟನು.

ಅವನು ಮೊದಲು ಲವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ಕುಶನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಅವನನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸೋತು ಓಡಿಹೋಗಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಆಯುರ್ವೇದವನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯವನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳಿಂದ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತರು.

ڤِيَ دِڤ ٭ سوُرَ وُرَدِيوُمَ وڤِيَ لَڤِدْ٭

دِيمَڤْيَدْ هَوْتِ تِڤْ لَدِيْ ڤِيلَمَ٭

دَڤَ دِڤْدَوُيْ تْيَن ڤِيَدْ لَدِيْ لِلَڤْ:

وُدِڤْلَڤْ يَڤْ مِلَڤ دِڤْدَوُيْ لَو لِلَڤْ

सत्यव्रत मुनि दर्शन हेतु आए थे वहाँ पर।
हिरण्यगर्भ ने उनको ज्ञान दिया था॥
उसी ज्ञान को मुनि ने सांख्य योग नाम से।
वर्णन किया था सभा में सुनाया॥
उसी ज्ञान को मुनि ने सांख्य योग नाम से।
वर्णन किया था सभा में सुनाया॥
उसी ज्ञान को मुनि ने सांख्य योग नाम से।
वर्णन किया था सभा में सुनाया॥

हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥

हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥

हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥

हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥

हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥

हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥

हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥

हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥

हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥
हे राजन् मुनि ने जो कहा था वह मैं तुम्हें सुनाता हूँ॥
तुम ध्यान पूर्वक सुनो॥

هَدْهُمْ دَا وِيمِزْحَدِي حِزْلَصْوِمْ:

وِيمِ صَوِ هَدِهْ دَا وِيمِزْحَدِي حِزْلَصْوِمْ:

وِيمِ صَوِ هَدِهْ وِيلَدْ حِيمِزْلَهِ صَوِ وِيمِزْحَدِي لَهِ:

وِيمِ دِي هَدِهْ دِلَا وِيمِفْلَاهِ زْلَصْوِمْ:

وِيلَهِ هَاهِ حِصْوِمْ لَاهِ وِيلَدْ هَلَاهِمْ:

دِلَصْوِمْ هَاهِ دِلَا دِيمِزْهِ لَاهِ هَاهِ:

دِلَصْوِمْ هَاهِ دِلَا دِيمِزْهِ لَاهِ هَاهِ:

وِيمِ هَمْلَهِ وِيمِ دِلَا وِيمِزْحَدِي حِزْلَصْوِمْ:

وِيمِ دِي هَدِهْ دِلَا وِيمِفْلَاهِ زْلَصْوِمْ:

وِيلَهِ هَاهِ حِصْوِمْ لَاهِ وِيلَدْ هَلَاهِمْ:

دِلَصْوِمْ هَاهِ دِلَا دِيمِزْهِ لَاهِ هَاهِ:

دِلَصْوِمْ هَاهِ دِلَا دِيمِزْهِ لَاهِ هَاهِ:

هَدْهُمْ دَا وِيمِزْحَدِي حِزْلَصْوِمْ:

ਸਭਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਭਾਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਮ ਭੀ ਤਰਹ ਨਾਨਕ ਪਇ ਤਿਨ ਪਾਵਹਿ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਜਾਇ ਬਹੁ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸਹਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥

ਮਃ ੪ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਪਰਾਹ ॥
ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਪਾਸਹੁ ਢਾਕ ਪਲਾਸ ਬਿਰਖ ਭੀ ਚੰਦਨ ਹੋਵਹਿ ਤਾਹ ॥
ਜਿਉ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਲੋਹ ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਵੈ ਤਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਭ ਕੁਲ ਲਈ ਛਡਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਥਾਪਹਿ ਸਭ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭ ਵਰਤਦਾ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਪ

ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ :

ಅಂಕಗಳನ್ನು ಸಂಖ್ಯಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ :

ಫಲಿತ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ :

ಅಂಕಗಳನ್ನು ಸಂಖ್ಯಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ :

ಮಧ್ಯದ ಅಂಕ ಪಡೆದವರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಅಂಕ ತೋರಿಸಿ :

ಕಡಿಮೆ ಅಂಕ ಪಡೆದವರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಅಂಕ ತೋರಿಸಿ :

ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಪಡೆದವರ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಅಂಕ ತೋರಿಸಿ :

ولا يتطلب وجود بحيرة تصريف جيد لتوفير الماء ❖
لا لحسن حظ الناس وجود أنهار دائمة الجريان :
ويجب لعزف الماء على جميع الناس في جميع أنحاء ❖
أهل تلك البلاد جميع ما يحتاجون إليه :

(١) sic ولا

ھۇ چۈشەندۈرۈپ ئۆتۈلگەن ئىشلارنى قايتا سۆزلەپ بېرىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ چۈشەنگەنلىكىنى ئىپادىلەيدۇ ❖

ئۆزىگە ئوخشاش ئوقۇغۇچىلار بىلەن ئورتاق ئويۇنلارغا قاتنىشىدۇ ❖

ئۆزىنىڭ ئىسمى ۋە ئۆيىدىكىلەرنىڭ ئىسمىنى توغرا ئېيتالايدۇ ❖

ئۆزىنىڭ ياشىغان مۇھىتىنى ئاددىي چۈشەندۈرۈپ بېرەلەيدۇ ❖

ھەر خىل ئۇسۇلدا ئۆزىنى ئىپادىلەشكە ئىنتىلىدۇ ❖

ئۆزىنىڭ ئەتراپىدىكى ئادەملەرگە ئىززەت قىلىدۇ ❖

ئۆزىنىڭ ئەتراپىدىكى ئادەملەرنىڭ ئىسمىنى توغرا ئېيتالايدۇ ❖

ئۆزىنىڭ ئەتراپىدىكى ئادەملەرنىڭ ئالاھىدىلىكىنى ئېيتىپ بېرەلەيدۇ ❖

ئۆزىنىڭ ئەتراپىدىكى ئادەملەرنىڭ ئىسمىنى توغرا ئېيتالايدۇ ❖

ئۆزىنىڭ ئەتراپىدىكى ئادەملەرنىڭ ئالاھىدىلىكىنى ئېيتىپ بېرەلەيدۇ ❖

ھەر خىل ئۇسۇلدا ئۆزىنى ئىپادىلەشكە ئىنتىلىدۇ ❖

ھەر خىل ئۇسۇلدا ئۆزىنى ئىپادىلەشكە ئىنتىلىدۇ ❖

ھەر خىل ئۇسۇلدا ئۆزىنى ئىپادىلەشكە ئىنتىلىدۇ ❖

ನೀನೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ನೀನೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ನೀನಾಗಿರುವೆ:
ದೇವ ನೀನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಸಾಟಿ ಎಲ್ಲಿಹರು ಜಗದಿ ❖
ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಬಲ್ಲವರಾರು ಕಾಣೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಪೊಗಳಲಳವೆ:
ನಿನ್ನ ಚರಿತೆಯ ದೇವ ಕೇಳಿದವರು ಪಾಪವಿಮುಕ್ತರಾಗುವರು ❖
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಪಾಡುವರು ಪರಮಪದವನು ಪಡೆವರು:
ಅನಾಥರಕ್ಷಕ ದಯಾಳು ನೀನು ಅನಾಥನಾಥನೆ ಎಂದು ಕರೆವೆ ❖
ಅನಾಥನಾಗಿಹೆ ನಿನ್ನ ಶರಣು ಹೊಕ್ಕೆ ಅನಾಥರಕ್ಷಕ ಕಾಯೊ ಎನ್ನ:
ಅನಾಥರಕ್ಷಕ ಎಂಬ ಬಿರುದು ನಿನಗೆ ಅನಾಥನಾಗಿಹೆ ನಾನು ಕಾಣೊ ❖
ಅನಾಥನಾಗಿಹೆ ನಿನ್ನ ಶರಣು ಹೊಕ್ಕೆ ಅನಾಥರಕ್ಷಕ ಕಾಯೊ ಎನ್ನ:
ಅನಾಥರಕ್ಷಕ ಎಂಬ ಬಿರುದು ನಿನಗೆ ಅನಾಥನಾಗಿಹೆ ನಾನು ಕಾಣೊ ❖
ಅನಾಥನಾಗಿಹೆ ನಿನ್ನ ಶರಣು ಹೊಕ್ಕೆ ಅನಾಥರಕ್ಷಕ ಕಾಯೊ ಎನ್ನ:
ಅನಾಥರಕ್ಷಕ ಎಂಬ ಬಿರುದು ನಿನಗೆ ಅನಾಥನಾಗಿಹೆ ನಾನು ಕಾಣೊ ❖

ڤِجِيجُمِم هِمُوا رجز ولا نَطِيدَة: ❖

كَا غَيْط زَة ڤِا هِيلَاهُم لِجَدَّا رُوضِم: ❖

هُيلَكِم لَزَة وُصَحُمِص زُبُو جَرِجُومُم:

هِجَدِ لَوحِيدًا هِيلَا هُمَا هُ لَا جُصَدَّقِا:

هُيلَكِم تَلَكِم جَزَة وُو هِيجَد لِلاَدَّهِم: ❖

هِجَدَّم هُوَا جُهَلَهُمَا وُصِدَوِص غَدَدَّا:

هُلَقَم دَلَكِم هَلَهُوَا هِ هِيلَكِمُوا) ❖

هِيَدَّة هُوَا دِيهِ لَكِم طَمُوصَ لَزَلَمُوَا:

هُيَدِ زَيَدَة زَجَد صَدَّا وُهِ لَكِم وُو:

صَا جَدَ هُوَا صَدَّا زَجَد لَكِم: ❖

هُيَدِ لَزَلَمُوَا هِيلَا هُ لَا جُصَدَّقِا:

جَدَّا زَا صَدَ لِ غَجَدَّمِ وُصَطَجِدَ زَا: ❖

لَكِم زَجَدَ زَجَد صَدَّا وُهِ لَكِم وُو:

هِ) هَهَجَدَ هَدَا لِ زَوَلَا هَزُلَ: ❖

جَدَّا هَهَجَدَ زَجَد صَدَّا وُهِ لَكِم وُو:

جَدَّجَدَّم هِمُوا رجز ولا نَطِيدَة: ❖

(1) دِهِلمم Sic (هِلمم ٢ .E .N)

بلعوب جفن طمطم ملحمة

بلعوب جفن طمطم ملحمة

بلعوب جفن طمطم ملحمة

ದೇಹಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗಾಳಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಮತ್ತು
ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಿಡಲ್ಪಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇರಬೇಕು.

ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳು ಅಥವಾ ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಗಾಳಿಯು
ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಗಾಳಿಯು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ನಂತರ ಅದು ಶ್ವಾಸನಾಳ
ಮತ್ತು ಶ್ವಾಸನಾಳಗಳ ಮೂಲಕ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ವಾಸನಾಳಗಳು ಎದೆಯ ಕುಹರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಾಗಿ
ವಿಭಜನೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಎದೆಯ ಕುಹರದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕೆಲುಬುಗಳಿಂದ
ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ.

ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಸ್ಪಂಜಿನಂತಹ ಅಂಗಾಂಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗಾಳಿ ಚೀಲಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಗಾಳಿಚೀಲಗಳ ಗೋಡೆಗಳು ತೆಳುವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಗಾಳಿಚೀಲಗಳ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ರಕ್ತನಾಳಗಳ ಜಾಲವಿರುತ್ತದೆ.

ಗಾಳಿಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಆಮ್ಲಜನಕವು ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ರಕ್ತದಿಂದ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಗಾಳಿಚೀಲಗಳಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಉಸಿರಾಟ (1) ದೇಹದ ಒಳಗೆ ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಉಸಿರಾಟ (2) ದೇಹದ ಹೊರಗೆ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ದೇಹದ ಜೀವಕೋಶಗಳಿಗೆ ಆಮ್ಲಜನಕವು ರಕ್ತದಿಂದ ಸರಬರಾಜಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಸುಡಲು ಆಮ್ಲಜನಕವು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಸುಟ್ಟಾಗ ಶಕ್ತಿಯು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಸುಟ್ಟಾಗ ಇಂಗಾಲದ ಡೈ ಆಕ್ಸೈಡ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಸುಟ್ಟಾಗ ನೀರು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਸਹਾਇ ਹੋ ਕਰੋ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਪੂਰਨ ॥
ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਰਾਖਿ ਹੋ ਸਰਬ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੋ ਕੋ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੋਹਿ ਧਿਆਊਂ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਸੀਸ ਨਿਵਾਊਂ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਰੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਤੁਮ ਸਹਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਹੇਤ ਮੈ ਕਥਾ ਬਨਾਇ ॥

ہمہ ہی ہلصڈ لد ڈی دیگلد(۱) ہوئے ڈے ❖
ہمہ ہی ہلصڈ لد ڈی دیگلد(۱) ہوئے ڈے ❖
ہلڈ ہوئے ہیہمدیگ

ਮਮ ਦੇਹੇ ਗੁਡਾਕੇਸ਼ ਯਤ੍ਕਿਞ੍ਚਿਦ੍ ਦ੍ਰਸ੍ਟੁਮਿਚ੍ਛਸਿ ॥
ਮਯੈਕਸ੍ਥੇ ਜਗਤ੍ਕ੍ਰਿਤ੍ਸ੍ਨੇ ਪਸ਼ੁਆਦਿ ਚਰਾਚਰਮ੍ ॥੭॥
ਹੇ ਅਰਜੁਨ! ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਇਸ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੂੰ ਇਸ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਵੇਖ ਲੈ। ਇਸ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਤੂੰ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਵੇਖ ਲੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਚਰ ਅਚਰ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ॥੭॥

ਨ ਤੁ ਮਾਂ ਸ਼ਕ੍ਯਸੇ ਦ੍ਰਸ੍ਟੁਮਨੇਨੈਵ ਸ੍ਵਚਕ੍ਸ਼ੁਸਾ ॥
ਦਿਵ੍ਯਂ ਦਦਾਮਿ ਤੇ ਚਕ੍ਸ਼ੁਃ ਪਸ਼ਯ ਮੇ ਯੋਗਮੈਸ਼੍ਵਰਮ੍ ॥੮॥
ਪਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਵ੍ਯ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀ ਵੇਖ ॥੮॥

ਸਞ੍ਜਯ ਉਵਾਚ
ਏਵਮੁਕ੍ਤ੍ਵਾ ਤਤੋ ਰਾਜਨ੍ ਮਹਾਯੋਗੇਸ਼੍ਵਰੋ ਹਰਿਃ ॥
ਦਰ੍ਸ਼ਯਾਮਾਸ ਪਾਰ੍ਥਾਯ ਪਰਮਂ ਰੂਪਮੈਸ਼੍ਵਰਮ੍ ॥੯॥
ਸੰਜੈ ਬੋਲਿਆ, ਹੇ ਰਾਜਨ! ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮਹਾਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਹਰੀ ਨੇ ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਰਮ ਈਸ਼ਵਰੀ ਰੂਪ ਵਿਖਾਇਆ ॥੯॥

ਅਨੇਕ ਵਕ੍ਤ੍ਰਨਯਨਮਨੇਕਾਦ੍ਭੁਤਦਰ੍ਸ਼ਨਮ੍ ॥
ਅਨੇਕਦਿਵ੍ਯਾਭਰਣਂ ਦਿਵ੍ਯਾਨੇਕੋਦ੍ਯਤਾਯੁਧਮ੍ ॥੧੦॥
ਅਰਜੁਨ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਰੂਪ ਦੇ ਅਨੇਕ ਮੁਖ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਨੇਤ੍ਰ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਅਦਭੁਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਦਿਵ੍ਯ ਗਹਿਣੇ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਦਿਵ੍ਯ ਹਥਿਆਰ ਉਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ॥੧੦॥

ਦਿਵ੍ਯਮਾਲ੍ਯਾਮ੍ਬਰਧਰਂ ਦਿਵ੍ਯਗਨ੍ਧਾਨੁਲੇਪਨਮ੍ ॥
ਸਰ੍ਵਾਸ਼੍ਚਰ੍ਯਮਯਂ ਦੇਵਮਨਨ੍ਤਂ ਵਿਸ਼੍ਵਤੋਮੁਖਮ੍ ॥੧੧॥
ਦਿਵ੍ਯ ਮਾਲਾ ਅਤੇ ਦਿਵ੍ਯ ਵਸਤ੍ਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਦਿਵ੍ਯ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਦਾ ਲੇਪ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਅਚਰਜ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਅਨੰਤ ਦੇਵ ਹੈ। ਸਭ ਪਾਸੇ ਮੁਖ ਹਨ ॥੧੧॥

ਦਿਵਿ ਸੂਰ੍ਯਸਹਸ੍ਰਸ੍ਯ ਭਵੇਦ੍ ਯੁਗਪਦੁਤ੍ਥਿਤਾ ॥
ਯਦਿ ਭਾਃ ਸਦ੍ਰਸ਼ੀ ਸਾ ਸ੍ਯਾਦ੍ ਭਾਸ੍ਤਸ੍ਯ ਮਹਤ੍ਮਨਃ ॥੧੨॥
ਜੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰ ਸੂਰਜ ਇਕੱਠੇ ਚੜ੍ਹ ਪੈਣ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਨਣ ਉਸ ਮਹਾਪੁਰਖ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇ ॥੧੨॥

ਤਤ੍ਰੈਕਸ੍ਥਂ ਜਗਤ੍ਕ੍ਰਿਤ੍ਸ੍ਨਂ ਪ੍ਰਵਿਭਕ੍ਤਮਨੇਕਧਾ ॥
ਅਪਸ਼੍ਯਦ੍ ਦੇਵਦੇਵਸ੍ਯ ਸ਼ਰੀਰੇ ਪਾਣ੍ਡਵਸ੍ਤਦਾ ॥੧੩॥
ਅਰਜੁਨ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਦੇਵ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਅਨੇਕ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਕੇ ਵਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ॥੧੩॥

ਤਤਃ ਸ ਵਿਸ੍ਮਯਾਵਿਸ਼੍ਟੋ ਹ੍ਰੁਸ਼੍ਟਰੋਮਾ ਧਨਞ੍ਜਯਃ ॥
ਪ੍ਰਣਮ੍ਯ ਸ਼ਿਰਸਾ ਦੇਵਂ ਕ੍ਰੁਤਾਞ੍ਜਲਿਰਭਾਸ਼ਤ ॥੧੪॥
ਤਦ ਅਰਜੁਨ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਰੋਮ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰ ਨਿਵਾ ਕੇ ਦੇਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ॥੧੪॥

ਅਰ੍ਜੁਨ ਉਵਾਚ
ਪਸ਼ਯਾਮਿ ਦੇਵਾਂਸ੍ਤਵ ਦੇਵ ਦੇਹੇ ਸਰ੍ਵਾਂਸ੍ਤਥਾ ਭੂਤਵਿਸ਼ੇਸ਼ਸਙ੍ਘਾਨ੍ ॥
ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਣਮੀਸ਼ਂ ਕਮਲਾਸਨਸ੍ਥਮ੍ ਰਿਸ਼ੀਂਸ਼੍ਚ ਸਰ੍ਵਾਨੁਰਗਾਂਸ਼੍ਚ ਦਿਵ੍ਯਾਨ੍ ॥੧੫॥
ਅਰਜੁਨ ਬੋਲਿਆ, ਹੇ ਦੇਵ! ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਮਲ ਆਸਣ ਉਤੇ ਬੈਠੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦਿਵ੍ਯ ਸੱਪਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ॥੧੫॥

ਅਨੇਕਬਾਹੂਦਰਵਕ੍ਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰਂ ਪਸ਼ਯਾਮਿ ਤ੍ਵਾਂ ਸਰ੍ਵਤੋਨਨ੍ਤਰੂਪਮ੍ ॥
ਨਾਨ੍ਤਂ ਨ ਮਧ੍ਯਂ ਨ ਪੁਨਸ੍ਤਵਾਦਿਂ ਪਸ਼ਯਾਮਿ ਵਿਸ਼੍ਵੇਸ਼੍ਵਰ ਵਿਸ਼੍ਵਰੂਪ ॥੧੬॥
ਹੇ ਵਿਸ਼ਵੇਸ਼ਵਰ! ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਰੂਪ! ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਨੇਕ ਬਾਹਾਂ, ਪੇਟ, ਮੁਖ ਅਤੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲਾ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਸਭ ਪਾਸੇ ਅਨੰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ, ਨਾ ਮੱਧ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਆਦਿ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ॥੧੬॥

ਕਿਰੀਟਿਨਂ ਗਦਿਨਂ ਚਕ੍ਰਿਣਂ ਚ ਤੇਜੋਰਾਸ਼ਿਂ ਸਰ੍ਵਤੋ ਦੀਪ੍ਤਿਮਨ੍ਤਮ੍ ॥
ਪਸ਼ਯਾਮਿ ਤ੍ਵਾਂ ਦੁਰ੍ਨਿਰੀਕ੍ਸ਼੍ਯਂ ਸਮਨ੍ਤਾਦ੍ ਦੀਪ੍ਤਾਨਲਾਰ੍ਕਦ੍ਯੁਤਿਮਪ੍ਰਮੇਯਮ੍ ॥੧੭॥
ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੁਕਟ, ਗਦਾ, ਚੱਕਰ ਵਾਲਾ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਤੇਜ ਦਾ ਪੁੰਜ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਸਭ ਪਾਸੇ ਚਮਕਦਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਅਨੰਤ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਅਗਨੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਵਰਗਾ ਚਮਕਦਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਅਪਰਮੇਯ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਦੁਰਨਿਰੀਖ੍ਯ ਹੈਂ ॥੧੭॥

ਤ੍ਵਮਕ੍ਸ਼ਰਂ ਪਰਮਂ ਵੇਦਿਤਵ੍ਯਂ ਤ੍ਵਮਸ੍ਯ ਵਿਸ਼੍ਵਸ੍ਯ ਪਰਂ ਨਿਧਾਨਮ੍ ॥
ਤ੍ਵਮਵ੍ਯਯਃ ਸ਼ਾਸ਼੍ਵਤਧਰ੍ਮਗੋਪ੍ਤਾ ਸਨਾਤਨਸ੍ਤ੍ਵਂ ਪੁਰੁਸ਼ੋ ਮਤੋ ਮੇ ॥੧੮॥
ਤੂੰ ਅਕਸ਼ਰ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਪਰਮ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਜਾਣਨ ਯੋਗ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਸਨਾਤਨ ਪੁਰਖ ਹੈਂ। ਮੇਰੀ ਇਹ ਮੱਤ ਹੈ ॥੧੮॥

ਅਨਾਦਿਮਧ੍ਯਾਨ੍ਤਮਨਨ੍ਤਵੀਰ੍ਯਮਨਨ੍ਤਬਾਹੁਂ ਸ਼ਸ਼ਿਸੂਰ੍ਯਨੇਤ੍ਰਮ੍ ॥
ਪਸ਼ਯਾਮਿ ਤ੍ਵਾਂ ਦੀਪ੍ਤਹੁਤਾਸ਼ਵਕ੍ਤ੍ਰਂ ਸ੍ਵਤੇਜਸਾ ਵਿਸ਼੍ਵਮਿਦਂ ਤਪਨ੍ਤਮ੍ ॥੧੯॥
ਤੂੰ ਆਦਿ ਰਹਿਤ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਅੰਤ ਰਹਿਤ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਅਨੰਤ ਵੀਰਜ ਵਾਲਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਅਨੰਤ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਅਗਨੀ ਵਰਗੇ ਮੁਖ ਵਾਲਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਤਪਾਉਂਦਾ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ॥੧੯॥

ਦ੍ਯਾਵਾਪ੍ਰਿਥਿਵ੍ਯੋਰਿਦਮਨ੍ਤਰਂ ਹਿ ਵ੍ਯਾਪ੍ਤਂ ਤ੍ਵਯੈਕੇਨ ਦਿਸ਼ਸ਼੍ਚ ਸਰ੍ਵਾਃ ॥
ਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟ੍ਵਾਦ੍ਭੁਤਂ ਰੂਪਮੁਗ੍ਰਂ ਤਵੇਦਂ ਲੋਕਤ੍ਰਯਂ ਪ੍ਰਵ੍ਯਥਿਤਂ ਮਹਾਤ੍ਮਨ੍ ॥੨੦॥
ਹੇ ਮਹਾਤਮਾ! ਤੂੰ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਹੈਂ। ਤੇਰਾ ਇਹ ਅਦਭੁਤ ਅਤੇ ਉਗ੍ਰ ਰੂਪ ਵੇਖ ਕੇ ਤਿੰਨੇ ਲੋਕ ਕੰਬ ਰਹੇ ਹਨ ॥੨੦॥

ਅਮੀ ਹਿ ਤ੍ਵਾਂ ਸੁਰਸਙ੍ਘਾ ਵਿਸ਼ਨ੍ਤਿ ਕੇਚਿਦ੍ ਭੀਤਾਃ ਪ੍ਰਾਞ੍ਜਲਯੋ ਗ੍ਰੁਣਨ੍ਤਿ ॥
ਸ੍ਵਸ੍ਤੀਤ੍ਯੁਕ੍ਤ੍ਵਾ ਮਹਰ੍ਸ਼ਿਸਿਦ੍ਧਸਙ੍ਘਾਃ ਸ੍ਤੁਵਨ੍ਤਿ ਤ੍ਵਾਂ ਸ੍ਤੁਤਿਭਿਃ ਪੁਸ਼ਕਲਾਭਿਃ ॥੨੧॥
ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਵੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਡਰੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਿਧ ਸਵਸਤੀ ਕਹਿ ਕੇ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ॥੨੧॥

ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਤ੍ਯਾ ਵਸਵੋ ਯੇ ਚ ਸਾਧ੍ਯਾ ਵਿਸ਼੍ਵੇਸ਼੍ਵਿਨੌ ਮਰੁਤਸ਼੍ਚੋਸ਼ਮਪਾਸ਼੍ਚ ॥
ਗਨ੍ਧਰ੍ਵਯਕ੍ਸ਼ਾਸੁਰਸਿਦ੍ਧਸਙ੍ਘਾ ਵੀਕ੍ਸ਼ਨ੍ਤੇ ਤ੍ਵਾਂ ਵਿਸ੍ਮਿਤਾਸ਼੍ਚੈਵ ਸਰ੍ਵੇ ॥੨੨॥
ਰੁਦ੍ਰ, ਆਦਿਤ੍ਯ, ਵਸੂ, ਸਾਧ, ਵਿਸ਼ਵੇ, ਅਸ਼ਵਿਨੀ ਕੁਮਾਰ, ਮਰੁਤ, ਪਿਤਰ, ਗੰਧਰਵ, ਯਕਸ਼, ਅਸੁਰ, ਸਿਧ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ॥੨੨॥

ਰੂਪਂ ਮਹਤ੍ਤੇ ਬਹੁਵਕ੍ਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰਂ ਮਹਾਬਾਹੋ ਬਹੁਬਾਹੂਰੁਪਾਦਮ੍ ॥
ਬਹੂਦਰਂ ਬਹੁਦਂਸ਼੍ਟ੍ਰਾਕਰਾਲਂ ਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟ੍ਵਾ ਲੋਕਾਃ ਪ੍ਰਵ੍ਯਥਿਤਾਸ੍ਤਥਾਹਮ੍ ॥੨੩॥
ਹੇ ਮਹਾਬਾਹੂ! ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਮੁਖ, ਨੇਤ੍ਰ, ਬਾਹਾਂ, ਪੱਟ, ਪੈਰ, ਪੇਟ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਦਾੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਇਹ ਰੂਪ ਵੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੰਬ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥੨੩॥

ਨਭਃਸ੍ਪ੍ਰਸ਼ਂ ਦੀਪ੍ਤਮਨੇਕਵਰ੍ਣਂ ਵ੍ਯਾਤ੍ਤਾਨਨਂ ਦੀਪ੍ਤਵਿਸ਼ਾਲਨੇਤ੍ਰਮ੍ ॥
ਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟ੍ਵਾ ਹਿ ਤ੍ਵਾਂ ਪ੍ਰਵ੍ਯਥਿਤਾਨ੍ਤਰਾਤ੍ਮਾ ਧ੍ਰੁਤਿਂ ਨ ਵਿਨ੍ਦਾਮਿ ਸ਼ਮਂ ਚ ਵਿਸ਼੍ਣੋ ॥੨੪॥
ਹੇ ਵਿਸ਼ਨੂ! ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਆਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਚਮਕਦਾ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਰੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਚਮਕਦੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨ। ਤੈਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰ ਆਤਮਾ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੀ ॥੨੪॥

ਦਂਸ਼੍ਟ੍ਰਾਕਰਾਲਾਨਿ ਚ ਤੇ ਮੁਖਾਨਿ ਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟ੍ਵੈਵ ਕਾਲਾਨਲਸਨ੍ਨਿਭਾਨਿ ॥
ਦਿਸ਼ੋ ਨ ਜਾਨੇ ਨ ਲਭੇ ਚ ਸ਼ਰ੍ਮ ਪ੍ਰਸੀਦ ਦੇਵੇਸ਼ ਜਗਨ੍ਨਿਵਾਸ ॥੨੫॥
ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਦਾੜ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਭਿਆਨਕ ਹਨ। ਇਹ ਪਰਲੋ ਦੀ ਅਗਨੀ ਵਰਗੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਰਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ। ਹੇ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰ! ਹੇ ਜਗਤ ਦੇ ਨਿਵਾਸ! ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ॥੨੫॥

ਅਮੀ ਚ ਤ੍ਵਾਂ ਧ੍ਰੁਤਰਾਸ੍ਟ੍ਰਸ੍ਯ ਪੁਤ੍ਰਾਃ ਸਰ੍ਵੇ ਸਹੈਵਾਵਨਿਪਾਲਸਙ੍ਘੈਃ ॥
ਭੀਸ਼੍ਮੋ ਦ੍ਰੋਣਃ ਸੂਤਪੁਤ੍ਰਸ੍ਤਥਾਸਾਵ੍ ਅਸ੍ਮਦੀਯੈਰਪਿ ਯੋਧਮੁਖ੍ਯੈਃ ॥੨੬॥
ਧ੍ਰਿਤਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਵੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਭੀਸ਼ਮ, ਦ੍ਰੋਣ, ਕਰਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵੀ ਯੋਧੇ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਵੜ ਰਹੇ ਹਨ ॥੨੬॥

ਵਕ੍ਤ੍ਰਾਣਿ ਤੇ ਤ੍ਵਰਮਾਣਾ ਵਿਸਨ੍ਤਿ ਦਂਸ਼੍ਟ੍ਰਾਕਰਾਲਾਨਿ ਭਯਾਨਕਾਨਿ ॥
ਕੇਚਿਦ੍ ਵਿਲਗ੍ਨਾ ਦਸ਼ਨਾਨ੍ਤਰੇਸ਼ੁ ਸਨ੍ਦ੍ਰਸ਼੍ਯਨ੍ਤੇ ਚੂਰ੍ਣਿਤੈਰੁਤ੍ਤਮਾਙ੍ਗੈਃ ॥੨੭॥
ਸਾਰੇ ਤੇਰੇ ਭਿਆਨਕ ਮੁਖਾਂ ਵਿਚ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਵੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਦਾੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਈ ਚੂਰ ਹੋਏ ਸਿਰਾਂ ਨਾਲ ਦਿਸ ਰਹੇ ਹਨ ॥੨੭॥

ਯਥਾ ਨਦੀਨਾਂ ਬਹਵੋਮ੍ਬੁਵੇਗਾਃ ਸਮੁਦ੍ਰਮੇਵਾਭਿਮੁਖਾ ਦ੍ਰਵਨ੍ਤਿ ॥
ਤਥਾ ਤਵਾਮੀ ਨਰਲੋਕਵੀਰਾ ਵਿਸਨ੍ਤਿ ਵਕ੍ਤ੍ਰਾਣ੍ਯਭਿਵਿਜ੍ਵਲਨ੍ਤਿ ॥੨੮॥
ਜਿਵੇਂ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵੇਗ ਸਮੁਦ੍ਰ ਵਲ ਵਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਇਹ ਮਨੁਖ ਲੋਕ ਦੇ ਵੀਰ ਵੜ ਰਹੇ ਹਨ ॥੨੮॥

ਯਥਾ ਪ੍ਰਦੀਪ੍ਤਂ ਜ੍ਵਲਨਂ ਪਤਙ੍ਗਾ ਵਿਸਨ੍ਤਿ ਨਾਸ਼ਾਯ ਸਮ੍ਰੁਦ੍ਧਵੇਗਾਃ ॥
ਤਥੈਵ ਨਾਸ਼ਾਯ ਵਿਸਨ੍ਤਿ ਲੋਕਾਸ੍ਤਵਾਪਿ ਵਕ੍ਤ੍ਰਾਣਿ ਸਮ੍ਰੁਦ੍ਧਵੇਗਾਃ ॥੨੯॥
ਜਿਵੇਂ ਪਤੰਗੇ ਤੇਜ ਵੇਗ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਲਈ ਬਲਦੀ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਵੜਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਲੋਕ ਤੇਜ ਵੇਗ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ ਲਈ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਵੜ ਰਹੇ ਹਨ ॥੨੯॥

ਲੇਲਿਹ੍ਯਸੇ ਗ੍ਰਸਮਾਨਃ ਸਮਨ੍ਤਾਲ੍ ਲੋਕਾਨ੍ ਸਮਗ੍ਰਾਨ੍ ਵਦਨੈਰ੍ਜ੍ਵਲਦ੍ਭਿਃ ॥
ਤੇਜੋਭਿਰਾਪੂਰ੍ਯ ਜਗਤ੍ ਸਮਗ੍ਰਂ ਭਾਸ੍ਤਵੋਗ੍ਰਾਃ ਪ੍ਰਤਪਨ੍ਤਿ ਵਿਸ਼੍ਣੋ ॥੩੦॥
ਹੇ ਵਿਸ਼ਨੂ! ਤੂੰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਲਦੇ ਮੁਖਾਂ ਨਾਲ ਨਿਗਲ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਤੇਜ ਨਾਲ ਭਰ ਕੇ ਤਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ॥੩੦॥

ਆਖ੍ਯਾਹਿ ਮੇ ਕੋ ਭਵਾਨੁਗ੍ਰਰੂਪੋ ਨਮੋਸ੍ਤੁ ਤੇ ਦੇਵਵਰ ਪ੍ਰਸੀਦ ॥
ਵਿਜ੍ਞਾਤੁਮਿਚ੍ਛਾਮਿ ਭਵਨ੍ਤਮਾਦ੍ਯਂ ਨ ਹਿ ਪ੍ਰਜਾਨਾਮਿ ਤਵ ਪ੍ਰਵ੍ਰੁਤ੍ਤਿਮ੍ ॥੩੧॥
ਹੇ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਦੇਵ! ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਕਿ ਤੂੰ ਉਗ੍ਰ ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈਂ। ਤੈਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਰਿਹਾ ॥੩੧॥

ਸ਼੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਵਾਚ
ਕਾਲੋਸ੍ਮਿ ਲੋਕਕ੍ਸ਼ਯਕ੍ਰੁਤ੍ ਪ੍ਰਵ੍ਰੁਦ੍ਧੋ ਲੋਕਾਨ੍ ਸਮਾਹਰ੍ਤੁਮਿਹ ਪ੍ਰਵ੍ਰੁਤ੍ਤਃ ॥
ਰੁਤੇਪਿ ਤ੍ਵਾਂ ਨ ਭਵਿਸ਼੍ਯਨ੍ਤਿ ਸਰ੍ਵੇ ਯੇਵਸ੍ਥਿਤਾਃ ਪ੍ਰਤ੍ਯਨੀਕੇਸ਼ੁ ਯੋਧਾਃ ॥੩੨॥
ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਬੋਲਿਆ, ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਲ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਵੀ ਸਾਰੇ ਯੋਧੇ ਜੋ ਸਾਹਮਣੀ ਸੈਨਾ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ॥੩੨॥

ਤਸ੍ਮਾਤ੍ ਤ੍ਵਮੁਤ੍ਤਿਸ਼੍ਠ ਯਸ਼ੋ ਲਭਸ੍ਵ ਜਿਤ੍ਵਾ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ੍ ਭੁਙ੍ਕ੍ਸ਼ ਰਾਜ੍ਯਂ ਸਮ੍ਰੁਦ੍ਧਮ੍ ॥
ਮਯੈਵੈਤੇ ਨਿਹਤਾਃ ਪੂਰ੍ਵਮੇਵ ਨਿਮਿਤ੍ਤਮਾਤ੍ਰਂ ਭਵ ਸਵ੍ਯਸਾਚਿਨ੍ ॥੩੩॥
ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਉਠ ਅਤੇ ਜਸ ਖਟ। ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਤ ਕੇ ਰਾਜ ਭੋਗ। ਇਹ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਰ ਰਖੇ ਹਨ। ਤੂੰ ਨਿਮਿਤ ਮਾਤਰ ਬਣ ਜਾ ਹੇ ਸਵ੍ਯਸਾਚੀ! ॥੩੩॥

ਦ੍ਰੋਣਂ ਚ ਭੀਸ਼੍ਮਂ ਚ ਜਯਦ੍ਰਥਂ ਚ ਕਰ੍ਣਂ ਤਥਾਨ੍ਯਾਨਪਿ ਯੋਧਵੀਰਾਨ੍ ॥
ਮਯਾ ਹਤਾਂਸ੍ਤ੍ਵਂ ਜਹਿ ਮਾ ਵ੍ਯਥਿਸ਼੍ਠਾ ਯੁਧ੍ਯਸ੍ਵ ਜੇਤਾਸਿ ਰਣੇ ਸਪਤ੍ਨਾਨ੍ ॥੩੪॥
ਦ੍ਰੋਣ, ਭੀਸ਼ਮ, ਜਯਦ੍ਰਥ, ਕਰਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਯੋਧੇ ਵੀਰ ਮੈਂ ਮਾਰ ਰਖੇ ਹਨ। ਤੂੰ ਮਾਰ ਅਤੇ ਘਬਰਾ ਨਾ। ਤੂੰ ਲੜ। ਤੂੰ ਰਣ ਵਿਚ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਤੇਂਗਾ ॥੩੪॥

ਸਞ੍ਜਯ ਉਵਾਚ
ਏਤਚ੍ਛ੍ਰੁਤ੍ਵਾ ਵਚਨਂ ਕੇਸ਼ਵਸ੍ਯ ਕ੍ਰੁਤਾਞ੍ਜਲਿਰ੍ਵੇਪਮਾਨਃ ਕਿਰੀਟੀ ॥
ਨਮਸ੍ਕ੍ਰੁਤ੍ਵਾ ਭੂਯ ਏਵਾਹ ਕ੍ਰੁਸ਼੍ਣਂ ਸਗਦ੍ਗਦਂ ਭੀਤਭੀਤਃ ਪ੍ਰਣਮ੍ਯ ॥੩੫॥
ਸੰਜੈ ਬੋਲਿਆ, ਹੇ ਰਾਜਨ! ਕੇਸ਼ਵ ਦੇ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ ਅਰਜੁਨ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੋਲਿਆ। ਉਹ ਡਰਦਾ ਡਰਦਾ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰ ਕੇ ਫਿਰ ਬੋਲਿਆ ॥੩੫॥

ਅਰ੍ਜੁਨ ਉ

दृष्ट्वा तस्य महत्त्वं च ततो विस्मयमागताः।
ततो गत्वा सभामध्ये पीठे तस्मिन् न्यवेशयन्॥
ततो मुनिवरा ऊचुः सर्वे तं मुनिसत्तमम्।
किमर्थं भवता प्राप्तो वयं तत्कारणं वद॥
तेषां तद्वचनं श्रुत्वा स ऋषिः प्रत्युवाच ह।
शृणुध्वं मुनयः सर्वे कारणं यत्समागतः॥
अहं पुत्रार्थमागत्य भवतां शरणं गतः।
तस्मात्पुत्रं प्रयच्छध्वं मह्यं यूयं तपोधनाः॥
तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य ऋषयः प्रत्यूचिरे।
अस्माकं नास्ति पुत्रादि किं ददामि तवानघ॥
तच्छ्रुत्वा वचनं तेषां ऋषिः प्रोवाच तान्पुनः।
यूयं सर्वे प्रयच्छध्वं पुत्रं मह्यं तपोधनाः॥
तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य ऋषयः प्रत्यूचिरे।
अस्माकं नास्ति पुत्रादि किं ददामि तवानघ॥
तच्छ्रुत्वा वचनं तेषां ऋषिः प्रोवाच तान्पुनः।
यूयं सर्वे प्रयच्छध्वं पुत्रं मह्यं तपोधनाः॥

ਜੋ ਹਾਰਦਾ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਵੈਰੀ ਅਗੇ ਵਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ:

ਦੇਹ ਮੈਲੀ ਹੋਵੇ ਮੈਲੇ ਵਸਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਵੇ ❖

ਮੰਗੇ ਨਾਹੀ ਦੇਵੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾ ਕਰੇ:

ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਕਰਕੇ ਜਾਣੇ ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ❖

ਜੋ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਰਾਵੇ:

ਨਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਡਰੇ ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ❖

ਜੋ ਨਾ ਹਰਖ ਵਿਚ ਆਵੇ ਨਾ ਸੋਗ ਵਿਚ ਆਵੇ:

ਨਾ ਭੈ ਦੇਵੇ ਨਾ ਭੈ ਖਾਵੇ ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ❖

ਜੋ ਨਾ ਲਾਲਚ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ:

ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰੇ ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ❖

ਜੋ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ:

ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰੇ ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ❖

ਜੋ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਰਾਵੇ:

ਨਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਡਰੇ ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ❖

ਜੋ ਨਾ ਹਰਖ ਵਿਚ ਆਵੇ ਨਾ ਸੋਗ ਵਿਚ ਆਵੇ:

ਨਾ ਭੈ ਦੇਵੇ ਨਾ ਭੈ ਖਾਵੇ ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ❖

ਜੋ ਨਾ ਲਾਲਚ

אָבְדָּז טיוט לֵאי אִיכּוּר שִׁבְחָז בִּיבְלִם אָמוֹז זַיו ❖

אִיבְּדְתָּם דּוֹשֶׁז זַיו אֶלֶם בִּיבְּאִים אֵי בִּיאָם טוֹבֶז:

וזה לשון דניאל חזיתי הוה עד דכרסוון עתיקין יתבו וספרי דינין פתחו׃

ואמר ר׳ יוחנן בשעה שהקב״ה יושב ודן את כל העולם כולו ומוצא בו צדיקים ורשעים ומוצא בו מלאים ומוצא בו חסרים׃

ומוצא בו אוהבים ומוצא בו שונאים ומוצא בו מקבלים שכר ומוצא בו מקבלים פרעון׃

כיון שרואה הקב״ה שהרשעים מרובין על הצדיקים ועל המלאים ועל החסרים׃

ועל האוהבים ועל המקבלים שכר מתמלא עליהם כעס׃

ומתחיל לחשוב עליהם מחשבות להאבידם מן העולם׃

כיון שרואה שהצדיקים מרובין על הרשעים ועל החסרים ועל המקבלים פרעון׃

ועל האוהבים מתמלא עליהם רחמים׃

ומתחיל לחשוב מחשבות עליהם להטיב להם׃

אמר הקב״ה אם אני מחריב את העולם בשביל הרשעים אין הצדיקים יכולין לעמוד׃

שאין הצדיקים יכולין לעמוד אלא על הרשעים׃

אם אני מאבד את הרשעים אין העולם יכול לעמוד׃

שאין העולם יכול לעמוד אלא על החסרים׃

אם אני מאבד את החסרים אין העולם יכול לעמוד׃

שאין העולם יכול לעמוד אלא על המקבלים פרעון׃

אם אני מאבד את המקבלים פרעון אין העולם יכול לעמוד׃

שאין העולם יכול לעמוד אלא על המקבלים שכר׃

אם אני מאבד את המקבלים שכר אין העולם יכול לעמוד׃

שאין העולם יכול לעמוד אלא על האוהבים׃

אם אני מאבד את האוהבים אין העולם יכול לעמוד׃

שאין העולם יכול לעמוד אלא על השונאים׃

אם אני מאבד את השונאים אין העולם יכול לעמוד׃

שאין העולם יכול לעמוד אלא על המלאים׃

אם אני מאבד את המלאים אין העולם יכול לעמוד׃

שאין העולם יכול לעמוד אלא על הצדיקים׃

אם אני מאבד את הצדיקים אין העולם יכול לעמוד׃

שאין העולם יכול

ھەممىمىز ئىلگە ئېرىشىدىغان ئىشلار ئۈچۈن ئىجتىھات قىلىشىمىز كېرەك.

ئىككى ئوغۇل ئاتىسىدىن ئۆزىگە تېگىشلىك مىراسنى تەلەپ قىلىپ ئالغاندىن كېيىن، كىچىك ئوغۇل يىراق بىر دۆلەتكە بېرىپ، ئۆزىنىڭ بارلىقىنى ئىسراپچىلىق بىلەن ئىسراپ قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئۇ دۆلەتتە قاتتىق ئاچارچىلىق بولۇپ، ئۇ ئىنتايىن موھتاج بولۇپ قالغان ئىدى. ئۇ بېرىپ شۇ دۆلەتنىڭ پۇقرالىرىدىن بىرىگە ئۆزىنى تونۇشتۇرغان ئىدى، ئۇ ئادەم ئۇنى ئېتىزلىرىغا چوچقا بېقىشقا ئەۋەتكەن ئىدى. ئۇ چوچقىلارنىڭ يەيدىغان قاراقۇيرۇقلىرىنى يېيىشنى ئارزۇ قىلغان ئىدى، لېكىن ھېچكىم ئۇنىڭغا بەرمىگەن ئىدى. ئۇ ئۆزىگە كەلگەندە: «ئاتامنىڭ قانچىلىغان ياللىرى ئېشىپ-تېشىپ يۈرسە، مەن بولسام ئاچلىقتىن ھالاك بولاي دەپ قالدىم. مەن ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئاتامنىڭ يېنىغا بارىمەن، ئۇنىڭغا: «ئاتا، مەن ئاسمان ۋە سېنىڭ ئالدىڭدا گۇناھكار بولدۇم، مەن ئەمدى سېنىڭ ئوغلۇڭ دەپ ئاتىلىشقا لايىق ئەمەس، مېنى ياللىلىرىڭنىڭ بىرى قىلىۋەت» دەيمەن» دەپ ئويلىدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ئاتىسىنىڭ يېنىغا كەلدى. ئۇ تېخى يىراق جايدا تۇرۇپ ئىدى، ئاتىسى ئۇنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىپ، يۈگۈرۈپ بېرىپ ئۇنىڭ بوينىغا ئېسىلىپ ئۇنى سۆيدى. ئوغلى ئۇنىڭغا: «ئاتا، مەن ئاسمان ۋە سېنىڭ ئالدىڭدا گۇناھكار بولدۇم، مەن ئەمدى سېنىڭ ئوغلۇڭ دەپ ئاتىلىشقا لايىق ئەمەس» دېدى. لېكىن ئاتىسى خىزمەتچىلىرىگە: «ئەڭ ياخشى كىيىمنى ئېلىپ چىقىپ ئۇنىڭغا كىيدۈرۈڭلار، قولىغا ئۈزۈك، پۇتىغا ئايىغىنى كىيدۈرۈڭلار، بىز ئىچىپ خۇشال بولايلى، چۈنكى مېنىڭ بۇ ئوغلۇم ئۆلۈپ قايتا تىرىلدى، يوقاپ كەتكەن ئىدى، تېپىلدى» دېدى. ئۇلار خۇشال بولۇشقا باشلىدى.

וְרַבְּתָ֣ בְּחֻצְפָּתָ֗ [בְּחֻצְפָּתָם֙] (בְּלֹתָ֣ חִם לֹא֮[1] נִסְתָּם לְמוֹד׃
לְ֠ מִלְחָמָ֞ה וְלֹ֤א בִּשְׁמֻעָה֙ וְלֹ֣א בְחָכְמָ֔ה ׀
וְלֹ֥א בְתוּשִׁיָּ֖ה וְלֹ֣א בְעֵצָ֑ה וְלֹ֥א בִגְבוּרָֽה׃
סוּס֙ מֻכָ֣ן לְי֔וֹם וְלַ֥ שָׁ֖ה תְּשׁוּעָֽה׃
הֵ֣ בְּרֹ֤ב חֵילָם֙ וּבִגְבֻ֣רַת פָּרָשִׁ֔ים כִּ֥י עָצְמ֖וּ מְאֹֽד׃
וְלֹ֣א שָׁעֲי֔וּ עַל־קְד֖וֹשׁ יִשְׂרָאֵ֑ל וְאֶת־יְהוָ֖ה לֹ֥א דָרָֽשׁוּ׃
וְה֣וּא גַּם־חָכָ֔ם וַיָּבֵ֖א רָעָ֑ה וְאֶת־דְּבָרָ֖יו לֹ֥א סָֽר׃
וַיָּ֣קָם עַל־בֵּ֣ית עֲתַלְיָ֔ה וַיִּשְׂרֹ֖ף בָּאֵ֑שׁ וְגַ֨ם אֶת־כָּל־קָדְשֵׁ֤י בַעֲלִים֙ עָשָֽׂה׃
וְכָל־הַכֵּלִ֣ים הַיְקָרִ֔ים אֲשֶׁ֥ר בֵּית־הָאֱלֹהִ֖ים לָקַ֑ח וַיִּתְּנֵ֥ם לְבָנֵ֖י בַּעֲלִֽים׃
וַיַּעֲשׂ֣וּ כֵלִ֔ים וַיִּתְּנ֖וּ בְּבֵ֣ית יְהוָ֑ה כַּאֲשֶׁ֥ר עָשָׂ֖ה בֵּ֥ית הָאֱלֹהִֽים׃
וַיַּעֲמֵ֣ד אֶת־מִשְׁמְר֣וֹת כֹּהֲנִ֔ים עַל־עֲבֹדָתָ֖ם וְעַל־כְּהֻנָּתָֽם׃
וַיִּתֵּ֣ן אֶת־הַלְוִיִּ֔ם עַל־בֵּ֥ית יְהוָ֖ה בְּיַד־כֹּהֲנִ֑ים כַּאֲשֶׁ֨ר כָּתַ֜ב בְּתוֹרַ֣ת מֹשֶׁ֗ה לְעֹלוֹת֙ יְהוָ֔ה כְּמ֥וֹ בְשִׂמְחָ֖ה וּבְרִנָּֽה׃
וַיַּעֲמֵ֣ד עַל־מַעֲמְדֵ֣י

ئێك دیمۆ هێ هێچێژ تێهێ دیلیلا:
هێچ دیژێ هێژ لا یەلێ ڕەخێهت دیو ❖
ئیلاژ ئەهێ ئیلیم هێژ دیلیلا ڕەخێهت هێ:
ڤەلاژ ئەهێ ڤەڤ هێ ڤەچێژ تێهێ دیلیلا:
هێ ڕەخێهت هێو هێ تێخەلا هێو هێ یەلاژ هێو:
ڕەخێهت هێو هێ ڕەخێهت هێو هێ ئیژا:
هێچ دیژێ دیژەهو لاژەلا دیخەلا هێڤ ❖
هێچ دیژێ هێڤ لا یەهێژ ڕەخێهت دیو ❖
ڕەخێهت هێو هێ ڕەخێهت هێو هێ ئیژا:
هێچ دیژێ دیژەهو لاژەلا دیخەلا هێڤ ❖
ڕەخێهت هێو هێ ڕەخێهت هێو هێ ئیژا:
ئیلاژ ئەهێ ئیلیم هێژ دیلیلا ڕەخێهت هێو:
ئیلاژ هێڤ هێڤ هێ ڤەڤ هێڤ هێ ئیژا ❖
ڕەخێهت هێو هێ ڕەخێهت هێو هێ ئیژا:
ئیلاژ ئەهێ ئیلیم هێژ دیلیلا ڕەخێهت هێو:
ئیلاژ هێڤ هێڤ هێ ڤەڤ هێڤ هێ ئیژا ❖
ڕەخێهت هێو هێ ڕەخێهت هێو هێ ئیژا:
هێچ دیژێ دیژەهو لاژەلا دیخەلا هێڤ

मैं तो केवल उन्हीं की शरण में हूँ ॥ ४ ॥
उन्हीं के चरणकमल संसार के समस्त पापों को नष्ट करते हैं ॥ ५ ॥
वे ही मेरे स्वामी हैं, वे ही मेरे सर्वस्व हैं, वे ही मेरे सब कुछ हैं ॥ ६ ॥
उनके चरणों में नमस्कार करते-करते मेरा हृदय शुद्ध हो गया है ॥ ७ ॥
मैं उन्हीं की शरण में हूँ, उन्हीं की शरण में हूँ ॥ ८ ॥
उन्हीं के चरणकमल मेरे हृदय में विराजमान हों ॥ ९ ॥
मैं उन्हीं के चरणों में नमस्कार करता हूँ ॥ १० ॥
उन्हीं के चरणों में मेरा बार-बार नमस्कार है ॥ ११ ॥
मैं उन्हीं के चरणों में नमस्कार करता हूँ ॥ १२ ॥
उन्हीं के चरणों में मेरा बार-बार नमस्कार है ॥ १३ ॥
मैं उन्हीं के चरणों में नमस्कार करता हूँ ॥ १४ ॥
उन्हीं के चरणों में मेरा बार-बार नमस्कार है ॥ १५ ॥
मैं उन्हीं के चरणों में नमस्कार करता हूँ ॥ १६ ॥
उन्हीं के चरणों में मेरा बार-बार नमस्कार है ॥ १७ ॥
मैं उन्हीं के चरणों में नमस्कार करता हूँ ॥ १८ ॥
उन्हीं के चरणों में मेरा बार-बार नमस्कार है ॥ १९ ॥
मैं उन्हीं के चरणों में नमस्कार करता हूँ ॥ २० ॥

ھەر ڤەن ھێدەڤ ڤێڕ دیڤیلاڤ ز٥ ئێڤێڕ:
ئێڕاڤ ھەڤاڵ ڤێڕ دیڤیڵ ڤێڕ ھەڤاڵ ڤێڕ ھەڤاڵ ڤێڕ[1] ❖
ڤێڵ ڤەڤ ڕێڕ ڤیلاڤ دیڤیڵ ڤێڕ ھەڤاڵ ڤێڕ ھەڤاڵ ڤێڕ:
ھەر ڤەن ھێدەڤ ڤێڕ دیڤیلاڤ ز٥ ئێ

وَاصَلَ وَسِيمٌ ثَمَرَ جَدِيلَاءَ حَلَّ رِيمَاتِي:
وَلَا حَيَّتْ وَجَنَاتٌ حَمْرَاءُ خَجَلًا ❖
حَتَّى عَرَفَتْ تَمِيمَةُ صَوْتَ فَارِسِ قَلْبِهَا ❖
وَلَمْ تَرَ إِلَّا غُبَارًا(1) وَسَمِعَ إِلَّا صَهِيلَ(2) ❖
لَكِنَّهَا لَمْ تَيْأَسْ حَالَاتٍ مِنْ لِقَائِهِ:
حَلَّ جَيْشُ الْعَدُوِّ وَاحْتَلَّ مَرَاعِيَ الْوَادِي ❖
وَأَخَذَ يَسْلُبُ وَيَنْهَبُ وَيَسْبِي النِّسَاءَ ❖
فَكَانَ مِنْ بَيْنِهِنَّ تَمِيمَةُ وَأُمُّهَا ❖
وَلَمَّا رَأَى الْقَائِدُ تَمِيمَةَ أَعْجَبَتْهُ:
فَأَرَادَ أَنْ يَتَّخِذَهَا زَوْجَةً لَهُ ❖
وَلَكِنَّهَا أَبَتْ وَقَالَتْ: لَا أَتَزَوَّجُ إِلَّا مَنْ أَحَبَّهُ قَلْبِي:
وَهُوَ فَارِسُ الْحَيِّ الَّذِي أَسَرَ قَلْبِي ❖
وَلَا أَتَزَوَّجُ إِلَّا مَنْ يَقْتُلُ وَسِيمًا ❖
فَأَمَرَ الْقَائِدُ بِقَتْلِ وَسِيمٍ وَأَتَى بِرَأْسِهِ:
فَلَمَّا رَأَتْهُ تَمِيمَةُ صَاحَتْ صَيْحَةً عَظِيمَةً ❖
وَسَقَطَتْ عَلَى الْأَرْضِ مَغْشِيًّا عَلَيْهَا:

أوكم وسة ويمع ودوللكة سبة يلاه):

وقوم وسعا وسعاسيلد سبة.

وحد إلكاة تو وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وقوم وسعا إلا ويعد تو ولكاة.

وقوم تو لاعة وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وقوم وسعا إلا ويعد تو ولكاة.

وقوم تو لاعة وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وقوم وسعا إلا ويعد تو ولكاة.

وقوم تو لاعة وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وكوكة دم إلا تو وسة وسعاسيلد:

وَلَا يَجُوزُ الْوُضُوءُ بِمَاءٍ نَجِسٍ نَجَاسَةً لَا يُعْفَى عَنْهَا ❖
وَلَا بِمَاءٍ تَغَيَّرَ أَحَدُ أَوْصَافِهِ بِطَاهِرٍ خَالَطَهُ ❖
وَلَا بِمَاءٍ اسْتُعْمِلَ فِي رَفْعِ حَدَثٍ أَوْ فِي إِزَالَةِ نَجَسٍ عَلَى الْمَذْهَبِ ❖
وَلَا بِمَاءٍ تَغَيَّرَ بِمَا يَسْتَغْنِي الْمَاءُ عَنْهُ غَالِبًا كَالزَّعْفَرَانِ وَنَحْوِهِ ❖
وَلَا بِمَاءٍ تَغَيَّرَ بِمَا لَا يَسْتَغْنِي عَنْهُ كَالتُّرَابِ وَالطِّينِ وَالطُّحْلُبِ وَنَحْوِهَا ❖
وَلَا بِمَاءٍ تَغَيَّرَ بِمَا يَشُقُّ صَوْنُ الْمَاءِ عَنْهُ ك

وأو هيكيبي أوا بُومِدَبي أوا بُكيدَبي :

وأوا عَبِيدِي ثَمْ وِيتْ وَوِيتْ بِبِ بُومِيتْ ❖

بِيَلِ بِتِبْ بِجَبْ لَمْ بِتِبْ دَهَدَهَوْجِيهُ :

ثَمْوَ لِيلَتْهُ وَبَتْبَ جِبِوْ دِيمْ هَلَجُبْ ❖

وَهِجْ بِعَدَاهِيلَ بِوَهَتْ هُوَ لَكَدَهَوْجِيهُ :

هَبَتْبَ تَبِيلَا وَهَتْ سِكْتْ بِبِ دَبِلَتْ :

هَبَتْبَ تَبِيلَا وَهَتْ سِكْتْ بِبِ دَبِلَتْ :

دَهَتْ دَتِيتْ جَهَدَهَوْجِيهُ جَهَتْهُ ثَجِبْ ❖

وَلَكَبَتْتْ بِبِ بِيلَتْ ثَجِ "بِهُ) :

هُبِتْ هِلَا دَهَتْ جِدِجُو هَبِ دِيمْ هَوْجِيهُ ❖

بِبِ هِلَا دَهَتْ بِتَهُبِ هُوَ بِيلَتْ جِبِلَهُوهُ ❖

بِهَلَ بِيلَتْ جِتَهُبِ هِوَهُ بِتِبْ "بِهُ) ❖

ಹೀ ದೆಸೆ ಮಂಥಿಪ್ಪ ದಿನಮಂಥಿಪ್ಪ ತೆಱಂ ಕೇಳ್ದಂ ॥

ಱಿಪುಭಯಾರ್ತಿಯಿಂ ಮಱೆಯೊಳಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ಕಳಿಂದಜಾ
ತಟಾಂತದೊಳಾಂತು ಮಾಂತು ಪೆಱತಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ॥

ಕಟಕಟ ಕಷ್ಟಮಿಂತು ಪೆಱರಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ಕಳಿಂದಜಾ
ತಟಾಂತದೊಳಾಂತು ಮಾಂತು ಪೆಱತಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ॥

ಕಟಕಟ ಕಷ್ಟಮಿಂತು ಪೆಱರಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ಕಳಿಂದಜಾ
ತಟಾಂತದೊಳಾಂತು ಮಾಂತು ಪೆಱತಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ॥

ಕಟಕಟ ಕಷ್ಟಮಿಂತು ಪೆಱರಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ಕಳಿಂದಜಾ
ತಟಾಂತದೊಳಾಂತು ಮಾಂತು ಪೆಱತಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ॥

ಕಟಕಟ ಕಷ್ಟಮಿಂತು ಪೆಱರಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ಕಳಿಂದಜಾ
ತಟಾಂತದೊಳಾಂತು ಮಾಂತು ಪೆಱತಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ॥

ಕಟಕಟ ಕಷ್ಟಮಿಂತು ಪೆಱರಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ಕಳಿಂದಜಾ
ತಟಾಂತದೊಳಾಂತು ಮಾಂತು ಪೆಱತಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ॥

ಕಟಕಟ ಕಷ್ಟಮಿಂತು ಪೆಱರಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ಕಳಿಂದಜಾ
ತಟಾಂತದೊಳಾಂತು ಮಾಂತು ಪೆಱತಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ॥

ಕಟಕಟ ಕಷ್ಟಮಿಂತು ಪೆಱರಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ಕಳಿಂದಜಾ
ತಟಾಂತದೊಳಾಂತು ಮಾಂತು ಪೆಱತಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ॥

ಕಟಕಟ ಕಷ್ಟಮಿಂತು ಪೆಱರಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ಕಳಿಂದಜಾ
ತಟಾಂತದೊಳಾಂತು ಮಾಂತು ಪೆಱತಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ॥

ಕಟಕಟ ಕಷ್ಟಮಿಂತು ಪೆಱರಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ಕಳಿಂದಜಾ
ತಟಾಂತದೊಳಾಂತು ಮಾಂತು ಪೆಱತಿಲ್ಲೆನಿಸಿರ್ಪ ಪೆಱರ್ಕಳಿನಾಂ ॥

وهلا هلا هغلا ؛ ةرهاظلا هلا ؛ ةرهاظلا هلا ؛ ةرهاظلا ه

ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਪਰਹਾਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਭਲੈ ॥
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਚੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਬਲਿ ਜਾਲ ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੂਜੈ ਦੇਵ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰੈ ਜਮ ਸੇਵ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਤਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸਕਰ ਜਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਦੋਖੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੋਹੈ ਰੋਖੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਧਾਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਊਨ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸਹੜੈ ਦੂਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਮਿਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਰਣਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਫਾਨੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪਰ ਦੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਹੈ ਕਛੂ ਊਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੈਰੀ ਬੀਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੇਦ ਨ ਪੀਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮੰਦਾ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਧਨ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮਾਨੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕੋਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਰੋਸੁ ॥੨॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਰਤ ਖੇਹ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕੇਹ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜੋਨਿ ਗਵਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸਹੜੈ ਜਮਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਕਤ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੇਮੁਖ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਜ ਮੰਤੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਊਚ ਨੀਚ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤੁਲਨ ਤੁਲਾਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਾਨ ॥੩॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਿਛੁ ਪੋਹੈ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਗੈ ਹੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੈਰੀ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਲੁ ਝਬਾਕ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਭਉ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਨਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਤਾ ਵਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੀਤ ਅਗਨਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰ ॥੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਖੋਭ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਜੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਕੀ ਦੌਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਮੀ ਠਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਖ ਮੁਖ ਪਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰੁ ਪਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਭਵੈ ॥੫॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਹੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਧਾਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਊਨ ॥੬॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੈਰੀ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਲੁ ਝਬਾਕ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਦੂਖ ਭਉ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਨਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਤਾ ਵਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੀਤ ਅਗਨਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਰ ॥੭॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਖੋਭ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਜੋਰ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਕੀ ਦੌਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਮੀ ਠਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਖ ਮੁਖ ਪਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫੇਰੁ ਪਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਕਤਿ ਭਵੈ ॥੮॥

ولحم قوبة ويمه هنا ويلا ولحم ولحم:
ولحم قوبة ويمه هنا ويلا ولحم ولحم:
ولحم قوبة ويمه هنا ويلا ولحم ولحم:

ततो यशः प्राप्स्यसि रिपून्भुङ्क्ष्व राज्यं समृद्धम् ।
मयैवैते निहताः पूर्वमेव निमित्तमात्रं भव सव्यसाचिन् ॥ ३३ ॥

द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च कर्णं तथान्यानपि योधवीरान् ।
मया हतांस्त्वं जहि मा व्यथिष्ठा युध्यस्व जेतासि रणे सपत्नान् ॥ ३४ ॥

संजय उवाच

एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य कृताञ्जलिर्वेपमानः किरीटी ।
नमस्कृत्वा भूय एवाह कृष्णं सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ॥ ३५ ॥

अर्जुन उवाच

स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ।
रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ति सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसङ्घाः ॥ ३६ ॥

कस्माच्च ते न नमेरन्महात्मन् गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्त्रे ।
अनन्त देवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्तत्परं यत् ॥ ३७ ॥

त्वमादिदेवः पुरुषः पुराण स्त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ।
वेत्तासि वेद्यं च परं च धाम त्वया ततं विश्वमनन्तरूप ॥ ३८ ॥

वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशाङ्कः प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च ।
नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोऽपि नमो नमस्ते ॥ ३९ ॥

नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते नमोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व ।
अनन्तवीर्यामितविक्रमस्त्वं सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः ॥ ४० ॥

सखेति मत्वा प्रसभं यदुक्तं हे कृष्ण हे यादव हे सखेति ।
अजानता महिमानं तवेदं मया प्रमादात्प्रणयेन वापि ॥ ४१ ॥

यच्चावहासार्थमसत्कृतोऽसि विहारशय्यासनभोजनेषु ।
एकोऽथवाप्यच्युत तत्समक्षं तत्क्षामये त्वामहमप्रमेयम् ॥ ४२ ॥

पितासि लोकस्य चराचरस्य त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान् ।
न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो लोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभाव ॥ ४३ ॥

(१) तस्मात् प्रणम्य प्रणिधाय कायं प्रसादये त्वामहमीशमीड्यम् ।
पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः प्रियः प्रियायार्हसि देव सोढुम् ॥ ४४ ॥

अदृष्टपूर्वं हृषितोऽस्मि दृष्ट्वा भयेन च प्रव्यथितं मनो मे ।
तदेव मे दर्शय देव रूपं प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥ ४५ ॥

किरीटिनं गदिनं चक्रहस्त मिच्छामि त्वां द्रष्टुमहं तथैव ।
तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भव विश्वमूर्ते ॥ ४६ ॥

(१) तस्मात् R.

ईशान संहिता ४६१

ईशान संहिता ४६१

ईशान संहिता ४६१

ईशान संहिता ४६१

ईशान संहिता ४६१

ईशान संहिता ४६१

ईशान संहिता ४६१

ईशान संहिता ४६१

ईशान संहिता ४६१

भगवान् श्रीकृष्ण सोलह हजार स्त्रियों के साथ द्वारकापुरी में इस प्रकार विहार करते थे, जिससे लोकपालों में उनके प्रति महत्त्वाकांक्षा जाग्रत् हो जाती थी ॥ ५६ ॥ उनकी पत्नियों के समान सुन्दर और कोई स्त्रियाँ नहीं थीं। उनके सौन्दर्य की तुलना नहीं थी, फिर बढ़कर होने की तो बात ही क्या थी। वे अपने अङ्गों की कान्ति से सभी स्त्रियों के सौन्दर्य को फीका कर देती थीं ॥ ५७ ॥ उनकी सेवा के लिये बड़ी-बड़ी लजीली दासियाँ हाथों में पंखे और चँवर लेकर खड़ी रहती थीं। उनके मुखों पर पसीने की बूँदें झलकती रहती थीं। वे उन्हें बड़ी सुन्दर रीति से झलती थीं ॥ ५८ ॥ उनके निवासस्थान के प्रत्येक द्वार पर, जिनमें मोती की झालरें लटक रही हैं, बड़े-बड़े द्वारपाल रहते थे। उनके मुख पर बहुमूल्य मणियों के कुण्डल चमकते रहते थे। वे बहुत ही सुन्दर वेष-भूषा धारण किये रहते थे ॥ ५९ ॥ उनके घर की स्त्रियों के पास भी बड़ी-बड़ी दासियाँ रहती थीं। उनके हाथों में सोने के डंडे लगी हुई चँवर होती थीं। वे उन्हें डुलाती रहती थीं ॥ ६० ॥ उनके घर के आँगन में, चौराहों पर, बैठकों में, चौसर और पाँसों के खेल जमते रहते थे। उनमें वे बहुत-सा धन दाँव पर लगाती थीं ॥ ६१ ॥ उनके घर के बगीचों में, जिनमें पक्षियों के जोड़े चहकते रहते थे, बड़े-बड़े वृक्ष लगे हुए थे। उनमें सदा-सर्वदा फल और फूल लगे रहते थे ॥ ६२ ॥ उनके घर के बावलियों में, जिनमें सुन्दर कमल खिले रहते थे, मीठे जल से भरी हुई बावलियों में, जिनमें सुन्दर कमल खिले रहते थे, मीठे जल से भरी हुई बावलियों में, जिनमें सुन्दर-सुन्दर सीढ़ियाँ बनी हुई थीं, हंस, सारस आदि पक्षी मधुर कलरव करते रहते थे ॥ ६३ ॥ उनके घर के उपवन और क्रीडावन, जिनमें लता-वृक्ष एक साथ ही वसन्त में फूलते थे, उनमें बड़े-बड़े पशु विहार करते रहते थे। उनमें बड़ी सुन्दर हरियाली रहती थी। उनमें बहुत-से पक्षी चहकते रहते थे ॥ ६४ ॥ उनके घर के सरोवर कमलों की सुगन्ध से महकते रहते थे। उनमें नीले और लाल रंग के कमल खिले रहते थे। उनमें बहुत-से हंस और सारस मँडराते रहते थे। उनके तट पर बैठकर गन्धर्व और अप्सराएँ जलविहार करती रहती थीं ॥ ६५ ॥ उनके घर के पक्षी इतने सुन्दर थे कि उनकी ओर से आँख नहीं हटती थी। उनके सुन्दर-सुन्दर रंग थे। उनके पंख बड़े कोमल थे। उनकी आँखें और चोंच भी बड़ी सुन्दर थीं। वे अपनी मीठी बोली से चित्त को चुरा लेते थे ॥ ६६ ॥ उनके घर के मयूर महलों के सोने के परकोटों पर बैठकर अपने पंख फैलाकर नाचते रहते थे। उनके पंख मरकतमणि के समान हरे रंग के होते थे। उनकी गर्दन मोर के समान नीली होती थी। उनकी पूँछ बड़ी सुन्दर होती थी। वे अपनी मीठी बोली से सबका मन हर लेते थे ॥ ६७ ॥ उनके घर के हाथी मतवाले रहते थे। उनके गंडस्थल से मद बहता रहता था। उनके कारण सुगन्धित वायु चलती रहती थी। उनके कारण सुगन्धित वायु चलती रहती थी। उनके कारण सुगन्धित वायु चलती रहती थी

لمهم نسيلوكام ديغلا مسهضم ولسوج دبغت:
وهز دهضهض وبلا ؤلهز هنهلا ديلهم ولسوج:
ؤلهم ولسوج هنهلا ؤلهز هنهلا ديلهم ولسوج:
ؤلهم ولسوج هنهلا ؤلهز هنهلا ديلهم ولسوج:
ؤلهم هنهلا ؤلهز هنهلا ديلهم ولسوج:
ؤلهم ولسوج

וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי בִּתִּי טוֹב כִּי תֵצְאִי עִם נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ בָךְ בִּשָּׂדֶה אַחֵר׃
וַתִּדְבַּק בְּנַעֲרוֹת בֹּעַז לְלַקֶּט עַד כַּלּוֹת קְצִיר הַשְּׂעֹרִים וְקְצִיר הַחִטִּים וַתֵּשֶׁב אֶת חֲמוֹתָהּ׃
וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ מָנוֹחַ לָךְ אֲשֶׁר יִיטַב לָךְ׃
וְעַתָּה הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה הוּא זֹרֶה אֶת גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃
וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ עָלַיִךְ וְיָרַדְתְּ הַגֹּרֶן אַל תִּוָּדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃
וְהָיָה בְּשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וּבָאת וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתְּ וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃
וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֵלַי אֶעֱשֶׂה׃
וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוַּתָּהּ חֲמוֹתָהּ׃
וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לָשׂוּם בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃
וַיֹּאמֶר מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה׃
וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי לֶכֶת אַחֲרֵי בַּחוּרִים אִם דַּל וְאִם עָשִׁיר׃
וְעַתָּה בִּתִּי אַל תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה לָךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃
וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אִם גֹּאֵל אָנֹכִי וְגַם יֶשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃
לִינִי הַלַּיְלָה וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם יִגָּאֲלֵךְ טוֹב יִגְאָל וְאִם לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וְגָאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי יְהוָה שִׁכְבִי עַד הַבֹּקֶר׃
וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלֹתָיו עַד הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל יִוָּדַע כִּי בָאָה הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃
וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלַיִךְ וְאֶחֳזִי בָהּ וַתֹּאחֶז בָּהּ וַיָּמָד שֵׁשׁ שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃
וַתָּבֹא אֶל חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד לָהּ אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָהּ הָאִישׁ׃
וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אַל תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל חֲמוֹתֵךְ׃
וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִּתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי אִם כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃

ګه ځلمۍځوص ګټل ژبوځ ويښ وې ژګ:
وځ لې ويژمۍ وهځ وې ښځ ويښ ځمځېځ ژګ ❖
ژمۍ ويښ ګا ځېلمص بۍ ګمۍځ:
وګ ځمۍم ځۍه مل بۍګګ ويځمۍځ) ❖
ګ لۍۍ ږهۍ ويۍهوص ژۍ وې ملګۍې:
ومۍم) ويښ ګې ږه بۍځې ځېل ږمه) ❖
ۍمحوص) ګ ږه ځۍ ګ ږهۍ ږهۍ ږهۍ ❖
ږهۍ وګې ويښ ويګمۍص ځمځېځ وې ږهۍ ❖
ږ ګېل ځ ږهۍ ږهۍ ږهۍ ږهۍ ږهۍ ږهۍ ❖
ږهۍ ږهۍ

ਜਾਂ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੋਢੀ ਸਾਹਿ ਤੁਮਾਰੇ ਦੀਵਾਨਿ ਹਾਜਰੁ ਹੋਆ ॥
ਜਾਂ ਤਿਨਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਕਹਿਆ ਹੁਣਿ ਤੂ ਜਾਹਿ ਕਿਥਾਊ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੈਨੂ ਕਹਣਾ ਸੁ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂ ਕਿਥੈ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੂ ਮੈਨੂ ਰਖੁ ਤਾਂ ਤਿਨਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੂ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂ ਰਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ

ܫܕܝܐ ܡܢܐ ܐܢܐ ܕܝܗܒ ܒܟܠ ܕܘܒܨܐ :
ܘܢܢ ܒܟܝܢ ܫܡܫ ܠܘܡܢ ܕܡܕܘܘܗܝ ❊
ܕܐ ܐܗ ܟܝ ܒܟ ܒܗܒܢ ܕܡܚܝ ܠܢ :
ܘܢ ܫܒܚ ܕܒܨ ܟ ܒܚܫ ❊
ܡܢ ܕܗܒܢ

ترجمة والدته حواء بنت يوحنا بن يوحنا بن يوحنا[1]:

وأما والدته فهي حواء بنت عبد الله المكناسية، من أهل مكناسة الزيتون، وهي ابنة عم والده، وكانت من أجمل النساء وأكملهن، وأعقلهن وأفضلهن، وأحسنهن أدبا، وأغزرهن علما، وأكثرهن حفظا للقرآن، وأعلمهن بالتفسير، وأعرفهن بالفقه على مذهب مالك، وأحفظهن لمسائله، وأعلمهن بالفرائض والحساب، وأعرفهن بالنحو واللغة، وأعلمهن بالشعر وأيام العرب، وأعلمهن بالتاريخ وأخبار الناس، وأعلمهن بالطب، وأعرفهن بالأدوية المفردة، وأعلمهن بالتشريح، وأعرفهن بالأمراض وأسبابها، وأعلمهن بالعلاج، وأعرفهن بالكحل والفصد والحجامة، وأعلمهن بالكي[2]، وأعرفهن بالتوليد، وأعلمهن بالكيمياء، وأعرفهن بالهندسة والحساب، وأعلمهن بالفلك والنجوم، وأعرفهن بالموسيقى، وأعلمهن بالعزف على العود، وأحسنهن خطا، وأجودهن ضبطا، وأحلاهن نغما، وأعذبهن صوتا، وأطيبهن نغمة، وأحسنهن قراءة، وأعلمهن بالقراءات السبع، وأعرفهن بالروايات، وأعلمهن بالتجويد، وأعرفهن بالوقف والابتداء، وأعلمهن بالمتشابه، وأعرفهن بالناسخ والمنسوخ، وأعلمهن بالحديث، وأعرفهن برجاله، وأعلمهن بالصحيح والسقيم، وأعرفهن بالمرسل والمسند، وأعلمهن بالمتصل والمنقطع، وأعرفهن بالمعضل والمعلق، وأعلمهن بالمقلوب والمدرج، وأعرفهن بالمزيد في متصل الأسانيد، وأعلمهن بالمدبج، وأعرفهن بالمسلسل، وأعلمهن بالغريب، وأعرفهن بالعالي والنازل، وأعلمهن بالمشهور، وأعرفهن بالشاذ، وأعلمهن بالمعروف والمنكر، وأعرفهن بالمعدل والمجروح، وأعلمهن بالمرفوع والموقوف، وأعرفهن بالمقطوع والمعضل، وأعلمهن بالمضطرب، وأعرفهن بالمدرج، وأعلمهن بالمدلس، وأعرفهن بالمرسل، وأعلمهن بالمعنعن، وأعرفهن بالمؤنن، وأعلمهن بالمصحف، وأعرفهن بالمحرف، وأعلمهن بالمصحح، وأعرفهن بالمغير، وأعلمهن بالمشكل، وأعرفهن بالمبهم، وأعلمهن بالمهمل، وأعرفهن بالمتفق والمفترق، وأعلمهن بالمؤتلف والمختلف، وأعرفهن بالمتشابه، وأعلمهن بالمتماثل، وأعرفهن بالمتجانس، وأعلمهن بالمتباين، وأعرفهن بالشواذ، وأعلمهن بالمناكير، وأعرفهن بالموضوع، وأعلمهن بالمقلوب، وأعرفهن بالمزيد في متصل الأسانيد، وأعلمهن بالمدرج، وأعرفهن بالمدبج، وأعلمهن بالمسلسل، وأعرفهن بالغريب، وأعلمهن بالعالي والنازل، وأعرفهن بالمشهور، وأعلمهن بالشاذ، وأعرفهن بالمعروف والمنكر، وأعلمهن بالمعدل والمجروح، وأعرفهن بالمرفوع والموقوف، وأعلمهن بالمقطوع والمعضل، وأعرفهن بالمضطرب، وأعلمهن بالمدرج، وأعرفهن بالمدلس، وأعلمهن بالمرسل، وأعرفهن بالمعنعن، وأعلمهن بالمؤنن، وأعرفهن بالمصحف، وأعلمهن بالمحرف، وأعرفهن بالمصحح، وأعلمهن بالمغير، وأعرفهن بالمشكل، وأعلمهن بالمبهم، وأعرفهن بالمهمل، وأعلمهن بالمتفق والمفترق، وأعرفهن بالمؤتلف والمختلف، وأعلمهن بالمتشابه، وأعرفهن بالمتماثل، وأعلمهن بالمتجانس، وأعرفهن بالمتباين، وأعلمهن بالشواذ، وأعرفهن بالمناكير، وأعلمهن بالموضوع[1]:

P. L. مفقودة (3) L. بعد (2) P. L. مفقودة (1)

(4) Om. in R. (5) مع علمه R.

ઓષ્ઠ્યો પરસ્પરસ્પર્શાત્મા પ્રયત્નો યત્ર તત્ર સઃ ॥

وکالت دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:

۲. Rکدام دیده دیده دفع کردن (۲) P. مکروه L. مکاره (۱)

(۳) علم، سم، ج.

دانای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:
دیدهٔ بینای دیدگان اهل دیوانخانه گذاری چیزی:

ढंढेर मिलैम ढंढे रम्मेल्ले मिलैम ढंढे ।
मेरे मेरे मेरे मेरे मेरे मेरे मेरे मेर

:ऽऽऽ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ऽऽऽ

श्रीशुक उवाच ॥ अथ गोपैः परिवृतो भगवान् देवकीसुतः ॥
वृतः सम्पूजितः स्तुतः पथि प्रतिनन्दितः ॥ १ ॥
वृन्दावनात्गतो दूरं चारयन् गाः सहाग्रजः ॥
यमुनोपवनं साधु कुसुमितद्रुमं विभुः ॥ २ ॥
गावो वृषा वत्सतर्यः क्रोशमाना इतस्ततः ॥
सारङ्गाश्च हरिणीः सारङ्ग्यो ह्यनुजग्मतुः ॥ ३ ॥
तत्र गाः पाययित्वापः सुमृष्टाः शीतलाः शिवाः ॥
तेषु चारयतां चक्रुः सपर्यां पूर्ववत्सुराः ॥ ४ ॥
ततो वनलतास्तस्तुः सर्वकामदुघो द्रुमाः ॥
मधुधाराः स्रवां गावो हरिणीनेत्रतोयदाः ॥ ५ ॥
नद्यः प्रसन्नसलिला ह्रदाः पुलिनमण्डिताः ॥
जलजानां च रुतयः सर्वर्तुसुखदो मरुत् ॥ ६ ॥
इत्थं सतां सकलमङ्गलमीशतन्त्रो निस्तन्त्रमन्त्रसुहृदां च मुहुर्मुहुः स्वैः ॥
अस्पन्दनप्रणयमीक्षणतः प्रपञ्चं संहृत्य चात्मनि मुमोद कराम्बुजाक्षः ॥ ७ ॥
तयोरेवं प्रवयसोर्मनुष्यानुविधा जनः ॥
न सेदतुर्न विश्रम्भं गोपिकोत्पलया यथा ॥ ८ ॥
तौ कदाचित्तु यमुनोपस्पृश्य शिवमृतम् ॥
पुण्यं मधुवनं जग्मतुः पापहरं सुरैः ॥ ९ ॥
तौ तत्र कालिन्दनिषेवितोदवातानुकूलेरितपुष्पगन्धे ॥
सुस्नातकौ श्रान्तकरेणुकाभ्यां सङ्कर्षणः सायमवीविशत्तम् ॥ १० ॥
तत्रोपलभ्यासुरपुण्यगन्धं सर्वर्तुलक्ष्मीरमणं नवायम् ॥
ददर्श गोपान्पशवोऽपि यत्र नवं नवं पल्लवलोभसृष्टम् ॥ ११ ॥
तत्र प्रवयसो गोपान्कृष्णः सङ्कर्षणान्वितान् ॥
ददर्श तरुमूलेषु कृतोपस्पर्शनादिकान् ॥ १२ ॥
तान्दृष्ट्वा भगवान्कृष्णो लोकसंग्रहकारणात् ॥
प्रीतः प्रपन्नपालत्वात्तद्दिदृक्षयाऽन्वितः ॥ १३ ॥
तेऽपि कृष्णं तथा दृष्ट्वा सहसोत्थाय दण्डवत् ॥
प्रणेमुः प्रीतिसंहृष्टा मृतं प्राणमिवागतम् ॥ १४ ॥
तान्बाहुभिः परिष्वज्य कृष्णः सङ्कर्षणो तथा ॥
पप्रच्छ कुशलं स्नेहात्सर्वेषां प्रियकाम्यया ॥ १५ ॥
तेऽपि सर्वे यथान्यायं कृष्णसङ्कर्षणौ तथा ॥
पृष्टाः प्रोचुः प्रमुदिताः कृष्णयोः कुशलं वयम् ॥ १६ ॥
तेषां तु सुकृतं दृष्ट्वा वनं च कुसुमाकरम् ॥
राम उवाच ॥ किमकारि महत्पुण्यं भवद्भिः स्थावरैरपि ॥ १७ ॥

ਸਭਿ ਸੁਖਾ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ॥
ਜੀ ਤੰਮਿ ਦੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੀਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਾ ਕਰਮੁ ॥
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਾ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ॥
ਓਹੁ ਤੰਮਿ ਦੇ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਰਸੁ ਚਖਿਆ ॥
ਓਹੁ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

इत्थं नृणां क्रियायोगैर्जपहोमव्रतादिभिः ।
देवे भगवति भक्त्या वासुदेवे दृढाशयाः ॥ ४४ ॥
सत्त्वं भजन्ति तपसः स्थितिकाले जगत्पतिम् ।
तत्त्वं यथा वै मुनयो नरनारायणादयः ॥ ४५ ॥
यदा यदेवासुरपक्षतो विभोः
पराजयो वा जय आपदो वा ।
तत्र प्रभुर्यत्पुरुषः परेच्छया
करोति सर्वत्र तदश्मनां गुणः ॥ ४६ ॥
तस्मात्सुरेष्वप्यसुरेष्वपीश्वरे
भक्तिं जनः कोऽनुविधेत तत्परः ।
न यत्र कालो विजयाय कल्पते
न यत्र धर्मः सदसत्फलोदयः ॥ ४७ ॥
तस्मिन्नमोऽधोक्षजवीर्यवेदसे
विचक्षणैरात्मनि दृष्टतत्त्वे ।
यो मायया नस्तनुभिः सृतेदं
संस्थापयत्यप्ययते च पुंसाम् ॥ ४८ ॥
तस्मिन्महानुभावाय तुभ्यं भगवते नमः ।
वासुदेवाय कृष्णाय सात्वतां पतये विभो ॥ ४९ ॥
नमः पङ्कजनाभाय नमः पङ्कजमालिने ।
नमः पङ्कजनेत्राय नमस्ते पङ्कजाङ्घ्रये ॥ ५० ॥
यन्नामश्रवणानुकीर्तनाद्यत्प्रतिष्ठनाद्यत्स्मरणादपि क्वचित् ।
श्वादोऽपि सद्यः सवनाय कल्पते कुतः पुनस्ते भगवन्नु दर्शनात् ॥ ५१ ॥
विप्रादद्विषड्गुणयुतादरविन्दनाभ-
पादारविन्दविमुखात्श्वपचं वरिष्ठम् ।
मन्ये तदर्पितमनोवचनेहितार्थ-
प्राणं पुनाति स कुलं न तु भूरिमानः ॥ ५२ ॥
नैवात्मनः प्रभुरयं निजलाभपूर्णो
मानं जनादविदुषः करुणो वृणीते ।
यद्यज्जनो भगवते विदधीत मानं
तच्चात्मने प्रतिमुखस्य यथा मुखश्रीः ॥ ५३ ॥

عذيم لكلاتة إسبا دنذة لكبم بغكتة:
وأنكبك لم هيلا هوكتة دعمم بلا بنتم:
إنول إسبا لكنف بلا ةع لكنهوبلا:
دعمم بنتم لم لكنهوب بلا وأنكبك:
دلكنة دسبة سبم هي تعنة لكلاتة حلم:
عذيم هي أعذة إهيلا لكنهبة وإغيلا لم:
دعمم دإعةوأسهن غبكتأغا بلا إسبة أعوا:
إنول لكنهوب وعذة دبةب هيلا بتوغ:
دبة بلاسهم لهم إنول بغكتة دعمم:
إنول إكأهسبة بلا إدتأهت دعهغم أعوا:
دعمم تعغي هسبا إتأغ ولبة بلاغ:
إنول لكنهوب عذة دبةب هي بغكتة:
ولبلغي تبة إنول بغكتة هي بغكتة:
أهت لي إسهغ بلا تأتهو دإغت هيعم:
ولبلغي لم هيلا عوكتغ دعهم أعوا دم:
عذيم لكلاتة إسبا دنذة لكبم بغكتة:

(1) دهلا L. V (2) دنهلهغم L.

لمحدث كبير الى عالم جليل يحتاجها :

اجازة كتب الحديث لمن يستجيزه ❊

ان الاجازة في الحديث كالاجازة في سائر العلوم :

حتى ان من علم كتاب الحديث وصحته جاز له ❊

ان يروي عن مؤلفه بقوله حدثني فلان قال حدثنا :

او اخبرني او اخبرنا او انبأني او انبأنا ❊

او سمعت او سمعت فلانا يقول او ذكر لي او ذكر لنا :

او كتب الي او كتب لي او شافهني او شافهنا ❊

او ناولني او ناولني وزاد اجزت لك او اجزت لكم ❊

او ما اشبه ذلك من العبارات التي تؤدي هذا المعنى :

وقد اختلف العلماء في الاجازة هل تجوز او لا ❊

والصحيح انها جائزة اذا كان المجاز له اهلا لان يروي :

بان يكون عالما بما يروي ضابطا لما يرويه ❊

ويعرف خطه او خط من يثق بضبطه وصحة نقله :

ويكون المجيز عالما بما يجيز له ❊

او ثقة فيما يجيز ان كان غير عالم :

ويجوز ان يجيز للمعدوم على الصحيح ❊

ويجوز ان يجيز للطفل الذي لا يميز ❊

ويجوز ان يجيز بما لم يسمعه المجيز ❊

ويجوز ان يجيز بما لم يقرأه عليه ❊

ويجوز ان يجيز بما لم يقرأه هو ولا قرئ عليه ❊

ويجوز ان يجيز بما لم يسمعه ولا قرئ عليه ❊

ويجوز ان يجيز بما لم يسمعه ولا قرئ عليه ❊

ويجوز ان يجيز بما لم يسمعه ولا قرئ عليه ❊

(1) ל"סוה. ד. לא.

בשמיך אל תהי נוקי ואחת אינך ❊
ביחיד אבינו ואמותך בך ביש לי שיש:
בך אינהלך חלום שלי.. שיבי אינהלך ❊
ינא סו שלי ילאיבר שלי מוב:
ל אל אינהלך ינא ביסו ביבי אסך ❊
לאיש ואבש לי אל אמותך לאשיהם ביבוש:
ואנא סו שי אל אמותך לאשיהם ל ❊
ואל אינהלך ינא ביסו ביבי אסך ❊
אמיהלך שבי שי אל אמותך לאשיהם ביבוש:

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾਚਹਿ ਤੁਧੁ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਮਾਤਾ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੈਸੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਦੇਹਿ ਤੈਸੋ ਕਹਾਵਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥
ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰ ॥
ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਜਾਹਿ ਭਰੀ ਸਾਦ ॥
ਕੇਤੇ ਨਪ ਹੋਵਹਿ ਦਿਨ ਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਦਾਨ ॥
ਕੇਤੇ ਹਸਹਿ ਕਰਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਕੇਤੇ ਪਵਹਿ ਨਰਕ ਵਿਚ ਜੋਗ ॥
ਕੇਤੇ ਫਿਰਹਿ ਕਰਮ ਭਰਮਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਲਗਿ ਤਰਾਏ ॥
ਕੇਤੇ ਤੁਝ ਹੋਵਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਵੇਖਹਿ ਆਸ ਪਾਸਿ ॥
ਕੇਤਿਆ ਤੂ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਿ ॥ ਕੇਤੇ ਭੀ ਤੁਧੁ ਸੇਤੀ ਰੰਗ ॥
ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਨਿਤ ਭਲਕੈ ਕੇਤਿਆ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇਤਿਆ ਤੂ ਪਰਵਾਰੁ ॥
ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਕੇਤੇ ਪੜਹਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰ ॥
ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਪੂਜਹਿ ਕਰਿ ਪਰਕਾਰ ॥
ਕੇਤੇ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸੁਣਦੇ ਸਰਮ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਤੁਧੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥
ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਅਨਤ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥
ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਭਾਰ ਅਪਾਰ ॥
ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ॥
ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਕਰਣੈ ਵਾਲੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਰਖਣਹਾਰ ॥
ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰ ॥
ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ॥ ਸਭਿ ਜਪਹੁ ਕੋਈ ਵਡਾ ਨ ਕਹਾ ॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕੇਤਾ ਆਪਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਲਵੈ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਲਵੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਤੁ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਾ ਸਚੁ ਵੇਖਾ ਸਭਤੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥
ਜਾ ਸਚੁ ਵੇਖਾ ਸਭਤੁ ਸਚੁ ਸੋ

इत्थंभूतं तेषां तेषां दंडानां मध्ये कतमोऽयं दंड इति :

तमुवाच भगवान् दंडं मां विद्धि ॥

यमाहुर्दंडमेवैकं प्रजानां शासनाद्बुधाः ।

सहस्रशिरसो विष्णोः शेषस्यांशं महाबलं ॥

दंडो हि क्षत्रियस्यैव तेजोरूपो महाप्रभः ।

दंडेन रक्ष्यते सर्वं जगत्स्थावरजंगमं ॥

दंडो हि परमं तेजो दुर्धरश्चाकृतात्मभिः ।

धर्मश्च दंडरूपेण ब्रह्मणा निर्मितः पुरा ॥

दंडो हि परमो देवो दंडो हि परमा गतिः ।

दंडो हि परमं तेजो दंडो हि परमं धनं ॥

दंडो हि परमं सत्यं दंडो हि परमं तपः ।

दंडो हि परमं ज्ञानं दंडो हि परमं बलं ॥

दंडो हि परमं मित्रं दंडो हि परमं सुखं ।

दंडो हि परमं राज्यं दंडो हि परमं यशः ॥

दंडो हि परमं रूपं दंडो हि परमं कुलं ।

दंडो हि परमं शौर्यं दंडो हि परमं स्मृतः ॥

दंडो हि परमं दानं दंडो हि परमं व्रतं ।

दंडो हि परमं यज्ञो दंडो हि परमं फलं ॥

दंडो हि परमं मंत्रो दंडो हि परमं पदं ।

दंडो हि परमं ब्रह्म दंडो हि परमं तपः ॥

दंडो हि परमं शास्त्रं दंडो हि परमं श्रुतं

हे राजन् ! मेरे प्राण आप में लगे हुए हैं, इसलिये मैं आपसे कुछ भी छिपाता नहीं हूँ ॥
इसी से मैं आपसे अपने हृदय की बात कहता हूँ, आप सुनें ॥
मैं जब से व्रज में आया हूँ, तब से मुझे कभी एक क्षण के लिये भी सुख नहीं मिला ॥
जब से मैंने यहाँ आकर सुना है कि आप मथुरा जायँगे, तब से मेरे हृदय में बड़ी जलन हो रही है ॥
मेरे हृदयदेश में इतनी आग धधक उठी है कि मैं उसे किसी प्रकार बुझा नहीं पाता ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥
मेरे प्राण, मेरा मन, मेरी सारी इन्द्रियाँ आपके अतिरिक्त और किसी भी विषय में नहीं लग रही हैं ॥

ووہ یکھ کیہ شوا دکاکھ بھ ژاہا ژا:
وکھی ہوئی کیہ ہوا ہوئی ہوئی ہوئی

ततो यज्ञस्तपो दानं कर्म चैव विधीयते ॥
सर्वेषां तु मयोद्दिष्टा देवतानां पृथक्पृथक् ॥
तेषां तु कर्मणां त्यागं सात्त्विकं भावमाश्रितः ॥
न द्वेष्ट्यकुशलं कर्म कुशले नानुषज्जते ॥
त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः ॥
न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥
यस्तु कर्मफलत्यागी स त्यागीत्यभिधीयते ॥
अनिष्टमिष्टं मिश्रं च त्रिविधं कर्मणः फलम् ॥
भवत्यत्यागिनां प्रेत्य न तु संन्यासिनां क्वचित् ॥
पञ्चैतानि महाबाहो कारणानि निबोध मे ॥
साङ्ख्ये कृतान्ते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् ॥
अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ॥
विविधाश्च पृथक्चेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम् ॥
शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः ॥
न्याय्यं वा विपरीतं वा पञ्चैते तस्य हेतवः ॥
तत्रैवं सति कर्तारमात्मानं केवलं तु यः ॥
पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्न स पश्यति दुर्मतिः ॥
यस्य नाहंकृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥
हत्वापि स इमाँल्लोकान्न हन्ति न निबध्यते ॥
ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ॥
करणं कर्म कर्तेति त्रिविधः कर्मसंग्रहः ॥
ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव गुणभेदतः ॥
प्रोच्यते गुणसंख्याने यथावच्छृणु तान्यपि ॥
सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते ॥
अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम् ॥
पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान्पृथग्विधान् ॥
वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् ॥
यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहैतुकम् ॥
अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतम् ॥
नियतं सङ्गरहितमरागद्वेषतः कृतम् ॥
अफलप्रेप्सुना कर्म यत्तत्सात्त्विकमुच्यते ॥
यत्तु कामेप्सुना कर्म साहंकारेण वा पुनः ॥
क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् ॥
अनुबन्धं क्षयं हिंसामनवेक्ष्य च पौरुषम् ॥
मोहादारभ्यते कर्म यत्तत्तामसमुच्यते ॥
मुक्तसङ्गोऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ॥
सिद्ध्यसिद्ध्योर्निर्विकारः कर्ता सात्त्विक उच्यते ॥
रागी कर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धो हिंसात्मकोऽशुचिः ॥
हर्षशोकान्वितः कर्ता राजसः परिकीर्तितः ॥
अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैष्कृतिकोऽलसः ॥
विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते ॥
बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैव गुणतस्त्रिविधं शृणु ॥
प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनञ्जय ॥
प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च कार्याकार्ये भयाभये ॥
बन्धं मोक्षं च या वेत्ति बुद्धिः सा पार्थ सात्त्विकी ॥
यया धर्ममधर्मं च कार्यं चाकार्यमेव च ॥
अयथावत्प्रजानाति बुद्धिः सा पार्थ राजसी ॥
अधर्मं धर्ममिति या मन्यते तमसावृता ॥
सर्वार्थान्विपरीतांश्च बुद्धिः सा पार्थ तामसी ॥
धृत्या यया धारयते मनःप्राणेन्द्रियक्रियाः ॥
योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सा पार्थ सात्त्विकी ॥
यया तु धर्मकामार्थान्धृत्या धारयतेऽर्जुन ॥
प्रसङ्गेन फलाकाङ्क्षी धृतिः सा पार्थ राजसी ॥
यया स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदमेव च ॥
न विमुञ्चति दुर्मेधा धृतिः सा पार्थ तामसी ॥
सुखं त्विदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ ॥
अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखान्तं च निगच्छति ॥
यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् ॥
तत्सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम् ॥
विषयेन्द्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमम् ॥
परिणामे विषमिव तत्सुखं राजसं स्मृतम् ॥
यदग्रे चानुबन्धे च सुखं मोहनमात्मनः ॥
निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम् ॥
न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ॥
सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः ॥
ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च परंतप ॥
कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणैः ॥
शमो दमस्तपः शौचं क्षान्तिरार्जवमेव च ॥
ज्ञानं विज्ञानमास्तिक्यं ब्रह्मकर्म स्वभावजम् ॥
शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धे चाप्यपलायनम् ॥
दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्म स्वभावजम् ॥
कृषिगौरक्ष्यवाणिज्यं वैश्यकर्म स्वभावजम् ॥
परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ॥
स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ॥
स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु ॥
यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ॥
स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवः ॥
श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥
स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषम् ॥
सहजं कर्म कौन्तेय सदोषमपि न त्यजेत् ॥
सर्वारम्भा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ॥
असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृहः ॥
नैष्कर्म्यसिद्धिं परमां संन्यासेनाधिगच्छति ॥
सिद्धिं प्राप्तो यथा ब्रह्म तथाप्नोति निबोध मे ॥
समासेनैव कौन्तेय निष्ठा ज्ञानस्य या परा ॥
बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो धृत्यात्मानं नियम्य च ॥
शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च ॥
विविक्तसेवी लघ्वाशी यतवाक्कायमानसः ॥
ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ॥
अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहम् ॥
विमुच्य निर्ममः शान्तो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मा न शोचति न काङ्क्षति ॥
समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते पराम् ॥
भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वतः ॥
ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनन्तरम् ॥
सर्वकर्माण्यपि सदा कुर्वाणो मद्व्यपाश्रयः ॥
मत्प्रसादादवाप्नोति शाश्वतं पदमव्ययम् ॥
चेतसा सर्वकर्माणि मयि संन्यस्य मत्परः ॥
बुद्धियोगमुपाश्रित्य मच्चित्तः सततं भव ॥
मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसि ॥
अथ चेत्त्वमहंकारान्न श्रोष्यसि विनङ्क्ष्यसि ॥
यदहंकारमाश्रित्य न योत्स्य इति मन्यसे ॥
मिथ्यैष व्यवसायस्ते प्रकृतिस्त्वां नियोक्ष्यति ॥
स्वभावजेन कौन्तेय निबद्धः स्वेन कर्मणा ॥
कर्तुं नेच्छसि यन्मोहात्करिष्यस्यवशोऽपि तत् ॥
ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति ॥
भ्रामयन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया ॥
तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत ॥
तत्प्रसादात्परां शान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ॥
इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्गुह्यतरं मया ॥
विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसि तथा कुरु ॥
सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः ॥
इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ॥
मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ॥
मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ॥
सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ॥
अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥
इदं ते नातपस्काय नाभक्ताय कदाचन ॥
न चाशुश्रूषवे वाच्यं न च मां योऽभ्यसूयति ॥
य इमं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥
भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्यत्यसंशयः ॥
न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृत्तमः ॥
भविता न च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि ॥
अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः ॥
ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ॥
श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपि यो नरः ॥
सोऽपि मुक्तः शुभाँल्लोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणाम् ॥
कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा ॥
कच्चिदज्ञानसम्मोहः प्रनष्टस्ते धनञ्जय ॥
नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाच्युत ॥
स्थितोऽस्मि गतसन्देहः करिष्ये वचनं तव ॥
इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥
संवादमिमश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणम् ॥
व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम् ॥
योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ॥
राजन्संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिमदद्भुतम् ॥
केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ॥
तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यद्भुतं हरेः ॥
विस्मयो मे महान्राजन्हृष्यामि च पुनः पुनः ॥
यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ॥
तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिर्मम ॥

ميْءَ وِيْمِ سْمِنْ لَمْ ءُ هُنَوْيُلْ وِهْمِيْمِءْ:

مِنْوَ وِيْمِ سْمِنْ لَمْ ءُ هُنَوْيُلْ وِهْمِيْمِءْ ❖

وَهْنَوْمِنْدِ لَمْ هُنَوْيُلْ وِهْمِيْمِءْ:

وَلَمِنْمْسْمِ وِهْنِ ءُلَمْءْ سْمِنْ هُنَوْيُلْ:

وَهْتْ هُمِنْدِ لَمِنْمْسْمِ ءُلَمْءْ هُنَوْيُلْ ❖

وَهْتْ سْمِنْ لَمْ ءُ هُنَوْيُلْ وِهْمِيْمِءْ:

وَلَمِنْمْسْمِ وِهْنِ ءُلَمْءْ سْمِنْ هُنَوْيُلْ:

وَهْتْ هُمِنْدِ لَمِنْمْسْمِ ءُلَمْءْ هُنَوْيُلْ ❖

وَهْنَوْمِنْدِ لَمْ هُنَوْيُلْ وِهْمِيْمِءْ:

مِنْوَ وِيْمِ سْمِنْ لَمْ ءُ هُنَوْيُلْ وِهْمِيْمِءْ ❖

وَهْنَوْمِنْدِ لَمْ هُنَوْيُلْ وِهْمِيْمِءْ:

مِنْوَ لِيْمِنْ وِهْنِ لَمْهُنْلْ مِنْ لَمِنْدْلْ مِنْ:

وَهْتْ هُمِنْدِ لَمِنْمْسْمِ ءُلَمْءْ هُنَوْيُلْ ❖

وَهْنَوْمِنْدِ لَمْ هُنَوْيُلْ وِهْمِيْمِءْ:

مِنْوَ وِيْمِ سْمِنْ لَمْ ءُ هُنَوْيُلْ وِهْمِيْمِءْ ❖

وَهْنَوْمِنْدِ لَمْ هُنَوْيُلْ وِهْمِيْمِءْ:

مِنْوَ لِيْمِنْ وِهْنِ لَمْهُنْلْ مِنْ لَمِنْدْلْ مِنْ:

ऐसें बोलिलें देवकी नंदनें तियेप्रतीं : तुझ्या पुत्रांचें मरण मी आणिलें ऐक ॥
मग ते म्हणती कंसा आम्हां मारिलें कवणें : तूं तरी आम्हां मारिलें ऐसें बोलती ॥
मी म्हणे आम्हां मारिलें कवणें तरी नाहीं : आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण ॥
मी म्हणे आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥
आम्हां मारिलें ऐसें तूं म्हणसी कवण : तरी आम्हां मारिलें ऐसें कवण बोलती ॥

ۋېڭلدىم ئەم ەئىمەي ھۆە ئەم ىيىلگۆگ ❖
ۋىيۇ ۋىگ ھۇ ھۆىدگ دېۋىلگ ۋاھۆگ :
دېئىب ىللىگ ەۋگ لەم ىلىيگ دۋھۆگ دېۋېئىم ❖
ۋې ېۋەيگ ھۆۋ دىم ېيلد ىيەھۆت زۋۇگىلەي :
ئىيم ئۇبل ۋېلل ېۋۋېب ۋې ۋلىگ ❖
ەۋىلگ ېۋەيل ۋەھۆىگ لەم ئۆس ۋۇۇلل :
ئىيۇ ەھۇۋت ەھۆلەم ۋەھۆلې دېۋەگ ئەگ ❖
ھۆىگ ەۋۇلل ۋىم ېيلد ھلگ ىيەھۆت :
ۋېڭلدىم ئەم ېۋىئىم ۋەھۆلەم ۋۆلۆم ېۋىگ ❖
ېۋەيگ ئۇبل ېۋۋېب ۋەھۆلەم ۋۆلۆم ېۋىگ ❖
ېۋەيگ ئۇبل ېۋۋېب ۋەھۆلەم ۋۆلۆم ېۋىگ ❖
ۋېڭلدىم ئەم ەئىمەي ھۆە ئەم ىيىلگۆگ ❖
ۋىيۇ ۋىگ ھۇ ھۆىدگ دېۋىلگ ۋاھۆگ :
دېئىب ىللىگ ەۋگ لەم ىلىيگ دۋھۆگ دېۋېئىم ❖
ۋې ېۋەيگ ھۆۋ دىم ېيلد ىيەھۆت زۋۇگىلەي :
ئىيم ئۇبل ۋېلل ېۋۋېب ۋې ۋلىگ ❖
ەۋىلگ ېۋەيل ۋەھۆىگ لەم ئۆس ۋۇۇلل :
ئىيۇ ەھۇۋت ەھۆلەم ۋەھۆلې دېۋەگ ئەگ ❖
ھۆىگ ەۋۇلل ۋىم ېيلد ھلگ ىيەھۆت :
ۋېڭلدىم ئەم ېۋىئىم ۋەھۆلەم ۋۆلۆم ېۋىگ ❖

यस्मान्नोद्विजते लोको लोकान्नोद्विजते च यः।
हर्षामर्षभयोद्वेगैर्मुक्तो यः स च मे प्रियः॥

अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासीनो गतव्यथः।
सर्वारम्भपरित्यागी यो मद्भक्तः स मे प्रियः॥

यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति न काङ्क्षति।
शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान्यः स मे प्रियः॥

समः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः।
शीतोष्णसुखदुःखेषु समः सङ्गविवर्जितः॥

तुल्यनिन्दास्तुतिर्मौनी सन्तुष्टो येन केनचित्।
अनिकेतः स्थिरमतिर्भक्तिमान्मे प्रियो नरः॥

ये तु धर्मामृतमिदं यथोक्तं पर्युपासते।
श्रद्दधाना मत्परमा भक्तास्तेऽतीव मे प्रियाः॥

इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे भक्तियोगो नाम द्वादशोऽध्यायः॥

ಭಿಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಿನ ಸೈನ್ಯವು ಮಹಾಸಾಗರದಂತೆ ಅಪಾರವಾಗಿತ್ತು ॥
ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯನು ಹೆದರಿ ಓಡಿಹೋದನು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಆನೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಕಂದಕವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಗೋಪುರವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಅಗಸಿಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿತು ॥
ಅವನ ಸೈನ್ಯವು ಅವನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕ

ततो नन्दादयो गोपाः सुहृत्सर्वे समाहिताः ।
आत्मजेषूत्पन्नेषु प्रतिलब्धधनास्तदा ॥
महार्हवास आभरणपरिवृतास्ते महात्मनः ।
आसेदुरुपनन्दाद्या वृष्णयो रामकेशवौ ॥
तान्दृष्ट्वा तरसोत्थाय जगृहे सहसा हरिः ।
पितरौ रामकृष्णौ च ववन्दाते शिरोनतौ ॥
यशोदारोहिणी साध्वी व्रजस्त्रीभिः समन्विते ।
परिष्वज्याशिषो युक्ते यथादृष्टमवन्दताम् ॥
ऊचुः प्रणयगद्गद्या यशोदारोहिणी व्रजे ।
पुत्रौ वां दीर्घमायुषे यशसे स्तां गतव्यथौ ॥
नन्दगोप कुरुष्वेति बालयोर्नः समं प्रभो ।
अनुग्रहं मन्यमानो नान्यथा कर्तुमर्हसि ॥
एवं सम्भाषितो गोपैः स्त्रीभिश्च जगदीश्वरः ।
प्रहस्य परमप्रीतो बभाषे नृप नन्दनम् ॥
नन्दराजन्नवां पुत्रौ गर्गः सम्मानमर्हति ।
स वेद नामकरणं नरनारायणावयोः ॥
इत्युक्तो नन्द उत्थाप्य सरामं मातृभिर्हरिम् ।
गर्गमाहूय विधिवत्तयोश्चक्रे क्रियामृषे ॥
गर्ग एतेन सप्रश्नः संस्कारान्वै यदूनृणाम् ।
बालयोः कुरु नः पुण्यैर्जनो जानाति नान्यतः ॥
यदुनामयमाचार्यः सञ्जातः सात्वतां किल ।
नारायणसमो ज्ञाने तेजसा वीर्यसम्मितः ॥
तं पूजयथ भद्रं वः सर्वलोकमहागुरुम् ।
यस्य नस्तपसा वंशो दैवेनेतिपरिष्कृतः ॥
इति प्रमुदितो नन्दो गर्गं पुरुषमानिनम् ।
पूजयामास विधिवद्दानसम्मानगौरवैः ॥
गर्ग उवाच ।
अहं वेद पुरा नष्टं ऋषीणां वचसा सुते ।
लक्षणं कर्तुरिह वां गोपायुर्यदुबालयोः ॥
यस्मिन्कृतेन्वयं सम्यग्गुणकर्मविभागतः ।
वेद लोकस्य सदसो महदाकारमात्मनः ॥
अयं हि कुरुते कर्म सर्वेषां वर्णतां सुतः ।
शुक्लो रक्तस्तथा पीत इदानीं कृष्णतां गतः ॥
प्रागयं वसुदेवस्य क्वचिज्जातस्तवात्मजः ।
वासुदेव इति श्रीमानभिज्ञाः सम्प्रचक्षते ॥
बहूनि सन्ति नामानि रूपाणि च सुतस्य ते ।
गुणकर्मानुरूपाणि तान्यहं वेद नो जनाः ॥
एष वः श्रेय आधास्यद्गोपगोकुलनन्दनः ।
अनेन सर्वदुर्गाण्यञ्जस्तरिष्यथ ॥
पुरानेन व्रजपते साधवो दस्युपीडिताः ।
अराजके रक्ष्यमाणा जिग्युर्दस्यून्समेधिताः ॥
य एतस्मिन्महाभागे प्रीतिं कुर्वन्ति मानवाः ।
नारयोभिभवन्त्येतान्विष्णुपक्षानिवासुराः ॥
तस्मान्नन्दात्मजोयं ते नारायणसमो गुणैः ।
श्रिया कीर्त्यानुभावेन तत्कर्मसु न विस्मयः ॥
इति गर्गे वचः श्रुत्वा नन्दः प्रमुदितो हरिम् ।
मन्यमान उपादाय जनैश्च स्वं व्रजं ययौ ॥

ओ३म् नमः शंकराय भगवते सच्चिदानन्द मूर्तये नमः ॥
परमेश्वर शंकर ओ३म् को मेरा नमस्कार है ॥
व्यास जैमिनि को फिरता शिष्य बनाया ॥
दत्तात्रेय ब्रह्मा विष्णु महेश का रूप बताया ॥
शंकर भगवान ने ही सब को ज्ञान सिखाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
शंकर भगवान ने ही सब को ज्ञान सिखाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥
ओ३म् को जपकर ही सब ने परम पद पाया ॥

ઝવેરી પોતાની રત્નપરીક્ષા બતાવવા બોલ્યો :

(૧) ભમરી ૦૮ ૧૦.

يلڤ ڤِمهُڤ ويڤچهُڤڤِڤ ڤِيچهُوڤ هِڤُوليا:

ڤِڤ ڤِدچُڤِڤڤ يلڤ هوُڤچ تهُوڤِڤ:

ليوُل ڤچهُڤچ ڤِڤ ليڤ ڤِڤ ڤِڤ ڤِ

ولیکن زندگی در سوچیتم می شود ❖
تا چه می شود این دستگاه که ما
چون بر آن آب روان می گذرد ❖
چون لب آن آب روان می گذرد ❖

ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕು.

ಅವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು.

ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಅಥವಾ ಚಹಾ ಕೊಡಬೇಕು.

ಅವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕು.

ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು.

ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಫಿ ಅಥವಾ ಚಹಾ ಕೊಡಬೇಕು.

ಅವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕು.

ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮನೆಯವ

وَلَمْ يَرَ مِنْ عَسْكَرِ نِيلَةٍ جُنْدٍ فَمَا فَوْقَهُ قَتِيلَا ❖
إِلَى لَا مَوْتَ بِكُلِّ جُنْدٍ وَجَّهَ رَوْحَهُ جَنَّةً :
لَا مِثْلَ جُنْدِ وَعَسْكَرِ جُنْدٍ شَتَّى ❖
إِلَى بِأَحَدٍ مِنْ (مِنْ وَيْلَاءَ مُتَمَلِّكٍ (١) :
لَا غَيْبَ جُنْدٍ لَهُ مَوْقِفٍ جَنَّةً ❖
إِلَى زَمَّامَ بِهِ مَوْتَةٍ زَمَنِ جَنَّةً :
لَا عَلَمَ جُنْدٍ جَنَّةٍ نَلَهَ جَمَ وَيْلَا ❖
إِلَى لَا مَوْتَ بِكُلِّ جُنْدٍ وَجَّهَ رَوْحَهُ جَنَّةً :
مَنَ هَلَكَ جَنَّةٍ مِنْ رَوْحَةٍ جَنَّةً :
وَبِكُلِّ جُنْدٍ مَوْتَ بِكُلِّ جُنْدٍ وَجَّهَ رَوْحَهُ جَنَّةً :
إِلَى بِأَحَدٍ مِنْ (مِنْ وَيْلَاءَ مُتَمَلِّكٍ (١) :
لَا غَيْبَ جُنْدٍ لَهُ مَوْقِفٍ جَنَّةً ❖
إِلَى زَمَّامَ بِهِ مَوْتَةٍ زَمَنِ

מה לה עמדה אם בזבוז אין בלי מועדה:
(בלא שניה עלות אין(1) בזה דנוע אין ❊
לה בדבה מאת לשפלה:
ולבוש לשלח בה אלהות שהיה לה:
ולבה מעדה אין בזה לשון לשלח ולה ❊
שלח לשון בלי(2) עלה בזה דנוע אין ❊
בלי לשלח פה בזה אלהים שמיה:
לה שמה עמדה בזה אין בלי מועדה:
ולבוש לשלח בה אלהות שהיה לה:
ולבה מעדה אין בזה לשון לשלח ולה ❊
שלח לשון בלי(2) עלה בזה דנוע אין ❊
בלי לשלח פה בזה אלהים שמיה:
לה שמה עמדה בזה אין בלי מועדה:

(1) נמל .I (2) נלל סס יש בזה שנוי בזה .I

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥
ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਭਗਤਿ ਤੁਹਾਰ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲ ਇਹ ਰੀਤਿ ॥
ਕਰਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਹਿਰਦੈ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਧਰਹੁ ॥
ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪੇਖੈ ਨਾਨਕ ਨੰਗਿ ॥੩॥
ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥
ਸਗਲ ਭਾਂਤਿ ਕਲਿ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਰਮੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਧਰਮੁ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਥਾਨੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਰੈ ਜਾਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਜਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੁਖੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਵਡਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਤਾਈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਲਾਭਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸਚੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮਚੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਦਾਨ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਗਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸਰਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਕਰਣੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਤੋਟ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਓਟ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਰੂਪੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਅਨੂਪੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਨਿਰਜੋਗ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸਾਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਅਹਲਾਦ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਰਾਜ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਨਿਤ੍ਰ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੁਨਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਰਚਨਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੁਰਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਬਸਤੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਅਪਜਸੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸਰਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਧਰਮ ਧਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਪੁੰਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੁੰਨ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਗਿਆਨੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸਚ ਕਥ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸਾਚੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸਭੁ ਕਾਚੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੰਜਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਅਸਥਿਰੁ ਜਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਤੋਲ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਅਮੋਲ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸਹਜ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੁਖ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਭਗਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਮੁਕਤਿ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਵਉ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਵਡੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤਿਲੁ ਘੜੀ ॥੧॥

ḥṁ ṣṁṁḷḷ ṇāṁ ṭṣṁṣṁṁṇṁ ṁṭṛṣḷḷṁṁṇṁ ❖
ṭṇṁ ṇṛḷṭṁ ṛṁṁ ṇṁṁ ṣṁḷḷṁ ṭṇṁ ṭṇṁṇṁṁ:
ṭṁṁ ṁṇṁṁ ṁṇṁ ṭṇṁṁṁṁ ṁṁṁṁṁṁṁṁ ṁṁṁṁṁṁṁṁṁ ṁṁṁṁṁṁṁṁṁ ❖
ṁṁṁṁṁṁṁṁṁ

ਤੁਹੀ ਸੁਰੇਸ ਤੁਹੀ ਅਸੁਰੇਸ ਤੁਹੀ ਸਭ ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ਮਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਤੀਰਥ ਤੁਹੀ ਸਭ ਧਰਮ ਤੁਹੀ ਸਭ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਆ ਜੁਤ ਕਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਸਭ ਜੰਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਸਭ ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਲਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਤੰਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਸਭ ਰੋਗ ਕੋ ਵੈਦ ਅਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਦੇਵ ਤੁਹੀ ਸਭ ਸੇਵ ਤੁਹੀ ਸਭ ਭੇਵ ਅਭੇਵ ਕਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਜੋਗ ਤੁਹੀ ਸਭ ਭੋਗ ਤੁਹੀ ਸਭ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਗਿਆਨ ਤੁਹੀ ਸਭ ਧਿਆਨ ਤੁਹੀ ਸਭ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ਕਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਕਾਲ ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਾਲ ਤੁਹੀ ਸਭ ਰੂਪ ਅਰੂਪ ਅਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਸਭ ਬੇਦ ਤੁਹੀ ਸਭ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਸਭ ਬੇਦ ਤੁਹੀ ਸਭ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਸਭ ਬੇਦ ਤੁਹੀ ਸਭ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਹਾ ਹੈ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੁਹੀ ਸਭ ਬੇਦ ਤੁਹੀ ਸਭ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਕਹਾ ਹੈ ॥

ואָנט אַלע אַנדערע פֿאַרבן, ווי אויך אַלע מינים פֿון ווייסן.

ווען דו וועסט מאָלן אַ בוים, נעם אַ ברוין, אַ גרין, אַ ווייסן, אַ גראָ, אַ בלויען, אַ רויטן, אַ גראָגרינעם, אַ ווייסגראָגרינעם, אַ ווייסן, אַ ווייסגראָגרינעם, אַ גראָגרינעם, אַ רויטן, אַ בלויען, אַ גראָ, אַ ווייסן, אַ גרין, אַ ברוין, אַ ווייסן, אַ גרין, אַ ברו

ܘܒܚܘܠܦܐ ܠܚܡܪܐ ܗܦܟܐ ܥܦܪܐ ܕܝܠܗ ܀
ܫܘܪܝܐ ܚܕܬܐ ܕܟܠܘܬܐ ܘܚܬܢܐ ܕܥܒܕܗ ܡܪܢ :
ܘܐܬܚܙܝ ܕܝܠܗ ܢܝܫܢܐ ܩܕܡܝܐ ܕܚܡܪܐ ܗܦܟܐ ܀
ܒܩܛܢܐ ܠܟܠܬܐ ܕܗܝܟܠ ܗܘܐ ܡܪܢ ܕܢܗܘܐ ܚܡܪܐ :
ܘܒܝܬ ܟܠܬܐ ܠܚܬܢܐ ܫܡܫܘܗܝ ܡܬܟܠܝܢܘܗܝ ܀
ܢܬܚܙܐ ܕܝܠܗ ܚܝܠܐ ܚܕܬܐ ܕܥܒܕܐ ܩܕܡܝܐ :
ܒܩܛܢܐ ܕܝܗܒܗ ܥܠ ܫܘܪܝܐ ܕܟܠܗ ܡܕܡ ܗܘܐ ܀
ܘܠܐ ܗܘܐ ܚܡܪܐ ܗܘ ܕܪܘܝܐ ܕܟܠܗ ܗܘܐ ܠܚܬܢܐ :
ܘܚܡܪܗ ܕܡܥܘܠ ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܒܗ ܡܥܘܬܪܐ ܀
ܗܘܐ ܠܫܠܡܐ ܐܝܟܐ ܕܐܬܩܢ ܒܣܡ ܕܡܫܝܚ :
ܘܐܬܠܝ ܡܪܢ ܕܗܘܐ ܚܡܪܐ ܠܟܠ ܐܢܫ ܢܬܚܙܐ ܀
ܚܡܪܐ ܕܝܗܒܗ ܦܬܝܟ ܥܣܝܩ ܗܘܐ ܬܡܢ ܗܘ ܒܣܡܐ :
ܕܡܢܬܐ ܗܘܐ ܒܚܘܫܒܢܗ[1] ܘܒܥܒܕܘܬܗ ܀
ܬܕܡܘܪܬܗ ܗܘܬ ܡܬܝܕܥܐ ܒܕܘܟܬ ܡܪܢ :
ܕܒܗ ܫܒܘܩܐ ܗܘ ܘܝܗܒ ܥܠ ܥܠܝܡܐ ܐܝܟ ܕܠܒܗ ܀
ܡܢܗ ܗܘܐ ܡܘܗܒܬܐ ܠܒܢܝܐ ܡܢ ܦܠܚܘܬܗ :
ܒܐܬܪܐ ܚܕܬܐ ܕܐܝܟ ܗܘ ܢܚܬܐ ܘܠܐ ܡܬܦܠܓ ܀
ܒܩܛܢܐ ܠܟܠܬܐ ܐܝܟ ܠܗ ܚܬܢܐ ܐܝܟ ܬܕܡܪܐ :
ܐܦ ܗܢܐ ܫܘܒ ܗܘܐ ܚܬܢܐ ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܐܦ ܗܘܘ ܀
ܐܝܟ ܗܘ ܚܝܠܐ ܘܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܘܐܝܟ ܫܘܒܚܐ :
ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܘܬܐ ܘܐܝܟ ܨܒܝܢܐ ܘܐܝܟ ܥܘܠܝܢܐ ܀

(1) ܒܚܘܫܒܢܗ L.

ꤢꤟꤢꤧ ꤕꤢꤪꤢ ꤢꤧ ꤢꤧꤢꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ❖
ꤡꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪꤢ :
ꤢꤟꤢꤪ ꤕꤢꤪꤢ ꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪꤢ ꤢꤧꤢꤢꤪꤢ ❖
ꤢꤧꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ ❖
ꤢꤪ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤪꤟꤢꤢꤧꤟꤢ ꤢꤪꤢꤪ ꤢꤟꤢꤪ ꤢꤧꤢꤢꤪ :

لا يمكن الفرار منه إلا بالموت فقط. (١)

وحينما رأى الأمير الجواد ذلك الأمر العجيب الغريب، تعجب منه غاية العجب، وقال في نفسه: ما هذا الأمر العجيب الذي لم يخطر على بال أحد من الناس؟ ثم إنه تقدم إلى الأمام، وأخذ يتأمل في ذلك الأمر الغريب، ويتفكر فيه، ويقول

ەڤژەس ياتۆپ ىدا ئاتژىز وەجۆيا لەس ❖
ڤۆيس ياتۆپ ىدا ئاتژىز وەجۆيا لەس ❖
ەتسەي زيا ىيۆا ەڤىئد ىتژلا زيا ھادەڤ:
وەتژتەمۆا وەيەدەتەمۆا ىيۆاەجۆيا ەر ❖
ژەمىز ىۆلەڤا لازلەمۆيەم وۆلازئەمۆيەم:
ەيىلۆ ھتژ ويئەتۆ ھۆز ھۆجەسەم ويزيەسا ❖
لژ ژەسەھژ ويژ ىەھەۆڤ ەۆز ھۆلەمۆيەم:
سەر ويئىلەۆژ ژئەمەۆا ىۆئىەۆيۆ ەر ❖
زۆ ويۆيەۆڤاي ىۆژ ىىىۆژ ويژە زيلۆز ەۆ:
ھۆژا ىىەر ويژ ەيىڤ ەۆەتھ ەي ژلەۆيە ❖
ۆەتۆپ لەر لازيژ ەۆەتھ ەي ژلەۆيە ❖
ىەلۆا ژتژ ەيئىلۆ زيژ ھتژ ەيلۆتھا:
ۆە ژلا ھۆجەھ ۆەتھ ەۆژ ەيژەس ژەيۆتژلا ❖
ھۆز ژۆ ھۆلا ھۆتھ ەۆژ ەيژەس ژەيۆتژلا ❖
ەتسەي ژۆ ھۆلا ھۆتھ ەۆژ ەيژەس ژەيۆتژلا ❖
ەۆئىەم ىۆھژ لاۆ ەۆتتۆس ەۆ ژا ەۆئىەم ❖
ژۆيم ھتژ ەلاۆ ەۆتتۆس ەۆ ژا ەۆئىەم:
ەۆئىەم ىۆھژ لاۆ ەۆتتۆس ەۆ ژا ەۆئىەم ❖
ەۆڤژەس ياتۆپ ىدا ئاتژىز وەجۆيا لەس ❖

(१) ऋग्० मं० ८।

ते हि द्यावापृथिवी भूरिरेतसा पिता दुहात उत्तरामभिश्रियम् ।
ऊधर्न नग्नं जरयन्ती बिभृतः पुरू सदन्ती परमे व्योमनि ॥
ते मायिनो ममिरे रूपमस्मयं पुरु शतानि पितुमत्यां गवि ।
महान्तो धर्मं सदमिन्न मायिनो दीर्घं दीर्घमनु पश्यन्ति चेतसा ॥
ते मज्मना पुरुवपुषो विरूपदा पुरु रेजन्ते पशवो न गोषु ।
उपप्रक्षासो मधुमन्तो अग्नयो वनस्पतयः पवयो न वाजसातये ॥
ते पूतासो विपश्चितः परिष्कृता गावो न गव्ये परि सोमे अक्षरन् ।
इन्द्राय मित्रावरुणाय पीतये नभो न कारवः शरवे बृहद्गिरः ॥

(१) ऋग्० मं० ८।

ऋग्वेदीय 'द्यावा-पृथिवी' सूक्त

[लेखक, श्रीयुत पण्डित सातवलेकर]

द्यावा-पृथिवी सूक्त ऋग्वेदके पहले मण्डलमें है। इसमें ऋषि कहते हैं कि:

ଲୀଳା ଲୋକ ଲୋକ ଲୀଳା ଲୋକ ଲୀଳା ଲୋକ ଲୋକ :

ଜୟ ଜୟ ଜୟ

मेरे द्वारा पहले ही निश्चित किया जा चुका है ❖
पवित्र बुद्धि[2] (२) धैर्य के द्वारा मन और
इन्द्रियों को वश में करके शब्द आदि
विषयों का त्याग करके राग-द्वेष को
भली प्रकार नष्ट करके ❖ एकान्त स्थान
में रहने वाला हल्का भोजन करने वाला
वाणी, शरीर और मन को वश में रखने
वाला ❖ सदा ध्यान योग के परायण
रहने वाला वैराग्य का भली प्रकार
आश्रय लेने वाला ❖ अहंकार, बल,
घमण्ड, काम, क्रोध और परिग्रह का
त्याग करके निरन्तर शान्त चित्त
होकर ममता रहित ❖ सच्चिदानन्दघन
ब्रह्म में अभिन्न भाव से स्थित होने
के लिये योग्य होता है ❖ फिर वह
प्रसन्न मन वाला योगी न तो किसी के
लिये शोक करता है और न किसी की
इच्छा ही करता है ❖ ऐसा समस्त
प्राणियों में समभाव वाला योगी मेरी[1]
(१) मेरे (२) श्रेष्ठ

ونَبْتَ مِصْرِيّ وَفِيكَ تَبْجِيلُ بِلَا نِهَايَةْ ❖

وَيْحَ مَنْ يَرْضَى بِالذُّلِّ وَالْهَوَانِ وَالْعَارِ :

يُفَضِّلُ الْمَوْتَ عَلَى الْحَيَاةِ بَيْنَ الْأَشْرَارِ ❖

وَالْمَوْتُ لَا بُدَّ آتٍ فَلِمَ الْجُبْنُ وَالْفِرَارُ :

وَالْمَرْءُ لَا يَخْلُدُ فِي الدُّنْيَا وَلَوْ طَالَ الْعُمُرُ ❖

وَالْمَوْتُ لَا بُدَّ مِنْهُ فَلِمَ الْخَوْفُ وَالْحَذَرُ :

وَالْمَوْتُ لَا بُدَّ آتٍ فَلِمَ الْجُبْنُ وَالْفِرَارُ ❖

وَالْمَرْءُ لَا يَخْلُدُ فِي الدُّنْيَا وَلَوْ طَالَ الْعُمُرُ :

وَالْمَوْتُ لَا بُدَّ مِنْهُ فَلِمَ الْخَوْفُ وَالْحَذَرُ

तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते ।
प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥
उदाराः सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ।
आस्थितः स हि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥
बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ।
वासुदेवः सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥
कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यन्तेऽन्यदेवताः ।
तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया ॥
यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छति ।
तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् ॥
स तया श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते ।
लभते च ततः कामान्मयैव विहितान्हि तान् ॥
अन्तवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ।
देवान्देवयजो यान्ति मद्भक्ता यान्ति मामपि ॥
अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धयः ।
परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमम् ॥
नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमायासमावृतः ।
मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययम् ॥
वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन ।
भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन ॥
इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वन्द्वमोहेन भारत ।
सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यान्ति परन्तप ॥
येषां त्वन्तगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ।
ते द्वन्द्वमोहनिर्मुक्ता भजन्ते मां दृढव्रताः ॥

ܐܠܝܗܝܢ ܐܦ ܡܢ ܕܒܗ ܠܗ ܬܒ ܒܠܫܘܢ:(1)
ܐܠܒܗܒܬ ܕ ܡܢ ܕܒܗ ܠܗ ܬܒ ܕܝܗܒ ❊
ܢܦܩܘ ܒܗ ܠܒܢܬܬ ܡ ܕ ܡܝܪ:
ܬܒ ܐܠܗ ܕܝܠܗ ܒܫܡ ܠܒܗ ܐܠܚܝܗ ❊
ܗ ܠܟ ܒܫܠܡ ܐܙܕ ܠܟܠ ܡܗܝܗ:
ܕ ܡܢ ܕܒܗ ܟܠ ܙܕ ܬܠܡ ܕܝܘܡ ܟܠ ܒܫ ❊
ܒܝܕ ܙܗܒ ܙܟ ܡܝܪ ܒܫܠ ܐܠ ܒܫ:
ܒܬܚܝܕ ܐܒܠ ܕ ܐܦ ܐܠܒ ܐܠܚ ❊
ܫܗ ܕܬܠܡ ܟ ܡܐܠܒܝ ܒܗ ܐܠܚܝܗ:
ܡ ܒܫ ܕܝܠ ܐܒܐ ܙ ܟܠ ܫܒ ܠ ܬܫ ❊
ܠܒܐ ܕܘܒ ܡܐ ܡ ܐܠ ܒܫ ܠ ܐܠ ❊
ܐܠ ܐܠܚܝܗ ܠܕܘܬ ܒܫ ܒ ܐ ❊
ܒ ܐ ❊ ❊ ❊

وأطلعت الشمس كأن عليها ورسا فهي تتقلى ❖
وتبدت كالعروس المجتلى : وتغنى بالضحى المستهل
طير الوادي وشاد الجدول ❖ وتثنى الغصن الرطيب الخضل
وتهادى النسيم في الروض(١) كالخمر يهادي الثمل :
ولها من حسنها والطيب ❖ ولها من نشرها والقبل
وسقاها الغيث صوب الديم : فهي كالعذراء تجلى للخجل
وكأن الزهر فيها أعين ❖ نظرت نظرة حب فاكتحل
وكأن الماء فيها أدمع : ذرفتها وهي تشكو ما تجد
وكأن الطير فيها شعراء ❖ تتغنى بالهوى وتجتهد
وكأن الريح فيها ناسك : ساجد لله يتلو ويعبد
وكأن الروض فيها مسجد ❖ وكأن الماء فيه وضوء
وكأن الطير فيه مؤذن : يدعو للصلاة ويهتف
وكأن الغصن فيه راكع ❖ وكأن الورد فيه سجد
وكأن الزهر فيه خشع : وكأن الطل فيه خشوع
وكأن الشمس فيه مشرق ❖ وكأن الأفق فيه محراب
وكأن الروض فيه جنة : وكأن الماء فيها أنهار
وكأن الطير فيها ملك ❖ وكأن الغصن فيها أشجار
وكأن الزهر فيها حور : وكأن الطل فيها خمر
وكأن الشمس فيها ملك ❖ وكأن الأفق فيها قصر
وكأن الروض فيه جنة : وكأن الماء فيه أنهار
وكأن الطير فيه ملك ❖ وكأن الغصن فيه أشجار
وكأن الزهر فيه حور : وكأن الطل فيه خمر
وكأن الشمس فيه ملك ❖ وكأن الأفق فيه قصر
وكأن الروض فيه جنة : وكأن الماء فيه أنهار
وكأن الطير فيه ملك ❖ وكأن الغصن فيه أشجار
وكأن الزهر فيه حور : وكأن الطل فيه خمر
وكأن الشمس فيه ملك ❖ وكأن الأفق فيه قصر

(١) الروض ... L.

ਦੁਖੀ ਸਾਕਤ ਸਾਕਤੀ ਦੁਖੀ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਜੋਇ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਵਧਦਾ ਵੈਰੁ ॥
ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਲ ਕਰਮਹੀਣ ਬਦ ਜਾਤਿ ॥
ਆਪਿ ਬੀਜ ਬੀਜਹਿ ਸੇ ਖਾਹਿ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਾਤਿ ॥
ਸਾਕਤ ਨਰ ਸੁਧ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਸਉ ਘਾਲਹਿ ਨਾਇ ॥
ਜਿਉ ਕਾਗ ਕਉ ਦਾਖ ਨ ਮਿਠੀਐ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥
ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਮਿਠਾ ਕੋਇ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਵਧਦਾ ਵੈਰੁ ਸੁ ਹੋਇ ॥
ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਮਿਠਾ ਕੋਇ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਵਧਦਾ ਵੈਰੁ ਸੁ ਹੋਇ ॥
ਸਾਕਤ ਨਰ ਸੁਧ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਸਉ ਘਾਲਹਿ ਨਾਇ ॥
ਜਿਉ ਕਾਗ ਕਉ ਦਾਖ ਨ ਮਿਠੀਐ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥
ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਲ ਕਰਮਹੀਣ ਬਦ ਜਾਤਿ ॥
ਆਪਿ ਬੀਜ ਬੀਜਹਿ ਸੇ ਖਾਹਿ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਾਤਿ ॥
ਦੁਖੀ ਸਾਕਤ ਸਾਕਤੀ ਦੁਖੀ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਜੋਇ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਵਧਦਾ ਵੈਰੁ ॥

श्रीमद्भागवतमहापुराणम्

श्रीशुक उवाच ।
एवं पितरमादिश्य भगवान्सात्वतर्षभः ।
तेनाभिवन्दितः सम्यक्प्रविवेश स्वमालयम् ॥ १ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः प्रयतैः प्रणतार्हणः ।
ययौ विश्वासितः सर्वं स्वमादृतमुपाददे ॥ २ ॥
तत्र तत्र ह गायद्भिः प्रणतः प्रतिपूजितः ।
ददर्श रामं कृष्णं च तत्तदाचरितं पृथक् ॥ ३ ॥
तत्र तत्र ह सोऽपृच्छत्तत्तत्कर्मानुकीर्तनम् ।
तत्तत्कर्मकृतोऽभीक्ष्णं तत्तत्कर्मकृतैर्जनैः ॥ ४ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ १० ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ११ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ १२ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ १३ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ १४ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ १५ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ १६ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ १७ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ १८ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ १९ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ २० ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ २१ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ २२ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ २३ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ २४ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ २५ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ २६ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ २७ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ २८ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ २९ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ३० ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ३१ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ३२ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ३३ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ३४ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ३५ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ३६ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ३७ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ३८ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ३९ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ४० ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ४१ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ४२ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ४३ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ४४ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ४५ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ४६ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ४७ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ४८ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ४९ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५० ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५१ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५२ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५३ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५४ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५५ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५६ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५७ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५८ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ५९ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६० ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६१ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६२ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६३ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६४ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६५ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६६ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६७ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६८ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ६९ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७० ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७१ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७२ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७३ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७४ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७५ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७६ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७७ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७८ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ७९ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८० ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८१ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८२ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८३ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८४ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८५ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८६ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८७ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८८ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ८९ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९० ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९१ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९२ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९३ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९४ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९५ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९६ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९७ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९८ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ ९९ ॥
तत्र तत्र ह तत्रत्यैः कृतं कामैरनाकृतम् ।
सर्वं विधिविदा प्रीतैः प्रतिपेदे महामनाः ॥ १०० ॥

وُسعدك وبدومَك لحبيم وُلمهم بُمك تَبْت:
وُسعدك وبدومَك نِيمِك مَوكم وصلاتك وسعدك ❖

ஸ்ரீ பகவான் உவாச: பஶ்ய மே பார்த² ரூபாணி ஶதஶோ(அ)த² ஸஹஸ்ரஶ: ।
நானாவிதா⁴னி தி³வ்யானி நானாவர்ணாக்ருதீனி ச ॥

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்: பார்த்தா! பலவகையான, தெய்வீகமான, பலநிறங்களும் வடிவங்களும் கொண்ட என் ரூபங்களை நூறாயிரமாக காண்பாயாக.

பஶ்யாதி³த்யான் வஸூன் ருத்³ரான் அஶ்வினௌ மருதஸ்ததா² ।
ப³ஹூன்யத³ருஷ்டபூர்வாணி பஶ்யாஶ்சர்யாணி பா⁴ரத ॥

பாரதா! ஆதித்யர்களையும், வசுக்களையும், ருத்ரர்களையும், அஸ்வினி தேவதைகளையும், மருத்துக்களையும் காண்பாயாக. முன்பு காணாத பல அற்புதங்களையும் காண்பாயாக.

இஹைகஸ்த²ம் ஜக³த்க்ருத்ஸ்னம் பஶ்யாத்³ய ஸசராசரம் ।
மம தே³ஹே கு³டா³கேஶ யச்சான்யத்³த்³ரஷ்டுமிச்ச²ஸி ॥

குடாகேசா! இப்பொழுது என் உடலில் ஒரே இடத்தில் அசைவன, அசையாதன அனைத்தையும் காண்பாயாக. மேலும் நீ விரும்பும் வேறு எதையும் காண்பாயாக.

ந து மாம் ஶக்யஸே த்³ரஷ்டுமனேனைவ ஸ்வசக்ஷுஷா ।
தி³வ்யம் த³தா³மி தே சக்ஷு: பஶ்ய மே யோக³மைஶ்வரம் ॥

ஆனால் உன் இந்த கண்களால் என்னை காண இயலாது. ஆகவே உனக்கு தெய்வீக கண்களை அளிக்கிறேன். என் தெய்வீக யோக சக்தியை காண்பாயாக.

ஸஞ்ஜய உவாச: ஏவமுக்த்வா ததோ ராஜன் மஹாயோகே³ஶ்வரோ ஹரி: ।
த³ர்ஶயாமாஸ பார்தா²ய பரமம் ரூபமைஶ்வரம் ॥

ஸஞ்ஜயன் கூறினான்: அரசனே! இவ்வாறு கூறிய மஹாயோகேஸ்வரரான ஹரி பார்த்தனுக்கு தன் பரமமான ஐஸ்வர்ய ரூபத்தை காண்பித்தார்.

அநேகவக்த்ரநயனமநேகாத்³பு⁴தத³ர்ஶனம் ।
அநேகதி³வ்யாப⁴ரணம் தி³வ்யானேகோ³த்³யதா³யுத⁴ம் ॥

அவர் பல முகங்களும், கண்களும், பல அற்புதமான காட்சிகளும், பல தெய்வீக ஆபரணங்களும், பல தெய்வீக ஆயுதங்களும் கொண்டிருந்தார்.

தி³வ்யமால்யாம்ப³ரத⁴ரம் தி³வ்யக³ந்தா⁴னுலேபனம் ।
ஸர்வாஶ்சர்யமயம் தே³வமனந்தம் விஶ்வதோமுக²ம் ॥

அவர் தெய்வீக மாலைகளையும், ஆடைகளையும் அணிந்திருந்தார். தெய்வீக நறுமணங்களை பூசியிருந்தார். அனைத்து அற்புதங்களும் நிறைந்த அவர் எல்லையற்றவராக அனைத்து திசைகளிலும் முகங்களை கொண்டிருந்தார்.

தி³வி ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய ப⁴வேத்³யுக³பது³த்தி²தா ।
யதி³ பா⁴: ஸத்³ருஶீ ஸா ஸ்யாத்³பா⁴ஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மன: ॥

ஆயிரம் சூரியர்கள் ஒரே சமயத்தில் வானில் தோன்றினால் அவர்களின் ஒளி மஹாத்மாவின் ஒளிக்கு ஈடாகலாம்.

தத்ரைகஸ்த²ம் ஜக³த்க்ருத்ஸ்னம் ப்ரவிப⁴க்தமனேகதா⁴ ।
அபஶ்யத்³தே³வதே³வஸ்ய ஶரீரே பாண்ட³வஸ்ததா³ ॥

அப்பொழுது பாண்டவன் தேவாதிதேவரின் உடலில் ஒரே இடத்தில் பல பிரிவுகளாக இருக்கும் அனைத்தையும் கண்டான்.

ததஸ்ஸ விஸ்மயாவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்டரோமா த⁴னஞ்ஜய: ।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தே³வம் க்ருதாஞ்ஜலிரபா⁴ஷத ॥

அதன் பிறகு ஆச்சரியத்தில் மூழ்கிய தனஞ்சயன் மயிர்கூச்செரிய தலை வணங்கி கைகூப்பி கூறினான்:

அர்ஜுன உவாச: பஶ்யாமி தே³வாம்ஸ்தவ தே³வ தே³ஹே
ஸர்வாம்ஸ்ததா² பூ⁴தவிஶேஷஸங்கா⁴ன் ।
ப்³ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸனஸ்த²-
மருஷீம்ஶ்ச ஸர்வானுரகா³ம்ஶ்ச தி³வ்யான் ॥

அர்ஜுனன் கூறினான்: தேவாதிதேவரே! உன் உடலில் அனைத்து தேவர்களையும், பல்வேறு உயிரினங்களையும், தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் பிரம்மனையும், சிவனையும், அனைத்து ரிஷிகளையும், தெய்வீக பாம்புகளையும் காண்கிறேன்.

அநேகபா³ஹூத³ரவக்த்ரநேத்ரம்
பஶ்யாமி த்வாம் ஸர்வதோ(அ)னந்தரூபம் ।
நாந்தம் ந மத்⁴யம் ந புனஸ்தவாதி³ம்
பஶ்யாமி விஶ்வேஶ்வர விஶ்வரூப ॥

விஸ்வேஸ்வரரே! விஸ்வரூபரே! பல கைகளும், வயிறுகளும், முகங்களும், கண்களும் கொண்ட எல்லையற்ற ரூபங்களை கொண்ட உன்னை காண்கிறேன். உன் முடிவையோ, நடுவையோ, ஆரம்பத்தையோ காண இயலவில்லை.

கிரீடினம் க³தி³னம் சக்ரிணம் ச தேஜோராஶிம் ஸர்வதோ தீ³ப்திமந்தம் ।
பஶ்யாமி த்வாம் து³ர்நிரீக்ஷ்யம் ஸமந்தாத்³
தீ³ப்தானலார்கத்³யுதிமப்ரமேயம் ॥

கிரீடம், கதை, சக்கரம் தரித்து, ஒளிப்பிழம்பாக, எங்கும் ஒளிவீசி, காண்பதற்கு கடினமாக, எல்லையற்ற ஒளியுடன் நெருப்பு, சூரியன் போல் ஒளிரும் உன்னை காண்கிறேன்.

த்வமக்ஷரம் பரமம் வேதி³தவ்யம்
த்வமஸ்ய விஶ்வஸ்ய பரம் நித⁴ானம் ।
த்வமவ்யய: ஶாஶ்வதத⁴ர்மகோ³ப்தா
ஸனாதனஸ்த்வம் புருஷோ மதோ மே ॥

நீ அறியப்பட வேண்டிய அழிவற்ற பரம்பொருள். நீ இந்த பிரபஞ்சத்தின் பரம ஆதாரம். நீ அழிவற்றவன். நீ சனாதன தர்மத்தை காப்பவன். நீ சனாதன புருஷன் என்பது என் கருத்து.

அனாதி³மத்⁴யாந்தமனந்தவீர்ய-
மனந்தபா³ஹும் ஶஶிஸூர்யநேத்ரம் ।
பஶ்யாமி த்வாம் தீ³ப்தஹுதாஶவக்த்ரம்
ஸ்வதேஜஸா விஶ்வமித³ம் தபந்தம் ॥

நீ ஆரம்பமோ, நடுவோ, முடிவோ இல்லாதவன். நீ எல்லையற்ற வீரியம் கொண்டவன். நீ எல்லையற்ற கைகளை கொண்டவன். சூரியனும், சந்திரனும் உன் கண்கள். நெருப்பு உன் முகம். உன் தேஜஸால் இந்த பிரபஞ்சத்தை வெப்பமாக்குகிறாய்.

த்³யாவாபருத்வ்யோரித³மந்தரம் ஹி
வ்யாப்தம் த்வயைகேன தி³ஶஶ்ச ஸர்வா: ।
த்³ருஷ்ட்வாத்³பு⁴தம் ரூபமுக்³ரம் தவேத³ம்
லோகத்ரயம் ப்ரவ்யதி²தம் மஹாத்மன் ॥

மஹாத்மனே! நீ ஒருவனே வானையும், பூமியையும், அவற்றிற்கு இடையே உள்ள அனைத்தையும், அனைத்து திசைகளையும் நிறைத்திருக்கிறாய். உன் இந்த அற்புதமான உக்கிரமான ரூபத்தை கண்டு மூன்று உலகங்களும் நடுங்குகின்றன.

அமீ ஹி த்வாம் ஸுரஸங்கா⁴ விஶந்தி
கேசித்³பீ⁴தா: ப்ராஞ்ஜலயோ க்³ருணந்தி ।
ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வா மஹர்ஷிஸித்³த⁴ஸங்கா⁴:
ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸ்துதிபி⁴: புஷ்கலாபி⁴: ॥

தேவர்கள் உன்னுள் நுழைகின்றனர். சிலர் பயந்து கைகூப்பி துதிக்கின்றனர். மஹரிஷிகளும், சித்தர்களும் ஸ்வஸ்தி என்று கூறி பல துதிகளால் உன்னை துதிக்கின்றனர்.

ருத்³ராதி³த்யா வஸவோ யே ச ஸாத்⁴யா
விஶ்வே(அ)ஶ்வினௌ மருதஶ்சோஷ்மபாஶ்ச ।
க³ந்த⁴ர்வயக்ஷாஸுரஸித்³த⁴ஸங்கா⁴
வீக்ஷந்தே த்வாம் விஸ்மிதாஶ்சைவ ஸர்வே ॥

ருத்ரர்களும், ஆதித்யர்களும், வசுக்களும், சாத்யர்களும், விஸ்வேதேவர்களும், அஸ்வினி தேவதைகளும், மருத்துக்களும், உஷ்மபர்களும், கந்தர்வர்களும், யக்ஷர்களும், அசுரர்களும், சித்தர்களும் ஆச்சரியத்துடன் உன்னை காண்கின்றனர்.

ரூபம் மஹத்தே ப³ஹுவக்த்ரநேத்ரம்
மஹாபா³ஹோ ப³ஹுபா³ஹூருபாத³ம் ।
ப³ஹூத³ரம் ப³ஹுத³ம்ஷ்ட்ராகராலம்
த்³ருஷ்ட்வா லோகா: ப்ரவ்யதி²தாஸ்ததா²ஹம் ॥

மஹாபாஹுவே! பல முகங்களும், கண்களும், கைகளும், தொடைகளும், பாதங்களும், வயிறுகளும், பற்களும் கொண்ட உன் மஹத்தான ரூபத்தை கண்டு உலகங்களும், நானும் நடுங்குகிறோம்.

நப⁴:ஸ்ப்ருஶம் தீ³ப்தமனேகவர்ணம்
வ்யாத்தானனம் தீ³ப்தவிஶாலநேத்ரம் ।
த்³ருஷ்ட்வா ஹி த்வாம் ப்ரவ்யதி²தாந்தராத்மா
த்⁴ருதிம் ந விந்தா³மி ஶமம் ச விஷ்ணோ ॥

விஷ்ணுவே! வானை தொடும் பல நிறங்களும், திறந்த வாயும், பிரகாசமான பெரிய கண்களும் கொண்ட உன்னை கண்டு என் மனம் நடுங்குகிறது. எனக்கு தைரியமும், அமைதியும் இல்லை.

த³ம்ஷ்ட்ராகராலானி ச தே முகா²னி
த்³ருஷ்ட்வைவ காலானலஸன்னிபா⁴னி ।
தி³ஶோ ந ஜானே ந லபே⁴ ச ஶர்ம
ப்ரஸீத³ தே³வேஶ ஜக³ன்னிவாஸ ॥

பற்களுடன் கூடிய உன் முகங்களை கண்டு திசைகளை அறியாமல் தவிக்கிறேன். எனக்கு அமைதி கிடைக்கவில்லை. தேவாதிதேவரே! உலகங்களின் இருப்பிடமே! எனக்கு அருள் புரிவாயாக.

அமீ ச த்வாம் த்⁴ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா:
ஸர்வே ஸஹைவாவனிபாலஸங்கை⁴: ।
ப⁴ீஷ்மோ த்³ரோண: ஸூதபுத்ரஸ்ததா²(அ)ஸௌ
ஸஹாஸ்மதீயைரபி யோத⁴முக்²யை: ॥

தார்தராஷ்ட்ரர்கள் அனைவரும், அரசர்களும், பீஷ்மரும், துரோணரும், கர்ணனும், நம் பக்கத்து முக்கிய வீரர்களும்,

வக்த்ராணி தே த்வரமாணா விஶந்தி
த³ம்ஷ்ட்ராகராலானி ப⁴யானகானி ।
கேசித்³விலக்³னா த³ஶனாந்தரேஷு
ஸந்த்³ருஶ்யந்தே சூர்ணிதை: உத்தமாங்கை³: ॥

உன் பற்களுடன் கூடிய பயங்கரமான முகங்களுக்குள் வேகமாக நுழைகின்றனர். சிலர் பற்களுக்கு இடையில் சிக்கி தலை நசுங்கி காணப்படுகின்றனர்.

யதா² நதீ³னாம் ப³ஹவோ(அ)ம்பு³வேகா:
ஸமுத்³ரமேவாபி⁴முகா² த்³ரவந்தி ।
ததா² தவாமீ நரலோகவீரா
விஶந்தி வக்த்ராண்யபி⁴விஜ்வலந்தி ॥

பல நதிகள் கடலை நோக்கி ஓடுவது போல் இந்த மனித உலக வீரர்கள் உன் எரியும் முகங்களுக்குள் நுழைகின்றனர்.

யதா² ப்ரதீ³ப்தம் ஜ்வலனம் பதங்கா³
விஶந்தி நாஶாய ஸமருவேகா³: ।
ததை²வ நாஶாய விஶந்தி லோகா:
தவாபி வக்த்ராணி ஸமருவேகா³: ॥

விட்டில் பூச்சிகள் அழிவதற்காக எரியும் நெருப்பை நோக்கி வேகமாக செல்வது போல் மக்கள் அழிவதற்காக உன் முகங்களை நோக்கி வேகமாக செல்கின்றனர்.

லேலிஹ்யஸே க்³ரஸமான: ஸமந்தாத்
லோகான்ஸமக்³ரான்வத³னைர்ஜ்வலத்³பி⁴: ।
தேஜோபி⁴ராபூர்ய ஜக³த்ஸமக்³ரம்
ப⁴ாஸஸ்தவோக்³ரா: ப்ரதபந்தி விஷ்ணோ ॥

விஷ்ணுவே! எரியும் முகங்களால் அனைத்து உலகங்களையும் விழுங்கி நக்குகிறாய். உன் தேஜஸால் இந்த பிரபஞ்சத்தை நிறைத்து உக்கிரமாக வெப்பமாக்குகிறாய்.

ஆக்²யாஹி மே கோ ப⁴வானுக்³ரரூபோ
நமோ(அ)ஸ்து தே தே³வவர ப்ரஸீத³ ।
விஜ்ஞாதுமிச்சா²மி ப⁴வந்தமாத்³யம்
ந ஹி ப்ரஜானாமி தவ ப்ரவ்ருத்திம் ॥

உக்கிரமான ரூபம் கொண்ட நீ யார் என்று கூறுவாயாக. தேவாதிதேவரே! உனக்கு நமஸ்காரம். எனக்கு அருள் புரிவாயாக. ஆதியான உன்னை அறிய விரும்புகிறேன். உன் செயல்களை நான் அறியவில்லை.

ஶ்ரீ ப⁴க³வானுவாச: காலோ(அ)ஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத்ப்ரவ்ருத்³தோ⁴
லோகான்ஸமாஹர்துமிஹ ப்ரவ்ருத்த: ।
ருதே(அ)பி த்வாம் ந ப⁴விஷ்யந்தி ஸர்வே
யேஅவஸ்தி²தா: ப்ரத்யனீகேஷு யோதா⁴: ॥

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்: நான் காலன். உலகங்களை அழிக்க வந்திருக்கிறேன். உன்னை தவிர இங்கு எதிர்பக்கத்தில் இருக்கும் அனைத்து வீரர்களும் இறப்பார்கள்.

தஸ்மாத்த்வமுத்திஷ்ட² யஶோ லப⁴ஸ்வ
ஜித்வா ஶத்ரூன்பு⁴ங்க்ஷ்வ ராஜ்யம் ஸமருத்³தா⁴ன் ।
மயைவைதே நிஹதா: பூர்வமேவ
நிமித்தமாத்ரம் ப⁴வ ஸவ்யஸாசின் ॥

ஆகவே நீ எழுந்து புகழை அடைவாயாக. எதிரிகளை வென்று செழிப்பான அரசை ஆள்வாயாக. இவர்கள் ஏற்கனவே என்னால் கொல்லப்பட்டவர்கள். சவ்யசாசினே! நீ வெறும் கருவியாக இரு.

த்³ரோணம் ச ப⁴ீஷ்மம் ச ஜயத்³ரத²ம் ச கர்ணம் ததா²(அ)ன்யானபி யோத⁴வீரான் ।
மயா ஹதாம்ஸ்த்வம் ஜஹி மா வ்யதி²ஷ்டா²
யுத்⁴யஸ்வ ஜேதாஸி ரணே ஸபத்னான் ॥

துரோணரையும், பீஷ்மரையும், ஜயத்ரதனையும், கர்ணனையும், மற்ற வீரர்களையும் நான் கொன்றுவிட்டேன். நீ அவர்களை கொல்வாயாக. கலங்காதே. போரிடு. நீ எதிரிகளை வெல்வாய்.

ஸஞ்ஜய உவாச: ஏதச்ச்ருத்வா வசனம் கேஶவஸ்ய
க்ருதாஞ்ஜலிர்வேபமான: கிரீடீ ।
நமஸ்க்ருத்வா பூ⁴ய ஏவாஹ க்ருஷ்ணம்
ஸகத்³க³த³ம் ப⁴ீதப⁴ீத: ப்ரணம்ய ॥

ஸஞ்ஜயன் கூறினான்: கேசவனின் இந்த வார்த்தைகளை கேட்ட கிரீடி நடுங்கி கைகூப்பி வணங்கி பயத்துடன் தழுதழுத்த குரலில் கிருஷ்ணனிடம் கூறினான்:

அர்ஜுன உவாச: ஸ்தா²னே ஹ்ருஷீகேஶ தவ ப்ரகீர்த்யா
ஜக³த்ப்ரஹ்ருஷ்யத்யனுரஜ்யதே ச ।
ரக்ஷாம்ஸி ப⁴ீதானி தி³ஶோ த்³ரவந்தி
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்³த⁴ஸங்கா⁴: ॥

அர்ஜுனன் கூறினான்: ஹ்ருஷீகேசனே! உன் புகழை பாடி உலகம் மகிழ்ச்சியடைகிறது. அரக்கர்கள் பயந்து திசைகளில் ஓடுகின்றனர். சித்தர்கள் அனைவரும் உன்னை வணங்குகின்றனர்.

கஸ்மாச்ச தே ந நமேரன்மஹாத்மன்
க³ரீயஸே ப்³ரஹ்மணோ(அ)ப்யாதி³கர்த்ரே ।
அனந்த தே³வேஶ ஜக³ன்னிவாஸ
த்வமக்ஷரம் ஸத³ஸத்தத்பரம் யத் ॥

மஹாத்மனே! பிரம்மனை விட மேலானவரே! அவர்கள் ஏன் உன்னை வணங்கக் கூடாது? எல்லையற்றவரே! தேவாதிதேவரே! உலகங்களின் இருப்பிடமே! நீ அழிவற்றவன். நீ இருப்பவை, இல்லாதவை, அவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டவை.

த்வமாதி³தே³வ: புருஷ: புராண
ஸ்த்வமஸ்ய விஶ்வஸ்ய பரம் நித⁴ானம் ।
வேத்தாஸி வேத்³யம் ச பரம் ச தா⁴ம
த்வயா ததம் விஶ்வமனந்தரூப ॥

நீ ஆதி தேவன். புராதன புருஷன். நீ இந்த பிரபஞ்சத்தின் பரம ஆதாரம். நீ அறிபவன். அறியப்பட வேண்டியவன். நீ பரமபதம். எல்லையற்ற ரூபம் கொண்டவனே! நீ இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறாய்.

வாயுர்யமோ(அ)க்³னிர்வருண: ஶஶாங்க:
ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ப்ரபிதாமஹஶ்ச ।
நமோ நமஸ்தே(அ)ஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:
புனஶ்ச பூ⁴யோ(அ)பி நமோ நமஸ்தே ॥

நீ வாயு, யமன், அக்னி, வருணன், சந்திரன், பிரஜாபதி, பிரபிதாமஹன். உனக்கு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். ஆயிரம் முறை நமஸ்காரம். மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம்.

நம: புரஸ்தாத³த² ப்ருஷ்ட²தஸ்தே
நமோ(அ)ஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ ।
அனந்தவீர்யாமிதவிக்ரமஸ்த்வம்
ஸர்வம் ஸமாப்னோஷி ததோ(அ)ஸி ஸர்வ: ॥

முன்னிருந்தும், பின்னிருந்தும் உனக்கு நமஸ்காரம். அனைத்து திசைகளிலிருந்தும் உனக்கு நமஸ்காரம். எல்லையற்ற வீரியம் கொண்டவனே! நீ அனைத்தையும் நிறைத்திருக்கிறாய். ஆகவே நீ அனைத்துமாக இருக்கிறாய்.

ஸகே²தி மத்வா ப்ரஸப⁴ம் யதுக்தம்
ஹே கிருஷ்ண ஹே யாத³வ ஹே ஸகே²தி ।
அஜானதா மஹிமானம் தவேத³ம்
மயா ப்ரமாதா³த்ப்ரணயேன வாபி ॥

நண்பனே என்று நினைத்து, கிருஷ்ணா! யாதவா! நண்பனே! என்று நான் கூறியவை உன் மஹிமையை அறியாமல் கவனக்குறைவாலோ, அன்பினாலோ கூறியவை.

யச்சாவஹாஸார்த²மஸத்க்ருதோ(அ)ஸி
விஹாரஶய்யாஸனபோ⁴ஜனேஷு ।
ஏகோ(அ)த²வாப்யச்யுத தத்ஸமக்ஷம்
தத்க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் ॥

விளையாட்டாக நான் உன்னை அவமதித்திருந்தால், படுக்கும் போதும், அமரும் போதும், உண்ணும் போதும், தனியாகவோ, பலர் முன்னிலையிலோ நான் அவமதித்திருந்தால், அச்யுதனே! எல்லையற்றவனே! அவற்றை மன்னிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய
த்வமஸ்ய பூஜ்யஶ்ச கு³ருர்க³ரீயான் ।
ந த்வத்ஸமோ(அ)ஸ்த்யப்⁴யதி⁴க: குதோ(அ)ன்யோ
லோகத்ரயே(அ)ப்யப்ரதிமப்ரபா⁴வ ॥

நீ அசையும், அசையாத உலகங்களின் தந்தை. நீ வணங்கத்தக்கவன். நீ மிகப்பெரிய குரு. மூன்று உலகங்களிலும் உனக்கு நிகரானவர் இல்லை. உன்னை விட மேலானவர் எப்படி இருக்க முடியும்? எல்லையற்ற ஆற்றல் கொண்டவனே!

தஸ்மாத்ப்ரணம்ய ப்ரணிதா⁴ய காயம்
ப்ரஸாத³யே த்வாமஹமீஶமீட்³யம் ।
பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகே²வ ஸக்²யு:
ப்ரியப்ரியார்ஹஸி தே³வ ஸோடு⁴ம் ॥

ஆகவே வணங்கி, உடலை தாழ்த்தி, வணங்கத்தக்க ஈஸ்வரனான உன்னை வேண்டுகிறேன். தேவனே! தந்தை மகனையும், நண்பன் நண்பனையும், காதலன் காதலியையும் மன்னிப்பது போல் நீ என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.

அத்³ருஷ்டபூர்வம் ஹ்ருஷிதோ(அ)ஸ்மி த்³ருஷ்ட்வா
ப⁴யேன ச ப்ரவ்யதி²தம் மனோ மே ।
தத³ேவ மே த³ர்ஶய தே³வ ரூபம்
ப்ரஸீத³ தே³வேஶ ஜக³ன்னிவாஸ ॥

முன்பு காணாத இந்த ரூபத்தை கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் என் மனம் பயத்தால் நடுங்குகிறது. தேவனே! அந்த ரூபத்தை காண்பிப்பாயாக. தேவாதிதேவரே! உலகங்களின் இருப்பிடமே! எனக்கு அருள் புரிவாயாக.

கிரீடினம் க³தி³னம் சக்ரஹஸ்தம்
இச்சா²மி த்வாம் த்³ரஷ்டுமஹம் ததை²வ ।
தேனைவ ரூபேண சதுர்பு⁴ஜேன
ஸஹஸ்ரபா³ஹோ ப⁴வ விஶ்வமூர்தே ॥

கிரீடம், கதை, சக்கரம் தரித்த அந்த ரூபத்தை காண விரும்புகிறேன். ஆயிரம் கைகளை கொண்ட விஸ்வரூபனே! அந்த நான்கு கைகளை கொண்ட ரூபத்தை எடுப்பாயாக.

ஶ்ரீ ப⁴க³வானுவாச: மயா ப்ரஸன்னேன தவார்ஜுனேத³ம்
ரூபம் பரம் த³ர்ஶிதமாத்மயோக³ாத் ।
தேஜோமயம் விஶ்வமனந்தமாத்³யம்
யன்மே த்வதன்யேன ந த்³ருஷ்டபூர்வம் ॥

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்: அர்ஜுனனே! உன் மீது மகிழ்ச்சியடைந்து என் யோக சக்தியால் இந்த பரமமான ரூபத்தை காண்பித்தேன். தேஜஸ் நிறைந்த, எல்லையற்ற, ஆதியான இந்த ரூபத்தை உன்னை தவிர வேறு யாரும் முன்பு கண்டதில்லை.

ந வேத³யஜ்ஞாத்⁴யயனைர்ன தா³னை:
ந ச க்ரியாபி⁴ர்ன தபோபி⁴ருக்³ரை: ।
ஏவம்ரூப: ஶக்ய அஹம் ந்ருலோகே
த்³ரஷ்டும் த்வதன்யேன குருப்ரவீர ॥

குருவீரனே! வேதங்களை ஓதுவதாலோ, யாகங்களை செய்வதாலோ, தானங்களை செய்வதாலோ, சடங்குகளை செய்வதாலோ, கடுமையான தவங்களை செய்வதாலோ இந்த மனித உலகில் என்னை இந்த ரூபத்தில் உன்னை தவிர வேறு யாரும் காண இயலாது.

மா தே வ்யதா² மா ச விமூடபா⁴வோ
த்³ருஷ்ட்வா ரூபம் கோ⁴ரமீத்³ங்மமேத³ம் ।
வ்யபேதப⁴ீ: ப்ரீதமனா: புனஸ்த்வம்
தத³ேவ மே ரூபமித³ம் ப்ரபஶ்ய ॥

இந்த பயங்கரமான ரூபத்தை கண்டு நீ கலங்காதே. குழப்பமடையாதே. பயமின்றி மகிழ்ச்சியுடன் என் அந்த ரூபத்தை மீண்டும் காண்பாயாக.

ஸஞ்ஜய உவாச: இத்யர்ஜுனம் வாஸுதே³வஸ்ததோ²க்த்வா
ஸ்வகம் ரூபம் த³ர்ஶயாமாஸ பூ⁴ய: ।
ஆஶ்வாஸயாமாஸ ச ப⁴ீதமேனம்
பூ⁴த்வா புன: ஸௌம்யவபுர்மஹாத்மா ॥

ஸஞ்ஜயன் கூறினான்: இவ்வாறு அர்ஜுனனிடம் கூறிய வாசுதேவர் தன் ரூபத்தை காண்பித்தார். பயந்திருந்த அர்ஜுனனை மஹாத்மா மீண்டும் சௌம்ய ரூபம் எடுத்து ஆறுதல் படுத்தினார்.

அர்ஜுன உவாச: த்³ருஷ்ட்வேத³ம் மானுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜனார்த³ன ।
இதா³னீமஸ்மி ஸம்வ்ருத்த: ஸசேதா: ப்ரக்ருதிம் க³த: ॥

அர்ஜுனன் கூறினான்: ஜனார்தனனே! இந்த மனித ரூபத்தை கண்டு நான் இப்பொழுது மனம் தெளிந்து இயல்பு நிலைக்கு வந்துவிட்டேன்.

ஶ்ரீ ப⁴க³வானுவாச: ஸுது³ர்த³ர்ஶமித³ம் ரூபம் த்³ருஷ்டவானஸி யன்மம ।
தே³வா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் த³ர்ஶனகாங்க்ஷிண: ॥

ஸ்ரீ பகவான் கூறினார்: என் இந்த ரூபத்தை காண்பது மிகவும் கடினம். நீ கண்டது போல் தேவர்களும் இந்த ரூபத்தை காண எப்பொழுதும் விரும்புகின்றனர்.

நாஹம் வேதை³ர்ன தபஸா ந தா³னேன ந சேஜ்யயா ।
ஶக்ய ஏவம்விதோ⁴ த்³ரஷ்டும் த்³ருஷ்டவானஸி யன்மாம் ॥

நீ என்னை காண்பது போல் வேதங்களை ஓதுவதாலோ, தவங்களை செய்வதாலோ, தானங்களை செய்வதாலோ, யாகங்களை செய்வதாலோ என்னை காண இயலாது.

ப⁴க்த்யா த்வனன்யயா ஶக்ய அஹமேவம்விதோ⁴(அ)ர்ஜுன ।
ஜ்ஞாதும் த்³ரஷ்டும் ச தத்த்வேன ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப ॥

அர்ஜுனனே! பரந்தபனே! அனன்ய பக்தியால் மட்டுமே என்னை இந்த ரூபத்தில் அறியவும், காணவும், அடையவும் முடியும்.

மத்கர்மக்ருன்மத்பரமோ மத்³ப⁴க்த: ஸங்க³வர்ஜித: ।
நிர்வைர: ஸர்வபூ⁴தேஷு ய: ஸ மாமேதி பாண்ட³வ ॥

பாண்டவனே! என் பொருட்டு செயல்களை செய்பவன், என்னை பரமமாக கருதுபவன், என் பக்தன், பற்றற்றவன், அனைத்து உயிரினங்களிடமும் பகையற்றவன் என்னை அடைகிறான்.

ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਓ ਦੀ ਧੀ ਆਖੇ ਕੋਈ ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਕੇ ਰੋਵੇ ਕੋਈ ॥
ਸਭਨੀ ਥਾਈਂ ਸੁਖੀਆ ਵੱਸੇ ਮੇਰੇ ਪੇਕੇ ਤੇ ਸਹੁਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ॥
ਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲ ਵਾਂਗੂੰ ਹੋਰ ਨਾ ਕੋਈ ਜੱਗ ਤੇ ਆਪੇ ॥
ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਨੇ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਸੋਹਣੇ ਸਾਈਂ ॥
ਮੇਰੇ ਵਾਂਗੂੰ ਸੁਖੀ ਵੱਸੇ ਸਾਰੀ ਮੇਰੇ ਵਰਗੀ ਹੋਰ ਨਾ ਕਾਈ

فَقَالَ لَهُ الصَّيَّادُ يَا سَيِّدِي عَفَوْتَ عَنِّي:
فَإِنَّهُ لَا يَلِيقُ بِكَرَمِكَ مَا فَعَلْتَ مَعِي:
فَقَالَ لَهُ العِفْرِيتُ لَا بُدَّ لِي مِنْ قَتْلِكَ:
فَقَالَ لَهُ الصَّيَّادُ وَكَيْفَ تَقْتُلُنِي وَأَنَا فِي يَدِكَ:
وَإِنْ قَتَلْتَنِي يَقْتُلُكَ اللهُ إِذَا أَرَدْتَ قَتْلِي:
وَإِنْ تَرَكْتَنِي أَتْرُكْكَ لِوَجْهِ اللهِ:
فَقَالَ لَهُ العِفْرِيتُ لَعَلَّكَ تَظُنُّ أَنِّي أَنَا الَّذِي عَفَوْتُ عَنْكَ:
وَلَيْسَ الْأَمْرُ كَذَلِكَ بَلْ أَنَا أَقْتُلُكَ:
فَقَالَ لَهُ الصَّيَّادُ إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ قَاتِلِي:
فَأَنْظِرْنِي حَتَّى أَدْفِنَ هَذَا الصُّنْدُوقَ:
وَأَحْلِفُ لَكَ بِاللهِ أَنِّي أَعْلِمُكَ بِأَمْرٍ:
فَإِنْ فَعَلْتَ مَا أَقُولُ لَكَ فَقَدْ خَلَّصْتَنِي:
وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَأَنْتَ وَشَأْنُكَ:
فَقَالَ لَهُ العِفْرِيتُ مَا هُوَ هَذَا الْأَمْرُ:
فَقَالَ لَهُ الصَّيَّادُ إِنَّكَ تَرَى أَنَّكَ فِي هَذَا الصُّنْدُوقِ:
وَهُوَ لَا يَسَعُ إِلَّا ثُلُثَ جَسَدِكَ:
وَأَنَا أَقُولُ لَكَ إِنَّكَ فِيهِ بِجَمِيعِ جَسَدِكَ:
فَقَالَ لَهُ العِفْرِيتُ كَيْفَ يَسَعُنِي وَأَنَا أَكْبَرُ مِنْهُ:
فَقَالَ لَهُ الصَّيَّادُ إِنْ كُنْتَ لَا تُصَدِّقُنِي فَقُمْ وَانْظُرْ:
فَقَامَ العِفْرِيتُ وَنَظَرَ فِي الصُّنْدُوقِ:
فَلَمَّا رَأَى الصَّيَّادُ أَنَّهُ قَدْ دَخَلَ فِيهِ:
أَخَذَ الرَّصَاصَ وَسَبَكَهُ وَمَلَأَ بِهِ فَمَ الصُّنْدُوقِ:
وَأَوْثَقَهُ بِالْحَبْلِ وَأَخَذَ يَنْقُرُ عَلَى جَوَانِبِهِ:
وَقَالَ لَهُ يَا عِفْرِيتُ هَذَا أَنَا أَرْمِي بِكَ فِي الْبَحْرِ:
وَأَبْنِي عَلَى نَفْسِي مَدِينَةً وَأَقُولُ لَا يَدْخُلُهَا عَلَيَّ أَحَدٌ:
وَأَقُولُ لِكُلِّ مَنْ يَدْخُلُهَا لَا تَدْخُلُوهَا:
وَأَقُولُ لِكُلِّ مَنْ يَصِيدُ سَمَكًا لَا تَصِيدُوا:
فَلَمَّا سَمِعَ العِفْرِيتُ كَلَامَ الصَّيَّادِ:
وَعَلِمَ أَنَّهُ قَدْ حَبَسَهُ فِي الصُّنْدُوقِ:
قَالَ لَهُ يَا صَيَّادُ لَا تَفْعَلْ بِي مَا فَعَلَ زَوْجُ بَنَاتِ الْأَمْلَاكِ:
وَأَنَا أُعَاهِدُ اللهَ أَنِّي لَا أَعُودُ أَتَعَرَّضُ لَكَ:
وَأَفْعَلُ مَعَكَ مَا يَفْعَلُ الْعَبْدُ مَعَ سَيِّدِهِ:
فَقَالَ لَهُ الصَّيَّادُ أَلَمْ تَكُنْ أَنْتَ الَّذِي عَفَوْتَ عَنِّي:
وَأَنَا أَيْضًا عَفَوْتُ عَنْكَ:
وَأَنْتَ أَيْضًا لَا تَتَعَرَّضْ لِي:
وَأَنَا أَيْضًا لَا أَتَعَرَّضُ لَكَ:
وَلَا أَفْعَلُ مَعَكَ إِلَّا الْجَمِيلَ:
وَلَا أَدُلُّكَ إِلَّا عَلَى الْخَيْرِ:
وَلَا أَزَالُ أَدْعُو لَكَ:
وَأَقُولُ لَكَ يَا أَخِي لَا تَفْعَلْ بِي مَا فَعَلَ زَوْجُ بَنَاتِ الْأَمْلَاكِ:
وَأَنَا أَعْلَمُ أَنَّكَ لَا تَفْعَلُ بِي مَا فَعَلَ:
وَلَا أَنْتَ مِثْلُهُ:
وَلَا أَنَا مِثْلُكَ:
وَلَا أَفْعَلُ مَعَكَ إِلَّا الْجَمِيلَ:
وَلَا أَدُلُّكَ إِلَّا عَلَى الْخَيْرِ:
وَلَا أَزَالُ أَدْعُو لَكَ:
وَأَقُولُ لَكَ يَا أَخِي لَا تَفْعَلْ بِي مَا فَعَلَ زَوْجُ بَنَاتِ الْأَمْلَاكِ:
وَأَنَا أَعْلَمُ أَنَّكَ لَا تَفْعَلُ بِي مَا فَعَلَ:
وَلَا أَنْتَ مِثْلُهُ:
وَلَا أَنَا مِثْلُكَ:
وَلَا أَفْعَلُ مَعَكَ إِلَّا الْجَمِيلَ:

(١) سقط R. (٢) لعله بك ٠ ٠

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈਥੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲੀ ਕਾਰ ਫਿਰਿ ਚਿੰਤਾ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਇ ॥
ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਜੋ ਪਵੈ ਸੁ ਨਾਨਕ ਸਹਣਾ ਹੋਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਾਹਾ ਸੋਚਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਲਿਖਣਿ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਜਿਤੁ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਮੈਨੂੰ ਦਾ ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਦੀਨ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਧਰਮ ਹੋਵੇ ॥
ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੇਰਾ ਸੱਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸਵਾਰੇ ॥
ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥
ਦੇ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵਹਿ ਜੋ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥
ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਉਮੈ ਜਾਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਰੋਈ ॥
ਸਾਚੇ ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਅਮੋਲਕ ਜਿਨ ਕਉ ਲਾਇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ਸੰਸਾਰੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥
ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਜਨ ਰਹਤ ਰਜਾਈ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਕੋਈ ਇਕ ਮਨਿ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜੋ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤਾ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਹੋਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ਲੋਕ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ

ॐ नन्दस्य नन्दनं वन्दे यशोदाह्लादकारकम् ॥
यदङ्घ्रिकमलद्वन्द्वं श्रीर्लक्ष्मीर्न जहाति च ॥
यन्नामश्रवणादेव दुर्भगा भाग्यभाजनाः ॥
यत्पादपद्मसंस्पर्शात् पूतो भूमिसुरोऽभवत् ॥
यत्कीर्तिः पापनिर्मुक्ता पुनाति भुवनत्रयम्

ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ।

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਕਾਲਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਦਾਤਿ ਕਰਤ ਦਇਆਲਾ ॥
ਸਭ ਕੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕਰਤ ਅਪਨੀ ਜਾਨ ਬਰਖਾ ॥
ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਕੀਏ ਸਮਾਨਾ ॥ ਏਕ ਏਕ ਪਰ ਕਰਤ ਦਾਨਾ ॥
ਜੋ ਜਾਚਤ ਤਿਹ ਤੁਰਤ ਦਿਵਾਵਤ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਦਾਤਾ ਮਨ ਪਛੁਤਾਵਤ ॥
ਜਿਮ ਜਿਮ ਦਾਨ ਦਾਤਾ ਦੇਤ ਜਾਵਤ ॥ ਤਿਮ ਤਿਮ ਅਧਿਕ ਅਧਿਕ ਬਢ ਜਾਵਤ ॥
ਜਿਮ ਜਿਮ ਸਰਿਤਾ ਜਲ ਕੋ ਪੀਜੈ ॥ ਤਿਮ ਤਿਮ ਅਧਿਕ ਅਧਿਕ ਤ੍ਰਿਸ ਹੋਈ ॥
ਜਿਮ ਜਿਮ ਜਲ ਕੋ ਪੀਵਤ ਜਾਈ ॥ ਤਿਮ ਤਿਮ ਪਿਆਸ ਬਢਤ ਅਧਿਕਾ

אסתר בינתי מה אבקש לך ובמה תנתן לך:
לא אמנם תסתר אסתר בינתי דבר שאבקש ממך:
ואם על המלך טוב תבא אסתר בינתי אל המשתה:
אשר אעשה אליו היום כדבר מרדכי:
ותצא אסתר בינתי ביום ההוא שמחה וטובת לב:
ותרא אסתר בינתי את מרדכי בשער המלך:
ולא קם ולא זע ממנו ויתמלא מרדכי חמה:
ויתאפק מרדכי ולא הודיע כי יהודי הוא:
ויתאפק המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אוהביו:
ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו:
ואת כל אשר גדלו המלך ואשר נשאו על השרים ועבדי המלך:
ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה:
אשר עשתה כמשתהו כי אם אותי ולמחר גם אליה אנכי קרואה עם המלך:
והיה כל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני רואה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך:
ותאמר לו זרש אשתו וכל אוהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו
ויבא המן שמח לב טוב על הסוד המלך ויעש העץ:
ויבא המלך והמן ביום השני אל משתה אסתר המלכה:
ויאמר המלך לאסתר המלכה מה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש:
ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תתן לי נפשי בשאלתי ועמי
בבקשתי:
כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה
בנזק המלך:
ויען המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן:
ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה ויבעת המן מלפני המלך והמלכה:
והמלך בקומו מבית משתה היין אל גנת הבירה והמן עמד לבקש על נפש אסתר המלכה כי ראה כי כלתה
אליו הרעה מאת המלך:
והמלך שב מגנת הבירה אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם
לכבוש את המלכה עמדי בבית האיש דבר יצא מפי המלך ופני המן חפו:
ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים אשר לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב
על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלוהו עליו:
ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה:
ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צורר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי
הגידה אסתר מה הוא לה:
ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן:
ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לרגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו
אשר חשב על היהודים:
ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך:
ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו ונכון הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב
את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך:
כי איכה אוכל וראיתי ברעה אשר יבוא על עמי ואיכה אוכל וראיתי באבדן מולדתי:
ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו תלו על העץ
על אשר שלח ידו ביהודים:
ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך
ונחתם בטבעת המלך אין להשיב:
ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלשה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה
מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות והשרים אשר על מדינות אשר מהודו ועד כוש מאה עשרים
ושבע מדינות אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם ככתבו ואל היהודים ככתבם וכלשונם:
ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים רכבי הרכש אשר מאכלות
אמנים:
בהם המלך נתן ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד להרג ולאבד את כל חיל
עם ומדינה הצרים אותם וטפם ונשים וביזתם לבוז:
ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ובו דת המלך
להנתן:
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות היהודים האלה לעתים האלה:
הרצים יצאו רכבי הרכש אשר מאכלות אמנים דחופים בדבר המלך והדת נתנה בבירה שושן והמלך
והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:
ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן
צהלה ושמחה:
ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר:
ובכל מדינה ומדינה בכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיעים שמחה וששון ליהודים משתה
ויום טוב ובית משתה ויום טוב ומתיהדים רבים מעמי הארץ כי נפל פחד היהודים עליהם:
ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלשה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר
שברו אויבי היהודים לשלוט בהם והפוך הוא אשר יהודים הם ישלטו בשנאיהם:
נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם
כי נפל פחדם על כל העמים:
וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה את היהודים נשאו את מרדכי כי גדלה שמעו
בבית המלך כי הולך מרדכי הלוך וגדול:
ויכו היהודים בכל אויביהם מכת חרב והרגה ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם:
ובשושן הבירה הרגו היהודים וישמידו חמש מאות איש:
ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא:
ואת פורתא ואת אדליא ואת אריסי:
ואת פרמשתא ואת ארידתא ואת ויזתא:
עשרת בני המן בן המדתא צורר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם:
ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך:
ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים וישמידו חמש מאות איש ואת עשרת בני המן
בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ותנתן לך ומה עוד בקשתך ותעש:
ותאמר אסתר אם על המלך טוב יתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום הזה ואת עשרת
בני המן יתלו על העץ:
ויאמר המלך כן יעשה ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו:
ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום הארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה
לא שלחו את ידם:
והיהודים אשר בשאר מדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונח מאויביהם והרג בשנאיהם חמשה ושבעים
אלף ובבזה לא שלחו את ידם:
ביום שלשה עשר לחדש אדר ונח בארבעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה:
והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום
משתה ושמחה:
על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה
ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו:
ומרדכי כתב את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים
והרחוקים:
לקים עליהם לעשות את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה:
כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם וחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות
אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים:
ויקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם:
כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם ויפל פור הוא הגורל להמם
ולכלותם:
ובבואה לפני המלך אמר על ספרים ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים בראשו והתלו אותו
ואת בניו על העץ:
על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על כך ומה
הגיע אליהם:
קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עושים את שני הימים
האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה:
והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר ושמם לא יסוף
מזרעם:
ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל והיהודי מרדכי את כל תקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית:
וישלח ספרים אל כל היהודים אל מאה עשרים ושבע מדינות ממלכת אחשורוש דברי שלום ואמת:
לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם ככאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על
נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם:
ומאמר אסתר קים את דברי הפורים האלה וכתב בספר:
ויתן המלך אחשורוש מס על הארץ ועל איי הים:
וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי מדי ופרס:
כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום
לכל זרעו:

(א) ואת אשר שלח ידו Sic (ספר אסתר ג, ב. N.)

ऐसा कहकर भगवान् ने मणिमय कवच धारण किया।
फिर अपने सर्वश्रेष्ठ धनुष और अक्षय तरकस लिये॥
तदनन्तर रथपर सवार होकर वे नगरसे बाहर निकले।
उस समय उनके हाथमें अत्यन्त भयंकर शार्ङ्गधनुष था॥
उसपर वे दो फीते चढ़ाये हुए थे। इससे उसमें चार धनुष जान पड़ते थे।
उनके साथ अपने-अपने रथोंपर सात्यकि और चेकितान थे॥
फिर कवच पहने हुए भगवान् ने अपने दिव्य शङ्ख बजाये।
उनकी ध्वनि सुनकर शत्रुओंकी सेनाके हृदय विदीर्ण हो गये॥
तदनन्तर भगवान् ने अपनी सेनाका व्यूह बनाकर शत्रुसेनापर आक्रमण किया।
उनके रथकी ध्वजापर गरुड़चिह्न बना हुआ था॥
उनके आक्रमणसे भयभीत होकर कौरवसेना इस प्रकार भागने लगी,
जैसे सिंहसे डरकर भेड़ें भाग जाती हैं॥
उस समय कौरवसेनाके हाथी, घोड़े, रथ और पैदल सैनिक
भगवान् श्रीकृष्णके रथकी ओर दौड़ते हुए आ रहे थे॥
उन्हें देखकर भगवान् श्रीकृष्ण और अर्जुन हँसने लगे।
फिर उन्होंने उनके बीचमें अपना रथ ले जाकर खड़ा कर दिया॥
उस समय भगवान् श्रीकृष्ण अर्जुनके रथके घोड़ोंकी रास अपने हाथमें लिये हुए थे।
उनके कंधेपर पीताम्बर फहरा रहा था।
उनके कमलके समान नेत्र कुछ लाल-लाल हो रहे थे।
उनके मुखपर घुँघराली अलकें लटक रही थीं।
उनके हाथमें चाबुक था।
वे रथपर अपने स्थानपर खड़े थे।
उनकी भुजाएँ बड़ी लंबी-लंबी थीं।
उनके वक्षःस्थलपर श्रीलक्ष्मीजी और कण्ठमें कौस्तुभमणि सुशोभित थी॥
उनके रथका ध्वज गरुड़चिह्नसे चिह्नित था।
उनके सिरपर मुकुट और कानोंमें कुण्डल झिलमिला रहे थे॥
उनके शरीरपर पीले रंगके दो वस्त्र सुशोभित थे।
उनकी कमर करधनीसे और हाथ कंगन, बाजूबंद आदि आभूषणोंसे विभूषित थे॥
उनके सारे अङ्ग अत्यन्त तेजस्वी थे।
उनके मुखपर मन्द-मन्द मुसकराहट थी।
उनके नेत्र शरत्कालीन कमलके समान खिले हुए थे॥
उनकी दृष्टि बड़ी प्रसन्नतादायिनी थी।
उनकी एक-एक लीला भक्तोंके हृदयमें आनन्दकी बाढ़ लानेवाली थी॥
उनके दर्शनसे सारे पाप-ताप शान्त हो जाते थे।
वे सौन्दर्यकी पराकाष्ठा थे॥
उनके वक्षःस्थलपर एक सुनहरी रेखा (श्रीवत्स) थी।
वे बड़ी उदारतासे युक्त थे॥
उनके चरणकमलोंसे निरन्तर मकरन्द झरता रहता था।
उनके चरणकमलोंका जो भक्त आश्रय लेते थे, उन्हें वे अपने-आपतकको दे डालते थे॥
उनके चरणकमलोंकी शोभा बड़ी-बड़ी सुन्दरी स्त्रियोंके चित्तको अपनी ओर खींच लेती थी।
वे अपने भक्तोंके हृदयमें विराजमान थे॥
उनके चरणकमलोंकी शोभा बड़ी-बड़ी सुन्दरी स्त्रियोंके चित्तको अपनी ओर खींच लेती थी।
वे अपने भक्तोंके हृदयमें विराजमान थे॥

ಅನಘ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪೋಪುದು ಮನದೊಳಗೆ ನಾಮ ನೆನೆಯಲು ।
ಮನುಜರಿಗೆ ಸಂಜೀವನವು ಹರಿನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯು ।
ಎನಿತು ಪಾಪಿಯು ಆದರೂ ಹರಿನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯಲಿ ಮುಕ್ತಿ ।
ಎನಿಸಿ ಕೊಂಬುದು ಸತ್ಯವಿದು ಕೇಳಿರಿ ಮಹಾತ್ಮರುಗಳು ॥

ಹರಿಯ ನಾಮವ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಭಜಿಸಿದರೆ ।
ಹರಿಯು ಒಲಿದು ಕೊಡುವನು ಮುಕ್ತಿಯನು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ।
ಹರಿಯ ನಾಮವ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳಿ ಸ್ಮರಿಸಿ ಭಜಿಸಿದರೆ ।
ಹರಿಯು ಒಲಿದು ಕೊಡುವನು ಮುಕ್ತಿಯನು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ॥

ותתן לנו ארץ חמדה נחלה צבי מלא מחנות עמים: ❖
ואמרנו אליהם אל תיראו מפניהם זכרו את ה׳ הגדול והנורא ❖
ונלחמו אחינו בני ישראל ונפלו מהם חמשים איש ❖
ואחר כך נתן לנו ה׳ את הארץ ההיא ❖
וישבנו בה ועשינו בה ימים רבים ושנים הרבה: ❖
ואחר כך נתן לנו ה׳ את ארץ הגלעד ואת ארץ הבשן ❖
ואת ארץ חבל ארגוב כל הממלכה ההיא: ❖
ואחר כך נתן לנו ה׳ את ארץ הכנענים ואת ארץ הפלשתים ❖
ואת ארץ הגבעונים ואת ארץ הגרגשים ואת ארץ האמורים: ❖
ואת ארץ הגרגשים ואת ארץ הפרזים ואת ארץ הרפאים: ❖
ואת ארץ האמורים ואת ארץ הכנענים ואת ארץ הגרגשי ואת ארץ הפרזי: ❖
ואת ארץ הרפאים ואת ארץ הגבעונים ואת ארץ הגרגש

ئۇ ئېغىزىغا ھې مەنزىنى مېلىنغىچە ئۇمۇ.

ئۆزىنى ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئادەم ئۆلتۈرۈلۈشتىن بۇرۇن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالسا، ئۇ ئادەم ئۆلتۈرگۈچى ھېسابلىنامدۇ؟

ئۆزىنى ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئادەم ئۆلتۈرۈلۈشتىن بۇرۇن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالسا، ئۇ ئادەم ئۆلتۈرگۈچى ھېسابلانمايدۇ.

ಕಲ್ಲಿಂಗೆ ಹಾಲನೆರೆದಡೆ ಕರೆವುದೆ ಆಕಳು ?

ܐܣܝܐ ܒܡܐ ܕܝܢ ܡܢ ܟܠ ܐܕܝܢ ܠܒ ❊
ܒ ܒܥܒܕ ܟܠ ܚܒܝܒ ܒܪܐ ܒܗ ܠܡܒܪ ܕܒܚܕ ❊
ܠܒܫܡ ܕܝܢ ܐܢ ܒܟܣ ܒܡ ܒܝ ܕܝ ܒܪܐ ❊
ܟܠ ܕܡܢ ܒܪܐ ܒܠܡܕ ܚܒܪ ❊
ܒܠ ܡܢ ܒܝܬ ܕܐܒܗ ❊
ܒ ܒܟ ܟܠ ܚܒܪ ❊
ܒ ܒܟ ܟܠ ❊
ܒ ❊
ܒ ❊
ܒ

दर्शयिष्ये तव ब्रह्मन्नात्मभूतमलौकिकम्॥
नान्यत्किञ्चिन्मयाऽऽख्येयं ते मन्यस्व मदात्मकम्।
यथेदं सृजतो मेऽज्ञस्य कल्पेऽकल्पं पुनः पुनः॥
ज्ञानं मदनुभावाख्यं न विपद्येत तदहम्।
तेऽहमेवासमेवाग्रे नान्यद्यत्सदसत्परम्॥
पश्चादहं यदेतच्च योऽवशिष्येत सोऽस्म्यहम्।
ऋतेऽर्थं यत्प्रतीयेत न प्रतीयेत चात्मनि॥
तद्विद्यादात्मनो मायां यथाऽऽभासो यथा तमः।
यथा महान्ति भूतानि भूतेषूच्चावचेष्वनु॥
प्रविष्टान्यप्रविष्टानि तथा तेषु न तेष्वहम्।
एवं ज्ञानं च विज्ञानं च रहस्यं च तदङ्गम्॥
गृहाण मत्समुन्मीतं तथा ते महिमानुभूः।
अहमेवासमेवाग्रे नान्यत्किञ्चिदसत्परम्॥
पश्चादहं यदेतच्च योऽवशिष्येत सोऽस्म्यहम्।
यत्किञ्चिद्दृश्यते श्रव्यमसदित्यात्मसंज्ञया॥
तन्मां जिज्ञासुना तत्त्वं जिज्ञास्यात्मनि तत्त्वतः।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यां यत्स्यात्सर्वत्र सर्वदा॥
पश्येदात्मनि मायां तां तथाऽऽत्मानं पृथक्स्थितम्।
यथा ग्रहगणाभासा ग्रहेषु वियति स्थिताः॥
तेजोऽपां पृथिवी वायुरेवमात्मा परे हरौ।
एवमात्मात्मनात्मानं सम्प्रपद्य परात्मनि॥
भवाय नाशाय न वृद्धये क्वचित्पुमान्पुराणो हरिरेक ईश्वरः।
न यत्कृतान्तोऽपि कुतोऽन्यदीशितुर्व्यवस्यतीदं हि विविक्तदर्शनम्॥

ܒܝܬ ܡܘܕܝܢ ܐܝܟ ܡܢ ܟܠ ܙܒܢ ܕܐܬܝ ܥܠ ܐܢܫ ܘܐܢ ܠܐ ܢܥܒܕ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܥܒܕ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܫܬܩ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܫܬܡܥ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܫܡܥ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܟܠܡ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܟܠܡ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܚܙܐ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܝܕܥ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܝܕܥ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܪܥܐ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܪܥܐ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܚܫܒ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܚܫܒ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܪܚܡ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܪܚܡ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܚܢܢ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܚܢܢ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܡܚܠ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܡܚܠ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܥܒܕ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܥܒܕ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܦܪܥ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܦܪܥ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܫܪܐ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܫܪܐ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܫܪܒ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܫܪܒ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܐ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܫܬܐ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܩ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܫܬܩ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܡܫ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܫܬܡܫ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܘܚ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܫܬܘܚ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܘܠ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܫܬܘܠ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܘܫ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܫܬܘܫ ܠܗ ܘܐܢ ܠܐ ܢܬܫܬܚ ܠܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܡܬܫܬܚ

ولما رأى الملك ذلك ندم على ما فعل وقال: ليت
الذي فعل هذا لم يفعل ولم يقتل ابني ولا ابن
أخي ولا أحد من أهلي وأقاربي. ثم إنه أمر
بالقتلى فدفنوا وأمر بالجرحى فعولجوا. وأقام
الملك في مكانه ثلاثة أيام ثم ارتحل بالعساكر
ومضى إلى مدينة الزوراء فدخلها وجلس على
سرير الملك وأحضر إليه الوزراء والأمراء
والحجاب وأرباب الدولة وأخبرهم بما جرى
له مع الملك شاه زمان وما فعل به من
الغدر والخيانة وقتل أخيه وأخذ زوجته
وأخبرهم بما جرى له مع الجارية والعبد
والطير والفرس وما فعلوه معه من الخير
والإحسان وأنه أعطاهم مدينة سمرقند
وأعمالها وأنه أقطعهم الأموال والخيول
والعبيد والخيام والأثاث والأمتعة
والجواري والغلمان وأنه أعطى لكل
واحد منهم ما يليق به من الإقطاع
والإنعام وأنه أمر لهم بدار
واحدة وأمرهم أن يسكنوا
فيها وأن يكونوا
جميعا عنده
في مكان
واحد.

וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא דַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וְיַשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
לֵאמֹר הֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי פַּרְעֹה
וְאָנֹכִי עֲרַל שְׂפָתָיִם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
וַיְצַוֵּם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם
בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרוֹן וְכַרְמִי
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן: וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד
וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן:
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־לֵוִי לְתוֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרִי
וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה: בְּנֵי גֵרְשׁוֹן
לִבְנִי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפְּחֹתָם: וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר וְחֶבְרוֹן
וְעֻזִּיאֵל וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה:
וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְתוֹלְדֹתָם:
וַיִּקַּח עַמְרָם אֶת־יוֹכֶבֶד דֹּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־אַהֲרֹן
וְאֶת־מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עַמְרָם שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה:
וּבְנֵי יִצְהָר נֶפֶג זִכְרִי וְעַזְרִיאֵל: וּבְנֵי עֻזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאֶלְצָפָן
וְסִתְרִי: וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת־אֱלִישֶׁבַע בַּת־עַמִּינָדָב אֲחוֹת נַחְשׁוֹן
לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־נָדָב וְאֶת־אֲבִיהוּא אֶת־אֶלְעָזָר וְאֶת־אִיתָמָר:
וּבְנֵי קֹרַח אַסִּיר וְאֶלְקָנָה וַאֲבִיאָסָף אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת הַקָּרְחִי:
וְאֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לָקַח־לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאֵל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ
אֶת־פִּינְחָס אֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם:
הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם: הֵם הַמְדַבְּרִים אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
וַיְהִי בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דַּבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
הֵן אֲנִי עֲרַל שְׂפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמַע אֵלַי פַּרְעֹה:

فَلَهُ، فَفَسَدَا(١) فَتَرَكَ مِنْهُمَا وَقَبَضَ بَاقِيَهُمَا:
فَلَهُ حِصَّةُ الْمَقْبُوضِ مِنْ الْمُسَمَّى يَوْمَ الْقَبْضِ ❖
وَلَوْ قَبَضَ الْكُلَّ وَهَلَكَ أَحَدُهُمَا وَتَرَكَ الْآخَرَ وَهُوَ لَهُ:
فَلَهُ حِصَّةُ الْهَالِك

(1) ಅನುವಾದ: ಬ. ದೇ॰ ಲಾಡ. — ಈ.

ಅಂಧರ ಬೆಳಕೆ ಪೂಂಜ ಭಿಲಿಂದ ದೆಬ್ಬಾ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಿಲ್ಲಿ:
ಅಂದ್ರ ಕೆಲಸಿಗು ಈ ದೆಸಿಗು ಅಂ ಲೆಕ್ಕು ॥
ಕುಳಿದ್ದಿಗು ದೆದ ಪಾಲ ಈ ಭೂಮಿಗು ಅಂ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ:
ಅಲ ಲಕ್ಷಣ ಭೂಮಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ॥
ಕೆಲಸ ದೊಡ್ಡ ದೆದ್ದ ಅಲಸಿಗಳು ಇಲ್ಲ ನೀಡಿದ್ದಾ:
ಬೆಣ್ಣೆ ದೊಳಿದ್ದ ಬೆಲ್ಲ ಹಾಲಿಗು ಬೆಣ್ಣೆಯಲಿ ॥
ಬಡತನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಲಸಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ ದೊ:
ಅಲ ಲಕ್ಷಣ ಭೂಮಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ॥
ಅಲ ಲಕ್ಷಣ ಭೂಮಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ॥

ದೆಲ ಪೂ ಬಿಳಿಗಿ ದೆಲಿಗೆ ದೆಲಿಸಿದ ಲಕ್ಷಣಿಸಿದ್ದಾ:
ಅಲ ಲಕ್ಷಣ ಭೂಮಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ॥
ಅಲ ಲಕ್ಷಣ ಭೂಮಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ಅಂಗಿ ॥

(1) ಅನುವಾದ: ಬ. ದೇ॰ ಲಾಡ. — ಈ.

ಕನ್ನಡ ಗೀತೆ. ೭೮.

ದೇವರು ದಯೆಯಿಂದ ಅನು ಅನುವಾದ

ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅನು ಅನುವಾದ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ:
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ॥
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ:
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ॥
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ:
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ॥

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਨੀ ਓਹੁ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ਦਾਨੀ ॥
ਮੁਖੁ ਦਿਖਾਵੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੁਹੇਲਾ ਏਵੈ ਭਾਣੈ ਜਪਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥
ਦੁਸਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭੇ ਤੁਧੁ ਕੀਏ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਬਾਹਰੁ ਤੁਧੁ ਜੀ ॥
ਮੁਖੁ ਦੇਖਾਲਿ ਨਿਵਾਰਹਿ ਦੁਖੜਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ॥
ਕਰਣ ਕਰਾਵਣ ਆਪੇ ਆਪੇ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ॥
ਜਿਸ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਭੁਖ ਤਿਸੁ ਸਭ ਦੀਸੈ ਪੂਰਾ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਵੇਖਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਹੋਵਹਿ ਅੰਗ ਸੰਗ ਬੇਲੀ ਤਿਸੁ ਕਿਸ ਤੇ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕੋ ਰਾਖੈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੁ ਸੁਆਉ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸ ਤੂੰ ਨ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਆਹਿ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਵੈ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਾ ਰਾਖਾ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਜਾਗਾਵਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਾਗੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਅੰਤਰਿ ਸਾਖੀ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਵੇਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਦੀਸੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਾ ਸਾਥੀ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਤਾ ॥
ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸ ਤੂੰ ਨ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ

ಸಜ್ಜನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಸದ್ಗತಿ ಪಥವಾಗಿ ಹೀ ಧೀಮಣಿಯಾ :
ದೃಢದಿ ಶಾಸನ ಭಯಭೀತಿಯಿ ಅಖಿಲ ಜಗತಿ ಹೀಗಿರಲಿ ❖
ತಾಪ ಸಂಜೀವನವಾಗಿ ನೀಳ್ ಫಸಲಾಗಿ ಧನ್ಯ ಧರೆ :
ಅಂಧಕಾರ ಹರಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿ ಸುಖವಿರಲಿ ❖
ಸಜ್ಜನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಸದ್ಗತಿ ಪಥವಾಗಿ ಹೀ ಧೀಮಣಿಯಾ :
ಭೂಮಿ ಧರ್ಮಾಧಾರವಾಗಿ ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳ ಪೊರೆಯಲಿ ❖
ಸಾಧು ಸಂತರ ಪಾದ ಧೂಳಿಯ ಪಾವನತೆ ಪಡೆಯಲಿ :
ಸಾಧನೆಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಾಧಕರ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಸಾಕಾರ ❖
ಸಜ್ಜನ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಸದ್ಗತಿ ಪಥವಾಗಿ ಹೀ ಧೀಮಣಿಯಾ :
ಸಾಧು ಸಂತರ ಪಾದ ಧೂಳಿಯ ಪಾವನತೆ ಪಡೆಯಲಿ ❖

וְרוּתִי בְּרִיתִי חֶסֶד אֵלֶיךָ חַוָּה לְהַקְדִּיב לָךְ ❖
נִשְׁלַח בְּתוֹכִי לְחַיֵּךְ בְּתוֹכִי בְּקֵשׁ חַוָּה לָךְ:
(הֵן בִּיהּ(1) בְּקֵשׁוּ מֵלְכֵּי לִמְּדָה מִי בְּדִבְרוֹתֵיהֶם:
וְלַנְּשִׁיקָה מִי לָהּ בְּתֵבֵל בְּתוֹכִי נָתַן ❖
כְּמֵי יְדִידַי בְּקֵשׁוּ כְּלוֹת לְחַיֵּךְ חַוָּה לָךְ:
וְלֵב יְדִידִי מִי לָהּ בְּתֵבֵל בְּתוֹכִי נָתַן ❖
כְּמֵי יְדִידַי בְּקֵשׁוּ כְּלוֹת לְחַיֵּךְ חַוָּה לָךְ:
כְּמֵי יְדִידַי בְּקֵשׁוּ כְּלוֹת לְחַיֵּךְ חַוָּה לָךְ:

(1) מִכָּאן R. 118.

ס֣ק֣ ב֣ל֣ב֣ ל֣ס֣ ס֣ת֣ך֣ ש֣ב֣ך֣ ל֣ו֣ת֣ך֣ ב֣ל֣ב֣ ל֣ס֣ ׃ ז

ס֣ק֣ ב֣ל֣ב֣ ל֣ס֣ ס֣ת֣ך֣ ש֣ב֣ך֣ ל֣ו֣ת֣ך֣ ב֣ל֣ב֣ ל֣ס֣ ׃

עִנְיֵנִי אֵלֶיךָ וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃
צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃
רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאתָי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃
פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

תהלים כה

לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶשָּׂא נַפְשִׁי׃
אֱלֹהַי בְּךָ בָטָחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה אַל יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי׃
גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃
דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אָרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם׃
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃
חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃
טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃
יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וְיַלֶּמֶד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃
כָּל אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃
לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃
מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ דֶּרֶךְ יִבְחָר׃
נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ׃
סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃
עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃
צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃
רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאתָי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃
פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

אלא שטיפת רגלים בלבד ❖

רבי יוסי ברבי יהודה אומר אף רחיצת פנים ידים ורגלים מפני שהן גלויין ❖

מעשה בתלמיד אחד שהיה מהלך אחר רבו ונתעצל ולא רחץ רגליו עד שהגיע לבקעת אונו ❖

אמרו לו אף אתה עתיד לעשות כן לתלמידיך ❖

מעשה בתלמיד אחד שהיה מהלך אחר רבו ונתעצל ולא רחץ ידיו עד שהגיע לבקעת אונו ❖

אמרו לו אף אתה עתיד לעשות כן לתלמידיך ❖

מעשה ברבי יוחנן בן ברוקה שהיה מהלך אחר רבו ונתעצל ולא רחץ פניו עד שהגיע לבקעת אונו ❖

אמרו לו אף אתה עתיד לעשות כן לתלמידיך ❖

מעשה ברבי יוחנן בן ברוקה שהיה מהלך אחר רבו ונתעצל ולא נטל ידי

ܙܗܝܪ ܐܢ ܠܐ ܬܫܬܘܐ ܚܡܪ ܘܠܐ ܬܐܟܠܘ ܡܢ ܟܠ ܕܒܚܐ ܕܐܢܫ ܐܚܪܢܐ ܠܐ ܬܐܟܠܘ ܡܢ ܒܫܪܗ ܕܒܚܬܐ ܕܫܠܡܐ ܕܝܠܟܘܢ ܬܪܥܘ ܐܢ ܠܐ ܬܐܟܠܘܗܝ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܘܒܝܘܡܐ ܕܡܚܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܫܪ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܝܘܡܝܢ ܢܬܪܦ ܒܢܘܪܐ ܘܐܢ ܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܠܝܫܝܐ ܘܠܐ ܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܪܒܥܝܐ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܪܒܥܝܐ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝܐ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝܐ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬܝܬܝܐ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬܝܬܝܐ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܝܢܝܐ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܝܢܝܐ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥܝܐ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥܝܐ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܥܣܪܝܐ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܥܣܪܝܐ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܕ ܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܪܬܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܪܬܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܠܬܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܥܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܥܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܢܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܢܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܕ ܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܪܬܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܪܬܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܠܬܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܥܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܥܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܢܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܢܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥܥܣܪ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܠܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܕ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܪܬ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܪܬ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܕ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܪܬ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܪܬ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܕ ܘܫܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܘܫܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܪܬ ܘܫܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܪܬ ܘܫܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܫܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܫܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܫܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܫܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܫܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܫܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬ ܘܫܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬ ܘܫܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܫܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܫܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܫܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܫܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܫܬܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܫܬܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܠܝܫܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܠܝܫܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܪܒܥܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܪܒܥܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܝܢܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܝܢܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܥܣܪܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܥܣܪܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܕ ܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܪܬܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܪܬܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܠܬܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܥܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܥܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܢܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܢܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܕ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܪܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܪܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܠܝܫܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܠܝܫܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܪܒܥܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܪܒܥܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܝܢܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܝܢܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥܝ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܠܝܫܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܠܝܫܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܪܒܥܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܪܒܥܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܝܫܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܝܢܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܝܢܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܥܣܪܝ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܥܣܪܝ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܕ ܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܪܬܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܪܬܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܠܬܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܥܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܥܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܢܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܡܢܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܫܥܥܣܪ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܫܥܥܣܪ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܕ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܪܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܪܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܬܠܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܐܪܒܥ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܚܡܫ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܬ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝܘܡܐ ܫܒܥ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܫܬܐܪ ܡܢ ܒܣܪܗ ܠܝܘܡܐ ܬܡܢ ܘܥܣܪܝܢ ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܐܟܠ ܢܐܟܠ ܒܝ

ਤੂੰ ਮੈਂ ਪਾਰ ਚਲਾਈ ਹੱਥੀਂ ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।
ਕਿਹੜੀ ਨਦੀ ਵਹਾਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੈਰਨ ਸੱਜਣ ਮੇਰੇ ।

וּבְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בִּשְׁנַת אַרְבַּע לְמַלְכוּתוֹ נִקְבְּצוּ שָׂרֵי הַצְּבָא וְהַפְּקִידִים וְהַגְּבִירִים וְהַנְּכָבָדִים מִכָּל הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר תַּחַת יָדוֹ וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:

וַיַּרְא הַמֶּלֶךְ אֶת כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת יְקַר תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתוֹ וַיְהִי הַרְבֵּה יָמִים שְׁמוֹנִים וּמְאַת יוֹם:

וּבִמְלֹאת הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעָם הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה מִגָּדוֹל וְעַד קָטֹן מִשְׁתֶּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בִּירַן הַמֶּלֶךְ:

חוּר כַּרְפַּס וּתְכֵלֶת אָחוּז בְּחַבְלֵי בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וָכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהַט וְשֵׁשׁ וְדַר וְסֹחָרֶת:

וְהַשְׁקָיוֹת בִּכְלֵי זָהָב וּכְלֵי כֶסֶף וְיַיִן מַלְכוּת רָב כְּיַד הַמֶּלֶךְ:

וְשָׁתְיָה כַּדָּת אֵין אֹנֵס כִּי כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹן אִישׁ וְאִישׁ:

וְגַם וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֶּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ:

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן אָמַר לְמְהוּמָן בִּזְתָא חַרְבוֹנָא בִגְתָא וַאֲבַגְתָא זֵתַר וְכַרְכַּס שִׁבְעַת הַסָּרִיסִים הַמְשָׁרְתִים אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ:

לְהָבִיא אֶת וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת יָפְיָהּ כִּי טוֹבַת מַרְאֶה הִוא:

וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי לָבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ בְּיַד הַסָּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בּוֹ:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יוֹדְעֵי הָעִתִּים כִּי כֵן דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָּל יוֹדְעֵי דָת וָדִין:

וְהַקָּרֹב אֵלָיו כַּרְשְׁנָא שֵׁתָר אַדְמָתָא תַּרְשִׁישׁ מֶרֶס מַרְסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי פָּרַס וּמָדַי רֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בַּמַּלְכוּת:

כְּדָת וָדִין הַנַּעֲשֶׂה אֶל כָּל הַמַּלְכֵי הַמְיֻדָּעִים לְפָנָיו לְדַבֵּר עִמּוֹ דִּין וְדִין:

וַיֹּאמֶר מְמוּכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עָוְתָה וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי אִם עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ:

כִּי יֵצֵא דְּבַר הַמַּלְכָּה עַל כָּל נָשִׁים לְהַבְזוֹת בַּעְלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בֶּאֱמָרָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא בָאָה:

וְהַיּוֹם הַזֶּה תֹּאמַרְנָה שָׂרוֹת פָּרַס וּמָדַי הַשֹּׁמְעוֹת אֶת דְּבַר הַמַּלְכָּה אֶל כָּל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְדַי בִּזָּיוֹן וָקָצֶף:

אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וְיִכָּתֵב בְּדָתֵי פָרַס וּמָדַי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא תָבוֹא וַשְׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לִרְעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה:

וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי גְדוֹלָה הִוא וְכָל הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יְקָר לְבַעְלֵיהֶן לְגָדוֹל וְעַד קָטֹן:

וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּדְבַר מְמוּכָן:

וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ לִהְיוֹת כָּל אִישׁ שֹׂרֵר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ:

ਸਭੈ ਕਲਮਤਾ ਦੇ ਵੇਖਾਲੀ ਲੇ ਖੜ ਭਾਈ ਹਾਜਰਾਂ।
ਅਖੀ ਵੇਖਾਂ ਸਭ ਕਉ ਸੁਣਾਂ ਕਰਾਂ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ।
ਸਭੈ ਦੇ ਵਿਚਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਦੇਖੈ ਕਰਤਾਰ।
ਅਖੀ ਵੇਖਾਂ ਸਭ ਕਉ ਸੁਣਾਂ ਕਰਾਂ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ।
ਅਖੀ ਵੇਖਾਂ ਸਭ ਕਉ ਸੁਣਾਂ ਕਰਾਂ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ।
ਅਖੀ ਵੇਖਾਂ ਸਭ ਕਉ ਸੁਣਾਂ ਕਰਾਂ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ।
ਅਖੀ ਵੇਖਾਂ ਸਭ ਕਉ ਸੁਣਾਂ ਕਰਾਂ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ।
ਅਖੀ ਵੇਖਾਂ ਸਭ ਕਉ ਸੁਣਾਂ ਕਰਾਂ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ।
ਅਖੀ ਵੇਖਾਂ ਸਭ ਕਉ ਸੁਣਾਂ ਕਰਾਂ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ।
ਅਖੀ ਵੇਖਾਂ ਸਭ ਕਉ ਸੁਣਾਂ ਕਰਾਂ ਸਭ ਕੀ ਸਾਰ।

الكتاب وحفظ حسابه الذي يرجع اليه عند الحاجة :
والذي يقابل الجباية ويحصل منها ويقيد ما يخرج منها ويدفع :
والذي يقابل الجباية ويحصل منها ويقيد ما يخرج منها ويدفع :
وكاتب السر وهو الذي يكتب الرسائل السلطانية ويحفظ سرها :
وصاحب الشرطة وهو الذي يقيم الحدود على الجناة والمعاقبين :
والذي يقابل الجباية ويحصل منها ويقيد ما يخرج منها ويدفع :
والذي يقابل الجباية ويحصل منها ويقيد ما يخرج منها ويدفع :
وصاحب البريد وهو الذي يتعرف أخبار البلاد والأقطار :
والذي يقابل الجباية ويحصل منها ويقيد ما يخرج منها ويدفع :
والذي يقابل الجباية ويحصل منها ويقيد ما يخرج منها ويدفع :
وصاحب المظالم وهو الذي ينظر في تظلم من يدعي الحيف :
والذي يقابل الجباية ويحصل منها ويقيد ما يخرج منها ويدفع :
والذي يقابل الجباية ويحصل منها ويقيد ما يخرج منها ويدفع :
والذي يقابل الجباية ويحصل منها ويقيد ما يخرج منها ويدفع :
والذي يقابل الجباية ويحصل منها ويقيد ما يخرج منها ويدفع :

ציליב זיאסך יאיזאסיץ קיסיטיזיב:

ציבלס אץ יאיסיץ אה סי יאיזאת סטיקץ יאץסאס:

קיסיטיזיב אה סי יאיזאת סטיקץ יאץסאס:

ציבלס אץ יאיסיץ

भोजनं कृतवन्तौ रामकृष्णौ परन्तपौ ॥
सर्वेषां पश्यतां तेषां तत्रैवान्तरधीयत ॥
ततो गोपालकाः सर्वे गत्वा गोकुलवासिनः ॥
कथयामासुरागत्य यशोदारोहिणीपुरः ॥
तच्छ्रुत्वा वचनं तेषां गोपालानां व्रजौकसः ॥
विस्मयं परमं जग्मुः पुत्रस्नेहसमाकुलाः ॥
ततो नन्दादयो गोपाः शकटारोहणोत्सुकाः ॥
आजग्मुर्यत्र गोपालाः कृष्णरामौ वनं गतौ ॥
तत्र गत्वा ददृशुस्ते तौ रामकृष्णौ महाबलौ ॥
शकटस्थौ महाभागौ पुत्रौ नन्दयशोदयोः ॥
तौ दृष्ट्वा शकटस्थौ तु रामकृष्णौ महाबलौ ॥
आनन्दसागरे मग्नाः सर्वे ते गोपदारकाः ॥
ततो नन्दादयो गोपाः शकटं प्रेरयन्मुदा ॥
गोकुलं प्रति गोविन्दरामसंस्थं महाबलम् ॥
ततो गोपालकाः सर्वे गोपालं कृष्णमब्रुवन् ॥
अहो कृष्ण महाबाहो त्वं नः प्राणसमो हरे ॥
त्वया हतो बकः पापी वत्सरूपधरोऽसुरः ॥
त्वया हतो महाबाहो धेनुकाख्यो महासुरः ॥
प्रलम्बो निहतो दुष्टो रामेण बलशालिना ॥
अरिष्टो निहतो दुष्टो वृषभो रूपधारकः ॥
केशी च निहतो दुष्टो हयरूपधरोऽसुरः ॥
त्वया कृष्ण महाबाहो तथा रामेण वीर्यवान् ॥
कालियो दमितो दुष्टो यमुनाह्रदवासकृत् ॥
त्वया कृष्ण महाबाहो तथा रामेण वीर्यवान् ॥
प्रलम्बो निहतो दुष्टो रामेण बलशालिना ॥
अरिष्टो निहतो दुष्टो वृषभो रूपधारकः ॥
केशी च निहतो दुष्टो हयरूपधरोऽसुरः ॥
त्वया कृष्ण महाबाहो तथा रामेण वीर्यवान् ॥
कालियो दमितो दुष्टो यमुनाह्रदवासकृत् ॥

שפר חמיניה מגלי מסתרתה לאחרניהו:
שמר מה ליהוי מלתיה מיתב לה בשיבי חתים:
ומן דמלכא יתבעון מנה ויהב להון:
ולא יכלון לקבלה מן אפי דינה:
ומן בגו עמה ומן בגו ארעה יתבעון:
ומן בגו עמה ומן בגו ארעה יתבעון מנה:
ולא יכלון לקבלה מן אפי דינה

ਦਾਸਾਂ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਤੀ ਕਹਾਵਾਂ ॥
ਸਤੀ ਸਤੀ ਆਖਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਵੇ ॥
ਸਤੀ ਸਤੀ ਆਖਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਵੇ ॥
ਸਤੀ ਸਤੀ ਆਖਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਵੇ ॥
ਸਤੀ ਸਤੀ ਆਖਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਵੇ ॥

ꠇꠣꠞꠤꠇꠣꠞ ꠇꠣꠞꠤꠇꠣꠞ ꠇꠣꠞꠤꠇꠣꠞ

ਹੋਰਨਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੋਂਦ ਹੋਰਨਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਾਇਮ ਕਰਨੀ ।

لَوْجِ سڈَّجِ ەزَڈَّ دِسَّجِيسِ ؤَلَمِ زەڤَسِ :
ەڤَڈَّ ھٹ ژَمَڑہ دِڤَڈِيَڈِ لَڈَڈَّ دەەڈَسەەڑَ :
ەڤَڈَّ ھُمَلەۋَّ ژِۋَ يَمەڑَڈَ ڈِسَّ لَسِەۋَّ :
ۋَلَسَّڈَّ ژَلِسَ سەۋَڈَّ ەڈ ڈِڈِّ ھَۋَ ❖
ۋَڈِّڈَڈَّ ڈِەلِّ سەۋَڈَّ ەڈ ڈِڈِّ ھَۋَ ❖
ەڤَڈَّ ھُمَلەۋَّ ژِۋَ يَمەڑَڈَ ڈِسَّ لَسِەۋَّ :
ەڤَڈَّ ھٹ ژَمَڑہ دِڤَڈِيَڈِ لَڈَڈَّ دەەڈَسەەڑَ :
ۋَلَسَّڈَّ ژَلِسَ سەۋَڈَّ ەڈ ڈِڈِّ ھَۋَ ❖
ۋَڈِّڈَڈَّ ڈِەلِّ سەۋَڈَّ ەڈ ڈِڈِّ ھَۋَ ❖
دِلَڈَّ ھَۋ ڤَڈِّ ژِسَّ دِڤَڈِيَڈِ يَسِڈ ژَلَھَ :
ەلَڈَۋَ ڤِسِڈَ ەژِسَّ دِھَۋِ لَە ڤَڈِيَڈَّ ھَۋ ❖
دِلَڈَّ ھَۋَ ۋَڈِّڈَ ەژِڤِڈَ سەۋَڈَّ ەڈَ ڈِلِسِڈ ڤَۋ ❖
ڈِڤَ ڤَۋ دَھَۋِ ڤِۋَ دَڤَۋَڈَۋ) ڤَڈِيَڈِ لَ :
ۋَەڈِلَ ژَسَ ڤِۋَ ڈِۋَڤَ ەڈَ ۋَلَڤَّ ڈِ ❖
ژَۋَڈَ ڤَڈِّ ژَسَ ڈِسَّڈَّ لِسَڤَڈَّ :

بيد يجدّه ڪّ لعبدنه ذليتهه :
وعبل هّتّ لذّهبي هلهّ ههبنڪّ هوّ ❊
وهّهه نهههّ ذڪّي ّك اي لعبّ ّتّ :
ههلي يعجي هّتّ بيّ هڪ يهلجدي ❊
لليهّ لعبنه ذنّههّ اهّدهد ڪيلي :
ههم جنهوه يعلي ههوّ هڪ نّليه ّه ❊
جي لبّتّ اهّدهد ضمب بك هبهّوه :
ديجّ ّتّ لنجهوه ههڪضي عبّدبه ❊
هّه يجدّه حيلّه لنج هّو جي ذهّ هّو :
هّن عبنه ڪ ڪّبي ّه ڪك ههّ هّو ❊
هّي حبهّه لعبّ هههّ ڪك نّبّ :
ههم ك يلعه يّك نّه دهنّ بيّهه ❊
يلي يعجي جي بّنب ّه ڪك نّليه ّه ❊
هّتّ لنبّ ّل هّو ذهبي هم ّهليب :
ههجّ لعبّ بك نّهب لّه حيّ هّتّ ❊
هم ّهليب حلّه لنج هّتّ بيّ :
لجّ هيّه ڪ ههلجب هم ّهوّ ❊
هه هّهه ّي بڪهه بك لنّ :
ههم ك يلعه يّك نّه دهنّ بيّهه ❊
لجّ جيهه ههّوهّ ذيهّه لنجه هبنيهه :
هوّه هوفهّ جل ّئّ يبّهي بك هّهه ّ ❊
هّتّ بيبهّ جيهّ ذڪّهه لنج يجدّه[1] :

[1] R. 117. لعبّ

מִכְתָּב זְרוֹעַ מִיָּדִיד כִּיתְּדָם מֵעִנְיָנֵי חוֹל:

מִכְתָּב זֶה יִהְיֶה לְךָ לְאוֹת כִּי בְּיָדִי לְהַגִּיד לְךָ דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא יִהְיוּ נוֹחִים לְשִׁמְעָם, וְאוּלָם אֵין לִי בְּרֵרָה אַחֶרֶת כִּי אִם לְהַגִּיד לְךָ אֶת הַדְּבָרִים כְּמוֹ שֶׁהֵם, כִּי אֵין לְהַסְתִּיר מִמְּךָ אֶת הָאֱמֶת, וְאִם לֹא תִּשְׁמַע לְקוֹלִי וְלֹא תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שֶׁאֲנִי אוֹמֵר לְךָ, אֲזַי אֵין לִי עוֹד מָה לַעֲשׂוֹת וְאֶשְׁלַח יָדִי מִמְּךָ וְלֹא אֶהְיֶה לְךָ לְעֵזֶר וְלֹא לְמוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה תִּשָּׂא אֶת עֲוֹנְךָ וְתִסְבֹּל אֶת חֶרְפָּתְךָ לְבַדֶּךָ, וְאֵין לְךָ עַל מִי לְהַשְׁלִיךְ אֶת הָאַשְׁמָה כִּי אִם עַל עַצְמְךָ, כִּי אֲנִי הִזְהַרְתִּיךָ וְהוֹדַעְתִּיךָ אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלֵךְ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, וְאַתָּה בָּחַרְתָּ בְּדַרְכְּךָ וְלֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי, וְעַתָּה אֵין לְךָ עַל מִי לְהַשְׁלִיךְ אֶת הָאַשְׁמָה כִּי אִם עַל עַצְמְךָ, וְאֵין לְךָ עַל מִי לְהִתְאוֹנֵן כִּי אִם עַל עַצְמְךָ, וְאֵין לְךָ עַל מִי לְהִתְרַעֵם כִּי אִם עַל עַצְמְךָ, וְאֵין לְךָ עַל מִי לְהִתְלוֹנֵן כִּי אִם עַל עַצְמְךָ, וְאֵין לְךָ עַל מִי לְהִתְנַקֵּם כִּי אִם עַל עַצְמְךָ, וְאֵין לְךָ עַל מִי לְהִתְנַכֵּר כִּי אִם עַל עַצְמְךָ, וְאֵין לְךָ עַל מִי לְהִתְנַכֵּל כִּי אִם עַל עַצְמְךָ, וְאֵין לְךָ עַל מִי לְהִתְנַקֵּשׁ

وهی صوم یمینه لأنه لم یحنث حکم حتی ❖
یمینه إلا[1] بفعل لم یحلف علی ترکه حقیقة[2] ❖
ولا بفعل حلف علی ترکه حقیقة ولا بفعل
حلف علی ترکه حقیقة ولا بفعل حلف علی
فعله حقیقة ولا بفعل حلف علی ترکه
فعله حقیقة ولا بفعل حلف علی فعله
ترکه حقیقة ولا بفعل حلف علی ترکه
ترکه حقیقة ولا بفعل حلف علی فعله
فعله حقیقة ولا بفعل حلف علی فعله
ترکه حقیقة ولا بفعل حلف علی ترکه

ژهب ڤێ) ڵەمڤێنگ دەبڕێم ێێڵ:

هەمەت ڵە ڵەمەژ ڵە ڕەنجەت ڤێڵا هەبوو ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

ئەڤە ڤێ) ێڵە ئەڵاڤا ساڕەت ەۆڵاڤێنم:

ەڕەمێ ئەڵەمەت ڵەمەژ ەڵە ڤێڵا ڤەئەت ❖

וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנָיו כָּל־הָעַמִּים כָּל־גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ׃
כִּי־מַמְלְכוּת לַיהוָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃
וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר־צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה׃
וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃
עֲלוּ בְשׂוֹשָׂן וְשִׂמְחָה בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ
עֲטֶרֶת שָׂשׂוֹן בְּיַד־בַּעְלָהּ וּכְלִיל יְפִי בְּרֹאשׁ אִמּוֹ׃
וְשָׂשׂ עָלַיִךְ כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל־כַּלָּה
וְיָגֵל עָלַיִךְ אֱלֹהַיִךְ׃
כִּי כְאִישׁ בָּחוּר בְּתוּלָה בְּעוּלָתוֹ
וּכְבַעַל בְּתוּלָה יִבְעָלוּךְ בָּנָיִךְ׃
וְכִמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל־כַּלָּה
כֵּן יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהַיִךְ׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁמְעוּ הַבְּתוּלוֹת הַיָּפוֹת וְהַבַּחוּרִים בַּצָּמָא

ਲਹਣਾ ਆਖੈ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਨਾਈ ਜਾਪੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਾਰੂ ਹੈ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਸਚੁ ਤਰੈ

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਜਨ ਤਰੇ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਵਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਿਚੇ ਗਿਣਤੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਾਵਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਪਾਖਹੁ ਢੀਸਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਪੰਖਾ ਝੁਲਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਆਗੈ ਚੁਲਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਵਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁੜਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਾਬਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਾਸਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਹਥਿਆਰੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਚਕ੍ਰਵੈ ਭਾਣੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਵਾਸੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਾਬਾਸੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੁਚੀ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਪੂਜਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੂਰਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਭੰਜਮੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲੋਭਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਅਨੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਜਸੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਯਸੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਤਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਮਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਖਜਾਨੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰੰਗੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੰਗੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਚਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਪਤਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਤਿ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਵੇਸੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਦੇਸੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਹਤੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਗਹਤੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਰਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਬਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਜੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ॥

دیدن ضد خدا

سلام. ضد خدا

دیدن دشمن خدا بشارت است.

دیدن ضد خدا در خواب دلیل آن است که از دشمنان خدا بترسد و از آنها دوری کند.

دیدن عبادت در خواب دلیل آن است که از دشمنان خدا بترسد و از آنها دوری کند.

(۱) صلاة ص. ۵۰۰ لمعة. مج. ۳.

यावन्न योषिति द्विषि स्वपक्षे मुञ्चति व्यथाम् ॥
यत्र यत्र मनो देही धारयेत्सकलं धिया ॥
स्नेहाद्भयात्तथैक्येन तत्तल्लभते तत्फलम् ॥
दुर्गे पथि तथा क्षेमे भये घोरे समे हरिः ॥
सेवकं पालयत्येव सर्वत्र सपरिच्छदम् ॥
यथा याति यतो नित्यं तत्र तत्र कृतालयः ॥
यथा वायुर्यथाग्निश्च यथा सूर्यो यथा जलम् ॥
तथा तथा हरिर्भक्तं पालयत्यनिशं स्वयम् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तो हरिं पश्यति सर्वतः ॥
तथा तथा हरिस्तस्य दर्शयत्यात्मनं स्वयम् ॥
यथा यथा हरिं भक्तः स्तौति स्तोत्रैः सुमङ्गलैः ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति मङ्गलं महत् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तः करोति हरिकीर्तनम् ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति हृदये स्थितिम् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तः करोति हरिपूजनम् ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति हृदये स्थितिम् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तः करोति हरिसेवनम् ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति हृदये स्थितिम् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तः करोति हरिवन्दनम् ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति हृदये स्थितिम् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तः करोति हरिचिन्तनम् ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति हृदये स्थितिम् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तः करोति हरिभाषणम् ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति हृदये स्थितिम् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तः करोति हरिसेवनम् ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति हृदये स्थितिम् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तः करोति हरिसंस्तवम् ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति हृदये स्थितिम् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तः करोति हरिसंस्मरणम् ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति हृदये स्थितिम् ॥
यथा यथा हरेर्भक्तः करोति हरिसंस्मरणम् ॥
तथा तथा हरिस्तस्य करोति हृदये स्थितिम् ॥

וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם עוֹד מִכְשׁוֹל וְחָרוֹן אַף לְכָל הַצָּרִים אוֹתָם׃

הִנֵּה אֲנִי עֹשֶׂה אֶת כָּל הַמְעַנִּים אוֹתָךְ בָּעֵת הַהִיא׃

וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת הַצֹּלָעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּץ וְשַׂמְתִּים לִתְהִלָּה וְלִשֵּׁם בְּכָל הָאָרֶץ בָּשְׁתָּם׃

בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֹתָכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה׃

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֶחֱזִקוּ יְדֵיכֶם הַשֹּׁמְעִים בָּעֵת הָאֵלֶּה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים בְּיוֹם יִסַּד בֵּית יְהוָה צְבָאוֹת הַהֵיכָל לְהִבָּנוֹת׃

כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵמָּה שְׂכַר הָאָדָם לֹא הָיָה וְשְׂכַר הַבְּהֵמָה אֵין וְלַיּוֹצֵא וְלַבָּא אֵין שָׁלוֹם מִן הַצָּר וַאֲשַׁלַּח אֶת כָּל הָאָדָם אִישׁ בְּרֵעֵהוּ׃

וְעַתָּה לֹא כַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים אֶל שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃

כִּי זֶרַע הַשָּׁלוֹם הַגֶּפֶן תִּתֵּן פִּרְיָהּ וְהָאֲדָמָה תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם וְהִנְחַלְתִּי אֶת שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה אֶת כָּל אֵלֶּה׃

וְהָיָה כַּאֲשֶׁר הֱיִיתֶם קְלָלָה בַּגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהְיִיתֶם בְּרָכָה אַל תִּירָאוּ תֶּחֱזַקְנָה יְדֵיכֶם׃

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כַּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהָרַע אֲלֵיכֶם בְּהַקְצִיף אֲבוֹתֵיכֶם אֹתִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא נִחָמְתִּי׃

וְשַׁבְתִּי זָמַמְתִּי בַּיָּמִים הָאֵלֶּה לְהֵיטִיב אֶת יְרוּשָׁלַיִם וְאֶת בֵּית יְהוּדָה אַל תִּירָאוּ׃

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ דַּבְּרוּ אֱמֶת אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ אֱמֶת וּמִשְׁפַּט שָׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם׃

ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਨਮਸਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ॥
ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗਉਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥
ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰ ਰਾਮਦਾਸ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥
ਅਰਜਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੋ ਸਿਮਰੌ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥
ਸਿਮਰੌ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਘਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਿਆਇਐ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥
ਦਸਵਾਂ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥
ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਖਸੀ ਸਭ ਦੈ ॥
ਦਿਸ ਪਰਦੇਸ ਜਿ ਜਾਵਣਾ ਸਭ ਥਾਈ ਰਖਸੀ ਸਭ ਦੈ ॥
ਸਿਖ ਸਿਖ ਸਭਨਾ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਆਸਾ ਕਰਸੀ ਸਭ ਦੈ ॥
ਸਭ ਦੈ ਸਾਥਿ ਸਹਾਈ ਹੋਵੈ ਸਭ ਥਾਈ ਰਖਸੀ ਸਭ ਦੈ ॥
ਸਭ ਥਾਈ ਰਖਸੀ ਸਭ ਦੈ ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥
ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਖਸੀ ਸਭ ਦੈ ॥
ਦਿਸ ਪਰਦੇਸ ਜਿ ਜਾਵਣਾ ਸਭ ਥਾਈ ਰਖਸੀ ਸਭ ਦੈ ॥
ਸਿਖ ਸਿਖ ਸਭਨਾ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਆਸਾ ਕਰਸੀ ਸਭ ਦੈ ॥
ਸਭ ਦੈ ਸਾਥਿ ਸਹਾਈ ਹੋਵੈ ਸਭ ਥਾਈ ਰਖਸੀ ਸਭ ਦੈ ॥
ਸਭ ਥਾਈ ਰਖਸੀ ਸਭ ਦੈ ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥
ਦਸਵੈ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਹੋਈ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਆਪੇ ਜਿਸ ਦਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖੀ ਪਾਪ ਗਵਾਚਹਿ ਜਾਇ ॥
ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵਸੀ ਦੁਖ ਨ ਭੁਖ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥
ਸਚੇ ਸਚਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
ਸਚੇ ਸਚਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖੀ ਪਾਪ ਗਵਾਚਹਿ ਜਾਇ ॥
ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵਸੀ ਦੁਖ ਨ ਭੁਖ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥
ਸਚੇ ਸਚਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
ਸਚੇ ਸਚਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚੇ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

ಅಳಿಯನೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಮಾವನು ಈ ಪರಿಯಲಿ ಬಂದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥
ಅಳಿಯನು ಮಾವನ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನಂತೆ :
ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಮಾತನಾಡಿದರಂತೆ ॥

ઢાર ચોરને જાણ કરીને છોડાવી લાવ્યા.

પોલ ઉઘાડો જાણ થી જ બોલ્યો કમાડ.

બાજી ખાલી જાણ થી પોલ ખાલી ઉઘાડ દીધો:

ડાહ્યો ઉઘાડ પોલ જાણ ખાલી ઉઘાડ.

મોર ઉઠી ઘરો જાણ ઉઘાડ પોલ ચોર મોર:

ઉઘાડો પોલ જાણ ઢાર ચોરને પોલ ઉઘાડ.

ઉઘાડો પોલ ઢાર ચોરને પોલ ઉઘાડ.

ચોરને ઢાર જાણ ચોર પોલ ઉઘાડો પોલ ચોર:

બાજી ઢાર ચોરને પોલ ઉઘાડ.

બાજી ઢાર ચોરને પોલ ઉઘાડ.

ચોરને ઢાર જાણ ચોર પોલ ઉઘાડો પોલ ચોર:

ઉઘાડો પોલ ઢાર ચોરને પોલ ઉઘાડ.

ઉઘાડો પોલ ઢાર ચોરને પોલ ઉઘાડ.

ચોરને ઢાર જાણ ચોર પોલ ઉઘાડો પોલ ચોર:

ઉઘાડો પોલ ઢાર ચોરને પોલ ઉઘાડ.

ઉઘાડો પોલ ઢાર ચોરને પોલ ઉઘાડ.

ચોરને ઢાર જાણ ચોર પોલ ઉઘાડો પોલ ચોર:

ઉઘાડો પોલ ઢાર ચોરને પોલ ઉઘાડ.

وعيالاتها هاربين بأي وجه يمشون إلى ❖
وكل واحد يريد أن يخلص نفسه ولا يبالي بغيره ❖
فلما رأى الله أعمالهم أنهم رجعوا عن طريقهم الرديء ❖
ورجع عن الشر الذي قال أن يصنع بهم ولم يصنع ❖
وأوحى إلى يونان ثانية قائلا: ❖
قم واذهب إلى نينوى المدينة العظيمة ❖
وناد فيها المناداة التي أنا مكلمك بها ❖
فقام يونان وذهب إلى نينوى حسب قول الرب ❖
ونينوى كانت مدينة عظيمة لله مسيرة ثلاثة أيام ❖
فابتدأ يونان يدخل المدينة مسيرة يوم واحد ❖
ونادى وقال بعد أربعين يوما نينوى تنقلب ❖
فآمن أهل نينوى بالله ونادوا صوما ❖
ولبسوا مسوحا من كبيرهم إلى صغيرهم ❖
وبلغ الأمر ملك نينوى فقام عن كرسيه ❖
وخلع رداءه عنه وتغطى بمسح وجلس على الرماد ❖
ونودي وقيل في نينوى عن أمر الملك وعظمائه قائلا ❖
لا يذق الناس ولا البهائم الباقر والغنم شيئا ❖
لا ترعى ولا تشرب ماء ❖
وليتغط بمسوح الناس والبهائم ويصرخوا إلى الله بشدة ❖
ويرجع كل واحد عن طريقه الرديئة ومن الظلم الذي في أيديهم ❖
من يدري يرجع الله ويندم ويرجع عن حمو غضبه فلا نهلك ❖
فرأى الله أعمالهم أنهم رجعوا عن طريقهم الرديئة ❖
فندم الله على الشر الذي تكلم أن يصنعه بهم ولم يفعل ❖

ઉપરોક્તમાંથી કોણે કોને કેટલું ધિરાણ આપ્યું હતું ?

ઉપરોક્ત ઉદાહરણમાં ધિરાણ આપનાર વ્યક્તિને શું કહેવાય ?

વેપારમાં ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ કેટલી જૂની છે ?

ઉપરોક્તમાંથી ઉધારીના ગેરફાયદા જણાવો.

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે ઉદ્‌ભવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અસ્તિત્વમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અમલમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે શરૂ થઈ ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અમલમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અસ્તિત્વમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે શરૂ થઈ ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અમલમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અસ્તિત્વમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે શરૂ થઈ ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અમલમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અસ્તિત્વમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે શરૂ થઈ ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અમલમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અસ્તિત્વમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે શરૂ થઈ ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અમલમાં આવી ?

ઉધાર આપવાની પદ્ધતિ ક્યારે અસ્તિત્વમાં આવી ?

דמפיק ליה מבאי: אמר ליה רבי יוחנן לרבי שמעון בן אלעזר: מי שמעת מרבי מאיר בשם רבי עקיבא בשם רבי נחוניא בן הקנה: כל הנודר הנאה מחבירו אסור לשאת ולתת עמו? אמר ליה: כן שמעתי

ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃
וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם׃
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר׃
וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן׃
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן׃
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃
וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃
וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃
וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ׃
וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן׃
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ׃
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃

بدل فرمودند که همه خلق را بدین اصول دعوت کنند ❖
لا جرم این طایفه را در همه بلاد عالم اتباع و اشیاع پیدا شد ❖
و بعضی از ایشان در ممالک دور دست متوطن گشتند ❖
و بعضی در اقالیم بعیده ساکن شدند ❖
و بعضی در بلاد نائیه و اصقاع شاسعه ❖
و بعضی در اطراف و اکناف عالم ❖
و بعضی در اقطار و اصقاع ❖
و بعضی در اقالیم و بلاد ❖
و بعضی در اقالیم و بلاد ❖
و بعضی در اقالیم و بلاد

כִּנְעָנִים בְּנֵי עַם חֵם אֲבִיהֶם לֹא יָדָעוּ כִּי בְּנֵי כְנַעַן הֵמָּה:

אֵת גְּמַלִּים נָתַן לְאַבְרָהָם וְאֵת חֲמוֹרִים וְאֵת צֹאן וְאֵת בָּקָר וְאֵת עֲבָדִים וְאֵת שְׁפָחוֹת וְאֵת אֲתֹנוֹת וְגְמַלִּים:

וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק:

וַיְהִי יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת רִבְקָה בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה:

וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ:

וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת יְהוָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר:

וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ:

וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו:

וְאַחֲרֵי כֵן יָצְאָה אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם:

וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים:

וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו כִּי צַיִד בְּפִיהוּ וְרִבְקָה אֹהֶבֶת אֶת יַעֲקֹב:

וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף:

וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֱדוֹם:

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם אֶת בְּכֹרָתְךָ לִי:

וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה:

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב:

וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת הַבְּכֹרָה:

וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה:

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל תֵּרֵד מִצְרַיְמָה שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ:

גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת כָּל הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ:

וְהִרְבֵּיתִי אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ:

עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי:

וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר:

וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן יַהַרְגֻנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל רִבְקָה כִּי טוֹבַת מַרְאֶה הִוא:

וַיְהִי כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ:

וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן אָמוּת עָלֶיהָ:

וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם:

וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת:

וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה:

וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי גָדַל מְאֹד:

וַיְהִי לוֹ מִקְנֵה צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים:

וְכָל הַבְּאֵרוֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר:

וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד:

וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם:

וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו:

וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים:

וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ:

וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה:

וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָאָרֶץ:

וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע:

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל תִּירָא כִּי אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי:

וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר:

וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֲלֵהֶם מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם:

וַיֹּאמְרוּ רָאוֹ רָאִינוּ כִּי הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא אָלָה בֵּינֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ:

אִם תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק טוֹב וַנְּשַׁלְּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה:

וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ:

וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלְּחֵם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם:

וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם:

וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת יְהוּדִית בַּת בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת בָּסְמַת בַּת אֵילֹן הַחִתִּי:

וַתִּהְיֶינָה מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה:

וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶיָן עֵינָיו מֵרְאֹת וַיִּקְרָא אֶת עֵשָׂו בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי:

וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי:

וְעַתָּה שָׂא נָא כֵלֶיךָ תֶּלְיְךָ וְקַשְׁתֶּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה לִי צָיִד:

וַעֲשֵׂה לִי מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי וְהָבִיאָה לִי וְאֹכֵלָה בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי בְּטֶרֶם אָמוּת:

וְרִבְקָה שֹׁמַעַת בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל עֵשָׂו בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לָצוּד צַיִד לְהָבִיא:

וְרִבְקָה אָמְרָה אֶל יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר:

הָבִיאָה לִי צַיִד וַעֲשֵׂה לִי מַטְעַמִּים וְאֹכֵלָה וַאֲבָרֲכָךְ לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי:

וְעַתָּה בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתָךְ:

לֵךְ נָא אֶל הַצֹּאן וְקַח לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדָיֵי עִזִּים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב:

וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ וְאָכָל בַּעֲבוּר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ:

וַתֹּאמֶר רִבְק

ਤਾਂ ਤੁਝ ਸੰਗਿ ਮੈਂ ਜੁਧ ਕਰਿ ਕਰਿਹੌ ਤੋਹਿ ਸੰਘਾਰ ॥
ਅਰੁ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੋਹਿ ਮੈ ਮਿਲਿਹੈ ਮੁਝ ਮੈ ਤੋਹਿ ॥
ਅਰ ਦਾਰੁਨ ਅਰ ਰੁਦ੍ਰ ਮੈ ਕਹਿਹੌ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥
ਮੁਝ ਤੇ ਤੋਹਿ ਨ ਜੀਤਿ ਹੈ ਤੂ ਮੁਝ ਤੇ ਨਹਿ ਜੀਤ ॥
ਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਜੀਤਿ ਹੌ ਨਹੀ ਤੂ ਜੀਤੈ ਮੁਝ ਮੀਤ ॥
ਤਾਂ ਤੇ ਤੂ ਮੁਝ ਕੋ ਜੀਤਿ ਹੈ ਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਨਹਿ ਜੀਤ ॥
ਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਜੀਤੋ ਨਹੀ ਤੂ ਮੁਝ ਕੋ ਜੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥
ਤਾਂ ਤੇ ਤੂ ਮੁਝ ਕੋ ਜੀਤਿ ਹੈ ਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਨਹਿ ਜੀਤ ॥
ਤੂ ਮੁਝ ਕੋ ਜੀਤੈ ਨਹੀ ਮੈ ਤੁਝ ਕੋ ਜੀਤੋ ਨਾਹਿ

ئۇنىڭ ئىسمى نېمە؟ ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ ئىسمى نېمە؟ ❖

ئۇنىڭ ئاتىسى كىم؟ ئۇنىڭ ئانىسى كىم؟ ❖

ئۇنىڭ ئۆيى قەيەردە ۋە ئىشخانىسى قەيەردە؟

ئۇنىڭ ئۆيىدە نەچچە ئادەم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە كىملەر بار؟ ئۇلارنىڭ ئىسمى نېمە؟

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟ ❖

ئۇنىڭ ئائىلىسىدە ئۇنىڭدىن باشقا يەنە كىم بار؟

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ مَنْ يُعِينُهُ وَلَا مَنْ يُقَوِّيهِ ❖
فَأَخَذَ يَتَضَرَّعُ إِلَى اللهِ وَقَالَ: يَا رَبِّ
يَا إِلَهَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِمَا: ❖
أَنْتَ الَّذِي أَرْسَلْتَ مَلَاكَكَ وَأَنْقَذْتَ عَبْدَكَ
مِنْ يَدِ الْمَلِكِ الَّذِي كَانَ يُرِيدُ قَتْلَهُ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ دَانِيآلَ مِنْ جُبِّ الْأُسُودِ
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ حَنَانِيَا وَعَزَرِيَا وَمِيشَائِيلَ
مِنْ أَتُونِ النَّارِ الْمُتَّقِدَةِ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ سُوسَنَّةَ مِنَ الْمَوْتِ
بِسَبَبِ الشَّاهِدَيْنِ الزُّورِ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ يُونَانَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ
بَعْدَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ وَثَلَاثِ لَيَالٍ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ أَيُّوبَ مِنَ الْبَلَايَا
وَالْأَمْرَاضِ وَالْأَوْجَاعِ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ إِبْرَاهِيمَ مِنْ أَتُونِ النَّارِ
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ لُوطًا مِنْ سَدُومَ
وَمِنَ النَّارِ وَالْكِبْرِيتِ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ إِسْحَاقَ مِنْ يَدِ أَبِيهِ
عِنْدَمَا أَرَادَ ذَبْحَهُ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ يَعْقُوبَ مِنْ يَدِ عِيسُو
أَخِيهِ الَّذِي أَرَادَ قَتْلَهُ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ يُوسُفَ مِنْ يَدِ إِخْوَتِهِ
الَّذِينَ بَاعُوهُ لِلْإِسْمَاعِيلِيِّينَ وَأَنْزَلُوهُ إِلَى مِصْرَ:
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ مُوسَى مِنْ يَدِ فِرْعَوْنَ
الَّذِي كَانَ يُرِيدُ قَتْلَهُ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ يَدِ
فِرْعَوْنَ وَجُنُودِهِ عِنْدَمَا غَرِقُوا فِي الْبَحْرِ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ دَاوُدَ مِنْ يَدِ شَاوُلَ
الَّذِي كَانَ يُرِيدُ قَتْلَهُ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ أَلْعَازَارَ وَأَصْحَابَهُ
مِنْ يَدِ الْأَعْدَاءِ الَّذِينَ أَرَادُوا قَتْلَهُمْ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ أَشِيرَ وَنَفْتَالِي
وَزَبُولُونَ مِنْ يَدِ أَعْدَائِهِمْ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ يَشُوعَ وَكَالِيبَ
مِنْ يَدِ الْأَعْدَاءِ الَّذِينَ أَرَادُوا قَتْلَهُمَا: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ يَفْتَاحَ وَجِدْعُونَ
وَشَمْشُونَ وَصَمُوئِيلَ وَدَاوُدَ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ حَزَقِيَّا مِنْ يَدِ سَنْحَارِيبَ
مَلِكِ أَشُّورَ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ يَهُودِيتَ وَأَلْعَازَارَ
وَأَصْحَابَهُمَا مِنْ يَدِ أَعْدَائِهِمْ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ أَشْعِيَا وَإِرْمِيَا
وَحَزَقِيآلَ وَدَانِيآلَ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ يُوحَنَّا الْمَعْمَدَانَ
مِنْ يَدِ هِيرُودُسَ الْمَلِكِ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ بُطْرُسَ وَيُوحَنَّا
مِنْ يَدِ الْمَلِكِ وَالْكَهَنَةِ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ بُولُسَ وَسِيلَا
مِنْ يَدِ الْمَلِكِ وَالْكَهَنَةِ: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ بُولُسَ وَبَرْنَابَا
مِنْ يَدِ الْيَهُودِ الَّذِينَ أَرَادُوا قَتْلَهُمَا: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ بُولُسَ وَسِيلَا
مِنْ يَدِ الْيَهُودِ الَّذِينَ أَرَادُوا قَتْلَهُمَا: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ بُولُسَ وَسِيلَا
مِنْ يَدِ الْيَهُودِ الَّذِينَ أَرَادُوا قَتْلَهُمَا: ❖
وَأَنْتَ الَّذِي أَنْقَذْتَ بُولُسَ وَسِيلَا
مِنْ يَدِ الْيَهُودِ الَّذِينَ أَرَادُوا قَتْلَهُمَا: ❖

(١) ملحمة مارجرجس

నీవే సకలమును నీవే నిర్మలుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిత్యుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిరాకారుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్గుణుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిరంజనుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిరాధారుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిరాలంబుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిరవధికుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిరామయుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిష్కళంకుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిష్కారణుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిష్కామకుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిస్సంగుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్మమకారుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిరహంకారుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్లోభుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్మోహుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్మదుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్మాత్సర్యుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్వికల్పుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్వికారుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్వికాసుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్వికృతుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్వికేతుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్వికేశుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్వికోపుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్వికోపుడవు నీవే :
నీవే సకలమును నీవే నిర్వికోపుడవు నీవే :

(N. E. ٢٦٨٩٥) Sic ٨٥٨٥ (١)

ديُمُو مَسِيْحُ دا مَيْمَتِيْ دِيْدا بِيْتِيْ ❊
يْتِيْمِ بَيْمِ بَيْتِ بَيْتِ بِيْتِ بِيْتِ بِيْتِ بِيْتِ ❊
بِيْتِ لَا دِيْبِيْتِ ٥٢٦٨٥(١) دِيْمُتِ بِيْ بِيْلَقِيْ ❊
بِيْ زِيْلَمُ دِيْبِيْتِ دِيْبِ دِيْبِيْتِ ❊
٥٥٥٥ بِيْتِيْ بِيْمِ دِيْمِيْلَا دِيْبِيْ بِيْ ❊
مُا بِيْلِيْ لَا بُمِيْتِ لَا بِيْلَقِيْمِيْمِ ❊
٥مُا بِيْمِيْ لَا ٥مُا مِيْبِيْتِ لَا ٥مُا مِيْبِيْلِ لَا ❊
٥بِيْ بَيْمِيْ لَا بُمِيْتِ لَا بِيْلَقِيْمِيْمِ ❊
٥لَا بَيْلِيْ مُا بِيْلَا بِيْلَا ٥مُا بِيْلَا ❊
بِيْمِيْتِ بِيْلَ

(1) ממד. 9. כא.

מקום כיוכלל אל שוכיא כיכל ככתיב ❖
אלא שכיא כיאלקות שכיא כשוכלכים ככך:
לא שוכיא לשום כוכלכ כאוכ אללכ ❖
ללא שכיא לאכיכ כאוכ כוכלכ אל ככלכ:
וכך לי שלכ כאלכ כאפלכ כיאוכלכ ❖
שאל לשכיכ כאוכלכ שכאלכ וכך שכאכם:
אלכיכ אכ שוכ שוכ כיאלאוכם וכך אכ אוכ לכ ❖
לאלכ ככך שוכיכאוכיא ככאכם שכאלכ:
שלא אכ וכלכי כיוכלכ שוכוכלכם כיוכ לכלכוכ ❖
שלא שכיא לשכיכ כאוכלכ שכאלכ וכך שכאכם:
(שלא שכיא.)

שמחת תורה.

(1) אל ישאלו כשכיא לשכוכם.

כיוכם כשכי שוכוכת שלכ לכלכוכ

שלא שוכוכ כאלכ שלכ כשוכוכת כשוכוכת לשכוכם.

וכלכ שוכוכ כאלכ שלכ כשוכוכת כשוכוכת לשכוכם ❖
לשוכת כשוכוכת שוכ לי שלכלכ כוכ שוכוכת:

ਹੇ ਦੇਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸੋਹਣਾ ਸਾਰ ਹੈ ॥
ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਉਹ ਰੂਪ ਆਪਣਾ ਜੋ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਹੈ ॥
ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰੂਪ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਖਾਓ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ॥
ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਰੂਪ ਵੇਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ॥
ਹੇ ਦੇਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸੋਹਣਾ ਸਾਰ ਹੈ ॥
ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਉਹ ਰੂਪ ਆਪਣਾ ਜੋ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਹੈ ॥
ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰੂਪ ਵੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਵਿਖਾਓ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ॥
ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਰੂਪ ਵੇਖਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ॥

ھۆنە ھاۋا ئا چىمەنزىلا ئوماق چىنىما:
ھېلى ئۇيغا ئۇ ئاز چاڭ سۆيۈشۈپ ؛
ھاۋا لەيلەپ ئا چىمەنلىكى يىغا ئېلىپ كەلدى:
ئاندا لەيلەپ ئا چىمەنلىكى ئۇيغا ئېلىپ كەلدى ؛
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى:
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى ؛
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى:
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى ؛
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى:
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى ؛
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى:
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى ؛
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى:
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى ؛
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى:
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى ؛
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى:
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى ؛
ئۇيغا ئىنچىكە ئاۋاز بىلەن ئۇ ئۇنىڭغا ئۇسسۇل ئوينىدى:

हाल तेरा क्या हुआ तेरी सखी वह गई।
तेरी वह प्रीति अब कहाँ तेरा वह नेह है॥
तेरे वह प्राण अब कहाँ तेरा वह देह है।
तेरी वह आन अब कहाँ तेरा वह मान है॥
तेरी वह शान अब कहाँ तेरा वह ज्ञान है।
तेरी वह बान अब कहाँ तेरा वह गान है॥
तेरी वह तान अब कहाँ तेरा वह तेज है।
तेरी वह आब अब कहाँ तेरा वह ओज है॥
तेरी वह चाह अब कहाँ तेरा वह चैन है।
तेरी वह राह अब कहाँ तेरा वह सैन है॥
तेरी वह बात अब कहाँ तेरा वह बोल है।
तेरी वह घात अब कहाँ तेरा वह तोल है॥
तेरी वह पाँत अब कहाँ तेरा वह मेल है।
तेरी वह जात अब कहाँ तेरा वह खेल है॥
तेरी वह मात अब कहाँ तेरा वह हेत है।
तेरी वह तात अब कहाँ तेरा वह चेत है॥
तेरी वह घात अब कहाँ तेरा वह घाव है।
तेरी वह दाँव अब कहाँ तेरा वह चाव है॥
तेरी वह ताव अब कहाँ तेरा वह भाव है।
तेरी वह चाव अब कहाँ तेरा वह हाव है॥
तेरी वह लाग अब कहाँ तेरा वह लगाव है।
तेरी वह आग अब कहाँ तेरा वह बुझाव है॥
तेरी वह बाग अब कहाँ तेरा वह फूल है।
तेरी वह राग अब कहाँ तेरा वह मूल है॥
तेरी वह रीत अब कहाँ तेरा वह ढंग है।
तेरी वह नीत अब कहाँ तेरा वह रंग है॥
तेरी वह प्रीत अब कहाँ तेरा वह मेल है।
तेरी वह जीत अब कहाँ तेरा वह खेल है॥

दर्शनं रामभद्रस्य मुक्तिदं सर्वदेहिनाम् ॥
तस्मात्त्वं राघवं गत्वा पश्य तं पुरुषोत्तमम् ॥
ततो गत्वा रघुश्रेष्ठं रामं दृष्ट्वा महामुनिः ॥
प्रणम्य दण्डवद्भूमौ तुष्टाव मधुसूदनम् ॥
नमस्ते राघवश्रेष्ठ नमस्ते रघुनन्दन ॥
नमस्ते सर्वलोकेश नमस्ते सर्वदेहिनाम् ॥
नमस्ते सर्वभूतेश नमस्ते सर्वरूपिणे ॥
नमस्ते सर्वदेवेश नमस्ते सर्वदेवतः ॥
नमस्ते सर्वसाक्षिन्वै नमस्ते सर्वकारण ॥
नमस्ते सर्वदेवानां मुनीनां हृदयेशय

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਧਰਿ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਧਰਿ ਜਗ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥
ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਧਰਿ ਸੁਰ ਸੁਖ ਦੀਨੇ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਧਰਿ ਅਸੁਰ ਬਿਹੀਨੇ ॥
ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਧਰਿ ਸਾਧ ਉਬਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਧਰਿ ਪਾਪ ਪ੍ਰਜਾਰੇ ॥
ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਧਰਿ ਸੁਜਸ ਬਿਥਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਧਰਿ ਜਗ ਬਿਸਤਾਰਾ

يېرەم تۈنۈگۈن ئىككى ئوغۇلۇڭغا ئالتۇندىن بىرنەچچە ئالتۇن بېرىپ، ئۇلارنى ئۆز ئۆيىگە ئەۋەتكەن ئىدى. ئۇلار ئۆيىگە بېرىپ، ئالتۇنلارنى ئۆز ئۆيلىرىگە ساقلاپ قويۇپ، ئاندىن يەنە ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئۇلار ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۇنىڭغا سالام بېرىپ، ئۇنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى: «ئاتا، سىز بىزگە ئالتۇن بەرگەن ئىدىڭىز. بىز ئالتۇننى ئۆيىمىزگە ئاپىرىپ قويۇپ، ئاندىن يەنە سىزنىڭ ئالدىڭىزغا كەلدۇق. ئەمدى سىز بىزگە يەنە ئالتۇن بېرىڭ!» ئۇلارنىڭ ئاتىسى ئۇلارغا مۇنداق دېدى: «ئالتۇن يوق، ئالتۇن يوق، مېنىڭ ئالتۇنۇم يوق!» ئۇلار

ईशस्य दर्शनं यर्हि सर्वभूतेषु वै द्विजाः ॥
परस्य महतो ब्रह्मणो भगवतो वासुदेवस्य सर्वात्मनः सर्वभूतेषु किल
ईक्षणं दर्शनं तदैवाद्वितीयस्य ब्रह्मणः सर्वभूतात्मभावोपलम्भनं भवति ॥
यदा पुमान्पश्यति तत्त्वदर्शन आत्मानमर्थं च तदात्मबन्धनम् ।
परेऽमले ब्रह्मणि नारदाञ्जसा विधुनुते तत्कृत आत्मविभ्रमः ॥
यर्हि वाव पुरुषो महीयसो महानात्मेति गायन्ति कवयः परोक्षेण
तदैवाहमिति विकल्पितं मिथो द्वैतं न यत्र निगमः प्रमाणम् ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥
यदा तु सर्वेषु निजात्मबन्धुषु स्वसारमीक्षेत तदैव सम्पदाम् ।
तमोऽभिधामेति विपर्ययं पुरो यत्पूरुषो मायाविमोहितः ॥

ઝવા દેહિમ ઝવા જેવિલ દમ શ્રદ્ધેમ્બ્રા ❖ ૭

દમ બ્રાલાજ્ઞ રા મમ જ્ઞજ્ઞ બ્રેવિલ બ્રા :

મ્રાજ્ઞ જ્ઞા લ બ્રાલાજ્ઞ દબ્રા મમ્બ્રા ❖

દ્યુજ્ઞ જ્ઞદમ્બ્રા મ્રેમ બ્રાલાજ્ઞ દમ્બ્રા મ્રેમ્બ્રા :

ઝવા મ્રા મ્રેમ્બ્રા ❖ ૭

મ્રેમ્બ્રા જ્ઞા મ્રેમ્બ્રા દ્યુજ્ઞ બ્રાલાજ્ઞ દમ્બ્રા મ્રેમ્બ્રા :

દ્યુજ્ઞ જ્ઞદમ્બ્રા મ્રેમ્બ્રા દ્યુજ્ઞ બ્રાલાજ્ઞ દમ્બ્રા મ્રેમ્બ્રા ❖

ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಸುಗ್ರೀವನು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ವಿನತನೆಂಬ ವಾನರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶತಬಲಿ, ಸಂಪಾತಿ, ಸುಪಾರ್ಶ್ವ, ಸೂರ್ಯಾಕ್ಷ, ಅಜಪಾದ, ಹರಿಜಾನು, ಏಕಲೋಚನ, ಸುರೋಚನ, ಮೇಧಾವಿ, ಸುಮುಖ, ದುರ್ಮುಖ, ಸುಬಲ, ಸೂಚಿ, ಶಿರಿಬಿಡ, ಕೋಪನ, ಮದನ ಎಂಬ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾದ ವಾನರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅವರು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಸುಗ್ರೀವನು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ವಿನತನೆಂಬ ವಾನರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶತಬಲಿ, ಸಂಪಾತಿ, ಸುಪಾರ್ಶ್ವ, ಸೂರ್ಯಾಕ್ಷ, ಅಜಪಾದ, ಹರಿಜಾನು, ಏಕಲೋಚನ, ಸುರೋಚನ, ಮೇಧಾವಿ, ಸುಮುಖ, ದುರ್ಮುಖ, ಸುಬಲ, ಸೂಚಿ, ಶಿರಿಬಿಡ, ಕೋಪನ, ಮದನ ಎಂಬ ಮಹಾಬಲಿಷ್ಠರಾದ ವಾನರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅವರು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಸುಗ್ರೀವನು ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸುಷೇಣನೆಂಬ ವಾನರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿ, ಕೇತು, ಸುಕೇತು, ಸುನಾಭ, ಸುಮುಖ, ಸುಬಲ, ಸುರಸ, ಸುಷೇಣ, ಸುಕೇಶ, ಸುಪಾಟಲ, ಸುಕೇತನ, ಸುಪಾಟಲ, ಸುಕೇತನ, ಸುಪಾಟಲ, ಸುಕೇತನ

يىلەر چىقىپ ئون ئالتە دە ۋەلەيھىسسالام دە ❖

ئۇ ئون ئالتە دەرياغا چۈشۈپ ئۆلۈپ كەتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئون يەتتە دە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئون سەككىز دە ئىسھاق ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئون توققۇز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يىگىرمە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يىگىرمە بىر دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يىگىرمە ئىككى دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يىگىرمە ئۈچ دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يىگىرمە تۆت دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يىگىرمە بەش دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يىگىرمە ئالتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يىگىرمە يەتتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يىگىرمە سەككىز دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يىگىرمە توققۇز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز بىر دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز ئىككى دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز ئۈچ دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز تۆت دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز بەش دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز ئالتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز يەتتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز سەككىز دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئوتتۇز توققۇز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى قىرىق دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى قىرىق بىر دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى قىرىق ئىككى دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى قىرىق ئۈچ دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى قىرىق تۆت دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى قىرىق بەش دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى قىرىق ئالتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى قىرىق يەتتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى قىرىق سەككىز دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى قىرىق توققۇز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئەللىك دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئەللىك بىر دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئەللىك ئىككى دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئەللىك ئۈچ دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئەللىك تۆت دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئەللىك بەش دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئەللىك ئالتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئەللىك يەتتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئەللىك سەككىز دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئەللىك توققۇز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئالتمىش دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئالتمىش بىر دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئالتمىش ئىككى دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئالتمىش ئۈچ دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئالتمىش تۆت دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئالتمىش بەش دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئالتمىش ئالتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئالتمىش يەتتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئالتمىش سەككىز دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى ئالتمىش توققۇز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يەتمىش دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يەتمىش بىر دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يەتمىش ئىككى دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يەتمىش ئۈچ دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يەتمىش تۆت دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يەتمىش بەش دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يەتمىش ئالتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يەتمىش يەتتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يەتمىش سەككىز دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يەتمىش توققۇز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى سەكسەن دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى سەكسەن بىر دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى سەكسەن ئىككى دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى سەكسەن ئۈچ دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى سەكسەن تۆت دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى سەكسەن بەش دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى سەكسەن ئالتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى سەكسەن يەتتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى سەكسەن سەككىز دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى سەكسەن توققۇز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى توقسان دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى توقسان بىر دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى توقسان ئىككى دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى توقسان ئۈچ دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى توقسان تۆت دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى توقسان بەش دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى توقسان ئالتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى توقسان يەتتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى توقسان سەككىز دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى توقسان توققۇز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يۈز دا ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يۈز بىر دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يۈز ئىككى دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يۈز ئۈچ دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يۈز تۆت دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يۈز بەش دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يۈز ئالتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يۈز يەتتە دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يۈز سەككىز دە ئەلەيھىسسالام ❖

ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپ ئۆزى يۈز يىگىرمە بەش يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى؛

ئۇنىڭ ئوغلى يۈز توققۇ

ततो यत्नं ततः कृत्वा यतात्मा नियतव्रतः ।
सिद्धिं प्राप्तो यथा ब्रह्म तथाप्नोति निबोध मे ॥
बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो धृत्यात्मानं नियम्य च ।
शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च ॥
विविक्तसेवी लघ्वाशी यतवाक्कायमानसः ।
ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ॥
अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहम् ।
विमुच्य निर्ममः शान्तो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥
ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मा न शोचति न काङ्क्षति ।
समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते पराम् ॥
भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वतः ।
ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनन्तरम् ॥
सर्वकर्माण्यपि सदा कुर्वाणो मद्व्यपाश्रयः ।
मत्प्रसादादवाप्नोति शाश्वतं पदमव्ययम् ॥
चेतसा सर्वकर्माणि मयि संन्यस्य मत्परः ।
बुद्धियोगमुपाश्रित्य मच्चित्तः सततं भव ॥
मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसि ।
अथ चेत्त्वमहंकारान्न श्रोष्यसि विनङ्क्ष्यसि ॥
यदहंकारमाश्रित्य न योत्स्य इति मन्यसे ।
मिथ्यैष व्यवसायस्ते प्रकृतिस्त्वां नियोक्ष्यति ॥
स्वभावजेन कौन्तेय निबद्धः स्वेन कर्मणा ।
कर्तुं नेच्छसि यन्मोहात्करिष्यस्यवशोऽपि तत् ॥
ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति ।
भ्रामयन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया ॥
तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत ।
तत्प्रसादात्परां शान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ॥
इति ते ज्ञानमाख्यातं गुह्याद्गुह्यतरं मया ।
विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसि तथा कुरु ॥
सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः ।
इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ॥
मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ॥
सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ।
अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥
इदं ते नातपस्काय नाभक्ताय कदाचन ।
न चाशुश्रूषवे वाच्यं न च मां योऽभ्यसूयति ॥
य इमं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ।
भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्यत्यसंशयः ॥
न च तस्मान्मनुष्येषु कश्चिन्मे प्रियकृत्तमः ।
भविता न च मे तस्मादन्यः प्रियतरो भुवि ॥
अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः ।
ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ॥
श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपि यो नरः ।
सोऽपि मुक्तः शुभाँल्लोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणाम् ॥
कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा ।
कच्चिदज्ञानसम्मोहः प्रनष्टस्ते धनञ्जय ॥
नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाच्युत ।
स्थितोऽस्मि गतसन्देहः करिष्ये वचनं तव ॥
इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः ।
संवादमिमश्रौषमद्भुतं रोमहर्षणम् ॥
व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम् ।
योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ॥
राजन्संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिमद्भुतम् ।
केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ॥
तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यद्भुतं हरेः ।
विस्मयो मे महान्राजन्हृष्यामि च पुनः पुनः ॥
यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ।
तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिर्मम ॥

מאיר בנו של רבי יעקב[1] לו שלום:

ראיתי את שאלתך ואת תשובתך ואת ויכוחך ואת מחשבתך ואת עצתך ואת כוונתך ואת דעתך ואת הכל ראיתי ואת הכל שמעתי ואת הכל הבנתי ואת הכל ידעתי ואת הכל הכרתי ואת הכל השגתי ואת הכל ידעתי ואת הכל הבנתי

तुलसी चरनु देखि रघुनाथा। प्रेम सहित हरषे दोउ भ्राता॥
हृदयँ सराहत सीय लोनाई। गुर समीप गवने दोउ भाई॥
राम कहा सबु कौसिक पाहीं। सरसु सुहावन सो छबि माहीं॥
जहँ जहँ तीरथ रहे सुहाए। मुनिन्ह सकल सादर करवाए॥
कृस सरीर मुनिपट परिधाना। सत समाज नित सुनहिं पुराना॥
दरस हरष निति साधु समाजू। कहा कछू छति लोभ न लाजू॥
जो सुख भा सिय मातु मिलाएँ। सो न सहस मुख कहि जाएँ॥
बार बार कौसिक चरन सीसु नाइ कह राउ।
यह सबु सुखु मुनिराज तव कृपा कटाच्छ पसाउ॥
जनकु बोलाए सतानँदु आए सुनि हरषाइ।
कुसल प्रस्न करि आसिरबादे बिप्र पठाइ॥
कहे बेगि रथ गवन सुनाए। सुनि मुनि चले बरनि नहिं जाए॥
रथ आगे बहु बिधि बर बाजी। पथ रेनु मारुत मेनका लाजी॥
बिप्र बृंद चढ़े बाहन नाना। चले सकल तप तेज निधाना॥
सादर सुरन्ह मनाई सिर पुर बाहेर भए बाजि।
प्रथम बसिष्ठ दीख कुस साँति सुमति रिषिराजु॥
बिस्वामित्र बिनीत बड़ देखि सजे सब साथ।
आगे होइ लिवाय तेउ चले बजाइ पुनीत॥
सतानँद अरु बिप्र सचिव कहि पुर लोग बोलाइ।
आए मिलन बराति हियँ हरषु न हृदयँ समाइ॥
बंदी मागध सूत बर बोलनहार भुआर।
गावहिं गुन दसरथ तनय गइ बीति बड़ बार॥
सिंघासन अति दिब्य सुहावा। जनक बोलि मुनि निकट बैठावा॥
कीन्ह प्रनामु चरन धरि माथा। दिए असीस मुनीस रघुनाथा॥
बिस्वामित्र कहा जगदीसा। एस तीस इस महामहीसा॥
दोहा
बहुरि राम अभिवादन कीन्ह सबहि यथा जोग।
करि बिनती मुनि नायकहि दीन्ह महासन लोग॥
सतानँद तब सचिव बोलाए। सकल कुअँर निज निज पुर आए॥
बिस्वामित्र चले प्रभु पाहीं। कहि सबु कथा मुदित मन माहीं॥
सुतन्ह सहित दीन्हि पहुनाई। तिन्ह सम किमि कहि जाति बड़ाई॥
सोरठा
सजि आरती अनेक जनक भामिनीं मुदित मन।
चलीं मुदित अभिषेक मंगल जानि आपने॥

ס֭ש֣ץ ס֝ש֗ם ש֣ת֭ת ד֣ש֑ץ ב֝ל ב֗ס֣ץ׃

ש֭ם ס֝ש֗ם ב֣ל֭ס ג֣ל֑ת ב֝ש֗ת ש֣ב֭ת׃

ל֭ב֣ת ס֑ש֣ת ש֭ב ס֝ל֗ת ב֣ש֭ם׃

ש֭ב ס֝ל֗ת ש֣ם ס֑ל֣ת ב֭ש֣ם׃

ש֭ם ס֝ש֗ם ב֣ל֭ס ג֣ל֑ת ב֝ש֗ת ש֣ב֭ת׃

ל֭ב֣ת ס֑ש֣ת ש֭ב ס֝ל֗ת ב֣ש֭ם׃

ש֭ב ס֝ל֗ת ש֣ם ס֑ל֣ת ב֭ש֣ם׃

ש֭ם ס֝ש֗ם ב֣ל֭ס ג֣ל֑ת ב֝ש֗ת ש֣ב֭ת׃

ל֭ב֣ת ס֑ש֣ת ש֭ב ס֝ל֗ת ב֣ש֭ם׃

ש֭ב ס֝ל֗ת ש֣ם ס֑ל֣ת ב֭ש֣ם׃

لا تأخذ عيشي جزعي ولا تردي بكاي حزنا:
إلا إني بعد فعالك أرثي وأتوجع ❖
لا تحوجني ولا تعني ولا تكلني ❖
ولا يدك بيضاء فلا تحرمني:
فإلهك بيدك لا يبخل ثم لا يمنع ❖
وإن ابنك عيسى (١) أخي وعشيره نحله لا يعتاض:
حيّ يحتضنك جعلك أمّ ثكلى حزنا دمّك تحت:
حيّ يعتنك ويحلك أمّ ثكلى بكاها لا يمنع ❖
وإن أبوك يعقوب أخي وعشيره نحله لا يعتاض:
إن أبوك يعقوب أخي وعشيره نحله لا يعتاض ❖
ثم حيّ يحتضنك جعلك أمّ ثكلى بكاها لا يمنع:
لم إن يعقوب ولدا زوجة دمي عجنتموا ❖
ولدت إن يعقوب ولدا زوجة دمي عجنتموا:
إن أولاد يعقوب أخي عشيره نحلتموا ❖
ثم حيّ أولاد يعقوب أخي عشيره نحلتموا:
إن لاوي أخي عشيره نحلتموا ❖
إن يعقوب أخي عشيره نحلتموا:
إن يعقوب أخي عشيره نحلتموا ❖
إن يعقوب أخي عشيره نحلتموا:
لا تأخذ عيشي جزعي ولا تردي بكاي حزنا ❖
إن أخذ عيشي جزعي ولا تردي بكاي حزنا:
لا تأخذ عيشي جزعي ولا تردي بكاي حزنا ❖

(١) ثكلى .O

ثَمَنِهِ دَلَمُوْ) هِ بُدِيْنَّ دَيْصَوْا سِيْلَا:

دِيْلَاهِ هَيْلَا بُدَ هَوْلَاتَ دَمُوْتَا تِيْتَ؞

عِدُ يَصَمُبَصْا مُوْدَصْا بَصِيْ دَيْمَتَا تِيْتَ:

مُلَيْدِ ثَمَلَا لَمُصَدُا نِيْمَتَا دِوْسِ هِ بُمَجُمَ؞

هُلَاهِ بَيْتَ هِيْمُبَا ثِيْنَ دَمُوْتَا تِيْتَ؞

ثَلَاهِ هَيْلَا مُنْكُبِ مِيْتَ هِ وُمَدِيْمَوْ):

هَلَاهِ بَيْتَ هِيْمُبَا ثِيْنَ دَمُوْتَا تِيْتَ؞

هُفَهِ هُلَا بُدَ مُصَلَاهِ هِ هَتِيْمَوْ):

هُلَاهِ بَيْتَ هِيْمُبَا ثِيْنَ دَمُوْتَا تِيْتَ؞

مُلَاهِ بَيْتَ هِيْمُبَا ثِيْنَ دَمُوْتَا تِيْتَ؞

ثَمَلَا بَصَوْتَا مُدِيْنَ دَمُوْتَا دِمُوْتَيْمَوْ)؞

ثَمَلَا دِفَيْنَّ هِيْمُبَا مِيْتَ دِمَيْمَبِ بُدَ:

مُلَيْدِ ثَمَلَا لَمُصَدُا نِيْمَتَا دِوْسِ هِ بُمَجُمَ؞

هُفَهِ لَمُوْ هِ لَا هَتِيْنَ لَمُوْصَا دِيْنَ:

ثَمَلَا بَصَوْتَا مُدِيْنَ دَمُوْتَا دِمُوْتَيْمَوْ)؞

هُلَاهِ بَيْتَ هِيْمُبَا ثِيْنَ دَمُوْتَا تِيْتَ؞

مُلَاهِ هَيْلَا بُدَ هَوْلَاتَ دَمُوْتَا تِيْتَ؞

دِيْلَاهِ هَيْلَا بُدَ هَوْلَاتَ دَمُوْتَا تِيْتَ؞

مِيْ هُوَ هَلَاهُ لَمُصَدُا مِيْتَ هُوَ لِيْمَا لَا هَلَاتِيْا:

مِيْ هُوَ هَلَاهُ لَمُصَدُا مِيْتَ هُوَ لِيْمَا لَا هَلَاتِيْا:

دِيْلَاهِ هَيْلَا بُدَ هَوْلَاتَ دَمُوْتَا تِيْتَ؞

مُلَاهِ هَيْلَا بُدَ هَوْلَاتَ دَمُوْتَا تِيْتَ؞

ऊचुः किमकरिष्यन्नजाः कृष्ण यदवसन्व्रजे ।
किमाचरन्ति कथ्यन्तां किं भुञ्जते पिबन्ति च ॥
कथं चरन्ति सुश्रोणि गोपालसुतवल्लभे ।
अस्माकं वद वार्तानां रसज्ञा ह्यसि नः सखी ॥
कच्चिदासां व्रतस्थायाः पतिदेवसुतान्वयाः ।
अजानतीनां पूजां ते मा कार्षुरघवान्नरः ॥
कच्चिन्नो गोधनं स्वैरं चारयन्त्या वने मनाक् ।
न कालव्यालदावाग्निवातवर्षभयं भवेत् ॥
कच्चिन्नो बालवत्साश्च वृद्धा गावः सुदोहनाः ।
मनोज्ञं पास्यन्ति पयो गोप्यो मुक्तधियोऽबलाः ॥
कच्चिन्नो गोपिकासूनुर्भगवान्सात्वतां पतिः ।
करिष्यति सतां गोष्ठे वृजिनार्दनः ॥
कच्चिन्नो गोपिकाजार्यः सेतुर्यदुभिरास्थितः ।
करिष्यति पदं भूयो न यत्र कृतो भयम्

ܟܬܡ ܒܙ ܚܙ[1] ܡܒܛܟ ܒܟܕܙ :
ܐܒܟ ܡܙ ܐܡ ܟܡܡ ܚܒ ܕܒܡܒ ❖
ܒܒܢܒ ܟܐ ܟܚܙ ܠܒܒܡ ܐܠܒܐܕ :
ܒܟ ܒܒܐܠܡ ܙܕܡ ܚܒܚ ܒܚܟܟ ܐܡ ❖
ܡܙ ܐܡ ܚܚܕܐ ܒܒ ܐܒܒ ܒܒ ܐܠ ❖
ܒܒ ܒܒ ܒܒ ܒܒ ܒܒ ❖

ܟܒ ܒܒ ܒܒ ܒܒ ❖

ܒܒ. ܒܒ.

ܒܟܟ ܡܡܪ ܚܚܩܒ ܒܒܐ ܚܚ ܟܚܚܕ[2].

ܒܒ ܒܒ ܒܒ ❖
ܒܒ ❖
ܒܒ ❖
ܒܒ ❖
ܒܒ ❖
ܒܒ ❖
ܒܒ ❖
ܒܒ ❖
ܒܒ ❖
ܒܒ ❖

(1) ܚܙ Sic (2) ܒܒ. ܒ. ❖ ܒ. ❖ ❖ ❖

ਅਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਵੈ ਮੁਖ ਬੋਲਾ ॥
ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸਭ ਥੈ ਓਹੁ ਦੀਆ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਾ ਏਹੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਉ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਧਾ ਕੇਰੀ ਧੂੜਿ ਤਨਿ ਮੇਰੈ ਲੋਚਾ ਇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮਣੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਲ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਧਾ ਕੇਰੀ ਧੂੜਿ ਤਨਿ ਮੇਰੈ ਲੋਚਾ ਇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮਣੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਲ ॥੧॥
ਸਾਧਾ ਕੇਰੀ ਧੂੜਿ ਤਨਿ ਮੇਰੈ ਲੋਚਾ ਇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮਣੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਲ ॥੧॥
ਸਾਧਾ ਕੇਰੀ ਧੂੜਿ ਤਨਿ ਮੇਰੈ ਲੋਚਾ ਇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮਣੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਲ ॥੧॥
ਸਾਧਾ ਕੇਰੀ ਧੂੜਿ ਤਨਿ ਮੇਰੈ ਲੋਚਾ ਇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮਣੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਲ ॥੧॥
ਸਾਧਾ ਕੇਰੀ ਧੂੜਿ ਤਨਿ ਮੇਰੈ ਲੋਚਾ ਇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮਣੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਲ ॥੧॥
ਸਾਧਾ ਕੇਰੀ ਧੂੜਿ ਤਨਿ ਮੇਰੈ ਲੋਚਾ ਇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮਣੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਲ ॥੧॥
ਸਾਧਾ ਕੇਰੀ ਧੂੜਿ ਤਨਿ ਮੇਰੈ ਲੋਚਾ ਇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮਣੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਲ ॥੧॥
ਸਾਧਾ ਕੇਰੀ ਧੂੜਿ ਤਨਿ ਮੇਰੈ ਲੋਚਾ ਇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮਣੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਲ ॥੧॥

ਸੁਖੀਆ ਹਾਲਤ ਅੰਦਰ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਨਾ ਕਰੀਏ ਨਾਮ:
ਜਿਹੜੇ ਦੁੱਖ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਉਹ ਸੁਖ ਕਹੀਏ ਨਾਮ ❖
ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੁੱਖੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਦੁੱਖੀ ਹੋਈਏ ਨਾ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਈਏ ਨਾਮ:
ਜਿਹੜੇ ਦੁੱਖ ਦੇਖਣ ਪਾਸ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰੀਏ ਨਾਮ ❖
ਜਿਹੜੇ ਹਾਲ ਅੰਦਰ ਸੁੱਖ ਵਰਤਾਈਏ ਨਾਮ:
ਅਜਿਹੇ ਹਾਲ ਅੰਦਰ ਦੁੱਖੀ ਕਿਵੇਂ ਕਹੀਏ ਨਾਮ ❖
ਨਾਮ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂੰਦੇ ਦੁੱਖ ਜ਼ਰਾ ਨਾ ਲੱਗਣ ਨਾਮ:
ਅੰਗ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ਨਾਮ ❖
ਨਾਮ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦੂੰਦੇ ਸੁੱਖ ਜ਼ਰਾ ਨਾ ਲੱਗਣ ਨਾਮ:
ਅੰਗ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ਨਾਮ ❖
ਸੁੱਖ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂੰਦੇ ਦ

ਤੂੰ ਕਿਆ ਸੇਵਹਿ ਸਾਕਤਾ ਜੋ ਆਵੈ ਤੈ ਜਾਇ ॥
ਅਉਰੀ ਲੈ ਖਟਣਾ ਖੋਟੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥
ਜਿਸ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ਬਾਹਰਿ ਕਪੜੇ ਉਜਲ ਹੋਇ ॥
ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਵੈ ਊਜਲੁ ਕਪੜੇ ਧੋਇ ॥
ਕਪਟੁ ਕਮਾਣੈ ਜਗੁ ਠਗੈ ਠਗੀ ਠਗੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥
ਕਪਟੁ ਕਮਾਣੈ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥
ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਪਟੁ ਨ ਕਮਾਵਈ ਸਚੁ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥
ਸਚੇ ਨੋ ਸਚੁ ਬਣਿ ਆਵਦਾ ਕੂੜੁ ਕਢੈ ਬਾਹਰਿ ਪਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਲਾਇਆ ਭਾਇ ॥
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਹਿ ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਹੋਇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ

ꠢꠣꠞ ꠞꠤꠞ ꠉꠣꠢꠇ ꠘꠤꠎ ꠢꠣꠑꠤꠞꠢ ꠢꠤ ꠇꠎ ꠘꠣꠢꠤ ꠉ
ꠢꠘꠉꠎ ꠢꠣꠞꠞꠘ ꠢꠣꠢ ꠘꠤꠑꠤꠎꠤꠑꠘ ꠘꠤ ꠎꠣ ꠢꠣꠉꠢ ꠏ
ꠘꠉꠎ ꠢꠣꠞꠞꠘ ꠘꠤꠎꠣꠎꠣ ꠉꠤꠇ ꠞꠤꠇ ꠓꠢꠤ ꠎꠣ ꠉ
ꠢꠤꠎꠘ ꠢꠣꠞꠞꠘ ꠉꠤꠇ ꠘꠣꠢꠤ ꠎꠣ ꠑꠣꠢꠤ ꠏ
ꠓꠤꠎ ꠢꠣꠉꠢ ꠘꠣꠢꠤ ꠉꠤꠇ ꠎꠣꠢꠤ ꠘꠣꠢꠤ ꠉ
ꠓꠤꠎ ꠢꠣꠉꠢ ꠘꠣꠢꠤ ꠉꠤꠇ ꠎꠣꠢꠤ ꠘꠣꠢꠤ ꠏ
ꠘꠤꠑꠤꠎꠤꠑꠘ ꠘꠤ ꠎꠣ ꠢꠣꠉꠢ ꠘꠣꠢꠤ ꠉꠤꠇ

ميں چم ڪڏ ڪنڊ پاڻ ڏنڪ ٻڌايو ڏاڍو :
ڪاهين ڪم ٻڌو ڪاڻ ڏڪڻ ڏيڻ ڏي ڏيئڻ ڪم ❖
ڪاڻ ڪهڙي ڪنڊ ڪاڻ ڪنڊ ڪاڻ ڪنڊ ڪاڻ ڪنڊ ڪاڻ :
ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ❖
ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏيڻ ڏي

ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਲੁਕਾਇਆ ਸੰਝ ਭਈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਅੰਧਿਆਰੁ ਗਇਆ ॥
ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਮੁਖੁ ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਕਢੀਅਹਿ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਸਭ ਧਰਤੀ ਹੋਈ ਸੁਖਾਲੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਸਭ ਆਸ ਪੁਰੀ ਹਮਾਰੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਸਭ ਚਿੰਤ ਗਈ ਹਮਾਰੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕਾਰ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਸਭ ਸੋਭ ਹਮਾਰੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਸਭ ਸਾਕ ਨਵੇ ਥੀਵਾਹ

तस्मात्सर्वात्मना साध्वि पतिः पूज्यो निरीक्षणः ।
मां यजन्नुत भजन्नुत्तमां गतिं लभेत ॥
तस्मात्सर्वात्मना साध्वि पतिः पूज्यो निरीक्षणः ।
यत्र यत्र पतिं पश्येन्मन्यमानं शुभेक्षणम् ॥
यत्र कुत्र शयानं वा तत्र तत्र गतं सती ।
पतिं पश्येत्सुसंवीता न पतिं पश्येत्कुयोषितम् ॥
पतिर्हि दैवतं साध्व्याः सर्वेषां भर्तृमानिनाम् ।
इह प्रेत्य च धर्मज्ञ न दैवतं पतिसमम् ॥
पतिरेव गुरुः पुंसां स्त्रीणां सर्वार्थवित्तमः ।
लोकेऽतिथिरिवासीत पतिं पूजां समाचरेत् ॥
यद्वा अमुष्या उपरि स्पृहा स्यात्
प्रजापतेर्वा हृदयं विभर्ति ।
तस्मै नमो यस्त्वसकृत्तदेव
वेदेषु गुह्यं जपते प्रजानाम् ॥
तस्मै नमो यस्त्वसकृत्तदेव
वेदेषु गुह्यं जपते प्रजानाम् ॥
यत्पादपद्मं ललनाललामभिः
सदार्द्रकुङ्कुमारुणस्तनस्पृशा ।
परिक्षितं कामयते श्रियोऽर्चितं
भगस्य मह्यं च तनोतु मङ्गलम् ॥
यत्पादपद्मं ललनाललामभिः
सदार्द्रकुङ्कुमारुणस्तनस्पृशा ।
परिक्षितं कामयते श्रियोऽर्चितं
भगस्य मह्यं च तनोतु मङ्गलम् ॥

ܡܫܘ ܐܒܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ❊ ܕܐܦ ܠܐ ܡܫܬܘ ܘܐܟܠ ܐܠܐ ܥܡ ܚܒܪܐ ❊ ܘܐܦ ܠܐ ܫܡܥ ܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ❊ ܕܢܫܬܒܚ ܒܗ ❊ ܘܐܦ ܠܐ ܢܫܬܒܚ ❊ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪ ❊ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ❊ ܘܐܢ ܠܐ ❊ ܐܝܟ ❊ ܕܐܢ ❊ ❊ ❊

ਓਹੁ ਜੀਆ ਚੋ ਚੋ ਕਾ ਫਿਰ ਮੰਗਤਾ ਨਹੁ ਫਿਰ ਸਾਹਾ ॥
ਮੁਹ ਦਿਚਹੁ ਕਾ ਦਿਚੈ ਸਭੁ ਕਿਸਹਾ ਹਦਿ ਵਿਹਾ ॥
ਓਥੈ ਸਭ ਮੰਗਤਾ ਓਹੁ ਦਾਤਾ ਫਿਰ ਸਾਹਾ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਲਹਾ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੀ ਕੋਇ ॥
ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਭਾਣੈ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਭਾ

ਮੈਂ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਫਲ ਜੋ ਹੋਣੇ ਸੋ ਹੋਣੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।
ਮੈਂ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।
ਜੋ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
ਸਭੋ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।
ਮੈਂ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।
ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
ਸਭੋ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।
ਮੈਂ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।
ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
ਸਭੋ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।
ਮੈਂ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।
ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
ਸਭੋ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।
ਮੈਂ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।
ਸ਼ਿਵਜੀ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੁਖੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
ਸਭੋ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ।

हस्त ते पूर्व पाठना तथैव पूर्व लक्षणे :

मिश्र अनुष्टुभ छंद

मिश्रेण चैतेषां पूर्वेषां लक्षणेन मिश्रता तेषां ज्ञेया ॥

मिश्र छंदोनी पूर्व छंदोनां लक्षणोनी साथे मिश्रता जाणवी ॥

पूर्व छंदोनां लक्षण आ छंदमां मिश्र करवां :

ਅਨਿਕ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਤਵੰਤਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਸਤਵੰਤਾ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਹੁ ਮੋਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਹੁ ਮੋਹਿ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ਮੋਹਿ ॥
ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸੁਖ ਸਗਲ ਦੇਹਾਰੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸੁਖ ਸਗਲ ਦੇਹਾਰੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸੁਪਨ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ॥
ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਖੇ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਖੇ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੇਖਾ ਪੇਖੀ ਸਗਲ ਬਿਲਾਸਾ ॥
ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੇ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥
ਅਨਿਕ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤਾ ਅਨਿਕ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਰਥਾ ਸਭ ਜਾਤਾ ॥
ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਨਾ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਅਰੁ ਮਰਨਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਵ ਤਰਨਾ ॥੧॥

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਅਨਿਕ ਬਪੁ ਧਾਰੇ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਅਨਿਕ ਬਪੁ ਧਾਰੇ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਜਾਚਹਿ ਦਾਤਾਰੰ ॥
ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਜਾਚਹਿ ਦਾਤਾਰੰ ਅਨਿਕ ਬਾਸੁਰ ਅਨਿਕ ਰੈਣਾਰੰ ਅਨਿਕ ਬਾਸੁਰ ਅਨਿਕ ਰੈਣਾਰੰ ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਅਨਿਕ ਸੰਸਾਰੰ ॥
ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਅਨਿਕ ਸੰਸਾਰੰ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਅਨਿਕ ਕਲਾਧਰੰ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਅਨਿਕ ਕਲਾਧਰੰ ਅਨਿਕ ਪਵਣ ਅਨਿਕ ਪਾਣੀ ਧਰਣੀ ਅਨਿਕ ਪਵਣ ਅਨਿਕ ਪਾਣੀ ਧਰਣੀ ਅਨਿਕ ਅਗਨਿ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਣੀ ॥
ਅਨਿਕ ਅਗਨਿ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਧ ਅਨਿਕ ਸੂਰਮਾ ਅਨਿਕ ਜੋਧ ਅਨਿਕ ਸੂਰਮਾ ਅਨਿਕ ਦੇਵ ਅਨਿਕ ਦਾਨੁ ਕਰਮਾ ॥
ਅਨਿਕ ਦੇਵ ਅਨਿਕ ਦਾਨੁ ਕਰਮਾ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧ ਕਾਪੜ ਸੁਖਾਸਾ ॥
ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧ ਕਾਪੜ ਸੁਖਾਸਾ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੰ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੰ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਅਨਿਕ ਪਰਵਾਰੰ ॥
ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਅਨਿਕ ਪਰਵਾਰੰ ਅਨਿਕ ਜੋਗ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਅਨਿਕ ਜੋਗ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੈ ਨਿਰਜੋਗ ॥
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੈ ਨਿਰਜੋਗ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਅਨਿਕ ਤਪ ਤਾਪਾ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਅਨਿਕ ਤਪ ਤਾਪਾ ਅਨਿਕ ਬੈਸ ਅਨਿਕ ਪਰਤਾਪਾ ॥
ਅਨਿਕ ਬੈਸ ਅਨਿਕ ਪਰਤਾਪਾ ਅਨਿਕ ਪਰੀ ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ਅਨਿਕ ਪਰੀ ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਭੋਗਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਨਿਕ ਜਪ ਜੋਗਾ ॥
ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਨਿਕ ਜਪ ਜੋਗਾ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਅਨਿਕ ਬਨਵਾਰੀ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਅਨਿਕ ਬਨਵਾਰੀ ਅਨਿਕ ਸਰਬ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥

ततो दक्षिणतो गत्वा गोदावरीं सरिद्वराम् ।
सह्यपादमुपस्पृश्य स्नातो मां समुपस्पृशेत् ॥
कामान् दुग्धे विधुनुते दुरितं शमयत्यलम् ।
सर्वतः पाह्यनुसवं वैराजेनात्मतेजसा ॥
ततः प्रतीचीं निरृतिमुदीचीं दिशमास्थितः ।
सह्यशुक्तिमुपस्पृश्य विधूतकलिलो भवेत् ॥
तां तात्यनदीपुण्यां हरिमेधसमालयाम् ।
उपस्पृश्याभिगच्छेत मां त्रिभिर्भक्तिमान् नरः ॥
तत्र मां पुरुषं पूर्वमुपलभ्य गुहाशयम् ।
महापुरुषमित्यादि सूक्तेनामीवदोहनम् ॥
पाद्यादिभिरुपचारैः कन्दमूलामिषासवैः ।
कामं संपूजयेत्वा मां दत्त्वात्मानं विसृजेत् ॥
ततः किञ्चिदुपादाय प्रेमोद्भाष्पः समाहितः ।
प्रतीक्षन्नग्रतस्तिष्ठेद्यावन्मे दर्शनं भवेत् ॥
एतावान् योगिनां योग आत्मवत्संग्रहः परः ।
सर्वतो मनसोऽसङ्गः सङ्गश्च मयि सात्वताः ॥
यमादिभिर्योगपथैः कामलोभहतो मुहुः ।
मुकुन्दसेवया यद्वत्तथात्मा नाञ्जसा हरेत् ॥
एतावानेव लोकेऽस्मिन्पुंसां निःश्रेयसोदयः ।
तीव्रया भक्तियोगेन मनो मय्यर्पितं स्थिरम् ॥
यदत्र क्वचिदाशास्ति कर्मतोऽमुत्र चेह च ।
दुष्टं कुलं क्रियाद्रव्यं देशं कालं वयः कृतिम् ॥
तत्सर्वं मद्भक्तियोगेन मन्निष्ठः कुरुते नरः ।
स्वर्गापवर्गौ मद्धाम कथञ्चित्संप्रपद्यते ॥
एतावानेव यजतामिह निःश्रेयसोदयः ।
परमेकान्तभक्तिर्या मद्गुणश्रुतिलक्षणा ॥
वर्णाश्रमवतां धर्म एष आचारलक्षणः ।
स एव मद्भक्तियुतो निःश्रेयसकरः परः ॥
अकामः सर्वकामो वा मोक्षकाम उदारधीः ।
तीव्रेण भक्तियोगेन यजेत पुरुषं परम् ॥
नातिकृच्छ्रेण महता कर्मणामुज्झितेन च ।
मद्भक्तियोगयुक्तस्य योगिनो मनसः सुखम् ॥
यत्कर्मभिर्यत्तपसा ज्ञानवैराग्यतश्च यत् ।
योगेन दानधर्मेण श्रेयोभिरितरैरपि ॥
सर्वं मद्भक्तियोगेन मद्भक्तो लभतेऽञ्जसा ।
स्वर्गापवर्गं मद्धाम कथञ्चित्संप्रपद्यते ॥
न किञ्चित्साधवो धीरा भक्ता ह्येकान्तिनो मम ।
वाञ्छन्त्यपि मया दत्तं कैवल्यमपुनर्भवम् ॥
निरपेक्षं मुनिं शान्तं निर्वैरं समदर्शनम् ।
अनुव्रजाम्यहं नित्यं पूयेयेत्यङ्घ्रिरेणुभिः ॥
निष्किञ्चना मय्यनुरक्तचेतसः शान्ता महान्तोऽखिलजीववत्सलाः ।
कामैरनालब्धधियो जुषन्ति यत्तन्नैरपेक्ष्यं न विदुः सुखं मम ॥
आत्मारामाश्च मुनयो निर्ग्रन्था अप्युरुक्रमे ।
कुर्वन्त्यहैतुकीं भक्तिमित्थम्भूतगुणो हरिः ॥
सालोक्यसार्ष्टिसामीप्यसारूप्यैकत्वमप्युत ।
दीयमानं न गृह्णन्ति विना मत्सेवनं जनाः ॥
अथैतत्परमं गुह्यं शृण्वतो यदुनन्दन ।
सुगोप्यमपि वक्ष्यामि त्वं मे भृत्यः सुहृत्सखा ॥
मनुष्यत्वं दुर्लभं प्राप्य देवानुग्रहहेतुकम् ।
पादं न सेवते यस्तु स आत्महा ॥
लब्ध्वा सुदुर्लभमिदं बहुसम्भवान्ते
मानुष्यमर्थदमनित्यमपीह धीरः ।
तूर्णं यतेत न पतेदनुमृत्यु यावन्
निःश्रेयसाय विषयः खलु सर्वतः स्यात् ॥
एवं सञ्जातविश्रम्भो मयि भक्तिं दृढां नरः ।
आनन्दसम्प्लवे लोके निमग्नो न विमुह्यति ॥
एवं मां सर्वभूतेषु भूतात्मानं कृतालयम् ।
अर्हयेद्दानमानाभ्यां मैत्र्याभिन्नेन चक्षुषा ॥
मनुष्यः प्रतिमां यावन्नार्चायां मां स ईक्षते ।
तावन्न भूतेष्वर्हणं कुर्वन्भूतार्थदृङ्नरः ॥
यो मां सर्वेषु भूतेषु सन्तमात्मानमीश्वरम् ।
हित्वार्चां भजते मौढ्याद्भस्मन्येव जुहोति सः ॥
द्विषतः परकाये मां मानिनो भिन्नदर्शिनः ।
भूतेषु बद्धवैरस्य न मनः शान्तिमृच्छति ॥
अहमुच्चावचैर्द्रव्यैः क्रियया उत्पद्यमानया ।
नैवं तुष्येऽर्चितोऽर्चायां भूतग्रामावमानिनः ॥
आत्मनश्च परस्यापि यः करोत्यन्तरोदरम् ।
तस्य भिन्नदृशो मृत्युर्विदधे विदधाम्यहम् ॥
अथ मां सर्वभूतेषु भूतात्मानं कृतालयम् ।
अर्चयेद्दानमानाभ्यां मैत्र्याभिन्नेन चक्षुषा ॥
जीवाः श्रेष्ठा ह्यजीवानां ततः प्राणभृतः शुभे ।
ततः सचित्ताः प्रवरास्ततश्चेन्द्रियवृत्तयः ॥
तेषु बह्वेकजातीयाद्यतः प्रवर आत्मतः ।
तस्मात्पुनरपि ब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रयोषितः ॥
तत्रापि पुरुषाः प्रायो मदभक्तिविमुखाः शुभे ।
सन्तो मदनुकम्पार्थं स्वपुण्यमुपजह्रति ॥
सन्तोऽनपेक्षा मच्चित्ताः प्रशान्ताः समदर्शिनः ।
निर्ममा निरहङ्कारा निर्द्वन्द्वा निष्परिग्रहाः ॥
तेषामहं पादसरोजरेणु-
मार्या वहेयाधिकिरीटमायुः ।
यं नित्यदा बिभ्रतो नाभिमानः
क्षीणोत्यहं चाजितयाऽनुगृह्णे ॥
मद्भक्तपूजाभ्यधिका सपर्या
भूतेषु मद्भावनयाऽमानित्वम् ।
मद्भक्तपूजा च मदीहितज्ञैः
सर्वेन्द्रियोपरमेण यावत् ॥
मां सर्वभूतेषु समाप्तकामं
नारायणं पूर्वमकल्पमेकम् ।
अनन्यभावं भजतां गुहाशयं
निरन्तरं तप्यति पण्डितोऽहम् ॥
मय्यर्पितात्मनः सभ्य निरपेक्षस्य सर्वतः ।
मयाऽऽत्मना सुखं यत्तत्कुतः स्याद्विषयात्मनाम् ॥
विषय्यभिनिवेशानां विद्वन्नपि विहुरात्मनाम् ।
विज्ञानं तावदेतत्स्यान्न यावन्मद्धिया मनः ॥
मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ।
बन्धाय विषयासङ्गो मुक्त्यै मन्निष्ठता मनः ॥
निषेकादिश्मशानान्तैः संस्कारैः संस्कृतोऽनघ ।
पुंसोऽधिकारो यज्ञेषु स्त्रियाश्च श्रुतिचोदितः ॥
तावत्कर्माणि कुर्वीत न निर्विद्येत यावता ।
मत्कथाश्रवणादौ वा श्रद्धा यावन्न जायते ॥
स्वधर्मस्थो यजन्यज्ञैरनाशीःकाम उद्धवः ।
न याति स्वर्गनरकौ यद्यन्न नियमाद्ऋते ॥
एष वै परमो योगो मनसः संग्रहः स्मृतः ।
हृदयज्ञत्वमन्विच्छन्दमः कोऽन्योऽस्य सद्गुणः ॥
यो वै मद्भावमापन्न ईक्षाभावमनाशयः ।
सर्वभूतसुहृच्छान्तो नाक्षीणकरणो मुनिः ॥
न पारमेष्ठ्यं न महेन्द्रधिष्ण्यं
न सार्वभौमं न रसाधिपत्यम् ।
न योगसिद्धीरपुनर्भवं वा
मय्यर्पितात्मेच्छति मदविनान्यत् ॥
निरस्तसाम्यातिशयेन राधसा स्वतेजसा नित्यसुखानुभूतिना ।
स्वमायया चात्मनिगूढमुक्तये हरिं भजेऽन्यार्थहरं गुरोर्गुरुम् ॥
न रोधयति मां योगो न साङ्ख्यं धर्म एव च ।
न स्वाध्यायस्तपस्त्यागो नेष्टापूर्तं न दक्षिणा ॥
व्रतानि यज्ञश्छन्दांसि तीर्थानि नियमा यमाः ।
यथावरुन्धे सत्संगः सर्वसङ्गापहो हि माम् ॥
सत्संगेन हि दैतेया यातुधान्याः खगा मृगाः ।
गन्धर्वाप्सरसो नागाः सिद्धाश्चारणगुह्यकाः ॥
विद्याधरा मनुष्येषु वैश्याः शूद्राः स्त्रियोऽन्त्यजाः ।
रजस्तमःप्रकृतयस्तस्मिंस्तस्मिन्युगे युगे ॥
बहवो मत्पदं प्राप्तास्त्वाष्ट्रकायाधवादयः ।
वृषपर्वा बलिर्बाणो मयश्चाथ विभीषणः ॥
सुग्रीवो हनुमान्ऋक्षो गजो गृध्रो वणिक्पथः ।
व्याधः कुब्जा व्रजे गोप्यो यज्ञसीतास्तथापरे ॥
ते नाधीतश्रुतिगणा नोपासितमहत्तमाः ।
अव्रतातप्ततपसः सत्संगान्मामुपागताः ॥
केवलेन हि भावेन गोप्यो गावो नगा मृगाः ।
येऽन्ये मूढधियो नागाः सिद्धा मामीयुरञ्जसा ॥
किं विद्यया किं तपसा किं त्यागेन श्रुतेन वा ।
किं विविक्तेन योगेन किं न्याय्याभिजनेन वा ॥
किं वाऽनया निरपेक्षमुनीनां मद्भक्तिं विना ।
प्रायेण भक्ता उद्धव नाहमेकान्तिनो विना ॥
धर्मो मद्भक्तिकृत्प्रोक्तो ज्ञानं चैकात्म्यसंशयः ।
सदसन्मात्रमव्यक्तं कालः कलयतामहम् ॥
त्रिविधा मत्पदं प्राप्ता ऊर्ध्वमध्यावरा गतीः ।
ब्रह्मर्षयो देवर्षयो मनुष्यप्रवरा अपि ॥
अथ मां सर्वभूतेषु भूतात्मानं कृतालयम् ।
अर्हयेद्दानमानाभ्यां मैत्र्याभिन्नेन चक्षुषा ॥
मनुष्यः प्रतिमां यावन्नार्चायां मां स ईक्षते ।
तावन्न भूतेष्वर्हणं कुर्वन्भूतार्थदृङ्नरः ॥
यो मां सर्वेषु भूतेषु सन्तमात्मानमीश्वरम् ।
हित्वार्चां भजते मौढ्याद्भस्मन्येव जुहोति सः ॥
द्विषतः परकाये मां मानिनो भिन्नदर्शिनः ।
भूतेषु बद्धवैरस्य न मनः शान्तिमृच्छति ॥
अहमुच्चावचैर्द्रव्यैः क्रियया उत्पद्यमानया ।
नैवं तुष्येऽर्चितोऽर्चायां भूतग्रामावमानिनः ॥
आत्मनश्च परस्यापि यः करोत्यन्तरोदरम् ।
तस्य भिन्नदृशो मृत्युर्विदधे विदधाम्यहम् ॥
अथ मां सर्वभूतेषु भूतात्मानं कृतालयम् ।
अर्चयेद्दानमानाभ्यां मैत्र्याभिन्नेन चक्षुषा ॥
जीवाः श्रेष्ठा ह्यजीवानां ततः प्राणभृतः शुभे ।
ततः सचित्ताः प्रवरास्ततश्चेन्द्रियवृत्तयः ॥
तेषु बह्वेकजातीयाद्यतः प्रवर आत्मतः ।
तस्मात्पुनरपि ब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रयोषितः ॥
तत्रापि पुरुषाः प्रायो मदभक्तिविमुखाः शुभे ।
सन्तो मदनुकम्पार्थं स्वपुण्यमुपजह्रति ॥
सन्तोऽनपेक्षा मच्चित्ताः प्रशान्ताः समदर्शिनः ।
निर्ममा निरहङ्कारा निर्द्वन्द्वा निष्परिग्रहाः ॥
तेषामहं पादसरोजरेणु-
मार्या वहेयाधिकिरीटमायुः ।
यं नित्यदा बिभ्रतो नाभिमानः
क्षीणोत्यहं चाजितयाऽनुगृह्णे ॥
मद्भक्तपूजाभ्यधिका सपर्या
भूतेषु मद्भावनयाऽमानित्वम् ।
मद्भक्तपूजा च मदीहितज्ञैः
सर्वेन्द्रियोपरमेण यावत् ॥
मां सर्वभूतेषु समाप्तकामं
नारायणं पूर्वमकल्पमेकम् ।
अनन्यभावं भजतां गुहाशयं
निरन्तरं तप्यति पण्डितोऽहम् ॥
मय्यर्पितात्मनः सभ्य निरपेक्षस्य सर्वतः ।
मयाऽऽत्मना सुखं यत्तत्कुतः स्याद्विषयात्मनाम् ॥
विषय्यभिनिवेशानां विद्वन्नपि विहुरात्मनाम् ।
विज्ञानं तावदेतत्स्यान्न यावन्मद्धिया मनः ॥
मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः ।
बन्धाय विषयासङ्गो मुक्त्यै मन्निष्ठता मनः ॥
निषेकादिश्मशानान्तैः संस्कारैः संस्कृतोऽनघ ।
पुंसोऽधिकारो यज्ञेषु स्त्रियाश्च श्रुतिचोदितः ॥
तावत्कर्माणि कुर्वीत न निर्विद्येत यावता ।
मत्कथाश्रवणादौ वा श्रद्धा यावन्न जायते ॥
स्वधर्मस्थो यजन्यज्ञैरनाशीःकाम उद्धवः ।
न याति स्वर्गनरकौ यद्यन्न नियमाद्ऋते ॥
एष वै परमो योगो मनसः संग्रहः स्मृतः ।
हृदयज्ञत्वमन्विच्छन्दमः कोऽन्योऽस्य सद्गुणः ॥
यो वै मद्भावमापन्न ईक्षाभावमनाशयः ।
सर्वभूतसुहृच्छान्तो नाक्षीणकरणो मुनिः ॥
न पारमेष्ठ्यं न महेन्द्रधिष्ण्यं
न सार्वभौमं न रसाधिपत्यम् ।
न योगसिद्धीरपुनर्भवं वा
मय्यर्पितात्मेच्छति मदविनान्यत् ॥
निरस्तसाम्यातिशयेन राधसा स्वतेजसा नित्यसुखानुभूतिना ।
स्वमायया चात्मनिगूढमुक्तये हरिं भजेऽन्यार्थहरं गुरोर्गुरुम् ॥
न रोधयति मां योगो न साङ्ख्यं धर्म एव च ।
न स्वाध्यायस्तपस्त्यागो नेष्टापूर्तं न दक्षिणा ॥
व्रतानि यज्ञश्छन्दांसि तीर्थानि नियमा यमाः ।
यथावरुन्धे सत्संगः सर्वसङ्गापहो हि माम् ॥
सत्संगेन हि दैतेया यातुधान्याः खगा मृगाः ।
गन्धर्वाप्सरसो नागाः सिद्धाश्चारणगुह्यकाः ॥
विद्याधरा मनुष्येषु वैश्याः शूद्राः स्त्रियोऽन्त्यजाः ।
रजस्तमःप्रकृतयस्तस्मिंस्तस्मिन्युगे युगे ॥
बहवो मत्पदं प्राप्तास्त्वाष्ट्रकायाधवादयः ।
वृषपर्वा बलिर्बाणो मयश्चाथ विभीषणः ॥
सुग्रीवो हनुमान्ऋक्षो गजो गृध्रो वणिक्पथः ।
व्याधः कुब्जा व्रजे गोप्यो यज्ञसीतास्तथापरे ॥
ते नाधीतश्रुतिगणा नोपासितमहत्तमाः ।
अव्रतातप्ततपसः सत्संगान्मामुपागताः ॥
केवलेन हि भावेन गोप्यो गावो नगा मृगाः ।
येऽन्ये मूढधियो नागाः सिद्धा मामीयुरञ्जसा ॥
किं विद्यया किं तपसा किं त्यागेन श्रुतेन वा ।
किं विविक्तेन योगेन किं न्याय्याभिजनेन वा ॥
किं वाऽनया निरपेक्षमुनीनां मद्भक्तिं विना ।
प्रायेण भक्ता उद्धव नाहमेकान्तिनो विना ॥
धर्मो मद्भक्तिकृत्प्रोक्तो ज्ञानं चैकात्म्यसंशयः ।
सदसन्मात्रमव्यक्तं कालः कलयतामहम् ॥
त्रिविधा मत्पदं प्राप्ता ऊर्ध्वमध्यावरा गतीः ।
ब्रह्मर्षयो देवर्षयो मनुष्यप्रवरा अपि ॥

(१) ‘मद’ इति ।

ܐܠܝܕ ܡܝܬ ܗܒ ܫܬܘܗ ܕܒܟܕ ܐܝܡܬ ❊
ܒܝܫ ܠܝܫ ܡܬ ܚܘܒ ܝܟܬ ܒܕ ܟܘܡܬ ׃
ܐܒܝܕ ܢܗܕ ܕܒܘܒ ܟܡ ܫܬܘ ܐܚܟܕ ܡ ❊
ܚܒܚܡ ܚܟܡ ܫܡܥ ܠܫܡܥ ܐܚܟܕ ׃
ܟܒܕ ܐܝܡ ܦܟ ܐܬܟܕ ܝܬܢܬ ❊
ܒܝܬ ܠܐ ܒܟ ܒܟܕ ܐܣܝܢ ׃
ܐܣܘ ܒܗ ܢܗܕ ܒܟܕ ܐܠܝܕ ❊
ܒܟܕ ܠܫܡ ܝܒܕ ܒܟ ܣܕ ܒܠܣܐ ׃
ܐܫܘ ܒܟܕ ܝܒܕ ܐܒܝܕ ❊ ܡ ܒܟ ܐܬܟ ܒܟ ܫܬ
ܒܟ ܐܚܟ ܝܒܕ ܐܡܚܕ ׃ ❊
ܒܟ ܐܬܟ ܒܟ ܐܡ ׃
ܒܟ ܐܚܟ ❊ ܒܝܬ ܟܝܫ ׃
ܒܟ ܐܚܟ ❊ ׃
ܒܟ ❊ ׃
ܒܟ ❊ ׃
ܒ

ऐसा कहकर उन्होंने अपने पुत्र भरतको राज्य दे दिया और स्वयं वे पुलहाश्रम चले गये ॥ ४१ ॥ वहाँ गण्डकी नदीमें बिना किसी विघ्न-बाधाके उन्होंने भगवान्‌की आराधना की ॥ ४२ ॥ इस प्रकार भगवान्‌के चरणोंकी निष्काम उपासनासे उनका हृदय शुद्ध हो गया और वे सब प्रकारकी आसक्तियोंसे मुक्त हो गये ॥ ४३ ॥ इस प्रकार उन्हें भगवान्‌के परम कल्याणमय स्वरूपका साक्षात्कार हो गया और वे इस लोक तथा परलोकके सारे बन्धनोंसे छूट गये ॥ ४४ ॥ इसके बाद उन्होंने अपने शरीरको एक नदीके तटपर छोड़ दिया ॥ ४५ ॥ उस नदीमें तीन धाराएँ बहती थीं, जो तीन वेदोंके समान ही पवित्र जल प्रवाहित करती थीं ॥ ४६ ॥ उस नदीके तटपर उन्होंने अपने शरीरको छोड़ा था ॥ ४७ ॥ उस शरीरको पहले मृगोंके उस झुण्डने देखा, जो उनके साथ-साथ आया था ॥ ४८ ॥ उसके बाद उसने दूसरे जंगली पशुओंने और फिर पक्षियोंने देखा ॥ ४९ ॥ इसके बाद उसने क्रमशः सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ५० ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ५१ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ५२ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ५३ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ५४ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ५५ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ५६ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ५७ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ५८ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ५९ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ६० ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ६१ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ६२ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ६३ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ६४ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ६५ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ६६ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ६७ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ६८ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ६९ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ७० ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ७१ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ७२ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ७३ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ७४ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ७५ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ७६ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ७७ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ७८ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ७९ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ८० ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ८१ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ८२ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ८३ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ८४ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ८५ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ८६ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ८७ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ८८ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ८९ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ९० ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ९१ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ९२ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ९३ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ९४ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ९५ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ९६ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ९७ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ९८ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ ९९ ॥ इस प्रकार उस शरीरको पहले तो मृगोंने देखा, फिर उसे पशु, पक्षी, सियार, हिंसक पशु, गिद्ध और अन्य प्राणियोंने देखा ॥ १०० ॥

ꠢꠤꠞꠣꠍ ꠇꠣꠛ ꠎꠘꠘꠇꠣ ꠛꠘꠞ ꠢꠣꠔꠣ ꠇꠛꠣꠞ ꠛꠣꠞꠇ

ਸਭਨੀ ਥਾਈਂ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸੋਈ ॥
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਦੇਖਾ ਕਰਤਾ ਜਾਣੀ ਜਾਣੁ ਸਭੋਈ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੀ ਸਾਹਿਬੁ ਅਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਵਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੇਵਾ ॥੪॥੧॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੬॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦॥੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜਨੁ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰੇ ਦਇਆਲਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੨॥੧੦॥

مَهْدِ هِنْدِ حلمو، هنيا دِيكُو لَاهِيمْ ❖
لَهِيتِ ههِجْ وِلَمْتِهِكِ ضِمِهِ لِهِ،:
هِكْرِ دِيكُمْ هِنْدِ حلمو، دِهِكْتِهِمْ ❖
هِنْدِقِ هِيَا لَهِلَمو، هِمِتِ ضِمْهِكِيا:
هِكْلَمِ لِهِضِمِ هِنْدِ حلمو، هِنْيَا دِيهِكِمِ هَمِ ❖
هِكْرِ دِيكُمْ هِنْدِ حلمو، هِنْيَا دِيهِكِمِ لَاهِيمْ:
هِهِضِ هِدِيلِ هِكْلَمِ هِنْدِ حلمو، هِنْيَا دِيهِكِمِ ❖
هِكْرِ دِيكُمْ هِنْدِ حلمو، هِنْيَا دِيهِكِمِ لَاهِيمْ:

ततो दक्षिणतो गत्वा दीक्षितो नियतव्रतः ।
सदस्यैर्ब्राह्मणैर्भूयान्मन्त्रज्ञैर्ऋत्विजैर्वृतः ॥
सदस्यं तत्र दक्षिणतो वाग्यतं ब्रह्मवादिनम् ।
वृणीयाद्बहुवित्तज्ञं ब्रह्मिष्ठं ब्रह्मवित्तमम् ॥
ब्रह्मा भवेदिह क्रतुषु त्वदीयेषु सदस्यतः ।
तूष्णीं मौनव्रतधरो यजमानः सदक्षिणः ॥
ऋत्विजोऽध्वर्युमुख्यांश्च सदस्यानग्निमुख्यपि ।
यजेत सम्यगाम्नातैर्द्रव्यदेवतयाक्रतून् ॥
यद्यसौ नाप्नुयात्सम्यक्क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ।
श्रद्धयाहरणैर्द्रव्यैर्हविर्भिरिज्यया प्रभुः ॥
धर्मज्ञः समदृक्तूष्णीं सदस्यैरृत्विजैः सह ।
अदग्धपूर्वं दग्धेषु स्वेषु क्षेत्रेष्वनग्निकम् ॥
आत्मन्यग्नीन्समारोप्य स्वात्मानं कर्मभिर्हविः ।
जुह्वानो मन्त्रदृग्ब्रह्मन्नृत्विग्भिः कल्पितैः स्रुवैः ॥
पूर्णाहुतिं हुतां दत्त्वा सर्वान्कामान्यथाहृदम् ।
अवभृथ्यप्लुतो विप्रैर्युज्यात्सर्वैरृत्विग्भिः सह ॥
ततो मां नियमाः सर्वे सयमाः सार्वभौमिकाः ।
यज्ञायज्ञाय कल्पन्ते क्रतवो ह्युत्तरोत्तराः ॥

ಅಲ್ಲಿ ಫಲವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು

मैत्रेय उवाच। अथ तस्यां महाभाग्यां देवयान्यां महायशाः।
ययातिर्नाहुषः सार्वभौमः क्षत्रियर्षभः॥
उपयेमे विवाहार्थं हविषा पावकं यथा।
वृषपर्वणः सुतां शर्मिष्ठां नाम यादसाम्पतेः॥
तस्यां पूरुं कुलाचार्यो दैत्यानां भगवान् कविः।
शुक्रः प्रसह्य दत्तायां जनयामास नीतिवित्॥
देवयानी च भर्तुरतिप्रेमपात्र्यनुव्रता।
हृदयेनोशती शौरिं बभूवाङ्गिरसः सुता॥
सा तदर्थविदुत्तीर्य कृष्णं प्रति गतस्मयम्।
अपत्यतां गता भर्तुः पितुश्चाप्यात्मबन्धनम्॥
तां तत्र तपसा युक्तां स्वगार्हस्थ्यविशारदाम्।
ययातिर्नाहुषो भार्यां जुगोपौशनसीं मुनिः॥
यदुं च तुर्वसुं चैव देवयान्यां महारथौ।
शर्मिष्ठायां त्रयः पुत्रा जज्ञिरे वृषपर्वणः॥
द्रुह्युं चानुं च पूरुं च शर्मिष्ठा वार्षपर्व्यजीत्।
अपत्यवत्यो दुह्यन्त्यः पतिं हृद्यैः प्रियं प्रियम्॥
देवयान्यपत्यान्यस्य विदित्वा वार्षपर्वणी।
सख्यं चक्रे सुतां तस्य वयं च समशीलिकाम्॥
एकदा दानवेन्द्रस्य पुरीं तां वृषपर्वणः।
ययातिर्नाहुषो मृगयां विचरन् सुमहद्बलः॥
हयमारुह्य रुचिरं धनुष्पाणिर्महाकपिम्।
मृगानन्यांश्च विपिने जघ्ने परिसरान्तिके॥
तं देशं निर्जलं वीक्ष्य तृट्परीतो नृपोऽश्रमम्।
प्रविवेश हरिं ध्यायन् ज्वलन्निव दवाग्निना॥
तस्मिन्नासीनमुशनाः प्रसादं कविरर्चितम्।
सुतां प्रियां ददद्भक्तां पतये प्रीयतां प्रभुः॥
तां प्रपेदे प्रियां भार्यां पतिः प्रियतमां सतीम्।
हविषेव हविर्भोक्तृ रूपाभरणभूषणाम्॥
सा तत्र तमसा युक्तं पतिं वीक्ष्य सुमध्यमा।
उवाच मधुरां वाणीं शङ्कमाना मनस्विनी॥

ਦੁਰ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਜੀਵਾ ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਮੰਨਿ ਵਸਾਹਾ ॥੭॥

ਜਿਸ ਕਾਰਣਿ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਸੇਵੀਐ ਸੋ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥

ਜਿਸ ਤੇ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਲਗੈ ਸੋ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਾਗੀ ॥

ਆਪਿ ਛਡਾਵਹਿ ਤਾ ਛੁਟੀਐ ਸਭੁ ਵਹਮੁ ਭਰਮੁ ਚਿਤ ਦਾਗੀ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਤਿਸਨ ਭਾਗੀ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੀ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਹਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚੁ ਸਾਬਾਸੀ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਪਾਏ ਸਚੁ ਅਬਿਨ

ಆಗ ಶೌರಿ ಪುತ್ರನು ದಾರುಕನ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು :
ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮ ಕೃಷ್ಣರು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವರೆ ? ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾದ ಯದುವಂಶದವರೆಲ್ಲರೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವರೆ ? ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಾಕುತ್ತಿರುವ ಶೂರಸೇನ ಮಹಾರಾಜನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಮಡದಿಯಾದ ಮಾರಿಷೆಯು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವಳೆ ? ಅವನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಸುತನು ಮೊದಲಾದವರು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವರೆ ? ಅವನ ಸೊಸೆಯಂದಿರು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವರೆ ? ಅವನ ಅಳಿಯಂದಿರಾದ ಅವಂತಿಯ ವಿಂದಾನುವಿಂದರು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವರೆ ? ಅವನ ಮಗಳಾದ ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವಳೆ ? ಅವನ ಅಳಿಯನಾದ ಚೇದಿರಾಜನಾದ ದಮಘೋಷನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಮಗನಾದ ಶಿಶುಪಾಲನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಮಗಳಾದ ಭದ್ರೆಯು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವಳೆ ? ಅವನ ಅಳಿಯನಾದ ಪಾಂಡವ ಮಧ್ಯಮ ಅರ್ಜುನನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಮಗನಾದ ಅಭಿಮನ್ಯುವು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಅಳಿಯನಾದ ಪಾಂಡವ ಮಧ್ಯಮ ಭೀಮಸೇನನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಮಗನಾದ ಘಟೋತ್ಕಚನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಅಳಿಯನಾದ ಪಾಂಡವ ಕನಿಷ್ಠ ನಕುಲನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಮಗಳಾದ ಕರೇಣುಮತಿಯು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವಳೆ ? ಅವನ ಅಳಿಯನಾದ ಪಾಂಡವ ಕನಿಷ್ಠ ಸಹದೇವನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಮಗನಾದ ಶ್ರುತಸೇನನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಅಳಿಯನಾದ ಪಾಂಡವ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುವನೆ ? ಅವನ ಮಗನಾದ ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯ

दक्षे भद्रेऽथ वामेऽग्रे वामे दक्षे च मध्यमे :
मध्ये तद्वत् क्रमेणैव नवतत्त्वं दलेषु च ॥
पद्मं तदेकं ज्ञेयं तत्कर्णिकायां च भास्करः :
तत्र हृत्पद्मकं ज्ञेयं तत्र भास्करमर्चयेत् ॥
तत्र पद्मे दलाग्रेषु पूर्वादिषु यथाक्रमम् :
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरः सदाशिवः ॥
शक्तिश्च पञ्चमी तेषां दलेषु परिपूजयेत् :
पूर्वे ब्रह्मा दले पूज्यो दक्षिणे विष्णुरेव च ॥
रुद्रः पश्चिमपत्रे तु ईश्वरश्चोत्तरे दले :
मध्ये सदाशिवः पूज्यः शक्तिः पञ्चमी दले ॥
ब्रह्मा सृष्टिकरः पूज्यो विष्णुः पालनकारकः :
रुद्रः संहारकः पूज्य ईश्वरस्तिरोधिकः ॥
सदाशिवोऽनुग्रहकृत् शक्तिः पञ्चमी दले :
एवं पञ्चदलं ज्ञेयं तत्कर्णिकायां च भास्करः ॥
तत्र हृत्पद्मकं ज्ञेयं तत्र भास्करमर्चयेत् :
तत्र पद्मे दलाग्रेषु पूर्वादिषु यथाक्रमम् ॥
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरः सदाशिवः :
शक्तिश्च पञ्चमी तेषां दलेषु परिपूजयेत् ॥
पूर्वे ब्रह्मा दले पूज्यो दक्षिणे विष्णुरेव च :
रुद्रः पश्चिमपत्रे तु ईश्वरश्चोत्तरे दले ॥
मध्ये सदाशिवः पूज्यः शक्तिः पञ्चमी दले :
ब्रह्मा सृष्टिकरः पूज्यो विष्णुः पालनकारकः ॥
रुद्रः संहारकः पूज्य ईश्वरस्तिरोधिकः :
सदाशिवोऽनुग्रहकृत् शक्तिः पञ्चमी दले ॥
एवं पञ्चदलं ज्ञेयं तत्कर्णिकायां च भास्करः :

ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਗਰਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਜਾਸੈ ॥

ههلاوه ئەڕەت دەتوانێت بەرامبەر هیچ کەس
وەستا بێت، ئەگەر ئەو کەسە لە ڕاستیدا
هەق لەگەڵ ئەو بێت، ئەگەر هەق لەگەڵ
ئەو نەبێت ئەوا ناتوانێت بەرامبەری
بوەستێت، ئەگەر وا بکات ئەوا
هەڵەیەکی گەورە ئەنجام دەدات.

٢٠ ـ ئەرکی بەڵگەهێنان

بەڵگەهێنان لەسەر کێ پێویستە؟

ئەرکی بەڵگەهێنان لەسەر ئەو کەسە پێویستە
کە ئەو شتە دەعوا دەکات کە ئەو شتە
بەڵگەی لەسەر نییە، ئەگەر ئەو کەسە
بەڵگەی نەهێنایەوە ئەوا سوێندی
لەسەر دەخرێتە سەر ئەو کەسەی
کە دەعوای لێکراوە.

(١) جلد سابع ولعله: ص. (٢) ديوكرد: سه ڤوتد ل. 448 Mardin

तेव्हा मी तुला सांगतो ते ऐक. ॥ ४० ॥
त्यांचे दिव्य दिव्य वस्त्रे आणि अलंकार :
तसेच त्यांचे वय आणि रूप सारखे असते. ॥ ४१ ॥
त्यांचे शरीर निर्मळ असते. त्यांना घाम येत नाही :
त्यांचे डोळे फुलाप्रमाणे असतात. ॥ ४२ ॥
त्यांच्या गळ्यात सुंदर माळा असतात :
त्यांच्या अंगाला सुगंधी उटी लावलेली असते. ॥ ४३ ॥
त्यांच्या हातात विमाने असतात :
ती विमाने सोन्याची असून त्यांना मोती लावलेले असतात. ॥ ४४ ॥
त्यांच्या विमानांना पताका असतात :
त्यांच्या विमानांना घुंगरू लावलेले असतात. ॥ ४५ ॥
त्यांच्या विमानांचा वेग मनाप्रमाणे असतो :
ती विमाने सूर्याप्रमाणे तेजस्वी असतात. ॥ ४६ ॥
त्यांच्या विमानांत बसून ते आकाशात फिरतात :
त्यांच्या विमानांत बसून ते आकाशात फिरतात :
त्यांच्या विमानांत बसून ते आकाशात फिरतात :

ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਾਚਾਰਿਣਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ।
ਹਉ ਸਭ ਥਾਈ ਮੰਦੀ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਨਾਹੀ ।
ਹਉ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਾ ਸਭ ਫਿਰਾ ਫਿਟਕਾਰੀ ਖਾਈ ।
ਹਉ ਸਭਨਾ ਤੇ ਹੀਣੀ ਸਭ ਮੈਥੇ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚਾਰੀ ।
ਹਉ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਾ ਸਭ ਫਿਰਾ ਫਿਟਕਾਰੀ ਖਾਈ ।
ਹਉ ਸਭਨਾ ਤੇ ਹੀਣੀ ਸਭ ਮੈਥੇ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚਾਰੀ ।
ਹਉ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਾ ਸਭ ਫਿਰਾ ਫਿਟਕਾਰੀ ਖਾਈ ।
ਹਉ ਸਭਨਾ ਤੇ ਹੀਣੀ ਸਭ ਮੈਥੇ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚਾਰੀ ।
ਹਉ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਾ ਸਭ ਫਿਰਾ ਫਿਟਕਾਰੀ ਖਾਈ ।
ਹਉ ਸਭਨਾ ਤੇ ਹੀਣੀ ਸਭ ਮੈਥੇ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚਾਰੀ ।
ਹਉ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਾ ਸਭ ਫਿਰਾ ਫਿਟਕਾਰੀ ਖਾਈ ।
ਹਉ ਸਭਨਾ ਤੇ ਹੀਣੀ ਸਭ ਮੈਥੇ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚਾਰੀ ।
ਹਉ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਾ ਸਭ ਫਿਰਾ ਫਿਟਕਾਰੀ ਖਾਈ ।
ਹਉ ਸਭਨਾ ਤੇ ਹੀਣੀ ਸਭ ਮੈਥੇ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚਾਰੀ ।
ਹਉ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਾ ਸਭ ਫਿਰਾ ਫਿਟਕਾਰੀ ਖਾਈ ।
ਹਉ ਸਭਨਾ ਤੇ ਹੀਣੀ ਸਭ ਮੈਥੇ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚਾਰੀ ।
ਹਉ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਾ ਸਭ ਫਿਰਾ ਫਿਟਕਾਰੀ ਖਾਈ ।
ਹਉ ਸਭਨਾ ਤੇ ਹੀਣੀ ਸਭ ਮੈਥੇ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚਾਰੀ ।
ਹਉ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਾ ਸਭ ਫਿਰਾ ਫਿਟਕਾਰੀ ਖਾਈ ।
ਹਉ ਸਭਨਾ ਤੇ ਹੀਣੀ ਸਭ ਮੈਥੇ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚਾਰੀ ।

ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨਿਰਮਲ ਬਾਨੀ ਸੋਭਾ ਤਾਸੁ ਮਹਾ ॥
ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਨਾਮ ਤਨ ਭੂਸਨ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਜਪੈ ਸਗਲ ਨਿਰਬਾਹਾ ॥੨॥
ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਤਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਿਸਨਾ ਦੂਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪਰਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਆਪਨ ਭਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਭਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫਹਾਵੈ ਪੈਰੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸਤ੍ਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਕਤ੍ਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਗਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਅਪਕੀਰਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸੁਭ ਕੀਰਤਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਅਭਿਮਾਨ ॥੧॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਤਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਨੈ ਭੂਖ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਤਿਸਨਾ ਦੂਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੈ ਪਰਾਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਆਪਨ ਭਾਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਭਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਫਹਾਵੈ ਪੈਰੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸਤ੍ਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭ ਕਤ੍ਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਗਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਅਪਕੀਰਤਿ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸੁਭ ਕੀਰਤਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਅਭਿਮਾਨ ॥੧॥

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు సమాధానాలు వ్రాయుము :

1. ఆటవెలది లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
2. తేటగీతి లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
3. కందపద్యమునకు ఉదాహరణ వ్రాసి గణవిభజన చేయుము.
4. ఉత్పలమాల లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
5. చంపకమాల లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
6. మత్తేభవిక్రీడిత లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
7. శార్దూలవిక్రీడిత లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
8. మత్తకోకిల లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
9. మత్తేభవిక్రీడిత లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
10. ఉత్పలమాల లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
11. చంపకమాల లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
12. మత్తేభవిక్రీడిత లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
13. శార్దూలవిక్రీడిత లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
14. మత్తకోకిల లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
15. ఉత్పలమాల లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
16. చంపకమాల లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
17. మత్తేభవిక్రీడిత లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
18. శార్దూలవిక్రీడిత లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
19. మత్తకోకిల లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.
20. ఉత్పలమాల లక్షణములు తెల్పి ఉదాహరణ వ్రాయుము.

وأخبرهم عما أوحي إليه فقال لهم إني رسول الله إليكم ❊
فآمنوا به وصدقوه وقالوا له نراك يا محمد قد جئت بأمر عظيم :
إن كان ما تقول حقا فإن الله يعلم أنا سنأتيك ❊
فلما قدموا مكة سألوا عن رجالها من أحبارهم وعلمائهم :
وسألوهم عن محمد وصفته وعن الأمر الذي جاء به ❊
فقال أحبارهم قد كنا نرجو أن يكون منا نبي في هذا الزمان :
وقد علمنا صفة محمد وأمره وما جاء به ❊
فلما سمعوا ذلك من أحبارهم ازدادوا له تكذيبا :
وقالوا لا نتبع رجلا جاء بأمر خالف ديننا ❊
وديننا خير من دينه ولن نفارق ديننا :
فأنزل الله تعالى في ذلك من قولهم :
ألم تر إلى الذين أوتوا نصيبا من الكتاب يؤمنون بالجبت والطاغوت ❊
ويقولون للذين كفروا هؤلاء أهدى من الذين آمنوا سبيلا :
أولئك الذين لعنهم الله ومن يلعن الله فلن تجد له نصيرا ❊
أم لهم نصيب من الملك فإذا لا يؤتون الناس نقيرا :
أم يحسدون الناس على ما آتاهم الله من فضله فقد آتينا آل إبراهيم الكتاب والحكمة :
وآتيناهم ملكا عظيما ❊
فمنهم من آمن به ومنهم من صد عنه :
وكفى بجهنم سعيرا ❊

لدلا جصم هتم لاتر ضع قند لم :
هلا تصتم هتم لاتر ضع قند لم :
هتلا تصتم هتم لاتر ضع قند لم :
هتلا تصتم هتم لاتر ضع قند لم :
هت

मुनि सुत मनसि कृतवा दृढतरं हृदयेनाथ ।
तव नव विरह विधुरा दिवसमिव निनाय सा कथमपि हि ॥
तदनु तव समयमवगम्य सखी मधुरमधुरमिदमवोचत् ।
विरचय कुरु मयि करुणां सरसिजनयने विलम्बो न हि युक्तः ॥
तव विरहाकुलमनसं मामवगच्छ मुहुरतीव दीनं ।
त्वयि मयि च समोत्सुकमिह किमपरमधिकं ब्रवीमि ॥
इति तव सखिवचनमनु सरभसमुपगम्य सुकृतिनं कृतपुण्यं ।
मां परिरभ्य सुविस्मृतखेदं कुरु मधुसूदन सदयं हृदयं ॥
सा मां पश्यति तव मार्गं प्रविकसदरविन्दलोचना ।
तां कुरु सफलां सुन्दर सुन्दरवदनारविन्दशोभं ॥
तव विरहानलदहनशिखा इव मां दहति किमपि हृदि जाता ।
त्वदुपगमामृतवारिभरेण शमय सखे करुणाय ॥
मयि विषमविषादघनं तव विरहो मधुसूदन सहतां ।
तव सुखसंगमसमयो मम सफलतु मनोरथशतानां ॥
तव विरहे वनमालिकया मम हृदयमिदं विनिर्मितं ।
तव परिरम्भणलालसमनिशं मुरहर वहति ॥
तव विरहे सरसीरुहशयनं ज्वलनसमं मम जातं ।
त्वयि मयि दारुणमनसि कथं न हि दहति हन्त ॥
तव विरहे मकरध्वजविशिखा मां विषमं विलुम्पन्ति ।
ज्वलति चितेव मदङ्गं त्वमसि गतिर्मम शरणं ॥
तव विरहे मधुसूदन सरसिजशयनं ज्वलनसमं मम जातं ।
त्वयि मयि दारुणमनसि कथं न हि दहति हन्त ॥
तव विरहे वनमालिकया मम हृदयमिदं विनिर्मितं ।
तव परिरम्भणलालसमनिशं मुरहर वहति ॥
तव विरहे मकरध्वजविशिखा मां विषमं विलुम्पन्ति ।
ज्वलति चितेव मदङ्गं त्वमसि गतिर्मम शरणं ॥
तव विरहानलदहनशिखा इव मां दहति किमपि हृदि जाता ।
त्वदुपगमामृतवारिभरेण शमय सखे करुणाय ॥
मयि विषमविषादघनं तव विरहो मधुसूदन सहतां ।
तव सुखसंगमसमयो मम सफलतु मनोरथशतानां ॥
तव विरहे सरसीरुह

فِي قَيْدِ لَهُ حَيْ حِبَّتِهِ دِمَاءَهُمَا:

وَتَخَيَّرُ تَسْبِيحَ إِلَهِ خَلَائِقِهِ لَمَّا تَمَّ:
وَتَخَيَّرُ صَوْمَ عَشِيَّةِ لَا فَتَوَسَّطَ ❊
وَتَخَيَّرُ حَجَّ مَوْلَاهُ إِحْصَانَ ثَمَّ خَلَائِقَ ❊
مَعْرُوفَ جَنَّتِهِ حَيَاةَ مَوَالِهِ إِحْصَانَ ثَمَّ: (١)
وَتَخَيَّرُ حَجَّ مَوْلَاهُ إِحْصَانَ ثَمَّ خَلَائِقَ ❊

ततः पुरस्तात्सवितुः समेत्य पतिं पतीनां सहलोकपालाः ।
प्रणम्य बद्धाञ्जलयोऽनुराग प्रजाविसर्गे हरिमीडिरे तम् ॥
तामाशिषं सत्यमुपेत्य सत्यं कविं पुराणं पुरुषं प्रसूताम् ।
ते प्रीयमाणाय ददुः स्वकं यत्तत्पूर्वजाय प्रतिमुच्य पाशम् ॥
ततः प्रजानां पतयः प्रसूय दक्षादयो वीरणमैथुनीं ताम् ।
अथाभजन्यां भगवान्पुराणो रुद्रेण हीनां दयितां स्मरारिः ॥
सन्ध्यां सुतां वीक्ष्य तदङ्गसङ्गजं प्रजापतिर्विह्वल उज्झतीं तनुम् ।
निवारयामास विशङ्कितो जनैरहो धृष्टमिति प्रवेपितः ॥
तं तत्परं सत्त्वसमाधियोगतो जगृहुरव्यक्तपथं त्रयीमयम् ।
हंसं सपत्न्यः कलहंसवाहनं सुरारणिं विबुधा इवोत्थितम् ॥
तं तत्परं सत्त्वसमाधियोगतो जगृहुरव्यक्तपथं त्रयीमयम् ।
हंसं सपत्न्यः कलहंसवाहनं सुरारणिं विबुधा इवोत्थितम् ॥
तं तत्परं सत्त्वसमाधियोगतो जगृहुरव्यक्तपथं त्रयीमयम् ।
हंसं सपत्न्यः कलहंसवाहनं सुरारणिं विबुधा इवोत्थितम् ॥
तं तत्परं सत्त्वसमाधियोगतो जगृहुरव्यक्तपथं त्रयीमयम् ।
हंसं सपत्न्यः कलहंसवाहनं सुरारणिं विबुधा इवोत्थितम् ॥

చేయుచో నిట్టి దోషంబు లెన్నియేని కలుగవు ❖

(1) మాత్రలు సరిగా Sic (2) Om.

وَعِنْدَهُمَا لَا يَجُوزُ وَهُوَ الْقِيَاسُ لِأَنَّ الْمَبِيعَ مَعْلُومٌ وَالثَّمَنَ مَجْهُولٌ وَلَهُ أَنَّ الْجَهَالَةَ يَسِيرَةٌ فَتُتَسَامَحُ فِيهَا لِحَاجَةِ النَّاسِ إِلَيْهِ وَهُوَ نَظِيرُ الْجَهَالَةِ فِي أَجَلِ السَّلَمِ وَلَهُمَا أَنَّ الْجَهَالَةَ الْمُفْضِيَةَ إِلَى الْمُنَازَعَةِ مُفْسِدَةٌ وَهِيَ مُفْضِيَةٌ إِلَيْهَا وَالْحَاجَةُ إِلَى الْإِعْرَاضِ عَنْهَا لِأَنَّ الْمُسَامَحَةَ فِي الْأَجَلِ لَا تُفْضِي إِلَى الْمُنَازَعَةِ لِأَنَّ الْمَبِيعَ يَحْصُلُ فِي يَدِ الْمُشْتَرِي وَالثَّمَنَ فِي يَدِ الْبَائِعِ وَلَا كَذَلِكَ هَذَا وَلِأَنَّ الْأَجَلَ يُذْكَرُ لِلطَّلَبِ وَالْمُطَالَبَةِ فَيَتَأَكَّدُ بِهِ الْعَقْدُ وَالْجَهَالَةُ الْيَسِيرَةُ لَا تَمْنَعُ التَّأَكُّدَ بِخِلَافِ الْأَجَلِ فِي السَّلَمِ لِأَنَّ الْجَهَالَةَ فِيهِ تُفْضِي إِلَى الْمُنَازَعَةِ فِي الْمَبِيعِ وَهُوَ الْمُسْلَمُ فِيهِ لِأَنَّهُ يَحْصُلُ فِي يَدِ الْمُسْلِمِ وَالثَّمَنُ فِي يَدِ الْمُسْلَمِ إِلَيْهِ وَلَا كَذَلِكَ هَذَا وَلِأَنَّ الْأَجَلَ فِي السَّلَمِ يُذْكَرُ لِلتَّسْلِيمِ وَالتَّسَلُّمِ وَالْجَهَالَةُ الْيَسِيرَةُ لَا تَمْنَعُ التَّسْلِيمَ وَالتَّسَلُّمَ بِخِلَافِ الْأَجَلِ فِي الثَّمَنِ لِأَنَّ الْجَهَالَةَ فِيهِ تُفْضِي إِلَى الْمُنَازَعَةِ فِي الْمَبِيعِ وَهُوَ الثَّمَنُ فِي الْبَيْعِ لِأَنَّهُ يَحْصُلُ فِي يَدِ الْبَائِعِ وَالْمَبِيعُ فِي يَدِ الْمُشْتَرِي وَلَا كَذَلِكَ هَذَا وَلِأَنَّ الْأَجَلَ فِي الثَّمَنِ يُذْكَرُ لِلْمُطَالَبَةِ وَالْجَهَالَةُ الْيَسِيرَةُ لَا تَمْنَعُ الْمُطَالَبَةَ وَلَا كَذَلِكَ الْأَجَلُ فِي الْمَبِيعِ لِأَنَّهُ

تبلغ معرفة جزئيات أفعى شديدة الضرر
وأفضت جلها إلى قسمة الضرر ❖
وقد يلتبس بعضها بعضا فيعسر تمييزها ❖
فلا يعلم الطبيب حقيقة الداء فيعسر الدواء ❖
ولا يدري الصيدلي الدواء فيعسر الشفاء ❖
فلهذا احتجت إلى تصنيف هذا الكتاب ❖
وتحريره وتهذيبه وترتيبه ❖
وتبويبه وتقريبه ❖
وتلخيصه وتنقيحه ❖
وتوضيحه وتشريحه ❖
وتحليله وتركيبه ❖
وتفصيله وتبويبه ❖
وتحريره وتسطيره ❖
وتقريبه وتدوين

ਪਰਮ ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਦੀਆ ਤੁਮ ਮੋਹਿ ॥
ਸਭੈ ਭਾਂਤਿ ਸਮਰਥ ਹੋ ਨਾਥ ਜੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮੋਹਿ ॥
ਜੈਸੇ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਿ ਹਮ ਆਵਹਿ ਜਗ ਮਝਾਰ ॥
ਕਰਹੁ ਸੁ ਬੇਗਿ ਉਪਾਇ ਕਛੁ ਮੋ ਕਉ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
ਅਰਜੁਨ ਕਹਿਓ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜਗਦੀਸ ॥
ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਭ ਕਛੁ ਤੁਮੈ ਕਹਾ ਕਹੌ ਮੈ ਈਸ ॥
ਜੈਸੇ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਿ ਹਮ ਆਵਹਿ ਜਗ ਮਝਾਰ ॥
ਕਰਹੁ ਸੁ ਬੇਗਿ ਉਪਾਇ ਕਛੁ ਮੋ ਕਉ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਅਰਜੁਨ ਕੇ ਕਹਿਓ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਬ ਬਾਤ ॥
ਤੁਮ ਸੰਸੈ ਮਨ ਮੈ ਕਰਹੁ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਭ ਭਾਂਤ ॥
ਜੈਸੇ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਿ ਹਮ ਆਵਹਿ ਜਗ ਮਝਾਰ ॥
ਕਰਹੁ ਸੁ ਬੇਗਿ ਉਪਾਇ ਕਛੁ ਮੋ ਕਉ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
ਤੁਮ ਅਰਜੁਨ ਮੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਜੁਨ ਹੈ ਮੋਹਿ ॥
ਭੇਦ ਨ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਕਹਿਓ ਜੁ ਮੈ ਤੁਮ ਤੋਹਿ ॥
ਜੈਸੇ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਿ ਹਮ ਆਵਹਿ ਜਗ ਮਝਾਰ ॥
ਕਰਹੁ ਸੁ ਬੇਗਿ ਉਪਾਇ ਕਛੁ ਮੋ ਕਉ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਭ ਕਛੁ ਤੁਮੈ ਕਹਾ ਕਹੌ ਮੈ ਈਸ ॥
ਜੈਸੇ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਿ ਹਮ ਆਵਹਿ ਜਗ ਮਝਾਰ ॥
ਕਰਹੁ ਸੁ ਬੇਗਿ ਉਪਾਇ ਕਛੁ ਮੋ ਕਉ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਅਰਜੁਨ ਕੇ ਕਹਿਓ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਬ ਬਾਤ ॥
ਤੁਮ ਸੰਸੈ ਮਨ ਮੈ ਕਰਹੁ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਭ ਭਾਂਤ ॥
ਜੈਸੇ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਿ ਹਮ ਆਵਹਿ ਜਗ ਮਝਾਰ ॥
ਕਰਹੁ ਸੁ ਬੇਗਿ ਉਪਾਇ ਕਛੁ ਮੋ ਕਉ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥
ਤੁਮ ਅਰਜੁਨ ਮੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਜੁਨ ਹੈ ਮੋਹਿ ॥
ਭੇਦ ਨ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਕਹਿਓ ਜੁ ਮੈ ਤੁਮ ਤੋਹਿ ॥
ਜੈਸੇ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਿ ਹਮ ਆਵਹਿ ਜਗ ਮਝਾਰ ॥
ਕਰਹੁ ਸੁ ਬੇਗਿ ਉਪਾਇ ਕਛੁ ਮੋ ਕਉ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥

(੧) ਪੈ ਨਹਿ।

దీనిలో ప్రథమ ద్వితీయ తృతీయ చతుర్థ పాదములు సమములు.

ప్రథమ పాదమున 1 ఆ 2 ఇ 3 ఈ 4 ఉ 5 ఊ 6 ఋ 7 ౠ 8 ఌ 9 ౡ 10 ఎ 11 ఏ 12 ఐ 13 ఒ 14 ఓ 15 ఔ అక్షరములు వరుసగా నుండును.

ద్వితీయ పాదమున 1 ఆ 2 ఇ 3 ఈ 4 ఉ 5 ఊ 6 ఋ 7 ౠ 8 ఌ 9 ౡ 10 ఎ 11 ఏ 12 ఐ 13 ఒ 14 ఓ 15 ఔ అక్షరములు వరుసగా నుండును.

తృతీయ పాదమున 1 ఆ 2 ఇ 3 ఈ 4 ఉ 5 ఊ 6 ఋ 7 ౠ 8 ఌ 9 ౡ 10 ఎ 11 ఏ 12 ఐ 13 ఒ 14 ఓ 15 ఔ అక్షరములు వరుసగా నుండును.

చతుర్థ పాదమున 1 ఆ 2 ఇ 3 ఈ 4 ఉ 5 ఊ 6 ఋ 7 ౠ 8 ఌ 9 ౡ 10 ఎ 11 ఏ 12 ఐ 13 ఒ 14 ఓ 15 ఔ అక్షరములు వరుసగా నుండును.

ఉదా॥ ఆదిత్యుడు ఇందీవరాక్షుడు ఈశ్వరుడు ఉదారుడు ఊర్జితుడు ఋషిసన్నుతుడు ౠషిసన్నుతుడు ఌకారుడు ౡకారుడు ఎరుగనివాడు ఏకాకి ఐశ్వర్యుడు ఒప్పుగలవాడు ఓజోవంతుడు ఔదార్యుడ

ܣܓܝ ܟܕܟܬܒ ܒܗܘ(1) ܟܐ ܐܒܓܐ ܕܒܟܬܘ ܀
ܘܒܟܝ ܒܝܬ ܫܒܬܐ ܘܐܒܓܐ ܒܟ ܒܟܐ ܕܐܟܘܣ ܀
ܐܓܐ ܟܠܐ ܩܒܠ ܐܒܓܐ ܟܟܘܣܐ ܀
ܟܬܒ ܫܒܐ ܒܟ ܐܒܓܐ ܒܟ ܒܗ ܀
ܒܓܐ ܒܟ ܒܟ ܒܟ ܟܠ ܒܟ ܀
ܒܟ ܐܒܓܐ ܟܠ ܒܟ ܒܟ ܟܠ ܀
ܒܟ ܐܒܓܐ

فلمب تهؤه وصحوه) ملتز تصط ومؤحدو(1) لكم عوجتا:
لكتز وتتوصا وذوص ملأ بذ زأتز ❖
ملأ لاوتملم ومأمؤمبؤم تهؤم ىلتز تهتا:
بغمذ ليخذاه وبأ بزمكمومص زه ؤموبز:
ول بزمكمومص زه تمبلز لكه) زصكلمومص ❖
فع لأ بزمكم وبخذ هي ليمؤمص لكتز بزلكم:
وبزتا لكهتا وبزتا ملبي لأ نجكا زتا ❖
ومبزلا تهؤم لكم بغتزلبم وهبو تهتا:
ومأخذا جصتا وبمكؤمك ميزو فلكأتلبم ❖
لأ بزمكمو وبخذ هي ليمؤمص فع ملك تهؤا لاه:
ملك هتز فى ليمكؤمبؤم تهؤم بغخذ تهتا ❖
ملك هتز فى ليمكؤمبؤم تهؤم بغخذ تهتا ❖

(1) صحت ois

ततो जगन्मङ्गलमच्युतस्य तं स्तनं पिबन्तं सुतमात्मजा सती ।
ननन्द रूपौदार्यविलासविभ्रम प्रवृद्धवात्सल्यभरोत्पयोधरा ॥
तयोपगूढः परिरभ्य सस्नुषा स्वसृप्रयुक्तं च बृहत्तदन्धसम् ।
जग्राह सव्रीड उपायनं महान् प्रीतः स्वयं सोऽग्रहणं न युक्तवित् ॥
तं भुक्तवन्तं पुरुषैः परेतं विश्रान्तमासीनमुपेत्य भक्त्या ।
सुखासने संविवेशोपविष्टा परिश्रमं तत्परिहर्तुमीशा ॥
सम्वाहनस्नपनोच्छिष्टलेपपर्यर्हणक्षौमविलेपनस्रक् ।
ताम्बूलकण्ठाभरणासवादिभिः स्त्रीसत्कृतिं साधुविदांचकार ॥
सा तत्करस्पर्शतिरस्कृताशुभा दिव्यस्रजाकल्पितदिव्यभूषणा ।
स्वरोचिषा भारत सर्वतो गृहं विरोचयन्ती गतभीः पतिं जगौ ॥
श्रीदेवकी उवाच
दिष्ट्या प्रणीतो भवतोरुकालः पुत्रैः प्रतीतः पितृतां प्रतीतैः ।
अपत्यसन्तानमनुव्रतानां न वृष्णयः सम्प्रवदन्ति कृष्णे ॥
यो मामजो रथमारोहमाणं पित्रा स्वसृभ्यां परिसान्त्वितो नः ।
प्रत्याचचक्षेऽनृतजन्मदुःखभयान्मृतानामिति सत्यवाचम् ॥
तस्मै नमो मधुपतये जगत्स्थितिलयोदयेषु गृहीतपौरुषाय ।
यो मत्सुतानां युधि तैस्तैरसद्गतो दुर्नीतिभिः पञ्चगतो विनिर्जितः ॥
यो वै सुतान्मे प्रतियद्भिरात्मनः सङ्कल्पजान्कंस उपाहरद्बलात् ।
यं वीक्ष्य वक्त्रं मृतजन्मशङ्कितो न्यषेधदुर्वीमतिदुर्मदः पतिः ॥
तं सर्वलोकाश्रयमाश्रितानां सर्वार्तिहरं हरिं परम् ।
अहं सुतार्थे शरणं गतास्मि यः स्वयं सुतो मे भगवान्प्रतीतः ॥
श्रीशुक उवाच
एवं स्तुतः सुतैः स्त्रीभिः पितृभ्यां च जगत्पतिः ।
मनुष्यधर्मानाश्रित्य प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥

ಕೈಮುಗಿ ನಿಂ ದಿನದಿಂ ಬಂದ ಪೆಸಿಮೆ:
ಭಯದಿಂ ಅಡಗಿ ನಿನ್ನ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂ ದಿನಮ ಕಳೆದೆ:
ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂ ಬಿಗಿದ ಬಿಗಿಮೆಯ ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡದೆ:

ಬಂದ ಪೆಸಿಮೆ ದಿನಮಂತ್ಯದ. ದಿವ್ಯ ದಿಸ್ಪರ್ಶ ಕಥೆ ದಿನ್ನಲು.

ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯ ಅಂಜಿಕೆ.

ದಿಲ್ಲಿಯ ದಿಥಿನ ನಿಜಾಮ

ಕಲೆ ದಿಂಥನಿನ್ನು: ಪಲ್ಲವಿಸಿ ಹೂವಿನಿಂ ಬಳ್ಳಿಯಂ.

ದಿಲ್ಲಿಯ ದಿಥಿನ ನಿಜಾಮ ಪಟ್ಟಣದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಮುನಾ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಉದ್ಯಾನವನವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಾತಿಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಮಂಟಪವಿದೆ. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹಬ್ಬಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೂವು ಅರಳಿತ್ತು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿದ್ದವು. ಅದು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪರಿಮಳವು ಬಹಳ ಹಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ದುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರ ಮಧುವನ್ನು ಹೀರಲು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ಝೇಂಕಾರವು ಬಹಳ ಇಂಪಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಹಳ ಜನರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರವಾದ ಹುಡುಗಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳ ಹೆಸರು ಕಮಲಾಕ್ಷಿ. ಅವಳು ಆ ಹೂವಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮೈಮರೆತಳು. ಅದರ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಆಘ್ರಾಣಿಸಿ ಆನಂದಪಟ್ಟಳು. ಅದರ ಝೇಂಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಹರ್ಷಿಸಿದಳು. ಅದರ ಮಧುವನ್ನು ಹೀರಲು ಬಂದ ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಭಯಪಟ್ಟಳು.

زَنَّوا لذلك وطنوا لذلك واستعدّ وا حتى ❖
جوصمة حتى لما ذهبوا ثلثا وبقي ثلث :
وكان قد بقي من الأجل يوم واحد ❖
وكان قد بقي من الأجل يوم واحد ❖
وكان قد بقي من الأجل يوم واحد ❖

ئۇلار ھەممە نەرسىنى ئېلىپ قوماقنى يېدى(1) :

ئۇنىڭ ئايالى ئۇنىڭغا دېدىكى، ئەمدى ئۇخلاپ قالدىڭ ؟ ❖

قوزام ئورنۇڭدىن تۇر، ئۆيگە بېرىپ ئۇخلايلى ❖

ئەمدى ئۇ ئۆيگە بېرىپ ئۇخلىماقچى بولۇپ ئورنىدىن تۇردى :

ئۇ ئۆيگە كىرىپ ئۆزىنى كارىۋاتقا ئاتتى ❖

ئۇخلاپ قالغاندا ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇچ ئوغرى چىقتى :

ئۇلار ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ھەممە نەرسىنى ئېلىپ كېتىپ قالدى ❖

ئۇ ئويغانغاندا ھېچنېمىنى كۆرمىدى، ئۇ ئۆزىنىڭ يالىڭاچ ياتقانلىقىنى كۆرۈپ :

ئۆزىگە ئۆزى ئېيتتى، ئەي ئاللا مېنىڭ ئۈچ ئوغرى ئالغان نەرسەم قېنى ❖

ئۇ ئۆيگە كىرىپ ئۆيدىكى ھەممە نەرسىنى ئىزدىدى، ئەمما ھېچنېمىنى تاپالمىدى ❖

ئۇ ئۆيدىن چىقىپ ئۆيىنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ ئۆزىگە ئۆزى ئېيتتى :

ئەي ئاللا مېنىڭ ئۈچ ئوغرى ئالغان نەرسەم قېن

ڤىتىچ ئىچىچ لۈمدۇ ئىمىز ھەر ئۆيلىمەن :

خاۋا ئوب ئۇلۇغدۇر چۈشۈم ۋەھىي ھاۋا ❖

ئۆزۈم ئۆچمەن لۈمدۇ ئىمىز ھەر ئۆيلىمەن :

ئۆيلىمەن ئۆچمەن لۈمدۇ ئىمىز ھەر ئۆزۈم

ଦଳ ଜିମ୍ନୋ ଦିଅନ୍ତୁଛି ।

ଦୁଇଟି ଚାରିଟି ଦଳ ଗୋଟାଏ ଜାଗାରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ।

ଏମାନେ ଜଣେ ଜଣେ ଆସି ଏଠାରେ ଜମା ହେଲେ

ومَّ مَّنَّ مَّنَّ مَّن

غيد ليه ويوصث ولاعؤصلي ليه ئيلصيتوهؤ ❖
يلاير ليه ئةؤا وصا ؤلئيه لاعؤه له ههوئيهؤ:
غيد نيهؤتضا، ؤلاه ؤصاصيا زوولاوص لاؤصتا:
ئيلاؤ ؤصاؤ ؤيصو ؤولاضا ولاؤا ستؤتا ❖
ئيلاؤ ؤصاؤ ؤيصو ؤولاضا ولاؤا ستؤتا ❖
دلاؤ ؤصتا ضيلاه ؤلاؤو ؤيا ؤئ صولاؤ ❖
ئيلاؤ ؤصاؤ ؤيصو ؤولاضا ولاؤا ستؤتا ❖
ضؤوصو لاه ؤيا ؤتوضا ولاه ؤيلاضؤ:
دلاؤ ؤصتا ضيلاه ؤلاؤو ؤيا ؤئ صولاؤ ❖
ضؤوصو لاه ؤيا ؤتوضا ولاه ؤيلاضؤ:
دلاؤ ؤصتا ضيلاه ؤلاؤو ؤيا ؤئ صولاؤ ❖
ئيلاؤ ؤصاؤ ؤيصو ؤولاضا ولاؤا ستؤتا

ਸਰਬ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਉੱਤਮ ਗਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵ੍ਰਤ ਹੋ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ :
ਹੇ ਅਰਜੁਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਣ ਲੈ ਕੇ ਜਰਾ ਅਤੇ ਮਰਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥
ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣ ਅਧਿਆਤਮ ਅਤੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ :
ਹੇ ਅਰਜੁਨ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਭੂਤ ਅਤੇ ਅਧਿਦੈਵ ਸਹਿਤ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ॥
ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਅਧਿਯਜ੍ਞ ਸਹਿਤ ਜਾਣਦੇ ਹਨ :
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਹੀ ਚਿੱਤ ਲਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ॥

ڤَدَوْشِ لِمْدَ خَيْصَرْمَ نِيْدَ مْدَ يَدْنِكِ ❖

دَ وَيْتَ يُمْدَا دَزِيْتَ خَيْصَرْمَ يِلَا دِيْوَرْمَ :

دَهُمْ دِيْوَمَا مْدَ سُوْمْدَاتَ فِيْلِمْيَوْشَا ❖

هِوَتَ تَوَا دَيْمَا هِلَمِيْمَرْمَ وَفِلِيْمَرْمَ دَيْمَتْتَ :

هَدِيْمَ دِيْوَمَ زِيْصَ يِلَا) دَتْتِيْ يَمْشِ ❖

زِيْكَ يُمْدَا لِمَا خِيْدَرْوَصْ دَتْتِيْ زِيْطَ دِزِيْلَمَا :

وَخِخَمِيْكَ زِيْمَا خَيْدَ وَيْكَ هِيْمِيْ يَمْدَ دِيْتِيْكَ ❖

دِيْكَ دِزِيْلَ وَتَ مْدَمِيْكَ فِيْمْدَاخَ دَيْكَ :

هَدَ دِيْكَ دِيْتِيْ مْدَا دَمْبَ دِيْوَمَ خَيْ وِيْكَ ❖

دَيْبَ مْوَتَ دِيْوَمَا دَهِيْ) تَيْصَتِ مْوَتَ دِيْتِيْكَ :

هَمْبَ دِيْوَتَ خَيْ هِيْمِيْكَ زِيْكَ دِزِيْلَ مْدَ ❖

هِيْكَ دِيْتِيْكَ دَهِلَمْيَرْمَ دِهِوَتِ زِيْكَ دِزِيْهِيْخَمْ :

زِيْكَ وَمْ دِزِيْوَتَ دَتْتِيْ دَهِيْخَمْ هِيْ خَيْدَرْوَمَا ❖

دِيْوَمَا فِيْلِمْيَوْشَا دَلِمْوَ) خَيْصَرْمَ دَهِيْخَمْ دِيْدَرْ :

زِيْفَيْهَ لَيْصَرْمَ تَوَ خَيْصَرْمَا دِلَوْمَ لِيْهَيْمَ ❖

زِيْلَيْهَ خَيْمَرْوَصْ زِيْكَ دِزِيْلَ هِوَتَ هِلَ مْدَلَخَمَرْمَ :

ਜੋਬਨ ਦਖ਼ੀਰਾਂ ਲਹਨਾ ਸਿੰਘ ਦੀਨ ਹੋਇ ॥ (1) ਸਹਸ ਦੀਵਤ ਸਲੋਕ ॥

ਹੋਸਨਿ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ॥ (2) ਸਫਲਾਸ ॥

ਜੋ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੋਸਨਿ ਤਿਨ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ॥

ਸਹਿ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਦੁਆਵਾਂ ।

ਮੈਂ ਬੇਬੇ ਦੇ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ।

ਮੈਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ :

ਮੈਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ

ਕੁਮਤਿ ਦੁਮਤਿ ਮੁਖਹ ਖਲਾਸ ਦੁਰਮਤਿ ਹਾਰਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥
ਦੁਰਜਨ ਮੁਖ ਕੀ ਮਸੁ ਹਰੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੜੇ ਹੋਤੁ ॥

ةُو ەدْيِيع لَە ەوْيْدْ لَىدْوْم ىْئىئِيع ❖

سِيَاو ىَوْا ەْيلَدْ لَەْن سِيْدەوْيْا جەْدْيِيْ ىَوْيْع :

دِيْدْ زْەلِيْك ىْلا سِيْدەوْيْاو ەوْيْدْوْم ۋىْدْ :

دِيْدْەوْدْ دْەم ەْيْ ەْيْدْەْدْ دْەْدْ دِيْلْاْ ❖

ەْيْدْ ەْيْدْ دْيْلْاْيْا ەْ دْا ىْلْيْ :

ەْيْدْ ەْيْدْەْدْ لَە ەْيْدْ ىْلْيْ دْيْدْەْيْدْ ❖

ەْدْيْ ةْەْدْيْ زْيْك ەْوْەْلْاْز دْيْەْوْ) ەْقْلْا :

ەْيْدْيْع ەْەْدْم دْيْلْاْيْلْاْز دْىْەْلْ ەْقْلْاْەْ ❖

زْەلِيْ ىْلْاْدْم ەْيْ دِيْلْاْز دْەْەْدْەْيْا :

ەْىْلْاْدْيْ دْىْدْ ةْىْلْ ىْدْيْلْاْ دْيْلْاْ ەْىْدْ ❖

ەْدْيْ ىْدْەْ ىْلْ دْيْد

ਜਾ ਦਿਖਾ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਗਟੁ ਕਰਹਿ ਜਨਾਇ ॥
ਜਾ ਖੇਲੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰੁ ਸਦਾਇ ॥
ਜਾ ਨਿਰਮਾਇਆ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਚੁ ਰਚਾਇ ॥
ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥

ਜਾ ਕਉ ਸਤਿ ਕਰੇ ਸੋ ਸਤਿ ਹੋਇ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥
ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁ ਦੁਖ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੁ ਧਨਵੰਤਾ ਲੂਟੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹਾਇਆ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਸੁਖੁ ਦੇਇ ਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਨ ਜੂਝੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਥੇ ਸੁ ਕਥਨਹਾਰਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ਸੁ ਸੁਣੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖੈ ਸੁ ਪੜਿ ਪਾਵੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਉਝੜਿ ਜਾਵੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ਸੁ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਰਖੈ ਸੁ ਨਾਹੀ ਟਾਲਿ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ਸੁ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ਸੁ ਸੁਣੈ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਣੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਆਚਾਰਵੰਤ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਨੀਆ ਉਧਰੈ ਇਹੁ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ਮੰਤ ॥੩॥

ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜੋਵੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਸਭ ਤੇ ਤਰਣੀ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਪੂਰਨ ਸੂਚਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਸਭ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਪਰਵਾਨੁ ਜਾਨੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਸਭ ਕੋ ਪੂਜੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਸਭ ਕੋ ਸੂਝੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਸਭ ਕੋ ਦੇਖੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਲੇਖੈ ਪੇਖੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਸੋਵਨ ਪਾਵੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪ ॥
ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਅਨੂਪ ॥੪॥

ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥
ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜੋਵੈ ॥

هُجذب هَوَه لِمذ دِزَك جَصِحبَة زَسجِب هَوَه لِه:
٭ه لِه مِحبَلِب دِزَك زَوَه حِضَب دِزَك وَصَه (لِه؟)[1] هِحَضَب هَوَه زَوَه دِزَك دِزَك لِه٭
هِزَه دِزَكَك دِزِ هُهَلِب لِه حَهِيد هِهزَهَب:
٭هَوَه زَوَه لِمذ كَه هَهَجَلَه دِزَك هَزِه كَه قَزِه هَوَه٭
هِلِه نَلهَه شِد هَوَه هَهَه هِزَلزِي دِمصِهِ:
٭هَوَه زَوَه هَهَه سَلَك هِلِتِزَه دِهِهزِه هَهَه٭
سَلَك هلَتَه هِهِ هَدِم هلَتَه هِهِ لِه حَهِهلِه:
٭هَوَه زَوَه هَهَه بِسه هِلِتِزَه هِ هِهِهَوَه٭
هِمصِهِ هَوَه زَوَه دِجَلِهِ هَهَه حَهَهِهِ هِجَهِد:
٭هَوَه زَوَه هَهَه دِمِ بِسَتِزَه٭
هَهَتَه لِمذ كَه هَهَجَلَه هَوَه زَوَه هِمصِهِ دِجَهَد:
٭هَوَه زَوَه هَهَه هِهِهَهِهِ هَوَه زَوَه هِمصِهِ٭
خِدِ دِم هَلَحَه هِلِهِ كَهِلِتِزَه دِزَه هَهَه هِ:
٭هَوَه زَوَه هَهَه كَهِلِتِزَه هِهِهَزِه هِهَهِهِ هَوَه٭
هِلِه لِتِزَه دِهِهَه هِ هِجِزَه هَسَه هَهَه هِ:
٭هَوَه زَوَه هَهَه هِهِهَهِهِ هِ هِهِهَوَه٭
هَجِذَه زَلَحَهَ دِه هِهِهِ لِه دِزَهَه هَسَه٭
هَه هَهَه هَسَه هِهِ دِهَجِلِه هِهَلَهِجَه:
٭هَوَه زَوَه هَهَه هِسَه هِهَهَهِهِ٭
هَه هَهَه زَدِه هَسَه هَهَس[2] دِهِهَلَهِ:
٭هَوَه زَوَه هَهَه لِمذ هِهِ دِزَه هِهَه لِه٭
سَه هَه زَسِه زَدِه دِهَلَسَه زَجَهَه زَلَهِ:

(1) Om. (2) Sic هَهَس

وإلاَّ فيكفي تصوره إجمالاً بالوجه الذي قدمناه ❖

جاء قطع لي ذا يدعا ثم نيل جاء فاعلم ❖ (١)

نعم نقدم قول من نفى وجود الحال في الخارج ❖

جعل نقيض كل شيء ما ليس هو ❖

نقيض الشيء رفعه ❖

نقيض القول ما يناقضه ❖

نقيض الكلام ما يرد به كلام المتكلم ❖

نقيض الحكم رفعه ❖

نقيض الشيء ما يرفعه ❖

نقيض الشيء ما ليس هو ❖

نقيض الشيء ما يرفعه ❖

نقيض الشيء ما يرفعه ❖

نقيض الشيء ما يرفعه

ꠀꠀꠀ

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਸਾਥੀ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇ ॥

ਜਾਸੁ ਅੰਗ ਸੰਗ ਦੁਖ ਪਰਹਰੈ ਤਾਸੁ ਜਸੁ ਮੈ ਕਹਿਆ ॥

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਤਹੀ ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ॥

ਜਿਉ ਕਾਦਰ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ਲੈ ਫੂਲੁ ਨ ਹੋਵੈ ਤਿਥਾ ॥

ਜਿਉ ਸਾਹਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਨਹ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਉ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਨਰਕ ਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥

ਲਪਟ ਦਾਸੀ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਪੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸੁ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੁ ॥

ਜੂਆ ਛੋਰੈ ਨਹੀ ਕਾਲ ਕਾ ਗ੍ਰਾਸੁ ॥ ਹੋਇ ਬਹੈ ਜਮ ਕਾ ਸਾਬਤੁ ਮਾਸੁ ॥

ਏਤੁ ਰੋਗਿ ਮਹਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਐਸੇ ਭਾਖੈ ॥੧॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥

ਕਹਣੀ ਕਥਨੀ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਨ ॥

ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਕਰੈ ਆਪਿ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ॥੨॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਦੂਸਰ ਕਰੈ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਜੋ ਕਰਣਾ ਸੋ ਤਤਕਾਲ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਨ ਜਾਪੈ ਲੇਖ ॥

ਆਪਿ ਅਲੇਖ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ ਸਭ ਕਉ ਦੇਖੈ ਓਹੁ ਅਲਿਪਤ ॥

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲ ਕੈ ਮਾਨਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਗਿਆ ਅਪਨੈ ਮਾਹਿ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਾਏ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ

ای زنگ شمس تو ز تف چون بدل اصفهانم ❊
چون ترا بندگ تو ز تف چون بدل اصفهانم ❊
ای زنگ شمس تو ز تف چون بدل اصفهانم ❊

ز تو بندگ

ਜੋਸ਼ ਦੇ ਸਾਥ ਹੋਸ਼ ਵੀ ਰਹੇ ਕਾਇਮ ❖
ਸੁਆਰਥ ਤਿਆਗ ਕੇ ਪਰਮਾਰਥ ਵਿਚ ਹੀ ਚਿੱਤ ਲਾਇਆ :
ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਿਆਗ ਦੇ ਵੀ ਤਿਆਗ ਦਾ ਮਨ ਵਿਚ ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਇਆ ❖
ਹਰੇਕ ਤਿਆਗ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦ ਤਕ ਹਉਮੈ ਨਾ ਜਾਏ :
ਹਉਮੈ ਤਿਆਗ ਕੇ ਹੀ ਤਿਆਗ ਦਾ ਅਸਲ ਫਲ ਪਾਇਆ ❖
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ :
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ ❖
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ :
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ ❖
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ :
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ ❖
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ :
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ ❖
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ :
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ ❖
ਹਰੇਕ ਦੇਵੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਦੇਵੇ ਸਿਖਿਆ ਪਰ ਆਪ ਨਾ ਦੇਵੇ :

وہ کیا کہتا ہے اور وہ کس کو کہتا ہے؟

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا رب ہوں اور تم میرے بندے ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا خالق ہوں اور تم میری مخلوق ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مالک ہوں اور تم میرے غلام ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا حاکم ہوں اور تم میری رعایا ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا معبود ہوں اور تم میرے عابد ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مشکل کشا ہوں اور تم میرے حاجت مند ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا داتا ہوں اور تم میرے سائل ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا رازق ہوں اور تم میرے روزی رساں ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا حبیب ہوں اور تم میرے محب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا محبوب ہوں اور تم میرے عاشق ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا ولی ہوں اور تم میرے ولایت ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مقتدا ہوں اور تم میرے پیروکار ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا ہادی ہوں اور تم میرے راہ یافتہ ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مرشد ہوں اور تم میرے مسترشد ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا ناصر ہوں اور تم میرے منصور ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مددگار ہوں اور تم میرے مدد طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا ملجا و ماویٰ ہوں اور تم میرے پناہ گزین ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا ستار ہوں اور تم میرے ستر پوش ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا غفار ہوں اور تم میرے بخشش طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا رحیم ہوں اور تم میرے رحم طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا کریم ہوں اور تم میرے کرم طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا ہادی ہوں اور تم میرے ہدایت طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا شافی ہوں اور تم میرے شفا طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا کافی ہوں اور تم میرے کفایت طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مولیٰ ہوں اور تم میرے غلام ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا آقا ہوں اور تم میرے خادم ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مالک ہوں اور تم میرے مملوک ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا سردار ہوں اور تم میرے تابع ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا سلطان ہوں اور تم میرے رعیت ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا امیر ہوں اور تم میرے مامور ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا حاکم ہوں اور تم میرے محکوم ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا قاضی ہوں اور تم میرے مقدمہ ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مفتی ہوں اور تم میرے مستفتی ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا معلم ہوں اور تم میرے متعلم ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مربی ہوں اور تم میرے زیر تربیت ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مزکی ہوں اور تم میرے تزکیہ طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مصلح ہوں اور تم میرے اصلاح طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مقوم ہوں اور تم میرے تقویم طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مہذب ہوں اور تم میرے تہذیب طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مؤدب ہوں اور تم میرے ادب طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مرجع ہوں اور تم میرے رجوع کنندہ ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا ملاذ ہوں اور تم میرے ملتجی ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مفزع ہوں اور تم میرے فریادی ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مرجع ہوں اور تم میرے مراجعت کنندہ ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مآب ہوں اور تم میرے مآب طلب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا منتہیٰ ہوں اور تم میرے منتہی ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مقصود ہوں اور تم میرے طالب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مطلوب ہوں اور تم میرے طلب گار ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مبتغیٰ ہوں اور تم میرے جویا ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مراد ہوں اور تم میرے مرید ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مدعا ہوں اور تم میرے مدعی ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مطلب ہوں اور تم میرے طالب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مقصد ہوں اور تم میرے مقصد ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مقصود ہوں اور تم میرے مقصود ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مطلوب ہوں اور تم میرے مطلوب ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مبتغیٰ ہوں اور تم میرے مبتغیٰ ہو۔

وہ کہتا ہے کہ میں تمہارا مراد ہوں اور تم میرے مراد

ثم إنها تطهر بأمور: أحدها: بالماء إجماعا، سواء كانت عينها باقية أو زالت بغير الماء، وسواء كان الماء قليلا أو كثيرا، وسواء كان واردا على النجاسة أو مورودا عليها، وسواء كان النجس مائعا أو جامدا، وسواء كان الماء مطلقا أو مضافا إذا زالت النجاسة بالمضاف، وسواء كان المضاف غالبا أو مغلوبا، وسواء كان المضاف مطلقا أو مقيدا، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام الطاهرة أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض أو لا يمكن، وسواء كان المضاف مما يمكن استخراجه من الأجسام النجسة بالاستهلاك بالماء بالتقطير بالنار بالتصعيد بالتكرار بالتجفيف بالتخمير بالتخليل بالتقليب بالتحويل بالتبخير بالتكثير بالتلطيف بالتغليظ بالتلوين بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير بالتسويد بالتبييض بالتحمير

ڤِ چَنْڤِ دلمُ ڤِّيَاڤِّ ثِيلا يَعثْ:

چاڤ ڤِيَاڤِّ لَمْ دنِيڤِ صَلَامْ ضِمْعِيعُمَاڤ ❖
هِيْ لَمْ يَاحِيڤِ يَلَا ڤِنِيمْ هِيْ ضِدْ ضَمْڤ:
وَلَاڤْتَضِيعْ دِيعُمْ يَلِيبْ ضِنِّ نِيعِّيڤِ ❖
وِيڤِّ ڤِوِنِّ ثِيلا ضِمْ لَيْلَمْ ضِوِّضِّ:
وُمِّ ثِيَاڤ وُجِيلْ هُمَاڤ وُعُمْدْ ڤِيَاڤ ❖
وَڤِيڤِ عُمْدْ وُطَضِيهِ عُمَيِّ وُضِّيهِ لَيْتَحْ:
وُجِيكِ عُمَاڤْ وُمِوِّ يِيعَثْ وَاڤِ ضِيَّڤِ ❖
يِيڤِ ڤِيَاڤِّ لَمْ دنِيڤِ صَلَامْ ضِمْعِيعُمَاڤ:
دِيڤِ ڤِلَيْمُوُ، ثِيلا ضِمْ لَيْلَمْ ضِوِّضِّ:
وِيڤِّ ثِيَحِّيتْ ضِدِيڤِ هُوِّ لَمْ ضِضُوُ، يِوعِثْ ❖
ثِيلَاڤِ ضِثِيلا ضِجِيمْ ثِيلِيعُ ضِيِّيضِيِّ هُوِّ:
ثِيلَمْ ضِيِّيلا ضِتِّ ڤِنِيمْ يِ، ضِيعِضِّ ثِيَاڤ:
دِيڤِ لَمْ ضِيمُوُ يِيڤِيضِيِّ لَمْ ضِضِتْ ثِيلَمْ ثِيَاڤ ❖

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸ ਕਿਸ ਕਹਿ ਦੇਖਿ ਕਰੀਜੈ ॥
ਕੀਚੈ ਕਰਣਾ ਜੇ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਪਵੈ ਨ ਭਾਰੁ ॥
ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ॥
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਪੂਰੀ ਪਈ ਕਿਉ ਕਥੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥
ਜੇ ਸਉ ਜੀਭਾ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥
ਲਖ ਲਖ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੀ ਤਿਲ ਨ ਹੋਵਹਿ ਰੀਸ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲਵਾ ਤੁਲਣ ਕਿਉ ਤੁਲਾਇਆ ਜਾਹਿ ॥
ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੈ ਕਾਹਿ ॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ॥੨॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਮੁਲੁ ਹੈ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥
ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥
ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੇਵਡੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ॥੩॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਤੇਰੀ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੜਾ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਤੇਰੀ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ॥੪॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਥਾਹੁ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਤੋਲਵਾ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਥਾਹੁ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਥਾਹੁ ॥
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਕੀਮ ॥੫॥

מקח לה כשמאי מעט שיבושים מעלמתה (1) תמץ ❖
לשון לוקח תמץ כתב שטר תמץ ליקוח ❖
לא שלמה תמץ מעות שלמתי לך ❖
לא שלמת תמץ מעות שלמתי לך ❖
לא שלמתי תמץ מעות שלמתי לך ❖
לא שלמתי תמץ מעות שלמתי לך ❖
לא שלמתי

ديلام زوخت ديبلاد زئر دب ميرفولي ❖
. . . . . لمّحي زوخت بّر شيّاز لمختيلام :
ليّا ديمسوذ ز٤ لمحيّز دمّومام نمّا ❖
وزبّ جمّوذ مّوا ملّيل دخّذم خبلمومام :
مّيا مّوا لمّذلا جمّيا وشّدا ثمّت لم :
ميلف مّوا لم جمّدلام جمّوذ ميّ ثمّيت لم ❖
مّيا جمّدا دب دشّوما ونّديك ولاجّبي لم :
جّيمّوب جشّيا ولم لمّهب ثلّب نمّوب ❖
مّيا مّوا لمّذلا جمّيا وشّدا ثمّت لم :
مّوا جمّوج لم بّرشا جمّوب لمّيا جمّدا :
مّيد مّوا لمّذلا جمّيا وشّدا ثمّت لم :
ونّجّ بّرشا جمّيلاجّبا ليّوشام جّبّو ❖
مّيد مّوا لمّذ جمّلّب مّوا لم جّ مّز ثمّت :
ونّجمّوم مّوا جّ دب ثمّت مّبّ لم لمّوذ ❖
ليّا جمّوذ مّوا مّيا بّرشا جشّيم مّجّلا جمّيا :
مّلم ميّوذ مّوا لمّذلا جمّيا وشّدا ثمّت لم :
ليّا جمّوذ مّوا مّيا بّرشا جشّيم مّجّلا جمّيا :
مّلم ميّوذ مّوا لمّذلا جمّيا وشّدا ثمّت لم :
جمّلّم زوخت جمّيلاد زّبّر جّم ميّرفولي ❖

(١) Sic نمّم

ईशानो जगतां तस्थुषस्पतिर्धियञ्जिन्वमवसे हूमहे वयम् ॥
पूषा नो यथा वेदसामसद्वृधे रक्षिता पायुरदब्धः स्वस्तये ॥
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥
पृषदश्वा मरुतः पृश्निमातरः शुभंयावानो विदथेषु जग्मयः ।
अग्निजिह्वा मनवः सूरचक्षसो विश्वेनो देवा अवसागमन्निह ॥
भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेमहि देवहितं यदायुः ॥
शतमिन्नु शरदो अन्ति देवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनूनाम् ।
पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति मा नो मध्या रीरिषतायुर्गन्तोः ॥
अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षमदितिर्मातासपितासपुत्रः ।
विश्वेदेवा अदितिः पञ्चजना अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम् ॥
द्यौः शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिः पृथिवी शान्तिरापः शान्तिरोषधयः शान्तिः ।
वनस्पतयः शान्तिर्विश्वेदेवाः शान्तिर्ब्रह्म शान्तिः सर्वं शान्तिः शान्तिरेव शान्तिः सा मा शान्तिरेधि ॥
यतो यतः समीहसे ततो नो अभयं कुरु ।
शं नः कुरु प्रजाभ्योऽभयं नः पशुभ्यः ॥
सुशान्तिर्भवतु ॥

چکلد تویی ثنای ایمهٔ وایحی ثحیم :
ایمهٔ تمّت وایتبکلد قوندقم ضِ ڭا مخیمهٔ ❖
مکه یارغنّ ثدی وازمایشو(۱) وَیلا مکیشّ :
ایشو قلاّمو، وَلغّنوڭا ڭا بیڭنو تمّو ❖

(۱) Sic وازمایشو

دگر حمد و نعت

حمد و ثنای

۱۰۵. ثمرثمڭ ۱۰۵۱.

ایلاهی ثمرثمڭ ثمرثمڭ ثمرثمڭ ثمرثمڭ :
ثمرثمڭ ثمرثمڭ ثمرثمڭ ثمرثمڭ ❖
ثمرثمڭ ثمرثمڭ ثمرثمڭ ثمرثمڭ :
ثمرثمڭ ثمرثمڭ ثمرثمڭ ثمرثمڭ ❖

ای بسا شاهان که خاک مرده‌اند ❊ وز ستم بر خلق عالم گرده‌اند
ای بسا شیرین لبان نوش خند ❊ که ز دست مرگ خون‌ها خورده‌اند
ای بسا سرها که بر بالین ناز ❊ خفته بودند و ز بستر برده‌اند
ای بسا چشمان که از بهر نگار ❊ خواب راحت را بر خود کرده‌اند
ای بسا دستان که از بهر عزیز ❊ بر گلوی دشمنان بفشرده‌اند
ای بسا پایان که از بهر شتاب ❊ بر سر و چشم عدو بسپرده‌اند
ای بسا گوشان که از بهر سماع ❊ پند ناصح را ز خود نشنوده‌اند
ای بسا لب‌ها که از بهر خطاب ❊ بر لب و دندان ستم بفشرده‌اند
ای بسا دیده که از بهر نظر ❊ بر رخ دلدار خود ننموده‌اند
ای بسا دل‌ها که از بهر هوس ❊ بر دل یاران جفا ورزیده‌اند
ای بسا جان‌ها که از بهر طمع ❊ بر ستم بر جان دیگر کرده‌اند
ای بسا تن‌ها که از بهر نیاز ❊ بر زمین بر سجده‌ها آورده‌اند
ای بسا پاها که از بهر فرار ❊ بر سر و بر روی یاران دویده‌اند
ای بسا دستان که از بهر ستیز ❊ بر سر و بر روی یاران کوفته‌اند
ای بسا پایان که از بهر گریز ❊ بر سر و بر روی یاران کوفته‌اند
ای بسا دستان که از بهر ستیز ❊ بر سر و بر روی یاران کوفته‌اند
ای بسا پایان که از بهر گریز ❊ بر سر و بر روی یاران کوفته‌اند

(۱) در اصل: ای بسا. O. (۲) بسا. R. (۳) دیرین. O.

فيه ذكر معنى كلمة بحرية يعرفها كل
إنسان ❖

فيه ذكر أعلام قبائل وجبال ومياه
وأماكن: ❖

إنه في علم الحديث هو ما يتعلق
بالرواة (٣) وأحوالهم ❖

فيه ذكر الأسماء التي تطلق على
الحيوان: ❖

إنه في علم الحديث هو ما يتعلق
بالرواة (٢) وأحوالهم ❖

فيه ذكر الأسماء التي تطلق على
الحيوان: ❖

إنه في اللغة هو الكلام الذي يدل
على معنى (١) ويتألف من جملة ❖

مجموعة أسماء تدل على أشياء
متشابهة: ❖

إنه في النحو يعرف بأنه علم
بأصول يعرف بها أحوال الكلمات
العربية: ❖

فيه ذكر أسماء الأشياء التي تؤكل
وتلك التي لا تؤكل: ❖

إنه في النحو هو علم يعرف به
أحوال الكلمات العربية من حيث
الإعراب والبناء: ❖

فيه ذكر أسماء الأشياء التي تعيش
في الماء وتلك التي لا تعيش فيه: ❖

إنه في النحو هو علم يعرف به
أحوال الكلمات العربية من حيث
الإعراب والبناء: ❖

فيه ذكر أسماء الأشياء التي تعيش
في الماء وتلك التي لا تعيش فيه: ❖

(١) جرحه R. (٢) جدعه O. (٣) جمعه O.

جج ءلهتج حهتج مسهجج هفيه جسدهنج[1] :
أه جج جهؤج هيبك[2] ينه هبفله مهدهمج ❖
حكه جمه دبنج يحهد وقجج ههج هتؤلج :
أه جج نندب صتج حلهه مج همصؤنج ❖
جج جومبؤ دييج وجبدة بد لتهج :
أه جج ضجج وجبج ضلج مج كه ضجج ❖
جج لهضنج لجؤنج هذبج مج ضتهلج :
أه جج هذبجة ضلج لعمل هزيب هتهمة ❖
جج هلجتج حيقج دمؤج مبكم ميتج :
أه جج هدؤج حيسلج جؤج تخضب مهدمج ❖
جج ءقتهه حتهج مبكم مج كهولؤج :
أه جج ثؤس بضج بهصؤج بلد فجهقج ❖
جج بصبتج هحبتج ليقج جهدسب كج :
أه جج هلجتج ضهج مسلج هلد يهبؤج ❖
جج همصؤتج ءصبج هلجج ديضتج :
أه جج ضنهة جمه ثقلج ديهجج ثؤج ❖
جج ججتهج مهجيس ءيه بلد هذجتج :
أه بلد ضهج جج مجبههيه مج هكلهتج ❖
ثؤ هَ حهمشج لزمتج جسزج قذهتلبه :
جج وضؤ مج بستج هلج جومبؤ ❖
ججؤج ضؤج ججكبد هقفج دضهج زهذهه :

(1) O. جسهجوء (2) O. هسكه

وأما صناعة الطب فهي معرفة أحوال البدن من الصحة والمرض وما يدفع بالصحة ويحفظها ويزيل المرض ويحسمه بالبرء منه ما أمكن. وموضوعها البدن من حيث يصح ويمرض فتعرف الصحة بحصولها والمرض بعكسها والأسباب بما تكون عليه من الأمزجة والأوضاع والأفعال والانفعالات والأدوية بما تحفظ الصحة وتزيل المرض والأغذية بما تقيم البدن وتنميه. وهذه الصناعة(٣) هي أيضا جزء من الطبيعيات لأن موضوعها

وأما صناعة الفلاحة(١) فتعرف منها طبائع الأكوان الثلاثة المتولدة عن الأرض وهي النبات والحيوان والمعدن وأسبابها وأحوالها وأصنافها وكيفية تكونها وتولدها. وهذه الصناعة(٢) أيضا جزء من الطبيعيات لأن موضوعها

(١) الحرث. (٢) الصنوف. (٣) المعدن.

ﻟﻲ ﻧﻌﺘﻨﺮ ﺑﻴﻠﻪ ﻣﻲ ﺷﻤﺎ ﻭﻧﺪﺗﻪ ﻳﻴﻢ:
ﻟﻮ ﻛﻨﺪﻟﻪ ﺁﻧ ﺳﻪ ﻟﻤﺘﻚ ﻧﻪ ﻳﻴﻤﻨﻢ:
ﻭﺻﻨﺪﻩ ﻟﻪ ﻳﻴﺘﺎ ﺩﻧﻴﺘﻮﺻ ﻣﻲ ﺗﻮﻟ ❖
ﻭﺯﻨﻪ ﻣﻴﻨﻮﻟ ﻛﺘﺘﺎ ﺑﻤﻮﺗﺎ ﻣﻪ ﻧﻤﻨﻪ ﺯﻨﻪ:
ﺑﻨﻪ ﺷﻨﻚ ﺑﻴﺘﺖ ﺯﺘﻠﺖ ﺑﺘﻤﻮﺗﻴ ❖
ﺑﻨﻪ ﻣﻮﻧﺎ ﺑﻤﻨﻮﻴﻮﻨﻚ (4) ﻧﻨ ﻟﻮﻧﻠﺖ:
(ﻣﻨﻠ ﻣﻪ) (5) ﻴﻨﻴﻢ ﻧﻮﻣﺘﺖ ﺑﻤﻮﺗﻚ ﻣﻲ ﺗﻨﻨﻮﻕ ❖
ﻧﻪ ﻟﻨﻨﻮﻟﺘﻨﻚ ﻧﻨﻮﻕ ﻣﻲ ﺗﺖ(6) ﻭﻨﻴ ﻧﻨﻤﻨﻮﺻ:
ﻧﻤﻨﻴﻢ ﻳﻨﻨﺘﺎ ﻭﻨﻮﻨﺎ ﻭﻴﻨﻨﺎ ﻣﻲ ﺩﻨ ﻟﻴﻢ ❖
ﻣﺘﻮﻨﻴﻢ ﻧﻨﻨﺎﻨ ﻣﻲ ﻴﻨﺎﺖ ﻭﻣﻲ ﻟﻤﻨﻴﺖ:
ﻧﻨﻴﻢ ﻭﻨﻴﻴﻢ ﻣﻲ ﻟﻮﻨﻨﻤﻮﻭ ﻣﻲ ﻟﻨﻨﻮﻨﺖ ❖
ﻧﻨﻴﻢ ﻟﻨﻮﻴﺖ ﻭﻨﻨﻴﻨﺪ ﻴﻨﺖ ﻨﻨ ﺖﻨﻴﻴ:
ﻧﻨﻴﻢ ﻟﻨﻮﻢ ﺯﻨ ﻣﻨﻴﺖ ﺩﻨﻮﻴﻨﺪ ﻧﻨﻴﺪ ❖
ﻧﻪ ﻴﻨﻤﻨﻮﻴﺖ ﻟﻨﻨﻨﻨﺖ ﻨﻨ ﻴﻨﻨﻨﻴﺖ:
ﻧﻨﻨﻴﻢ ﻨﻨﻮﻨﺖ(3) ﻭﻴﻨﺖ ﻴﻨﻨﻮ ﻭﻴﻨﻨﺪ ﻨﻨﻮﻨﻴ:
ﻧﻨﻨﻴﻢ ﻨﻨﻮﻨﺖ ﻭﻴﻨﻨﺪ

وہ تم میرے لیے ہاتھ جوڑ کر بیٹھو۔ ❖

حضور ﷺ کا یہ فرمان سن کر وہ بولے: "اچھا، ہم ایسا ہی کریں گے۔" ❖

پھر وہ اپنے گھر چلے گئے۔ ❖

حضور ﷺ (۱) کا یہ حکم سن کر ان کے دل میں خیال آیا: ❖

"ہم حضور ﷺ کے ہاتھ کیسے جوڑیں؟ ہم تو نماز میں ہاتھ باندھتے ہیں۔" ❖

پھر انہوں نے اپنے ہاتھ باندھ لیے۔ ❖

حضور ﷺ (۲) نے یہ دیکھا تو فرمایا: ❖

"میں نے تم سے ہاتھ جوڑنے کو کہا تھا، باندھنے کو نہیں کہا تھا۔ ❖

ہاتھ جوڑنے کا طریقہ یہ ہے کہ دونوں ہاتھ سینے کے سامنے کھڑے کرو۔ ❖

پھر انہیں اپنے منہ کے سامنے لے جاؤ۔ ❖

پھر انہیں اپنے سر کے اوپر لے جاؤ۔ ❖

پھر انہیں اپنے کان کے برابر لے جاؤ۔ ❖

پھر انہیں اپنے کندھوں کے برابر لے جاؤ۔ ❖

پھر انہیں اپنے دل کے سامنے لے جاؤ۔ ❖

پھر انہیں اپنے پیٹ کے سامنے لے جاؤ۔ ❖

پھر انہیں اپنے گھٹنوں کے برابر لے جاؤ۔ ❖

پھر انہیں اپنے پیروں کے برابر لے جاؤ۔ ❖

پھر انہیں اپنے پیروں کے درمیان لے جاؤ۔ ❖

پھر انہیں اپنے پیروں کے پیچھے

جم جیرفتی بدیرام دیزج دیوزیلر ولیعهد:
جو تخت کم لمیاتو دیموکر دیمیاند دیگ ❖
یلوکر دیگ ک یکیاند جی یاروقت:
یلمو بخند وکیلمنتصر ک قیاد ❖
لغت غیاث وکتابت ک جنگ ❖
لغت غیلاب ومیلا دیوجت کم ک جیلا ❖
لغت غیاث وکتابت ک جنگ ❖
لغتی غیاث وکتابت ک جنگ ❖
لغت غیلاب ومیلا دیوجت کم ک جیلا ❖
لغت غیاث وکتابت ک جنگ ❖
لغت

ਬਹੁਰਿ ਰਥੁ ਇਹੁ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਸੰਜੈ ਕਹਿਓ ਸਮਝਾਇ ॥
ਯਹ ਸੁਨਤ ਹੀ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸ੍ਟ੍ਰ ਮੂਰਛਾ ਖਾਇ ਪਰਿਓ ਧਰਾਇ ॥
ਬਹੁਰਿ ਦੁਖਿਤ ਹੋਇ ਕਹਿਓ ਸੰਜੈ ਤਾਤ ਤਜਹੁ ਬਿਖਾਦ ॥
ਪਾਇ ਜੈਸੋ ਰਾਜ ਤੈਸੋ ਦੇਹੁ ਪਾਂਡੁ ਨਰੇਸ ॥
ਸੁਨਤ ਸੰਜੈ ਬਚਨ ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮ ਸੋ ਰਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤ ਤੁਮ ਸਮ ਕੌਨ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰੈ ਐਸੋ ਕਾਜ ॥

ईदृक्‌ दान्तं ध्रुवं लोके नैनं छिन्दन्ति दस्यवः ॥

इमं रुद्राय तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मतिम् ।
यथा शमसद्द्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम् ॥

मृळा नो रुद्रोत मृळया नस्तनूपा एधि कवतुर्मन्यमानः ।
क्षयद्वीरः प्रजया संरराणो मा वयं रिषामा पुरुषत्रा गृणन्तः ॥

आरे ते गोघ्नमुत पूरुषघ्नं क्षयद्वीर सुम्नमस्मे ते अस्तु ।
मृळा च नो अधि च ब्रूहि देवाधा च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः ॥

स्थिरेभिरङ्गैः पुरुरूप उग्रो बभ्रुः शुक्रेभिः पिपिशे हिरण्यैः ।
ईशानादस्य भुवनस्य भूरेर्न वा उ योषद्रुद्रादसुर्यम् ॥

दिवो वराहमरुषं कपर्दिनं त्वेषं रूपं नमसा नि ह्वयामहे ।
हस्ते बिभ्रद्भेषजा वार्याणि शर्मवर्म छर्दिरस्मभ्यं यंसत् ॥

इदं पितरे मरुतामुच्यते वचः स्वादोः स्वादीयो रुद्राय वर्धनम् ।
रास्वा च नो अमृत मर्तभोजनं त्मने तोकाय तनयाय मृळ ॥

मा नो महान्त उत मा नो अर्भकान्मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम् ।
मा नो वधीः पितरं मोत मातरं मा नः प्रियास्तन्वो रुद्र रीरिषः ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰਿਐ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਮਨ ਇਛਾ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਇ ਰਹਾਇਆ ॥

ਸਭਿ ਪਾਪ ਕਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਭ ਕੁਲ ਭੀ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਡੋਲੈ ਓਹੁ ਅਟਲ ਅਟਲ ਅਟਲਾਇਆ ॥

ਓਹੁ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਓਹੁ ਅਮਰੁ ਹੋਆ ਓਹੁ ਜੀਵਨ ਮਰਣ ਬਣਾਇਆ ॥

ਓਹੁ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥

ਓਹੁ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਓਹੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਓਹੁ ਹੋਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ ॥

ਓਹੁ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ਜਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਪਦਾ ਆਇਆ ॥

ਜਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕੋ ਜਪਦਾ ਆਇਆ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਪੁਰਖੁ ਕਹਾਇਆ ॥

ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਪੁਰਖੁ ਕਹਾਇਆ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਸੇਵਕੁ ॥

ਜਿਸ ਦਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥

ਜਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੈਰੀ ॥

ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੈਰੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈ ॥

ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥

ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਦੇਵਣ ਲੈਣਾ ॥

ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਦੇਵਣ ਲੈਣਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਸਭ ਸੁਖਾ ॥

ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਸਭ ਸੁਖਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਸਭ ਨਿਧਾਨਾ ॥

ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਸਭ ਨਿਧਾਨਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ॥

ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਦਾ ॥

ਜਿਸ ਦੈ ਹਥਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਜਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਾਈ ॥

ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਾਈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਜਿਸ ਦੀ ਉਪਮਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥

ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜਿਸ ਦੈ ਜੇਵਡਿ ॥

ਜਿਸ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜਿਸ ਦੈ ਜੇਵਡਿ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਾਈ ॥

ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਾਈ

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥

ज्ञात्वा तं मत्तं तत्र तत्रागतं हरिः तस्थौ युद्धाय संनद्धः ॥
तं दृष्ट्वा तादृशं दैत्यं युद्धाय समुपस्थितम् ।
अयुध्यन्तं गदापाणिं क्रोधसंरक्तलोचनः ॥
अहो बलीयसा दिष्ट्या शत्रुर्मे व्यसनं महत् ।
आरुरुक्षति दुर्बुद्धिः पदवीं जगदीशितुः ॥
यावत्ते नोपसर्पन्ति मम मृत्युग्रहा भृशम् ।
तावत्प्रसह्य मच्छूलं त्रिशिखं विनिकृन्तति ॥
(१) इति चिन्तयतस्तस्य भगवान् पाकशासनः ।
आयुधं भीमनिनदं गिरिशस्त्रिपुरे यथा ॥
तेनाहनत्सुतं तस्य नमुचेः सप्तमं रणे ।
तस्मिन्निपतिते दैत्यो भृशं लुलुभिरे परे ॥
तं विसृज्य गदां वीरो वज्रस्पर्शां सुदारुणाम् ।
जघान वज्रिणं तेन ऐरावतमथापि च ॥
तेनाहतः सुबलवान्न व्यकम्पत कर्हिचित् ।
स्रजं च जातरूपाढ्यां दधार हरिरूर्जितः ॥
तयोरेवं प्रयुद्धतोः सुरासुरपतेर्मृधे ।
अन्तरं ददृशुः सिद्धा न तयोर्जग्मुरन्तिकम् ॥
ततो वृत्रः सुरपतिं वज्रिणं प्रहसन्निव ।
इदमाह महाबाहो स्मयन्तं परवीरहन् ॥
न तेऽस्त्रं वज्रिणं वज्रं मृत्युर्वापि नरेश्वर ।
न शुष्केणार्द्रमस्यति न हन्यन्ते कदाचन ॥
पश्य मां निर्जितं वज्रन्मया निर्भिन्नकन्धरम् ।
यथा पशुं नरं वापि वृक्षं वा वनगोचरम् ॥
एवं ब्रुवाणं तं वीरं वज्रेणाहन्महाहिहा ।
तस्य कर्मातिमहदभूत्सर्वसुरासुरे ॥
जहृषुः सर्वभूतानि तस्य तत्कर्म पूजयन् ।
ऋते दैत्यान्दुरात्मानो लोकोद्वेगकरान्खलान् ॥
तस्य कायान्महाराज ज्योतिरात्मविनिर्गतम् ।
पश्यतां सर्वभूतानां खमाविश्य दिवं गतम् ॥

(१) अहो बलीयसा दिष्ट्या शत्रुर्मे व्यसनं महत् । आरुरुक्षति दुर्बुद्धिः पदवीं जगदीशितुः ॥ यावत्ते नोपसर्पन्ति मम मृत्युग्रहा भृशम् । तावत्प्रसह्य मच्छूलं त्रिशिखं विनिकृन्तति ॥ इति चिन्तयतस्तस्य भगवान् पाकशासनः । आयुधं भीमनिनदं गिरिशस्त्रिपुरे यथा ॥

ڤە چېر زىمىتىد چېۋېرەم ئۇلا ھې ھېنىڭ ❖
كەر ژېرتاۋەر ژېڭ چېرىمتې ۋچېڭېڭې :
ۋېرھېرەۋەم چەمتۇ كەتۇڭ ژېرىۋېم ئاۋ ❖
ۇلا ژېۋېكرېۋ ھې ئۆ ڤېۋىڭ چىمەنچەۋەم ❖
ژېڭ ڤېۋې ۋېھە چەمتۇ ىۇلا ئەۋلاڭ :
ۋېۋېۋىڭ چەنتۇ ژېڭ ىېرېۋې ئېڭ چەنۇ :
ەچىۋ ھېتەنۇل ۇ ژېۋېۋىم ىۇلا ❖
كەر ژېۋ ژېۋا چېلىمىل چېۋىڭ ژېڭ ھېۋا :
ۋېۋ ھېۋ ۋاما چېرىلىم ژېۋەنەس چېسىڭ ❖
كەر ھەم چېۋ چېرەمتەۋە ۋې كەتەۋل :
ۋېۋېۋىڭ ئەنەم چېۋ ژېڭ ھېۋىڭ ❖
ۋېۋېۋىڭ چەنتۇ ژېڭ ھېۋىڭ ئېڭ چەنۇ :
ۋېۋېۋىڭ ئەنەم ژېڭ ھېۋىڭ ئېڭ چەنۇ :

ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕੋ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥

ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਅਲਖ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਸਭ ਘਟ ਭੋਗੀ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰ ॥

ਸਭ ਕੋ ਦੇਖੈ ਅਰੁ ਅਦ੍ਰਿਸ੍ਯਾਰ ॥

ਸਭ ਕੋ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ ਸੋਈ ॥

ਤਾ ਸਮ ਦੂਸਰ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥

ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਧਰ ਕੀਨ ਪਸਾਰਾ ॥

ਸਭ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਸਭ ਕੋ ਪਿਆਰਾ ॥

ਜਾ ਕੀ ਜੋਤ ਸਕਲ ਮਹਿ ਜਾਨੋ ॥

ਤਾ ਕੋ ਭੇਦ ਨ ਕੋਊ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥

ਜਾ ਕੋ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਅਭੇਖਾ ॥

ਜਾ ਕੋ ਰੰਕ ਰਾਵ ਸਮ ਭੇਖਾ ॥

ਜਾ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਭਨ ਪਰ ਹੋਈ ॥

ਜਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨਹਿ ਭਾਈ ॥

ਜਾ ਕੋ ਕਾਲ ਸਕੈ ਨਹਿ ਖਾਈ ॥

ਜਾ ਕੋ ਆਦਿ ਅੰਤ ਨਹਿ ਲਹੀਐ ॥

ਜਾ ਕੋ ਕਥਾ ਕਥਤ ਸਭ ਕਹੀਐ ॥

ਜਾ ਕੋ ਕਾਲ ਕਰਮ ਨਹਿ ਬਾਧੈ ॥

ਜਾ ਕੋ ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਕੋਊ ਸਾਧੈ ॥

ਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ਨ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥

ਜਾ ਕੋ ਭੇਦ ਨ ਕੋਊ ਪਹਿਚਾਨ

ܐܢܬܝ ܐܡܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ ܡܢܛܪܢܝܬܐ ܗܘܝܬܝ :
ܘܒܟܠܗ ܕܐܝܟܢܐ ܒܗ ܐܘܪܫܠܡ ܡܬܦܪܦܪܐ ܗܘܬ ❖
ܢܫܩܗ ܠܒܪܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܘܩܒܠܗ ܐܚܘܗܝ :
ܘܠܒܬܘܠܬܐ ܗܝܡܢܐ ܐܫܬܘܝ ܡܢ ܠܘܬܗܘܢ ❖
ܢܫܩܘܗܝ ܒܚܝܠܐ ܘܗܝܡܢܘ ܒܟܠܗ ܕܓܢܣܬܐ :
ܚܙܝܗ ܣܒܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܐ ܡܫܒܩ ܠܝ ❖
ܥܠܝܗ ܐܘܪܫܠܡ ܡܢ ܥܡܘܕܐ ܘܡܢ ܗܝܟܠܐ :
ܦܩܕ ܒܬܘܠܬܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܒܐܘܪܚܬܗܘܢ ❖
ܢܚܬܝܗ ܒܗܝܟܠܐ ܕܓܢܣܬܐ ܕܟܠ ܡܫܝܚܐ :
ܘܒܣܪܬܐ ܐܝܟ ܕܒܝܬܐ ܗܝܟܠ ܒܒܝܬܗ ❖
ܥܡܝܡ ܗܘܕܝܐ ܕܟܘܠܗ ܚܟܝܡܐ ܘܐܣܪܘ ܒܬܘܪܬܐ :
ܘܩܕܡ ܠܓܝܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܗܘܕܝܐ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ❖
ܐܡܪ ܗܘܕܝܐ ܒܝܬ ܐܒܪܗܡ ܫܠܝܚܐ :
ܠܒܪܐ ܒܚܠܡܐ ܒܝܕܐ ܕܒܗ ܡܢ ܚܟܝܡ ܢܥܐ ❖
ܡܦܠܦܠ ܒܪܡܫܐ ܕܒܥܕܐ ܐܘܪܫܠܡ ܗܘܝܬ ܡܬܒܝܬܝܢ :
ܘܠܐ ܐܬܦܘܢܝ ܐܠܐ ܕܗܘܕܝܐ ܒܝܬ ܚܟܝܡ ܢܥܐ ❖
ܡܢܝܢ ܠܒܪܐ ܢܒܝܐ ܕܒܚܟܡ ܠܐ ܡܬܝܢܐ :
ܡܢܝܢ ܐܡܐ ܒܒܪܐ ܥܡܘܕܗ ܦܘܪܩܢܐ ܠܐ ܐܝܬ ❖
ܡܟܝܠ ܡܛܪܐ ܒܒܪܐ ܗܢܝܢ ܠܐ ܡܬܟܠܝܢ ܢܥܐ :
ܗܦܘܟ ܝܠ ܠܢܒܝܐ ܠܐ ܓܐܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܝܠܕܝܗܘܢ ❖
ܥܠܝܟ ܕܝܠܟ ܒܢܡܘܣܐ ܕܗܘܕܝܐ ܡܢ ܥܡܡܐ ܢܥܐ :
ܥܠܝܐ ܕܝܢܐ ܒܗ ܥܘܕܝܐ ܡܢ ܚܟܝܡ ܢܥܐ ❖

हमारे इष्टदेव श्रीकृष्ण का ही है ॥ ३५ ॥
यह सारा जगत् उन्हीं की माया से उनमें ही भास रहा है और वे ही इसके रूप में भी बन गये हैं ॥ ३६ ॥
वे ही अपनी माया से गौ, ग्वाल और बछड़ों के रूप में बन गये और वे ही उनके रक्षक भी बने ॥ ३७ ॥
इस प्रकार वे ही इस विश्व के रूप में प्रकट हैं और वे ही इसके परे भी हैं। वास्तव में वे अद्वितीय ब्रह्म ही हैं ॥ ३८ ॥
वे ही सत्य हैं, उनकी लीलाएँ सत्य हैं और उनके शरणागत भक्त भी सत्य हैं। वे ही सत्य और ऋत दोनों हैं ॥ ३९ ॥
वे ही पुराण पुरुष हैं। वे ही समस्त क्षेत्रों के ज्ञाता हैं। वे ही सबके साक्षी हैं और वे ही अखण्ड आनन्द हैं ॥ ४० ॥
वे ही अपनी माया से पञ्चभूत, इन्द्रिय, अन्तःकरण और उनके विषयों के रूप में बने हुए हैं ॥ ४१ ॥
वे ही अपनी माया से गौ, ग्वाल और बछड़ों के रूप में बन गये और वे ही उनके रक्षक भी बने ॥ ४२ ॥
वे ही इस विश्व के रूप में प्रकट हैं और वे ही इसके परे भी हैं। वास्तव में वे अद्वितीय ब्रह्म ही हैं ॥ ४३ ॥
वे ही सत्य हैं, उनकी लीलाएँ सत्य हैं और उनके शरणागत भक्त भी सत्य हैं। वे ही सत्य और ऋत दोनों हैं ॥ ४४ ॥
वे ही पुराण पुरुष हैं। वे ही समस्त क्षेत्रों के ज्ञाता हैं। वे ही सबके साक्षी हैं और वे ही अखण्ड आनन्द हैं ॥ ४५ ॥
वे ही अपनी माया से पञ्चभूत, इन्द्रिय, अन्तःकरण और उनके विषयों के रूप में बने हुए हैं ॥ ४६ ॥

ملئه نجنة معهد ثنة حمدة دنهه :
جو بذ ملحة مستلهه شدم دقنه ❖
ئمذ مدة لهف كر بذة مد مم جنة :
❖ زهه زهز نج معمعه مؤهم بدِ زهز هوة
لهف زجدهه زئ دجنة زفب مخلسم :
❖ مخدج جزئ دئبة بذبة حهوة دمخب
هدهب جزئ مه ملف كر زهم هوه :
❖ مكر زكئ مكر زلمد دنمده هنهة
ؤمد زمؤ دمؤة محدهه زك مهشه :
❖ ثه مموسهك دبك مذجخة مؤهم جد مهة
لهف زحدهه مخلسم دهزه مهشه ثمذ مخمه :
❖ زفب مخلسم دهزه لهذة مع ؤمذ ئمه
ملم دمخه ليتمتهف مع مبهة :
ملعقهه مده مع بدكر جزه
ملجك دجة مبه بكبة مهه هعمة :
❖ زجهم هنة مبهمه دجة ملذه مدهب
زفب ملم زئة جزئ حنة ملحهه :
❖ ملجة دمة بذة كدي دنهم زهمة
ره دمئة بجنة دملخة مذد مع كه :
كه جد دزدهه[1] بهم مهة مع كدي ❖
لم مكب دزه دمعد مده[2] دزنبة ملهه :

[1] O. دهزه [2] O. مده R. مدمكد

ڈا ڪيڻڀاڻ ٿو وڃي ڏيسيڙ ڏيڻ ٻڌڻ :
ولا ڪيڻڀاڻ رٻڙ ڏيسيڙ ٻڌا سڀاڻ ❖
ڏڪڻ ڪڻڪ ڪڍڻ ڏيڻا ڏا ڏيڻ ٻڌا :
ويڇوڙ ڏڪ ڏاڪوص ڏيڪڻ ڏا ڍيڙ ڏڪ ❖
ڪڻڪي ٻڌا ڪڻڪ ڏيڻ ٻڌا ڏا ڏيڻ ٻڌا :
ڪڻڪي ڏي ٻوا ڏڪڏڪڻ ويڙڪ ٻڌ ❖
ڏڪڻ ڪڻڪ

ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਯਾਦ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।
ਸਾਰੇ ਵੇਲੇ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੇ ਵੇਲੇ ਹੀ ਸੁਖਮਨੀ ਵੇਲਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿਹੜਾ ਥਾਂ ਰੱਬ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਥਾਂ ਰੱਬ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿਹੜਾ ਕੰਮ ਰੱਬ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਕੰਮ ਰੱਬ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿਹੜਾ ਸਾਹ ਰੱਬ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਸਾਹ ਰੱਬ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿਹੜਾ ਖਾਣਾ ਰੱਬ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਖਾਣਾ ਰੱਬ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿਹੜਾ ਪਾਣੀ ਰੱਬ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਪਾਣੀ ਰੱਬ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿਹੜਾ ਕੱਪੜਾ ਰੱਬ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਕੱਪੜਾ ਰੱਬ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿਹੜਾ ਥਾਂ ਰੱਬ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਥਾਂ ਰੱਬ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਲੰਘੇ ਉਹ ਵੇਲਾ ਸਫਲ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਨਾ ਲੰਘੇ ਉਹ ਵੇਲਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਨਾ ਲੰਘੇ ਉਹ ਵੇਲਾ ਮਨਮੁਖ ਦਾ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਲੰਘੇ ਉਹ ਵੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਲੰਘੇ ਉਹ ਵੇਲਾ ਸਤਸੰਗ ਦਾ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਲੰਘੇ ਉਹ ਵੇਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਲੰਘੇ ਉਹ ਵੇਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਲੰਘੇ ਉਹ ਵੇਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਲੰਘੇ ਉਹ ਵੇਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਹੈ।
ਜਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਲੰਘੇ ਉਹ ਵੇਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਹੈ।

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਵਸਾਏ ਹਿਰਦੈ ॥
ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਜਪੁ ਜਪਨੈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

ਔਰ ਉਦ ਸ਼ੁਧੰ ਮੰਤਰੰ ਸਦੈਵ ਜਪੇਤ ॥
ਔਰ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਦ ਕਥਾ ਸੁਨੇਤ ॥
ਔਰ ਉਦ ਸ਼ੁਧੰ ਸਸਤ੍ਰ ਧਰ

ولا وح ىڤپ ىهڤا ڤدوك ڤهوك ڤىسوڤس ىڤوك٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭
وڤىسوڤس ڤهوك ڤىسوڤس ىڤپ وڤىسوڤس ىڤپ ڤىسوڤس ىڤپ٭

ꤢꤟꤢꤢ ꤢꤟꤢꤢ ꤢꤟꤢꤢ

तस्मात् त्वमुत्तम श्लोक मायासंसृतिहेतवे ।
रन्धयात्मन्यपीश्वरे नान्यप्रयोजनः ॥ ४५ ॥
अथाभजो महाराज भगवन्तमधोक्षजम् ।
गुरुशुश्रूषया भक्त्या सर्वलब्धविनिर्गमम् ॥ ४६ ॥
इत्युक्तो ब्राह्मणसुतैर्विप्रा भागवतोत्तमः ।
तान्नमस्कृत्य राजेदं विवक्षुरुपचक्रमे ॥ ४७ ॥
राजोवाच
कथं चरेन्न बध्येत कथं मुञ्चेत संसृतेः ।
कथं शयीत भुञ्जीत ब्रूहि नः सकलं मुने ॥ ४८ ॥
श्रीशुक उवाच
चोदितः कुलवृद्धेन तक्षकः किल भारत ।
न ददाह पितुर्वैरं मन्यमानः खगाधमम् ॥ ४९ ॥
तं दष्टकूटं पुरुषः कृत्यां वा तत्प्रयोजिताम् ।
न बुध्यसे महाराज तक्षकाद्वा विपन्नधीः ॥ ५० ॥
अन्तर्गतोऽसि भूतानां वायुरिवाखिलदेहिनाम् ।
कालरूपेण तत्तत्र किं त्वं पश्यसि पार्थिव ॥ ५१ ॥
अथ तक्षकदष्टस्य मा भूत्ते बुद्धिविप्लवः ।
अनन्यनिष्ठां कृष्णे कृष्णसंस्थां विधास्यसि ॥ ५२ ॥
तस्मात्त्वमुत्तम श्लोक मायासंसृतिहेतवे ।
रन्धयात्मन्यपीश्वरे नान्यप्रयोजनः ॥ ५३ ॥
अथाभजो महाराज भगवन्तमधोक्षजम् ।
गुरुशुश्रूषया भक्त्या सर्वलब्धविनिर्गमम् ॥ ५४ ॥
इत्युक्तो ब्राह्मणसुतैर्विप्रा भागवतोत्तमः ।
तान्नमस्कृत्य राजेदं विवक्षुरुपचक्रमे ॥ ५५ ॥
राजोवाच
कथं चरेन्न बध्येत कथं मुञ्चेत संसृतेः ।
कथं शयीत भुञ्जीत ब्रूहि नः सकलं मुने ॥ ५६ ॥
श्रीशुक उवाच
चोदितः कुलवृद्धेन तक्षकः किल भारत ।
न ददाह पितुर्वैरं मन्यमानः खगाधमम् ॥ ५७ ॥
तं दष्टकूटं पुरुषः कृत्यां वा तत्प्रयोजिताम् ।
न बुध्यसे महाराज तक्षकाद्वा विपन्नधीः ॥ ५८ ॥
अन्तर्गतोऽसि भूतानां वायुरिवाखिलदेहिनाम् ।
कालरूपेण तत्तत्र किं त्वं पश्यसि पार्थिव ॥ ५९ ॥
अथ तक्षकदष्टस्य मा भूत्ते बुद्धिविप्लवः ।
अनन्यनिष्ठां कृष्णे कृष्णसंस्थां विधास्यसि ॥ ६० ॥

مفهوم الحديد جزء مهم في الدم. ❖

مفهوم أنه يجب حماية الأطفال من الأمراض. ❖

أحمد قال لبدر: (1) مطيوط جميل: ❖

لا تكذب أبدًا على أصدقائك: ❖

مفهوم الصدق أن تقول الحق دائمًا. ❖

أي بلد تفضل فيه أن تعيش: ❖

دائمًا أحمد لا يساعد أحدًا في شيء. ❖

مفهوم أنه يجب أن تحترم كبارك: ❖

مفهوم الكذب أن تقول شيئًا غير صحيح: ❖

مفهوم حسن الخلق أن تعامل الناس بالحسنى: ❖

مفهوم الصداقة أن تحب لأصدقائك ما تحب لنفسك. ❖

مفهوم الأمانة أن تحافظ على ما يعطى لك. ❖

(1) مطيوط: أ. قديم ب. جديد ج. مرتب د. متسخ

Sic معاه (4)

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕਵਣੁ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ॥
ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਧਰਮਾ ॥
ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਚ ਕਰਮਾ ॥
ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਸਚੇ ਸਚ ਕਾਰ

چگونگی تبدیل اسم‌های مختوم به «ه» غیرملفوظ:

۱) اسم‌هایی که مختوم به «ه» غیرملفوظ هستند، با افزودن «ی» نکره و «ـهٔ» اضافه، مختوم به «ه» می‌شوند:

خانه ← خانهٔ بزرگ / خانه‌ای بزرگ

۲) اسم‌هایی که مختوم به «ه» غیرملفوظ هستند، با افزودن «ی» نکره و «ـهٔ» اضافه، مختوم به «ه» می‌شوند:

پرنده ← پرندهٔ زیبا / پرنده‌ای زیبا

۳) اسم‌هایی که مختوم به «ه» غیرملفوظ هستند، با افزودن «ی» نکره و «ـهٔ» اضافه، مختوم به «ه» می‌شوند:

میوه ← میوهٔ خوب / میوه‌ای خوب

۴) اسم‌هایی که مختوم به «ه» غیرملفوظ هستند، با افزودن «ی» نکره و «ـهٔ» اضافه، مختوم به «ه» می‌شوند:

ستاره ← ستارهٔ درخشان / ستاره‌ای درخشان

۵) اسم‌هایی که مختوم به «ه» غیرملفوظ هستند، با افزودن «ی» نکره و «ـهٔ» اضافه، مختوم به «ه» می‌شوند:

کوه ← کوهٔ بلند / کوه‌ای بلند

۶) اسم‌هایی که مختوم به «ه» غیرملفوظ هستند، با افزودن «ی» نکره و «ـهٔ» اضافه، مختوم به «ه» می‌شوند:

گربه ← گربهٔ سیاه / گربه‌ای سیاه

۷) اسم‌هایی که مختوم به «ه» غیرملفوظ هستند، با افزودن «ی» نکره و «ـهٔ» اضافه، مختوم به «ه» می‌شوند:

ماه ← ماهِ روشن / ماه‌ی روشن

न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते ॥२४॥
यान्ति देवव्रता देवान्पितॄन्यान्ति पितृव्रताः ।
भूतानि यान्ति भूतेज्या यान्ति मद्याजिनोऽपि माम् ॥२५॥
पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ।
तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥२६॥
यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् ।
यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥२७॥
शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ।
संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥२८॥
समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ।
ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् ॥२९॥
अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।
साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥३०॥
क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिं निगच्छति ।
कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥३१॥
मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः ।
स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥३२॥
किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा ।
अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥३३॥
मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायणः ॥३४॥

ਮੈਨੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੇਰਾ ਮੀਤ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨੀਤ ॥੨॥
ਜੋ ਮੈ ਦੇਖਣ ਆਖੀਆ ਸੋ ਮੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥
ਜੋ ਮੈ ਚਾਖਣ ਆਖੀਆ ਸੋ ਮੈ ਚਾਖਿਆ ਜਾਇ ॥
ਜੋ ਮੈ ਸੁਣਣੇ ਆਖੀਆ ਸੋ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰਨੀ ਆਇ ॥
ਜੋ ਮੈ ਕਰਣੇ ਆਖੀਆ ਸੋ ਮੈ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਆਖਣੇ ਕਰਣੇ ਜਾਣੈ ਵਾਹੁ ॥
ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਤਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਹੁ ॥
ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਤਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਹੁ ॥
ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਤਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਹੁ ॥

لیئیم ٹیلاؤ دیوٹیے ٹھر اُں ہی ہوٹلاؤ ❖
دیلے ہیلاؤ ہاں ہے ہیلاؤ دیھلا ہوہا:
ٹے ہٹھ ٹے ہیلاؤ ہوہا تٹا ٹہ ہلاہاؤ:
ہلا ہو اِہ ہلاہو ہلا ہی دیٹا دیھٹیاؤ ❖
ہلیٹھ ہلاہو ہلا ہی ہلاہو ہلا ہی دیٹا دیھٹیاؤ:
ہلاہیٹھ ہلاہیٹھ ہلا ہلاہو ہلا ہی دیٹا دیھٹیاؤ ❖
ہلاہیٹھ ہلاہیٹھ ہلا

ꠘꠤꠟꠇ ꠞꠛ ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠘꠢꠝꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ꠉ

ꠘꠢꠞꠣ ꠑꠤ ꠘꠢꠝꠣꠛ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

ꠇꠢꠑꠣ ꠢꠞꠣꠛꠣꠟ ꠑꠢꠞꠣꠛ ꠘꠢꠝꠣꠛ ꠢꠗꠣꠛ ꠣꠗꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠇꠣ ꠉ

ꠞꠇ ꠣꠘꠞꠛꠣꠟ ꠞꠇ ꠣꠗꠛ ꠤꠟ ꠇꠣꠑꠤꠗ ❖

ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠞꠛꠣꠟ ꠞꠇ ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠉ

ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

ꠇꠣꠑꠤꠗ ꠞꠛ ꠑꠢꠟꠣ ꠞꠇ ꠢꠗꠣꠛ ꠤꠟ ꠑꠢꠇꠞꠘꠢꠑ ❖

निशम्य तद्योगि कलेवरं पतिं सती सती केवलया समाधिना ।
ददाह दोषं सहसैव दक्षजं सती सतीनां समये स्वयं सती ॥

अथाह भगवान् रुद्रो दाक्षायण्यां दिवं गतायां भृगुमसृजत् ।
ये मां यज्ञेषु निन्दन्ति पाखण्डा वेदबाह्याः ॥

तान् दहन्त्या दृशा मन्युप्लुषा ये चानु तान् खलान् ।
भक्षयन्त्यशिवैर्वक्त्रैः क्षुत्तृड्दंशमशकोद्भवान् ॥

ये मे तनूं द्विषन्त्यन्ये प्रतिवर्षासु मानवाः ।
तेषां प्रमत्तानां भयं ह्यहोरात्रमनुद्भवात् ॥

इति तेषु ह्यनुक्रोशो न तेषां भद्रमीक्षते ।
तत्कर्मभिर्ध्रुवं तेषां प्रेत्य चाशुभमुदर्कम् ॥

ये त्वसूयाप्रलापेन मां तीर्थबहुमानिनम् ।
दक्षं भगं हरन्त्यक्षं तेषां पापं तरत्यसौ ॥

ये मां स्तुवन्ति सुहृदो दक्षयज्ञे ममाहुतिम् ।
ददतो यजमानस्य यज्ञं पूरयतो यथा ॥

तेषां सत्यदयाशौचतपोज्ञानात्मनां नृणाम् ।
आशिषो मय्यसन्नत्या ह्यात्मन्यात्मा यथा सदा ॥

तस्मात्त्वं दक्षयज्ञस्य तन्तुं तत्पुरुषस्य च ।
सन्धेहि विद्यया युक्तं ततो यास्यसि शान्तये ॥

ततो देवादयो भूयः सवृन्दा मृष्टकिल्बिषाः ।
मां यज्ञभागिनं कृत्वा यास्यन्ति मदनुग्रहात् ॥

इति प्रसादयामास दक्षं भगवतो भवः ।
मुनीनां यजमानानां यज्ञेशो यज्ञविद्यया ॥

فهرست مطالب کتاب

مقدمه مترجم ... ۱

مقدمه مؤلف ... ۱۱

فصل اول در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۱۱

فصل دوم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۱۲

فصل سوم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۱۳

فصل چهارم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۱۴

فصل پنجم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۱۵

فصل ششم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۱۶

فصل هفتم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۱۷

فصل هشتم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۱۸

فصل نهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۱۹

فصل دهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۲۰

فصل یازدهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۲۱

فصل دوازدهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۲۲

فصل سیزدهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۲۳

فصل چهاردهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۲۴

فصل پانزدهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۲۵

فصل شانزدهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۲۶

فصل هفدهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۲۷

فصل هجدهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۲۸

فصل نوزدهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۲۹

فصل بیستم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۳۰

فصل بیست و یکم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۳۱

فصل بیست و دوم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۳۲

فصل بیست و سوم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۳۳

فصل بیست و چهارم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۳۴

فصل بیست و پنجم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۳۵

فصل بیست و ششم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۳۶

فصل بیست و هفتم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۳۷

فصل بیست و هشتم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۳۸

فصل بیست و نهم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۳۹

فصل سی‌ام در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۴۰

فصل سی و یکم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۴۱

فصل سی و دوم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۴۲

فصل سی و سوم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۴۳

فصل سی و چهارم در بیان اینکه علم بر دو قسم است ... ۴۴

(1) Sic

ਸਭਸਮਾਈ ਦਿਹੁੰਦੀਆ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਵੰਨ ॥

ਓਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਦਾਤਾ ਜੋ ਮੰਗੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥

ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਉ ਕਿਹੁ ਪੜਿ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥

ਓਹੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਜਲ ਕਉਣ ਗਣੈ ਤੁਮਾ ਕੋਇ ॥

ਮਹਿਮਾ ਤੇਰੀ ਕੇਤਕੀ ਜੇ ਲਖ ਵਰਤਨਿ ਵਾਰ ॥

ਲਖ ਲਖ ਗੁਣਾ ਤੈ ਏਵਡਾ ਦੇਦਾ ਜਾਹਿ ਅਪਾਰ ॥

ਦਾਤੇ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਕਰਣੈ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਣੇ ਤੇਵਡੁ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਧਾਤ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਵਿਹਾਤ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖਾਣੇ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪੈਸਣਹਾਰ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਵਰਤਾਰਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸਾਰ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਵਾਪਾਰ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਲੇਖੇ ਨਿਬੜੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰ ॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਤੋਲ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚੇ ਤਾਣ ਦੀਬਾਣ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਲਖ ਹੋਵਨਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥

ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕੋਸ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਨਾਇ ॥

ਸਚੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਗਤ ਕਉ ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਚਾਇ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈਆ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਸਚੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਚਿਆਈ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਜੇ ਸਲਹੇ ਸਭ ਸਚਾ ਦਿਸੈ ਜਾਇ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਭਗਤਿ

ഓർമ്മ വിടാതെ നിന്നെയും നോക്കി ഞാനിരുന്നു ❖
ഓരോന്നോരോന്നു ചിന്തിച്ചു ഞാനെന്റെ ജീവിതം വീണ്ടെടുത്തു:
ഓർമ്മ വിടാതെ ഞാനിരുന്നു നിന്റെ മുഖം മാത്രം ❖
ഇപ്പോൾ നിന്റെ ദുഃഖങ്ങളെന്റെ മാത്രം ഈ ഭൂമിയിൽ:
ഇപ്പോൾ ഞാനെന്റെ ജീവിതത്തിൽ തനിച്ചായി ❖
ഇന്നലെയോളം നിന്റെ കൂടെ ഞാനുണ്ടായിരുന്നു (നിന്റെ നിഴലായി) നീ നിന്നു ❖
ഇന്നലെയോളം നിന്റെ ചുണ്ടിലെ പുഞ്ചിരി എന്റെ മാത്രമായിരുന്നു:
ഇപ്പോൾ ഞാനെന്റെ ജീവിതത്തിൽ തനിച്ചായി ഈ ഭൂമിയിൽ:
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ ചിരി എന്റെ കൂടെയുണ്ട് ❖
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ കണ്ണുകൾ എന്റെ കൂടെയുണ്ട്:
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ ചുണ്ടുകൾ എന്റെ കൂടെയുണ്ട് ❖
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ കൈകൾ എന്റെ കൂടെയുണ്ട്:
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ ഹൃദയം എന്റെ കൂടെയുണ്ട് ❖
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ ശരീരം എന്റെ കൂടെയുണ്ട്:
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ ജീവൻ എന്റെ കൂടെയുണ്ട് ❖
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ കൂടെയുണ്ട്:
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ സർവ്വവും എന്റെ കൂടെയുണ്ട് ❖
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ സർവ്വവും എന്റെ കൂടെയുണ്ട്:
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ സർവ്വവും എന്റെ കൂടെയുണ്ട് ❖
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ സർവ്വവും എന്റെ കൂടെയുണ്ട്:
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ സർവ്വവും എന്റെ കൂടെയുണ്ട് ❖
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ സർവ്വവും എന്റെ കൂടെയുണ്ട്:
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ സർവ്വവും എന്റെ കൂടെയുണ്ട് ❖
ഓർമ്മകൾ മാത്രമായി നിന്റെ സർവ്വവും എന്റെ കൂടെയുണ്ട്:

ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਦਰਸੁ ਪਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਪਿਆਸ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਆਸ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸੈ ਮਨ ਤੇ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ॥

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਕੀਰਤਨ ਘਰ ਮਹਿ ਭਏ ਬਿਲਾਸ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਰਬ ਮਿਟੀ ਬਿਸੁਆਸ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਨ ਸਾਸ ॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੂਰੀ ਆਸ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਆਸ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸੈ ਮਨ ਤੇ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ॥

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਕੀਰਤਨ ਘਰ ਮਹਿ ਭਏ ਬਿਲਾਸ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਰਬ ਮਿਟੀ ਬਿਸੁਆਸ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਨ ਸਾਸ ॥੧॥

. . . . . :

ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿਆ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ..... ॥

ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਦਰਸੁ ਪਰਸੁ ਹੋਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਪਿਆਸ ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਆਸ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸੈ ਮਨ ਤੇ ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ॥

ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਸਦ ਕੀਰਤਨ ਘਰ ਮਹਿ ਭਏ ਬਿਲਾਸ ॥

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਰਬ ਮਿਟੀ ਬਿਸੁਆਸ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਨ ਸਾਸ ॥੧॥

ꣁ꣉ꣂꣃ ꣐ꣂ꣄   ﭐ ﭑ ﭒ ﭓ ﭔ ﭕ ﭖ ﭗ ﭘ ﭙ ﭚ ﭛ ﭜ ﭝ ﭞ ﭟ ﭠ ﭡ ﭢ ﭣ ﭤ ﭥ ﭦ ﭧ ﭨ ﭩ ﭪ ﭫ ﭬ ﭭ ﭮ ﭯ ﭰ ﭱ ﭲ ﭳ ﭴ ﭵ ﭶ ﭷ ﭸ ﭹ ﭺ ﭻ ﭼ ﭽ ﭾ ﭿ ﮀ ﮁ ﮂ ﮃ ﮄ ﮅ ﮆ ﮇ ﮈ ﮉ ﮊ ﮋ ﮌ ﮍ ﮎ ﮏ ﮐ ﮑ ﮒ ﮓ ﮔ ﮕ ﮖ ﮗ ﮘ ﮙ ﮚ ﮛ ﮜ ﮝ ﮞ ﮟ ﮠ ﮡ ﮢ ﮣ ﮤ ﮥ ﮦ ﮧ ﮨ ﮩ ﮪ ﮫ ﮬ ﮭ ﮮ ﮯ ﮰ ﮱ ﮲ ﮳ ﮴ ﮵ ﮶ ﮷ ﮸ ﮹ ﮺ ﮻ ﮼ ﮽ ﮾ ﮿ ﯀ ﯁ ﯂ ﯃ ﯄ ﯅ ﯆ ﯇ ﯈ ﯉ ﯊ ﯋ ﯌ ﯍ ﯎ ﯏ ﯐ ﯑ ﯒ ﯓ ﯔ ﯕ ﯖ ﯗ ﯘ ﯙ ﯚ ﯛ ﯜ ﯝ ﯞ ﯟ ﯠ ﯡ ﯢ ﯣ ﯤ ﯥ ﯦ ﯧ ﯨ ﯩ ﯪ ﯫ ﯬ ﯭ ﯮ ﯯ ﯰ ﯱ ﯲ ﯳ ﯴ ﯵ ﯶ ﯷ ﯸ ﯹ ﯺ ﯻ ﯼ ﯽ ﯾ ﯿ ﰀ ﰁ ﰂ ﰃ ﰄ ﰅ ﰆ ﰇ ﰈ ﰉ ﰊ ﰋ ﰌ ﰍ ﰎ ﰏ ﰐ ﰑ ﰒ ﰓ ﰔ ﰕ ﰖ ﰗ ﰘ ﰙ ﰚ ﰛ ﰜ ﰝ ﰞ ﰟ ﰠ ﰡ ﰢ ﰣ ﰤ ﰥ ﰦ ﰧ ﰨ ﰩ ﰪ ﰫ ﰬ ﰭ ﰮ ﰯ ﰰ ﰱ ﰲ ﰳ ﰴ ﰵ ﰶ ﰷ ﰸ ﰹ ﰺ ﰻ ﰼ ﰽ ﰾ ﰿ ﱀ ﱁ ﱂ ﱃ ﱄ ﱅ ﱆ ﱇ ﱈ ﱉ ﱊ ﱋ ﱌ ﱍ ﱎ ﱏ ﱐ ﱑ ﱒ ﱓ ﱔ ﱕ ﱖ ﱗ ﱘ ﱙ ﱚ ﱛ ﱜ ﱝ ﱞ ﱟ ﱠ ﱡ ﱢ ﱣ ﱤ ﱥ ﱦ ﱧ ﱨ ﱩ ﱪ ﱫ ﱬ ﱭ ﱮ ﱯ ﱰ ﱱ ﱲ ﱳ ﱴ ﱵ ﱶ ﱷ ﱸ ﱹ ﱺ ﱻ ﱼ ﱽ ﱾ ﱿ ﲀ ﲁ ﲂ ﲃ ﲄ ﲅ ﲆ ﲇ ﲈ ﲉ ﲊ ﲋ ﲌ ﲍ ﲎ ﲏ ﲐ ﲑ ﲒ ﲓ ﲔ ﲕ ﲖ ﲗ ﲘ ﲙ ﲚ ﲛ ﲜ ﲝ ﲞ ﲟ ﲠ ﲡ ﲢ ﲣ ﲤ ﲥ ﲦ ﲧ ﲨ ﲩ ﲪ ﲫ ﲬ ﲭ ﲮ ﲯ ﲰ ﲱ ﲲ ﲳ ﲴ ﲵ ﲶ ﲷ ﲸ ﲹ ﲺ ﲻ ﲼ ﲽ ﲾ ﲿ ﳀ ﳁ ﳂ ﳃ ﳄ ﳅ ﳆ ﳇ ﳈ ﳉ ﳊ ﳋ ﳌ ﳍ ﳎ ﳏ ﳐ ﳑ ﳒ ﳓ ﳔ ﳕ ﳖ ﳗ ﳘ ﳙ ﳚ ﳛ ﳜ ﳝ ﳞ ﳟ ﳠ ﳡ ﳢ ﳣ ﳤ ﳥ ﳦ ﳧ ﳨ ﳩ ﳪ ﳫ ﳬ ﳭ ﳮ ﳯ ﳰ ﳱ ﳲ ﳳ ﳴ ﳵ ﳶ ﳷ ﳸ ﳹ ﳺ ﳻ ﳼ ﳽ ﳾ ﳿ ﴀ ﴁ ﴂ ﴃ ﴄ ﴅ ﴆ ﴇ ﴈ ﴉ ﴊ ﴋ ﴌ ﴍ ﴎ ﴏ ﴐ ﴑ ﴒ ﴓ ﴔ ﴕ ﴖ ﴗ ﴘ ﴙ ﴚ ﴛ ﴜ ﴝ ﴞ ﴟ ﴠ ﴡ ﴢ ﴣ ﴤ ﴥ ﴦ ﴧ ﴨ ﴩ ﴪ ﴫ ﴬ ﴭ ﴮ ﴯ ﴰ ﴱ ﴲ ﴳ ﴴ ﴵ ﴶ ﴷ ﴸ ﴹ ﴺ ﴻ ﴼ ﴽ ﴾ ﴿ ﵀ ﵁ ﵂ ﵃ ﵄ ﵅ ﵆ ﵇ ﵈ ﵉ ﵊ ﵋ ﵌ ﵍ ﵎ ﵏ ﵐ ﵑ ﵒ ﵓ ﵔ ﵕ ﵖ ﵗ ﵘ ﵙ ﵚ ﵛ ﵜ ﵝ ﵞ ﵟ ﵠ ﵡ ﵢ ﵣ ﵤ ﵥ ﵦ ﵧ ﵨ ﵩ ﵪ ﵫ ﵬ ﵭ ﵮ ﵯ ﵰ ﵱ ﵲ ﵳ ﵴ ﵵ ﵶ ﵷ ﵸ ﵹ ﵺ ﵻ ﵼ ﵽ ﵾ ﵿ ﶀ ﶁ ﶂ ﶃ ﶄ ﶅ ﶆ ﶇ ﶈ ﶉ ﶊ ﶋ ﶌ ﶍ ﶎ ﶏ ﶐ ﶑ ﶒ ﶓ ﶔ ﶕ ﶖ ﶗ ﶘ ﶙ ﶚ ﶛ ﶜ ﶝ ﶞ ﶟ ﶠ ﶡ ﶢ ﶣ ﶤ ﶥ ﶦ ﶧ ﶨ ﶩ ﶪ ﶫ ﶬ ﶭ ﶮ ﶯ ﶰ ﶱ ﶲ ﶳ ﶴ ﶵ ﶶ ﶷ ﶸ ﶹ ﶺ ﶻ ﶼ ﶽ ﶾ ﶿ ﷀ ﷁ ﷂ ﷃ ﷄ ﷅ ﷆ ﷇ ﷈ ﷉ ﷊ ﷋ ﷌ ﷍ ﷎ ﷏ ﷐ ﷑ ﷒ ﷓ ﷔ ﷕ ﷖ ﷗ ﷘ ﷙ ﷚ ﷛ ﷜ ﷝ ﷞ ﷟ ﷠ ﷡ ﷢ ﷣ ﷤ ﷥ ﷦ ﷧ ﷨ ﷩ ﷪ ﷫ ﷬ ﷭ ﷮ ﷯ ﷰ ﷱ ﷲ ﷳ ﷴ ﷵ ﷶ ﷷ ﷸ ﷹ ﷺ ﷻ ﷼ ﷽ ﷾ ﷿

ꣁ꣉ꣂꣃ ꣐ꣂ꣄ ꣋꣌꣍꣎ꣁ꣏ ꣑꣒꣓꣔ ꣕꣖ ꣗꣘꣙꣚ ❖

ס֒טס֒ת סלכ֒ג֒ת כ֒ נ֒סכ֒ש֒ת ס֒כ֒ שׁ֒כ֒ל֒ת ❊
כ֒ס֒ת ת֒ש֒ס֒ שׁ֒ת֒ נ֒ט֒ס֒ת כ֒ס֒ת כ֒ל֒ש֒ת נ֒ת֒ כ֒כ֒ל֒ס נ֒ת֒ :
. . . . . ל֒כ֒ש֒ת֒ ל֒ כ֒ש֒ת֒ ז֒ס֒ל֒ כ֒ש֒ב֒ ❊
ס֒ל֒ס נ֒ת֒ת֒ ת֒ש֒ כ֒ש֒ל֒ נ֒ת֒ כ֒ נ֒ש֒ כ֒ת֒ :
ס֒ז֒ש֒ת֒ ל֒כ֒ש֒ת֒ ס֒ל֒ש֒ת֒ נ֒ש֒ס֒ת֒ כ֒ נ֒ש֒ת֒ ❊
ס֒ל֒ ז֒ש֒ת֒ ת֒ש֒ כ֒ש֒ת֒ נ֒ת֒ כ֒ נ֒ס֒ש֒ת֒ :
כ֒ש֒ נ֒ס֒ש֒ת֒ ס֒ל֒ש֒ת֒ כ֒ת֒ נ֒ת֒ כ֒ נ֒ס֒ש֒ת֒ ❊
ס֒ל֒ ת֒ש֒ כ֒ש֒ת֒ נ֒ת֒ כ֒ נ֒ס֒ש֒ת֒ :
ס֒ל֒ת֒ ת֒ש֒ כ֒ש֒ת֒ נ֒ת֒ כ֒ נ֒ס֒ש֒ת֒ ❊
ס֒ל֒ת֒ ת֒ש֒ כ֒ש֒ת֒ נ֒ת֒ כ֒ נ֒ס֒ש֒ת֒ :
כ֒ש֒ נ֒ס֒ש֒ת֒ ס֒ל֒ש֒ת֒ כ

ಅಸುರಾರಿ ಪೂಜಿತೆ ಭಾಸ್ಕರ ಕೋಟಿ ಸಮಪ್ರಭೆ ।
ಅಜೆ ನಿತ್ಯಾನವದ್ಯಾಂಗಿ ಕಲಾಕಾಷ್ಠಾ ಮುಹೂರ್ತಿಕೆ ॥
ಸಮಸ್ತ ಭೂತ ಜನನಿ ಸಕಲಾಗಮ ಸಂಸ್ತುತೆ ।
ಸರ್ವಾಪದ್ಭ್ಯೋ ಜಗದ್ಧಾತ್ರಿ ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಶರಣಾಗತಂ ॥
ಸರ್ವಮಂಗಲ ಮಾಂಗಲ್ಯೆ ಶಿವೆ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಕೆ ।
ಶರಣ್ಯೆ ತ್ರ್ಯಂಬಕೆ ಗೌರಿ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ವಿನಾಶಾನಾಂ ಶಕ್ತಿ ಭೂತೆ ಸನಾತನಿ ।
ಗುಣಾಶ್ರಯೆ ಗುಣಮಯೆ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಶರಣಾಗತ ದೀನಾರ್ತ ಪರಿತ್ರಾಣ ಪರಾಯಣೆ ।
ಸರ್ವಸ್ಯಾರ್ತಿ ಹರೆ ದೇವಿ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಹಂಸ ಯುಕ್ತ ವಿಮಾನಸ್ಥೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ರೂಪ ಧಾರಿಣಿ ।
ಕೌಶಾಂಭಃ ಕ್ಷರಿಕೆ ದೇವಿ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ತ್ರಿಶೂಲ ಚಂದ್ರಾಹಿ ಧರೆ ಮಹಾವೃಷಭ ವಾಹಿನಿ ।
ಮಾಹೇಶ್ವರಿ ಸ್ವರೂಪೇಣ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಮಯೂರ ಕುಕ್ಕುಟ ವೃತೆ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ಧರೆಽನಘೆ ।
ಕೌಮಾರಿ ರೂಪ ಸಂಸ್ಥಾನೆ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗದಾ ಶಾರ್ಙ್ಗ ಗೃಹೀತ ಪರಮಾಯುಧೆ ।
ಪ್ರಸೀದ ವೈಷ್ಣವಿ ರೂಪೇ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಗೃಹೀತೋಗ್ರ ಮಹಾಚಕ್ರ ದಂಷ್ಟ್ರೋದ್ಧೃತ ವಸುಂಧರೆ ।
ವರಾಹ ರೂಪಿಣಿ ಶಿವೆ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ನೃಸಿಂಹ ರೂಪೇಣೋಗ್ರೇಣ ಹಂತುಂ ದೈತ್ಯಾನ್ ಕೃತೋದ್ಯಮೆ ।
ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ತ್ರಾಣ ಸಹಿತೆ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಕಿರೀಟಿನಿ ಮಹಾವಜ್ರೆ ಸಹಸ್ರ ನಯನೋಜ್ಜ್ವಲೆ ।
ವೃತ್ರಪ್ರಾಣಹರೆ ಚೈಂದ್ರಿ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಶಿವದೂತೀ ಸ್ವರೂಪೇಣ ಹತದೈತ್ಯ ಮಹಾಬಲೆ ।
ಘೋರರೂಪೇ ಮಹಾರಾವೆ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ದಂಷ್ಟ್ರಾ ದಂಷ್ಟ್ರಿತ ದೈತ್ಯಾರಿ ಸೈನ್ಯೆ ಸರ್ವತ್ರ ಭೀಷಣೆ ।
ಚಾಮುಂಡೆ ಮುಂಡ ಮಥನೆ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ರೂಪೇಣ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಹರಾದ್ಯಾನಾಂ ಹರಪ್ರಿಯೆ ।
ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರದೇ ದೇವಿ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಹರಿವಂಶೇ ಹರಿಹರೆ ಪ್ರಭಾವೇ ಪರಮಾದ್ಭುತೆ ।
ಸಮಸ್ತ ದೇವತಾ ಮೂರ್ತಿ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಮೇಧೆ ಸರಸ್ವತಿ ವರೆ ಭೂತಿ ಬಾಭ್ರವಿ ತಾಮಸಿ ನಿಯತೆ ।
ಸರ್ವಭೂತಾ ಗುಣಮಯೆ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಸರ್ವಸ್ವರೂಪೇ ಸರ್ವೇಶೆ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಸಮನ್ವಿತೆ ।
ಭಯೇಭ್ಯಸ್ತ್ರಾಹಿ ನೋ ದೇವಿ ದುರ್ಗೆ ದೇವಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಏತತ್ತೇ ವದನಂ ಸೌಮ್ಯಂ ಲೋಚನತ್ರಯ ಭೂಷಿತಂ ।
ಪಾತು ನಃ ಸರ್ವಭೀತೇಭ್ಯಃ ಕಾತ್ಯಾಯನಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಜ್ವಾಲಾ ಕರಾಳಮತ್ಯುಗ್ರಮಶೇಷಾಸುರ ಸೂದನಂ ।
ತ್ರಿಶೂಲಂ ಪಾತು ನೋ ಭೀತೇರ್ಭದ್ರಕಾಳಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಹಿನಸ್ತಿ ದೈತ್ಯತೇಜಾಂಸಿ ಸ್ವನೇನಾಪೂರ್ಯ ಯಾ ಜಗತ್ ।
ಸಾ ಘಂಟಾ ಪಾತು ನೋ ದೇವಿ ಪಾಪೇಭ್ಯೋ ನಃ ಸುತಾನಿವ ॥
ಅಸುರಾಸೃಗ್ವಸಾ ಪಂಕ ಚರ್ಚಿತಸ್ತೇ ಕರೋಜ್ಜ್ವಲಃ ।
ಶುಭಾಯ ಖಡ್ಗೋ ಭವತು ಚಂಡಿಕೆ ತ್ವಾಂ ನತಾ ವಯಂ ॥
ರೋಗಾನಶೇಷಾನಪಹಂಸಿ ತುಷ್ಟಾ ರುಷ್ಟಾ ತು ಕಾಮಾನ್ ಸಕಲಾನಭೀಷ್ಟಾನ್ ।
ತ್ವಾಮಾಶ್ರಿತಾನಾಂ ನ ವಿಪನ್ನರಾಣಾಂ ತ್ವಾಮಾಶ್ರಿತಾ ಹ್ಯಾಶ್ರಯತಾಂ ಪ್ರಯಾಂತಿ ॥
ಸರ್ವಾಬಾಧಾ ಪ್ರಶಮನಂ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಸ್ಯಾಖಿಲೇಶ್ವರಿ ।
ಏವಮೇವ ತ್ವಯಾ ಕಾರ್ಯಮಸ್ಮದ್ವೈರಿ ವಿನಾಶನಂ ॥
ವಿದ್ಯಾಃ ಸಮಸ್ತಾಸ್ತವ ದೇವಿ ಭೇದಾಃ ಸ್ತ್ರಿಯಃ ಸಮಸ್ತಾಃ ಸಕಲಾ ಜಗತ್ಸು ।
ತ್ವಯೈಕಯಾ ಪೂರಿತಮಂಬಯೈತತ್ ಕಾ ತೇ ಸ್ತುತಿಃ ಸ್ತವ್ಯಪರಾ ಪರೋಕ್ತಿಃ ॥
ಸರ್ವಭೂತಾ ಯದಾ ದೇವಿ ಸ್ವರ್ಗ ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರದಾಯಿನೀ ।
ತ್ವಂ ಸ್ತುತಾ ಸ್ತುತಯೇ ಕಾ ವಾ ಭವಂತು ಪರಮೋಕ್ತಯಃ ॥
ಸರ್ವಸ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ರೂಪೇಣ ಜನಸ್ಯ ಹೃದಿ ಸಂಸ್ಥಿತೆ ।
ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದೇ ದೇವಿ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಕಲಾ ಕಾಷ್ಠಾದಿ ರೂಪೇಣ ಪರಿಣಾಮ ಪ್ರದಾಯಿನಿ ।
ವಿಶ್ವಸ್ಯೋಪರತೌ ಶಕ್ತೆ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥
ಸರ್ವಮಂಗಲ ಮಾಂಗಲ್ಯೆ ಶಿವೆ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಕೆ ।
ಶರಣ್ಯೆ ತ್ರ್ಯಂಬಕೆ ಗೌರಿ ನಾರಾಯಣಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ ॥

ಪ್ರಾಣಾನ್ ತ್ಯಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಶೋಕೇನ ತ್ವದೃತೇ ಪುರುಷರ್ಷಭ ।
ಕಥಂ ಸೀತಾಮಪಹೃತಾಂ ರಾವಣಾದ್ರಾಕ್ಷಸಾಧಮಾತ್ ।
ಅಹಂ ಹಿ ನಿಹತಂ ಯುದ್ಧೇ ರಾವಣಂ ಸಹ ಬಂಧುಭಿಃ ।
ಸೀತಾಯಾಃ ಪದವೀಂ ಲಂಕಾಂ ಗತ್ವಾ ಪ್ರತ್ಯಾಹರಾಮ್ಯಹಮ್ ।
ಅಥವಾ ಸಹಿತೌ ಗತ್ವಾ ಪುರೀಂ ರಾವಣಪಾಲಿತಾಮ್ ।
ಹತ್ವಾ ರಾವಣಮಾಜೌ ತಂ ಸೀತಾಮಾದಾಯ ಚಾಗತೌ ।
ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಮಹಾಬಾಹುಃ ಸೌಮಿತ್ರಿಂ ಪುರುಷರ್ಷಭಃ ।
ಉವಾಚ ಪರಮಪ್ರೀತಃ ಸಂಸ್ಮರನ್ ಸೀತಾಂ ಸುಮಧ್ಯಮಾಮ್ ।
ಅಹಂ ಹಿ ಸೀತಾಂ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಚ ವರಾನನಾಮ್ ।
ಜೀವಾಮಿ ಹಿ ಮುಹೂರ್ತಂ ತು ಸೌಮಿತ್ರೇ ಸತ್ಯಮುಚ್ಯತಾಮ್ ।
ಸಾ ಹಿ ಸೀತಾ ಮಮ ಪ್ರಾಣಾ ಹೃದಯಂ ಸಾ ಹಿ ಮೇ ಪ್ರಿಯಾ ।
ಸಾ ಹಿ ಚಕ್ಷುಃ ಶ್ರುತಿರ್ಮೇ ಸಾ ಸೀತಾ ಮೇ ಪರಾ ಗತಿಃ ।
ಸಾ ಹಿ ಮೇ ಜೀವಿತಂ ಸೀತಾ ಸಾ ಹಿ ಮೇ ಪರಮಾ ಕ್ರಿಯಾ ।
ಸಾ ಹಿ ಮೇ ಜೀವಿತಸ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಭವಶ್ಚ ಪರಂತಪ

ولد وتقا فيڈا ديمسن فذ، لدلصڤتوص. 669

ਮੈਂਤ ਸੇ ਸੋਮਵਾਰ ਸੀਮਾ ਸੁਸ਼ਾਂਤ ਤੇ ਰੋਹਤਾਸ਼ ।
ਮਾਰੀਚ ਮੈਸਮੀਰਮ ਮੈਂਤ ਸੇ ਸਨਾਤ ਸੀਮਾ ਤੇਸ਼ਾਂ :
ਮਾਂਧਰਾਸ਼ ਤੇਸਾਂ ਮੈਂਤ ਮੈਂਤ ਮੈਂਤ ਤੇਸਾਂ ਤੇਸ਼ਾਂ ।
ਮੈਂਤ ਸੀਸ ਸਾਂ ਮੈਂਤ ਮੈਂਤ ਸੀਸ ਸਾਂ ਸੀਸ ਸੀਸ ।
ਮੈਂਤ ਸੀਸ ਸਾਂ ਮੈਂਤ ਮੈਂਤ ਸੀਸ ਸਾਂ ਸੀਸ ਸੀਸ :

ꣂ꣆ ꣇꣉꣋ ꣍꣎꣐ ꣒꣔꣖ ꣘꣚ ꣜꣞꣠ ꣢꣤ ꣦꣨꣪ ꣬꣮ ꣰ꣲ ꣴꣶ ꣸꣺ ꣼ꣾ ꣀꣂ ꣄꣆ ꣈꣊ ꣌꣎ ꣐꣒ ꣔꣖ ꣘꣚ ꣜꣞ ꣠꣢ ꣤꣦ ꣨꣪ ꣬꣮ ꣰ꣲ ꣴꣶ ꣸꣺ ꣼ꣾ ꤀ ꤂꤄ ꤆꤈ ꤊꤌ ꤎꤐ ꤒꤔ ꤖꤘ ꤚꤜ ꤞꤠ ꤢꤤ ꤦꤨ ꤪ꤬ ꤮ꤰ ꤲꤴ ꤶꤸ ꤺꤼ ꤾꥀ ꥂꥄ ꥆꥈ ꥊꥌ ꥎꥐ ꥒ꥔ ꥖꥘ ꥚꥜ ꥞ꥠ ꥢꥤ ꥦꥨ ꥪꥬ ꥮꥰ ꥲꥴ ꥶꥸ ꥺꥼ ꥾ꦀ ꦂꦄ ꦆꦈ ꦊꦌ ꦎꦐ ꦒꦔ ꦖꦘ ꦚꦜ ꦞꦠ ꦢꦤ ꦦꦨ ꦪꦬ ꦮꦰ ꦲꦴ ꦶꦸ ꦺꦼ ꦾ꧀ ꧂ ꧄ ꧆ ꧈ ꧊ ꧌ ꧎ ꧐ ꧒ ꧔ ꧖ ꧘ ꧚ ꧜ ꧞ ꧠ ꧢ ꧤ ꧦ ꧨ ꧪ ꧬ ꧮ ꧰ ꧲ ꧴ ꧶ ꧸ ꧺ ꧼ ꧾ ꨀ ꨂ ꨄ ꨆ ꨈ ꨊ ꨌ ꨎ ꨐ ꨒ ꨔ ꨖ ꨘ ꨚ ꨜ ꨞ ꨠ ꨢ ꨤ ꨦ ꨨ ꨪ ꨬ ꨮ ꨰ ꨲ ꨴ ꨶ ꨸ ꨺ ꨼ ꨾ ꩀ ꩂ ꩄ ꩆ ꩈ ꩊ ꩌ ꩎ ꩐ ꩒ ꩔ ꩖ ꩘ ꩚ ꩜ ꩞ ꩠ ꩢ ꩤ ꩦ ꩨ ꩪ ꩬ ꩮ ꩰ ꩲ ꩴ ꩶ ꩸ ꩺ ꩼ ꩾ ꪀ ꪂ ꪄ ꪆ ꪈ ꪊ ꪌ ꪎ ꪐ ꪒ ꪔ ꪖ ꪘ ꪚ ꪜ ꪞ ꪠ ꪢ ꪤ ꪦ ꪨ ꪪ ꪬ ꪮ ꪰ ꪲ ꪴ ꪶ ꪸ ꪺ ꪼ ꪾ ꫀ ꫂ ꫄ ꫆ ꫈ ꫊ ꫌ ꫎ ꫐ ꫒ ꫔ ꫖ ꫘ ꫚ ꫜ ꫞ ꫠ ꫢ ꫤ ꫦ ꫨ ꫪ ꫬ ꫮ ꫰ ꫲ ꫴ ꫶ ꫸ ꫺ ꫼ ꫾ ꬀ ꬂ ꬄ ꬆ ꬈ ꬊ ꬌ ꬎ ꬐ ꬒ ꬔ ꬖ ꬘ ꬚ ꬜ ꬞ ꬠ ꬢ ꬤ ꬦ ꬨ ꬪ ꬬ ꬮ ꬰ ꬲ ꬴ ꬶ ꬸ ꬺ ꬼ ꬾ ꭀ ꭂ ꭄ ꭆ ꭈ ꭊ ꭌ ꭎ ꭐ ꭒ ꭔ ꭖ ꭘ ꭚ ꭜ ꭞ ꭠ ꭢ ꭤ ꭦ ꭨ ꭪ ꭬ ꭮ ꭰ ꭲ ꭴ ꭶ ꭸ ꭺ ꭼ ꭾ ꮀ ꮂ ꮄ ꮆ ꮈ ꮊ ꮌ ꮎ ꮐ ꮒ ꮔ ꮖ ꮘ ꮚ ꮜ ꮞ ꮠ ꮢ ꮤ ꮦ ꮨ ꮪ ꮬ ꮮ ꮰ ꮲ ꮴ ꮶ ꮸ ꮺ ꮼ ꮾ ꯀ ꯂ ꯄ ꯆ ꯈ ꯊ ꯌ ꯎ ꯐ ꯒ ꯔ ꯖ ꯘ ꯚ ꯜ ꯞ ꯠ ꯢ ꯤ ꯦ ꯨ ꯪ ꯬ ꯮ ꯰ ꯲ ꯴ ꯶ ꯸ ꯺ ꯼ ꯾ 가 갂 간 갆 갈 갊 갌 갎 감 값 갔 갖 갘 갚 개 갞 갠 갢 갤 갦 갨 갪 갬 갮 갰 갲 갴 갶 갸 갺 갼 갾 걀 걂 걄 걆 걈 걊 걌 걎 걐 걒 걔 걖 걘 걚 걜 걞 걠 걢 걤 걦 걨 걪 걬 걮 거 걲 건 걶 걸 걺 걼 걾 검 겂 겄 겆 겈 겊 게 겎 겐 겒 겔 겖 겘 겚 겜 겞 겠 겢 겤 겦 겨 겪 견 겮 결 겲 겴 겶 겸 겺 겼 겾 곀 곂 계 곆 곈 곊 곌 곎 곐 곒 곔 곖 곘 곚 곜 곞 고 곢 곤 곦 골 곪 곬 곮 곰 곲 곴 곶 곸 곺 과 곾 관 괂 괄 괆 괈 괊 괌 괎 괐 괒 괔 괖 괘 괚 괜 괞 괠 괢 괤 괦 괨 괪 괬 괮 괰 괲 괴 괶 괸 괺 괼 괾 굀 굂 굄 굆 굈 굊 굌 굎 교 굒 굔 굖 굘 굚 굜 굞 굠 굢 굤 굦 굨 굪 구 굮 군 굲 굴 굶 굸 굺 굼 굾 궀 궂 궄 궆 궈 궊 권 궎 궐 궒 궔 궖 궘 궚 궜 궞 궠 궢 궤 궦 궨 궪 궬 궮 궰 궲 궴 궶 궸 궺 궼 궾 귀 귂 귄 귆 귈 귊 귌 귎 귐 귒 귔 귖 귘 귚 규 귞 균 귢 귤 귦 귨 귪 귬 귮 귰 귲 귴 귶 그 귺 근 귾 글 긂 긄 긆 금 긊 긌 긎 긐 긒 긔 긖 긘 긚 긜 긞 긠 긢 긤 긦 긨 긪 긬 긮 기 긲 긴 긶 길 긺 긼 긾 김 깂 깄 깆 깈 깊 까 깎 깐 깒 깔 깖 깘 깚 깜 깞 깠 깢 깤 깦 깨 깪 깬 깮 깰 깲 깴 깶 깸 깺 깼 깾 꺀 꺂 꺄 꺆 꺈 꺊 꺌 꺎 꺐 꺒 꺔 꺖 꺘 꺚 꺜 꺞 꺠 꺢 꺤 꺦 꺨 꺪 꺬 꺮 꺰 꺲 꺴 꺶 꺸 꺺 꺼 꺾 껀 껂 껄 껆 껈 껊 껌 껎 껐 껒 껔 껖 께 껚 껜 껞 껠 껢 껤 껦 껨 껪 껬 껮 껰 껲 껴 껶 껸 껺 껼 껾 꼀 꼂 꼄 꼆 꼈 꼊 꼌 꼎 꼐 꼒 꼔 꼖 꼘 꼚 꼜 꼞 꼠 꼢 꼤 꼦 꼨 꼪 꼬 꼮 꼰 꼲 꼴 꼶 꼸 꼺 꼼 꼾 꽀 꽂 꽄 꽆 꽈 꽊 꽌 꽎 꽐 꽒 꽔 꽖 꽘 꽚 꽜 꽞 꽠 꽢 꽤 꽦 꽨 꽪 꽬 꽮 꽰 꽲 꽴 꽶 꽸 꽺 꽼 꽾 꾀 꾂 꾄 꾆 꾈 꾊 꾌 꾎 꾐 꾒 꾔 꾖 꾘 꾚 꾜 꾞 꾠 꾢 꾤 꾦 꾨 꾪 꾬 꾮 꾰 꾲 꾴 꾶 꾸 꾺 꾼 꾾 꿀 꿂 꿄 꿆 꿈 꿊 꿌 꿎 꿐 꿒 꿔 꿖 꿘 꿚 꿜 꿞 꿠 꿢 꿤 꿦 꿨 꿪 꿬 꿮 꿰 꿲 꿴 꿶 꿸 꿺 꿼 꿾 뀀 뀂 뀄 뀆 뀈 뀊 뀌 뀎 뀐 뀒 뀔 뀖 뀘 뀚 뀜 뀞 뀠 뀢 뀤 뀦 뀨 뀪 뀬 뀮 뀰 뀲 뀴 뀶 뀸 뀺 뀼 뀾 끀 끂 끄 끆 끈 끊 끌 끎 끐 끒 끔 끖 끘 끚 끜 끞 끠 끢 끤 끦 끨 끪 끬 끮 끰 끲 끴 끶 끸 끺 끼 끾 꾀 꾂 꾄 꾆 꾈 꾊 꾌 꾎 꾐 꾒 꾔 꾖 꾘 꾚 꾜 꾞 꾠 꾢 꾤 꾦 꾨 꾪 꾬 꾮 꾰 꾲 꾴 꾶 꾸 꾺 꾼 꾾 꿀 꿂 꿄 꿆 꿈 꿊 꿌 꿎 꿐 꿒 꿔 꿖 꿘 꿚 꿜 꿞 꿠 꿢 꿤 꿦 꿨 꿪 꿬 꿮 꿰 꿲 꿴 꿶 꿸 꿺 꿼 꿾 뀀 뀂 뀄 뀆 뀈 뀊 뀌 뀎 뀐 뀒 뀔 뀖 뀘 뀚 뀜 뀞 뀠 뀢 뀤 뀦 뀨 뀪 뀬 뀮 뀰 뀲 뀴 뀶 뀸 뀺 뀼 뀾 끀 끂 끄 끆 끈 끊 끌 끎 끐 끒 끔 끖 끘 끚 끜 끞 끠 끢 끤 끦 끨 끪 끬 끮 끰 끲 끴 끶 끸 끺 끼 끾

ಅಲ್ಲಿ ಕಲಿಯು ಪರೀಕ್ಷಿತನ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮ ಗೋವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು:
ಅವರಿಬ್ಬರ ಕಣ್ಣೀರು ಒರೆಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ ಅವರ ಪರಿಚಯ ಕೇಳಿದನು:
ಆಗ ಧರ್ಮವು ತನ್ನ ಮೂರು ಕಾಲುಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಿತು:
ಭೂಮಿಯು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ಕಳೆದು ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿತು:
ಆಗ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಕಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು:
ಆಗ ಕಲಿಯು ಪರೀಕ್ಷಿತನ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಶರಣಾಗತನಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು:
ಆಗ ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಕಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟನು:
ಕಲಿಯು ಪರೀಕ್ಷಿತನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು:
ಪರೀಕ್ಷಿತನು ಧರ್ಮ ಗೋವಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದನು:
ಭೂಮಿಗೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮರಳಿ ಕೊಟ್ಟನ

مڏنڑ مڏنڑ دڤا ديمڤيع تهٌع ٮٰڍلو ڏم ووٮّٮ:

ٮٰڍلو ٮٰڍلو ٮٰڍلو

तहाँ सुनी उग्रसेन ढिग आई। कंस मरण की बात बताई॥
सुनत वचन उग्रसेन रिसाने। बहुत भाँति यादव पछिताने॥
कंस मरे यह उचित न भाई। करो क्रिया पुनि धीरज लाई॥
तहाँ सबन मिलि जल पुनि पीवा। कंस मरण को शोक बहावा॥
पुनि सब मिलि कंसहि ढिग आए। देखि कंस अति शोक बढ़ाए॥
हा सुत हा सुत कहि पछिताहीं। बार बार छाती सिर बाहीं॥
हा बल बीर अजित भुज धामा। हा अरिष्ट चाणूर संग्रामा॥
हा मुष्टिक हा हा गजराजा। हा हा सकल सुभट सिरताजा॥
हा हा कंस कृष्ण के हाथा। तुम सब मारे गए अनाथा॥
हा हा हा हा कहि बिलखाहीं। बार बार छाती सिर बाहीं॥
यह विधि करुण शब्द बहु कीना। सुनि न सकत अति दारुण दीना॥
तब यादव सब कंस शरीरा। चंदन अगर काष्ठ की चीरा॥
चिता रची तामें प्रभु डारा। अग्नि दीन्ह तन भयो उजारा॥
पुनि सब मिलि तिल जल तहँ दीना। कंस क्रिया विधि सम कीना॥
तब यादव मथुरा पुर आए। कृष्ण राम दोउ हरष बढ़ाए॥
कंस मरण सुनि देवकि आई। पुत्रन सहित बहू हरषाई॥
पिता उग्रसेन निकट बैठारे। कृष्ण राम अति प्रीति बिचारे॥
कंस मरण की बात सुनाई। सुनि उग्रसेन हृदय हरषाई॥
कृष्ण राम को आज्ञा दीन्ही। राज लेहु तुम यह सुख कीन्ही॥
तब हरि कही सुनो महाराजा। राज करो तुम सहित समाजा॥
हम तुम्हरे सेवक अनुसारी। आज्ञा करो सो करें तुम्हारी॥
यह सुनि उग्रसेन हरषाने। राज करन निज हाथ उठाने॥

ઘરડીને જોઈ મનમાં મલકાય છે ❖

તમારા જેવા જમાઈ મારે પણ હોય તો : દીકરીને કોઈ દુઃખ ન પડે ❖

ઘરડાં ઘરમાં મોકલવાં નહીં : ઘરમાં રાખી સેવા કરવી

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦੁਖੁ ਜਮ ਸਿਉ ਨ ਪਰਾ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਰ ਕੇ ਸਭ ਸੁਖ ਭੁੰਚਹਿ ਇਸਟ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਦਾ ਸਮੀਪ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਪਰਵਾਰ ਤਰੈ ਤੂ ਆਪਣੈ ਹਿਰਦੈ ਤਾ ਕਉ ਧਾਰ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਫਲ ਤੇਰੀ ਝੋਲੀ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧॥

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਊਚ ਬਿਧਾਣੀ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀਆ ਕਟਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ਹੋਰ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੨॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਨੀਕੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੁਲ ਤਰੀ ਤੀਕੇ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਗਟੁ ਜਾਨੁ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਵਡ ਸੋਭਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਕਾਮੁ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਇ ਨ ਰੋਲੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਸਦਾ ਅਡੋਲੁ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪੂਰੀ ਘਾਲ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਦਰਗਹ ਭਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੪॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਹਜੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਠਹਰੈ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਅਮਰ ਪਦੁ ਮਹਲਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਗਟੁ ਬਿਸਾਸ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੫॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਊਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਰਹਹਿ ਨਿਸੰਗਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮਾਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੬॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਤਤ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜਾਇ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਲਵਹਿ ਨ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੭॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਅਪਰਸ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਖ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਘਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੮॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਵਹਿ ਸਾਧ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੯॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਮਾਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਦੂਖ ਅਭਿਮਾਨ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਜਨ ਪੂਜ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸੂਝ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸਿਧਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧੦॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਨਾਮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਸਭ ਕਾਮ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਪਤੀਆਨ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਆਪਤ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਨਾਮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਮ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧੨॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸੂਖ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਮਹਲ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਸਲ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਰਾਜ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਭਾਜ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧੩॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸੋਭ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਮਾਨ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਹਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧੪॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਰੰਗ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਭੰਗ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਨਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਬਿਖਾਦ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧੫॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਹਰਖ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਸੋਗ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਕੋਸ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਰੋਸ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਜੰਦ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧੬॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਸਤ੍ਰ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਜਸ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਬਸ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪੁੰਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਸੁੰਨ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧੭॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਛਾਰ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਵਥ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਅਕਥ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸੇਜ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਕਾਜ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧੮॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਬਿਖਾਦ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਰੂਪ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਕੁਰੂਪ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਬਸਤੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਤਸਤੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੧੯॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸਥਾਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਅਪਮਾਨ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਮਾਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਰਹਣ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖ ਸਹਣ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੨੦॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਜੰਜਾਲ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਭਾਉ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੁਰਾਉ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਨੇਰ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਫੇਰ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੨੧॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸਾਚ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਕਾਚ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸੂਚ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਮੂਚ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਠਾਮ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੨੨॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਨਾਮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਸਭ ਕਾਮ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮਾਨ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਧਰਮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਭਰਮ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੨੩॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਸਹਜ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਨਾਮ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਮ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੈ ਨਾਹੀ ਰੋਗ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੀ ॥੨੪॥

٥ىلك ٩ٍكم٥.

ىلكم ديك٥ ٥ن ٥ختىم ديمكم ديمسى٥ ىتٍ) لكٍلكميٍ٥٥ص٥.

ديكميٍم ىي ٥ىمى٥ص لا ىيمفٍكٍلا لكم ىمىتف٥ىٍ ❖
ٍىيٍ ٥ٍو٥ ٍيلكميٍ٥ لكٍلكمو٥ىم٥ ٥ختىٍىمو٥ىم٥ :
٥ىلٍ٥ ٥ٍيفٍل ىٍ٥ ٍىلكميٍ٥ص٥ ٍيه ٍىتىٍ ❖
كىٍىٍ ٥ٍيفٍل ىٍ٥ ٍىلكميٍ٥ص٥ ٍيه ٍىتىٍ :
٥ختىل ٍيفىٍ٥ ٍىلكم٥ لكٍلكمٍ٥ ٍىتىٍىٍ ٥ٍو٥ ❖
كىلكم٥ ٥ٍىل ٍيف٥ ٍىلكم٥ ىتٍ) ٍيلكم٥ ٥ٍو٥ :
ىلٍ٥ لكٍيف٥ ٍى ٍيف٥ ىتٍ) ٍيلكم٥ ٥ٍو٥ :
كىلٍ٥ ٍيفٍل ٍىلكم٥ ٍيىتٍ٥ لكٍلكمٍ٥ ٍىتىٍىٍ ٥ٍو٥ ❖
٥ختىل ٍيفىٍ٥ ٍىلكم٥ ىتٍ) ٍيلكم٥ ٥ٍو٥ :
كىلكم٥ ٥ٍىل ٍيف٥ ٍىلكم٥ ىتٍ) ٍيلكم٥ ٥ٍو٥ ❖
كىٍىٍ ٥ٍيفٍل ىٍ٥ ٍىلكميٍ٥ص٥ ٍيه ٍىتىٍ :
ٍىيٍ ٥ٍو٥ ٍيلكميٍ٥ لكٍلكمو٥ىم٥ ٥ختىٍىمو٥ىم٥ :
٥ىلٍ٥ ٥ٍيفٍل ىٍ٥ ٍىلكميٍ٥ص٥ ٍيه ٍىتىٍ ❖
كىٍىٍ ٥ٍيفٍل ىٍ٥ ٍىلكميٍ٥ص٥ ٍيه ٍىتىٍ :
٥ىلٍ٥ لكٍيف٥ ٍى ٍيف٥ ىتٍ) ٍيلكم٥ ٥ٍو٥ :
٥ختىل ٍيفىٍ٥ ٍىلكم٥ لكٍلكمٍ٥ ٍىتىٍىٍ ٥ٍو٥ ❖
كىلكم٥ ٥ٍىل ٍيف٥ ٍىلكم

ಬಿಡದೆ ಬಿಡಿಸಿ ಪೂಜೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿ ನೀ ಅರ್ಪಿಸು ನೀ ।
ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇಡ ಬೇರೆ ನೀನೆ ಬೇಕು ಬೇಕಾಗಿದೆ ।
ಅನ್ಯ ದೈವ ಪೂಜೆ ಬೇಡ ನಿನ್ನ ಅಂಶ ನಿನ್ನಲಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸಿದೆ ।

ನೀನು ಬಂದು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಬೇರೆ ಬೇಡ ಕಾಣಿಕೆ ।
ದೇವ ದೇವ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆಯಾಗಿಸಿಕೊ ।
ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆಯಾಗಿಸಿಕೊ ।

ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆಯಾಗಿಸಿಕೊ ।

ਅਜਿਹੇ ਪੰਡਿਤ ਹੰਢਣਸਾਰ ਜੋਗ ਜੀਵਾਂ ਤੇ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ।

ਜੋ ਤੈਂ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਤੂ ਕਰਣਾ ਜੋਗ ਅਜੋਨਿ ਸੁਭੰ ।

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤਾ ਮੰਨਿ ।

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਕਰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਕਰਨ ਜੋਗਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜੂਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈਂ ।

ਹੇ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਇਹ ਇਕ ਨਾਮ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ।

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕਾਮਣਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਚਈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੈ ਸੁਜਾਣ ।

ਸਾਹਾ ਸੰਜਿਆ ਨਾ ਕਰੇ ਭੋਜਨ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਾਣ ।

ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਣੀਐ ਜੋ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ।

ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤ ।

ਸੋ ਸੂਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਰਾ ਜੋ ਪਰ ਦਲ ਭੰਜਨ ਜਾਇ ।

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਆਪੁ ਮਾਰੈ ਪਗੁ ਪਿਛਾਹਾ ਨ ਦੇਇ ।

ਸੋ ਸੂਰਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਉ ਮਾਰਿ ।

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ।

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭਨਾ ਮਤਿ ਦਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ।

ਵਿਚਹੁ ਚਿੰਤਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਵੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਸਰਮੁ ਹੈ ।

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ।

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਧਿਆਇ ਸਾਚਾ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚਿ ਰਲੈ ।

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਾਹਾ ਸੰਜਿਆ ਨਾ ਕਰੇ ਭੋਜਨ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਾਣ ।

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥
ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤਜੀ ਵਿਕਾਰ ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਆਪਾਰ ॥
ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਸਾ ਕਥਾ ਸਾ ਊਤਮ ਗਿਆਨ ॥
ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਭਗਵੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਜੀਵੰਤ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਉਭਵੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਨਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਾਣ ਜਲਿ ਜੋ ਨਹ ਭਾਵਹਿ ਨਾਰਾਇਣੈ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰਬੋਧ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਹੁ ਸੋਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਸਾਪ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਅਰੁ ਜੰਤੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਜਤਨੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮਿ ਗਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭੂਲ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਤਨ ਸੂਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਦੁਖ ਰੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਬੰਧ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਤੇ ਅੰਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਪ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਭਵ ਕੂਪ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਘਾਟ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਤੋਟਾਟ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭਉ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਡਰ ਡਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੰਕ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਅਸਮੰਕ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੈਲੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਖੈ ਖਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭੰਗ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਸੰਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੋਟ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਤੋਟੰ ਤੋਟ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅੰਧੇਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਘੋਰ ਘੋਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭਾਰੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਹਾ ਕਿਰਤਾਣ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੋਭ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਲਾਲਚ ਖੋਭ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੋਹ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਹਾ ਬਿਓਹ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਹਉਮੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਦੁਖ ਸਹਉਮੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਚਿੰਤ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੰਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਦੂਖ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਰਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਭਰਮ ਭਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਕਮਜੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਭੈ ਭੀਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਘਰਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਡਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲਾਜ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਹਾ ਬੇਸ੍ਵਾਜ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭਰਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਹਾ ਅਧਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੰਤਾਪ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਭਰਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜੋਹ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਮੋਹ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬੇਹਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਸੋਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਘਨ ਬਿਘਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਮੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਦਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਕਠੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬੇਤਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਲ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬੇਹਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮਾਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਮਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਫਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਬੰਧ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਫੰਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਕਮਜੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਭੈ ਭੀਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਘਰਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਡਰਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲਾਜ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਹਾ ਬੇਸ੍ਵਾਜ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭਰਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਹਾ ਅਧਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੰਤਾਪ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਭਰਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜੋਹ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਮੋਹ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬੇਹਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਸੋਗ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਘਨ ਬਿਘਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜਮੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਦਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜੋਰੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਕਠੋਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬੇਤਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਲ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬੇਹਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮਾਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਮਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਫਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਬੰਧ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜਮ ਫੰਧ ॥

ਵੀਰ ਸਿਆਣਾ ਮਿਤ ਕਰਿਹੁ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤਿਸਹਿ ਸੁਣਾਈ ॥
ਮੂਰਖ ਸੰਗੁ ਨ ਦੇਵਈ ਅੰਧੇ ਪਵੈ ਨ ਰਾਹੁ ॥
ਓਹਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹੁ ॥
ਓਨਾ ਸਿਉ ਕਿਆ ਬੋਲੀਐ ਜਿ ਆਪਿ ਨ ਭਲੇ ਭਾਹਿ ॥
ਜਿਉ ਬੋਲਾਇਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਣਾ ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥
ਜੇ ਸਉ ਵਾਰੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਸਉ ਵਾਰੀ ਸਦਿ ਬਹਾਲੀਐ ਮੁਹੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਜੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਵੇਖਹਿ ਸੁਣਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਅਲਾਇ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝ

ڈلا دیے ہوئے لمحوں جیسا کوئی لمحہ نہیں ❖

ہر ایک ہوئے لمحوں کی یادوں کا ہر ایک لمحہ ہے ہر ایک ہوئے لمحوں کی یادوں کا ہر ایک لمحہ ہے

ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಇವರು ಹೀಗೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಮಲಯಾಚಲಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಅವರಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಅವರು ಪಂಚವಟಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು. ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಅವರು ಋಷ್ಯಮೂಕ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸುಗ್ರೀವನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಸುಗ್ರೀವನು ಅವರಿಗೆ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಅವರಿಗೆ ಸೀತೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಬಹಳ ದುಃಖಿಸಿದರು. ಸುಗ್ರೀವನು ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದನು.

ಶ್ರೀ ಗುರು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಅಂಗೈಯ್ಯ ಮರೆಯಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತಿಹನು ।
ಬೆಳಕಿನ ಬೆನ್ನಲಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವ ಅಂಧಕಾರವೆ ಈ ಜಗವು ॥
ಅದರ ದಾಟಿಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಅಳೆಯುವ ಅಳತೆಗಳು ।
ಅಳತೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಅಳತೆಯೆ ಆಗಿ ಅಳತೆಯೊಳಗೆ ಅಡಗಿಹುದು ॥
ಅಳತೆಯ ಮೀರಿದ ಅಳತೆಯ ಅಳೆಯಲು ಅಳತೆಯೆ ಅಳತೆಯಾಗಿಹುದು ।
ಅಳತೆಯ ಅಳತೆಯ ಅಳತೆಯೆ ಅಳತೆಯೆ ಅಳತೆಯೆ ಅಳತೆಯಾಗಿಹುದು ॥
ಅಳತೆಯ ಅಳತೆಯ ಅಳತೆಯೆ ಅಳತೆಯೆ

ज्ञानेन्द्रियाणि मनसा संयम्य मयि सर्वगे।
धारयन्नचलां बुद्धिमनन्तेशात्मतां व्रजेत्॥
एतावानेव लोकेऽस्मिन् पुंसां निःश्रेयसोदयः।
तीव्रया भक्तियोगेन मनो मय्यर्पितं स्थिरम्॥
यमादिभिर्योगपथैः कामलोभहतो मुहुः।
मुकुन्दसेवया यद्वत्तथात्मा नाञ्जसा शमेत्॥
एष वै परमो योगो मनसः सङ्ग्रहः स्मृतः।
हृदयज्ञत्वमार्जवं च ब्रह्मचर्यं तपः श्रुतम्॥
सन्तोषः समदृक् सेवा ग्राम्येहोपरमः शनैः।
नरेष्वभीक्ष्णं मद्भावः पुरुषेषूत्तमेष्वलम्॥
कल्पयन्ति न मां योगिनः पूर्वोक्तैरपि।
स्वाश्रयं मयि निर्वाणं न पश्यन्ति ततः परम्॥
एवं धर्मैर्मनुष्याणामुद्धवात्मनिवेदिनाम्।
मयि सञ्जायते भक्तिः कोऽन्योऽर्थोऽस्यावशिष्यते॥
सत्सङ्गलब्धया भक्त्या मयि मां स उपासिता।
स वै मे दर्शितं सद्भिरञ्जसा विन्दते पदम्॥
साधवो हृदयं मह्यं साधूनां हृदयं त्वहम्।
मदन्यत्ते न जानन्ति नाहं तेभ्यो मनागपि॥
मद्भक्तियुक्तो भूतात्मा मुनिः समदृगव्ययः।
कैवल्यं मत्प्रसादाप्तं सम्प्रपश्यत्यकुण्ठधीः॥
ज्ञानविज्ञानसंसिद्धा इत्थं भूतस्य मेऽनघ।
स्वसुखं सुखरूपस्य दुःखनाशस्तथात्मनः॥
दुःखं कामसुखापेक्षानिवृत्तिस्तपसा मम।
मनसो विजयो योगाद्धर्मस्त्यागः सुखावहः॥
स्वाध्यायस्तप आत्मवत्तायां मन्निगमोऽर्चनम्।
आकिञ्चन्यं मदीहोपरतिर्मौनं सदासनम्॥
सम्यग्योगो जयः साम्यं स्वधर्माचरणं शनैः।
सत्यमृतमथो दण्डन्यासः परमहंसयोः॥
स्वाध्यायः प्रवचनं चैव ब्रह्मसत्रं तु तत्स्मृतम्।
ब्रह्मवर्चस्यथाऽऽत्मानमग्नीन्मय्यारोपयेद्यतिः॥
इष्टं दत्तं तपो जप्तं वृत्तं यच्चात्मनः प्रियम्।
दारान्सुतान्गृहान्प्राणान्यत्परस्मै निवेदनम्॥
एवं गृहाश्रमे निष्ठा उद्धवात्मविनिग्रहे।
क्रियोपासनया नित्यं सर्वकर्मसमर्पणैः॥
सिद्धयो यः परां नित्यं मत्सेवायां प्रपश्यति।
तमेवाप्यनुसिद्धयन्ति सिद्धयः पूर्वसाधिताः॥
अन्तरायान्वदन्त्येता युञ्जतो योगमुत्तमम्।
मया सम्पश्यतः शान्तिं ब्रह्मणः समनन्तरम्॥
रूपसंस्थानवयसो लिङ्गजात्यात्मनामभिः।
यावतीर्गुणसंख्यास्ता मम सन्तु तनूः प्रभो॥
इति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां एकादशस्कन्धे
भागवतधर्मनिरूपणं नाम एकोनविंशोऽध्यायः॥

ئیک ہاٹ ڈیلہ لاٹ بیٹ ہلاصیٹ:
ڈیلہ ہیٹ(۱) ہیہ ویٹیٹ دیٹلہ ڈیٹ ہلاصیٹ:
لھمیہ ڈیٹ ڈیٹ ہیٹ ہلا مہ ہیٹ:
ڈہ مہلھٹ ہٹ ہیٹ لہمیہ ہیٹ ہلاصیٹ:
ہیٹ ہیہ ڈیٹ ہلاصیٹ:
ڈیلہ ہیٹ ہلا ہیہ ہ

हिरण्यगर्भ स्वयं ब्रह्मा ने किया।
तब दक्ष प्रजापति ने उनसे प्रार्थना की॥
फिर ब्रह्मा जी ने उन्हें आज्ञा दी।
और दक्ष ने उसे शिरोधार्य किया॥
तब ब्रह्मा जी ने दक्ष को
अनेक प्रकार के उपदेश दिए॥
दक्ष ने उन उपदेशों को
ग्रहण किया और उनका पालन किया॥
फिर दक्ष ने अपनी पत्नी असिक्नी से
हर्यश्व नाम के दस हजार पुत्र उत्पन्न किए॥
वे सभी पुत्र पिता की आज्ञा से
सृष्टि की रचना के लिए तपस्या करने चले गए॥
उनके विषय में देवर्षि नारद को
जब यह बात मालूम हुई
तो उन्होंने उनके पास जाकर
उन्हें उपदेश दिया॥
उनके उपदेश से
वे सभी हर्यश्व संसार से
विरक्त हो गए॥
फिर उन्होंने सृष्टि की रचना के लिए
तपस्या नहीं की॥
दक्ष ने जब यह सुना
तो उन्हें बड़ा दुःख हुआ॥
उन्होंने फिर असिक्नी के गर्भ से
एक हजार पुत्र उत्पन्न किए॥
उन पुत्रों को भी
देवर्षि नारद ने
उपदेश देकर
विरक्त कर दिया॥
उनके भी सृष्टि रचना के लिए
तपस्या न करने पर
दक्ष को बड़ा क्रोध हुआ॥
उन्होंने नारद को
शाप देते हुए कहा॥
हे नारद!
तुम्हारा कहीं भी
स्थिर निवास नहीं होगा॥
तुम सदा
इधर-उधर
घूमते ही रहोगे॥
तुम्हें
दो घड़ी से
अधिक
एक स्थान पर
नहीं ठहरने दिया जाएगा॥
तुम्हारा
सारा ज्ञान
नष्ट हो जाएगा॥
तुम्हें
कोई भी
उपदेश
ग्रहण नहीं करेगा॥
तुम्हें
कोई भी
सन्तान
नहीं होगी॥
तुम
सदा
अकेले ही
विचरण करोगे॥
तुम्हें
कहीं भी
मित्र नहीं मिलेगा॥
तुम्हें
कोई भी
सहायक
नहीं मिलेगा॥
तुम्हें
कहीं भी
सुख
नहीं मिलेगा॥
तुम्हें
कहीं भी
शान्ति
नहीं मिलेगी॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੂ ਕਰਣਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਸਭ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥

ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਕੀ ਗਲ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਸਾ

गुरु सान्दीपनि आए जानि । पुरी बाहिर गए अगवानि ॥
दीन्ह दंड परनाम उठाई । हरषित गुरु लै हृदय लगाई ॥
पूछी कुसल कुसल तब कही । तुम्हरी कृपा अगम नहिं रही ॥
तुम्ह जानहु जो कछु संसारा । तुम्हरी कृपा होइ निस्तारा ॥
तुम्ह सम पिता न दूसर कोई । जो अस ईस मिलावै मोही ॥
तुम्ह सम गुरु न आन जग कोई । जो अस ब्रह्म जीव कर होई ॥
तुम्ह सम बंधु न दूसर कोई । जो अस जीव ईस कर होई ॥
तुम्ह सम हितू न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम सखा न दूसर कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम सेवक न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम दीन न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम दाता न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम भोगी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम त्यागी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम ज्ञानी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम ध्यानी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम योगी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम तपी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम व्रती न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम नेमी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम धर्मी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम कर्मी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम ज्ञानी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम ध्यानी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम योगी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम तपी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम व्रती न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम नेमी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम धर्मी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥
तुम्ह सम कर्मी न आन कोई । जो अस ईस जीव कर होई ॥

ਮੰਦ ਦੋਖ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਜਾਚਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ॥੭॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੀਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥੮॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰ ਪ੍ਰਮਾਦ ॥
ਕਰਹੁ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਰਾਸ ॥੧॥

ਮਃ ੫ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਜਪਦਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰ ਪ੍ਰਮਾਦ ॥
ਕਰਹੁ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਰਾਸ ॥੧॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਜਪਦਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰ ਪ੍ਰਮਾਦ ॥
ਕਰਹੁ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਰਾਸ ॥੧॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਜਪਦਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰ ਪ੍ਰਮਾਦ ॥
ਕਰਹੁ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਰਾਸ ॥੧॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਜਪਦਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥

ದೇವಾಲಯಗಳು(೩) ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಪೂಜೆ ಇತ್ಯಾದಿ :
(ದೇವಿಯಿಂದ ಭಯಂಕರ ಲೀಲೆ(೨) ದನಿಗೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಲೆ ॥
ಸಂಕಲ್ಪ ದೀಕ್ಷೆಗಳು ಏಕಾಗ್ರತೆ ದೇವಲೀಲೆ :
ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ಹಾಲು ಅನ್ನ ಕೊಡುವ ಹಸು ॥
ಭಯಂಕರ ಹಾಲು ದೇವರ ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ :
ಅನ್ನ(೧) ಹಾಲು ಮೊಸರು ತುಪ್ಪ ಜೇನು ದೇವಲೀಲೆ ॥
ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು :
ಮೊಸರು ತುಪ್ಪ ಜೇನು ಹಾಲು ಅನ್ನ ಹಸು ॥
ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು :
ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು ॥
ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು :
ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು ॥
ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು :
ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು ॥
ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು :
ಅಲ್ಲಿ ಅಭಿಷೇಕ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಡು ॥

---

(೧) ಅನ್ನ ಎಂದರೆ ಅಕ್ಕಿ (೨) ದೇವಿಯ ಅನಂತ ಲೀಲೆ ಎಂದು (೩) ದೇವಾಲಯ

ذيكيتم يأمأمسم تَوْ يُلومنوضُأ:

مسيلم جم تَوْ ومحمد ذِيْ تَوْ بِدَجِيْمُم ❖

ديْلَمْ تَوْ شَوضِيْ محمد سِيْلَ ذِيعِم:

وَمحيْتَمْ جِحمد سِيْ تَمْ مْلَمِيْتَوص ❖

(١) محمد نِS (٢) وعد نِS (٣) ولصم نِS (٤) مجوجم نِS
46*

ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਤਾ ਸਚਾ ਦਰਿ ਦਿਸੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਉ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਤਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਤਾ ਪਤਿ ਸਚੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਤਾ ਸਚੀ ਪੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਾਥਿ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਤਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੇ

ثَلاثَ دَفْعَةٍ حَتَّى يَبِسَ مِنْ عَلَى حَدِّ مَدَّةِ لَمْعَانِهِ:
مِنْهُمْ جَمَاعَةٌ فِي بَعْضِ مَوَاضِعِهِمْ يَفْعَلُونَ ❖
لِهَذَا أَحَدٌ بَيْعَ زَيْتِهِ فِي ظَرْفٍ لَهُ:
فِي طَرِيقِ الْمَدِينَةِ فَبَاعَ جَمِيعَ مَا مَعَهُ ❖
مِنْهُمْ مَنْ يَأْخُذُ زَيْتَ الْبَانِ وَيَطْبُخُهُ:
وَيَأْخُذُ الرَّغْوَةَ الَّتِي تَعْلُوهُ فَيَجْعَلُهَا ❖
ثُمَّ يَأْخُذُ مِنْ دُهْنِ

ब्रह्मन् किं नश्चपलस्य भवेत् भवस्य भवस्य भवेत्:
यत्र इदं प्रतिपदं दृश्यते लक्षणतः ❖
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:
यत्र यस्य भवेत् भवस्य भवेत् भवस्य भवेत्:

وَيْلِيْ تَالَا تَالَا مِصْبِ كَمِنْكَمِ ❖
كَمِنْتَا مِصْبِ تَمَاكَ هُوْصُمُكَا :
هُمْ تَمَاكَ زَوْصَمَ تَتَا دِمْلَمِمُكَا :
مَتَا تَتَا هُمَاكَ وَصْصَمَ دَصِيْكَمَ ❖
وَمَلَ دِمَ زَمَا صَصِي مَوَا تَمَ دَمُوصَمَ دِمَصَا :
هُمْلَمِ مَوَا لَمَ وَصْتُوَ مَوَا هُوَصْتُمَ مَوَا :
وَمَلَ سُوَلَصْمَ لَصِيْتَا هُمَ هُمْلَمِ ❖
وَمَلَ سُوَلَصْمَ لَصِيْتَا هُمَ هُمْلَمِ ❖
تَمَ سُوَلَصْتَا تَتَا دِمْتَا وَتَتَوَمُوَا :
هُمْلَمِ صَصِي تَتَا دِمْلَمِمُكَا ❖
وَمَلَ دِمَ زَمَا صَصِي مَوَا تَمَ دَمُوصَمَ دِمَصَا :
هُمْ مَوَا لَمَ وَصْتُوَ مَوَا هُوَصْتُمَ مَوَا :
وَمَلَ مَوَا لَمَ وَصْتُوَ مَوَا هُوَصْتُمَ مَوَا :
وَمَلَ سُوَلَصْمَ لَصِيْتَا هُمَ هُمْلَمِ ❖

ਪੁਰੰਦਰਸ੍ਯ ਸਾਯੁਧਾ ਸ੍ਤੁਤਿਰ੍ ਯਸ੍ਯ ਸਾ ਸਾਯੁਧਾ ਸ੍ਤੁਤਿਃ ॥
ਸਤ੍ਯਸੰਧਸ੍ਯ ਦੀਨਸ੍ਯ ਸ੍ਤੁਤਿਰ੍ ਸਾਧੋਃ ਸਾਧੁਰ੍ ਨ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਯਸ੍ਯ ਸ੍ਯਾਦ੍ ਸਾਯੁਧਾ ਸਾਧੁਸ੍ਤੁਤਿਃ ਸਾਧੁਰ੍ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਸ੍ਯਾਦ੍ ਸਾਯੁਧਾ ਸ੍ਤੁਤਿਃ ਸਾਧੋਃ ਸਾਧੁਰ੍ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਯਸ੍ਯ ਸਾਧੁਃ ਸਾਯੁਧਾ ਸ੍ਤੁਤਿਃ ਸਾ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਸਾਧੋਃ ਸਾਯੁਧਾ ਸ੍ਤੁਤਿਃ ਸਾਧੁਰ੍ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਸਾਯੁਧਾ ਸ੍ਤੁਤਿਃ ਸਾਧੋਃ ਸਾਧੁਰ੍ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਸਾਧੁਃ ਸਾਯੁਧਾ ਸ੍ਤੁਤਿਃ ਸਾ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਸਾਯੁਧਾ ਸ੍ਤੁਤਿਃ ਸਾਧੁਰ੍ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਸ੍ਤੁਤਿਃ ਸਾਧੁਰ੍ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਸਾਧੁਰ੍ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਵਾ ਨ ਵਾ ॥
ਨ ਵਾ ॥
ਵਾ ॥

ਸਾਧੁਰ੍ ਵਾ ਨ ਵਾ ॥

ઇમ કહ્યો ઉત્તમ ગણધર તણો, સાંભળો ભવિયણ સહુ કોય ;
જે ગુણવંતા સાધુજી, સદાય સુખીયા હોય ;
સુખીયા હોય સદાય તે, ભણે ગણે ગુણ ધ્યાય ;
ઉપકારી ગુરુ તણો, ભક્તિ કરે મન લાય ;
ભક્તિ કરે મન લાય, તે ગુરુ ગુણ ગાય ;
ગુરુ ગુણ ગાતાં થકાં, સમકિત નિર્મલ થાય ;
સમકિત નિર્મલ થાય, તે ગુરુ ગુણ ગાય ;
ગુરુ ગુણ ગાતાં થકાં, કર્મ દૂરે પલાય ;
કર્મ દૂરે પલાય, તે ગુરુ ગુણ ગાય ;
ગુરુ ગુણ ગાતાં થકાં, ઘર મંગલ થાય ;
ઘર મંગલ થાય, તે ગુરુ ગુણ ગાય ;
ગુરુ ગુણ ગાતાં થકાં, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ થાય ;
ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ થાય, તે ગુરુ ગુણ ગાય ;
ગુરુ ગુણ ગાતાં થકાં, સુખ સંપદા થાય ;
સુખ સંપદા થાય, તે ગુરુ ગુણ ગાય ;
ગુરુ ગુણ ગાતાં થકાં, ભવ ભવ દુઃખ જાય ;
ભવ ભવ દુઃખ જાય, તે ગુરુ ગુણ ગાય ;
ગુરુ ગુણ ગાતાં થકાં, મુક્તિ વધૂ વરાય ;
મુક્તિ વધૂ વરાય, તે ગુરુ ગુણ ગાય ;
ગુરુ ગુણ ગાતાં થકાં, ઇમ બોલે ઉત્તમ વાણ ;
ઇમ બોલે ઉત્તમ વાણ, તે ગુરુ ગુણ ગાય ;
ગુરુ ગુણ ગાતાં થકાં, ઇમ બોલે ઉત્તમ વાણ ;

ಲಿಂಬೆ ಬಿಳಿಲಿನ ಹಾಲು ಕಲಸಿ ಬಳಿದರೆ ಬಿಳಿಯಾಗುವುದು ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ :
ಕಡಲಿಗೆ ಹೊಸ ನೀರು ಬಂದು ಸೇರಿದರೆ ಉಪ್ಪು ಹೋಗುವುದೆ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ :
ಕಾಡಿಗೆ ಹೊಸ ಬಣ್ಣ ಬಂದು ಸೇರಿದರೆ ಕಪ್ಪು ಹೋಗುವುದೆ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ :
ಕಬ್ಬಿಗೆ ಹಾಲೆರೆದು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಕಹಿ ಹೋಗುವುದೆ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ :
ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಕಲಿಸಿ ಕಲಿಸಿ ಕಲಿಯದ ಕಲಿಯ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ :
ಕಲಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲು ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲಲ್ಲವೆ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ :
ಕಲಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲು ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲಲ್ಲವೆ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ :
ಕಲಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲು ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲಾದರೆ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ :
ಕಲಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲು ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲಾದರ

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਕਰਣੀ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ

עמוד שמח אחיו ואוהבי מהו שיבוא שמח ישיב שיבוא׃
אחיו שמחים ישיבו שיבוא תשמיע׃
אוהבי שמח ישיבו לעם אחד שמחים׃
לו שנת שמח ישיבו לעם אחד שמחים׃
שיבוא שמח אוהבי שמחים ישיבו שמח לעם׃
. . . . . ׃
שיבוא שמחים אוהבי שמח . . . . . ׃
שמח שמחים אוהבי שמח ישיבו שמחים׃
לשמח לשמח אוהבי שמחים ישיבו שמח׃
עמוד שמח אחיו ואוהבי מהו שיבוא שמח׃
אחיו שמחים ישיבו שמח לעם אחד שמחים׃
אוהבי שמח ישיבו לעם אחד שמחים׃
שיבוא שמחים אוהבי שמח ישיבו שמח לעם׃
לשמח לשמח אוהבי שמחים ישיבו שמח׃
שמח שמחים אוהבי שמח ישיבו שמחים׃
שיבוא שמחים אוהבי שמח ישיבו שמח לעם׃
לשמח לשמח אוהבי שמחים ישיבו שמח׃
עמוד שמח אחיו ואוהבי מהו שיבוא שמח׃
אחיו שמחים ישיבו שמח לעם אחד שמחים׃
אוהבי שמח ישיבו לעם אחד שמחים׃
שיבוא שמחים אוהבי שמח ישיבו שמח לעם׃

ઘણાં ઘણાં ઉપકાર માનીને વિદાય લીધી.

૭૩૩

મેં ઉતાવળે કાગળ લખવા બેસાડ્યો:

બહેન ચંપા, તારો કાગળ મળ્યો. વાંચીને ખૂબ રાજી થયો. તારા પતિ સાજા થઈ ગયા તે જાણીને આનંદ થયો. તારી ભાભી સુશીલા તારા ઘરે આવી છે તે જાણીને ખુશી થઈ. તારા ભાઈ ચંદુ તથા ભાભી સુશીલાને મારા પ્રણામ કહેજે. તારા ભત્રીજા ચિરંજીવ રમેશ તથા ચિરંજીવ સુરેશને મારા આશીર્વાદ કહેજે. તારી ભત્રીજી ચિરંજીવા સરલા તથા ચિરંજીવા વિમળાને મારા આશીર્વાદ કહેજે. તારી ભત્રીજી ચિરંજીવા કમળાને મારા આશીર્વાદ કહેજે. તારી ભત્રીજી ચિરંજીવા ઇન્દુમતીને મારા આશીર્વાદ કહેજે. તારી ભત્રીજી ચિરંજીવા ઉષાને મારા આશીર્વાદ કહેજે. તારી ભત્રીજી ચિરંજીવા ચંદ્રિકાને મારા આશીર્વાદ કહેજે. તારી ભત્રીજી ચિરંજીવા ચંદ્રકાંત

ਲਖਾਣਾ ਖੈਰੜਾ ਦੀਵਾਲੀ ਬੁਜਾਂ ਦਿਤਾਈਆਂ ॥
ਮੈਂ ਪੈਰ ਪਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜੁਲਾਹੇ ਦੀ ਹੱਟ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ॥
ਅਤੇ ਖੱਤਰੀ ਦੀ ਹੱਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ॥
ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ ॥
ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਕਰੀ ਵਿਚ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ॥
ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ॥
ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭੀ ਟਹਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂਕਿ ਟਹਿਲ ਵਿਚ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ॥
ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭੀ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਵਿਚ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ॥
ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ॥
ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭੀ ਮੁਸਾਹਬੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਸਾਹਬ

לכתפיה ליתי ליה מיהא מינה:

ואי לא יהיב ליה מידי מינה מיהא מיתבר ליה:

ולא עוד אלא אפילו

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸੁਚੇ ਹੋਏ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਸੁਚੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨ ਕੇ ਸੁਚੇ ਹੋਏ ਮਨ ਨਾਲ ਸੁਚੇ ਹੋਏ ਆਸਣ ਉਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਚੇ ਹੋਏ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ڤە ڤيلڤيڤەص ۋِب يلاڤ ڤيلميەۋ:
ەي ياڤ لڤيڤ ڤم ميەۋيڤ مي ۋڤم ❖
ەڤ ڤيلڤەلەص ڤەڤم دەەصڤ ەۋڤيلە يڤەۋ:
ەۋ ڤيلڤەلەص ەيۋ ۋەڤيڤ ەۋڤيلە ەۋڤيەۋيم ❖
ەۋ يلەڤم لڤەلڤ ەڤ ۋەۋ ەۋڤ ەۋيەۋيم ❖
ەۋ يلەڤم لڤەلڤ ەڤ ۋەۋ ەۋڤ ەۋيەۋيم:
ەۋ ڤيلڤەلەص ەيۋ ۋەڤيڤ ەۋڤيلە ەۋڤيەۋيم:
ەۋ ڤيلڤەلەص ەيۋ ۋەڤيڤ ەۋڤيلە ەۋڤيەۋيم ❖

लक्ष्मीरेषा विश्वमातुर्मुकुन्दस्य श्रीवत्साख्या वक्षसि स्थानमाप्ता :
यस्यां सर्वे देवतीर्थाश्रमाद्या नित्यं तिष्ठन्ति स्म तत्तत्प्रभावात् ॥
तस्यां पुत्र्यां तस्य पत्न्यां च तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां :
तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां ॥
तस्यां तस्यां तस्यां तस्यां

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקר מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ואם אין לו אלא מעות אחרים ואין יכול לקנות בהם אלא בדמים יקרים מדמי השוק ואם יקנה בהם יוכל לקנות בהם בזול כדמי השוק אם יש לו מעות אחרים יקנה בהם ואם לאו יקנה בדמים יקרים

ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಭಾಲಾಗ್ನಿ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಮೂರು ಮೂಡಿತ್ತು ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬೂದಿ ಪೂಸಿ ॥
ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಕೂಟವನು ಕಂಡಿತ್ತು ಕಪಾಲಿಯಾಗಿ ಕುಣಿದು ॥
ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆಯನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಮಾರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಲು ॥
ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಲಾಂತಕನ ಕಂಡಿತ್ತು ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದು ॥
ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಲಾಂತಕನ ಕಂಡಿತ್ತು ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದು ॥
ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಲಾಂತಕನ ಕಂಡಿತ್ತು ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದು ॥
ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಲಾಂತಕನ ಕಂಡಿತ್ತು ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದು ॥
ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಲಾಂತಕನ ಕಂಡಿತ್ತು ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದು ॥
ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಲಾಂತಕನ ಕಂಡಿತ್ತು ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದು ॥
ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಲಾಂತಕನ ಕಂಡಿತ್ತು ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದು ॥
ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಲಾಂತಕನ ಕಂಡಿತ್ತು ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದು ॥
ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾಲಾಂತಕನ ಕಂಡಿತ್ತು ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದು ॥

ئمدئم زئتشا هن تسمئا ونمئدئا ملئتم:

ةشمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم ❖

ولمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم:

ةشمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم ❖

ولمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم:

ةشمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم ❖

ولمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم:

ةشمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم ❖

ولمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم:

ةشمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم ❖

ولمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم:

ةشمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم ❖

ولمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم:

ةشمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم ❖

ولمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم:

ةشمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم ❖

ولمئا وئمدئا ئمن زئلمتا ونمئدئا ملئتم:

सर्वेषामेव दीनानां दयालुः सुहृदन्तिके ॥
यथा वियोगजं दुःखं न विन्देम तथा कुरु ॥
इति तासां वचः श्रुत्वा भगवान् देवकीसुतः ॥
प्रतिजग्राह तत्सर्वं सत्यसन्धः परन्तपः ॥
ततस्ताः पुरुषव्याघ्रं नन्दगोपव्रजस्त्रियः ॥
कृष्णमाप्तकामं च तूष्णीं प्रेमपरिप्लुताः ॥
ततो वृन्दावनं गोपीः सभाजितमनोरथाः ॥
प्रविश्य रेमिरे कृष्णं ध्यानप्राप्तमहोदयाः ॥
ततो वेणुं विनिध्मन्तं शृङ्गिणं सप्तरज्जुभिः ॥
सप्तस्वरैस्तिसृभिर्ग्रामैर्मूर्च्छनाभिरुपेतया ॥
गोपीनां तत्प्रियतमं मुखनिर्मथनस्मरम् ॥
समीयुः सर्वतोऽभिन्नं गीतमाश्रुत्य मोहिताः ॥
काश्चित्तत्र वने कृष्णं गोपीनां हृदयङ्गमः ॥
अपृच्छन्नुद्धतः प्रेम्णा वीक्षन्तीः सुहृदो दिशः ॥
दृष्टो वः कच्चिदश्वत्थ प्लक्ष न्यग्रोध नो मनः ॥
नन्दसूनुर्गतो हृत्वा प्रणामस्मितवीक्षणेन ॥
कच्चित्कुरबकाशोक नागपुन्नागचम्पक ॥
रामानुजो मानिनीनामितो दर्पहरस्मितः ॥
कच्चित्तुलसि कल्याणि गोविन्दचरणप्रिये ॥
सह त्वालिकुलैर्बिभ्रद्दृष्टस्तेऽतिप्रियोऽच्युतः ॥
मालत्यदर्शि वः कच्चिन्मल्लिके जातियूथिके ॥
प्रीतिं वो जनयन्यातो माधवो वकुलालिभिः ॥
चूतप्रियालपनसासनकोविदार जम्बर्कबिल्वबकुलाम्रकदम्बनीप ॥
येऽन्ये परार्थभवका यमुनोपकूलाः शंसन्तु कृष्णपदवीं रहितात्मनां नः ॥
एवं मृगीरिव वनेषु मृगारमार्गं गोप्यः स्वदर्शनविमोहितहृच्छयाक्षीः ॥
विच्युतः पुनरगादुपलब्धकामैरालक्षितो ह्यबलयातिविदूरमन्यत् ॥
तासां तत्सौभगमदं वीक्ष्य मानं च केशवः ॥
प्रसादाय तद्रहस्याशु तत्रैवान्तरधीयत ॥
तासां तत्सौभगमदं वीक्ष्य मानं च केशवः ॥
प्रसादाय तद्रहस्याशु तत्रैवान्तरधीयत ॥

ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಗಿಳಿಯು ಕುಳಿತಿದೆ ನೋಡಿರಿ ।
ಹಸಿರು ರೆಕ್ಕೆಯ ಕೆಂಪು ಕೊಕ್ಕಿನ ಚೆಲುವ ಗಿಳಿಯನು ನೋಡಿರಿ ।
ಮಾತು ಕಲಿತಿದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೆ ಸವಿಯು ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಕೇಳಿರಿ ।
ಕೂಗಿ ಕರೆಯಲು ಓಡಿ ಬರುವುದು ಗಿಳಿಯು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನದು ।
ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಯ ತಿಂದು ಬದುಕುವ ಗಿಳಿಯು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನದು ।
ಹಾರಿ ಬಂದರೆ ಹಿಡಿಯಲಾಗದು ಗಿಳಿಯು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನದು ।
ಹಾಡು ಕಲಿಸಿರಿ ಗಿಳಿಯು ಹಾಡಲಿ ಗಿಳಿಯು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನದು ।
ಹಾಲು ಹಣ್ಣನು ಗಿಳಿಗೆ ಕೊಡಿರಿ ಗಿಳಿಯು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನದು ।
ಹಾರಿ ಹೋಗದೆ ಗಿಳಿಯು ಇರಲಿ ಗಿಳಿಯು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನದು ।
ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ಗಿಳಿಯು ಕರೆಯಲಿ ಗಿಳಿಯು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನದು ।
ಹಾಲು ಹಣ್ಣನು ಗಿಳಿಗೆ ಕೊಡಿರಿ ಗಿಳಿಯು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನದು ।
ಹಾರಿ ಹೋಗದೆ ಗಿಳಿಯು ಇರಲಿ ಗಿಳಿಯು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನದು ।
ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ಗಿಳಿಯು ಕರೆಯಲಿ ಗಿಳಿಯು ಬಹಳ ಚೆಲುವಿನದು ।

ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಗಿಳಿಯು ಕುಳಿತಿದೆ ನೋಡಿರಿ ।
ಹಸಿರು ರೆಕ್ಕೆಯ ಕೆಂಪು ಕೊಕ್ಕಿನ ಚೆಲುವ ಗಿಳಿಯನು ನೋಡಿರಿ ।

अथाऽऽत्मन्यर्पितं नित्यं वृष्णिवत्सलमूर्जितम् ॥
अनुग्रहाय भक्तानां मानुषं देहमास्थितः ॥
यानि यानीह रोचन्ते स्वजनानां कृतानि च ॥
तानि मे ह्यनुरूपाणि मनुष्यस्य विडम्बनम् ॥
एवं सञ्चिन्त्य भगवान्महापुरुष ईश्वरः ॥
विहर्तुं मनसा भूमिं रेमे स्त्रीणां नृणां प्रियः ॥
उपगीयमानो ललितं तत्र तत्र च चारणैः ॥
स्त्रीणां मण्डलमध्यस्थो हसन्नेवमुवाच ह ॥
गीतं मया वो बहुलं युष्माभिरवितुं क्षितौ ॥
धर्मार्थकामसंयुक्तं नानाख्यानेतिहासवत् ॥
अथ तत्रोपजातेन मदनेनाहतेन वः ॥
अनुरागप्रमत्तानां कालोऽगात्सुमहानृतुः ॥
शरत्प्रावृडिमौ मुख्यावृतू सर्वकामिकौ ॥
यत्र काम उदीर्णोऽयं पुंसां स्त्रीणां च सर्वदा ॥
तदुपाधिबलाभूयान्मां ममायमिति प्रभुः ॥
तत्रोडुराजः प्राक्संध्यं दर्शयन्नपरां दिशम् ॥
रन्तुं मनश्चक्रे क्षपासु क्षणदाकरः ॥
दृष्ट्वा कुमुद्वन्तमखण्डमण्डलं रमाननाभं नवकुङ्कुमारुणम् ॥
वनं च तत्कोमलगोभिरञ्जितं जगौ कलं वामदृशां मनोहरम् ॥
उपश्रुत्य तद्वाङ्मधुकरविरुतं सुस्मितानना ॥
जगुर्दाशार्हकर्माणि तद्दिदृक्षया ॥
काचित्समं भगवता पार्श्वस्थेनोन्नतस्तनी ॥
तत्रोपनीतं जगृहे सत्कृत्य प्रेयसे प्रियम् ॥
तद्बाहुदण्डपरिरम्भकुचप्रसङ्ग-

ब्रह्मणि शिवेऽपि ओं इत्युच्चारणं समानमेव फलं यतः :
इति नेह वा ओं ब्रह्मणीव ईशे वेदा यतः :
ईशस्तु सर्वं जगत्कारणं ब्रह्मैव न तु ब्रह्मणीव ईशे वेदा इति ❖
ब्रह्मणि तु सर्वं जगत्कारणं ब्रह्मैव न तु

بْرِ هَبِ بْرِهْدْ ەلْسِيْەْلْدْ هْجْدْ لَا بْرِهْ ❖
بْرِهْ دِمْرَتْسْ بْدْ دِدْ هْرِهْدْ ەبْدْ دْمْدْ :
ەبْرِهْ دِمْ بْرِهْمْهْ بْرَبْدِمْ[1] بْرِسْهْ لْبْرِهْدِ دْمْدْ ❖
سْرِهْدِ دِبْرِهْدْ بْوِبْ بْمْ بْرِبْلْتْمْدْ :
ەجْرِهْتْمْ بْرِهْتْمْ بْصِبْ بْمْ بْرِمْرَتْسْهْ ❖
جْسْدْ هْرِهْدْ بْدْ دِجْهْدْ هْجْلْهْ بْسْدْ :
سْرِهْدْ دِلْجْدْ جْسْدْ دِلْلْهْ هْجْدْ لْجْتْمْ ❖
بْسْبْدِهْ دِهْبْهْ بْرِهْدْ مْمْ بْرِمْرَتْسْهْ :
جْرِهْلْدْ دِجْرِهْهْ لْرِهْسْهْ دِبْلْهْدْ مْمْ بْرِمْرَتْسْهْ ❖
بْسْدْدْ دِقْرِمْ بْمْ بْسْهْدْ دِلْدْ بْرِهْسْدْ :
بْسْدْدْ جْلْجْدْ هْجْسْهْلْدْ دِلْدْ هْرِهْبْدْ ❖
بْرِهْدْ بْذْرِبْ بْرِهْدْ جْبْلْهْدْ هْجْبْ لْرِهْدْ :
ەْرِهْ بْرِهْجْهْدْ جْجْبْهْدْ دِبْرِهْسْهْدْ دِلْدْ بْرِهْمْبْرِ ❖
هْجْدْ بْرِهْدْ هْجْبْ بْرِهْدْ دِبْرِهْسْهْدْ دِلْدْ بْرِهْمْبْرِ ❖
دْم

ਪੰਚਮੀ ਦਿਵਸ ਪਾਰਥਨ ਕਰੀਐ ਸੁਰਸਤੀ ਕੇਰੀ ਸੋਇ ॥
ਸੁਕਲ ਪੰਖ ਅਰੁ ਰਵਿ ਦਿਵਸ ਸਭਹਿ ਕਰਹਿ ਇਕ ਹੋਇ ॥
ਸੁਭ ਮੁਹੂਰਤ ਸੁਭ ਲਗਨ ਮਹਿ ਪੂਜਹਿ ਸਭ ਮਿਲਿ ਮਾਇ ॥
ਪਾਵਨ ਪੁਸਤਕ ਪਾਵਨ ਮਨ ਸੁਚਿ ਸੁਚਿ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇ ॥
ਸੁਚਿ ਸੁਚਿ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇ

ਸਭਾ ਮਧੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬੈਠੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਨ ਆਏ ॥
ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਚਾਉ ਸਵਾਏ ॥
ਸਭ ਕੋ ਦੇਵੈ ਦਾਨ ਮਹਾਬਲੀ ਕਿਸੈ ਥੋੜ ਨ ਆਵੈ ॥
ਸਭ ਕੋ ਦੇਵੈ ਚੜ੍ਹੈ ਸਵਾਇਆ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਦੌਲਤ ਪਾਵੈ ॥
ਸਭ ਕੋ ਦੇਵੈ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਜਿਸ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦਾਤ ॥
ਸਭ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਿਸ ਕੋ ਚਾਹੈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਨ ਬ

ڤدڪم ٻڦلا ماڻڳا ل ڳڏ وبلا لمبؤلمص :

ماڻڳا ڪڏ ڳڏ ڪڏ ڳڏ ڳڏ ڳ

अथाह मे मोह महा विषाब्धौ पतन्तमुद्धर्तुमिहार्हसीश ॥
तवाङ्घ्रिपोतेन विनेश कश्चि दुत्तीर्यते दुर्विषयाम्बुराशिः ॥
तथा न ते माधव तावकाः क्वचि दभ्रातृ सत्यो वणिजो व्रजन्ति ॥
विसृज्य सर्वान् पितृ भ्रातृ पुत्रा न्यदन्ति तद्वद्भवतः प्रपन्नाः ॥
त्वं नः सखा स्वः पतिरात्मदैवं सत्यं वयं त्वद्यशसो गृणन्तः ॥
तवाङ्घ्रिमूलं प्रणता वयेश पाहि प्रपन्नान् परमापदब्धेः ॥
नमो विशुद्धसत्त्वाय हरये नारसिंहये ॥
नमः प्रमदनाथाय नमस्ते प्रमदात्मने ॥
नमस्ते जगदानन्द नमस्ते जगदग्रज ॥
सर्वसत्त्वात्मकात्मंस्ते नमो वाचो विभूतये ॥
नमो नमस्ते तपसे कूटस्थाय नमो नमः ॥
त्रिसाम्यायाविकल्पाय नमो भेदाय मायिने

ईसर देवा सरीर सोभतु दहि चंदनु चरचिआ ॥
दुसट दोखी देखदे दाधे जलि जाणु जलु पाइआ :
ईसरु मेरा बालकु है भी होसी जाइ न जोहिआ ॥
ईदो उपरि नाही कोई ओहु सचा वेपरवाहु :
ओसु नो तिलु न तमाइ किसै दी ओसु घरि सदा विसाहु ॥
ओहु अजरावरु अजोनी है भी ओहु सैभं थापिआ ॥
ओसु नो मरणु न विआपई ओहु अबिनासी आपि :
ओसु नो रूपु न रेखिआ ओसु घरि सदा अनंदु ॥
ओसु नो सोगु न विआपई ओसु घरि नाही चिंदु :
ओसु नो सिफति सलाह दी ओसु घरि वडा उछाहु ॥
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि :
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि ॥
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि :
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि ॥
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि :
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि ॥
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि :
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि ॥
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि :
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि ॥
ओसु नो तुसी सभ आखदे ओसु जेहा होरु नाहि :

ਸੁਭਟ ਸਤ੍ਰ ਸੰਘਾਰ ਸੰਘਾਰ ਸੰਘਾਰ ਸੰਘਾਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸੰਘਾਰ ॥
ਅਰਿ ਸੰਘਾਰ ਸੰਘਾਰ ਸੰਘਾਰ ਸੰਘਾਰ ਸੰਘਾਰ ਸੰਘਾਰ ॥
ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਜਨਨੀ ਜਗਦੰਬਾ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਮਾਤਾ ॥
ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਪਾਲਨ ਜਗਦੰਬਾ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਤਾਤਾ ॥
ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਹਰਤਾ ॥
ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤਾ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਭਰਤਾ ॥
ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਮੋਹਨ ਜਗਦੰਬਾ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਮਾਯਾ ॥
ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਕਾਰਨ ਜਗਦੰਬਾ ਜੈ ਜੈ ਜਗ ਛਾਯ

ಅಂಶ ಬಂದು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರು ಇರುವ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಶಗಣ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಅಂಶ ಬಂದು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಘು ಇರುವ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಶಗಣ ಎಂದು ಹೆಸರು.

صَمْ (١) ملؤ لسّتو شفّو وعصّا وول زوْلَيمِ ❖
شد ضصّيمِ دّلاقّ ڤيلاّمِ وْحكوْلّصّتّوص:
وَيّ لّسّتّوص دّلاقّ وْحكوْلّصّتّوص ❖
ڤيلاّمِ دّلاقّ وْحكوْلّصّتّوص:
وَيّ يّمِ بّعّ مّلؤ هّڤّ صَوْ زوْضّيمِ ڤّلاّڤّلاّمِ ❖
ڤمِ صَوْ دّڤّوْمِ ملّڤ ڤّمِ وڤّمِمِ ڤّمِ مّ ڤّلاّڤّمِ ❖
ڤّمِ لّمِوْڤّلّمِ ڤّمِوْڤّ دّڤّيّڤّ ملّمِ ڤّمِ ❖
وّيّلّڤّڤّ (٢) صَوْ مّڤّ لّمِيّڤّ وّعّمِ ❖
زّوّڤّ مِوّڤّڤّوص دّمِّ ڤّلاّمِوّيّ دّڤّ وّڤّيّڤّ:
وڤّيّ لّمِّمِوص دّڤّلاّڤّ صَوْ ڤّلاّمِوّيّ ❖
ڤّمِ صَوْ دّڤّوْمِ دّڤّوْمِ ڤّلاّڤّ صَوْ ڤّمِ

ఏమీ లేక యీ దేహమున్ ధరియించి యేమిటికో ॥
నీకు నాపై దయరాదు నీవు నన్ను బ్రోవవు :
ఓ కపాలమోచన ఓ కరుణాలవాల ॥
ఎవరు నన్ను రక్షింతురు ఎవరు నన్ను బ్రోతుర

ਤਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ੁਕਦੇਵ ਜੀ ਬੋਲੇ ਰਾਜਾ ਪਰੀਖਤ ਜੀ ਸੁਣੋ ਕਥਾ ਅਗਾਧ ਅਪਾਰ ਹੈ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਪਾਪ ਸਭ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ਤੇ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਕਲੇਸ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਸੰਕਟ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਅਪਕੀਰਤ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਅਪਰਾਧ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਅਪਵਾਦ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਅਪਮਾਨ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਅਪਜਸ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਅਪਜਾਤ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਅਪਕਰਮ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ॥
ਜਿਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਭ ਅਪਕਾਰ

ਬੁਲਾਇ ਲੈਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤ ਜਨ ਜਿਨਾ ਅਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥

ਮੈ ਕਾਰਜੁ ਰਬਾਬ ਦਾ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਮੈ ਕਾਰਜੁ ਰਬਾਬ ਦਾ ਮੈ ਵੇਖਣ ਲਾਇਆ ਚਾਉ ॥

ਮੈ ਕਾਰਜੁ ਰਬਾਬ ਦਾ ਮੈ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲਿ ॥

ਮੈ ਕਾਰਜੁ ਰਬਾਬ ਦਾ ਮੈ ਸਿਰੁ ਦਿਤਾ ਜਾਇ ॥

ਮੈ ਕਾਰਜੁ ਰਬਾਬ ਦਾ ਮੈ ਸਿਰੁ ਦਿਤਾ ਵਢਿ ॥

ਮੈ ਕਾਰਜੁ ਰਬਾਬ ਦਾ ਮੈ ਸਿਰੁ ਦਿਤਾ ਕਟ

ಯಜ್ಞ ದಾನಾದಿ ಕರ್ಮಂ ದೀರ್ಘಂ ದೀರ್ಘತಪಸ್ಸು ಲಭ್ಯವಾಗದು ।
ಅನ್ಯಾಯ ದಿಂದ ಧನವಾ ಧರ್ಮದಿಂದ ಗಳಿಸಲಾಗದು ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆದು ।
ಅಲ್ಪಮತಿಯಂ ಧರ್ಮಂ ಜ್ಞಾನಂ ಲಭಿಸಲಾಗದು ಸತ್ಯಂ ।
ಧರ್ಮದಿಂ ಸಿಗದು ಸಂಪತ್ತು ಸಿಗದು ಸತ್ಯದಿಂ ಸಿಗದು ಮೋಕ್ಷ ।
ಭೂಮಿಯಂ ಪಾಲಿಸಿ ಸಲಹಿ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಕಾಪಾಡಿ ಪೊರೆದು ।
ಸಾಮ ದಾನ ಭೇದ ದಂಡ ಉಪಾಯಂಗಳಿಂ ಶತ್ರುಗಳಂ ಗೆದ್ದು ।
ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಸಾಧಿಸಿ ಸಂಪತ್ತಂ ಸಾಧಿಸಿ ಸಂತಾನಂ ।
ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿ

ઊર્મિસાગરે દેવકરણ દેવમણ દેવશી શેખરે ।
રણ દિશાવણે દેવમણ ભાણ ભીમ ભારમલ ।
ભૂપ દેવરાજ ભોજરાજ ભીમ ભારમલ ભાણ ।
ભૂપ ભીમ ભોજરાજ ભારમલ ભાણ ભીમ ।
ભોજરાજ ભારમલ ભાણ ભીમ ભૂપ ભોજરાજ ।
ભારમલ ભાણ ભીમ ભૂપ ભોજરાજ ભારમલ ।
ભાણ ભીમ ભૂપ ભોજરાજ ભારમલ ભાણ ।
ભીમ ભૂપ ભોજરાજ ભારમલ ભાણ ભીમ ।
ભૂપ ભોજરાજ ભારમલ ભાણ ભીમ ભૂપ

ಸದಮಲ ಪಾದಪದ್ಮಯುಗಳಂ ಪಡೆಯಲ್ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೇ-
ಳ್ದಿದಳಾ ಕಾಳಿಯ ಕಾಂತೆಯರ್ ಕರುಣದಿಂ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ॥

ಅಳವಿಂ ಕಾಳಿಯನಿಂತು ಕೊಂದು ಕಡಲಂ ಪೊಕ್ಕಾಗಳಾ ಗೋಪಿಯರ್
ಕಳವಳಿಸಿ ಕಾಳಿಯಂ ಕೊಂದಂ ಕೃಷ್ಣನೆಂದು ಕೇಳ್ದಾಗಳ್ ॥

لذتب ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖
لمدمؤ ميذمص ذيهم ذيذمص:
ذيذ ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖
ذيذ ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖
ذيذ ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖
ذيذ ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖
ذيذ ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖
ذيذ ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖
ذيذ ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖
ذيذ ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖
ذيذ ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖
ذيذ ذيهم ردفب لمؤذلمص يمد زذلوا ❖

ततो धेनुकमायान्तं खरं गगनचारिणम् ।
गृहीत्वा पश्चिमे पादे सस्मार बलवत्तरः ॥
स तं परिगतः सर्वशक्त्या विस्फूर्जमानं प्रधुनोद्बलाय ।
चिक्षेप चैनं कपित्थवृक्षं प्रहृत्य निर्धूतपतद्गणेन ॥
तेनाहतो देहविशीर्णशाखः सकपित्थः सफलो वज्रनुन्नः ।
ननाद भूयो भुवनं सशैलं सविद्युदम्भोधर इव सर्वम् ॥
तं वीक्ष्य तेऽतीव हतं स्वपक्षे खरं हतं तत्सुहृदो रिपुं च ।
भृशं प्रजाता मुमुदुर्न तेषां मनांसि कृष्णाहृतसाध्वसानि ॥
तत्रानकाः पणवगोमुखाद्या गोपाः समीरा ववृषुः प्रहृष्टाः ।
तुष्टुवुर्हरिं सुरसङ्घाश्च जगुर्जगुः प्रियं गन्धर्वमुख्याः ॥
ततो बलं पुष्करसादिसादी गोपालहेतोरुपकर्षमाणः ।
जघान कंसानुचरं प्रसह्य तं तालपातं तुमुलं बभूव ॥
तालाः पतन्तोऽतिबलेन भूमौ निपेतुरुर्व्यामिव वज्रभग्नाः ।
यं यं स्म दैत्यः करवाणि कर्मेत्युपक्रमेऽसावसुभिर्वियुज्यते ॥
एवं निहत्य खरमात्मसाम्यं लम्भं परेभ्यो दमयन्स्वबन्धून् ।
रेमे बलः पुष्करसादिसादी वरूथशो वत्सपवत्सकेषु ॥
कृष्णोऽपि दृष्ट्वा निहतं खरं तं बलेन सङ्ख्ये बलिनां वरेण ।
प्रशस्य तद्बान्धवगोपमित्रैरभिष्टुतः प्राविशदिन्द्रकेतम् ॥
तत्रोपनन्दप्रमुखैः सगोपैः सवृद्धबालैरभिनन्दितोऽगात् ।
यशोदया रोहिण्या च गोपीभिः पृथग्वृतः प्रीतिविवर्धनो नः ॥
व्रजे विक्रीडतोरेवं गोपालच्छद्मयोगिनोः ।
ग्रीष्मो नामर्तुरभवन्नातिप्रेयान्सुहृत्प्रियः ॥
तत्र वृन्दावनगुणवान्काम्यकः सर्वकालिकः ।
यत्र संनिहितो नित्यं सह गाः सह गोपकैः ॥
तत्र तप्ता दुरुर्वीयं तपनेनातिमात्रिणा ।
निरुदकप्रायसरसं तृणप्रायं च सर्वशः ॥
तत्र तप्ता दुरुर्वीयं तपनेनातिमात्रिणा ।
निरुदकप्रायसरसं तृणप्रायं च सर्वशः ॥

ܒܗܝ ܢܦܫܟ ܕܒܥܐ ܠܒܬ ܒܝ ܕܝܥܒܕ׃
ܐܫܬܐ ܠܟ ܒܬܪ ܫܒܥ ܫܢܝܢ ܕܝܫܒܩ ܐܒܐ ܕܟܠܐ ❊
ܐܙܠ ܕܐܫܬܐ ܡܫܕ ܩܛܠ ܒܪ ܐܠܒܒܬ׃
ܐܙܠ ܡܫܕ ܩܛܠ ܒܪ ܐܠܒܒܬ ❊
ܒܝ ܕܝܢܗܘ ܡܐܡܪ ܐܡܬ ܐܠܒܒܬ ❊
ܐܠܐ ܐܡ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܡ ܐܠ ܐܡ ܐܠ׃
ܐܠ ܐܡ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܡ ܐܠ ❊
ܐܠ ܐܡ ܐܡܪ ܐܢܐ ܐܡ ܐܠ ❊
ܐܠ ܐܡ ܐܡܪ ܐܢܐ

ܒܟ ܐܢܐ ܐܒܐ ܐܝܬ ܩܕܡ ܟܠ ܡܢ ܒܪܟ ❊
ܟ ܡܟܝܠ ܒܐ ܕܚܠܡ ܒܬܪ ܒܢܝ ܐܢܫ ܚܕܐ ׃
ܐܘܣܛ ܫܢܬ ܡܢ ܒܪܟ ܐܝܟ ܚܕܐ ❊
ܒܩܒܠ ܡܠܟ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ׃
ܠܐ ܐܝܟ ܐܢܬ ܒܪ ܐܢܫ ❊
ܒܥܠ ܡܠܟ ܐܡܪ ׃ ܐܦ ܐܢ ܐܢܐ ׃
ܐܝ ܐܢ ܐܢܐ ❊ ׃ ܐܝ ܐܢ ܐܢܐ ׃
ܐܝ ܐܢ ׃ ❊ ׃ ܐܝ ׃ ׃
׃ ❊ ׃ ׃ ׃
׃ ❊ ׃ ׃ ׃
׃ ❊ ׃ ׃ ׃

ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಅರಸನಾದ ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಗಂಗಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನೆಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ಬಹಳ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಶುರಾಮನಿಂದ ಅಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತನು. ಅವನು ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜನು ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಯಸಿದನು. ಆಗ ಸತ್ಯವತಿಯ ತಂದೆಯಾದ ದಾಶರಾಜನು ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಒಂದು ಷರತ್ತನ್ನು ವಿಧಿಸಿದನು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಸತ್ಯವತಿಯ ಮಗನೇ ಮುಂದೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಅರಸನಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜನು ಭೀಷ್ಮನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಭೀಷ್ಮನು ತಂದೆಯ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸತ್ಯವತಿಯ ತಂದೆಯಾದ ದಾಶರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ತಂದೆಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ದಾಶರಾಜನು ಸತ್ಯವತಿಯ ಮಗನೇ ಮುಂದೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಅರಸನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಷರತ್ತನ್ನು ಭೀಷ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಭೀಷ್ಮನು ಸತ್ಯವತಿಯ ಮಗನೇ ಮುಂದೆ ಹಸ್ತಿನಾಪುರದ ಅರಸನಾಗುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ದಾಶರಾಜನು ಸತ್ಯವತಿಯನ್ನು ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಭೀಷ್ಮನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಭೀಷ್ಮನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಭೀಷ್ಮನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಸತ್ಯವತಿಯು ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಚಿತ್ರಾಂಗದನು ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣಹೊಂದಿದನು. ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನು ಯೌವನಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಭೀಷ್ಮನು ಕಾಶಿರಾಜನ ಮೂವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಾದ ಅಂಬೆ, ಅಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಂಬಾಲಿಕೆಯರನ್ನು ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ತಂದು ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅಂಬೆಯು ಸಾಲ್ವರಾಜನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಅವಳು ಸಾಲ್ವರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಯಸಿದಳು. ಆಗ ಸಾಲ್ವರಾಜನು ಅಂಬೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಂಬೆಯು ಭೀಷ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಯಸಿದಳು. ಆಗ ಭೀಷ್ಮನು ಅಂಬೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಂಬೆಯು ಭೀಷ್ಮನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪರಶುರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಪರಶುರಾಮನು ಭೀಷ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಭೀಷ್ಮನು ಪರಶುರಾಮನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಂಬೆಯು ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದಳು. ಆಗ ಶಿವನು ಅಂಬೆಯ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವಳಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದನು. ಆಗ ಅಂಬೆಯು ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಶಿವನಿಂದ ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ಶಿವನು ಅಂಬೆಗೆ ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅಂಬೆಯು ಶಿವನಿಗೆ ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಶಿವನು ಅಂಬೆಗೆ ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಅಂಬೆಯು ಶಿವನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟಳು. ಆಗ ಅಂಬೆಯು ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಆಗ ಅಂಬೆಯು ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಳು.

ܘܢܦܠ ܒܝܬ ܓܠܘܬܐ ܣܡܝܟܘܬܐ ܕܥܡܐ ܝܗܘܕܝܐ :
ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܥܒܕ ܢܒܝܐ ܥܡ ܡܬܬܒܥܢܘܬܐ ܀
ܘܢܦܠܬ ܒܝܬܝ ܥܠ ܒܢ̈ܝܗ ܕܚܒܝܒܬܐ :
ܘܡܢ ܬܪܥܝܢ ܕܠܒܝܬܗ ܦܠܛ ܗܘܕܐ ܀
ܘܥܢܗ ܟܠܗ ܢܘܪܐ ܐܟܠܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܗܘܐ :
ܦܓܥ ܗܘܐ ܢܟܝܪܐ ܕܫܡܫܝܢ ܒܕܡܘܬ ܚܪܒܐ ܀
ܘܐܡܪ ܫܒܐ ܠܒܢܘܗܝ ܟܠܗܘܢ ܘܒܢܬܗ ܕܐܝܘܒ :
ܢܦܠ ܡܢ ܫܠܝܐ ܚܕܐ ܗܘܕܐ ܡܠܐ ܢܟܝܢܐ ܀
ܒܝܫܬܐ ܘܪܕܝܐ ܒܚܕܐ ܝܘܡܐ ܐܬܬܐ ܕܐܝܘܒ :
ܒܚܕ ܝܘܡܐ ܘܒܚܕܐ ܕܢܫܡܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܘܒ ܀
ܩܠܐ ܠܒܢܐ ܘܢܦܩܘ ܠܥܠܡܐ ܐܦ ܠܒܢܝܬܗܘܢ :
ܡܠܟ ܓܢܒܐ ܕܐܝܘܒ ܕܪܬܐ ܕܡܘܕܝܢܘܬܗ ܀
ܘܢܦܠ ܡܠܬܐ ܥܡ ܚܒܝܒ ܟܠܗܘܢ ܒܡܘܬܢܘܬܗܘܢ :
ܫܡܥ ܠܗ ܒܢܘܗܝ ܩܠܝܠܐ ܘܩܘܒܠܐ ܘܥܡܐ ܫܠܡܐ ܀
ܘܐܪܦ ܠܡܠܟܐ ܕܗܘܬܐ ܘܫܘܬܦܐ ܘܥܡܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀
ܒܥܠܝܗ ܠܡܠܟܐ ܕܠܐ ܚܒܝܒܗ ܠܐ ܢܬܥܒܕ :
ܘܡܫܬܡܥ ܝܬܝܪ ܕܟܠ ܐܢܫ ܣܓܝܐܐ ܗܘܘ ܥܠ ܕܪܓܐ ܗܘܐ ܀
ܠܟܢ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܪܬܐ ܒܢܘܗܝ ܕܐܝܘܒ ܠܥܒܕܐ :
ܘܦܩܕ ܡܢ ܫܡܝܐ ܥܒܝܕܐ ܕܐܝܘܒ ܕܪܬܐ ܒܥܠܗ ܀
ܢܬܬܥܒܕ ܗܘܐ ܠܗ ܥܒܕܐ(1) ܠܒܢܝ̈ܗܘܢ ܗܘ ܡܠܟܐ :
ܕܒܗ ܢܬܡܠܟ ܘܢܣܒ ܢܦܫܗ ܘܢܗܘܐ ܒܫܡܝܐ ܀

(1) ܥܒܕܐ Sic

ओम् दामोदराय नमो नमः सर्वपापहराय हरये नमः ॥
ओम् दयालवे नमो नमः सर्वभूतात्मने नमः ॥
दमनोत्सवप्रियाय नमो नमः सर्वदुःखहारिणे नमः ॥
नमो भक्तवत्सलाय नमो नमः सर्वलोकेशाय नमः ॥
ओम् दामोदराय नमः ॥

ਦਿਵ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਾਰੀ ਕਰਿ ਜੋੜੀ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥
ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਚਾਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਖਸਮੁ ਪਿਆਰੀ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਵਰਨੀ ਚਾਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਾ ਹਰਿ ਦਰਬਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਾ ਹਰਿ ਦਰਬਾਰੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਦਾਤਾ ਮੰਗਤ ਜਨ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਮੰਗਤ ਜਨ ਪਤਿ ਪਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ਤਿਸ ਹੀ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸਮਾਏ ॥
ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸਮਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥
ਸਭ ਦਿਨ ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਵਿਚਿ ਰਹਸੀ ਦੁਖ ਦਰਦ ਨ ਨੇੜਿ ਆਵੈ ॥
ਦੁਖ ਦਰਦ ਨ ਨੇੜਿ ਆਵੈ ਸਚੁ ਧਿਆਵੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਕਰਦਾ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਤਰਦਾ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਤਰਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਰਾਖੈ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਭਾਖੈ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਭਾਖੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਰਾਖੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਤਰਦਾ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਕਰਦਾ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਭ ਕ

शुचये ब्रह्मणेऽनन्तशक्तये विष्णवे नमः ॥
ओंकारेण विमहे वासुदेवाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे पुरुषोत्तमाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे हंसरूपाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे वेदात्मने धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे हयग्रीवाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे मत्स्यरूपाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे कूर्मरूपाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे वराहरूपाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे नारसिंहरूपाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे वामनरूपाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे परशुरामाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे दाशरथये धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे वेदव्यासाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे बुद्धरूपाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥
ओं नमो भगवते वासुदेवाय विद्महे म्लेच्छनाशकाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥

ૐ ગણેશાય નમઃ અથ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા પ્રારંભઃ

ધૃતરાષ્ટ્ર ઉવાચ ।
ધર્મક્ષેત્રે કુરુક્ષેત્રે સમવેતા યુયુત્સવઃ ।
મામકાઃ પાણ્ડવાશ્ચૈવ કિમકુર્વત સઞ્જય ॥ ૧ ॥

સઞ્જય ઉવાચ ।
દૃષ્ટ્વા તુ પાણ્ડવાનીકં વ્યૂઢં દુર્યોધનસ્તદા ।
આચાર્યમુપસઙ્ગમ્ય રાજા વચનમબ્રવીત્ ॥ ૨ ॥

પશ્યૈતાં પાણ્ડુપુત્રાણામાચાર્ય મહતીં ચમૂમ્ ।
વ્યૂઢાં દ્રુપદપુત્રેણ તવ શિષ્યેણ ધીમતા ॥ ૩ ॥

અત્ર શૂરા મહેષ્વાસા ભીમાર્જુનસમા યુધિ ।
યુયુધાનો વિરાટશ્ચ દ્રુપદશ્ચ મહારથઃ ॥ ૪ ॥

ધૃષ્ટકેતુશ્ચેકિતાનઃ કાશિરાજશ્ચ વીર્યવાન્ ।
પુરુજિત્કુન્તિભોજશ્ચ શૈબ્યશ્ચ નરપુઙ્ગવઃ ॥ ૫ ॥

યુધામન્યુશ્ચ વિક્રાન્ત ઉત્તમૌજાશ્ચ વીર્યવાન્ ।
સૌભદ્રો દ્રૌપદેયાશ્ચ સર્વ એવ મહારથાઃ ॥ ૬ ॥

અસ્માકં તુ વિશિષ્ટા યે તાન્નિબોધ દ્વિજોત્તમ ।
નાયકા મમ સૈન્યસ્ય સઞ્જ્ઞાર્થં તાન્બ્રવીમિ તે ॥ ૭ ॥

ભવાન્ ભીષ્મશ્ચ કર્ણશ્ચ કૃપશ્ચ સમિતિઞ્જયઃ ।
અશ્વત્થામા વિકર્ણશ્ચ સૌમદત્તિસ્તથૈવ ચ ॥ ૮ ॥

અન્યે ચ બહવઃ શૂરા મદર્થે ત્યક્તજીવિતાઃ ।
નાનાશસ્ત્રપ્રહરણાઃ સર્વે યુદ્ધવિશારદાઃ ॥ ૯ ॥

અપર્યાપ્તં તદસ્માકં બલં ભીષ્માભિરક્ષિતમ્ ।
પર્યાપ્તં ત્વિદમેતેષાં બલં ભીમાભિરક્ષિતમ્ ॥ ૧૦ ॥

અયનેષુ ચ સર્વેષુ યથાભાગમવસ્થિતાઃ ।
ભીષ્મમેવાભિરક્ષન્તુ ભવન્તઃ સર્વ એવ હિ ॥ ૧૧ ॥

તસ્ય સઞ્જનયન્હર્ષં કુરુવૃદ્ધઃ પિતામહઃ ।
સિંહનાદં વિનદ્યોચ્ચૈઃ શઙ્ખં દધ્મૌ પ્રતાપવાન્ ॥ ૧૨ ॥

તતઃ શઙ્ખાશ્ચ ભેર્યશ્ચ પણવાનકગોમુખાઃ ।
સહસૈવાભ્યહન્યન્ત સ શબ્દસ્તુમુલોઽભવત્ ॥ ૧૩ ॥

તતઃ શ્વેતૈર્હયૈર્યુક્તે મહતિ સ્યન્દને સ્થિતૌ ।
માધવઃ પાણ્ડવશ્ચૈવ દિવ્યૌ શઙ્ખૌ પ્રદધ્મતુઃ ॥ ૧૪ ॥

પાઞ્ચજન્યં હૃષીકેશો દેવદત્તં ધનઞ્જયઃ ।
પૌણ્ડ્રં દધ્મૌ મહાશઙ્ખં ભીમકર્મા વૃકોદરઃ ॥ ૧૫ ॥

અનન્તવિજયં રાજા કુન્તીપુત્રો યુધિષ્ઠિરઃ ।
નકુલઃ સહદેવશ્ચ સુઘોષમણિપુષ્પકૌ ॥ ૧૬ ॥

કાશ્યશ્ચ પરમેષ્વાસઃ શિખણ્ડી ચ મહારથઃ ।
ધૃષ્ટદ્યુમ્નો વિરાટશ્ચ સાત્યકિશ્ચાપરાજિતઃ ॥ ૧૭ ॥

દ્રુપદો દ્રૌપદેયાશ્ચ સર્વશઃ પૃથિવીપતે ।
સૌભદ્રશ્ચ મહાબાહુઃ શઙ્ખાન્દધ્મુઃ પૃથક્પૃથક્ ॥ ૧૮ ॥

સ ઘોષો ધાર્તરાષ્ટ્રાણાં હૃદયાનિ વ્યદારયત્ ।
નભશ્ચ પૃથિવીં ચૈવ તુમુલો વ્યનુનાદયન્ ॥ ૧૯ ॥

અથ વ્યવસ્થિતાન્દૃષ્ટ્વા ધાર્તરાષ્ટ્રાન્કપિધ્વજઃ ।
પ્રવૃત્તે શસ્ત્રસમ્પાતે ધનુરુદ્યમ્ય પાણ્ડવઃ ॥ ૨૦ ॥

હૃષીકેશં તદા વાક્યમિદમાહ મહીપતે ।
અર્જુન ઉવાચ ।
સેનયોરુભયોર્મધ્યે રથં સ્થાપય મેઽચ્યુત ॥ ૨૧ ॥

યાવદેતાન્નિરીક્ષેઽહં યોદ્ધુકામાનવસ્થિતાન્ ।
કૈર્મયા સહ યોદ્ધવ્યમસ્મિન્રણસમુદ્યમે ॥ ૨૨ ॥

યોત્સ્યમાનાનવેક્ષેઽહં ય એતેઽત્ર સમાગતાઃ ।
ધાર્તરાષ્ટ્રસ્ય દુર્બુદ્ધેર્યુદ્ધે પ્રિયચિકીર્ષવઃ ॥ ૨૩ ॥

સઞ્જય ઉવાચ ।
એવમુક્તો હૃષીકેશો ગુડાકેશેન ભારત ।
સેનયોરુભયોર્મધ્યે સ્થાપયિત્વા રથોત્તમમ્ ॥ ૨૪ ॥

ભીષ્મદ્રોણપ્રમુખતઃ સર્વેષાં ચ મહીક્ષિતામ્ ।
ઉવાચ પાર્થ પશ્યૈતાન્સમવેતાન્કુરૂનિતિ ॥ ૨૫ ॥

તત્રાપશ્યત્સ્થિતાન્પાર્થઃ પિતૄનથ પિતામહાન્ ।
આચાર્યાન્માતુલાન્ભ્રાતૄન્પુત્રાન્પૌત્રાન્સખીંસ્તથા ॥ ૨૬ ॥

શ્વશુરાન્સુહૃદશ્ચૈવ સેનયોરુભયોરપિ ।
તાન્સમીક્ષ્ય સ કૌન્તેયઃ સર્વાન્બન્ધૂનવસ્થિતાન્ ॥ ૨૭ ॥

કૃપયા પરયાવિષ્ટો વિષીદન્નિદમબ્રવીત્ ।
અર્જુન ઉવાચ ।
દૃષ્ટ્વેમં સ્વજનં કૃષ્ણ યુયુત્સું સમુપસ્થિતમ્ ॥ ૨૮ ॥

સીદન્તિ મમ ગાત્રાણિ મુખં ચ પરિશુષ્યતિ ।
વેપથુશ્ચ શરીરે મે રોમહર્ષશ્ચ જાયતે ॥ ૨૯ ॥

ગાણ્ડીવં સ્રંસતે હસ્તાત્ત્વક્ચૈવ પરિદહ્યતે ।
ન ચ શક્નોમ્યવસ્થાતું ભ્રમતીવ ચ મે મનઃ ॥ ૩૦ ॥

નિમિત્તાનિ ચ પશ્યામિ વિપરીતાનિ કેશવ ।
ન ચ શ્રેયોઽનુપશ્યામિ હત્વા સ્વજનમાહવે ॥ ૩૧ ॥

ન કાઙ્ક્ષે વિજયં કૃષ્ણ ન ચ રાજ્યં સુખાનિ ચ ।
કિં નો રાજ્યેન ગોવિન્દ કિં ભોગૈર્જીવિતેન વા ॥ ૩૨ ॥

યેષામર્થે કાઙ્ક્ષિતં નો રાજ્યં ભોગાઃ સુખાનિ ચ ।
ત ઇમેઽવસ્થિતા યુદ્ધે પ્રાણાંસ્ત્યક્ત્વા ધનાનિ ચ ॥ ૩૩ ॥

આચાર્યાઃ પિતરઃ પુત્રાસ્તથૈવ ચ પિતામહાઃ ।
માતુલાઃ શ્વશુરાઃ પૌત્રાઃ શ્યાલાઃ સમ્બન્ધિનસ્તથા ॥ ૩૪ ॥

એતાન્ન હન્તુમિચ્છામિ ઘ્નતોઽપિ મધુસૂદન ।
અપિ ત્રૈલોક્યરાજ્યસ્ય હેતોઃ કિં નુ મહીકૃતે ॥ ૩૫ ॥

નિહત્ય ધાર્તરાષ્ટ્રાન્નઃ કા પ્રીતિઃ સ્યાજ્જનાર્દન ।
પાપમેવાશ્રયેદસ્માન્હત્વૈતાનાતતાયિનઃ ॥ ૩૬ ॥

તસ્માન્નાર્હા વયં હન્તું ધાર્તરાષ્ટ્રાન્સ્વબાન્ધવાન્ ।
સ્વજનં હિ કથં હત્વા સુખિનઃ સ્યામ માધવ ॥ ૩૭ ॥

યદ્યપ્યેતે ન પશ્યન્તિ લોભોપહતચેતસઃ ।
કુલક્ષયકૃતં દોષં મિત્રદ્રોહે ચ પાતકમ્ ॥ ૩૮ ॥

કથં ન જ્ઞેયમસ્માભિઃ પાપાદસ્માન્નિવર્તિતુમ્ ।
કુલક્ષયકૃતં દોષં પ્રપશ્યદ્ભિર્જનાર્દન ॥ ૩૯ ॥

કુલક્ષયે પ્રણશ્યન્તિ કુલધર્માઃ સનાતનાઃ ।
ધર્મે નષ્ટે કુલં કૃત્સ્નમધર્મોઽભિભવત્યુત ॥ ૪૦ ॥

અધર્માભિભવાત્કૃષ્ણ પ્રદુષ્યન્તિ કુલસ્ત્રિયઃ ।
સ્ત્રીષુ દુષ્ટાસુ વાર્ષ્ણેય જાયતે વર્ણસઙ્કરઃ ॥ ૪૧ ॥

સઙ્કરો નરકાયૈવ કુલઘ્નાનાં કુલસ્ય ચ ।
પતન્તિ પિતરો હ્યેષાં લુપ્તપિણ્ડોદકક્રિયાઃ ॥ ૪૨ ॥

દોષૈરેતૈઃ કુલઘ્નાનાં વર્ણસઙ્કરકારકૈઃ ।
ઉત્સાદ્યન્તે જાતિધર્માઃ કુલધર્માશ્ચ શાશ્વતાઃ ॥ ૪૩ ॥

ઉત્સન્નકુલધર્માણાં મનુષ્યાણાં જનાર્દન ।
નરકેઽનિયતં વાસો ભવતીત્યનુશુશ્રુમ ॥ ૪૪ ॥

અહો બત મહત્પાપં કર્તું વ્યવસિતા વયમ્ ।
યદ્રાજ્યસુખલોભેન હન્તું સ્વજનમુદ્યતાઃ ॥ ૪૫ ॥

યદિ માપ્રતીકારમશસ્ત્રં શસ્ત્રપાણયઃ ।
ધાર્તરાષ્ટ્રા રણે હન્યુસ્તન્મે ક્ષેમતરં ભવેત્ ॥ ૪૬ ॥

સઞ્જય ઉવાચ ।
એવમુક્ત્વાર્જુનઃ સઙ્ખ્યે રથોપસ્થ ઉપાવિશત્ ।
વિસૃજ્ય સશરં ચાપં શોકસંવિગ્નમાનસઃ ॥ ૪૭ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતાસૂપનિષત્સુ બ્રહ્મવિદ્યાયાં યોગશાસ્ત્રે શ્રીકૃષ્ણાર્જુનસંવાદે અર્જુનવિષાદયોગો નામ પ્રથમોઽધ્યાયઃ ॥ ૧ ॥

ಮನ್ನೆ ಕಾಳಿಂಗ ನಿಂ ಕೈಯಿಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಿ ಪೆಟ್ಟಾ :
ಕಣ್ಣಿ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ ❖
ನಿಜ್ಜ ದೆವ್ವಾನ್ನ ಅಲ್ಲಿನ್ನಿ ದಿಬ್ಬಣಂ ಅ ಬೆಳಕಾಯೆನ್ನ :
ಬೆಳಕಾಯಿ ನಿ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಟ್ಟ ಬೆಳ್ಳಿ ಪೆಟ್ಟಾ ❖
ಸೆಲ್ಲಿಂ ಕಾಂಡ್ಲಾ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ :
ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆಲ್ಲಿಂ ಕಾಂಡ್ಲಾ ❖
ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ :
ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆಲ್ಲಿಂ ಕಾಂಡ್ಲಾ ❖
ಸೆಲ್ಲಿಂ ಕಾಂಡ್ಲಾ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ :
ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆಲ್ಲಿಂ ಕಾಂಡ್ಲಾ ❖
ಸೆಲ್ಲಿಂ ಕಾಂಡ್ಲಾ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ :
ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆಲ್ಲಿಂ ಕಾಂಡ್ಲಾ ❖
ಸೆಲ್ಲಿಂ ಕಾಂಡ್ಲಾ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ :

ಬೆಳ್ಳಿ ಪೆಟ್ಟಾ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ ❖

ಕಾಳಿಂಗ ಪೆಟ್ಟಾ.

ಬೆಳ್ಳಿ ಪೆಟ್ಟಾ ಅಂಬಾರ್ಡಾ ಅಂದಿನ್ನಿ ಸೆನ್ನ ಕಿತ್ತಿಂದಿಯೆನ್ನ

ਸਭਨੀ ਥਈਨੀ ਦਿਲ-ਮੰਦਰ ਮੰਝਹ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿ:
ਓਹੁ ਮੰਦਰੁ ਦੀਵੇ ਬਾਝਹੁ ਸੂਨਾ ਸੋਇ ਸਮਾਲਿ ॥
ਨੈ ਦਸਣਿ ਓਹੁ ਦਸਾਇਦਾ ਨੈ ਸੋਇ ਸਮਝਾਇ:
ਹਉ ਮੂਰਖੀ ਥੈ ਦਸਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੇਖਾ ਜਾਇ ॥
ਅੰਦਰਿ ਦਸੇ ਚਾਨਣਾ ਸਭੁ ਦਸੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ:
ਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
ਸਭੁ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ:
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ:
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਵਦਾ ਕਿਸੈ ਥੋੜ ਨ ਹੋਇ:
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਹਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਦਾ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ:
ਆਪੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥

ꯑꯣꯢꯖꯤꯟ ꯑꯣꯛꯇꯨꯅꯥ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯃꯁꯨꯡ ꯑꯣꯢꯖꯤꯟ ꯑꯣꯛꯇꯨꯅꯥ

ਉਸ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣੀ ॥
ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਪਰਮਲੁ ਧੋਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਰੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥
ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਜਿਨ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋ

ەذهب ثلثة ەك زند هيهوبد لهجسه ❖
هميلد هدة مر يقنبة ذيجبهة :
ەجدة دبكه هميلد حلنه جه ذكة ❖
ثة يغ دهجل هميغ ذيكهة :
ەفذبد ەهدم لهمللە نهبدة ❖
بجغ قنم بلكه لذدة بكبدة :
ەهم كستم بجغ هقبط دك بكبذب ❖
ەي همكة هكهة بجنغ[1] ذيغ زنتة :
ەي هيفذه ذيجل يتلك يصهل ينه ❖
بؤة هدەذ ذهلسه هليد حل زند :
جتكهة جه له لهدنة تضجبه ❖
ەلهصجل تهمة ذيكهة همج لهستنة :
ەهسلهم يغ نهمة حهمة هقبط دك بكبذب ❖
ذ ذهبة لسهد ذيكهة ەسة هصهجه :
لهمة جهنة دنيغ هصة ەك هفذهد له ❖
نهة دبه له هصة دنهك ەضهة يبكهەه :
هلسد كسد لهيكه بل هەشهه ❖
ؤبقة دم هد ذهيكل تد هەد ثكه :
ەلكم نقفة ەك هصه يلسهد نهم بمكة ❖
جج كد نبه له هصة ذجهة هد ذهيكل :
ذهة هەد هلهه ەلكة يكهەه ەهلنة هەفنة ❖

(1) In Marg. هجنة

ಬಿಟ್ಟು ಸಾಧನ ಅರ್ಪಿಸಿ ಶರಣು ಬಂದವಗೆ ಅಭಯ ಕೊಡುವ ।
ಎಲ್ಲರ ಒಳಗೆ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲವ ಮಾಡಿಸುವವ ॥
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಾಪಾಡುವವ ।
ಅನ್ಯ ಯಾವ ಸಹಾಯ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಅವನೊಬ್ಬನೆ ಸಾಕು ॥
ಅವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ ಅವನಿಲ್ಲದೆ ಶೂನ್ಯ ।
ಅವನೆ ಸರ್ವ ಸಮರ್ಥ ಅವನೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಅವನೆ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ॥
ಅವನೆ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿ ಅವನೆ ಸರ್ವ ಅವನೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ।
ಅವನೆ ಸರ್ವ ಸಾಕ್ಷಿ ಅವನೆ ಸರ್ವ ಅವನೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ॥
ಅವನೆ ಸರ್ವ ಸಾಕ್ಷ

ਮੁਖੁ ਦਿਖਾਇ ਦਿਸਟਿ ਮੈ ਆਵਹੁ ॥
ਜਾ ਦੇਖਾ ਤਾ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ॥੧॥
ਦੇਖਣਿ ਕੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣੋ ਮੈ ਦੇਖਣ ਦੀਜੈ ਮਤ ॥
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਲਹੈ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੨॥
ਦੇਹੀ ਦਰਸ ਵਿਹੂਣੀਆ ਕਿਉ ਜੀਵਹਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥
ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਤਿਉ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਾਮ ॥੩॥
ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਕਿਉ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮਿਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਦਾਤ ॥੪॥
ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਸੁਖ ਪਾਏ ਜਨ ਸੰਗਿ ॥
ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਵ ਰੰਗ ॥੫

ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਕੇਰੀ ਹਿੰਸਾ ਦਾਵੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ ।
ਸਭ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਹੋਵੇ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਜੱਗ ਪਰਿਵਾਰ ।
ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ ਨਿਵਾਸ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ।
ਸਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖਾਂ ਮੈਂ ਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮ

ڤَ ݣِيتَّ ڤَ ݣِيَّتَ دِيمِيمْ ݣُمْ ❖
وُݣِيتَّتْ مَڤْمُوْ ڤِيَيَ نِيجَّ دِيݣْ :
دِيمِيمْ ݣُمْ نِيَيَّتَ دِݣَ هِيَيْتَ ❖
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ مَيَّتَ دِيمِيمْ ڤِيَيَّتْ :
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ ڤُمْ ڤِيَيَ ڤَتَّݣَ دِيَيَ ڤِيَيَّتْ :
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ ڤُمْ ڤِيَيَ ڤَتَّݣَ دِيَيَ ڤِيَيَّتْ :
دِيمِيمْ ݣِيَيْݣَ وِيَيَّتَ ڤِيَيَ وُدِيمِيمْ ❖
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ ڤُمْ ڤِيَيَ ڤَتَّݣَ دِيَيَ ڤِيَيَّتْ :
دِيمِيمْ ݣِيَيْݣَ وِيَيَّتَ ڤِيَيَ وُدِيمِيمْ ❖
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ ڤُمْ ڤِيَيَ ڤَتَّݣَ دِيَيَ ڤِيَيَّتْ :
وَيَّتَ دِيݣْ ڤِيَيَ ڤِيَيَ هِيَيْ ڤِيَيَّتْ :
وُڤِيَّتَ ڤُمْ دِيمِيمْ ڤِيَيَّتْ هِيَيْ ڤُمْ ❖
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ ڤُمْ ڤِيَيَ ڤَتَّݣَ دِيَيَ ڤِيَيَّتْ :
وَيَّتَ دِيݣْ ڤِيَيَ ڤِيَيَ هِيَيْ ڤِيَيَّتْ :
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ ڤُمْ ڤِيَيَ ڤَتَّݣَ دِيَيَ ڤِيَيَّتْ :
وَيَّتَ دِيݣْ ڤِيَيَ ڤِيَيَ هِيَيْ ڤِيَيَّتْ :
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ ڤُمْ ڤِيَيَ ڤَتَّݣَ دِيَيَ ڤِيَيَّتْ :
وَيَّتَ دِيݣْ ڤِيَيَ ڤِيَيَ هِيَيْ ڤِيَيَّتْ :
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ ڤُمْ ڤِيَيَ ڤَتَّݣَ دِيَيَ ڤِيَيَّتْ :
وَيَّتَ دِيݣْ ڤِيَيَ ڤِيَيَ هِيَيْ ڤِيَيَّتْ :
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ ڤُمْ ڤِيَيَ ڤَتَّݣَ دِيَيَ ڤِيَيَّتْ :
وَيَّتَ دِيݣْ ڤِيَيَ ڤِيَيَ هِيَيْ ڤِيَيَّتْ :
وَݣَ هِيَيْ ڤُمْ ڤُمْ ڤِيَيَ ڤَتَّݣَ دِيَيَ ڤِيَيَّتْ :
وَيَّتَ دِيݣْ ڤِيَيَ ڤِيَيَ هِيَيْ ڤِيَيَّتْ :

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਦੀਸ ਸਰਨ ਮੈ ਆਯਉ ॥
ਮੈ ਅਨਾਥ ਅਨੇਕ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਚਤ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਹੁ ਸਾਚ ॥
ਸ੍ਰੀਧਰ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਜਗਦੀਸ ॥
ਦੀਨ ਬੰਧ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰੋ ਤੁਮ ਹੀ ਈਸ ॥
ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੋ ਦੇਖੀਅਤ ਤੁਮਰੋ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰਿ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਦਾਤਾਰ ॥
ਤੁਮ ਸਮ ਦਾਨ ਨ ਦੂਸਰੋ ਮੈ ਦੇਖੇ ਸਭ ਠਉਰ ॥
ਤੁਮ ਸਮ ਹਿਤੂ ਨ ਜਗਤ ਮੈ ਸਭ ਦੇਖਿਓ ਜਗ ਔਰ ॥
ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨ ਤੁਮ ਨਿਧਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਰਨ ਤੁਹਾਰ ॥
ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਲਖਿ ਦੀਜੀਐ ਭਗਤਿ ਦਾਨ ਕਰਤਾਰ ॥
ਤੁਮ ਸਮ ਦਾਨ ਨ ਦੂਸਰੋ ਮੈ ਦੇਖੇ ਸਭ ਠਉਰ ॥
ਤੁਮ ਸਮ ਹਿਤੂ ਨ ਜਗਤ ਮੈ ਸਭ ਦੇਖਿਓ ਜਗ ਔਰ ॥
ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨ ਤੁਮ ਨਿਧਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਰਨ ਤੁਹਾਰ ॥
ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਲਖਿ ਦੀਜੀਐ ਭਗਤਿ ਦਾਨ ਕਰਤਾਰ ॥
ਮੈ ਅਨਾਥ ਅਨੇਕ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਚਤ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਹੁ ਸਾਚ ॥
ਸ੍ਰੀਧਰ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਜਗਦੀਸ ॥
ਦੀਨ ਬੰਧ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰੋ ਤੁਮ ਹੀ ਈਸ ॥
ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੋ ਦੇਖੀਅਤ ਤੁਮਰੋ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰਿ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਦਾਤਾਰ ॥

ܦܘܫܩܐ ܕܡܐܡܪܐ ܡܟܬܒܬܐ ܕܥܠ ܢܒܝ̈ܐ: ܕܫܠܝܡ ܥܠ
ܐܠܦ ܒܝܬ: ܕܡܪܝ ܢܪܣܝ ܡܠܦܢܐ.

ܡܐܡܪܐ .ܩܡܒ.

ܕܥܠ ܢܒܝ̈ܐ.

ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܗܘܐ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܚܙܝܐ ܘܕܟܣܐ:
ܘܫܕܪ ܢܒܝ̈ܐ ܘܐܠܦ ܒܝܘܠܦܢܐ ܠܒܪܢܫܐ ܟܠܗ ❖
ܘܒܝܕ ܡܬܚܫܒܢܘܬܐ ܢܒܝ̈ܐ ܒܗܘܦܟܗ ܘܒܝܘܠܦܢܗ:
ܐܟܙܢܐ ܕܟܠ ܘܡܠܦ ܢܒܝ̈ܘܗܝ ܕܢܬܠܒܫܘܢ ܒܗ ❖
ܫܡܥܐ ܡܬܒܠܥ ܓܢܝܙ ܒܗܘܦܟܐ ܡܢ ܐܠܗܘܬܐ:
ܘܡܥܠܐ ܡܫܝܚ ܥܠ ܢܦܫܗ ܕܥܠܡܐ ܟܠܗ ❖
ܢܒܝ ܢܒܝ̈ܐ ܘܡܠܦܢ ܢܒܝ̈ܐ ܡܢ ܐܠܗܘܬܐ:
ܐܢܫ ܐܢܫ̈ܐ ܘܐܘܠܝܢ ܐܢܫ̈ܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ❖
ܣܘܪܐ ܒܡܠܬܐ ܐܝܟ ܗܘܦܟܐ ܕܢܦܫ ܘܓܢܐ:
ܕܗܢܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܢܒܝ̈ܐ ܒܟܠܗ ܐܠܗܘܬܐ ❖
ܘܥܠܡܐ ܢܦܠܬ ܘܠܗܘܢ ܡܠܦ ܘܓܢܐ ܕܐܢܫܐ:
ܕܗܘܐ ܠܐܢܫܐ ܝܬܠܗ ܢܦܫܐ ܠܡܬܚܫܒܘ ❖
ܢܒܝ̈ܐ ܢܒܝ̈ܐ ܗܢܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܡܢ ܐܠܗܘܬܐ:
ܐܢܫܐ ܐܢܫ̈ܐ ܚܙܝܢ ܥܠ ܚܘܒ ܡܢ ܚܫܘܟܐ ❖
ܫܡܥ ܡܫܝܚܐ ܢܒܝ̈ܐ ܘܡܠܦܢܐ ܟܠܗ ܐܠܗܘܬܐ:
ܩܘܡ ܡܫܬܠܚ ܓܢܝܙ ܒܗܘܦܟܐ ܡܢ ܫܘܥܝܐ ❖

नाहीं मल्लिनाथ मैंड़ और तो कोई समर्थ नाहीं:
मैंने सुमेरु पर्वत को तोड़ा और समुद्र को सोखा।
मैंने अपने बाहुबल से पृथ्वी को उठाया।
और तो और मैंने मल्लिनाथ को भी हराया।
मैंने सुमेरु पर्वत को तोड़ा और समुद्र को सोखा।
मैंने अपने बाहुबल से पृथ्वी को उठाया।
और तो और मैंने मल्लिनाथ को भी हराया।
मैंने सुमेरु पर्वत को तोड़ा और समुद्र को सोखा।
मैंने अपने बाहुबल से पृथ्वी को उठाया।
और तो और मैंने मल्लिनाथ को भी हराया।

प्रियाय देवाय हविषा विधेम वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥
ओषधे त्रायस्वैनꣳ स्वधिते मैनꣳ हिꣳसीः पितेव पुत्रान्॑ अभिशीतो अस्यै ॥
सꣳविदानं नौ भुवनस्य पते सꣳविदानं पशुपते नमस्ते ॥
सꣳविदानो उषसा सꣳविदानो सूर्यस्य पत्न्या सꣳविदानो अग्निना ॥
सꣳविदानो अहोरात्राभ्यां सꣳविदानो अश्विनोर्॑ऽभ्यां सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै देवतया सꣳविदानो अमुष्या देवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै मनुष्यदेवतया सꣳविदानो अमुष्या मनुष्यदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै पितृदेवतया सꣳविदानो अमुष्या पितृदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै गन्धर्वदेवतया सꣳविदानो अमुष्या गन्धर्वदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै रायस्पोषदेवतया सꣳविदानो अमुष्या रायस्पोषदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै प्रजादेवतया सꣳविदानो अमुष्या प्रजादेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै सरस्वतीदेवतया सꣳविदानो अमुष्या सरस्वतीदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै सवितृदेवतया सꣳविदानो अमुष्या सवितृदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै पूषदेवतया सꣳविदानो अमुष्या पूषदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै बृहस्पतिदेवतया सꣳविदानो अमुष्या बृहस्पतिदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै मित्रदेवतया सꣳविदानो अमुष्या मित्रदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै वरुणदेवतया सꣳविदानो अमुष्या वरुणदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै त्वष्टृदेवतया सꣳविदानो अमुष्या त्वष्टृदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै विष्णुदेवतया सꣳविदानो अमुष्या विष्णुदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै मरुद्देवतया सꣳविदानो अमुष्या मरुद्देवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै सोमदेवतया सꣳविदानो अमुष्या सोमदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै रुद्रदेवतया सꣳविदानो अमुष्या रुद्रदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै पशुदेवतया सꣳविदानो अमुष्या पशुदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै अदितिदेवतया सꣳविदानो अमुष्या अदितिदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै दितिदेवतया सꣳविदानो अमुष्या दितिदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै द्यौर्देवतया सꣳविदानो अमुष्या द्यौर्देवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै पृथिवीदेवतया सꣳविदानो अमुष्या पृथिवीदेवतया सꣳविदानः ॥
सꣳविदानो अमुष्यै लोकदेवतया सꣳविदानो अमुष्या लोकदेवतया सꣳविदानः ॥

ਸੋ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਪੈ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਨਾਮੀ ॥
ਸੋ ਕਰਮੁ ਸੋ ਧਰਮੁ ਜਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਅਵਸ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੋਲੈ ਬੁਰਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਰਥਾ ਭਰਮਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਪੇਖੈ ਪੰਦੂ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਲਾਗੈ ਤਿਸੁ ਫੰਦੂ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਕਾਣਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਹਾਣਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਤਾਣੀ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੀ ਤਿਸੁ ਤਾਣੀ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ਵੈਰੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਧੈ ਬਹੁ ਪੈਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਾਇਆ ਅਹਿ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ ਸਾਪੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਜਮ ਕਾ ਤਿਸੁ ਗਲਿ ਫੰਧੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੁਖ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਭੋਗੈ ਨਰਕ ਮਹਿ ਸੁਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਬਿਰਥੀ ਪਵੈ ਜਾਲ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਪੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਖੇਪੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭਾਰੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬੇਗਾਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਪੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੰਤਾਪੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਹਾਨਿ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਧਾਨਿ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭੰਗੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਸੰਗੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਘਾਟ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਤੋਟੋ ਤੋਟ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਛਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਓਛਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੈਲੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਤਨਿ ਫੈਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲਾਜ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਗਾਜ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭਉ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਭਉਹਾਰਉ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਦੂਖ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਭੂਖ ਕਬਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਲੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਜੰਜਾਲੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਬੰਧ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਫੰਧ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅੰਧੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਕੰਧੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੋਹ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਲਪਟੋਹ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਚੋਰ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਹੈ ਜੋਰ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਖਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਜੋਖਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭੇਖ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਕਲੰਕ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਦੁਰਾਵ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਦੁਰਾਵ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਦੋਸ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਦੋਸੀ ਰਾਸ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਰਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਭਰਮੁ ਨ ਛੁਟੈ ਮਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਭਰਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਅਧਰਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੰਤਾਪ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁੰਞ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਤਨਿ ਚਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਦਨਾਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੋਭ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਸੂ ਪ੍ਰੇਤ ਖੋਭ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੂੜੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਕੂੜੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝੂਠੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੈਸੁਨ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਦ ਰੈਸੁਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਗਲ ਗੰਦਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਰ ਦੋਖ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰ ਦੋਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਰ ਹਿਤ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਅਪ ਮਿਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਰਥਾ ਭਰਮਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੰਦ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਦੁਖ ਫੰਦ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੰਤਾਪ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁੰਞ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਮੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਤਨਿ ਚਾਮੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਦਨਾਮ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੋਭ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਸੂ ਪ੍ਰੇਤ ਖੋਭ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੂੜੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਕੂੜੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝੂਠੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੈਸੁਨ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਦ ਰੈਸੁਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਗਲ ਗੰਦਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਰ ਦੋਖ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰ ਦੋਖ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਰ ਹਿਤ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਅਪ ਮਿਤ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਿਰਥਾ ਭਰਮਾ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੰਦ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਦੁਖ ਫੰਦ ॥

ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਦੋ ਵੈਦ ਹਕੀਮ:

ਦੁਖਦਾ ਸੱਲ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹਾ ਖਬਰੇ ਜਿੰਦ ਜਾਏ ॥

ਨਾ ਮੈਂ ਖਾਧਾ ਵੈਦ ਦੀ ਦਾਰੂ ਨਾ ਮੈਂ ਪੀਤਾ ਪਾਣੀ:

ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦੱਸੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ:

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਪੀੜ ਨਾ ਜਾਣੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਮੈਨੂੰ ॥

ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦੱਸੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ:

ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੋਈ ਆਂ ਬੇਦਰਦੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪਾਗਲ ਵਾਂਗੂੰ ਰੁਲਦੀ:

ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦੱਸੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ:

ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੋਈ ਆਂ ਬੇਦਰਦੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪਾਗਲ ਵਾਂਗੂੰ ਰੁਲਦੀ:

ਮੈਂ ਤਾਂ ਹੋਈ ਆਂ ਬੇਦਰਦੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪਾਗਲ ਵਾਂਗੂੰ ਰੁਲਦੀ:

ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦੱਸੇ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੀ ਕਹਾਣ

दीनानाथ दयालो मां पाहि पाहि संसारघोरात् ॥
दीनोद्धारपरायण त्वयि मम न्यस्तोऽस्ति भारो महान् ।
तस्मात्तारय मां कृपां कुरु हरे नान्यं वदामि क्वचित् ॥
इत्थं दीनवचो निशम्य भगवान् दीनानुकम्पाकुलः ।
प्रक्षाल्याशु पदाम्बुजं तदुदकं संसारतप्तं स्वयम् ॥
तेनाक्रूरमनोरथं सुविधिवत् संसिच्य मूर्ध्नि स्वयं ।
तस्थौ तत्पुरतः स्मितं मधुरया वाचा तमाभाषत ॥
अक्रूर त्वमिहाशु याहि नगरं द्रक्ष्यन्ति रामं हरिं ।
मल्लानां रुचिरं मनोहरतनुं नेत्रोत्सवं सर्वतः ॥
गोपानां प्रियमात्मबान्धवमसौ मत्वा परं मां हरिः ।
सायं गोकुलमेष्यति प्रियकरः संसारतप्तात्मनाम् ॥
तत्रोत्तुङ्गमदेभकुम्भदलनं मां मुष्टिभिर्निष्ठुरं ।
कंसं रङ्गमुखे हनिष्यति बलो मत्पार्श्वगो दुर्मदं ॥
तस्मिन्निष्टनिषूदने मयि हते कंसे सहामात्यकं ।
त्वय्यायाति मयि स्थिते च भुवनं सानन्दमेष्यत्यलं ॥
इत्युक्त्वा यदुपुङ्गवः परिजनापेतं स्वमात्मालयं ।
संविश्याथ बलेन सार्धमगमद्वृन्दावनान्तं हरिः ॥
तावायान्तमवेक्ष्य दूरत इभं कंसानुजौ धेनुकः ।
प्रालम्बो बकदारणौ खरवरौ केशी तृणावर्तकः ॥
अन्ये चाप्यसुरा बलेन हरिणा चान्यैर्निजघ्नुर्मृधे ।
तत्सैन्यं बहुधा विनाशितमभूत्कंसस्य दुःखावहं ॥
तस्मिन्नाशमुपागते भगवता कंसः स्वयं घातितः ।
तस्मिन्नाशमुपागते भगवता कंसः स्वयं घातितः ॥

हे दीनबन्धो दयासिन्धो मे रक्षेति ॥

ਅਬ ਮੈਂ ਅਪਨੀ ਕਥਾ ਬਖਾਨੌ ।
ਤਪ ਸਾਧਤ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮੁਹਿ ਆਈ ।
ਤਹ ਤਹ ਸਕਲ ਕਥਾ ਮੈਂ ਗਾਈ ।
ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੈ ।
ਜਹ ਤਹ ਧਰਮ ਹੇਤ ਅਵਤਰਾ ਭਯੌ ।
ਦੁਸਟ ਜਨਨ ਸੌ ਜੂਝਤ ਫਿਰਾ ।
ਤਾਤ ਮਾਤ ਸੌ ਭੇਦ ਨ ਕਹਾ ।
ਸਾਧਨ ਕੇ ਹਿਤ ਜਨਮ ਲਯੌ ।
ਦੁਸਟ ਜਨਨ ਕੇ ਤਬ ਹਠ ਗਯੌ ।
ਜਹ ਤਹ ਜੁਧ ਮਹਾਸੁਰ ਕੀਆ ।
ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਜਿਹ ਤਿਹ ਤਿਹ ਦਯੌ ।
ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਕੇ ਭੇਦ ਸੁ ਲਹੇ ।
ਸਾਧ ਜਨਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਰੇ ।
ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮ ਆਪਨੋ ਕਹਾ ।
ਅਬ ਆਗੇ ਕਥਨੀ ਹੈ ਅਹਾ ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਤੁ ਸੋਹਣੈ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਉ ॥
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ॥
ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਈ ॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਤੂੰ ਸੋਈ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਜਾਪੈ ॥
ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਹਿ ਸੋਇ ॥
ਤੂੰ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਵਡ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਪਸਾਰੁ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਪਤ ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਥਾਈ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਕਰਹਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮਹਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਭੁ ਜੀਵ ਧਿਆਣਾ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕਚੁ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਵਡਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸੈ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੀ ਕੇਤੀ ਰਾਇ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਭ ਉਪਾਈ ਆਪਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣਹਿ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥

ਜੀ ਦੇਸ ਤੁਖਾ ਤੋਂ ਪਰਾ ਕੈਸੇ ਕਰਹਿ ਬਿਚਾਰ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਗੁਪਤਾ ਹੋਇ ਰਹੈ ਕਵਨ ਸੁ ਪਰਗਟ ਆਖੀਐ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਤਾ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕਵਨ ਸੁ ਭੁਗਤਾ ਭਾਖੀਐ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਨਿਹਚਲ ਧਰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੀ ਕਵਨ ਸੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਕਉ ਲਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਅਪਣੀ ਸਰਣਿ ਲੈ ਤਿਸ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਕਵਨ ਸੁ ਆਵਣ ਜਾਣ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਕਵਨ ਸੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਜਗਿ ਜਿਸ ਤੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਬੇੜੀ ਬੋਹਿਥਾ ਕਵਨ ਸੁ ਖੇਵਣਹਾਰ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣਾ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਖਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਸੇਵਾ ਹੋਵਣੀ ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਤੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵੀਐ ਜਿਸ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਮਿਤੁ ਸਜਣੁ ਕਵਨ ਜੋ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਵਨ ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਨੇਹੁ ਨਿਭਾਣਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਸੰਜਮੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਸਾਜਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

(1) ਸਰਬਦਾ ਨਾਹਿ (2) ਅਲਖ ਨਾਹਿ

ఏమి కారణం ఏమి ప్రమాదం దాపురించిందో ?
నీవు చూచినది నీవెరుగుదువు నీవు పొందినది :
శత్రువు శత్రువు మిత్రుడు మిత్రుడు దేశాంతరమందు ?
కాలం కాలం చేసిన చేసిన మేలు మేలు :
ఎవరు ఎవరు ఎంత ఎంత మేలు మేలు :
ఏ దేశంలో ఏ కాలంలో ఏ మనుష్యులు ఎలా ప్రవర్తిస్తారో ?
ఏ పని ఎవరు ఎందుకు ఎలా ఎప్పుడు చేస్తారో ?
ఏమి చేస్తే ఏమి అవుతుందో ఎవరు చెప్పగలరు

ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥
ਭਾਣੈ ਚਲਹਿ ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਨਾਇ ॥
ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਤਉ ਜੀਵਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਤਜੈ ਬਿਕਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥
ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖ ਉਚਰੈ ਇਹ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਲੈ ਇਵ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਜਾਣੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥
ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਅਣਸੁਣਿਆ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗਰਾ ਜਾਣੀਐ ਸੁਣਿਐ ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤਾਪੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਤੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਰਾਛਾ ਹੋਤ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਪਰਤਖਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਮਨਿ ਜਪਿਐ ਸਭ ਥਾਇ ਪਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਕਵੈ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਕਵਣੁ ਸੁ ਕਰਣੀ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਭੋਜਨੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਬੋਲਣੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਪੈਰ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਪੈਰ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਪੈਰ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਪੈਰ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਪੈਰ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਪੈਰ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥

ಕ್ಷಿ ದೆಖಿಲಾ ದಿಖಿಲಾ ನಿಲ್ಲಿಖಿಲ ಕಿ ದಿಖ ಬಿದಿ:
ಲಿಖ ಕಿಲಾಖಿಲ ದಿಖಿಲಾ ಕ್ಷಿಲಿ ಲಿಖ ಬಿಖ ಬಿಲಾ ❖
ಕ್ಷಿ ದಿಕಿಖಿಲಿಖಿಲ ಖಿಲಿಖ ಬಿಲಿಖ ಲಿಖಿಲಿ ಲಿಲಿಖ:
ಲಿಖಿಲಿಖ ಖಿಲಾಖಿಲ ದಿಲಿಖಿಲಿಖ ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಕಿಲಿ ❖
ಕ್ಷಿ ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖ ಬಿಲಿಖ ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ:
ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಕಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ❖
ಕ್ಷಿ ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಬಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ:
ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ❖
ಕ್ಷಿ ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ:
ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಕಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ❖
ಕ್ಷಿ ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಬಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ:
ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ❖
ಕ್ಷಿ ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ:
ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಕಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ❖
ಕ್ಷಿ ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಬಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ:
ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ❖
ಕ್ಷಿ ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ:
ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಕಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ❖
ಕ್ಷಿ ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಬಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ:
ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ❖
ಕ್ಷಿ ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ:
ಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ಕಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿಖಿಲಿ ❖

(1) ದಿಖಿಲಿಖಿಲಿ Sic (2) ಲಿಖಿ Sic

ਸੁਣ ਸ਼ੁਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤ ਸਦੁੰਦ ਨੂ ਦੇਵਮੁਨੀ :
ਉਦੇਸਨੁੰ ਮੇਰੁ ਸਮੁਪ ਦੀ ਸੋਭ ਜੁਗੁੰਦ ॥
ਸੁਣ ਦੇਖ ਸਭੈ ਸਭ ਲੋਕ ਸਦੁੰਦ ਨੂ ਦੇਵਮੁਨੀ :
ਮਲਾ ਸੁਖਦਾਇਕ ਸੋਭ ਸਮੁਪ ਸੁਣੀ ॥
ਸਭ ਦੇਵਨ ਸੰਗਲ ਨਾਥ ਨੂ ਸੀਸ ਨਵਾਇ ਕਹੀ :
ਸੁਣ ਸ਼ੁਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤ ਸਦੁੰਦ ਨੂ ਦੇਵਮੁਨੀ :
ਉਦੇਸਨੁੰ ਮੇਰੁ ਸਮੁਪ ਦੀ ਸੋਭ ਜੁਗੁੰਦ ॥
ਸਭ ਦੇਵਨ ਸੰਗਲ ਨਾਥ ਨੂ ਸੀਸ ਨਵਾਇ ਕਹੀ :
ਸੁਣ ਸ਼ੁਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤ ਸਦੁੰਦ ਨੂ ਦੇਵਮੁਨੀ :
ਉਦੇਸਨੁੰ ਮੇਰੁ ਸਮੁਪ ਦੀ ਸੋਭ ਜੁਗੁੰਦ ॥
ਸਭ ਦੇਵਨ ਸੰਗਲ ਨਾਥ ਨੂ ਸੀਸ ਨਵਾਇ ਕਹੀ :
ਸੁਣ ਸ਼ੁਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤ ਸਦੁੰਦ ਨੂ ਦੇਵਮੁਨੀ :
ਉਦੇਸਨੁੰ ਮੇਰੁ ਸਮੁਪ ਦੀ ਸੋਭ ਜੁਗੁੰਦ ॥
ਸਭ ਦੇਵਨ ਸੰਗਲ ਨਾਥ ਨੂ ਸੀਸ ਨਵਾਇ ਕਹੀ :
ਸੁਣ ਸ਼ੁਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤ ਸਦੁੰਦ ਨੂ ਦੇਵਮੁਨੀ :
ਉਦੇਸਨੁੰ ਮੇਰੁ ਸਮੁਪ ਦੀ ਸੋਭ ਜੁਗੁੰਦ ॥
ਸਭ ਦੇਵਨ ਸੰਗਲ ਨਾਥ ਨੂ ਸੀਸ ਨਵਾਇ ਕਹੀ :
ਸੁਣ ਸ਼ੁਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤ ਸਦੁੰਦ ਨੂ ਦੇਵਮੁਨੀ :
ਉਦੇਸਨੁੰ ਮੇਰੁ ਸਮੁਪ ਦੀ ਸੋਭ ਜੁਗੁੰਦ ॥
ਸਭ ਦੇਵਨ ਸੰਗਲ ਨਾਥ ਨੂ ਸੀਸ ਨਵਾਇ ਕਹੀ :

R. ਮੁਣੀ ਵੰਨ । (3) ਮੇਰੁ ਪਰਬਤ । (4) ਦਸ ਸਿ Sic. (5) ਵਾਰੁ । R.

حل هبحدّتب حل سقّتجب جهذبيهة ❖
هُمَّ هَمَنَ عبصنِ حبهُ مِ نَقْلِ :
ەنْفِه دِنَّ جِ كُ صبْصَ مِ دَنَّ (1) ❖
هُمَّ سَدِ حل مَ دِجوبو حل مَ دَسهبك :
حل مَ دِحلبتِ حل مَ دِهلبت ەنِكِ ذەسە ❖
هُمَّ نَقِهِ حل مَ دِنەيل حل مَ دِنحەب :
حل دِيهقِلِقِد ەنِهبِ ەصنَ نَهَكَرِهِ ❖
هُمَّ دَهِ حل هِحجَ دِنِكِ ذەسە :
حِهحجِهَ ەكَ هِنِيَ كِه لِهنَكَحەه ❖
هُمَّ نَجَ حل بَهبَّ دِنهبِ ەصنَ :
ەهِيَ جَمَّ جِهِ مَحَهَهَ كَ هِحَهسَ ❖

---

(1) L. حمه جمئ.

भगवद्गीता : दीक्षा अंक

दिलीप : दीक्षा एटले शुं ? हेमंत : दीक्षा एटले जीवनमां नवी दिशा तरफ प्रयाण. दीक्षा एटले जीवनमां नवी क्रांति. दीक्षा एटले जीवनमां नवी दृष्टि. दीक्षा एटले जीवनमां नवी सृष्टि. दीक्षा एटले जीवनमां नवी समाधि. दीक्षा एटले जीवनमां नवी प्रसन्नता. दीक्षा एटले जीवनमां नवी तन्मयता. दीक्षा एटले जीवनमां नवी तल्लीनता. दीक्षा एटले जीवनमां नवी तृप्ति. दीक्षा एटले जीवनमां नवी तृप्ति. दीक्षा एटले जीवनमां नवी तृप्ति

ꣳꣳꣳ

لزيدٍ جيبٌ زيتٍ زهرٍ لهو لكفيكيك ❊
لا شوبٍ لي بنفقةٍ جليلةٍ وأنفقت لي:
سمدٌ لما جاءه لي سيارةٍ لا يزيل ثم ❊
ما) سيارة سجينٍ لي شد لهوا نهل:
لا نفقةٍ لا يزيل جم جاء لي غيابٍ ❊
زيدٌ جسمدٌ ثوبٌ نبتٍ لديهم لم:
لم زهبتٍ جهلٍ سجٍ لي جزيهِ جم ❊
(حيجت سيارة[3] سي هنو ثوبٍ ثبت جاء):
لكهٍ زيبتٍ جهلٍ سجٍ لي جزيهِ جم ❊
لا نفقةٍ لا يزيل جم جاء لي غيابٍ ❊
زيدٌ جسمدٌ ثوبٌ نبتٍ لديهم لم:
لم زهبتٍ جهلٍ سجٍ لي جزيهِ جم ❊
(حيجت سيارة[3] سي هنو ثوبٍ ثبت جاء):
لكهٍ زيبتٍ جهلٍ سجٍ لي جزيهِ جم ❊
لا نفقةٍ لا يزيل جم جاء لي غيابٍ ❊
زيدٌ جسمدٌ ثوبٌ نبتٍ لديهم لم:
لم زهبتٍ جهلٍ سجٍ لي جزيهِ جم ❊
(حيجت سيارة[3] سي هنو ثوبٍ ثبت جاء):
لكهٍ زيبتٍ جهلٍ سجٍ لي جزيهِ جم ❊

(١) صفحة Sic (٢) سمدٌ. (٣) حيجت سيارة Sic

ਦੁਖਿਆ ਮਨੁ ਅਤਿ ਮੋਹ ਪ੍ਰੇਮਾ ਦੁਖਦਾਈ ਮਨੁ ਵੈਰਾ ॥
ਮਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ॥
ਮਨੁ ਖੁਸੀਆ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਮੇਰਾ ਸਚਾ ॥
ਮਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਸਖ

ईशानम् सर्वविद्येश्वरो भैरवोऽहम् च मम नास्ति किञ्चित्॥
दीक्षाक्षरं हृदयं दत्तं दीक्षितं मां स्वयं योजयित्वा शिवम्।
योगीन्द्रं हृदयं मे सदाशिवं तस्मै दत्तं दक्षिणा शैवम्॥
योऽयं मुहूर्तं मयि नन्दनाथः स एव भूतेश्वर एव साक्षात्।
योगीन्द्रनाथं हृदयं गुरूणां नमामि सर्वागमसिद्धिनाथम्॥

अथ श्रीगुरुपादुकापञ्चकम्

गुरुपादुकां वन्दे नित्यां परमसुखदाम्।
यस्याः स्मरणमात्रेण ब्रह्मानन्दः प्रजायते॥
अनन्तसंसारसमुद्रतारकं वाक्चित्तदोषक्षयकारणं परम्।
विद्यादिसर्वार्थदमाशु सिद्धिदं वन्दे गुरोः श्रीचरणं सुखाकरम्॥
कवित्वदं वाक्पटुतां ददाति दारिद्र्यदुःखक्षयकारणं परम्।
विद्यादिसर्वार्थदमाशु सिद्धिदं वन्दे गुरोः श्रीचरणं सुखाकरम्॥
पादाब्जयुग्मं शिरसा नमामि पापक्षयं मे कुरु हे दयालो।
विद्यादिसर्वार्थदमाशु सिद्धिदं वन्दे गुरोः श्रीचरणं सुखाकरम्॥
शिवे रुष्टे गुरुस्त्राता गुरौ रुष्टे न कश्चन।
तस्मात् सर्वप्रयत्नेन गुरुमेव प्रसादयेत्॥

ڪ ٻاڻ ٻڌڻ ٻڌي ڏاڍو ڊيڄندڙ ٿيو :
ڪاڏو ڊيڍو ڀر ٻڌو ٿورو ولي ڏي ڏوڙ ٭
ڪٿ ڪير ڪو ٻڌو ڪجهه ڪهاڻ ٻوڙ :
وڃي ڪاڏو ڪري ڏيئي ڪجهه ڪهاڻ ٻوڙ ٭
ڪا ٻڌڻ ڪري ڪاڏو ڪجهه ڪهاڻ ٻوڙ :
ڪاڏو ڊيڍو ڀر ٻڌو ٿورو ولي ڏي ڏوڙ ٭
ڪاڏو ڊيڍو ڀر ٻڌو ٿورو ولي ڏي ڏوڙ ٭
ڪا ٻڌڻ ڪري ڪاڏو ڪجهه ڪهاڻ ٻوڙ :

मेरे दुःखमोचन पतितोद्धारन मोहि तार हरे मुरारे ॥

मोह निशा अज्ञान तिमिर में भटक रहा हूँ मैं संसार।
मन मेरा चंचल अति भारी कैसे होवे बेड़ा पार॥
तुम बिन कौन हरे दुःख मेरे तुम ही हो जग के आधार।
तुम ही हो माता पिता हमारे तुम ही हो बन्धु सखा यार॥
तुम ही हो नैया के खेवैया तुम ही हो जीवन आधार।
तुम ही हो सुख शान्ति के दाता तुम ही हो भव भय हार॥
तुम ही हो सब के रखवाले तुम ही हो जग के करतार।
तुम ही हो सब के पालनहारे तुम ही हो जग के भरतार॥
तुम ही हो सब के हितकारी तुम ही हो जग के सरदार।
तुम ही हो सब के सुखदाता तुम ही हो जग के दातार॥
तुम ही हो सब के दुःख हारी तुम ही हो जग के त्रिशूल।
तुम ही हो सब के कष्ट निवारक तुम ही हो जग के मूल॥
तुम ही हो सब के पालनहारे तुम ही हो जग के आधार।
तुम ही हो सब के रक्षक स्वामी तुम ही हो जग के करतार॥
तुम ही हो सब के दुःख हारी तुम ही हो जग के त्रिशूल।
तुम ही हो सब के कष्ट निवारक तुम ही हो जग के मूल॥
तुम ही हो सब के पालनहारे तुम ही हो जग के आधार।
तुम ही हो सब के रक्षक स्वामी तुम ही हो जग के करतार॥
मेरे दुःखमोचन पतितोद्धारन मोहि तार हरे मुरारे॥

(١) ساعة الرمل

باب

وعلى هذا فقس باقي أنواع الأعداد الصحيحة.

وأما الأعداد الكسرية فهي التي تدل على جزء أو أجزاء من الوحدة، كنصف وثلث وربع وخمس وسدس وسبع وثمن وتسع وعشر وجزء من مائة وجزء من ألف وجزء من عشرة آلاف وجزء من مائة ألف وجزء من مليون وهكذا.

وتسمى الأعداد الصحيحة والكسرية معا بالأعداد المطلقة أو المجردة.

والأعداد المركبة هي التي تدل على أشياء معينة كخمسة رجال وعشرة أقلام وثلاثة كتب ومائة قرش وألف جنيه وهكذا.

والأعداد المفردة هي التي تدل على شيء واحد من جنسها كرجل وقلم وكتاب وقرش وجنيه.

والأعداد المزدوجة هي التي تدل على شيئين من جنسها كيدين ورجلين وعينين وأذنين وقلمين وكتابين وقرشين وجنيهين.

والأعداد المثلثة هي التي تدل على ثلاثة أشياء من جنسها كثلاثة أيام وثلاثة أقلام وثلاثة كتب وثلاثة قروش وثلاثة جنيهات.

والأعداد المربعة هي التي تدل على أربعة أشياء من جنسها كأربعة أيام وأربعة أقلام وأربعة كتب وأربعة قروش وأربعة جنيهات.

श्रीमद्भागवत महापुराण

दशम स्कन्ध : दशम अध्याय

॥ बलदेव जन्मादि कंस मारने पर्यन्त कथा वर्णन ॥

श्रीशुक उवाच ।
अथ गर्गादयो विप्रा ज्ञात्वा कालेन तावपि ।
व्रजं जग्मुर्नन्दगोपो यादवैः कृतसत्कृताः ॥ १ ॥
तान्दृष्ट्वा सहसोत्थाय जगदुः पुरुषोत्तमौ ।
ववन्दे शिरसा नन्दो ताभ्यां गोपांश्च सस्वजे ॥ २ ॥
तयोः समाविशत्कृष्णो गम्भीरो भगवान्मनः ।
स्नेहस्नुतपयो यस्य स्तनयोः प्रथमार्भके ॥ ३ ॥
तौ रेजतुः कृतस्नानौ चित्रस्रग्वस्त्रभूषणौ ।
गोपवृद्धेषु तत्पत्नीष्वाशिषो युञ्जतीषु च ॥ ४ ॥
तत्रोपनन्दाभिनन्दसुनन्दकरनन्दयः ।
आनन्दपिण्डपर्जन्यधरसुन्दरादयोऽग्रजाः ॥ ५ ॥
सपुत्राः सकलत्राश्च नन्दराजसमीपगाः ।
कृष्णरामकथां प्रीताः शृण्वन्तो रेमिरे क्षणम् ॥ ६ ॥
यशोदा रोहिणी चैव स्वसृः पुत्रसमन्विते ।
देवकीं परिपप्रच्छतुः स्नेहाकुलितचेतसौ ॥ ७ ॥
कच्चिन्नो बान्धवाः सौम्य सानुजाः सपरिच्छदाः ।
आसते सुखमव्यग्रमनमीवमनातुरम् ॥ ८ ॥
कच्चित्पशव्यं प्रचुरं तोयमेधस्वतृणवत् ।
कालेन स्वल्पप्रायेण गच्छता नो न विद्यते ॥ ९ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ १० ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ११ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ १२ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ १३ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ १४ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ १५ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ १६ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ १७ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ १८ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ १९ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ २० ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ २१ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ २२ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ २३ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ २४ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ २५ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ २६ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ २७ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ २८ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ २९ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ३० ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ३१ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ३२ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ३३ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ३४ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ३५ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ३६ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ३७ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ३८ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ३९ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ४० ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ४१ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ४२ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ४३ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ४४ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ४५ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ४६ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ४७ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ४८ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ४९ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ५० ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ५१ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ५२ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ५३ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ५४ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ५५ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ५६ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ५७ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ५८ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ५९ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ६० ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ६१ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ६२ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ६३ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ६४ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ६५ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ६६ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ६७ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ६८ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ६९ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ७० ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ७१ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ७२ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ७३ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ७४ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ७५ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ७६ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ७७ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ७८ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ७९ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ८० ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ८१ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ८२ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ८३ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ८४ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ८५ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ८६ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ८७ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ८८ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ८९ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ९० ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ९१ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ९२ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ९३ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ९४ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ९५ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ९६ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ ९७ ॥
कच्चिन्नो गुरवः सौम्य सुहृदः सन्त्यनामयाः ।
अपि वृत्तिं कल्पयन्ति वयं स्नेहानुबन्धिताः ॥ ९८ ॥
कच्चिन्नो ज्ञातयः सौम्य सर्वे कुशलमन्दिराः ।
अपि स्मरन्ति नः काले यतोऽनुग्रह आशिषाम् ॥ ९९ ॥
कच्चिन्नो बान्धवा दूरे उपायनपरिक्षुधः ।
आशया पुरुषाः पुंसो मरुप्रायेष्वथो द्रुमाः ॥ १०० ॥

ઝમકુ દાદાની લાડકી પણ છે ખૂબ ઝઘડ઼ુ ઝમકુ ❖
બધાનો કજોડુ મળે તો સમજવા છતાં ઝમકુમાં :
કે મારુ ઘરેણું બધા ઝાંખપ લેવામાં સમર્થ ❖
કે મારુ ઘરેણું બધા ઝાંખપ લેવામાં સમર્થ :
ઝમકુ કજોડુ મળે તો સમજવા છતાં ઝમકુમાં ❖

ਦੁੱਖਾਂ ਦਾਰੂ ..... ਸੁਖਮਨੀ ॥

ਦੁਖਹਰਣ ਮੰਗਲਮਈ ਉਦਯਾਨੰ ਫਲਵੰਤੰ ॥

ਮੰਗਲ ਸਾਂਤਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖਵੰਤੰ ॥

ਸਭ ਉਪਮਾ ਇਸ ਕੀ ਬਣੈ ਕਥਨ ਨ ਜਾਈ ॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਤਿਸ ਹੀ ਬਣਿ ਆਈ ॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਉਣ ਕਹ

ਮੁਖਿ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਦਿਨਸੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥
ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਚੰਦੁ ਨ ਚਾਨਣੀ ਕਰੇ ਨ ਤਾਤੀ ॥
ਓਥੈ ਨਾਹੀ ਸੁਰਜਨੀ ਨਾ ਦੁਖ ਨ ਤਾਤੀ ॥
ਓਹ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ਤੋਲਾਤੀ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਦਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਨਾਹਿ ਨ ਓਸੁ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਆਦੇਸੁ ਕਰੇ ਨ ਓਸੁ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭਉ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਅਪੜੈ ਨ ਓਸੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਾਲ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਦੀ ਸੇਵ ਨ ਘਾਲੁ ਓਸੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਨ ਰੀਸ ਕਰਿ ਓਸੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਲਿ ਨ ਰਲਾਈਐ ਓਸੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲਾਈਐ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਲਿ ਨ ਮੇਲੀਐ ਓਸੁ ਅਮੁਲੁ ਨ ਮੁਲਾਈਐ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਲਿ ਨ ਤੁਲਾਈਐ ਓਸੁ ਅਤੋਲੁ ਨ ਤੋਲਾਈਐ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਲਿ ਨ ਸਮਝਾਈਐ ਓਸੁ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਾਈਐ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਪਈ ਓਸੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਾਈਐ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਪਈ ਓਸੁ ਅਮਿਉ ਨ ਮਿਣਾਈਐ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਪਈ ਓਸੁ ਅਮੁਲੁ ਨ ਮੁਲਾਈਐ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਪਈ ਓਸੁ ਅਤੋਲੁ ਨ ਤੋਲਾਈਐ ॥
ਓਹ ਕਿਸੈ ਨੋ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਪਈ

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਬੁਝਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਥਾਇ ॥
ਜਿਥੈ ਆਣਿ ਤੁਲਾਈਐ ਤਿਥੈ ਸਚੁ ਨਿਬੇੜੁ ਨਿਆਇ ॥
ਓਥੈ ਨ ਅਖੀ ਵੇਖੀਐ ਨਾ ਓਥੈ ਸੁਣਿ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥
ਜਿਨ ਕੀ ਜੀਅ ਤਿਨ ਗਲ ਕਰਿ ਹੋਰ ਫੋਕਟ ਕਥਨੁ ਕਥਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਏਵ ਧਿਆਇ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਚੰਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਉ ਹੋਇ ॥
ਤਿਥੈ ਕੂੜ ਅੰਧਾਰੁ ਨ ਵਰਤਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥
ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਾਪੜਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੈਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਭੰਡਾਰੀਆ ਸਚੁ ਸਚਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭਾਵਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਆਹਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਭੁੰਚਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੰਘਰੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਸੰਮੁਖ ਦਲਾਂ ਦੀਦਨ ਮੁਹਾ ਯੋ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਯੋ ਤੁ ਯੋ ਯੋਸ਼ ਮੁਕਾਮ ਮੁਕਾਲ ਸਾਹਤ ਦੁਖਦਾਈ ਮੁਹਾ :
ਯੋ ਸੁਖਦਾ ਯੋ ਸੁਮਿਤ ਯੋਲਤ ਸਾਹਤ ॥
ਮਾਂ ਮੁਖਦਾਈ ਤੁਹ ਮੁਯੋਸਾਹਦਾਈ ਦਾਯੋਤ ਸਾਹਤ :
ਦਾਸੁਤ ਸਾਹਤ ਯੋ ਸੁਮਿਤ ਸਾਹਤ ॥
ਸਾਹਤ ਸੁਮਿ

ملك أصبح لا حتى أشهر ثلاثة بالسجن عليه يحكم ❖
تسليم رفضت ثم الطريق قاطع وأدين سرقة تهمة
أن محكمة أمام) ثبت لم ثم سيارة بسرقة اتهم ❖
يخلص بالذي وأن قضى أمضى) بلد أوروبا ❖
أنك سوى دليل يقم سوى لا أنه :
وإذ أخذ أن سوى أنه بالذي ثبت لمعاقبة ❖
وعندئذ(١) ثلاثة يد أنتصف حتى يعمل ❖
وحتى ثلاثة يد يخلص ثلاثة ثابت :
وعندما أن له أخذ أن له لا أخ :
وإن أخذ أن سوى أنه بالذي ثبت لمعاقبة ❖
أنك سوى دليل يقم سوى لا أنه :
وفسخ يأخذ وأصبح أن وعيونهم أن :
وأخذ عليه وأقام يقتل سوى لم لسوقة ثوبه ❖
وأخذ عليه يقتل سوى لا أنه :
وحتى ثلاثة لم يسجن حتى أن لم لسوقة ثوبه ❖
وعيناه أن وعندما أن ثلاثة ❖
ليلة قصر ثلاثة حتى يعاقب أن :
وأخذ قيد لا حتى أشهر ثلاثة ثبت سوقه ❖
صوت إذا أخذ مسجون جم ديالات ثيوظة يخلد :

(١) وعند L

ةَذَةَ عيجِ بَدِ قَههَةَ(1).

يْلهِ بهِ كِ ةَهةَ دِبْلَبِهِ بَدِ جَقَتَةَ :
كَ تَجْ وَهِمْ بَدِ بَعَبِدَّ دِبَدِ كِلِبِهَةَ ❖
هَههِ دِهْلَةَ مَحِبِ دَبَّجْ وَلِبَتِجْ :
هَههِ دِهْلَةَ مَحِبِ دَبَّجْ وَلِبَتِجْ :
دِنَّجْ بَتَّ وهِسِيهِ(2) بَقِتَّ مِ هوهَكَ ❖
هَصِهِ دِهَوهَّ(3) يْمِ هِسْبَةِ بَدِ يَّتَةَ :
ةَفَكَ مَكْسَوْ وهَجَمَةَ لَهَوْ مِ وَلَبَةِ ❖
دِوَجِ بَمَدَّ وَلَبِيْ هَصَةِ وَدَوهَوْ كَهَ :
دِهَجَوْ يْمِ دِكَ هَتَّةَ بَدِ بَعَبَدَّ ❖
بَجَةِ دِبَوهَ وَلِبَتِجْ سِوَهَةِ دَكِمَ هوهَّ :
وَصِيَ يْهَ مِهَدِ دَهَلِهِ دِهَلِهِ كِهَ
دِ بَعَبِدَّ وَدِكَ هوهَّ تَجْ هَوَّ هِهَ :
دِيَدِجَدَ(5) يْهَ كَجِبَ يَتَّ هَ دِهِهَدِجَهِ ❖
وهِهَدِ دِبِوَّ دِبَيِجِ هِكَ هَلَهَّ يَوَدَبَ :

(1) Titulus Om. in R. (2) R. وهسه L. وهسبه (3) R. دِهَوَّ
(4) R. وهوهه . (5) Sic دِهِهَدِجَهِ

אתו בְּנֵי לֵוִי אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ (1) בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ❖
וְטָהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנִיפוּ הַנִּפּוּי: אַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד
אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה: כִּי נְתֻנִים
נְתֻנִים הֵם לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פִּטְרַת כָּל רֶחֶם בְּכוֹר
כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִי הֵם: כִּי הִקְדַּשְׁתִּי כָל בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם לִי: וָאֶקַּח אֶת הַלְוִיִּם תַּחַת
כָּל בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וָאֶתְּנָה אֶת הַלְוִיִּם נְתֻנִים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וּלְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לַלְוִיִּם כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה עַל הַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וַיָּנֶף אַהֲרֹן אֹתָם
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ וַיְכַפֶּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרָם: וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ
הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה עַל הַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם: וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל
מֹשֶׁה לֵאמֹר זֹאת אֲשֶׁר לַלְוִיִּם מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
יָבוֹא לִצְבֹא צָבָא בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: וּמִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב
מִצְּבָא הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד: וְשֵׁרֵת אֶת אֶחָיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד
לִשְׁמֹר מִשְׁמֶרֶת וַעֲבֹדָה לֹא תַעֲבֹד כָּכָה תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם בְּמִשְׁמְרֹתָם:

(1) Sic נמל׳

ਉਦਮ ਕਰਦਿਆਂ ਸਫਲਤਾ ਨਾ ਮਿਲੇ ।
ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।
ਉਦਮੀ ਸਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ।
ਜਿਸ ਦਾ ਚੰਗਾ ਭਾਗ ਹੋਵੇ ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ।
ਜਿਸਦਾ ਭਾਗ ਸੁੱਤਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ।
ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਵੀ ਸਾਥ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ।
ਜੋ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ

ਤਦਾ ਤੁਸ਼ਟੋ ਹਰੀ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਾਹ ਤਾਂ ਮਧੁਰਾਕ੍ਰਿਤੀ:
ਹੇ ਰਾਜਨ ਤੇਰੇ ਤਪ ਕਰਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਹਾਂ:
ਤੂੰ ਜੋ ਚਾਹੇਂ ਸੋ ਵਰ ਮੰਗ ਲੈ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ:
ਤਦ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਰ ਦਿਓ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹ ਚਿਰੰਜੀਵੀ ਹੋਵੇ:
ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਰਾਜਨ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਚਿਰੰਜੀਵੀ ਹੋਵੇਗਾ:
ਤਦ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਰ ਦਿਓ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹ ਚਿਰੰਜੀਵੀ ਹੋਵੇਗਾ:
ਤਦ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਰ ਦਿਓ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹ ਚਿਰੰਜੀਵੀ ਹੋਵੇਗਾ:
ਤਦ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਰ ਦਿਓ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹ ਚਿਰੰਜੀਵੀ ਹੋਵੇਗਾ:
ਤਦ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਰ ਦਿਓ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹ ਚਿਰੰਜੀਵੀ ਹੋਵੇਗਾ:
ਤਦ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਰ ਦਿਓ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹ ਚਿਰੰਜੀਵੀ ਹੋਵੇਗਾ:

ਮਾਤ੍ਰੇ ਦੁਸਹਿ ਸੁਨਹੁ ਮੁਨਿ ਮੋਰ ਬਚਨ ਚਿਤ ਲਾਇ॥
ਅਬਿਰਲ ਭਾਤ ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਮੁਨਿ ਪੂਛਾ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਇ॥
ਸੁਨਿ ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਸਰਾਧ ਅਰੁ ਪਿਤਰ ਦੇਵ ਕੀ ਰੀਤ॥
ਸਕਲ ਭਾਖਿ ਮੁਨਿ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਬਿਦਰ ਭਏ ਸੁਨਿ ਭੀਤ॥
ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਸਰਾਧ ਕਰਮ ਅਰੁ ਪਿਤਰ ਦੇਵ ਕੀ ਰੀਤ॥
ਸਕਲ ਭਾਖਿ ਮੁਨਿ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਬਿਦਰ ਭਏ ਸੁਨਿ ਭੀਤ॥
ਜੋ ਕੋ ਕਰੈ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਰਧ ਕਰਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖਿ॥
ਜੋ ਕੋ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਸੁਨਾਵਈ ਤੇ ਨਰ ਕਬਹੁ ਨ ਪੇਖਿ॥
ਸਰਧ ਕਰਮ ਜੁ ਨਰ ਕਰੈ ਤਾ ਕੇ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥
ਪਿਤਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਘਨੇ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਸ॥

ਦਰਸ਼ ਮਿਲ ਦੁੰਦਭੀ ਦੁਸਮੋਂ ਸਬਦ ਸੰਖ ਘੁਰਕਾਇ ॥
ਹਾਥੀ ਤੁਰਤ ਦੌੜ ਸਭ ਸਾਮਾ ਮੋਹ ਅਮਿਤ ॥
ਅਜ ਮਾਰਸ ਅਜ ਦਾ ਕੋਟ ਹਾਥ ਹੈ ਅਜ ਅਨੰਤ ॥
ਤਜ ਮਿਲ ਮੈਲ ਹੈ ਅਜ ਦੀ ਅਨੰਤ ਹੈ ॥
ਤੂ ਅਨੰਤ ਹੈ ਅਜ ਦੀ ਅਨੰਤ ਹੈ ॥
ਦ

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਜੀਆ ਕਾ ਮੁਖਿ ਤੂ ਦੇਵਾਈ ॥
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਈ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਲਹਹਿ ਵਡਾ

ولا طيب صوت له زيبي ديصدق(١) في هيلي صوا ❖
ڤيلو هيلاتي لاوي لاوي ديصديصوه) :
ولا ميڤ صوا ڤيلو له كيميڤو ❖
كيميڤو لهو ڤي هي ناڤا لاڤا ڤلو ❖
ولا ميڤ صوا ڤيلو ولاميي صوه ښتلوها :
ڤيلوهڤيلو لڤميو ديصڤا دميڤا ڤڤا ❖
ڤيلو هيلاتي لاوي لاوي ديصديصوه) :
هيلي صوا ڤيلو له كيميڤو ❖
كيميڤو لهو ڤي هي ناڤا لاڤا ڤلو ❖
ولا ميڤ صوا ڤيلو ولاميي صوه ښتلوها :
ڤيلوهڤيلو لڤميو ديصڤا دميڤا ڤڤا ❖
هيلي صوا ڤيلو ولاميي صوه ښتلوها :
ڤيلو هيلاتي لاوي لاوي ديصديصوه) :
كيميڤو لهو ڤي هي ناڤا لاڤا ڤلو ❖
ولا ميڤ

(1) Sic पाठ

श्लोक दोनों अशुद्ध हैं: छन्द भङ्ग।

दीपक जो ज्योति में मनोहारी वर्ण लाती है।
मिला दाता दया कर नाम की शक्ति वो मेरी जाती है:
हुई है जो वो दी की कृपा से ही मैं लेता हूँ।
हमें सिमरन दिए दीवान ने जीवन सँवारा है:
वो शब्दों ने ही ओजस्वी किया मन को मेरे भाई।
हमें सिमरन दिए दीवान ने जीवन सँवारा है:
वो दाता नाम की दौलत से ही झोली भरती है

मूलम् । ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः ।
सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ १३ ॥

पदच्छेदः । ततः, शङ्खाः, च, भेर्यः, च, पणवानकगोमुखाः, सहसा, एव, अभ्यहन्यन्त, सः, शब्दः, तुमुलः, अभवत् ॥ १३ ॥

अन्वयः । ततः शङ्खाः च भेर्यः च पणवानकगोमुखाः सहसा एव अभ्यहन्यन्त सः शब्दः तुमुलः अभवत् ॥ १३ ॥

पदार्थः । ततः = तदनन्तरम् । शङ्खाः = शङ्खनामकाः वाद्यविशेषाः । च = समुच्चये । भेर्यः = भेरीनामकाः वाद्यविशेषाः । च = समुच्चये । पणवानकगोमुखाः = पणवाः आनकाः गोमुखाः पणवानकगोमुखाः = पणवनामकाः आनकनामकाः गोमुखनामकाः वाद्यविशेषाः । सहसा = सत्वरम् । एव = निश्चये । अभ्यहन्यन्त = अभिताडिताः । सः = प्रसिद्धः । शब्दः = ध्वनिः । तुमुलः = भयङ्करः । अभवत् = जातः ॥ १३ ॥

अन्वयार्थः । ततः = तदनन्तरम् । शङ्खाः च = शङ्खनामकाः वाद्यविशेषाः च । भेर्यः च = भेरीनामकाः वाद्यविशेषाः च । पणवानकगोमुखाः = पणवनामकाः आनकनामकाः गोमुखनामकाः वाद्यविशेषाः । सहसा एव = सत्वरम् । अभ्यहन्यन्त = अभिताडिताः । सः = प्रसिद्धः । शब्दः = ध्वनिः । तुमुलः = भयङ्करः । अभवत् = जातः ॥ १३ ॥

भावार्थः । तदनन्तरं शङ्खनामकाः वाद्यविशेषाः च भेरीनामकाः वाद्यविशेषाः च पणवनामकाः आनकनामकाः गोमुखनामकाः वाद्यविशेषाः सत्वरम् अभिताडिताः । प्रसिद्धः ध्वनिः भयङ्करः जातः ॥ १३ ॥

हिन्दी अनुवाद : तदनन्तर शंख और नगारे, ढोल, मृदंग और नरसिंघे आदि बाजे एकाएक ही बज उठे । उनका शब्द बड़ा भयंकर हुआ ॥ १३ ॥

(1) معدل ۱۰۰ د.

چُل زَنگ نِگِه ای هَمِدَه وَه ای چِیکِدَا وَه ❖
هَ چەمِیلِگ مەڵا یەکەمِن ڕا یەکِنِم:
ماڵا دەهەدَا ڕا یەگِنِگەم هِیچ چۆڵ ❖
هەر ڤەمڵەدِ ڕەڤ ئِمِم هەتا ئِلِمِ:
ماوَدَا چەهەدَا ڤەت هاتِن مەڵا ❖
دەوَدَا چەڵەدَا دِیر ماڵِن سڵەمِم ئەو ❖
ڕاوەستِگەکِن ڕا ئِیمِم هَ چەمِیلِگ:
مەوەدَا چەهەدَا ڤەوِد چِمڵِن ماڵا ئِمِم ❖
دەوَدَا چەڵەدَا ئەوَ هاتِن هِیڵ ئِلِمِ:
ماوَدَا چەهەدَا ڤەت هِ مەوَدَا چِیڵەوِگا[1]:
چِمڵِن ماڵا چەهەدَا ڤەت هِ یەگِنِت[1] ئِمِ چِیگِڕەوِگِم ❖
ماوَدَا چەهەدَا ڤەت هِ مەوَدَا چِیڵەوِگا[1]:
یەگِنِت هِ ئِمِ هەیِ ڵەڵ ئِد ڕاڤ چِمِ چِیڵەوِگِم:
مەڵا ڤَد هِ چِیڵەوِگِم ئِمِ هِ ئِمِ ❖
چِمِ ئِمِ یەگِنِت ڕاڤِم مەوَسِم چِیڵِنِمِ چِم:
ڕاڤِم چِمڤِسِم ڵەمِت ڤَڕا مەو یەگِنِم ❖

ईशस्तुतिः प्रार्थना चोपासनाफलं च ।

ईशः सर्वेषां प्राणिनां हृदयेषु विराजते ॥
तमेव सर्वे उपासते तस्मात्सर्वे उपासनाः ॥
उपासनायाः फलं भवति चित्तस्य शुद्धिः ॥
शुद्धे चित्ते भवति विज्ञानं ब्रह्मणः ॥
ब्रह्मविज्ञानेन भवति मोक्षः सर्वदुःखनिवृत्तिः ॥
तस्मात्सर्वैः प्रयत्नेन कर्तव्या ब्रह्मोपासना ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषस्य कल्याणम् ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषस्य सर्वतो मङ्गलम् ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां प्रियः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां पूज्यः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां मान्यः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां वन्द्यः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां नमस्यः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां पूजनीयः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सत्कर्तव्यः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सत्कारणीयः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्माननीयः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानार्हः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानयोग्यः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानास्पदम् ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानभाजनम् ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानपात्रम् ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानविषयः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानगोचरः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानलक्ष्यः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानध्येयः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानोद्देश्यः ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानप्रयोजनम् ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानफलम् ॥
ब्रह्मोपासनया भवति पुरुषः सर्वेषां सम्मानपरिणामः ॥

كما يمر ظل غيم وكما طير طائر في
الهواء لا يوجد أثر لطريقه بل
تدفع الريح الخفيفة المضروبة بشعاع
الشمس وتشقها المركبة تمر
وأثر طريقها لا يعرف بين الناس :
وكذلك أنا لما وضعت لم أكن
أعلم شيئا عن الشر وكنت
طفلا غبيا ولم أعرف أن
الأطفال يموتون :
وكما أن الطائر الذي يبني عشه
في الهواء لا يعرف أحد
كيف يصنعه بل يسمع
صوته فقط
هكذا نحن لما ولدنا بدأنا
نسعى إلى الموت ولم نعرف
شيئا عن العلامات التي
تدل على الفضيلة :
بل أتعبنا الشر الذي في
طبيعتنا وأفسدنا تماما :
لأن الشر يعمي عيون
الذين يبغضونه :
لأننا لسنا نعرف إلا
أننا سنكون كأننا لم
نكن :
لأن الدخان تبدده
الريح وكالرغوة
تتفرق بالريح
وكالذكرى
لضيف
يمر
يوما
واحدا
ثم
يرحل
وكما
أن
النور
الذي
يسقط
على
الضباب
الذي
تطرده
أشعة
الشمس
وتثقله
بظلمة
كثيفة
فلا
يستطيع
أن
يهرب
من
الظلمة
التي
تطرده

ਲਾਲ ਸੁਹੇਲਾ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਜਾਪੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ॥
ਅਪਿ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ॥
ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਧਰਿਆ ਸਚੁ ਕਰਮੁ ਪੈ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸ ਨੋ ਸਚੁ ਪਲੈ ॥੧॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੋ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਤੋਲਾ ਸਚੁ ਪਾਇਸਾ ਸਚੁ ਵਣਜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸ ਦੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਸੋ ਦਰਿ ਸਚਾ ਜਾਪੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਤੂ ਸਚੇ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਾਈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥
ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਪੇਖਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਾਸਾਰ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੇਖਾਲਸੀ ਸਚੁ ਦੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਰਖਵਾਲ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਊਗਮੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਦੀਬਾਣ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣੀ ਸਚੁ ਸਚੇ ਫੁਰਮਾਣ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਨਿਬੜੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਜਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਤਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਮਾਣੁ ॥
ਸਚੁ ਸਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ

ڤيڵا دڵەم دێ بەستەم ژێر دیدا ❖
ۆەتا لێدە دڵ بێتاقی بەختیار :
زۆرداری دێتە سەڵ هەوێژێ دڵدارێ ❖
بڵا دێ بەتم ژێر دیدا پەیڤێ دڵ مەڕ :
ەەیدەم چیمەی ەڵا خۆەتم ڕا ❖
دڵێ بەختم بەدگۆ لەسێدا ڕا هەوا ڵ

ਕਥੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਤਾ ਸੁਆਮੀ ਕੀਆ ਨਾਮ ਕਿਸ ਕਾਰਣਿ ਕਿਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਪੂਜੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਲੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਧਿਆਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਥੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਮੰਨੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਜਾਣੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਪਾਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਧਿਆਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਥੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਮੰਨੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਜਾਣੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਪਾਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਧਿਆਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਥੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਮੰਨੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਜਾਣੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਪਾਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਧਿਆਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਥੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਮੰਨੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਜਾਣੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਪਾਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਧਿਆਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਥੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਮੰਨੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਜਾਣੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਪਾਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਧਿਆਈਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਥੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਮੰਨੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਜਾਣੀਐ ਕਵਣ ਕਾਲ ਕਿਸੁ ਕੀਆ ॥

وأما قيمة ما لا يتماثل فيجب أيضا في ظاهر الرواية :

وأما ما لا يتقوم كالحبة من الحنطة والحبتين من الشعير فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما لا يتقوم بنفسه ولكن يتقوم بغيره كالخمر والخنزير فيضمن بالإتلاف عند أبي حنيفة ومحمد رحمهما الله خلافا لأبي يوسف رحمه الله :

وأما ما لا يتقوم بنفسه ولا بغيره كالدم والميتة فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

وأما ما يتقوم بنفسه ولكن لا يتقوم بغيره كالحر والمدبر وأم الولد والمكاتب فلا يضمن بالإتلاف :

भक्तिवेदान्तवेदे श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे

अर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः

धृतराष्ट्र उवाच

धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः।
मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत सञ्जय॥ १॥

सञ्जय उवाच

दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा।
आचार्यमुपसङ्गम्य राजा वचनमब्रवीत्॥ २॥

पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम्।
व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता॥ ३॥

अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि।
युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः॥ ४॥

धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान्।
पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुङ्गवः॥ ५॥

युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान्।
सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः॥ ६॥

अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम।
नायका मम सैन्यस्य संज्ञार्थं तान्ब्रवीमि ते॥ ७॥

भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिञ्जयः।
अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च॥ ८॥

अन्ये च बहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः।
नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः॥ ९॥

अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम्।
पर्याप्तं त्विदमेतेषां बलं भीमाभिरक्षितम्॥ १०॥

अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः।
भीष्मं एवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व एव हि॥ ११॥

तस्य सञ्जनयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः।
सिंहनादं विनद्योच्चैः शङ्खं दध्मौ प्रतापवान्॥ १२॥

ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकगोमुखाः।
सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत्॥ १३॥

ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्दने स्थितौ।
माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शङ्खौ प्रदध्मतुः॥ १४॥

पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनञ्जयः।
पौण्ड्रं दध्मौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोदरः॥ १५॥

अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः।
नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ॥ १६॥

काश्यश्च परमेष्वासः शिखण्डी च महारथः।
धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः॥ १७॥

द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते।
सौभद्रश्च महाबाहुः शङ्खान्दध्मुः पृथक्पृथक्॥ १८॥

स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत्।
नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन्॥ १९॥

अथ व्यवस्थितान्दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः।
प्रवृत्ते शस्त्रसम्पाते धनुरुद्यम्य पाण्डवः॥ २०॥

हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते।
अर्जुन उवाच

सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थापय मेऽच्युत॥ २१॥

यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितान्।
कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन्रणसमुद्यमे॥ २२॥

योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः।
धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः॥ २३॥

सञ्जय उवाच

एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत।
सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम्॥ २४॥

भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम्।
उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरूनिति॥ २५॥

तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितॄनथ पितामहान्।
आचार्यान्मातुलान्भ्रातॄन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा॥ २६॥

श्वशुरान्सुहृदश्चैव सेनयोरुभयोरपि।
तान्समीक्ष्य स कौन्तेयः सर्वान्बन्धूनवस्थितान्॥ २७॥

कृपया परयाविष्टो विषीदन्निदमब्रवीत्।
अर्जुन उवाच

दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम्॥ २८॥

सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति।
वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते॥ २९॥

गाण्डीवं स्रंसते हस्तात्त्वक्चैव परिदह्यते।
न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः॥ ३०॥

निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव।
न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे॥ ३१॥

न काङ्क्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च।
किं नो राज्येन गोविन्द किं भोगैर्जीवितेन वा॥ ३२॥

येषामर्थे काङ्क्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च।
त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च॥ ३३॥

आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः।
मातुलाः श्वशुराः पौत्राः श्यालाः सम्बन्धिनस्तथा॥ ३४॥

एतान्न हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूदन।
अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किं नु महीकृते॥ ३५॥

निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन।
पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः॥ ३६॥

तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्स्वबान्धवान्।
स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव॥ ३७॥

यद्यप्येते न पश्यन्ति लोभोपहतचेतसः।
कुलक्षयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम्॥ ३८॥

कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुम्।
कुलक्षयकृतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन॥ ३९॥

कुलक्षये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः।
धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत॥ ४०॥

अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदुष्यन्ति कुलस्त्रियः।
स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसङ्करः॥ ४१॥

सङ्करो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च।
पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः॥ ४२॥

दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसङ्करकारकैः।
उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः॥ ४३॥

उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन।
नरकेऽनियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम॥ ४४॥

अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम्।
यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः॥ ४५॥

यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः।
धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत्॥ ४६॥

सञ्जय उवाच

एवमुक्त्वार्जुनः सङ्ख्ये रथोपस्थ उपाविशत्।
विसृज्य सशरं चापं शोकसंविग्नमानसः॥ ४७॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः॥ १॥

(۱) ظلمه ... مبهم Sic

ئِيك ژَسسكَة وُلدَتَم لِيمُط ويصموُ زيمَم:
ڤِيصِيم سَمِم نِمَهوُلمُكَ وِڤَلَم مومَڤَ هِ؛
ڤَوُتِكَ وِڤَصِم هِ دِيكِيَّ وِيَلَڤَّا ❊
مِكَلِل بِيَوِيمَ يُعَ صمِتَ وِڤَ ڤِيكِيَّا:
هِيَ ڤَصِيَّ تَسَّةَ مِيصَّ وِيَلِ مومَڤَ:
ڤِيكِ ڤَصِيَّةَ ژَسسكَةَ وِڤَصِم هِ ژَلَوُةَ:
ڤَهَ ڤَصِيَّ ڤِيصِيَّ ڤَصِم هِ ژَلَوُةَ:
ڤِيكِ ڤَلَڤَّةَ ڤِيَّةَ وُمومَّ ڤَوُسسَّةَ:
ڤِيصِيَّ سَمِم نِمَهوُلمُكَ وِڤَلَم مومَڤَ هِ؛ ❊
ئِيكِ لَتَسسَكَ وُلَصَّم لِيمُط ڤِيصموُ زيمَم:

(1) مصم هَ مكمّد: Sic

ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਣਾ ਕਠਨੁ ਰਹਾਉ ॥

ਕਹਣੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਇ ॥

ਕਥਨੀ ਕਥੀ ਨ ਜਾਈ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥

ਕਥਨੀ ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਣੀਐ ਸੁਣਿ ਕਥਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਾਇ ॥

ਆਖਹਿ ਬੁਝਹਿ ਆਖਿ ਵਿਗੁਚਹਿ ਅਖੀ ਵੇਖਹਿ ਵੇਖਿ ਰਹਾਹਿ ॥

ਜਿਨ ਕੀ ਵਥੁ ਤਿਨ ਸਾਹ ਪਾਸਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਰਖੈ ਮੂਲੁ ॥

ਹੋਰੁ ਫਲ ਲਗਹਿ ਰੁਖ ਕਉ ਬੀਜੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਵੈ ਤੇਵਡੁ ॥

ਜੇਵਡੁ ਅਗਨਿ ਖਾਣੀ ਵਿਚਿ ਪਉਣੈ ਕਾ ਵਡ ਬਲੁ ॥

ਜੇਵਡੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜ ਸਕਤਿ ਜੇਵਡੁ ਜਲ ਵਹਣੀ ॥

ਜੇਵਡ ਲੰਕਾ ਮੰਡਣੀ ਜੇਵਡ ਦਰੀਆਵ ਫੇਣੀ ॥

ਜੇਵਡ ਸਿਰਿ ਉਪਾਵਣਾ ਜੇਵਡ ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਤਾਣੀ ॥

ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵਨਾ ਤਿਵ ਤਿਵ ਨਾਮੁ ਜਾਣੀ ॥

ਕੇਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਕੇਤਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥

ਕੇਤਾ ਕੀਤਾ ਪੈਨਣਾ ਕੇਤਾ ਖਾਣਾ ਨਾਉ ॥

ਕੇਤੀ ਕੀਮ ਨ ਜਾਪਈ ਕੇਤੀ ਆਖਣ ਨਾਉ ॥

ਕੇਤੇ ਜੀਅ ਜਾਚਿਕ ਕੇਤੇ ਦਾਤੀ ਨਾਉ ॥

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਕਵਾਉ ॥

ਕੇਤੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਕੇਤੇ ਲਹਹਿ ਸਜਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਪਾਪ ਕਰੰਦੜੇ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਨਾਮ ਧਰੀਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਥੀ ਨ ਜਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪ ॥

ਕੇਤੇ ਕਹਣ ਕਹਿ ਗਏ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਰਣੈ ਪਾਇ ॥

ਕੇਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਹ ਕੇਤੇ ਕਥਹਿ ਕਥਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਦਾਤੇ ਭੁਖ ਕੇਤੇ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਰਜਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਰੀ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ॥

ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਜਨ ਲਗੇ ਰਹਨਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥

ਕੇਤੇ ਤੁਧੁ ਨ ਧਿਆਵਨੀ ਸੇ ਮਰਦੇ ਅਜਮੇਰ ॥

ਕੇਤੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਮਰਹਿ ਕੇਤੇ ਮਰਹਿ ਭਵੇਦ ॥

ਕੇਤੇ ਲੇਖੈ ਪਾਵਹੀ ਕੇਤੇ ਬਖਸ ਅਭੇਦ ॥

ਕੇਤੇ ਤੀਰਥ ਦੇਵਲੇ ਕੇਤੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ॥

ਕੇਤੇ ਲਖ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਅਸੰਖ ॥

ਕੇਤੇ ਪੜਦੇ ਕਹਿ ਗਏ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਵਖਾਣ ॥

ਕੇਤੇ ਨੀਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਕੇਤੇ ਉਚ ਮਹਾਣ ॥

ਕੇਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੋਇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਮੰਦ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਕਿਰਤ ਕਮਾਇ ॥

ਕੇਤੇ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਜਤੀ ਕੇਤੇ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਪੂਜ ਸਦਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਕੇਤੇ ਕਰਹਿ ਨ ਕਰਣ ਜਾਣ ॥

ਕੇਤੇ ਕਰਣੇ ਕਰਿ ਰਹੇ ਕੇਤੇ ਕਰਣ ਕਰਾਣ ॥

ਕੇਤੇ ਕਰਣੇ ਕਰਿ ਰਹੇ ਕੇਤੇ ਕਰਣ ਕਰਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਰਣੇ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਕੇਤੇ ਕਰਣ ਕਰਾਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਰਣੇ ਕਰਿ ਗਏ ਕੇਤੇ ਕਰਣ ਕਰੇਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਰਣੇ ਕਰਿ ਥਕੇ ਕੇਤੇ ਕਰਣ ਕਰੇਨਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਰਣੇ ਕਰਿ ਰਹੇ ਕੇਤੇ ਕਰਣ ਕਰੇਹਿ ॥

ਕੇਤੇ ਕਰਣੇ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ਕੇਤੇ ਕਰਣ ਕਰੇਨ

ڈڈم وَس يلتِ دَبهولهِ هُدبَحصهِ:
مَحد مِ يلتِ دبَبه دهَمهَ لِدِمصهُحد٭
مصَمَ لِمذ تَذِ لمَمهَ هُصحِيد لِه:
هُجهِولهِ هِجمد مِصد قهذهَ كَ نهِ٭
صِمَ دصهُحد حَلِوه دُهلحَ هُذكَسهِ:
نِيد زَف لِ حتَمِد بَصِد مِهنَهِ٭
هُدِكَ نهِ جَهِولهِ دُهلَ دهوذ:
دهِولَه يتلِدِ ثم يَهِحَبه نِد دِيلِدهُ٭
هُدِحَتَجَوَه ثَبِم حلَنَد جِه هُلحَهِ:
ثَحهِ هِصهَ نتَجِ مَحِ دِيهُهذهِ لِ٭
هَ مِ هَذَحَ دِقهِس هُذَذَ قَهذ يتَجِيهِ:
حصِحَ لِ لِمذ دِي زَمدِم لِه لَزَد كَ نتِم٭
هُدِيَلهِ لِجِ هِمدِيهِ بَصِد جَهِولهِ:
ڳِمس مَحَ مصَحَد بِهَ دهُذَ ڈَ٭
مِصوَ لحَهِجِ مِصدِ حهِصَ دِمهَبِ لِجِ:
مَوَدِ لمَحَ دِقهِس هُذهِ لجِد تَزهُلِ٭
كَه حد هَقهِم[1] دِجنَتَ هِم لِزَكَ:

[1] صحم Sic

ئدمد تەو لمد ڤصمأ دبأتت دمەدڤنتمەو) ❖
زيې ڤمتڤې دلاوم دڤدلڤ ڤيد لمەو):
ڤېڭ دڤ لمدلمد تڤ ڤصمأ دبأتت دمەدڤنتمەو) ❖
دڤصمأ ڤصلمې مې ڤيلەڤ دڤەڤڤ:
دڤصمأ ڤڤدې لڤڤد تڤ ڤېڭ ڤڤد ڤيلەڤ:
ەڭڭد ڤيڤڤ ڤڤدې لڤڤد تڤ ڤېڭ ڤڤد ڤيلەڤ ❖
دڤصمأ ڤڤدې لڤڤد تڤ ڤېڭ ڤڤد ڤيلەڤ:
ەڭڭد ڤڤد دڤڤد لڤڤد ڤصلڤ ڤڤد ❖
دڤصمأ ڤڤدې لڤڤد تڤ ڤېڭ ڤڤد ڤيلەڤ:
دڤصمأ ڤڤدې لڤڤد تڤ ڤېڭ ڤڤد ڤيلەڤ ❖
دڤصمأ ڤصلمې مې ڤيلەڤ دڤەڤڤ:
ڤڤدې لڤڤد تڤ ڤېڭ ڤڤد ڤيلەڤ:

ਰਾਮ ਗਈ ਰਾਵਨੁ ਗਇਆ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਿਵਾਰੁ ॥
ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਅਰੁ ਸੰਪਦਾ ਕਾਹੂ ਨਹ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥
ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮਈਆ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਰੈ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧੀ ਪਾਈ ਸਿਵ ਕੈ ਭਾਗ ਮਹੇਸੁ ॥
ਸਨਕਾਦਿਕ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪੇਸੁ ॥੨॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਰੈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਨੰਤੁ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪੂਜੀਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੩॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਰੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਨੁ ॥
ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਰੈ ਨਾਮਾ ਰੰਗ ਸੁਜਾਨੁ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥

ਕਬੀਰ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਕਿਰਤਾਰਥ ਭਾਈ ॥
ਜੀਵਤ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਵਤ ਕਮਲ ਰਹੈ ਉਨਮਾਨੀ ॥
ਜੀਵਤ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜ ਮਹਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥
ਜੀਵਤ ਕਾਲ ਕੀ ਮਾਰੈ ਆਸਾ ॥
ਜੀਵਤ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥੨॥
ਜੀਵਤ ਕਾਲ ਉਲਟਿ ਪੁਨਿ ਮਾਰੈ ॥
ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੈ ਨ ਤੂਟੈ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾਂਤਾ ॥੩॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥
ਜੀਵਤ ਲੇਹਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਸਾਂਸੀ ॥
ਜੀਵਤ ਛੂਟਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੋ ਜੀਵਨ ਜਾਨਾ ॥੪॥
ਜੀਵਤ ਕਾਟੈ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸ ॥
ਜੀਵਤ ਨ ਛੋਡੈ ਸਹਜ ਕੀ ਆਸ ॥
ਜੀਵਤ ਕਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਰੀਸ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਈਸ ॥੫॥
ਜੀਵਤ ਮੁਕਤਿ ਮਿਟੈ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨਹਿ ਪਰਾਨ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ॥੬॥
ਜੀਵਤ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥
ਜੀਵਤ ਸੁਨੈ ਅਨਾਹਦ ਸਾਰ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਿਸੁ ਮਿਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੭॥
ਜੀਵਤ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਬਸਤੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥
ਜੀਵਤ ਕਾਟੈ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪਾਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੮॥
ਜੀਵਤ ਕਾਟੈ ਤੀਨਉ ਤਾਪ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ॥
ਜੀਵਤ ਸੁਨੈ ਸੁ ਅਬਿਗਤ ਬਾਨੀ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੋ ਜੀਵਨ ਜਾਨੀ ॥੯॥
ਜੀਵਤ ਕਰਮ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕੋਇ ॥
ਜੀਵਤ ਆਪ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥
ਜੀਵਤ ਦੂਜਾ ਮਿਟੈ ਅਗ੍ਯਾਨ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੋ ਪੂਰਨ ਗ੍ਯਾਨ ॥੧੦॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਸੋ ਧੀਰ ॥੧੧॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਪਦਮ ਅਨੂਪ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਆਪ ਸਰੂਪ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨ ॥੧੨॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਬਸਤੁ ਅਗਾਧ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸਮਾਧ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਤਤ ਬਿਚਾਰ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਸਾਰ ॥੧੩॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਪਦਮ ਅਪਾਰ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਨਿਰਧਾਰ ॥੧੪॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਬਸਤੁ ਅਗੰਮ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚ ਕੇ ਸੰਮ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਥਾਹ ਅਥਾਹ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਲਾਹ ॥੧੫॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾਰ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥
ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨ ॥੧੬॥

ਅਰਥ: ਹੇ ਮਨ! ਤੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ-ਸਾਲਾਹ ਕਰਦਾ ਰਹੁ।

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਾਰਾ: ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਸੁਖੁ ਮੰਗਣਾ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਰੀਐ ਵੀਚਾਰਾ।
ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਆ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਣ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ: ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ।

ਅਰਥ: ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਦਾ ਨਹੀਂ ਆਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਵਿਚ ਇਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਜਾਈਏ ਉਥੇ ਸੁਖ ਮੰਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਗਤ ਵਿਚ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ ਸਭ ਨੇ ਵਰਤਣਾ ਹੈ। ਹੇ ਨਾਨਕ! ਸਦਾ ਸਦਾ-ਥਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਦਾ-ਥਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ-ਸਾਲਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਦਾ-ਥਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ (ਜੀਵਨ ਦਾ) ਆਸਰਾ ਹੈ।

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੀਜੈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਈ: ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ: ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਏਹ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦਾਨਾ ॥

دهبذ ئذ هَى هَكِ دةَه هةًكد دقهبقةِ:
ه‌بكد بَبجهه‌ ئمِ ئهكةِ كمهكلهِ٭
ئجةًةِ هَذه بَبجَس تِدنَس دبهِ لهصكد:
هَدِهس بَجهِ ئمِ هِتَةِ كد ئهه‌ذِدِ٭
جِدِ جِدهةًا جَكِةَ دِبَةَه كد يِجهَةِ دب:
هَبكه‌س ه‌ذهبه‌ هِدِ ةَه كِذَد دِبَجهةًا٭
جِدِ هةَكِد كد بَكِه تَه‌ذ بَكد هه‌دَبِ:
هِ بةَجَب هِه‌بَكِدِ ئذ دهَكِ هَذبه٭
جِدِ دِبَةَه كد هَكِيكد دب دِبَدِبِ هَكِلَه‌:
هَدِبس بَكِدِس دِبُل ئهه‌ر هِدِ بَبجَةَ٭
جِدِ كد يِجَكِه دِهدَّه ةَه جِهر ئقهه‌ر دهِسَ:
ةًا وضَكِه كب هِجَذ حدِبَةِ ئمِ هَذهَسَ٭
هبد ةَه كب كِبَذ كِبَةًا كِكِه دِهجَبَد كب:
دًكه ئذد تَسجَذ(1) هَبر جِه هِدِهر هِ جِلَدَدِ٭
كَه حهُةًاصهًا هصَبِبد ئذَه كب هَذ دِهًا ئذَه:
دِبَدِكد هِةًا بَبجَس دِدَس دِدِبَكد هِبَةِ٭
ةجَدِ وَجهًا كد يِجَكِدِ جب دَبدِ هِ هِتَس وَتَس:
ئمِ ئِسكَةِ بَكد هِجَبِدِ دِدِبَةِ دَكَذ٭
ي ةِه دِهضَ بَكد هةِجَضَذ كد هِجَدِ بَصد:
هَصبكد ئذد كب هِ ةَه هِدهَذ دِقهبقَةِ٭
هِةِه دِتَصِد هبِلِدَ هكَبكد كد ذَلِكِ بَصد:

(1) تَسهم Sic

إنهم ليعدّون عدّة جيدة لو قدروا؛ ثم[1]:

أخبرني أحد أصدقائي قال: كنت في سفر، فنزلت في بعض القرى، فرأيت أهلها مجتمعين في مكان واسع، وبينهم رجل يتكلم بصوت عالٍ، فاقتربت لأسمع ما يقول.

فإذا هو يتحدث عن الصبر، ويقول إن الإنسان لا يبلغ ما يريد إلا إذا صبر ساعة بعد ساعة، ويوماً بعد يوم، وسنة بعد سنة.

وكان يضرب أمثلة من حياة الناس، فيذكر الفلاح الذي يزرع ولا يأكل إلا بعد أشهر، والتاجر الذي يسافر ويتعب قبل أن يربح، والطالب الذي يدرس سنوات قبل أن ينال شهادته.

وكان كلامه بسيطاً، لكنه كان يدخل القلب من غير استئذان.

ولما انتهى من حديثه، سأله رجل: كيف أصبر على الفقر وأنا أرى غيري يغتني؟

فقال له: انظر إلى من هو أسفل منك، لا إلى من هو فوقك، فإن ذلك أدعى أن ترضى بما قسم الله لك.

فسكت الرجل، ثم قال: ما أحوجنا إلى هذا الكلام!

وقال آخر: لقد ظننت أنك جئت تعظنا، فإذا أنت تعلمنا كيف نعيش.

فضحك الشيخ وقال: ربما كان الاثنان صحيحين؛ فالعظة التي لا تعلم طريقاً عملياً قد تبقى كلاماً جميلاً فقط.

---

(١) ثم: هكذا في الأصل، ولعل الكلام بعدها قد سقط.

ڈالے ہوئے اپنے سارے ہتھیار زمین پر رکھ دیے:
دیکھتے ہی دیکھتے سارا لشکر ڈھیر ہو گیا:
کوئی بھی ان کے سامنے ٹھہر نہ سکا:
سب کے سب بھاگ کھڑے ہوئے:
کوئی بھی ان کا ساتھ دینے کو تیار نہ ہوا:
سب کے سب ہتھیار پھینک کر بھاگ گئے:
کوئی بھی ان کا مقابلہ نہ کر

ਤੁਰ ਨੀ ਸਖੀਏ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਦੀ ਜਾਂ ਤੇਰਾ ਦੁਖ ਜਾਵੈ ਜੀ ॥
ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਈਐ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ਅਪਾਰਾ ਜੀ ॥

دیدۂ بینا کو بھی کر نور سے معمور دے
جس سے روشن مہر و مہ ہو وہ نظر مستور دے

ہاتھ دے میرا پکڑ اے دستگیر بے کساں
میرے مولا تو ہی بیڑا پار کر اس پار دے

اے خدا بہرِ محمد و آلِ اطہر بارِ غم
ہے تجھی پر بار اس کا تو ہی اس کو

ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಅವರ ಪತ್ನಿಯರು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು.

ಅವರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡ

ईशं हृदा मनसाभिक्लृप्तं य एवं वेद हविषा घृतेन ।
तस्मै देवा बलिमावहन्ति सर्वे अस्मै भूतास्तदुपायन्ति सख्ये ॥
ईशं वसिष्ठ मरुतः सुदंससमृभुक्षसं वाजयन्तं रथेष्ठाम् ।
अग्निं वयो वहमानं सदासां विश्वेदमे वरिवस्यन्ति सूरयः ॥
ईशं हि वां सवितः स्तोमो अश्विनेमे गिरो वाजिनीवसू मनीषाः ।
अरं दासाभिरिह वां दंसोभिरुत वां नो धिष्ण्या सन्तु गातवे ॥
ईशं हि वां पुरुदंससं नरा सुशस्तिभिर्मघवानं गृणन्ति ।
या दाशुषे दधथुर्भूरिमस्मे ऊतिभिरश्विना सा न ऊर्जे ॥
ईशं हि वां मतयो देवयन्तीः सजोषसं नमसा गीर्भिरश्विना ।
आ पूषणं रुद्रवर्तनिं हुवेम सोमपीतये हवनश्रुतं गणम् ॥
ईशं हि वां मधुजो वस्व आ नरा रथो यो वामनवद्य ऋञ्जसे ।
येन नासत्या पुरुभूषथो जनं तमश्विना वरिवो धत्तमस्मते ॥
ईशं हि वां मधुजो वस्व उद्भिदश्विना वनतो गव्यमुक्षणः ।
या नः पीपरदश्विना ज्योतिष्मती तस्यां नो धत्तं वृषणा मधुमतः ॥
ईशं हि वां मधुजो वस्व उद्भिदश्विना वनतो गव्यमुक्षणः ।
या नः पीपरदश्विना ज्योतिष्मती तस्यां नो धत्तं वृषणा मधुमतः ॥
ईशं हि वां मधुजो वस्व उद्भिदश्विना वनतो गव्यमुक्षणः ।
या नः पीपरदश्विना ज्योतिष्मती तस्यां नो धत्तं वृषणा मधुमतः ॥

ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਦੀ ਸੋਭਾ ਵੇਖ ਕੇ ਚੰਦ ਵੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
ਤੇਰੇ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਵੇਖ ਕੇ ਤਾਰੇ ਵੀ ਲੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
ਤੇਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕਾਲੀ ਘਟਾ ਵੇਖ ਕੇ ਕਾਲੀ ਰਾਤ ਵੀ ਡਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।
ਤੇਰੇ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਲੀ ਵੇਖ ਕੇ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁੱਲ ਵੀ ਸ਼ਰਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
ਤੇਰੇ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਵੇਖ ਕੇ ਮੋਤੀ ਵੀ ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।
ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਦੀ ਸੋਭਾ ਵੇਖ ਕੇ ਸੂਰਜ ਵੀ ਸ਼ਰਮਾ

ईदमग्ने सुधितं गोभिरश्व्यं तव व्रतेभिर्जनिमा पृणक्ति ।
तुभ्यं सुतो मघवन्तुभ्यं पक्वस्त्वं राजासि जनुषश्च गोपाः ॥
इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनेषु पञ्चसु ।
इन्द्र तानि त आ वृणे ॥
इन्द्रियाणि शतक्रतो ये भूतस्य जज्ञिरे पुरः ।
इन्द्र तानि त आ वृणे

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸੋਈ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਜੀਉ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਹਿ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੋਰੈ ਨ ਹੋਇ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਵਡਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਸਮਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਾ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਤੇਰਾ ਤਖਤੁ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਮਹਾਰਾਜ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਖਾਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਖਾਇ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਧਰਮ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਜਪ ਤਪ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਪਾਪ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਭਗਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਮੁਕਤਿ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਨਾਮ ਧਨ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਤੋਟਾ ਨਾਹੀ ਵਡਿਆਈ ਭਰਪੂਰ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਸਦ ਸਦ ਸਚੇ ਹਜੂਰ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਦਾ ਨ ਰਖੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰੀ ਓਟ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਉਪਰਿ ਤੇਰੀ ਸਤ ਦਿਠੀ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੁਠੀ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਥ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੁਝ ਮਹਿ ਅਸਥ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰਾ ਮੇਲੁ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰੀ ਪੈਰੀ ਪਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕਰਣੀ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰੀ ਧਰਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰਾ ਪਸਾਰੁ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਤੇਰਾ ਧੰਧੜਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਸਦ ਸਦਾ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਦਾ ਨ ਰਹੈ ਕਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਤੇ ਕਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਦਾ ਨ ਰਹੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

प्रणम्य शिरसा देवं स्वयम्भुं परमेश्वरम् ।
अनादिमध्यनिधनं गिरिजायाः पतिं गुरुम् ॥ १ ॥

कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगत्प्रभुम् ।
पप्रच्छ गिरिजाकान्तं कार्तिकेयो महामतिः ॥ २ ॥

भगवन्देवदेवेश लोकानुग्रहकारक ।
दशानां मुखानां तु प्रसादं कुरु मे प्रभो ॥ ३ ॥

तव पुत्रस्य वक्त्राणां दशानां परमेश्वर ।
कथं दशमुखः प्रोक्तो रावणो लोकरावणः ॥ ४ ॥

तस्य दशमुखत्वं च कथं जातं महेश्वर ।
एतन्मे संशयं देव छिन्धि ज्ञानदिवाकर ॥ ५ ॥

श्रीमहादेव उवाच ।
साधु साधु महाबाहो सम्यक्पृष्टं त्वयानघ ।
तव भक्त्या प्रवक्ष्यामि रावणस्य दशाननम् ॥ ६ ॥

पुरा कृतयुगे तात ब्रह्मणो मानसः सुतः ।
पुलस्त्य इति विख्यातो ब्रह्मर्षिः सत्यविक्रमः ॥ ७ ॥

तस्य पुत्रो महाबाहो विश्रवा नाम विश्रुतः ।
पितृतुल्यो महाप्राज्ञो धर्मात्मा सत्यसङ्गरः ॥ ८ ॥

तस्य भार्याद्वयं जातं देववर्णिनि सुव्रते ।
राक्षसी पुष्पोत्कटा च वरवर्णिनी ॥ ९ ॥

तयोः पुष्पोत्कटायां तु त्रयः पुत्राः प्रकीर्तिताः ।
प्रहस्तः कुम्भकर्णश्च रावणश्च महाबलः ॥ १० ॥

कुम्भीनस्यां तु कन्यायां जज्ञे कुम्भीनसी शुभा ।
कुम्भकर्णस्य भार्यार्थे दत्ता तस्मै महात्मने ॥ ११ ॥

कैकसी राक्षसी कन्या विश्रवा नाम विश्रुता ।
तस्यां जज्ञे दशग्रीवो रावणो लोकरावणः ॥ १२ ॥

कुम्भकर्णस्तु कुम्भीनस्यां जज्ञे महाबलः ।
विभीषणश्च धर्मात्मा सर्वलोकनमस्कृतः ॥ १३ ॥

शूर्पणखा च कन्यैका जज्ञे तस्यां महात्मनः ।
विद्युज्जिह्वेति विख्याता राक्षसी कामरूपिणी ॥ १४ ॥

तस्यां खरो दूषणश्च त्रिशिराश्च महाबलः ।
जज्ञिरे राक्षसाः क्रूरा रावणस्य सहोदराः ॥ १५ ॥

तपसा महता तात ब्रह्मणो मानसः सुतः ।
पुलस्त्य इति विख्यातो ब्रह्मर्षिः सत्यविक्रमः ॥ १६ ॥

तस्य पुत्रो महाबाहो विश्रवा नाम विश्रुतः ।
पितृतुल्यो महाप्राज्ञो धर्मात्मा सत्यसङ्गरः ॥ १७ ॥

तस्य भार्याद्वयं जातं देववर्णिनि सुव्रते ।
राक्षसी पुष्पोत्कटा च वरवर्णिनी ॥ १८ ॥

तयोः पुष्पोत्कटायां तु त्रयः पुत्राः प्रकीर्तिताः ।
प्रहस्तः कुम्भकर्णश्च रावणश्च महाबलः ॥ १९ ॥

कुम्भीनस्यां तु कन्यायां जज्ञे कुम्भीनसी शुभा ।
कुम्भकर्णस्य भार्यार्थे दत्ता तस्मै महात्मने ॥ २० ॥

कैकसी राक्षसी कन्या विश्रवा नाम विश्रुता ।
तस्यां जज्ञे दशग्रीवो रावणो लोकरावणः ॥ २१ ॥

कुम्भकर्णस्तु कुम्भीनस्यां जज्ञे महाबलः ।
विभीषणश्च धर्मात्मा सर्वलोकनमस्कृतः ॥ २२ ॥

शूर्पणखा च कन्यैका जज्ञे तस्यां महात्मनः ।
विद्युज्जिह्वेति विख्याता राक्षसी कामरूपिणी ॥ २३ ॥

तस्यां खरो दूषणश्च त्रिशिराश्च महाबलः ।
जज्ञिरे राक्षसाः क्रूरा रावणस्य सहोदराः ॥ २४ ॥

يُلا بِهلولِيَّ ذلكَ بالذي لهُصْرِيُّ سِكْيامْ :
دَ مِنفَعَدْ دِيكَ دَ بِلَمِيكَ هِي بِيحِيُّ ❖
دَ بِهلولِيَّ دِيكَ دِيلِيكَ بِيحِ كَعْلَكَ ❖
يُلا بِهلولِيَّ ذلكَ بالذي لهُصْرِيُّ سِكْيامْ :
وَحْيِدْ دَ لَمْ لَمْ دِيكَ هِي بِيحِ ❖
وَلَدْ دَ لَمْ لَمْ دِيكَ هِي بِيحِ ❖
يُلا بِهلولِيَّ ذلكَ بالذي لهُصْرِيُّ سِكْيامْ :
وَلَدْ دَ لَمْ لَمْ دِيكَ هِي بِيحِ ❖
وَلَدْ دَ لَمْ لَمْ دِيكَ هِي بِيحِ ❖
يُلا بِهلولِيَّ ذلكَ بالذي لهُصْرِيُّ سِكْيامْ :
وَلَدْ دَ لَمْ لَمْ دِيكَ هِي بِيحِ ❖
وَلَدْ دَ لَمْ لَمْ دِيكَ هِي بِيحِ ❖
يُلا بِهلولِيَّ ذلكَ بالذي لهُصْرِيُّ سِكْيامْ :
وَلَدْ دَ لَمْ لَمْ دِيكَ هِي بِيحِ ❖
وَلَدْ دَ لَمْ لَمْ دِيكَ هِي بِيحِ ❖
يُلا بِهلولِيَّ ذلكَ بالذي لهُصْرِيُّ سِكْيامْ :

(١) مكتوب بالذي (٢) لهي بالذي

ۆلاف لەوەتا ھۆ ھەبوونی ھیچ نەگەیشتووە ❖
لەڵ (۲) ھێمایەک چۆنێ وەک ھۆ ئەم ئەڵێ :
چاک لەو ڕۆژەی ھەتا ئێستا ھەر ئەو ڕۆژە بووە ❖
ئەو ڕۆژەی ھەتا ئێستا ھەر ئەو ڕۆژە بووە :
ڕۆژ ھەتا ڕۆژ ھەر ئەو ڕۆژە ئەبێ

ਮੈਂ ਅਸਮਰਥ ਮੰਦ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਜਲ ਮੀਨਾ:
ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਜਲ ਮੀਨਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥
ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਜਲ ਮ

ਦਮਦਾ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਸ਼ੋਭਦਾ ਨਾ ਵੱਜੇ ਢੋਲ ਅਪਾਰ ॥
ਸੰਗ ਸੁਸ਼ੋਭਤ ਹੈ ਨਹੀਂ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ॥
ਅਨਿਕ ਸੁਹਾਵਨ ਸੰਗ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ॥
ਲਖ ਸੁਹਣੇ ਦਾਜ ਹੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਸੰਗ ਨਿਧਾਨ ॥
ਅਨਿਕ ਸੁਹਾਵਨ ਸੰਗ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ॥
ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ਨ ਸੰਗ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ਸੰਗ ਨ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਨ ਸੰਗ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ਸੰਗ ਨ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਨ ਸੰਗ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ਸੰਗ ਨ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਨ ਸੰਗ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ਸੰਗ ਨ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਨ ਸੰਗ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ॥
ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਕੁਮਾਰ ਹੈ ਸੰਗ ਨ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ॥

ܥܒܝܕ ܕܢܣܒ ܫܠܡ̈ܐ ܟܠܝܬ̈ܐ ܘܐܡ̈ܪ ܠܗ ❊
ܒܗ ܒܗ ܫܥܐ ܕܟ ܩܕܡ ܠܝ ܠܡܥܒܕ ܒܗ ❊
ܠܡ ܢܗܘܝ ܥܒܝܕ ܐܢܫ ܘܒܗ ܐܝܬ ܠܝ ❊
ܢܥܒܕ ܠ ܐܢܫ ܫܠܡ ܒܗ ❊
ܡܝ ܒܕ ܐܠܡ ܟ ܙܕ ܩܢܛ ܢܡ ܢܨܒܗ ❊
ܒܝܫ ܐܢ ܐܝܟ ܟܝܢܝܬ ܐܠܡ ܢܨܒܗ ❊
ܟ ܐܢ ܢܗ ܢܒܪ ܠܝܬ ܐܠܡ ❊
ܥܠ ܐܢ ܢܗ ܢܒܪ ܕܡܫܬܘܬ ❊
ܒ ܢܝ ܒܗ ܩܛܠ ܕܝܠܗ ܒܕ ܬܒܗ ❊
ܒܗ ܫܒ ܒܗ ܫܠܡ ❊
ܒ ܢܝ ܒܗ ܩܛܠ ܕܝܠܗ ܒܕ ❊
ܒ ܢܝ ܒܗ ܩܛܠ ❊
ܒ ܢܝ ܒܗ ❊
ܒ ❊
ܒ ❊
ܒ

दक्षिणे तस्मिन्नुत्तरे तस्मिन्नुभयोर्लोकयोर्ज्ञातमज्ञातं सर्वं पुनर्नो ददतु दक्षिणा दक्षिणाभ्यो दत्ता ऋषिमार्छत्विय्यं ऋषिमार्छतु मा मा प्रापत्॥

ઃ ઉપરોક્ત ઉદાહરણમાં ‘ઉપરોક્ત’ શબ્દ ‘ઉપર’ શબ્દ પછી ‘ક્ત’ પ્રત્યય લાગવાથી બનેલો છે.

ઃ ઉપરોક્ત ઉદાહરણમાં ‘ઉપર’ શબ્દ ‘ઉપરોક્ત

ئەو دێڕەیدا ئەبێ ببڕێ ئەیشۆ ئەوەش :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ چ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖
ئەو دێهێنێ ئەیشۆ بۆ ئەیشۆی خۆی :
ئەگەر ئەیشۆ ڕا ئەیشۆی دێهێنێ ❖

---

(1) Sic ئەیشۆ (N. E. ئەیشۆ) (2) Sic ئەو

ਦਾਸਨ ਹਾਂ ਮੈਂ ਦਾਸ ਦੀ ਤੁਧ ਸਭੇ ਸੇਵਕਾਈ ॥
ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇਂ ਸੋ ਕਰਾਂ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨੀਚ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ ॥
ਜੀਵਣ ਕਾਰਣਿ ਲੋਚੀਐ ਜੀਵਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਹਥਿ ॥
ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜੇ ਵਸਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਕਿਉ ਮਰਣੁ ਨ ਇਛੀਐ ॥
ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਤਾ ਜੀਵਣ ਕਹਣੁ ਨ ਥੋਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਰਾ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਭ ਤੇ ਵਡੀ ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ਤਿਵੈ ਕਰਣੀ ॥
ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਕੂੜੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਦੁਖੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਸੋਗੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਰੋਗ

꣆ꣀ ꣂ꣏꣎ ꣆꣋꣌ ꣎꣇ ꣇ꣀ꣉꣇꣏ ꣉꣇꣌꣋꣏ꣂ꣏ꣀꣂ ❖
꣆ꣀ ꣌꣏꣇꣉꣆꣋ ꣆꣌꣌ ꣇ꣀ꣉꣇꣏ ꣎꣇ ꣌ ꣆꣏꣉ :
꣆ꣀ ꣏꣇ꣀꣂ꣏꣉꣌ ꣆ꣀ ꣌꣏ꣀꣂ꣎ ꣍꣌꣌꣆ꣀ꣇ ❖
꣉꣏꣌꣌꣆ꣀ꣇ ꣇ꣀ꣉ ꣌꣏꣇ ꣎ꣀ꣇꣉ ꣂ꣎ ꣉꣏ꣂ꣎ :
꣉꣏꣌꣌꣆ꣀ꣇ ꣇ꣀ꣉ ꣌꣏꣇ ꣎ꣀ꣇꣉ ꣂ꣎ ꣉꣏ꣂ꣎ ❖

ولا يجوز أن يكون الشيء الواحد بالشخص الواحد في الوقت الواحد مأموراً منهياً عنه،

ઇજાદ કરનાર ખુદાની હમ્દ બયાન કરવી :

બધી તારીફ એ ખુદાને છે જેણે દરેક ચીજ પેદા કરી :

તે પોતાની મરજી મુજબ જે ચાહે તે પેદા કરે છે :

દરેક ચીજને તેણે જ પેદા કરી છે અને તે જ તેનો માલિક છે :

તેના ફરમાન વગર કોઈ ચીજ ફના થતી નથી :

તેના હુકમ વગર કોઈ ચીજ કાયમ રહી શકતી નથી :

બધી ચીજો તેની મોહતાજ છે અને તે કોઈનો મોહતાજ નથી :

તે દરેક ચીજ પર કાદિર છે અને કોઈ ચીજ તેની કુદરતથી બહાર નથી :

તે દરેક ચીજનો જાણનાર છે અને કોઈ ચીજ તેનાથી છુપી નથી :

તે દરેક ચીજ પર મહેરબાન છે અને તેની મહેરબાની દરેક ચીજ પર છે :

તે પોતાના બંદાઓ પર તેમની માતા કરતાં પણ વધારે મહેરબાન છે :

તે પોતાના બંદાઓની રોજી પહોંચાડનાર છે અને તેમની તૌબા કબૂલ કરનાર છે :

તે પોતાના બંદાઓ પર ઘણો જ રહીમ છે અને તેમની દુઆ કબૂલ કરનાર છે :

તે પોતાના બંદાઓ પર ઘણો જ મહેરબાન છે અને તેમની ભૂલો માફ કરનાર છે :

તે પોતાના બંદાઓ પર ઘણો જ કૃપાળુ છે અને તેમની ભૂલો ઢાંકનાર છે :

તે પોતાના બંદાઓ પર ઘણો જ ગફૂર છે અને તેમના ગુનાહ માફ કરનાર છે :

તે પોતાના બંદાઓ પર ઘણો જ સબૂર છે અને તેમની ઉતાવળ પર ધીરજ રાખનાર છે :

તે પોતાના બંદાઓ પર ઘણો જ હલીમ છે અને તેમની ખામીઓ પર ધીરજ રાખનાર છે :

તે પોતાના બંદાઓ પર ઘણો જ કરીમ છે અને તેમની ભૂલો પર પકડ કરનાર નથી :

ئەسلىدە ھېچقانداق ئۇيغۇر ئاپتورى ئۆزىنى ئەرەب ئالىمى دەپ ئاتىمىغان ۋە ئۆزىنى ئەرەب ئالىمى دەپ ئاتىغان ئاپتورلارنىڭ ئەسەرلىرىنى ئۆزىنىڭ ئەسەرلىرى دەپ ئېلان قىلمىغان ۋە ئۆزىنى ئەرەب ئالىمى دەپ ئاتىغان ئاپتورلارنىڭ ئەسەرلىرىنى ئۆزىنىڭ ئەسەرلىرى دەپ ئېلان قىلمىغان ئۇيغۇر

שלישי אחסנה ושלישי שכירות ושלישי בעלות ❖
בעל חוב שחוטף את המוכר שטרי מכירה:

॥ एकादशस्कन्धे पञ्चदशोऽध्यायः ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

एवं धर्मं पृथक्पार्थ निमिवोग्रश्रवा मुनी ।
सभाजयां चक्रतुस्तत्कर्णाञ्जलिपुटैः पिबत् ॥ १ ॥
तत्रोपसृतमाजघ्नुर्ऋत्विजः पशुमेधसि ।
अतिथीन् वनदुघान् गावो वनस्पतिभिरावृतान् ॥ २ ॥
तान् प्रत्युत्थानविधिना प्रतिलभ्याभिपूज्य च ।
सदस्याः सर्वे आसीनान् ऋषीन् कर्मसु चोदयन् ॥ ३ ॥
तेषु पृष्टं प्रतिब्रूयात् सदस्यो नाविचक्षणः ।
तत्रापि ब्रह्मवित्कुर्यात् सभायां गतमत्सरः ॥ ४ ॥
तत्र तत्रोपसंपृष्टः प्रतिब्रूयादिदं मुनिः ।
यथा विज्ञाय मे पुत्रो यथा नो नारदः पुरा ॥ ५ ॥
यथा मां प्राह भगवान् यथा कश्यपमब्रवीत् ।
तथा ते वर्णयिष्यामि निबोध सुसमाहितः ॥ ६ ॥
पुत्रो मे भगवान् ज्ञानं प्रतिलभ्य पितुर्द्विजाः ।
ततो ह्यनुमतः सिद्धिमासास्थाय परां मुनिः ॥ ७ ॥
सिद्धिं परमधिष्ठाय सर्वेषां लोकचक्षुषाम् ।
लोकतन्त्रावनौ देवो विश्रुतः समदृग्विभुः ॥ ८ ॥
स एकदा तु रहसि ब्रह्मणो जगतः पतिम् ।
सांख्ययोगेन कल्पेन संविवेशात्मसंभवम् ॥ ९ ॥
तं तत्र तपसां सारं सारं तपसामलम् ।
सारं योगसमाधीनां नत्वा प्राह सुरर्षभः ॥ १० ॥
भगवन् भूतभव्येश लोकानां लोकभावन ।
यथा सर्गोऽवसर्गश्च न विरुध्येत तत्कृतः ॥ ११ ॥
तत्र तत्रोपसंपृष्टः प्रतिब्रूयादिदं मुनिः ।
यथा विज्ञाय मे पुत्रो यथा नो नारदः पुरा ॥ १२ ॥
यथा मां प्राह भगवान् यथा कश्यपमब्रवीत् ।
तथा ते वर्णयिष्यामि निबोध सुसमाहितः ॥ १३ ॥
पुत्रो मे भगवान् ज्ञानं प्रतिलभ्य पितुर्द्विजाः ।
ततो ह्यनुमतः सिद्धिमासास्थाय परां मुनिः ॥ १४ ॥
सिद्धिं परमधिष्ठाय सर्वेषां लोकचक्षुषाम् ।
लोकतन्त्रावनौ देवो विश्रुतः समदृग्विभुः ॥ १५ ॥
स एकदा तु रहसि ब्रह्मणो जगतः पतिम् ।
सांख्ययोगेन कल्पेन संविवेशात्मसंभवम् ॥ १६ ॥
तं तत्र तपसां सारं सारं तपसामलम् ।
सारं योगसमाधीनां नत्वा प्राह सुरर्षभः ॥ १७ ॥

شكر دبضة ضلبك قسم دبكلوة حك:
حبّ بصبّة حدهه مم نكضة لهه بجهف ❖
بجي بهه لجف بهّة لمحدّه هههه ضكبكر:
كر هّ دبهضه لهسّة نكضة رسّبة[1] هوه ❖
بجيكر مههيي هنّة بّة بنهجهة:
ولمّة دبضّه كر فهسم كه بجبي ضلهّ ❖
بجيكر نّهّة دهسّ دوّهبة بكر قتّكر:
ولجهبنيي نّه نكضة دسوه لهسفهة ❖
بجيكر ّهس هوّبة حبّهوّة دبّدوهة:
ز لعصّبة ضجيجه جبّة دفهنّسهة ❖
بجيكر سّهّة بسم دبمّة مم وكّبة:
ولجهنّسهة حكضة دبهضه ضجيجه ❖
بجيكر هّضهم لقسم نكضة هه بكر هّة:
وضهسهم كه لوّمّة نّفد بمي مهكضة ❖
بجيكر ضجّهجة هذنّة دنكضة ولفد هجنّة:
ولّهّة لجلكر هسم بيّبّة دهوج كر بدوه ❖
بجيكر هّسم بيّكر لزّدّة ولّدّة دهركج:
وزّمّة دكر لعصج بهه بكصج سهّة هوه ❖
بجيكر هّضهم لقسم نكضة هه بكر هّة:
وضهسهم كه لوّمّة نّفد بمي مهكضة ❖
بجيكر ضجّهجة هذنّة دنكضة ولفد هجنّة:
ولّهّة لجلكر هسم بيّبّة دهوج كر بدوه ❖
بجيكر نّهّة دهسّ دوّهبة بكر قتّكر:
ولجهبنيي نّه نكضة دسوه لهسفهة ❖
بجيكر هّضهم لقسم نكضة هه بكر هّة:

(1) Sic سقه

ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਹਾਰਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ॥

ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਆਪੇ ਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਥਿ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਣੈ ਜੋ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਤਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਸਦ ਸੰਗੇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਆਰਾ ਸਭ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਬੇਅੰਤੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਲਾ ਸਭ ਕਾ ਸੋਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਵਡਾ ਸਭ ਉਪਰਿ ਸੋਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਸਰਿਆ ਤਾ ਦੁਖ ਮਹਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਵੇਖੈ ਜੀਆ ਕਾ ਕੀਆ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਚਾ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਦੇਖਦਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭ ਕੈ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਬਰਤੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਮਾਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਹੋਆ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਵਾਹੁ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਵਡਾ ਤੂ ਸੋਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ਸਚਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਸੋਈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੀ ਜਾਣੈ ਘਾਲ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੀ ਜਾਣੈ ਜਾਣ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੀ ਲਏ ਰਖਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੀ ਵਡੀ ਆਸ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੀ ਵਿਚਿ ਕਰਿ ਰਖੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੀ ਸਾਰੈ ਚਿੰਤ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੀ ਹੈ ਓਟ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੈ ਉਪਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਧਿ ਵਰਤੈ ਨਾਲਿ

ꠢꠣꠞꠤꠟ ꠢꠣꠞꠤꠟ ꠢꠣꠞꠤꠟ

ਜਿਸ ਕੇ ਤੁਮ ਰਾਖੇ ਸਭ ਮਾਰ ਸਕੈ ਨਹਿ ਕੋਇ ॥

ਜਗ ਮੈ ਜੀਵਨ ਹਾਰ ਕੇ ਮਰਨ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ :

ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭੂ ਰਾਖਨ ਵਾਲਾ ਨਾਹਿ ॥

ਜਿਸ ਕੋ ਤੁਮ ਰਾਖੋ ਦਇਆਲ ਤਿਸ ਕੋ ਮਾਰੈ ਕਉਨ ॥

ਜਿਸ ਕੋ ਤੁਮ ਮਾਰੋ ਤਿਸੈ ਰਾਖਨ ਹਾਰਾ ਹੋਰ ॥

ਜਿਸ ਕੋ ਤੁਮ ਰਾਖੋ ਤਿਸੈ ਮਾਰ ਸਕੈ ਨਹਿ ਕੋਇ

(१) ध्वनि Sic

آخر نباتات جڑ کے ذریعہ کھاد تک:
جڑ جذبی بال ہی آب غذائیہ:
جڑ جذبی بال کا پانی مٹی کے ذرات سے چپکا ہوا:
جڑ کے بال کا پانی مٹی کے ذرات سے چپکا ہوا:
جڑ کے بال کا پانی مٹی کے ذرات سے چپکا ہوا:
جڑ کے بال کا پانی مٹی کے ذرات سے چپکا ہوا:
جڑ کے بال کا پانی مٹی کے ذرات سے چپکا ہوا:
جڑ کے بال کا پانی مٹی کے ذرات سے چپکا ہوا:
جڑ کے بال کا پانی مٹی کے ذرات سے چپکا ہوا:
جڑ کے بال کا پانی مٹی کے ذرات سے چپکا ہوا:
جڑ کے بال کا پانی مٹی کے ذرات سے چپکا ہوا:
جڑ کے بال کا پانی مٹی کے ذرات سے چپکا ہوا:

꣘ꣀ꣙꣔ ꣔ꣁ꣘ꣀ ꣗ꣃꣀ꣘ꣀ ꣙꣔ꣀ꣘ꣀ ꣁ꣘ꣀ꣙ ꣗ꣃꣀ꣘ꣀ ꣗ꣃꣀ꣘ꣀ ꣗ꣃꣀ꣘ꣀ꣉ ꣔ꣁ꣘ꣀ ꣗ꣃꣀ꣘ꣀ ꣙꣔ꣀ꣘ꣀ ꣁ꣘ꣀ꣙ ꣗ꣃꣀ꣘ꣀ ꣗ꣃꣀ꣘ꣀ꣉ ꣗ꣃꣀ꣘ꣀ ꣗ꣃꣀ꣘ꣀ ꣗ꣃ

हरिणी हरिणैः सार्धं चरति विपिने हरिणवत् ॥
क्वचित् हरिणैः सार्धं हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् :
यदा यदा हरिणीः हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् ॥
क्वचित् हरिणैः हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् :
यदा यदा हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् ॥
क्वचित् हरिणैः हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् :
यदा यदा हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् ॥
क्वचित् हरिणैः हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् :
यदा यदा हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् ॥
क्वचित् हरिणैः हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् :
यदा यदा हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् ॥
क्वचित् हरिणैः हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् :
यदा यदा हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् ॥
क्वचित् हरिणैः हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् :
यदा यदा हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् ॥
क्वचित् हरिणैः हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् :
यदा यदा हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् ॥
क्वचित् हरिणैः हरिणः हरिणवत् हरिणवत् हरिणवत् :

ಅಲ್ಲಿ ವಿಲಿಖಿತ(1) ಶಿಲಾಶಾಸನವು ಇಂತಿದೆ :

ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿದ್ದವು ;

ಅಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ ; ಅಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವು ಮೊಳಗುತ್ತಿತ್ತು ;

ಅಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಜನರು ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದರ

ثُمَّ قَدِمَ إِبْنُهُ عَلَيْهِ مِنْ مَوْضِعِهِمْ دِيْوَجَتْ فَبَلَغَهُ :

(سورہ یوسف ع۔ ۸ ۔ ۱۵۸)

(ترجمہ)

(ذیلدار : چند سوکھم چترا)

سرخ حاشیہ ذیلدار۔

حَتّٰى إِذَا اسْتَيْئَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوْا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ :

ܡܐܡܪܐ ܚܡܫܐ.

ܒܐܕܟܪ : ܒܟܠ ܫܦܝܪ[1].

ܫܠܗܟ ܒܘܟܬ ܫܘܗ ܓܒ ܗܦܓܐ ܓܪܒܟܬ :
ܗܘܝ ܒ ܐܝܡܬ ܠܗܦܠܗ ܒܟ ܐܝܗܬ ❊
ܠܟܗ ܐܪܗܘܗ ܒܟܬ ܡܕܗܡ ܫܝܢ ܐܡ :
ܫܒܟ ܠ ܗܒ ܫܬ ܒܫܡ ܒܟ ܫܠܡ ❊
ܠܫܗܬ ܗܟܬ ܕܘܫ ܒܦܗ ܠܡܠܗ :
ܗܟܗ ܒܟܗ ܐܪܗܘܗ ܓܒ ܐܘ ❊
ܫܦܝܪ ܒܟܬ ܡܕܝܢ ܒܟ ܫܡ ܟܪ :
ܫܒܟ ܒܬܬ ܐܦܝܠ ܒ ܐܦܠ ❊
ܫܦܝܪ ܒܟ ܫܡ ܐܦܝܠ ܒ ܐܦܠ

ਕਹਿਨੀ ਤੋਹਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਆਵੈ ॥ ਤਾਤੇ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨ ਤਕਾਵੈ ॥

ਤੁਮ ਸਮ ਕਾਲ ਨ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਰਛਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਸਭ ਤਜਿ ਕੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਗਹੀ ॥ ਅਬ ਪਾਹਨ ਕੀ ਨੌਕਾ ਚਹੀ ॥

ਤੁਮ ਸਮ ਦਾਨੀ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਫਿਰਿ ਦੇਖੋ ਜਾਹੀ ॥

ਸਭ ਤਜਿ ਕੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਗਹੀ ॥ ਅਬ ਪਾਹਨ ਕੀ ਨੌਕਾ ਚਹੀ ॥

ਤੁਮ ਸਮ ਕਾਲ ਨ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਰਛਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਹਮਾਰੀ ॥

ਕਹਿਨੀ ਤੋਹਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਆਵੈ ॥ ਤਾਤੇ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨ ਤਕਾਵੈ

ٱ٥٦ ٤٦٤٦٤٦٤ ٨٥٨٦٤ ٥٦٤٦٤٦٤ ٦٤٤ ٥٦٤ ٨٥٦٤ :
٥٨٦٤٥ ٨٥٤٦٤ ٦٤٤ ٥٨٥٦٤ ٥٦٤٦٤٦٤٥٨٥ ❖
ٱ٥٦ ٤٦٤٦٤٦٤ ٦٤٤ ٥٦٤ ٤٦٤٦٤٦٤ ٥٨٦٤ :
(٥٦٤ ٤٦٤٦٤٦٤) ٨٦٤ ٤٦٤٦٤٦٤ ٦٤٤ [1] ❖٤٦٤٦٤٦٤
ٱ٥٦ ٥٨٤ ٨٦٤٦٤٦٤٦٤ ٦٤٤ ٨٦٤٦٤٦٤ :
٥٨٦٤٥ ٤٦٤٦٤٦٤ ٦٤٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ❖
ٱ٥٦ ٨٦٤٦٤٦٤ ٦٤٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤٦٤ :
٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤ [2] ٦٤٤٦٤٦٤ ❖٦٤٤٦٤٦٤
٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤٦٤ :
٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤ [3] ٦٤٤٦٤٦٤ ❖
ٱ٥٦ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤ ٦٤٤٦٤٦٤ :
٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ❖٦٤٤٦٤٦٤
٥٨٦٤٥ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ :
ٱ٥٦ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ [4] ٦٤٤ ٦٤٤٦٤٦٤ :
٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ❖
ٱ٥٦ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤ [5] ٦٤٤٦٤٦٤ :
٦٤٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ❖
ٱ٥٦ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ :
٥٨٦٤٥ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ❖
٥٨٦٤٥ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ :
ٱ٥٦ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ٦٤٤٦٤٦٤ ❖

(1) ٥٨٦٤٥ ٤٦٤٦٤٦٤ ٦٤٤ R. 251 (2) Sic ٦٤٤٦٤٦٤ (3) R. 92 ٦٤٤٦٤٦٤
(4) ٦٤٤٦٤٦٤ R. 251 (5) Hic cessat lacuna in L.

ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವದಃ ಸರ್ವಭಾವನಃ ಭಾವನೋ ಭವಃ ।
ಹರಿರೀಶ್ವರೋ ವಿಕ್ರಮೀ ಧನ್ವೀ ಮೇಧಾವೀ ವಿಕ್ರಮಃ ಕ್ರಮಃ ॥ ೮೫ ॥

ಅನುತ್ತಮೋ ದುರಾಧರ್ಷಃ ಕೃತಜ್ಞಃ ಕೃತಿರಾತ್ಮವಾನ್ ।
ಸುರೇಶಃ ಶರಣಂ ಶರ್ಮ ವಿಶ್ವರೇತಾಃ ಪ್ರಜಾಭವಃ ॥ ೮೬ ॥

ಅಹಸ್ಸಂವತ್ಸರೋ ವ್ಯಾಲಃ ಪ್ರತ್ಯಯಃ ಸರ್ವದರ್ಶನಃ ।
ಅಜಸ್ಸರ್ವೇಶ್ವರಃ ಸಿದ್ಧಃ ಸಿದ್ಧಿಃ ಸರ್ವಾದಿರಚ್ಯುತಃ ॥ ೮೭ ॥

ವೃಷಾಕಪಿರಮೇಯಾತ್ಮಾ ಸರ್ವಯೋಗವಿನಿಃಸೃತಃ ।
ವಸುರ್ವಸುಮನಾಃ ಸತ್ಯಃ ಸಮಾತ್ಮಾ ಸಮ್ಮಿತಃ ಸಮಃ ॥ ೮೮ ॥

ಅಮೋಘಃ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷೋ ವೃಷಕರ್ಮಾ ವೃಷಾಕೃತಿಃ ।
ರುದ್ರೋ ಬಹುಶಿರಾ ಬಭ್ರುರ್ವಿಶ್ವಯೋನಿಃ ಶುಚಿಶ್ರವಾಃ ॥ ೮೯ ॥

ಅಮೃತಃ ಶಾಶ್ವತಸ್ಥಾಣುರ್ವರಾರೋಹೋ ಮಹಾತಪಾಃ ।
ಸರ್ವಗಸ್ಸರ್ವವಿದ್ಭಾನುರ್ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನೋ ಜನಾರ್ದನಃ ॥ ೯೦ ॥

ವೇದೋ ವೇದವಿದವ್ಯಂಗೋ ವೇದಾಂಗೋ ವೇದವಿನ್ಮುನಿಃ ।
ಭ್ರಾಜಿಷ್ಣುರ್ಭೋಜನಂ ಭೋಕ್ತಾ ಸಹಿಷ್ಣುರ್ಜಗದಾದಿಜಃ ॥ ೯೧ ॥

ಅನಘೋ ವಿಜಯೋ ಜೇತಾ ವಿಶ್ವಯೋನಿಃ ಪುನರ್ವಸುಃ ।
ಉಪೇಂದ್ರೋ ವಾಮನಃ ಪ್ರಾಂಶುರಮೋಘಃ ಶುಚಿರೂರ್ಜಿತಃ ॥ ೯೨ ॥

ಅತೀಂದ್ರಃ ಸಂಗ್ರಹಃ ಸರ್ಗೋ ಧೃತಾತ್ಮಾ ನಿಯಮೋ ಯಮಃ ।
ವೇದ್ಯೋ ವೈದ್ಯಃ ಸದಾಯೋಗೀ ವೀರಹಾ ಮಾಧವೋ ಮಧುಃ ॥ ೯೩ ॥

ಅತೀಂದ್ರಿಯೋ ಮಹಾಮಾಯೋ ಮಹೋತ್ಸಾಹೋ ಮಹಾಬಲಃ ।
ಮಹಾಬುದ್ಧಿರ್ಮಹಾವೀರ್ಯೋ ಮಹಾಶಕ್ತಿರ್ಮಹಾದ್ಯುತಿಃ ॥ ೯೪ ॥

ಅನಿರ್ದೇಶ್ಯವಪುಃ ಶ್ರೀಮಾನಮೇಯಾತ್ಮಾ ಮಹಾದ್ರಿಧೃಕ್ ।
ಮಹೇಷ್ವಾಸೋ ಮಹೀಭರ್ತಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸಃ ಸತಾಂ ಗತಿಃ ॥ ೯೫ ॥

ಅನಿರುದ್ಧಃ ಸುರಾನಂದೋ ಗೋವಿಂದೋ ಗೋವಿದಾಂ ಪತಿಃ ।
ಮರೀಚಿರ್ದಮನೋ ಹಂಸಃ ಸುಪರ್ಣೋ ಭುಜಗೋತ್ತಮಃ ॥ ೯೬ ॥

ಹಿರಣ್ಯನಾಭಃ ಸುತಪಾಃ ಪದ್ಮನಾಭಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ।
ಅಮೃತ್ಯುಸ್ಸರ್ವದೃಸ್ಸಿಂಹಃ ಸಂಧಾತಾ ಸಂಧಿಮಾನ್ ಸ್ಥಿರಃ ॥ ೯೭ ॥

ಅಜೋ ದುರ್ಮರ್ಷಣಃ ಶಾಸ್ತಾ ವಿಶ್ರುತಾತ್ಮಾ ಸುರಾರಿಹಾ ।
ಗುರುರ್ಗುರುತಮೋ ಧಾಮ ಸತ್ಯಃ ಸತ್ಯಪರಾಕ್ರಮಃ ॥ ೯೮ ॥

ನಿಮಿಷೋನಿಮಿಷಃ ಸ್ರಗ್ವೀ ವಾಚಸ್ಪತಿರುದಾರಧೀಃ ।
ಅಗ್ರಣೀರ್ಗ್ರಾಮಣೀಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನ್ಯಾಯೋ ನೇತಾ ಸಮೀರಣಃ ॥ ೯೯ ॥

ಸಹಸ್ರಮೂರ್ಧಾ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಾ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಃ ಸಹಸ್ರಪಾತ್ ।
ಆವರ್ತನೋ ನಿವೃತ್ತಾತ್ಮಾ ಸಂವೃತಃ ಸಂಪ್ರಮರ್ದನಃ ॥ ೧೦೦ ॥

ಅಹಸ್ಸಂವರ್ತಕೋ ವಹ್ನಿರನಿಲೋ ಧರಣೀಧರಃ ।
ಸುಪ್ರಸಾದಃ ಪ್ರಸನ್ನಾತ್ಮಾ ವಿಶ್ವಧೃಗ್ವಿಶ್ವಭುಗ್ವಿಭುಃ ॥ ೧೦೧ ॥

ಸತ್ಕರ್ತಾ ಸತ್ಕೃತಃ ಸಾಧುರ್ಜಹ್ನುರ್ನಾರಾಯಣೋ ನರಃ ।
ಅಸಂಖ್ಯೇಯೋಽಪ್ರಮೇಯಾತ್ಮಾ ವಿಶಿಷ್ಟಃ ಶಿಷ್ಟಕೃಚ್ಛುಚಿಃ ॥ ೧೦೨ ॥

ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಃ ಸಿದ್ಧಸಂಕಲ್ಪಃ ಸಿದ್ಧಿದಃ ಸಿದ್ಧಿಸಾಧನಃ ।
ವೃಷಾಹೀ ವೃಷಭೋ ವಿಷ್ಣುರ್ವೃಷಪರ್ವಾ ವೃಷೋದರಃ ॥ ೧೦೩ ॥

ವರ್ಧನೋ ವರ್ಧಮಾನಶ್ಚ ವಿವಿಕ್ತಃ ಶ್ರುತಿಸಾಗರಃ ।
ಸುಭುಜೋ ದುರ್ಧರೋ ವಾಗ್ಮೀ ಮಹೇಂದ್ರೋ ವಸುದೋ ವಸುಃ ॥ ೧೦೪ ॥

ನೈಕರೂಪೋ ಬೃಹದ್ರೂಪಃ ಶಿಪಿವಿಷ್ಟಃ ಪ್ರಕಾಶನಃ ।
ಓಜಸ್ತೇಜೋದ್ಯುತಿಧರಃ ಪ್ರಕಾಶಾತ್ಮಾ ಪ್ರತಾಪನಃ ॥ ೧೦೫ ॥

ಋದ್ಧಃ ಸ್ಪಷ್ಟಾಕ್ಷರೋ ಮಂತ್ರಶ್ಚಂದ್ರಾಂಶುರ್ಭಾಸ್ಕರದ್ಯುತಿಃ ।
ಅಮೃತಾಂಶೂದ್ಭವೋ ಭಾನುಃ ಶಶಬಿಂದುಃ ಸುರೇಶ್ವರಃ ॥ ೧೦೬ ॥

ಔಷಧಂ ಜಗತಸ್ಸೇತುಃ ಸತ್ಯಧರ್ಮಪರಾಕ್ರಮಃ ।
ಭೂತಭವ್ಯಭವನ್ನಾಥಃ ಪವನಃ ಪಾವನೋಽನಲಃ ॥ ೧೦೭ ॥

ಕಾಮಹಾ ಕಾಮಕೃತ್ಕಾಂತಃ ಕಾಮಃ ಕಾಮಪ್ರದಃ ಪ್ರಭುಃ ।
ಯುಗಾದಿಕೃದ್ಯುಗಾವರ್ತೋ ನೈಕಮಾಯೋ ಮಹಾಶನಃ ॥ ೧೦೮ ॥

ಅದೃಶ್ಯೋ ವ್ಯಕ್ತರೂಪಶ್ಚ ಸಹಸ್ರಜಿದನಂತಜಿತ್ ।
ಇಷ್ಟೋಽವಿಶಿಷ್ಟಃ ಶಿಷ್ಟೇಷ್ಟಃ ಶಿಖಂಡೀ ನಹುಷೋ ವೃಷಃ ॥ ೧೦೯ ॥

ಕ್ರೋಧಹಾ ಕ್ರೋಧಕೃತ್ಕರ್ತಾ ವಿಶ್ವಬಾಹುರ್ಮಹೀಧರಃ ।
ಅಚ್ಯುತಃ ಪ್ರಥಿತಃ ಪ್ರಾಣಃ ಪ್ರಾಣದೋ ವಾಸವಾನುಜಃ ॥ ೧೧೦ ॥

ಅಪಾಂನಿಧಿರಧಿಷ್ಠಾನಮಪ್ರಮತ್ತಃ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ ।
ಸ್ಕಂದಃ ಸ್ಕಂದಧರೋ ಧುರ್ಯೋ ವರದೋ ವಾಯುವಾಹನಃ ॥ ೧೧೧ ॥

ವಾಸುದೇವೋ ಬೃಹದ್ಭಾನುರಾದಿದೇವಃ ಪುರಂದರಃ ।
ಅಶೋಕಸ್ತಾರಣಸ್ತಾರಃ ಶೂರಃ ಶೌರಿರ್ಜನೇಶ್ವರಃ ॥ ೧೧೨ ॥

ಅನುಕೂಲಃ ಶತಾವರ್ತಃ ಪದ್ಮೀ ಪದ್ಮನಿಭೇಕ್ಷಣಃ ।
ಪದ್ಮನಾಭೋಽರವಿಂದಾಕ್ಷಃ ಪದ್ಮಗರ್ಭಃ ಶರೀರಭೃತ್ ॥ ೧೧೩ ॥

ಮಹರ್ಧಿರೃದ್ಧೋ ವೃದ್ಧಾತ್ಮಾ ಮಹಾಕ್ಷೋ ಗರುಡಧ್ವಜಃ ।
ಅತುಲಶ್ಶರಭೋ ಭೀಮಸ್ಸಮಯಜ್ಞೋ ಹವಿರ್ಹರಿಃ ॥ ೧೧೪ ॥

ಸರ್ವಲಕ್ಷಣಲಕ್ಷಣ್ಯೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಾನ್ ಸಮಿತಿಂಜಯಃ ।
ವಿಕ್ಷರೋ ರೋಹಿತೋ ಮಾರ್ಗೋ ಹೇತುರ್ದಾಮೋದರಃ ಸಹಃ ॥ ೧೧೫ ॥

ಮಹೀಧರೋ ಮಹಾಭಾಗೋ ವೇಗವಾನಮಿತಾಶನಃ ।
ಉದ್ಭವಃ ಕ್ಷೋಭಣೋ ದೇವಃ ಶ್ರೀಗರ್ಭಃ ಪರಮೇಶ್ವರಃ ॥ ೧೧೬ ॥

ಕರಣಂ ಕಾರಣಂ ಕರ್ತಾ ವಿಕರ್ತಾ ಗಹನೋ ಗುಹಃ ।
ವ್ಯವಸಾಯೋ ವ್ಯವಸ್ಥಾನಃ ಸಂಸ್ಥಾನಃ ಸ್ಥಾನದೋ ಧ್ರುವಃ ॥ ೧೧೭ ॥

ಪರರ್ದ್ಧಿಃ ಪರಮಸ್ಪಷ್ಟಸ್ತುಷ್ಟಃ ಪುಷ್ಟಃ ಶುಭೇಕ್ಷಣಃ ।
ರಾಮೋ ವಿರಾಮೋ ವಿರತೋ ಮಾರ್ಗೋ ನೇಯೋ ನಯೋಽನಯಃ ॥ ೧೧೮ ॥

ವೀರಃ ಶಕ್ತಿಮತಾಂ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ಧರ್ಮೋ ಧರ್ಮವಿದುತ್ತಮಃ ।
ವೈಕುಂಠಃ ಪುರುಷಃ ಪ್ರಾಣಃ ಪ್ರಾಣದಃ ಪ್ರಣವಃ ಪೃಥುಃ ॥ ೧೧೯ ॥

ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭಶ್ಶತ್ರುಘ್ನೋ ವ್ಯಾಪ್ತೋ ವಾಯುರಧೋಕ್ಷಜಃ ।
ಋತುಸ್ಸುದರ್ಶನಃ ಕಾಲಃ ಪರಮೇಷ್ಠೀ ಪರಿಗ್ರಹಃ ॥ ೧೨೦ ॥

ಉಗ್ರಸ್ಸಂವತ್ಸರೋ ದಕ್ಷೋ ವಿಶ್ರಾಮೋ ವಿಶ್ವದಕ್ಷಿಣಃ ।
ವಿಸ್ತಾರಃ ಸ್ಥಾವರಸ್ಥಾಣುಃ ಪ್ರಮಾಣಂ ಬೀಜಮವ್ಯಯಂ ॥ ೧೨೧ ॥

ಅರ್ಥೋಽನರ್ಥೋ ಮಹಾಕೋಶೋ ಮಹಾಭೋಗೋ ಮಹಾಧನಃ ।
ಅನಿರ್ವಿಣ್ಣಃ ಸ್ಥವಿಷ್ಠೋಭೂರ್ಧರ್ಮಯೂಪೋ ಮಹಾಮಖಃ ॥ ೧೨೨ ॥

ನಕ್ಷತ್ರನೇಮಿರ್ನಕ್ಷತ್ರೀ ಕ್ಷಮಃ ಕ್ಷಾಮಃ ಸಮೀಹನಃ ।
ಯಜ್ಞ ಇಜ್ಯೋ ಮಹೇಜ್ಯಶ್ಚ ಕ್ರತುಸ್ಸತ್ರಂ ಸತಾಂ ಗತಿಃ ॥ ೧೨೩ ॥

ಸರ್ವದರ್ಶೀ ವಿಮುಕ್ತಾತ್ಮಾ ಸರ್ವಜ್ಞೋ ಜ್ಞಾನಮುತ್ತಮಂ ।
ಸುವ್ರತಃ ಸುಮುಖಃ ಸೂಕ್ಷ್ಮಃ ಸುಘೋಷಃ ಸುಖದಃ ಸುಹೃತ್ ॥ ೧೨೪ ॥

ಮನೋಹರೋ ಜಿತಕ್ರೋಧೋ ವೀರಬಾಹುರ್ವಿದಾರಣಃ ।
ಸ್ವಾಪನಃ ಸ್ವವಶೋ ವ್ಯಾಪೀ ನೈಕಾತ್ಮಾ ನೈಕಕರ್ಮಕೃತ್ ॥ ೧೨೫ ॥

ವತ್ಸರೋ ವತ್ಸಲೋ ವತ್ಸೀ ರತ್ನಗರ್ಭೋ ಧನೇಶ್ವರಃ ।
ಧರ್ಮಗುಬ್ಧರ್ಮಕೃದ್ಧರ್ಮೀ ಸದಸತ್ಕ್ಷರಮಕ್ಷರಂ ॥ ೧೨೬ ॥

ಅವಿಜ್ಞಾತಾ ಸಹಸ್ರಾಂಶುರ್ವಿಧಾತಾ ಕೃತಲಕ್ಷಣಃ ।
ಗಭಸ್ತಿನೇಮಿಃ ಸತ್ತ್ವಸ್ಥಃ ಸಿಂಹೋ ಭೂತಮಹೇಶ್ವರಃ ॥ ೧೨೭ ॥

ಆದಿದೇವೋ ಮಹಾದೇವೋ ದೇವೇಶೋ ದೇವಭೃದ್ಗುರುಃ ।
ಉತ್ತರೋ ಗೋಪತಿರ್ಗೋಪ್ತಾ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯಃ ಪುರಾತನಃ ॥ ೧೨೮ ॥

ಶರೀರಭೂತಭೃದ್ಭೋಕ್ತಾ ಕಪೀಂದ್ರೋ ಭೂರಿದಕ್ಷಿಣಃ ।
ಸೋಮಪೋಽಮೃತಪಃ ಸೋಮಃ ಪುರುಜಿತ್ ಪುರುಸತ್ತಮಃ ॥ ೧೨೯ ॥

ವಿನಯೋ ಜಯಃ ಸತ್ಯಸಂಧೋ ದಾಶಾರ್ಹಃ ಸಾತ್ವತಾಂ ಪತಿಃ ।
ಜೀವೋ ವಿನಯಿತಾ ಸಾಕ್ಷೀ ಮುಕುಂದೋಽಮಿತವಿಕ್ರಮಃ ॥ ೧೩೦ ॥

ಅಂಭೋನಿಧಿರನಂತಾತ್ಮಾ ಮಹೋದಧಿಶಯೋಽಂತಕಃ ।
ಅಜೋ ಮಹಾರ್ಹಃ ಸ್ವಾಭಾವ್ಯೋ ಜಿತಾಮಿತ್ರಃ ಪ್ರಮೋದನಃ ॥ ೧೩೧ ॥

ಆನಂದೋ ನಂದನೋ ನಂದಃ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಃ ।
ಮಹರ್ಷಿಃ ಕಪಿಲಾಚಾರ್ಯಃ ಕೃತಜ್ಞೋ ಮೇದಿನೀಪತಿಃ ॥ ೧೩೨ ॥

ತ್ರಿಪದಸ್ತ್ರಿದಶಾಧ್ಯಕ್ಷೋ ಮಹಾಶೃಂಗಃ ಕೃತಾಂತಕೃತ್ ।
ಮಹಾವರಾಹೋ ಗೋವಿಂದಃ ಸುಷೇಣಃ ಕನಕಾಂಗದೀ ॥ ೧೩೩ ॥

ಗುಹ್ಯೋ ಗಭೀರೋ ಗಹನೋ ಗುಪ್ತಶ್ಚಕ್ರಗದಾಧರಃ ।
ವೇಧಾಃ ಸ್ವಾಂಗೋಽಜಿತಃ ಕೃಷ್ಣೋ ದೃಢಃ ಸಂಕರ್ಷಣೋಽಚ್ಯುತಃ ॥ ೧೩೪ ॥

ವರುಣೋ ವಾರುಣೋ ವೃಕ್ಷಃ ಪುಷ್ಕರಾಕ್ಷೋ ಮಹಾಮನಾಃ ।
ಭಗವಾನ್ ಭಗಹಾನಂದೀ ವನಮಾಲೀ ಹಲಾಯುಧಃ ॥ ೧೩೫ ॥

ಆದಿತ್ಯೋ ಜ್ಯೋತಿರಾದಿತ್ಯಃ ಸಹಿಷ್ಣುರ್ಗತಿಸತ್ತಮಃ ।
ಸುಧನ್ವಾ ಖಂಡಪರಶುರ್ದಾರುಣೋ ದ್ರವಿಣಪ್ರದಃ ॥ ೧೩೬ ॥

ದಿವಿಸ್ಪೃಕ್ ಸರ್ವದೃಗ್ವ್ಯಾಸೋ ವಾಚಸ್ಪತಿರಯೋನಿಜಃ ।
ತ್ರಿಸಾಮಾ ಸಾಮಗಸ್ಸಾಮ ನಿರ್ವಾಣಂ ಭೇಷಜಂ ಭಿಷಕ್ ॥ ೧೩೭ ॥

ಸನ್ಯಾಸಕೃಚ್ಛಮಃ ಶಾಂತೋ ನಿಷ್ಠಾ ಶಾಂತಿಃ ಪರಾಯಣಂ ।
ಶುಭಾಂಗಃ ಶಾಂತಿದಃ ಸ್ರಷ್ಟಾ ಕುಮುದಃ ಕುವಲೇಶಯಃ ॥ ೧೩೮ ॥

ಗೋಹಿತೋ ಗೋಪತಿರ್ಗೋಪ್ತಾ ವೃಷಭಾಕ್ಷೋ ವೃಷಪ್ರಿಯಃ ।
ಅನಿವರ್ತೀ ನಿವೃತ್ತಾತ್ಮಾ ಸಂಕ್ಷೇತಾ ಕ್ಷೇಮಕೃಚ್ಛಿವಃ ॥ ೧೩೯ ॥

ಶ್ರೀವತ್ಸವಕ್ಷಾಃ ಶ್ರೀವಾಸಃ ಶ್ರೀಪತಿಃ ಶ್ರೀಮತಾಂವರಃ ।
ಶ್ರೀದಃ ಶ್ರೀಶಃ ಶ್ರೀನಿವಾಸಃ ಶ್ರೀನಿಧಿಃ ಶ್ರೀವಿಭಾವನಃ ॥ ೧೪೦ ॥

ಶ್ರೀಧರಃ ಶ್ರೀಕರಃ ಶ್ರೇಯಃ ಶ್ರೀಮಾಂಲೋಕತ್ರಯಾಶ್ರಯಃ ।
ಸ್ವಕ್ಷಃ ಸ್ವಂಗಃ ಶತಾನಂದೋ ನಂದಿರ್ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಣೇಶ್ವರಃ ॥ ೧೪೧ ॥

ವಿಜಿತಾತ್ಮಾಽವಿಧೇಯಾತ್ಮಾ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಶ್ಛಿನ್ನಸಂಶಯಃ ।
ಉದೀರ್ಣಃ ಸರ್ವತಶ್ಚಕ್ಷುರನೀಶಃ ಶಾಶ್ವತಸ್ಥಿರಃ ॥ ೧೪೨ ॥

ಭೂಶಯೋ ಭೂಷಣೋ ಭೂತಿರ್ವಿಶೋಕಃ ಶೋಕನಾಶನಃ ।
ಅರ್ಚಿಷ್ಮಾನರ್ಚಿತಃ ಕುಂಭೋ ವಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಾ ವಿಶೋಧನಃ ॥ ೧೪೩ ॥

ಅನಿರುದ್ಧೋಽಪ್ರತಿರಥಃ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನೋಽಮಿತವಿಕ್ರಮಃ ।
ಕಾಲನೇಮಿನಿಹಾ ವೀರಃ ಶೌರಿಃ ಶೂರಜನೇಶ್ವರಃ ॥ ೧೪೪ ॥

ತ್ರಿಲೋಕಾತ್ಮಾ ತ್ರಿಲೋಕೇಶಃ ಕೇಶವಃ ಕೇಶಿಹಾ ಹರಿಃ ।
ಕಾಮದೇವಃ ಕಾಮಪಾಲಃ ಕಾಮೀ ಕಾಂತಃ ಕೃತಾಗಮಃ ॥ ೧೪೫ ॥

ಅನೇಕಮೂರ್ತಿರವ್ಯಕ್ತಃ ಶತಮೂರ್ತಿಃ ಶತಾನನಃ ।
ಏಕೋ ನೈಕಸ್ಸವಃ ಕಃ ಕಿಂ ಯತ್ತತ್ಪದಮನುತ್ತಮಂ ॥ ೧೪೬ ॥

ಲೋಕಬಂಧುರ್ಲೋಕನಾಥೋ ಮಾಧವೋ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಃ ।
ಸುವರ್ಣವರ್ಣೋ ಹೇಮಾಂಗೋ ವರಾಂಗಶ್ಚಂದನಾಂಗದೀ ॥ ೧೪೭ ॥

ವೀರಹಾ ವಿಷಮಃ ಶೂನ್ಯೋ ಘೃತಾಶೀರಚಲಶ್ಚಲಃ ।
ಅಮಾನೀ ಮಾನದೋ ಮಾನ್ಯೋ ಲೋಕಸ್ವಾಮೀ ತ್ರಿಲೋಕಧೃತ್ ॥ ೧೪೮ ॥

ಸುಮೇಧಾ ಮೇಧಜೋ ಧನ್ಯಃ ಸತ್ಯಮೇಧಾ ಧರಾಧರಃ ।
ತೇಜೋವೃಷೋ ದ್ಯುತಿಧರಃ ಸರ್ವಶಸ್ತ್ರಭೃತಾಂವರಃ ॥ ೧೪೯ ॥

ಪ್ರಗ್ರಹೋ ನಿಗ್ರಹೋ ವ್ಯಗ್ರೋ ನೈಕಶೃಂಗೋ ಗದಾಗ್ರಜಃ ।
ಚತುರ್ಮೂರ್ತಿಶ್ಚತುರ್ಬಾಹುಶ್ಚತುರ್ವ್ಯೂಹಶ್ಚತುರ್ಗತಿಃ ॥ ೧೫೦ ॥

ಚತುರಾತ್ಮಾ ಚತುರ್ಭಾವಶ್ಚತುರ್ವೇದವಿದೇಕಪಾತ್ ।
ಸಮಾವರ್ತೋಽನಿವೃತ್ತಾತ್ಮಾ ದುರ್ಜಯೋ ದುರತಿಕ್ರಮಃ ॥ ೧೫೧ ॥

ದುರ್ಲಭೋ ದುರ್ಗಮೋ ದುರ್ಗೋ ದುರಾವಾಸೋ ದುರಾರಿಹಾ ।
ಶುಭಾಂಗೋ ಲೋಕಸಾರಂಗಃ ಸುತಂತುಸ್ತಂತುವರ್ಧನಃ ॥ ೧೫೨ ॥

ಇಂದ್ರಕರ್ಮಾ ಮಹಾಕರ್ಮಾ ಕೃತಕರ್ಮಾ ಕೃತಾಗಮಃ ।
ಉದ್ಭವಃ ಸುಂದರಃ ಸುಂದೋ ರತ್ನನಾಭಃ ಸುಲೋಚನಃ ॥ ೧೫೩ ॥

ಅರ್ಕೋ ವಾಜಸನಃ ಶೃಂಗೀ ಜಯಂತಃ ಸರ್ವವಿಜ್ಜಯೀ ।
ಸುವರ್ಣಬಿಂದುರಕ್ಷೋಭ್ಯಃ ಸರ್ವವಾಗೀಶ್ವರೇಶ್ವರಃ ॥ ೧೫೪ ॥

ಮಹಾಹ್ರದೋ ಮಹಾಗರ್ತೋ ಮಹಾಭೂತೋ ಮಹಾನಿಧಿಃ ।
ಕುಮುದಃ ಕುಂದರಃ ಕುಂದಃ ಪರ್ಜನ್ಯಃ ಪಾವನೋಽನಿಲಃ ॥ ೧೫೫ ॥

ಅಮೃತಾಶೋಽಮೃತವಪುಃ ಸರ್ವಜ್ಞಃ ಸರ್ವತೋಮುಖಃ ।
ಸುಲಭಃ ಸುವ್ರತಃ ಸಿದ್ಧಃ ಶತ್ರುಜಿಚ್ಛತ್ರುತಾಪನಃ ॥ ೧೫೬ ॥

ನ್ಯಗ್ರೋಧೋದುಂಬರೋಽಶ್ವತ್ಥಶ್ಚಾಣೂರಾಂಧ್ರನಿಷೂದನಃ ।
ಸಹಸ್ರಾರ್ಚಿಃ ಸಪ್ತಜಿಹ್ವಃ ಸಪ್ತೈಧಾಃ ಸಪ್ತವಾಹನಃ ॥ ೧೫೭ ॥

ಅಮೂರ್ತೋಽನಘೋಽಚಿಂತ್ಯೋ ಭಯಕೃದ್ಭಯನಾಶನಃ ।
ಅಣುರ್ಬೃಹತ್ಕೃಶಃ ಸ್ಥೂಲೋ ಗುಣಭೃನ್ನಿರ್ಗುಣೋ ಮಹಾನ್ ॥ ೧೫೮ ॥

ಅಧೃತಃ ಸ್ವಧೃತಃ ಸ್ವಾಸ್ಯಃ ಪ್ರಾಗ್ವಂಶೋ ವಂಶವರ್ಧನಃ ।
ಭಾರಭೃತ್ಕಥಿತೋ ಯೋಗೀ ಯೋಗೀಶಃ ಸರ್ವಕಾಮದಃ ॥ ೧೫೯ ॥

ಆಶ್ರಮಃ ಶ್ರಮಣಃ ಕ್ಷಾಮಃ ಸುಪರ್ಣೋ ವಾಯುವಾಹನಃ ।
ಧನುರ್ಧರೋ ಧನುರ್ವೇದೋ ದಂಡೋ ದಮಯಿತಾ ದಮಃ ॥ ೧೬೦ ॥

ಅಪರಾಜಿತಃ ಸರ್ವಸಹೋ ನಿಯಂತಾಽನಿಯಮೋಽಯಮಃ ।
ಸತ್ತ್ವವಾನ್ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಃ ಸತ್ಯಃ ಸತ್ಯಧರ್ಮಪರಾಯಣಃ ॥ ೧೬೧ ॥

ಅಭಿಪ್ರಾಯಃ ಪ್ರಿಯಾರ್ಹೋಽರ್ಹಃ ಪ್ರಿಯಕೃತ್ ಪ್ರೀತಿವರ್ಧನಃ ।
ವಿಹಾಯಸಗತಿರ್ಜ್ಯೋತಿಃ ಸುರುಚಿರ್ಹುತಭುಗ್ವಿಭುಃ ॥ ೧೬೨ ॥

ರವಿರ್ವಿರೋಚನಃ ಸೂರ್ಯಃ ಸವಿತಾ ರವಿಲೋಚನಃ ।
ಅನಂತೋ ಹುತಭುಗ್ಭೋಕ್ತಾ ಸುಖದೋ ನೈಕಜೋಽಗ್ರಜಃ ॥ ೧೬೩ ॥

ಅನಿರ್ವಿಣ್ಣಃ ಸದಾಮರ್ಷೀ ಲೋಕಾಧಿಷ್ಠಾನಮದ್ಭುತಃ ।
ಸನಾತ್ ಸನಾತನತಮಃ ಕಪಿಲಃ ಕಪಿರವ್ಯಯಃ ॥ ೧೬೪ ॥

ಸ್ವಸ್ತಿದಃ ಸ್ವಸ್ತಿಕೃತ್ ಸ್ವಸ್ತಿ ಸ್ವಸ್ತಿಭುಕ್ ಸ್ವಸ್ತಿದಕ್ಷಿಣಃ ।
ಅರೌದ್ರಃ ಕುಂಡಲೀ ಚಕ್ರೀ ವಿಕ್ರಮ್ಯೂರ್ಜಿತಶಾಸನಃ ॥ ೧೬೫ ॥

ಶಬ್ದಾತಿಗಃ ಶಬ್ದಸಹಃ ಶಿಶಿರಃ ಶರ್ವರೀಕರಃ ।
ಅಕ್ರೂರಃ ಪೇಶಲೋ ದಕ್ಷೋ ದಕ್ಷಿಣಃ ಕ್ಷಮಿಣಾಂವರಃ ॥ ೧೬೬ ॥

ವಿದ್ವತ್ತಮೋ ವೀತಭಯಃ ಪುಣ್ಯಶ್ರವಣಕೀರ್ತನಃ ।
ಉತ್ತಾರಣೋ ದುಷ್ಕೃತಿಹಾ ಪುಣ್ಯೋ ದುಃಸ್ವಪ್ನನಾಶನಃ ॥ ೧೬೭ ॥

ವೀರಹಾ ರಕ್ಷಣಸ್ಸಂತೋ ಜೀವನಃ ಪರ್ಯವಸ್ಥಿತಃ ।
ಅನಂತರೂಪೋಽನಂತಶ್ರೀರ್ಜಿತಮನ್ಯುರ್ಭಯಾಪಹಃ ॥ ೧೬೮ ॥

ಚತುರಶ್ರೋ ಗಭೀರಾತ್ಮಾ ವಿದಿಶೋ ವ್ಯಾದಿಶೋ ದಿಶಃ ।
ಅನಾದಿರ್ಭೂರ್ಭುವೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ಸುವೀರೋ ರುಚಿರಾಂಗದಃ ॥ ೧೬೯ ॥

ಜನನೋ ಜನಜನ್ಮಾದಿರ್ಭೀಮೋ ಭೀಮಪರಾಕ್ರಮಃ ।
ಆಧಾರನಿಲಯೋಽಧಾತಾ ಪುಷ್ಪಹಾಸಃ ಪ್ರಜಾಗರಃ ॥ ೧೭೦ ॥

ಊರ್ಧ್ವಗಸ್ಸತ್ಪಥಾಚಾರಃ ಪ್ರಾಣದಃ ಪ್ರಣವಃ ಪಣಃ ।
ಪ್ರಮಾಣಂ ಪ್ರಾಣನಿಲಯಃ ಪ್ರಾಣಭೃತ್ ಪ್ರಾಣಜೀವನಃ ॥ ೧೭೧ ॥

ತತ್ತ್ವಂ ತತ್ತ್ವವಿದೇಕಾತ್ಮಾ ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾತಿಗಃ ।
ಭೂರ್ಭುವಸ್ಸ್ವರ್ಸ್ತರುಸ್ತಾರಃ ಸವಿತಾ ಪ್ರಪಿತಾಮಹಃ ॥ ೧೭೨ ॥

ಯಜ್ಞೋ ಯಜ್ಞಪತಿರ್ಯಜ್ವಾ ಯಜ್ಞಾಂಗೋ ಯಜ್ಞವಾಹನಃ ।
ಯಜ್ಞಭೃದ್ಯಜ್ಞಕೃದ್ಯಜ್ಞೀ ಯಜ್ಞಭುಗ್ಯಜ್ಞಸಾಧನಃ ॥ ೧೭೩ ॥

ಯಜ್ಞಾಂತಕೃದ್ಯಜ್ಞಗುಹ್ಯಮನ್ನಮನ್ನಾದ ಏವ ಚ ।
ಆತ್ಮಯೋನಿಸ್ವಯಂಜಾತೋ ವೈಖಾನಸ್ಸಾಮಗಾಯನಃ ॥ ೧೭೪ ॥

ದೇವಕೀನಂದನಸ್ರಷ್ಟಾ ಅನಘೋ ವಿಷ್ಣುಕರ್ಮಕೃತ್ ।
ಪಾಪನಾಶನಃ ಶಂಖಭೃನ್ನಂದಕೀ ವಿಷ್ಣುರಚ್ಯುತಃ ॥ ೧೭೫ ॥

ಪ್ರಥಮಃ ಪ್ರಥಮಾಭಾಸೋ ಮಹಾಪಾರ್ಶ್ವೋ ಮಹಾಗತಿಃ ।
ಚತುರ್ಮಹಾವ್ಯೂಹಕೃಚ್ಚತುರ್ದಂಷ್ಟ್ರಶ್ಚತುರ್ಭುಜಃ ॥ ೧೭೬ ॥

ಚತುರ್ಮೂರ್ತಿಶ್ಚತುರ್ಬಾಹುಶ್ಚತುರ್ವ್ಯೂಹಶ್ಚತುರ್ಗತಿಃ ।
ಚತುರಾತ್ಮಾ ಚತುರ್ಭಾವಶ್ಚತುರ್ವೇದವಿದೇಕಪಾತ್ ॥ ೧೭೭ ॥

ಸಮಾವರ್ತೋಽನಿವೃತ್ತಾತ್ಮಾ ದುರ್ಜಯೋ ದುರತಿಕ್ರಮಃ ।
ದುರ್ಲಭೋ ದುರ್ಗಮೋ ದುರ್ಗೋ ದುರಾವಾಸೋ ದುರಾರಿಹಾ ॥ ೧೭೮ ॥

ಶುಭಾಂಗೋ ಲೋಕಸಾರಂಗಃ ಸುತಂತುಸ್ತಂತುವರ್ಧನಃ ।
ಇಂದ್ರಕರ್ಮಾ ಮಹಾಕರ್ಮಾ ಕೃತಕರ್ಮಾ ಕೃತಾಗಮಃ ॥ ೧೭೯ ॥

ಉದ್ಭವಃ ಸುಂದರಃ ಸುಂದೋ ರತ್ನನಾಭಃ ಸುಲೋಚನಃ ।
ಅರ್ಕೋ ವಾಜಸನಃ ಶೃಂಗೀ ಜಯಂತಃ ಸರ್ವವಿಜ್ಜಯೀ ॥ ೧೮೦ ॥

ಸುವರ್ಣಬಿಂದುರಕ್ಷೋಭ್ಯಃ ಸರ್ವವಾಗೀಶ

ఎ. చిన్న మిత్రుడా.

ఎలా చేసావు ఈ అద్భుతమైన చిత్రాన్ని ❖
నాకూ నేర్పవూ ఆ విద్యను నీ వంటి చిన్నవాడినే ❖
చిన్నారి చిట్టిది చిత్రంలో చిలుకను వేసినది గదా ❖
ఎగిరే చిలుక ఎలా కనిపిస్తుందో అలా వేసింది :
ఇంత చిన్న వయసు లో ఇంత చక్కని చిత్రం ఎలా వేసిందో ❖
నాకు అర్థం కావడం లేదు ఎలా వేసిందో చెప్పవూ ❖
ఎలా అడిగినా ఏమి అడిగినా ఆ చిన్నది ఏమీ చెప్పలేదు :
ఎంత ప్రయత్నించినా ఏమీ చెప్పలేదు ఆ చిన్నది ❖
చివరకు నేనే ఆ చిన్నదాన్ని ఒక ప్రశ్న అడిగాను :
ఆ చిలుక ఎక్కడ ఉంది అని అడిగాను ❖
చిన్నది తన చేతిలో ఉన్న చిలుకను చూపింది :
ఆ చిలుక ఎగిరిపోతుందేమో అని చిన్నది చిలుకను ❖
ఎడమ చేతిలో పట్టుకొని కుడి చేతితో చిత్రాన్ని వేసింది :
ఆ చిన్నది చిత్రాన్ని వేసిన తీరు చూసి ❖
నేను ఆశ్చర్యపోయాను ఆనందించాను ❖
ఆ చిన్నది చిత్రాన్ని వేసిన తీరు ఎలాగంటే :
ఒక చేతిలో చిలుకను పట్టుకొని మరొక చేతితో చిత్రాన్ని వేయడం ❖
చిలుకను ఎగిరిపోకుండా పట్టుకోవడం ఎంత కష్టమో ❖
చిత్రాన్ని వేయడం అంత కష్టం ❖
ఆ చిన్నది ఎంత చక్కగా చిత్రాన్ని వేసిందో ❖

ܠܡܨܥܝܐ ܕܒܪܐ ܡܫܝܚܐ ܕܥܠܡܐ ܝܠܝܕܘܗܝ:
ܕܝܕܝܥܘܬܗ ܚܣܝܡܝܢ ܗܘܘ ܐܪܥܐ ܟܕ ܐܬܐ ܗܘ ܀
ܫܠܡܐ ܕܒܪܐ ܥܒܕ ܥܡ ܐܒܗܬܐ ܒܝܘܡܝ ܕܝܠܗ:
ܘܒܗ ܐܬܠܒܫ ܒܣܪܐ ܐܪܥܐ ܡܬܩܢܐ ܀
ܥܒܕ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܥܡ ܡܠܟܘܬܐ:
ܘܒܗ ܥܒܕܝܢ ܐܬܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܠܡܫܬܠܛܘ ܀
ܥܘܕܪܢܗ ܠܒܢܝܢ ܡܠܟܐ ܘܦܪܩܢ ܐܢܫܘܬܐ:
ܘܐܦ ܕܝܢܐ ܘܡܬܚܢܢ ܕܐܪܥܐ ܫܘܠܛܢܘܗܝ ܀
ܥܒܕ ܚܘܒܗ ܕܟܠܗܝܢ ܘܫܘܡܠܝܐ ܕܠܒܢܝܢ ܠܗ:
ܘܐܦ ܡܪܢܝܬܗ ܕܘܝܗ ܕܝܠܗܝܢ ܕܗܘܐ ܚܘܒܐ ܐܝܟܐ ܀
ܒܗ ܦܬܚܘܗܝ ܬܪܥܝܢ ܥܡ ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ:
ܘܡܘܕܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܝܫܘܥܘܗܝ ܀
ܫܠܡ ܐܠܗܐ ܢܝܚܘܗܝ ܐܕܡ ܗܘܐ ܡܢ ܥܠܡ:
ܕܝܠܗ ܗܒܝܢ ܠܡܫܒܚܘ ܒܫܡܝܢܘܗܝ ܀
ܫܠܡܐ ܕܒܪܐ ܕܒܪܝܬܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ:
ܘܥܡ ܗܘ ܕܡܢܐ ܕܡܝܬܐ ܡܢܝܢ ܠܐܠܗܘܬܐ ܀
ܗܘܐ ܕܡܢܐ ܡܬܚܙܐ ܕܐܦ ܡܪܢܝܬܗ ܕܒܪܐ ܥܒܕ:
ܘܒܝܕܥܘܬܗ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܫܡܝܢܐ ܫܠܡܐ ܢܦܫ ܀
ܠܗܘܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܘܬܐ:
ܘܗܝ ܡܒܝܢܐ ܠܗ ܠܫܠܡܐ ܕܫܘܟܪܗ ܕܝܗܘܒܐ ܥܒܕܘ ܀
ܥܒܕܘܬܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܒܗ ܕܝܫܘܥ ܢܫܒܚ:
ܘܒܗ ܡܬܥܒܕܐ ܗܘ ܕܡܬܚܙܝܢܐ ܥܡ ܫܘܒܚܘܗܝ ܀

سوں بنیادوں پر جُوں مصیلا حق نہیں تو:
ہے کیا میرا جو نہیں تجھ پر کیا جو جیا میرا ہوں:
ہر اک نقش کو ہوں کرتا تو کہتا ہے کہ تیرا ہوں:
ہوا جب غم سے یوں بیتاب تو غم کیا کرے میرا:
کہا تم نے کہ کیوں ہو غیر کے ملنے میں رسوائی:
بجا کہتے ہو سچ کہتے ہو پھر کہیو کہ ہاں کیوں ہو:
نکالا چاہتا ہے کام طعنوں سے تو غالبؔ کا:
تری محفل نہ چھوڑیں گے ہم اس باتیں سے کیا ہوگا:
ہوئی تاخیر تو کچھ باعثِ تاخیر بھی تھا:
آپ آتے تھے مگر کوئی عناں گیر بھی تھا:
تم سے بے جا ہے مجھے اپنی تباہی کا گلہ:
اس میں کچھ شائبۂ خوبیٔ تقدیر بھی تھا:
تو اور آرائشِ خمِ کاکل:
میں اور اندیشہ ہائے دور دراز:
لے گئی تیری آرزو چور:
اب نہیں کوئی بات خطرے کی:
جس دن کے لیے کہ وعدہ آتا ہے سو آج:
قاصد پہ اضطراب سے میرے نہ جا کہ آج:
جاتا ہوں داغِ حسرتِ ہستی لیے ہوئے:
ہوں شمع کشتہ درخورِ محفل نہیں ہوں میں:
مت پوچھ کہ کیا حال ہے میرا ترے پیچھے:
تو دیکھ کہ کیا رنگ ہے تیرا مرے آگے:
ایماں مجھے روکے ہے جو کھینچے ہے مجھے کفر:
کعبہ مرے پیچھے ہے کلیسا مرے آگے:
آہ کو چاہیے اک عمر اثر ہونے تک:
کون جیتا ہے تری زلف کے سر ہونے تک:
دامِ ہر موج میں ہے حلقۂ صد کامِ نہنگ:
دیکھیں کیا گزرے ہے قطرے پہ گہر ہونے تک:
عاشقی صبر طلب اور تمنا بے تاب:
دل کا کیا رنگ کروں خونِ جگر ہونے تک:
ہم نے مانا کہ تغافل نہ کرو گے لیکن:
خاک ہو جائیں گے ہم تم کو خبر ہونے تک:
پرتوِ خور سے ہے شبنم کو فنا کی تعلیم:
میں بھی ہوں ایک عنایت کی نظر ہونے تک:
یک نظر بیش نہیں فرصتِ ہستی غافل:
گرمیِ بزمِ تمنا ہے سحر ہونے تک:
غم ہستی کا اسدؔ کس سے ہو جز مرگ علاج:
شمع ہر رنگ میں جلتی ہے سحر ہونے تک:

(۱) ص ois

ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ.

ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕ

ઇલા દિષ્ટા ત્વયિ દિવમિવ ભૂમિરપ્યેષ્યતીતિ ॥ ૭

ઇલા પુત્ર્યાં તવ ચ જનની યાં વિદુર્લોકપૂર્વામ્ ॥

ઇલા નામ્ના ત્વમસિ વસુધા યત્પ્રસૂતિસ્તતો નઃ

પાયા ધેનુર્ભુવનજનની કામદોહા પ્રસન્ના ॥

ઇલા પુત્રી તવ ચ જનની યાં વદન્તીહ લોકાઃ

પાયા ધેનુર્ભુવનજનની કામદોહા પ્રસન્ના ॥

ઇલા પુત્રી તવ ચ જનની યાં વદન્તીહ લોકાઃ

પાયા ધેનુર્ભુવનજનની કામદોહા પ્રસન્ના ॥

ઇલા પુત્રી તવ ચ જનની યાં વદન્તીહ લોકાઃ

પાયા ધેનુર્ભુવનજનની કામદોહા પ્રસન્ના ॥

ईश्वर सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात वास करतो.

सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात ईश्वर वास करतो म्हणून
सर्व प्राणिमात्रांचे हृदय हे ईश्वराचे मंदिर आहे.

ईश्वराचे मंदिर हे सोन्याचे, चांदीचे, दगडाचे किंवा
विटांचे असते असे नाही.

ईश्वराचे मंदिर हे सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात असते.

ईश्वराचे मंदिर हे सर्व प्राणिमात्रांच्या हृदयात असते
म्हणून सर्व प्राणिमात्रांचे हृदय हे ईश्वराचे मंदिर
आहे असे समजून सर्व प्राणिमात्रांवर प्रेम करावे.

सर्व प्राणिमात्रांवर प्रेम करणे हीच ईश्वराची खरी
पूजा आहे.

ईश्वराची पूजा करण्यासाठी आपण मंदिरात जातो.

मंदिरात जाऊन ईश्वराची पूजा करणे चांगले आहे.

परंतु मंदिरात जाऊन ईश्वराची पूजा करणे म्हणजेच
सर्व प्राणिमात्रांवर प्रेम करणे असे नाही.

सर्व प्राणिमात्रांवर प्रेम करणे हीच ईश्वराची खरी
पूजा आहे.

सर्व प्राणिमात्रांवर प्रेम करणे म्हणजेच ईश्वराची
पूजा करणे होय.

सर्व प्राणिमात्रांवर प्रेम करणे म्हणजेच ईश्वराची
पूजा करणे होय म्हणून सर्व प्राणिमात्रांवर प्रेम
करावे.

ולא יהא רשאי למכור לאחרים עד שיודיענו:
ואם אמר אין אנו רוצין ליקח ולא מכר לאחרים
ואחר כך בא ליקח אין שומעין לו: ואם אמר
אנו רוצין ליקח ואין לנו מעות הרי זה ישלח
מעותיו ויקח: ואם אמר אנו רוצין ליקח ואין
לנו עכשיו מעות ואין לו לאחרים אלא כדי
דמים הרי זה יקח ויתן מעות: ואם אמר אנו
רוצין ליקח ואין לנו עכשיו מעות ויש לו
לאחרים הרי זה יקח ויתן מעות: ואם אמר
אנו רוצין ליקח ואין לנו עכשיו מעות ואין
לו לאחרים אלא כדי דמים הרי זה יקח ויתן
מעות: ואם אמר אנו רוצין ליקח ואין לנו
עכשיו מעות ויש לו לאחרים יותר על כדי
דמים הרי זה יקח ויתן מעות: ואם אמר אנו
רוצין ליקח ואין לנו עכשיו מעות ויש לו
לאחרים יותר על

ಧನ್ಯರು ನೀವು ನಿಮ್ಮಯ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ ಎಂದು ಹರಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಸುದ್ದಿಯು ಲೋಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬಿ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಜನರು ಸೀತೆಯ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀರಾಮನ ಕ್ರೌರ್ಯವನ್ನು ಹಳಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಸೀತೆಯು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಸುದ್ದಿಯು ಶ್ರೀರಾಮನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಅವನು ಸೀತೆಯ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ ಅವಳ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿದೇವನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.

"ಸೀತೆ! ನಿನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಲೆಂದೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಸಿದೆನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಲೋಕದವರು ನಿನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಶಂಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ರಾವಣನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನ ಪಾಪವು ನಿನಗೂ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿಸಿದೆನು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಿನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲೋಕದವರು ಸಂಶಯಪಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ

לא אשיבם לה אחיזתם בחוט לשון אמת:

בלב חכם ישכון שפתי תוספת לקח בו:

תועבת ה' לבות עקשים ורצונו תמימי דרך:

גם יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט:

נזם זהב ולבוש פז משכיל על עם שומע:

משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח בה' אשרי הוא:

חכם לב יקרא מצות ונבון שפתים ישיב טוב:

מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת:

לב חכם ישכיל משל ואזן שומעת חכמה תשגה:

מתן אדם ירחיב לו והנהו לפני גדולים יתהלך:

אל תרשע לב בדבר רע לנחם אבלים בבית משתה:

ਜੋ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਜਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।
ਹੇ ਪਾਰਥ! ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਹੀ ਰਾਹ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ।

भो भक्तेष्टद लक्ष्मीश दोर्दण्ड मेरु दण्ड मे:
मेरु श्रीमेरुणे दत्ते दोस्मिन् दक्षिणदोर्दण्डे ॥
सकल भुवन दान दक्षस्य दक्षिण दोर्दण्ड मेरु:
दक्षिण दोर्दण्ड मेरु दक्षस्य दक्षिण दोर्दण्ड मेरु:
दो दण्ड लक्ष लक्ष्मी सङ्गत भुज दण्ड दम्भ:
दक्षिण दोर्दण्ड मेरु दक्षस्य दक्षिण दोर्दण्ड मेरु ॥
भक्त जनाश्रय(१) दीक्षागुरु मेरु दण्ड सोमेश्वर:
दक्षिण दोर्दण्ड मेरु दक्षस्य दक्षिण दोर्दण्ड मेरु ॥
दक्षिण दोर्दण्ड मेरु दक्षस्य दक्षिण दोर्दण्ड मेरु

ಪಾಲಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕೆ ಸಂಪದವೀವ ಕಾಲಕಾಲಕೆ ಕಾಯ್ವ ಕೃಪಾಲ ನೀನೆಂದು ಪೊಗಳುವೆನು ಸಂತತ ಮೂಲಾ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸಿಂಹ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿದ ಕಾರಣ ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿದ ಕಾರಣ

שרֵיִם בֵּנוּ שם בֵּית מִקְדָּשׁ לֵאלֹהֵינוּ ❖
שרֵיִם בֵּנוּ שם בֵּית מִקְדָּשׁ לֵאלֹהֵינוּ:
וְלֹא יִסְתַּיְרוּ לְעוֹלָם וְלֹא יִשָּׁכְחוּ ❖
שרֵיִם בֵּנוּ שם בֵּית מִקְדָּשׁ לֵאלֹהֵינוּ:
שרֵיִם בֵּנוּ שם בֵּית מִקְדָּשׁ לֵאלֹהֵינוּ:
וְלֹא יִסְתַּיְרוּ לְעוֹלָם וְלֹא יִשָּׁכְחוּ ❖

وَعِنْدَ أَكْمَهَ تَلْمَذ مَلِكُ جِدَائِلَ صَوْت ❊
مَنَامَكَل جِيوَنَة وَإِيمَكَل جِيرَة مَنَصَ جِلَبَيْ :
جِيَة أَجَنَّمُ بِلَة نِهَة لَجِيَنَامُ ❊
قَصَ بَرَ نِ بَرَ نِ بِيَوَا :
جِيَهَ نِسَة جِلَ جِسَمَلَ نَجَنَّمُ ❊
تَوَكَ مَلَكَ مَمَ جِسَلَقَ جَهَيَ لَمَ :
لِلَ بَرَيَ جِعَجِيَ(٢) مَلَمَ بَلَ جِوَلَكَ ❊
جَكَ لَمِيَكَ عَلَ لَمَ جِلَكَ صَوَ لَجِيَنَجَيَ :
مَنَامَكَل جِيوَنَة وَإِيمَكَل جِيرَة مَنَصَ جِلَبَيْ ❊
وَإِلَ نِسَة جِلَ مِلَمَ بِيَوَا جِلَ نَجَنَّمُ ❊
جِيَهَ نِسَة جِلَ جِسَمَلَ نَجَنَّمُ ❊
وَإِلَ نِسَة جِلَ مِلَمَ بِيَوَا جِلَ نَجَنَّمُ ❊
لِيَهَ جِعَجِ تَوَكَ عَلَ قَنَ جِ عَلَنَيَ :
وَإِيَهَ جِعَجِ نَجَ عَلَ بَرَ لَجِيَلَلَمِ ❊
تَوَكَ مِلَيَ جِلَ زَنَ قَنَ بَلَ جِوَلَكَقَوَ :
مَنَامَكَل جِيوَنَة وَإِيمَكَل جِيرَة مَنَصَ جِلَبَيْ ❊
وَإِلَ نِسَة جِلَ مِلَمَ بِيَوَا جِلَ نَجَنَّمُ ❊
وَعِنْدَ أَكْمَهَ تَلْمَذ مَلِكُ جِدَائِلَ صَوْت ❊
لِيَهَ جِعَجِ تَوَكَ عَلَ قَنَ جِ عَلَنَيَ :
وَإِيَهَ جِعَجِ نَجَ عَلَ بَرَ لَجِيَلَلَمِ

ڤەھەم دېمەڭ ھەيدە كىلەۋلە ئۇنۇڭ ئېيلا:
چۇڭ كەر ھەمما ۋا ڤېلە ھەن ما ۋا ڤېڭ ھەن ❖
ھۆنۈھ ئېمەما ما ۋېلەۋ ئېلا ھەيدە ئېڭ ھەن:
ڤېلا ھەن ئېمەما ما ۋېلەۋ ئېلا ھەيدە ئېڭ ھەن ❖
ئېمەڤەما ئېڭ ڤەما ۋېلەۋ ۋېۋئۇ ۋېلەۋ:
ئۇئۇھ ھۆڭ ڤەما ۋېلەۋ ۋېۋئۇ ۋېلەۋ ❖
ڤەما ۋېلەۋ ۋېۋئۇ ۋېلەۋ ڤەما ئېڭ ھەن ❖
ھۆنۈھ ئېمەما ۋېلەۋ ۋېۋئۇ ۋېلەۋ:
ھۆنۈھ ئېمەما ۋېلەۋ ۋېۋئۇ ۋېلەۋ ❖

وَلِيَّهِ خَلْقِ بَنِيهِ حَتَّى كَانَ يَوْمٌ
مَنَّهُ لِمَعْمَلِ وَكَ يَاهُ وَلِهِ مَعَاوِيَةُ :
وَهِيَ وَسَطَ وَصْفِ وَهُوَ مَعَكَ مَنَّهُ
مَعَ مَعَاشِرِ لِمَسْلَمَتِهِ وَمَعْجَمَتِهِ :
كَانَ وَلَا مَعَاوِيَةُ لِهِ مَعَاوِيَةُ
سَلَمَهُ وَلَا يَكُنْ بِكَ مَعَاوِيَةُ مَنَّهُ :
وَهُ مَنْ وَبِهِ مَعَ بِكَ مَعَاوِيَةُ مَعَهُ مَلَكَهُ
لِمَلَكِ كَتَبَ وَجَدَ يَاسِرُ وَهُوَ كَانَ :
كَ لِهِ مَنَّهُ يَكَ مَعَاوِيَةُ بِكَ مَعَاوِيَةُ
كَتَبَ لَوَجَهَ وَهُوَ لِهِ مَعَ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ :
وَلِيَّهِ لِهِ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ وَهُوَ يَاسِرُ
دَجَجَ لِهِ[1] بَقَاءُ لِهِ مَعَ كَانَ مَعَاوِيَةُ :
وَلِهِ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ كَ
مَعَاوِيَةُ كَتَبَ كَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ :
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ :
وَلَهُ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ :
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ :
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ :
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ :
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ
وَهُوَ مَعَاوِيَةُ وَهُوَ مَعَاوِيَةُ مَعَاوِيَةُ :

---

(1) Hic desinit lacuna. (2) R. مد

ד. בלב שלמים בלבה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ❖
אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו ❖
בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים:
וכל שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קודש הם ❖
ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד:
כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ❖
ועל ישועתך:
ברוך אתה יי מודה (ב) הוא

(א) בלבה. (ב) ומודה.

ڤَ بْدِيَّوْهِ وْلَ بْدَهِبْ هِبْهِبْ بْهِدَّ (١) :
دِلْلِيْتِ دِيْوَهِ وَهْدَ هَفِيبِ هِلَهِدِ (٢) بْهِ ؛
دِيْدَ هْتَّبْ دِيْوَهِ وَهْدَ هَفِيبِ هِلَهِدِ (٣) بْهِ ؛
وْلَ بْدَهِبْ هِبْهِبْ وْهِ بْهِ هِدَّبْ :
دِهِ هْتَّبْ دِيْوَهِ بْدَهِبْ وْهِ بْهِ هِدَّبْ ؛
وْلَ بْدَهِبْ دِيْوَهِ وَهْدَ هَفِيبِ هِلَهِدِ (٤) بْهِ ؛
دِهِ هْتَّبْ دِيْوَهِ بْدَهِبْ وْهِ بْهِ هِدَّبْ :
وْلَ بْدَهِبْ هِبْهِبْ بْهِدَّ (١) دِلْلِيْتِ دِيْوَهِ وَهْدَ هَفِيبِ هِلَهِدِ (٢) بْهِ ؛
دِهِ هْتَّبْ دِيْوَهِ بْدَهِبْ وْهِ بْهِ هِدَّبْ :
وْلَ بْدَهِبْ هِبْهِبْ بْهِدَّ (٣) دِلْلِيْتِ دِيْوَهِ وَهْدَ هَفِيبِ هِلَهِدِ (٤) بْهِ ؛
دِهِ هْتَّبْ دِيْوَهِ بْدَهِبْ وْهِ بْهِ هِدَّبْ :
وْلَ بْدَهِبْ هِبْهِبْ بْهِدَّ (٢) دِلْلِيْتِ دِيْوَهِ وَهْدَ هَفِيبِ هِلَهِدِ (٣) بْهِ ؛
دِهِ هْتَّبْ دِيْوَهِ بْدَهِبْ وْهِ بْهِ هِدَّبْ :
وْلَ بْدَهِبْ هِبْهِبْ بْهِدَّ (١) دِلْلِيْتِ دِيْوَهِ وَهْدَ هَفِيبِ هِلَهِدِ (٢) بْهِ ؛
دِهِ هْتَّبْ دِيْوَهِ بْدَهِبْ وْهِ بْهِ هِدَّبْ :
وْلَ بْدَهِبْ هِبْهِبْ بْهِدَّ (٢) دِلْلِيْتِ دِيْوَهِ وَهْدَ هَفِيبِ هِلَهِدِ (٣) بْهِ ؛
دِهِ هْتَّبْ دِيْوَهِ بْدَهِبْ وْهِ بْهِ هِدَّبْ :
وْلَ بْدَهِبْ هِبْهِبْ بْهِدَّ (٣) دِلْلِيْتِ دِيْوَهِ وَهْدَ هَفِيبِ هِلَهِدِ (٤

ضِيْعِ دِيْعِ هَيْلَمِيْلِمِ زَيْتَ زِيْ ضِيْ يْلَيْبِ زِيْوْلَ مَوِ تَمِ ❖

ضِيْعِ تَيْع

هز دّيم كه زك بلقدٍ زك هعبٍ:
(وحكمهٍ بحر[1] هحهٍ حيبٍ حبحد ❖
زك كر حيكر حجهز دّيمب عكر مح دّمكر:
دّقهب نكهز عفمب هيب صهز دّيمدّبٍ ❖
جٍ ميمحمب بقبٍ دّيمب دهز[2] مح ّهبٍ:
دّبز كوهمب هعبٍ بحكب يحبز دّك هو يحبد[3] ❖
بحر ووّب هيٍ ووكمب مح هيٍ ّهبٍ:
وجعلهٍ حيبٍ دّيهز ّك هفصهٍ ❖
هعبز ّهبٍ بقبٍ وهّو دّيهز بحر هلبكر ❖
وجيسقهٍ فهز حوّسٍ دكلهٍ زكبز ❖
دّهز وسجب وجيووٍ كر ميّوجهٍ:
وحر كجبز هفز حوّسٍ دقهبقبٍ ❖
كر فديهز كه ّهبٍ هبكر حدّمكر دوّسٍ:
دمح جٍ هبذ كمبنهٍ ❖
جٍ كر زيبٍ مح ووّجٍ دّيسوٍ هوّكر:
هعكب ميقٍ حوّسٍ دوبحز بحر هلبكر ❖
وقبٍ دوبجب يهلهٍ[4] زهكر مهّر ّهبقبٍ:
دّك كر لحيكر حكه جقهقبٍ حيكسٍ هفهب ❖
بحر ووّب دحيكر كّبٍ (كّكر هكقد[5]:
قهذ هقبٍ متجٍ هقبٍ حكه سهعققبٍ ❖

---

(1) هزك بكسهٍ زك R. (2) هز R. (3) قوك R. (4) قهه L.
(5) فهد يقجٍ R.

ཞལ་ཏོ་ཁྱད་པར་ཅན་ཞིག་ཏུ་ཡོད་དེ།

ཁོ་ཚོ་ཡིན་ན་ཡང་ཁྱོད་ཀྱི་ཐུགས་ཀྱི་ནང་ལ་ཡོད་པ་ཞིག་ཁོ་ཚོ་ལ་ཡོད་པ

ڤِ ڕِڵۆ ىِلە ەڤڕ ەىِڵەم ھِ ڤِىەڤۆ)؛
ھڎ ڤِلِىف ىُڵ ھُەىەۋُا ڤِۋ ىُڤڤُا؛
ھڎ ڤِلِىف ىُڵ ھُەىەۋُا ڤِۋ ىُڤڤُا؛
ۋِتڕ ڤِىڎڕڕِى ڤِھ ھِڎُڵ(٤) ۋُڤِڕ ڤڕِھ؛
ڤِڵ ڎڎ ىِھِىە ڤِھڎ ۋِڤڎ(٥) ڤِەھۋِىە ڵە؛

R. ىِڵھ (5)

R. ڤِەھِھ (4) R. ھِڎُە (3) R. ڤِەھِھ (2) R. ڤەھِھ (1)

عبّة ذيمَ بَك مُحبَذهُ هحبنه ىەقَ:
حيلمَ محبّقم دئخذ كه حل بَم حل هيم❖
مَەمّة ەبقىه دقَهحس نَجذس مَيِ ثَهْذ مَج:
ەَيِ (دَهوب دِجەلكتِ[1] زَنَد ثَر يهيِ❖
نَجذ نَلمَة ەجل دَهْة كِه بَجذبّەبِ:
مَيِ ەَه محمَيِ حذبِ حەلكِه دثَر هيهبَك❖

حلج[2].

---

[1] R. زهم دجەلكة

[2] R. حلج دبك سهة

QUELQUES ERRATA.

t. I.

ﻭﻜﻔﺱ. 12, 10 ﻭﻜﻔﺱ — ﻋﻴﺤﻪ. 13, 3 ﻋﻴﺤﻪ — ﻣﻌﻤﻮﺩﻳﺔ. 19, 15 et passim ﻣﻌﻤﻮﺩﻳﺔ — ﻣﺎﺭ ﺳﻮﻱ 18, 2. 442, 11 ﻣﺎﺭ ﺳﻮﻱ — ﻣﻦ 290, 2 ﻣﻦ — ﻛﻨﻴﺴﺖ 387, 7 ﻛﻨﻴﺴﺖ (؟) — ﻳﺨﺪ 422, 17 ﻳﺨﺪ — ﻣﺒﺎﺭﻙ. 448, 12 ﻣﺒﺎﺭﻙ — ﻛﻬﻨﻪ. 464, 11 ﻛﻬﻨﻪ — ﺧﺪ 665, 9 ﺧﺪ.

t. II.

ﻭﻜﻔﺱ. 12, 10 ﻭﻜﻔﺱ — ﻋﻴﺤﻪ. 13, 3 ﻋﻴﺤﻪ — ﻣﻌﻤﻮﺩﻳﺔ. 19, 15 et passim ﻣﻌﻤﻮﺩﻳﺔ — ﺣﻨﻔﻴﺔ 187, 3 ﺣﻨﻔﻴﺔ (؟) — ﻣﺎﺭ ﺳﻮﻱ 18, 2. 442, 11 ﻣﺎﺭ ﺳﻮﻱ — ﻣﻦ 290, 2 ﻣﻦ — ﻛﻨﻴﺴﺖ 387, 7 ﻛﻨﻴﺴﺖ (؟) — ﻳﺨﺪ 422, 17 ﻳﺨﺪ — ﻣﺒﺎﺭﻙ. 448, 12 ﻣﺒﺎﺭﻙ — ﻛﻬﻨﻪ. 464, 11 ﻛﻬﻨﻪ — ﺧﺪ 665, 9 ﺧﺪ.

t. III.

ﻣﻴﺎﻓﺎﺭﻗﻴﻦ 662, 1 ﻣﻴﺎﻓﺎﺭﻗﻴﻦ.

t. V.

ﺣﻮﻳﻨﺎ 393—429 ﺣﻮﻳﻨﺎ.

QUELQUES VARIANTES.

t. II. (L. add. 17,161, f. 8a).

118, 13 L. دبصقي 16 L. نكب. 18 L. يعصقم لي
119, 9 L. مصصب. 12 L. فلجتكي. فلجتكم لي. يعصقم لي
L. (Om. in O.) **120**, 3 L. هوم. 22 L. لوم. 18 L. لدي. L. ححق
ضيكه يوم لم لتكلجي ضتكهم: حضحم حجبم ذجكهولم يهنجعم هوم٭
4 L. دجكجبم يوم. 4 L. هيهميه هدم. L. ودي هيهميه
10 L. لجموم. 15 L. مجحق همجقي L. هوم همجقي.
121, 5 L. ذجم. 5 L. كصوضتوم. 8 L. لحمقي
122, 3 L. كمم. 15 L. يصم. 22 L. مسكم. لحمقم. خصمقمه.
L. هنبه. 8 L. صعمقم. 9 L. وتعقم. L. صنعقم. (Om. in O.) 11
هم ديوذجي يكي ٭هي يقضي يخلي: وحجل لختم قوذقم هوم وصوذج كم٭
15 لهم كر نوذبه هلم ذجوبه بك نوذنم: ذكر نضجم هوم حجق حموم حج
نكلب كم٭ هم كر نوذجه ذكوم تمكر كجكجبم: وهجبه كجذوه لم
كسقي وهقه هم ديو٭ 19 L. وصوذج. **128**, 6 L. هم. هم.
22 وهنعم . . L. كموم . . . **124**, 5 مي يحتم مسكر
L. مسكر خصم مي يحتي. 7 L. يهنجه. (Om. in O.) 12
لم وصتعمكم وهقه: ذجم مي هبه يحتي ذهتوم نوقم ذكي كموم
٭يحتم 14 L. حوشم. 17 L. هنوم. 13 L. وصجوه
فمقه. 19 L. يرتم. 22 L. حكم . . . L. مجم . . . يحصه.
125, 4 L. ذكم. 9 L. يهنجذي. **126**, 1 L. وم مجهجوه
كتيم 14 .يهوم وقلمبم L. **127**, 13 .مجهجوه وم
.مجهجه يصنه يمسم يذيكم L. ب . . . يمسم 15 .هم كتيم L. هو
.لي يهم L. يهمه **128**, 3 .يهوه L. يهوه 19 .يرتم L. يحصم 17
هوكتهكهه 8 .وجمكم لم ذيذي L. لم وجمكم يذيذي 7 .يهنم L. لكب 5
.هوجم يوم L. هجم مي ٭يحتم يهكتهي يحتم وهقه L. وهقه كموم

16 بَدَنَهُ L. بَدَنَهُ. 10 مَعَهُ L. مَعَهُ. 128, 2 هَمَّهُ L. هَمَّهُ.
12 كَهُ L. كَهُ. 13 وَهَيَّلَ L. كَمَعَلَهُ. 20 حَبَّمَهُ L. حَبَّمَهُ.
21 بَمَعَمَّهُ L. هَمَّهُ. 22 يَكَيَّلَ L. مَكَّلَ. 130, 4 بَمَّ ... L. وَيَّلَ
بَسَّلَ وَيَّلَ هِ بَمَّ كَهُ. 5 هَبَهِ L. كَهَبَهِ. 15 مَّلَ L. مَّلَ. 16 وَبَّسَكَ
هَبَّهُ L. بَكَّهُ 20 هَمَّهُ L. هَبَّهُ. 18 هَمَّهُ L. هَمَّهُ.
131, 2 بَبَّهُ هَمَّهُ ... هَمَّهُ L. ... هَمَّهُ. 5 وَهَبَهِ ... كَ L. بَهَبَهِ ... وَكَ.
7 بَكَمَّهِ L. وَبَكَهُ. 14—15 هَهَ كَهَكَبَكَ هِ مَّهِ وَبَّلَ (Om. in O.)
وَبَّلَ: بَلَهَيَّهِ وَبَكَهَ كَهَهَهَ كَمَهَجَهَ: هَهَ وَجَهَ. 17 هَهَكَهَتَهَ L.
هَهَكَهَتَهَ. 19 حَهَكَ بَبَّ L. حَهَكَ بَبَّ. 132, 3 بَهَهَ هَهَ وَهَ هِ
كَ هَهَ L. بَهَ هَهَ وَهَ هَكَبَهَ. 5 حَهَ هَهَ بَ L. وَيَّهَ هَهَ.
10 بَكَّهَ L. بَكَّهَ. 19 حَكَبَكَ L. حَكَبَكَ. 133, 1 وَبَّهِ L. بَصَهِ.
16 بَهَ وَهَ L. هَبَهَ. 22 هَهَكَكَهَ ... هَهَكَكَهَ L. هَهَكَكَهَ ...
وَبَّلَ L. بَبَّ 9 بَبَّ L. هَهَهَ. 6 بَهَهَ L. هَهَهَ. 134, 3 هَهَ L. هَهَ.
22 هَكَهَهَ L. هَهَهَ. 18—19 هَهَهَ بَكَهَ تَسَهَ بَهَهَ (Om. in O.)
بَ Sic L. بَكَهَ. 135, 6 كَ L. هَ. 9 هَكَ (هَكَهَ) تَسَهَ كَ
تَهَ هَصَ L. هَتَهَ تَسَهَ بَكَ هَصَ. 12 حَهَ L. كَهَ.
17 بَهَهَ هَكَهَسَهَ L. بَهَهَ هَكَهَسَهَ. 18 هَهَ L. هَهَ. 20 كَهَهَ
L. حَهَهَ. 21 ... L. ... هَهَ ... هَهَهَهَ.
136, 4 هَهَهَ L. هَسَهَ. 19 حَبَّ L. هَبَّ. 21 هَهَهَ L. هَهَهَ.
137, 2 هَهَهَ L. هَهَهَ.

873, 10 كَ هَهَهَ V. هَهَ هَهَ. 17 بَكَهَ V. هَكَهَ.
19 هَبَّ هَهَ حَهَهَهَ V. هَبَّ هَهَ حَهَهَهَ. 874, 2 هَهَهَهَ V. هَهَهَهَ.
هَهَ. 5 كَهَهَ هَهَهَ V. كَهَهَ هَهَهَ. 7 هَهَبَ V. هَ هَبَ.
9 هَهَهَ V. هَهَهَ. 11 هَكَهَهَهَ V. هَكَهَهَهَ. 12 هَهَهَ
هَ V. هَبَ هَهَ. 13 كَهَ V. كَ. 14 هَبَ V. هَ
هَهَ. 15 هَكَ V. هَكَ هَ. 16 هَبَ ... كَكَ V. هَهَ
هَبَ ... كَهَهَهَ. 19 هَهَهَ V. هَهَهَ. 21 هَهَهَ V. هَهَهَ.
875, 5 هَهَ V. هَهَ. 9 هَهَهَ V. هَهَهَ. 11 1783 هَهَهَ.
12—13 هَهَهَ هَهَهَ: هَهَ هَهَهَ هَهَهَ كَهَهَ هَهَكَ هَهَهَ V. هَ
هَهَهَ: هَهَكَهَ كَهَهَ هَهَهَ هَهَهَ. 17,183 هَهَ
هَهَهَ: هَهَكَهَ هَهَ ... هَهَهَ. 14 هَهَهَ كَ هَهَهَ كَهَهَ
17,183 هَهَهَ هَكَ هَهَهَ هَهَهَ.

t. IV. p. 3, Ms. de Mardin.

3, 9 ܚܝ M. ܕܚܝ. 14 ܕܝܢܬ ܐܢܬ M. ܟܝܢܬܢ. 4, 9 M. ܡܫܚܕܗ
ܒܫܦܐ ܟܬܒ 20 5, 2 ܡܫܦܐ ܕܒܕܦܐ M. ܡܡܫܦܐ ܕܒܕܦܐ. ܚܫܒܐ.
ܡܡܬܡ M. ܡܒܬܡ 15 6, 12 ܕܝܗܒܒ M. ܕܝܗܒܒ. M. ܒܫܦܐ ܟܒܐ.
16 ܟܬܒ ܐܦܬ M. ܟܒܒ ܐܦܐ. 19 M. ܙܦܐ. 7, 8 M. ܒܒܐ.
8 ܚܡ M. ܡܟ. 6 ܒܗܒܒܐ M. ܒܗܒܒܐ. 8, 2 M. ܡܒܐ
10 ܐܢܬ M. ܐܢܬ. 11, 4 M. ܒܟܐ. 12, 1 M. ܒܒܐ.
13, 16 ܟܐܡ ܡܟܟ M. ܟܐܐ ܡܟܟ. 17 M. ܕܐܢ. 14, 8
ܡܐ M. ܡܐ 15, 17 ܐܦ M. ܐܦ. 11 M. ܐܦ.
20 ܒܟ M. ܒܗܙܒ. 20, 15 M. ܒܗܒܒ. 17, 13, 6 M. ܒܟܒܒ.
26, 1 M. ܒܟ. 23, 7 M. ܕܒ. 8 M. ܡܒܒ.
ܒܟܡܕ M. ܒܗܒܒ. 6 M. ܒܒܒ. 8 ܒܟܡܕ M. ܒܡ.

صفحه		فهرست
1	۱. جلد اول مفهوم	صفحه
17	ب. جلد اول مفهوم	
32	ا. جلد اول مفهوم	
47	ج. جلد اول مفهوم معرف	
61	۱. جلد اول معرف	
76	ب. جلد اول معرف صوری	
96	ا. جلد اول معرف	
117	ج. جلد اول معرف	
154	جلد اول مفاهیم حوزه زبانی	
180	جلد اول نوع اجباری: جرایم جزئی اقدام	
208	فلسفه جزا: دفاع حق نخستین و اداره جوامع	
290	نام فیلم ایرانی جوری خنده	
306	نام فیلم زیبای	
331	جلد یکم)	
365	جلد اول فلسفه (د. جلد یکم)	
387	نام نمونه مفاهیم	
393	جلد دوم اول مفاهیم	
398	جلد اول مفاهیم	
430	جلد فیلم نمونه	
447	جلد هنرمند جزئی	
457	نام نمونه: جزء مفهوم	
470	جلد اول جلد دوم فیلم	
494	نام نمونه مفاهیم	
506	جلد اول فلسفه	
525	جلد نمونه مفاهیم	

الصفحة

الجزء الاول . الكتاب الاول في الطهارة 551
الكتاب الثاني في الصلوة 569
الكتاب الثالث في الصوم 587
الكتاب الرابع في الزكوة 613
الكتاب الخامس في الحج 631
الكتاب السادس في الجهاد 641
الكتاب السابع في الاطعمة والاشربة 658
الكتاب الثامن في الايمان والنذور والكفارات . . . 687
الكتاب التاسع في البيوع وما يتبعها من العقود . . . 708
الكتاب العاشر في الشركة والوكالة 731
الكتاب الحادي عشر في الاقرار 747
الكتاب الثاني عشر في العارية والوديعة 771
الكتاب الثالث عشر في الهبة 781
الكتاب الرابع عشر في الاجارة 784
الكتاب الخامس عشر في الشفعة 789
الكتاب السادس عشر في القسمة 792
الكتاب السابع عشر في الدعوى 796
الكتاب الثامن عشر في الصلح 800
الكتاب التاسع عشر في الاقرار بالحدود 804
الكتاب العشرون في الحجر 817
الكتاب الحادي والعشرون في المأذون 821
الكتاب الثاني والعشرون في المضاربة 836
الكتاب الثالث والعشرون في الوديعة 856
(الكتاب الرابع والعشرون في الغصب. t. II. 858
الكتاب الخامس والعشرون في الشفعة L.) 872
الكتاب السادس والعشرون في القسمة 873
الكتاب السابع والعشرون في الدعوى 886
QUELQUES ERRATA 900
QUELQUES VARIANTES 901

ꠀꠁꠂꠃꠄꠅ꠆ꠇ ꠈꠉꠊꠋꠌꠍ: ꠎꠏꠐꠑꠒ ꠓꠔꠕꠖꠗꠘ: ꠙꠚꠛꠜꠝꠞ ꠟꠠꠡꠢ.

(TYPIS GUILELMI DRUGULINI LIPSIENSIS.)

ERRATA.

P. VII, dernière ligne . . . . «traduite et éditée en français»
p. VIII, première ligne «avec l'aide d'écrivains compétents» . . . . .

Lisez:

«fait traduire en français par M. l'abbé NAU, et «éditer à la librairie Letouzey (Paris).»